

سەرجه می بهر شه می

رهنیق چالاک

سەرجهه‌ى به‌رهه‌ى

ره‌فيق چالاك

به‌رگى دووهم

(شانۆنامه)

ئاماده‌كردن

كه‌مال ره‌ئووف محهممه‌د سديق صالح

چالاك ره‌فيق چالاك

بنگه‌ى ژين
پرۆژه‌ى هاوبه‌ش

۸۹۱,۵۹۷۸۰۴

س ۸۴۵

سیدیق سالیح.

سەرجهمی بهرهمی رهفیق چالاک: شانۆنامه/ ئامادهکردنی کهمال رهئووف محهمهد، سیدیق سالیح، چالاک
رهفیق چالاک. - تاران، ۲۰۲۳.
۷۷۶، ۲۴×۱۷ سم.
۱. ئهدهبی کوردی - شانۆنامه ۲. سەرجهمی بهرهم
ئ. سیدیق سالیح، چالاک رهفیق چالاک (ئامادهکهه) ب. ناوونیشان
(پروژهی هاوبهشی بنکهی ژین و دهزگای روشنییری جهمال عیرفان)

سهرپهرشتی له چاپدراوهکان: سیدیق سالیح

زنجیره: ۱۹۸

کتیب: سهرجهمی بهرهمی رهفیق چالاک

بهرگ: دوهم (شانۆنامه)

ئامادهکردن: کهمال رهئووف محهمهد، سیدیق سالیح، چالاک رهفیق چالاک

پیچنین: سههند، لاس

لهقالیدان: لاس

رووبههرگ: سهفین محهمهد

خهتی رووبههرگ: ئهحمهد سهعید

ژمارهی سپاردن: ۱۸۲۲ی سالی ۲۰۲۲ له بهریوهبهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان

کودی نیودهولهتی ISBN: 9-789922-920665

تیراژ: ۵۰۰

نرخ: ۲۰۰۰۰ دینار

شوین و سالی چاپ: تاران، ۲۰۲۳

بنکهی به لگاندن و لیکۆلینهوهی ژین

عیراق: ههریمی کوردستان، سلیمانی، شهقامی پیرههگروون، گهرهکی بهرانان ۱۰۷

ئاسیا: ۰۷۷۰۱۴۸۴۶۳۳ یا ۰۷۷۰۱۵۶۵۸۶۴ س. پۆست: ۱۴ بهختیاری

پینگ: www.zheen.org ناوونیشان: zheen@zheen.org

بهریوهبههری دهزگای روشنییری جهمال عیرفان: سیروان حهمهسهعید حهمهخورشید

زنجیره: ۱۵۲

Tel: 0533202936 07701549509
email: jamalerfan99@gmail.com
jamal erfana cultural foundation
www.jamalerfan.com

ناوونیشان: شهقامی سالم، بهرامبهه به ماکسیمۆل

پېرست

شانو نامه

۹	قوتابیی مه‌رگ
۱۹	چیرۆکی شه‌هره‌زاد
۳۳	چیرۆکی هاملیت
۹۰	له‌رپی پاره‌دا
۹۹	ژان بوو، ژن نه‌بوو
۱۰۶	خه‌سوو
۱۱۷	تاسه‌ی به‌نگکیشان
۱۲۶	خزمی خراپ
۱۳۷	چلکاویکی پیس: نه‌خۆشیی سفلس
۱۴۹	گولی خویناوی
۱۵۷	ئاموژگاریی میکروڤوون
۱۷۰	باوه‌ژن
۱۸۳	ده‌ردی هاری
۱۹۵	ئیین سینا
۲۰۵	نه‌خۆشیی سیل
۲۱۴	جه‌ژنتان پیروزییت
۲۲۳	پیاوی دواړوژ
۲۳۲	پیاو نه‌بوو
۲۴۱	کارکردنی به‌که‌لک
۲۵۷	هاته‌ریزه‌ی خه‌لّقی
۲۶۹	ئه‌نجامی زورخوری

۲۷۸	پاداشتی چاکه
۲۹۱	هامسه‌ری ژیان
۳۰۴	ئامۆژگاریی میکروفون
۳۱۶	میکروفون له رهمه‌زانا
۳۲۹	رۆژووگرتن
۳۳۹	قه‌وماوی ناومال
۳۵۱	دایکیکی خراپ
۳۶۴	کریگرتیهی
۳۷۶	هه‌ندیک ناریکی
۳۸۸	ته‌له‌فون
۴۰۲	دادی ئاسمان
۴۱۴	دلداریی کوره‌شوان
۴۲۱	تۆبه‌کردن
۴۳۴	حاجی قادری کۆیی
۴۵۴	هیزی تاریکی، یان تاوانی دلداری
۴۶۶	بووکی ژیر ده‌واری ره‌ش
۴۸۱	ژن‌هینانی نابه‌جی
۴۸۵	دارکیولا
۴۹۳	هاوپی گورگه‌کان
۵۰۴	کوپی ئاغا
۵۰۷	نه‌ناسراو
۵۱۶	چیرۆکی کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، یان پزگارکه‌ری گهل
۵۲۰	خه‌سوو یا هه‌ژدیه‌ها
۵۲۹	داد له‌ده‌ست هه‌ژاری
۵۳۸	ژن‌هینان

۵۴۸	ژنى لال
۵۶۱	شەيتان زەفەرت پىنەبات
۵۶۹	شېرىن، كچە بۆھىمى
۵۸۷	فەصلى ھەزەلى
۵۹۱	فەصلىكى ھەزەلىي كورت
۶۰۱	قسەى خەلقى
۶۱۸	گەنجانى ئىمىرۇ
۶۱۸	جەژنىك لە لادى
۶۲۷	كچەكەم نەبووايە
۶۴۰	گلکۆى تازەى لەيل
۶۵۴	مارەبى
۶۷۰	موتەنەبى لە بەندىخانەكەيا
۶۸۰	مىردى خەلەتىنراو
۶۹۱	ھەندى نارېكىي كۆمەلايەتى
۷۰۱	ئامۆزگارىيى مىكرۇفون
۷۰۹	(۰۰۰)
۷۱۱	پېسكەى تەپپىر
۷۵۳	دوكتورى دىم

قوتایی مەرگ*

(بۆ دوژمنه‌کانی مروّقی - ئینسانییەت)

دانه‌ری نووسه‌ری میسری: توفیق ئەلحه‌کیم

به دستکارییه‌وه کراوه به کوردی

۱۹۴۳/۱۲/۲۲

چهند سالیك له‌مه‌وبه‌ر، له سالانی ۹۳۸ و ۹۳۹دا، به‌یانیه‌ك مەرگ له ژووری کار دانیشت، له پشت میزه‌گه‌وره‌که‌یه‌وه که له‌سه‌ر ئیسقانی فیل چه‌سپ‌کرا و په‌نجه‌ی خسته‌لاجانگی و ده‌ستی‌کرد به‌بیرکردنه‌وه. له هه‌مان کاتا چاوه به‌قوولاچووه‌کانی ئەگێرا به‌کومه‌له‌ داسیکی کۆندا که دیواره‌کانی ژووره‌که‌یان پازاندبووه‌وه، جگه‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌ی کوزاوه له‌ناو ده‌م و دانه‌زل و زه‌رده‌که‌یا، ئەهات و ئەچوو، وه‌کوو لقیکی وشک بیت به‌داریکی گه‌نده‌له‌وه، له پوژی پاییزدا با به‌یه‌نی و بییات.

له هه‌موو جمانیکیا ئارامی و گلاراولیکه‌وتوویی دیاربوو. له‌پاش تۆزیک مۆربوونه‌وه، ده‌ستی‌برد و له‌چاوی میزه‌که‌ی پارچه‌کاغه‌زیکی ده‌ره‌ینا و به‌وردی ته‌ماشای ژماره و نووسراوه‌کانی ناوی کرد و لێ‌وردبووه‌وه، له‌پاش که‌میک کاغه‌زه‌که‌ی فری‌دا و به‌توره‌بوونیکه‌وه وتی:

- ئەمه نابووتیه، نابووتی ته‌واو ئەمه‌یه.

ده‌ستی نا به‌زه‌نگه‌که‌ی به‌رده‌میا و داوای یه‌کیک له‌ژێرده‌سته‌کانی کرد که ناوی نه‌خوشیه. له‌پاش تۆزیک، زه‌لامیکی ناشیرینی ده‌م‌و‌چاوه‌چرچی ئاوالاوی،

* نووسه‌ر، ئەمه‌ی له‌سه‌راوردی بابه‌ته‌که‌ نووسیوه: ۱۹۴۳/۱۱/۲۲، ئەم پارچه‌یه‌ی خواره‌وه له‌کتیبه‌ی "سلطان الظلام"ی ماموستا توفیق‌حه‌کیمه‌وه وه‌رگیراوه، که نووسه‌ریکی گه‌وره‌ی میصره. دانه‌ری ئەم پارچه‌یه له‌کاتی‌کا ئەم کتیبه‌ی له‌چاپ دا، که -وه‌کوو خۆی ئەلیت- هیچ که‌سیک نه‌یه‌توانی ره‌مل‌لی‌بدا یان بزانی که ئاده‌میزادی ئازاد چیی به‌سه‌ردی. (س)

به چاويكى كويړه وه، به ترس و لهرز و به شله شهل، خوى كرد به ژووردا.
مه رگ دهست به جى تى خورې:

- كورپه ئه م ژماره و نووسينانه ي به ردهستم چين؟؟ ئيش و كارمان به ره و
خراپيون و كه مېوونه وه ئه پرات، سال به سال و هكوو كلكى حوشتر ئه گه پيښه دواوه.
ژماره ي ئه و گيانانه ي هه موو ساليك ئه ياندر و وينه وه، ئه مهنده كه مېوونه ته وه، له وانه يه
ئارام و ئوقره مان له بهر هه لېگريت!

(نه خوښى) كه ميگ بوى جما و وتى:

- ئه ي سهره ك! پښويسته له سهرم كه راستي هه موو شتيكت پښ بلنم: گرانه
بتوانم وهكوو پيشوو كاروبارم رايي بكم. راستت ئه ووت، خهريك بووم ئيمړو
ئىستيقاله ت پيشكه ش بكم.

- ئىستيقاله ي تو؟

بى گومان، ئه گه ر هات و به بىرتا گوزه ربكات كه من باش باش ناكم، يان
مه سئولم له م دهستكه و ته كه ميه ي ئىستا.

هيچ خانوو و جتيه كم نه هيشتوو ه سهرى پيانه كه م، هيچ ژوورېكم نه هيشتوو ه
سهرىكي لى نه دم، به لام به دريژى ئه مدى.. چاوه پروانيم ته كات..

- چى چاوه پروانته؟ چيت ئه وى؟

- گه ليك شتى زراوتوقينه ر، كه هه موو مووى له شم راستت كه نه وه:
(شيرتفه يه كى دهرزى دريژ) ئاراسته ي دلّم ئه كرا، (شووژنيك له ناو لووله يه كى
شووشه دا) دانرابوو بكرىت به سنگما، (گه ليك شتى بريقه دار) كه ئاوى چاويان
ئه بردم.. كه هه رگيز من ناتوانم له ناو ئه م مه ترسيانده دا كار بكم.

- هه موو كاريك مه ترسيى هه يه. له پاشا وه نه بى ئه مه هويه كى زور....

- هيچ نه بيت هويه كى به هيژه بو كه ميه دهستكه و تمان.

مه رگ قينى زور هه لسا و دانى جير كرده وه و له بهر خوښه وه وتى:

- مالى زانستى نوئى به قور بگيرىت، به لام قه ي ناكات، من ئه زانم چون هه موو
چه كيكي ئه م زانسته نوښه ئه شكينم، نه.. به لكوو ئه زانم چون به شاره زايى ئه و
چه كانه ئه خه مه دهست خوم.

برۆ ئەى نوینەر (نەخۆش) بۆ سەر کارى خۆت، من ئەزانم چۆن کاروبار
هەلئەسوورینم.

- بەقەد توانست هەلئەدەم، بەبێ زیادوکهەم، (نەخۆشى) ئەمەى وت و لە ژوور
چوودەدرى.

مەرگ دەستى کردەوه بە بېر و لێكدانەوه، لەپاشا سەرى هەلبېرى و
زەنگىكى تىرى لى دا و داواى ژێردەستەكهەى تىرى كرد كه ناوى جەنگە.

جەنگ بە زەرەزەر و بریقوھووورپى چەكە ئاسنینهكانیەوه هاتە ژوور و بە
پۆستالە قورسەكانیەوه قاچى دا بە زەوییا و لە بارى وریابونا وەستا و
تەمەنناىەكى سەربازى كیشا. مردن بواردەى نەدا، دەست بەجى پىوت:

- گوئى بگرە، من ئیشم پیتە. وەكوو ئاگادارىت هەمیشە كه كاروبارمان باش
ئەروا بەرپۆه، تۆ بەكارئەهینم. لەبەرئەمە پىوستە ئیستاكە پیت بلیم كه كاروبارمان
پوو لە خراپى و شلوقبوونە و باش ناروا بەرپۆه. هاتى تەماشای ئەم راپۆرتە بكە!
ئەو حەلە تى ئەگەى كه چۆن ئیمە بەرەو نابووتى ئەرپۆن. تۆى بە تەنیا كه بتوانى
تای تەرازوو راست بكەیتەوه، تۆى كه بە مانگىك بتوانى ژمارەى گیانە كیشراوكانت
بگەینیتە پلەبىنك، كه بەرامبەر بە پینچ سال، بەلكوو زیاتریش بوەستى.

جەنگ كلاًوه مسینەكهەى داگرت و ئارەقى ناوچەوانى سېرى و وتى:

- ئەى سەرەك، كه مېك لەمەوبەر خەرىك بووم واز لە كار بێنم.

- تۆش دیسان؟! بۆ وا گیتى گۆرا، ئەى شەیتانینە؟! چى قەوماوه، ئەى دەعباىینە؟

جەنگ ئەموستى بۆ پەنجەرەكه درێژكرد و بە سەرەكى وت:

- فەرموو، تەماشاكە و ببینە. گۆرانى وەكوو دووكەل لە سنگى زەوییهوه
هەلئەستیت، لە هەموو دلێكەوه ئاوازه بەرزئەبیتەوه بۆ ئاسمان، بەرزئەبیتەوه بۆ
ئاسمان. وەكوو گازىكى ژاراوى بەر لووتمان ئەكەوئیت.

- گۆرانى چى؟ كام گۆرانى؟

- گۆرانى ناشتى. لە هەموو شوینىك خەلك بەسەر زمانیانەوهیە، لە هەموو
شارىك كۆمەل و كۆنفرانس بۆ ئەمە ئەبەستن و ئەگرن. بەلى، لە هەموو شوینىك
نزىك ئەكەومەوه، ئەم گازە ژاراوییه بە دەم و چاوما هەلئەپرژیت. نە.. كارى ئیستام
هیچ پى خوشنیه و هەرگیز پى شادنىم.

مەرگ دەستی کردەووە بە لیکدانەووە، سەری لێ شیناوە، نازانی چی بکات.. هەلسا پووی کردە پەنجەرە گەورەکە ی ژوورەکە. لەوێوە چاویکی بە زەویی جوان و پازاوەدا خشان: دارستان کراسی گەلای سەوزی لەبەر کردەووە، گۆل دەمی کردۆتەووە، بەو پەنگە جوانە یەووە پێ ئەکەنیت. میووە، هەمووی بۆنخۆش بوووە و پێگە یشتوووە، بەلەندە لەگەڵ بێچوووەکانیا دەستی کردەووە بە نەغمەخوانی، ئادەمیزاد دلشاد و گەشەدارە لەگەڵ مالهەکانیا، سروەبای بەهار بۆنی عەتری گۆلان بە هەموو شوینیکا بەلۆئەکەنەووە. گۆرانی شادی لە زەوی و زار و دێ و شارەکانەووە بەرز ئەبیتەووە، لادێیەکان بە دەم هەلپەڕین و سەماوە دروینە ئەکەن.. هەموو شتیک و ئەگە یینیت کە ئاشتی و خۆشی و جوانی بەلایان بەسەر زەوییا راکێشاووە. هەموو شتیک و ئەگە یینیت کە ژیان نۆی بۆتەووە و پیت وای لە هەموو شتیکا.

مەرگ، هەناسە یەکی ساردی هەلکێشا و لە پەنجەرەکە دوورکەوتەووە، وای هەست ئەکرد کە ئیستا نا تۆزیکێ تر ئەخنکیت، دوو هەنگاوی نا و خۆی فری دایە باوەشی کورسییە کە یەووە، دانی جیر کردەووە، ئەم قسانە ی کرد:

- ئەمە یە نابووتی، ئەمە یە مالاویرانی و کویرەوهری و کۆستکەوتن. داخی بە جەرگم، مالاویران خۆم، شکۆ و گەوهرە یی و دەسەلاتم لە بنەرەتا هەرەسیان هیتا! ئەم بێ هیوایییە زۆری نەکێشا، لەپاش کەمیک هەلسایە پێیان و لەپەر وتی:

- نە، پێویستە تێ بکۆشم. تیکۆشینم و هەول و تەقە لادانمە، دەسەلات و هیز و شکۆم پێ بێخشیتهووە. ئینجا پووی کردە نوینەرەکە ی جەنگ وە پێیوت:

- باش بیری بکەرەووە. ئەمە جاری یە کەم نییە ئیمە تووشی بارشلوقی ببین. لەمە و پێش گەلیک جار بارمان زۆر لە ئیستا کە شلوقتر بوووە و دەستکە و تمان گەلیک لە ئیستا کە مەتر بوووە، باش رابوردووت بەهینەرەووە بیرت، ئە ی جەنگ.

- من چاک میژووی خۆم لەبیرە، هەرگیز لە میژووی رابردووما گازی ژاراوی و نا شیرین و دەعە جانی وەکوو ئەم گۆرانییەم نەبیستوووە و نەدیووە، هەموو هەوا پێکا و کاسی کات.

لە میژوودا گەلیک وەختی هینمی و ئییش نەکردنی تیا بوووە، لەگەڵ ئەوەشا تو هەر توانیوتە هەلبگیرسییت و دەست بەدەیتەووە کاروبارت.

- داوام لێمە کە خۆم خۆم هەلبگیرسینم، لەو کاتەووە لەدایک بووم، تا ئیستا کە من خۆم نەمتوانیووە خۆم داگیرسینم، من قوتوووە شقارتە یە کم پێویستە.

- پښوېسته ئه و قوتووه شقارتیه بدریته دهستی کابرایه کی شیت. (شیتیک!)
مه‌رگ، به په‌له و هه‌له‌داوان ئه‌مه‌ی وت و قاقا دهستی کرد به پیکه‌نین، که هه‌موو
دار و دیواری ژووره‌که له‌گه‌ل قاقای ئه‌م هاته چۆقه‌چۆق. (ژیرده‌سته‌که‌ی) وای
ئه‌زانی سه‌ره‌کی گالته‌ی پښه‌کات، له‌به‌رئه‌وه له‌گه‌لیا پښه‌که‌نی. به‌لام سه‌ره‌ک
پووی تی‌کرد، وتی:

- ئایا بۆ پښه‌ناکه‌نی و گه‌شکه‌داربیت؟ کلیمان دۆزییه‌وه.

- کلیلی چی؟ کام کلیل؟

- سویند ئه‌خۆم که تو باش میژووی خۆت شاره‌زایت. چه‌ند سالیک بگه‌ریره‌وه
دواوه، بیر له‌ رابوردووی خۆت بگه‌ره‌وه. ئه‌بینیت ئه‌و که‌سه‌ی هه‌میشه
هه‌لیگیرساندوویت و ئاگری تی‌به‌رداوی، پیاویکی شیت بووه!

مه‌رگ، له‌سه‌ر قاقای پښه‌نین رۆیشت و له‌ په‌نجه‌ره‌که نزیک بووووه. ته‌ماشای
زه‌ویی په‌نگینی کرد که به‌ها و خشلی جوانی خواکرد رازاندوو په‌تیه‌وه. باش له
ئاشتی وردبووه‌وه که خپوه‌تی به‌سه‌ر هه‌موو زه‌وی دا هه‌لداوه، چاک گوئی له
گورانی و شایی لۆغانی ئاده‌میزاد گرت و پر به‌دهم هاواری کرد:

- ئه‌م هه‌موو شتانه به‌ خوینی سوور په‌نگ‌ئه‌که‌م! حا حا حا..

به‌ په‌له په‌نجه‌ره‌که‌ی به‌جی هیشت و پووی کرده ئه‌و ته‌نافه‌ی عه‌با ره‌شه
گه‌وره‌که‌ی پیا‌درا‌بوو، له‌به‌ری‌کرد و ته‌مه‌ننایه‌کی له‌ ژیرده‌سته‌که‌ی کرد و له
دابه‌زینه سه‌ر زه‌وی دا وای وت:

- هه‌ول و تیکۆشین و سه‌رکه‌وتنم، له‌سه‌ر ئه‌وه وه‌ستاوه، شیتیک بدۆز مه‌وه!

※

مه‌رگ، به‌سه‌ر زه‌وییا دهستی کرد به‌ گه‌ران، هه‌رچه‌ند به‌ لای ئاده‌میزادی
شادمان و به‌ لای دار و دره‌ختی سه‌وز و به‌ لای فرنده‌ی دم به‌ گورانییا
برۆیشتایه، ته‌نگه‌چیکلانه ئه‌بوو- به‌ ناهه‌قی نییه‌ قینی له‌ ژبانه. زۆر به‌ گورجی
لادیکانی به‌جی هیشت و پووی کرده شارستان.

سه‌ری سوورما له‌و کۆشک و ته‌لاره‌ گه‌وره و جوانانه، له‌و شوینانه‌ی پریانه
له‌ شادی و له‌ پیکه‌نین، له‌و په‌یکه‌ره شیرینانه‌ی له‌ هه‌موو شوینیکا چه‌سپ‌کراون-
ناهه‌قی نییه‌ قینی له‌ جوانییه. هه‌موو شتیک وا پیشان‌ئهدات که شارستانی

جیگیربووه، ئادهمیزاد له سهر پیشکەوتن ئەرۆات. کوانی؟ ئهو کەسهی بتوانی، بویری، پرووی بیت، خوینی سوور بریژی به سهر ئه م شتانه دا.

مه‌رگ، دهم وچاوی گرژبوو، خه‌ریک‌بوو بی‌هیوایی شانی بگریته‌وه و واز له هه‌موو شتیکی بی‌تیت. له‌م حه‌له‌دا چاوی به‌قه‌له‌بالغییه‌ک که‌وت له‌به‌رده‌می کۆشکیکی گه‌وره‌دا، که‌ به‌په‌یکه‌ر جوان‌کراوه و له‌مه‌ت‌ه‌فیکی گه‌وره‌ ئه‌چیت، کۆبوونه‌ته‌وه و به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ئه‌که‌ن.

مه‌رگ، پرووی تی‌کردن و سه‌ری هه‌لب‌ری. چاوی به‌بۆیه‌چییه‌ک که‌وت له‌سه‌ر په‌یژه‌یه‌ک راوه‌ستاوه، خیرا خیرا ره‌نگیکی سوور ئه‌رپیژیته‌ به‌کۆشکه‌که‌دا به‌بی ئه‌وه‌ی جوانییه‌کی تیابیت، یان شتیکی به‌هادار دروست‌بکات. ئه‌م ره‌نگه‌ سووره‌ له‌سه‌ر و دهم و لووتی په‌یکه‌ره‌کانه‌وه ئه‌هاتنه‌ خواره‌وه و تک‌تک ئه‌تکانه‌ سه‌ر زه‌وی.

قه‌له‌بالغه‌که‌ قینیان هه‌لسا:

- راوه‌سته ئه‌ی بۆیه‌چی؟ جوانی ئه‌نتیکه‌خانه‌که‌ت ناشیرین‌کرد.

- مه‌ئمووره‌کانی ئه‌نتیکه‌خانه‌که‌ هاتنه‌ده‌ره‌وه و له‌هه‌موو شتیکی گه‌یشتن. پرپه‌ده‌م بانگیان‌کرد:

- بوه‌سته ئه‌ی کریکار، وه‌ره‌ خواره‌وه ئه‌ی بۆیه‌چی!

له‌سه‌ر په‌یژه‌که‌وه بۆیه‌چی ته‌ماشایه‌کی‌کردن و وتی:

- ئایا ئه‌م ره‌نگه‌تان به‌دل‌نییه؟ ئه‌م ئه‌نتیکه‌خانه‌ی ئیوه‌ پنیوستی زۆره‌ به‌ ره‌نگیکی گه‌رمی هاوارکه‌ر..

مه‌ئمووره‌کانی کۆشکه‌که‌ به‌خه‌لقه‌که‌یان وت:

- ئه‌م پیاوه‌ له‌خۆباییه‌ شینه‌ بی‌نیه‌ خواره‌وه! له‌م کاته‌دا مه‌رگ هاواریکی شادمانی له‌هه‌موو هه‌یکه‌له‌ ئیسقانییه‌که‌یا ده‌نگی دایه‌وه و به‌خوی وت:

- دۆزیمه‌وه! ئۆخه‌ی دۆزیمه‌وه!

مه‌رگ له‌په‌یژه‌که‌ نزیکه‌بووه‌وه و به‌کابرای بۆیه‌چی وت:

- وه‌ره‌ خواره‌وه کاکه‌ی بۆیه‌چی، کابرایه‌کی له‌مه‌گه‌وره‌ترم لایه، وه‌ره‌ بۆم بکه‌.

(مۆسیقا)

مەرگ و بۆيەچييه كه هه موو تفاقتيكي بۆيه كردنه كه ي دا به شانيا، ورد ورد پۆي
بۆ مه يخانه يه كي بيره، له ريگا بۆيه چي پووي كرده مەرگ:

- كاره كه ي تو له چ كۆشك و ته لاريكه..؟

مەرگ به زه رده خه نه يه كه وه كه دانه زه رده كاني ده رخست پيوت:

- له كۆشك و ته لاريكي زۆر گه وره و راقيبايه، له كاروانسه رايه كي ئيجگار زل و
زه لامايه، پيوسته له سهرت هه موو رهنگه كاني پيا برژينيت.

بۆيه چي وتي:

- چاوت به وانه كه وت كه پازي نه بوون به نه خش و نيگار هه كم.

- زۆر بي ميشكن، ئەم ئەنتيكه خانه يه به و رهنگه كش و ماتانه وه به چاو
ئهگه بينن، ئايا توش له گه لمانيت؟ هه موو ئەو شتانه ي ناويان ناون جواني، هه موو
ئەو شتانه ي پييان ئەلن شارستاني، پيوسته رهنگي شوريشيان پيا برژيت.

بۆيه چي به سه رسوورمانتيكه وه وتي:

- كام جواني و چ شارستانيه ك؟!!

مەرگ، له سه ر قسه كردني خۆي پۆي، بي ئەوه ي گوي بداته بۆيه چي!

ئەو رهنگه ي ده ماري جروجانه وه ره كاني دارستان راست ئەكاته وه وهك باسقه نه.

- دارستان؟!!

- به لي، چه ند شيرينه ئەم رهنگه سووره ي له دارستانا ئەبه سترت؟!!

مەرگ ئەمه ي وت، وه كوو يه كيك شيعر بخوينته وه (ئەگه ر شيعر بيزي بيت له و
ده مه ناشيرينه نزيك بيته وه). له پر مەرگ پووي كرده بۆيه چي و وتي:

- تۆي ئەو پياوه ي بتواني هه موو شتيك به و رهنگه بۆيه بكات!

- رهنگي سوور. به لي، من ئەتوانم ته واي هه موو شتيكي پي بدهم، به لكوو

ئەشتوانم هه موو شتيكي پي سواخ بدهم.

ئەزانم ئەتواني و له بارتا هه يه. مەرگ ئەمه ي وت و پووي كرده مه يده ر
(ساقاي) مه يخانه كه و داواي دوو په رداخ بيره ي مونيخي كرد.

پيره هات و مەرگ په رداخي به رزكرده وه و وتي:

- له چاوي سه ركه وتنمان.

له پاش كه ميكي تر وهره بۇ لام بۇ ماله وه. ماله كه ي من نه زاني؟
(مؤسقا)

مهرگ به چه قه نه ليدان گه رايه وه بۇ ژورده كه ي، هه موو نه نامي له خوشي و شادييا نه نه كه وته زهوي و نه نه سره وت، يهك له سهر يهك قاقا پين كه ني و به گزي پشئا نه تايه وه.

جهنگي ژيردهستي پيوت:

- چيت كرد به چي، نه ي سهرهك؟

مهرگ به زهرده خه نه يه كه وه وه لام ي دايه وه:

- دوزيمه وه؛ نه و پياوهم دوزييه وه كه شقارته كه ي بدريته دهست!

- له بيرت نه چيت، نه بيت نه و كه سه شيت بيت.

- له بيرم نه چوه.

- كواني؟

- له پاش تونكي تر ديت بۇ لام، بۇ ئيره.

*

تاريكي داهات، ساعات بوو به دوانزه ي شهو، سهرهك به نوينه ره كه ي جهنگي وت كه له ژورده كه ي نه وديو، خوي بشاريته وه. بويه چي هات.

سهرهك هه لسا و به پيريه وه چوو، له نزيك ميزه گوره كه يه وه كورسييه كي بۇ دانا. بويه چي چاويكي به ژورده كه دا گيرا و رووي كرده مهرگ و پيوت:

- فهرموو، من له خزمه تتانام.

- من له خزمه تي ئيوهدام، ميرم.

- ليم ببوره.. من..

- نه، نه وهنده خوت به بچووك مه زانه، تو هيشئا گوره يبي خوت لي ئاشكرانه بووه. تو بۇ نه وه دروستكراوي، رووي زهوي بگوري. قه دهر هه لبيژاردوي هه موو گيتي به و رهنكه ته راوبده ي كه خوت حه زي لي نه كه ي. تو بۇ نه وه دروستكراوي، ميگه لي ئاده ميزاد لي خوري و به ريت به ري دا. خوا و

بتپه‌رسته‌کانی دارستان تویان کردوو به نوینه‌ری خویان، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌کوو ئه‌وان،
بۆ ئه‌وه‌ی وه‌کوو شه‌ریعه‌تی دارستان، حوکم بکه‌ی له‌سه‌ر ئه‌م زه‌وییه.

- من؟

- به‌لی تو.

- به‌چ رپیه‌ک، به‌گویره‌ی چ پیلانیک ئه‌توانم ئه‌م هه‌موو شته‌ بکه‌م؟

- پیلان و رپیا ئاسانن. با له‌پیشا له‌سه‌ر کاغه‌ز بیاننوسین، هانی ئه‌م خامه‌یه
بگره‌ به‌ده‌سته‌وه و بنوسه. مه‌رگ خامه‌یه‌ک و کاغه‌زێکی زۆری له‌ به‌رده‌می
بۆیه‌چی دا دانا و پییوت:

- وا ئیستا که کتیبیکت پێ‌ئه‌نوسمه‌وه، ئه‌و کتیبیه‌ی پیلانی کارکردنه، بنوسه:
"تیکۆشینم".

بۆیه‌چی وتی:

- تیکۆشینى تو!

- نه‌ میرم تیکۆشینى ئیوه.

- تیکۆشینى من؟!

- ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وئ تیکۆشینى هه‌ردوو کمان.

مه‌رگ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه ئه‌مه‌ی وت و ته‌ماشایه‌کی ده‌رکی ژووره‌که‌ی
ئه‌ودییو کرد، که‌ جه‌نگ تیا یا وه‌ستا بوو، چاوی له‌ سه‌ره‌ک دا ئه‌گرت. مه‌رگ به‌بی
ه‌چان کتیبیکى گه‌وره‌ی به‌ بۆیه‌چی نووسییه‌وه. له‌پاش ته‌واو بوونی "تیکۆشینم"،
بۆیه‌چی ئاره‌قی ماندوو بوون و شه‌که‌تیی سپری و وه‌کوو زه‌لامیکى خه‌والوو وتی:

- من ئه‌م هه‌موو شته‌ ئه‌که‌م، من ئه‌م هه‌موو کاره‌ساته‌ جی‌به‌جی ئه‌که‌م.

- تو پیاویکی گه‌وره‌ی.

- من پیاویکی گه‌وره‌م؟

- تو خاوه‌ن‌نامه‌یه‌کی که‌ قه‌ده‌ر و خواکانی پیشوو بۆیان ئاماده‌کردوویت، نابیت به
هیچ جوړیک وه‌ له‌ هیچ کاتیکا له‌م قسه‌یه‌ دوو دل و گوماندار بیت. مه‌رگ به‌ ده‌نگیکى
به‌رز و کاریگه‌ر ئه‌م قسانه‌ی ئه‌کرد، هه‌رچه‌نده‌ له‌ کانگای دلپشا گالته‌ی پێ‌ئه‌کرد.

ژیردهسته که ی تری مهرگ (نهخویشی) زانیی که وهخته باره شلوقه که یان راست بیته وه، ئه ویش هات و شانی نا به شانی جهنگه وه و به گوینا چرپان:

- ئه مه یه شینه که سهرهک به شوینیا ئه گه ریت؟

- به لی، ئه مه، بی دهنگ به.

- پیویسته ئه م پیاوه سپاسی بکریت، پیویسته دیارییه کی زور گرنگ و به نرخی

بدریتی. ئایا بلیی سهرهک چیی پی به خشیت؟

جهنگ به زهرده خه نه یه که وه وتی:

- ئه وه ی ئه مه ویت به خشر او به هاوچه شنه کانی.

- چی؟

- قوتو وه شقارته یه ک به بی زیادو که م.

- بی گومان ئاگریکی پی به رپانه کات.

- ئه مه یه ئامانج، ئیمهش ئه وه مان ئه ویت.

- به لام خویشی ئه سووتینیت.

- ئه نجا له بهر ئه مه یه به شیت ناو ئه بریت!

- ئه وی ئاگری جهنگ داگیر سینن، خویشی ئه سووتن!

- بی گومان ئه وی خهلق بکوژی، ئه یکوژنه وه

چیرۆکی شهههزاد

دانه‌ری: توفیق هه‌کیم
ته‌رجه‌مه‌ی: ره‌فیک چالاک
١٩٤٥/١/١
سوورداش

شه‌خسه‌کانی چیرۆک:

مه‌نظهره‌ی یه‌که‌م

١. ساحیر ٢. جارییه ٣. عه‌بد ٤. جه‌للاد ٥. ده‌نگیک ٦. کچیک ٧. مه‌لیک

مه‌نظهره‌ی دووهم

١. وه‌زیر ٢. شه‌هه‌زاد (کچ) ٣. شه‌هریار (کور)

مه‌نظهره‌ی سێیه‌م

١. مانگ (پیاوئیکه) ٢. ساحیر

مه‌نظهره‌ی چوارهم

١. قه‌مه‌ر ٢. شه‌هریار

مه‌نظهره‌ی پینجه‌م

١. شه‌هه‌زاد ٢. عه‌بد

مه‌نظهره‌ی شه‌شه‌م

١. ئه‌بومه‌یسوور ٢. جه‌للاد ٣. قه‌مه‌ر ٤. شه‌هریار

مه‌نظهره‌ی هه‌وته‌م

١. شه‌هه‌زاد ٢. عه‌بد ٣. شه‌هریار ٤. قه‌مه‌ر

عه‌ده‌دی مومه‌ئیلین ته‌قربیه‌ن ١٥ که‌س

بەردەى يەكەم

(پىگايەكى چۆل، خانوويەك، بە تاقى تەنيا چرايەك بە دەرگاگەيەوہيە بە داگىرساوى، لە دوورەوہ دەنگى مۇسقىايەكى نەرم دىت، وەخت شەوہ) ساحىر: (كچەتيويك ئەباتەوہ ناو مالەكەوہ و لىئەپرسى) ئەو غەرىبە رەشكەلانەيە چىت پىئەئەلىت؟

كچەكە: لىمئەپرسى كە ھۆى گەشكەى شارەكە چىيە؟ منىش پىموت كە ھەموو كچە عازەبەكانى ئەم شارە، ئاھەنگىك بۆ شاژن شەھرەزاد ئەكەن.

جادووگەر: ئەى بۆچى وا ئەلەرزىت؟

كچەكە: (بە چپەدوو) نازانم!

جادووگەر: من پىمئەوتووى كە لەم عەبدە پىرە نزيك مەبەرەوہ، چونكە خراپە لە چاوەكانى ھەلئەقولت؟

كچەتيو (كەنيزەك بە چپەدوو) پىرنىيە، كوا پىرە؟

جادووگەر: بۆ بە دەنگى چپەدوو قسەئەكەيت؟ بىنە دەستت، با برۆينە ژوورەوہ. رەنگە لە ناشىرىنى ئەم پياوہ ترسابىت.

كەنيزەك: (بە چپەدوو) ناشىرىننىيە.

(جادووگەر و كەنيزەك ئەچنە مالەكەوہ. لەم كاتەدا عەبدە دەرئەكەوئى و چاوەبەرىتە كەنيزەكەكە)

عەبد: ئەم كچە عازەبە ئىجگار جوانە! ھەر بۆ باخەل دروست كراوہ.

دەنگىك: (لەپشت عەبدەكەوہ) بۆ باخەلى شەيتان؟ يان بۆ باخەلى شمشىر؟

عەبد: (ئاورئەداتەوہ) ئەمە تۆى؟

جەللاد: (خۆى دەرئەخات) منت ناسى؟

عەبد: كوا شىرەكەت، ئەى جەللاد؟

جەللاد: فرۇشتم و بە پارەكەى خەوم پىكړى.

عەبد: تى گەيشتم.

جەللاد: چى تى گەيشتى؟

عەبد: پارە دابەشكردن و فرىدانى دوئىتت لە مەيخانەى ئەبومەيسوور.

جەللاد: (بە قاقا پىئەكەنيت)

عەبد: بۆچى لە بەردەمى مالى پاشادا رانەوہ ستاوى؟

جەللاد: من ئىتر جەللادى پاشا نىم.

عەبد: تى گەيشتم.

جەللاد: چى تى گەيشتى؟

عەبد: ئايا ئىمىرۆ جىژن و ئاھەنگى گەورەكچەكانى ئەم شارە نىيە؟

جەللاد: بەلى، راستە! لە بەرئەوہ پاشا ئىشى بە جەللاد نە ماوہ.

عەبد: (بە گەشەوہ) ئەى ھاوار بۆ ئەو لەشە جوانەى شەھەرزاد!

جەللاد: نەخىر، لەشى جوان و خۆشەويستى شەھەرزاد نىن كە نايەلن پاشا

گەورەكچەكان سەربىرپىت. خراپ تى مەگە.

عەبد: (گوى ئەگرىت) گوى بگرە! بە خوا گورانىيەكى خۆشى پرسە مەرەيە! ئەم

مالە ھىي كىيە؟

جەللاد: (بە رويەكى خۆشەوہ) مالى جادووگەرە، پاشا بە نەينى دىت بۆ ئەم

كۆشكە، تا قسە لەگەل جادووگەرا بكات.

عەبد: مالى جادووگەرە؟ جادووگەرى باوكى كە نىزەكە جوانەكە؟

جەللاد: وا ئەلەين.

عەبد: (گوى لە گورانىيەكە ئەگرىت و پىئەكەنيت) قومرىيەكى^۱ ئاوازخۆش بەر

شمشىرەكەت نەكەوتوہ!

جەللاد: (ئەيەوى بىرەت) ئەوى لە دەستى من پزگارى ئەبىت، ئەكەويتە باوہشى

شەيتانەوہ.

عەبد: كەمىك راوہستە! لام وايە ھىچ ئىشىكى پەلەت نەبىت.

جەللاد: بەلى، دەنگىك دىتە گويم، باسى شتى سوورم بۆ ئەكەت.

عەبد: (بە پىكەنىنەوہ) نە، شتى رەشە، ئەو دەنگە بەھەلەچوہ.

(لەپر ھاوارىك و نالەنالىكى زۆر پرتەئىير لە پەنجەرەى كۆشكەكەوہ دىت.)

^۱ بە ھەلە بە (قرىەكى) نووسراوہ، راستكرايەوہ. (س)

جەللاد: (بە چىپەدوو) ئايا گوڭت لى بوو؟

عەبد: چى؟

جەللاد: دەنگىك لە دەنگى كوننەپەپوو ئەچىت.

عەبد: (تەماشاي ھەرچوار دەورى خۆى ئەكات) كوننەپەپوو! لە كوڭ؟ كوا، بۇ نايىنىم؟

مالت بەقورگىرى، ئەى جەللادى شووم، خەرىكىت ژيان پركەيت لە ناشىرىنى!

جەللاد: (دەست ئەكات بە رۆيشتن) دلخۆش بە بە كەپى خۆت، تا گوڭت لە ھىچ نەيىت!

عەبد: بۇ كوڭ ئەپۆى؟ تۆزىكى تىرىش راوہستە! تووخوا ئەگەر باسى

شەھرزادى شاي كچانم بۇ نەكەيت؟!

جەللاد: ئەتەوڭ چى دەربارەى شەھرزاد بىيسى لەپاش ئەوہى دوڭنى بىستت؟

ئەلڭى تۆ تەنيا لەبەر خاترى شەھرزاد ھاتوويتە ئەم شاروہ.

عەبد: (لەپر ھاوار ئەكا و دەست رانەكىشىت بۇ جىگايەكى دوور) ئەى جەللاد! تەماشاكە!

ئەو رووناكىيە بەشەوقە چىيە لەوڭ، سەرچاوہى ھەموو رووناكىي رووى زەوييە!

جەللاد: (تەماشاي رووناكىيەكە ئەكات) ئەوہ ژوورى پاشايە.

عەبد: ئەى شاژن؟

جەللاد: شاژن، ژوورى جىايە، وا لەوبەرى كۆشكى شا.

عەبد: بە خوا سەيرە، شا ئىتر پىويستى بە چىرۆك گىرانەوہى شاژن نەماوہ.

جەللاد: شا شىت بووہ.

عەبد: لە خۆشەويستى شەھرزاد؟

جەللاد: نەخىر، ھەر شىتى تەواو بووہ.

عەبد: چۆنت زانى؟

جەللاد: وا ئەلڭن، وەرە تەماشاكە!

عەبد: چى؟

جەللاد: (چەند ھەنگاويك عەبد ئەبات بەرپوہ) تەماشاي ئەو بالقونە تاريكە بكە!

چى ئەيىنى!

عەبد: ھىچ شتىك.

جەللاد: تەماشاي لاي چەپى بالقونەكە بكە!

عەبد: بەلێ، بەلێ، سەریک ئەبینم رەق راولەستاوه وەکوو پایەى دیوار.
جەللاد: ئەوه ئەوه.

عەبد: (باش تەماشائەکا و سەرنج ئەدات) بۆچی وا تەماشای ئاسمان ئەکات؟
ئەلێ ئەستیرە پەرستەکانە.

جەللاد: ئەمە پیشەى هەموو شەویکیەتی. هەندێ جاریش بە درێژی شەو ئە
ئاوا رەق راولەستى هەتا بەیان.

عەبد: بەخوا سەیرە! گوايه ئەبێ لەبەر چی بیت؟

جەللاد: کى ئەزانیت؟

عەبد: گوايه کەس نازانیت؟

جەللاد: هیچ کەسێک.

عەبد: کەى تووشى ئەم شیتىیە بوو؟

جەللاد: نازانم، برواش ناکەم لەمە وپیش تووشى بووبیت، جارێکیان چاوى بە ژنى
یە کەمى کەوت کە لەناو باوەشى عەبدىکى پيسا بوو. هیچی نەکرد، لەوه زیاتر کە
هەردووکیانى کوشت و سویندى خوارد کە هەموو شەویک کچىکى عازەبى لابیت،
هەتاکوو رۆژ، ئینجا ئەو حەلە سەرى بریت.

عەبد: ئینجا گوايه ئەتویست چی بکات لەمە زیاتر؟

جەللاد: من مەبەسم ئەوهیه کە ئەو حەلەش هیچ وەکوو ئیستا شیت نەبوو.

عەبد: راست ئەکەیت. دە باشە، ئەتوانى هوى شیتىی ئیستای پاشام پى بلینیت؟

جەللاد: تەماشاکە! شا چووه ژوورەوه.

عەبد: بەلێ، بەلێ، وا چراکانیش کوژانرانەوه.

جەللاد: رەنگە ئیستا کە بیت بۆ لای جادووگەر.

عەبد: بۆ ئێرە یەت؟ (دەست بەجى عەبد راولەکات)

جەللاد: (بەشوینیا ئەگەریت) بۆ کوی چوو؟

جادووگەر: (لە دەرگای ماله کەیان دیتە دەرەوه و ئەلینت) کى بۆ کوی چوو؟

جەللاد: عەبدەکە.

جادوگەر: (چراى بەردەرگاگەى خۆيان ئەكوژىننیتەو) پەستى بۇ ئەو. با ئەم
پىاوخراپە گەرۆكە لەم دەورولانە دووربکەوئیتەو.

جەللاد: بۇ چراکە ئەكوژىننیتەو؟

جادوگەر: تۆحقى ئەمەت چىيە؟ ئايا خۆت چى ئەكەیت، تاكوو ئىستاکە لىرە ماوئیت؟
جەللاد: راست ئەكەیت، وا ئەپۆم.

(جەللاد ئەپروات، جادوگەر تەماشائەكات تا گوم نەبىت، ئىنجا دەرگای مالهەكەى
خۆى دائەخا و لە رىگایەكى ترەو ئەمىش ئەپروات)

عەبد: (دیتەو دەروە) كلۆلى بۇ ئەو كەسەى زۆرى لى كراو بە تارىكيا بپروات.
دەنگ: (هاوار و نالە پرتەئسىرەكە لە پەنجەرەكەو) ئادەمىزادىكە، خۆشت و
برىسكەى چاوىشت ئەبىنى.

عەبد: ئايا ئەمناسى؟

دەنگ: ئەشزانى كە لە پىش وەختا هاتووى بۇ بىنىنى تىشكى پۆژ.

عەبد: ئايا وەختى بىنىنى نەهاتووه؟

دەنگ: ئەگەر ژىانت ئەوئ، راکە لە تارىكيا و ورياش بە پۆژت لى نەبىتەو.

عەبد: بۆچى ئەى گەرەكچ؟

دەنگ: پىاوەكە هىشتا مانالە، هىشتا تى نەگەىشتووه كە ئەگەر پەشى دى، نەيكوژىت!

عەبد: ژىانم لە خەتەردايە؟

گەرەكچ: بپرو لەپىش ئەوهدا پاشا بتبىنى. هىشتا لەبىرى نەچۆتەو كە
قولە رەشىكى ديوه پۆژىك لە پۆژان لە باوەشى ژنەكەيا. راکە! خۆت بشارەرەو،
عەبدى كلۆل، راکەرەو بۇ تارىكى!

عەبد: تاقه وشەيەك، ئەى گەرەكچ؟

گەرەكچ: راکە!

عەبد: ئەمەوئ ببىنم.

گەرەكچ: ئايا بۇ بىنىنى ئەو هاتووى؟

عەبد: بەلى، ئەشمەوئ بزائم كىيە؟

گەرەكچ: ئەو هەموو شتىكە، هىچ شتىكىش دەربارەى نازانئ.

عەبد: ئەى تۆ؟ ئايا ھىچى دەربارە ئەزانى؟

گەورەكچ: نازانم، زۆريان دەربارەى ئەولى پرسىيۇم، زۆرىش لىم پاراۋنە تەوھ كە
وھراميان بەدەمەوھ، بەلام من ھىچ نازانم، با لە سەرە براۋەكەم بېرسن، رەنگە
وھرام بداتەوھ، بېرۆ!

عەبد: وشەيەكى تىرىش؟

گەورەكچ: بېرۆ! پىم وتى بېرۆ!

عەبد: ئايا ھەر خۆت بە تاقى تەنيا لەم مالاھەداى؟

گەورەكچ: ئادەمىزادىكم لەگەلايە، وا بوو بە ۴۰ رۆژ لە كووپەيەكى پېرۆنى
كونجى دايە. جادووگەر تەنيا ھەنجىر و گويىزى دەرخواردئەدات، گوشتى بە
لەشەوھ نەماوھ، لە پىست و دەمار و كاروبارى سەرى زياتر. وا ئىمشەو
جادووگەر لەناو رۆن كونجى دەريئەھىنى تا با وشكى بكاتەوھ.

عەبد: بۆچى واى لىن كىر دووھ؟

گەورەكچ: بۆ ئەوھى لەمەو دوواوھ وھرامى ھەموو پرسىيارىك بداتەوھ.

عەبد: وھرامى كىن بداتەوھ؟

گەورەكچ: وھرامى پاشا.

عەبد: پاشا، ئەو ئەيەوئى چى بزائىت؟

گەورەكچ: بېرۆ، ئەى قولە رەش! لەم شوئىنە دووركە وھرەوھ. وا ھاتن چراكە
بكوژئىنەوھ!

عەبد: (بە ترس و لەرزەوھ) چراكە؟ ئەى باوكت نەيكوژاندەوھ؟!

(پەنجە رائەكىشىت بۆ چراى مالاھەكە)

گەورەكچ: (ھاوار و نالەكەى پىنشوو ئەگەشىتەوھ) ئاى، ئەى ھاوار.

عەبد: (سەرسام ئەبىت) بۆ ئەم ئاوازە ناخۆشە ئەلئىت؟

گەورەكچ: ئەگەر لە تارىكى دا ھەورىكى سەوز بە لاتا تى پەرى.

عەبد: بۆچى گەرايىتەوھ؟

جەللاد: گەر ئامەۋە بەشۈيىن تۇدا بگەرپىم، بۇ ئەۋەى بەيەكەۋە بچىن بۇ مەيخانەى ئەبى مەيسور. ئايا ۋا ئەزانى من بەبى تۇ ھەلئەكەم؟، ۋەرە با لەسەر حسابى من بچىن بۇ ئەۋى.

عەبد: ئەى ئەگەر پاشا لىپى پرسىت كوا شمشىرەكەت؟

جەللاد: لىم ناپرسىت.

عەبد: گوى بگرە، ئەى جەللاد، ئىلھامەكەت راست بو.

جەللاد: كام ئىلھام (نىگاھ)؟

عەبد: لەبىرت چوۋەۋە شتە سوورەكە ئىمشەۋ سەرىك ئەپەرىنىت.

جەللاد: سەرى كى؟

عەبد: (بە چپەدوۋ) سەرى ۋەزىر.

جەللاد: قەمەر؟ لە ھەموو دىئادا سەرىك نىيە لە سەرى قەمەرى ۋەزىر ئەمىنترىت.

عەبد: (بە تەعەجۇبەۋە) چۆن؟

جەللاد: پاشا ئەتوانى ھەموو شتىك بكات، دەست لەۋەزىردان نەبىت.

عەبد: چۆن؟ بە خوا سەير و سەمەرەيە.

جەللاد: ۋاز لە شمشىر و سەربىرەن بىتە! ھەموو جەللادىك ئەتوانى لە تارىكى دا

سەربىرەننىت!

دەنگ: (ھاۋار ۋ نالەكە ئىجگار بە بەرزى دىت، ۋەكوۋ لە قەبرەۋە بىتە دەرەۋە)

ئاي ئەى ھاۋار.

عەبد: (بە لەرزىنەۋە) ئايا گويت لى بوو؟

جەللاد: چى؟

عەبد: ئايا گويت لى نەبوو؟

جەللاد: (بە زمانىكى لالەۋە) بى گومان ئەمە دەنگى يەككىكە لە خەۋ ھەلبىسىت.

تارىكىش بۇ ھىچ دروست نەكراۋە، بۇ خەۋبىنن نەبىت. بىرۇ، با بىرۇين!!

عەبد: (تەماشى تارىكايى ئەكات) نە، راۋەستە!

جەللاد: (بە ترسەۋە)

چىتە، ئەى قولە رەش؟

عەبد: (بە پەنجە ئیشارەت ئەکات) شتیکی تر ئەبینم لە تاریکایی دا.
 جەللاد: (بە لەرزینەو) چی ئەبینی؟
 عەبد: (ئیشارەت ئەکات و بە ئەسپایی ئەلیت..) لەوئ شت ئەبینم، تەماشاکە.
 جەللاد: (بە ترسەو) چی؟ قسەبکە.
 عەبد: (بە لەرزینەو) چی ئەبینی؟
 عەبد: (ئیشارەت ئەکات و بە ئەسپایی ئەلیت) لەوئ شت ئەبینم، تەماشاکە.
 جەللاد: (بە ترسەو) چی؟ قسەبکە؟
 عەبد: (بە لەرزینەو) هەوریکى سەوز، تارماییەک، لەوئ.
 جەللاد: (بە دەنگیکى نزم) ئای خوای گەورە.
 عەبد: (بە ئەسپایی) ئایا دیت؟ ..
 جەللاد: (بە لەرزینەو) با ئەم شوینە بەجی بیلین ..!

پەردەى دووهم

(لە کۆشکی پاشادا: بەشى شاژن، لە ناوەراستی حەوزیکى مەرەمەر ...)
 وەزیر: شاژنى بەرز! تۆ گوی لە قسەم ناگریت.
 شەهرەزاد: (تەماشای ئاوی حەوزەکە ئەکات) با، گویم لیتە.
 وەزیر: پەنگبى بفرموویت قسەى هیچ و پووچ ئەکەم.
 شەهرەزاد: (زەرە ئەیگریت) نە.
 وەزیر: ئەم زەرەخەنەى قسەم ئیثبات ئەکات، بەلام مەعناکەى نەینییە، نازانم
 چاکەى گالته پیکردنە یان بەزەبى پیاها تەو؟
 شەهرەزاد: (تەماشای ئەکات) تۆ بەهەله چووی.
 وەزیر: ئەى ئەم تەماشاکردنەى ئیستات؟ بۆ رێگام نادەیت منیش شیت بيم؟
 شەهرەزاد: (بە پیکە نینەو) بۆچی؟
 وەزیر: (تۆزیک تیک ئەچیت) چونکە..

شەھرەزاد: (عەیارانە زەردەخەنە دیتە سەرلیوی) ئەزانم چیت ئەوئیت.
وەزیر: (بە تیکچوونیکى تەواوە) نە، نە، من نامەوی ... ئەمە ... یا ئەتەوئیت.
وەزیر: سوئندت بۆ ئەخۆم، شازن.

شەھرەزاد: ئەى بۆچى وا تىكچوويت؟
وەزیر: هیچم ناوئیت ئەو نەبیت کە بزەنم تۆ کئیت؟
شەھرەزاد: تۆش دیسان؟ ئەمەت ئەوئیت؟
وەزیر: بەلى.

شەھرەزاد: وام ئەزانى لە ئیستات عاقلتریت.
وەزیر: عەقلم لەو پچووکتەرە بزائیت تۆ چى ئەکەیت. بۆ هیشتت پاشا بچیت بۆ مالى
جادووگەر، لە کاتیکا کە ئەزانیت ئەچیت بۆ دەرھینانى گیانیک. ئایا لەبیرت چوووە کە
ئیمشەو جیژن و ئاھەنگى گەورەکچەکانە، ئەو ئاھەنگ و جیژنەى کە پیرۆزباییە بۆ تۆ.
بەلى، بۆ تۆ کە بووى بەھوى ئەوہى نەیەلئیت ئیتر خوئینیان برژئیت.

شەھرەزاد: (خۆى ئەکئیشیتەوہ) لەشم جوانە، ئایا لەشیکى جوانم پئوہنئیە!
وەزیر: (بە تیلاییەکی چاو تەماشای ئەکات و سەردائەخاتەوہ) نە، نە.
شەھرەزاد: ئایا لەشم جوان نییە؟ ئایا لەشى من بە جوان نازانن؟
وەزیر: بەلى، ئەى شازن، بەلام زۆر تکات لئ ئەکەم (وەزیر دەست ئەکات بە رۆیشتن).
شەھرەزاد: بۆ کوئ ئەچیت؟

وەزیر: بۆ نوستن، ئەگەر لئیم ببوورى، وا نیوہى شەوہ.
شەھرەزاد: (بە عەیارى) ئایا بە تاقى تەنیا بە جئیم ئەھئیت؟
وەزیر: (تەماشای زەوى ئەکات) کەنیزەکە کانت بۆ بانگ ئەکەم.
شەھرەزاد: بۆ ھەمیشە گوئ نادەیتە من!
وەزیر: (ھەلئەسیت بەبئى ئەوہى تەماشای بکات) شەو باش گەورەم!
شەھرەزاد: تۆزئیکى تریش دانیشە! لام وایە پئت ناخۆشە کە پاشا لە گەرانەوہیا
لئزە بتئینئیت!

وەزیر: تۆ ئاگادارئیت کە من لەرادەبەدەر خۆم ئەخەمە بەر پئش و غەضەبى پاشا.
شەھرەزاد: ئایا لەبەر من؟

وہزیر: لہبەر ئەویش.

شەھرزاد: چاوت لێیە تا چ رادەیکە خۆشت ئەوی!

وہزیر: تۆشم ئەوہندە خۆش ئەویت، گەرەم.

شەھرزاد: منیش؟ ئایا راستە؟ منیش؟

وہزیر: (بە تیکچووێی) تۆش شات خۆش ئەویت!

شەھرزاد: بڕوانە کەیت؟

وہزیر: (بە دەنگیکی بەرز) بە لێ.

شەھرزاد: لہبەر چی بڕوات وایە کە من شەھریام خۆش ئەویت؟

وہزیر: (بە دەنگیکی پرداخەوہ) ئایا دلدارێ ئەشاریتەوہ؟

شەھرزاد: ئەمە سەمەرەییە .. ئەتۆش دلدارێ ئەزانی؟

وہزیر: گەرەم.

شەھرزاد: وەرەم بەدەرەوہ!

وہزیر: تکائە کەم رێگای رۆیشتنم بە.

شەھرزاد: با بگەرێنەوہ بۆ قسەیی پێشوومان، بۆچی وا تێئەگەیی کە من

شەھریارم خۆش ئەویت؟ ئایا منت دی رۆژیک ماچی بکەم!

وہزیر: (بە توننی) تۆ لەمە زیاتریشت کرد، تۆ زیندووت کردوہ.

شەھرزاد: (بە زەردەخەنەوہ) بۆچی ئەو مردبوو؟

وہزیر: لە مردووش زیاتر بوو، لاشەییەکی بێ دل بوو، ماددەییەکی بێ گیان بوو.

شەھرزاد: (بە زەردەخەنەوہ) بۆچی من چیم لێ کرد؟

وہزیر: تۆ سەرلەنوێ دروستت کردوہ.

شەھرزاد: (بە گالتەوہ) بە حەوت رۆژ؟!

وہزیر: بە ھەزارویەک شەو.

شەھرزاد: (بە گالتەوہ) ئەمە زۆرە.

وہزیر: ئایا چیرۆکی شەھرزاد نەبوو کە ئەم کتۆییەیی کرد بەو ئادەمیزادەیی

کە کتیبی پێغەمبەرەکان بە شەریبەتیان پێگۆری؟!

شەھرەزاد: (زەردەخەنە ئەیگرئ)

وەزیر: زەردە ئەتگرئیت؟ پیمان پئی ئەکەنی، گالتەمان پئی ئەکەیت، قەیناکا!

شەھرەزاد: بزائم، قەمەر مەتھی من و زەمی ھاوړیکەت ئەکەیت؟

وەزیر: زەمی ناکەم.

شەھرەزاد: لام وایە ھاوړیتی مەعبەینی کۆنتان لەبیرچۆتەو.

وەزیر: (بە دلگەرمییەو) هیچم لەبیرنەچۆتەو.

شەھرەزاد: با لەبیرت چۆتەو.

وەزیر: (بە توورەیی) من هیچم لەبیرنەچۆتەو، بەلام پیشانت ئەدەم کە تو زۆرت

خۆش ئەوئ. جاریکێ تر من مەخەلەتینە، من ناخەلەتیم، من ناخەلەتیم!

شەھرەزاد: (بە لەسەرخۆیی) قەمەر! چیتە؟!

وەزیر: (دیتەووە هۆشی خۆی) گەرەم! لیم ببوورە .. من ..

شەھرەزاد: هەندئ جار ئاگات لە خۆت نامینئ.

وەزیر: من ویستم بلیم کە تو گۆریت. لەو پۆژەووە تۆی ناسیووە، بوووە بە

ئادەمیزادیکێ تازە.

شەھرەزاد: نەیناسیوم.

وەزیر: لەپیش ئیمڕۆشدا پیم وتووئیت کە پاشا بەهۆی تۆووە بوووە بە لوغزیکێ بەستراو

لە بەرچاوم. ئەلئی ئاسۆیەکی بی برانەووەی پیشانداو، هەمیشە وا لە بیرکردنەو،

بەشوین شتیکا ئەگەرئیت، ئەگەر بیئ و نەختی بەسەریا بیم، گالتەم پئی ئەکات.

شەھرەزاد: گواوە ئەمە چاکەئ منە؟ ئەمە چاکەئ.

وەزیر: بەلئ، ئەمە چاکەئ و چاکەئ تۆشە، ئایا ئەمە چاکە نئیە منالیکت لە

دەوری یاری بە ئەشیا کردنەووە گەیاندۆتە دەوری بیر لە ئەشیا کردنەووە؟!

شەھرەزاد: زۆر دەستداری لە وشە یەکخستنا..!

وەزیر: چیت ئەوئ، ئەئ گەرەم؟ زۆر ئارەزوومەندم هەندئ جار لە قسەت

بگەیشتمایە!

شەھرەزاد: وا چاکە هەول نەدەئ تی بگەئ.

وەزیر: هەول نەدەم، بەلام ویستم کە باسی خۆشەویستی ئیووە بکەم بەرامبەر بە پاشا.

شەھرەزاد: ھېشتا بوختانم بۇ ئەكەي؟

وھزیر: بوختان ناکەم.

شەھرەزاد: چەند عەقلىت پچووکە! ئايا وا ئەزانى ھەرچىيەكم کردووه، لە
خۆشەويستى پاشا کردوومه؟

وھزیر: (بە سەرسووپمانەوہ) ئەي بۇ کى؟

شەھرەزاد: (بە زەردەخەنەوہ) بۇ خۆم.

وھزیر: بۇ خۆت؟ يەئنى چى بۇ خۆت؟

شەھرەزاد: يەئنى ھەرچىيەكم کردووه بۇ ئەمەم کردووه كە بژىم و نەمکوژى.

وھزیر: ئەئىت بۆيە لات دا لە خەلقكوشتن كە تۆ نەكوژى؟

شەھرەزاد: (بە زەردەخەنەوہ) بەلى.

وھزیر: (لەپاش بىرکردنەوہ) بېرواناکەم، ئايا ئەم کردەوانەت ھەموو
دوورئەندىشى بوو؟! شەھادەت ئەدەم كە تۆ دلئىكى گەورەي!

شەھرەزاد: (بە پىنكەننەوہ) لە ئاوينەي دلئى خۆتا وام ئەبىنى!

وھزیر: من راستى ئەبىنم.

شەھرەزاد (بە دەنگىكى تۆزى گەرم و بە زەردەخەنەيەكى پىر لە زوخواوہوہ) راستى!!

وھزیر: پىئەكەنىت!

شەھرەزاد: ئەي بۇچى ئەيەلم ئىمشەو بچىت بۇ مالئى جادووگەر، تا سەرى ئەو
جوانە كچە بپەرىنىت؟

وھزیر: نازانم، بەلام بېرواناکەم حەزبەي ئەو سەرە بپەرىنىت. نازانم تۆ چىت، نازانم
ئەم دوو چاوه جوانە پاكەت چ جادوويەك و چ مەئنايەكى نەئنى ئەشارىتەوہ.

شەھرەزاد: (پىئەكەنىت)

وھزیر: بە چى پىئەكەنىت؟

شەھرەزاد: جادوو و مەئناي نەئنى! ئافەرم بۇ شەھرىار! وا ديارە قسەي زۆرى
فېرکردوويت.

وھزیر: بەلى، ھەندى قسە و ھەندى بىرىم لى دىيوە لەو پۆزانەدا كە دائەنىشتىن و
بەيەكەوہ باسى تۆمان ئەكرد.

شەھرەزاد: چىي دەربارەي من ئەوت؟
وەزىر: بەشى زۆرى قسەكانى تى ناگەم.
شەھرەزاد: (هەلئەسەيت) بىرۆ رېويە پچكۆلە!
وەزىر: گەرەم، بۆ ژوورى نوستن ئەپرات؟
شەھرەزاد: نانوم تا شەھريار نەگەرېتەوہ.
وەزىر: (بە سەرپاوەشانەوہ) چاوت لىتە چۆن خەوت لى ناكەويت تا ئەگەرېتەوہ!
خۆشى لە پاشا بۆ ئەم خۆشەويستىيەى تۆ.
شەھرەزاد: (بە زەردەخەنەوہ) تۆ بەسەزمان.
وەزىر: (گوى قولاغ ئەبيت) گويم لە دەنگى كليە.
شەھرەزاد: ئەگونجى دەرگاي ژىرزەمىنەكەى بيت. بىرۆ بۆم بينە، با ببينم لەپيش
نوستنيا!

وەزىر: بەلى، گەرەم (وەزىر دەست بەجى ئەپوا).
شەھرەزاد: (لە نزيك دەرگاكەوہ) مۆسقىقا لى بدە! ئەمەوى چاوەكانى شەھريار
ببينم. ئەمەوى لەو چاوانە بىوانم تا شكان و سەرنەكەوتوويى تيا ببينم. ئىمشەو
شەھريار ئەگەر بيت بۆ لام بە عاجزى و خەمبارى و بىھىوايى، ئىمشەو دىتەوہ
بە ھەستى كردن بە نەمان و ھەر وەكۆو ھەموو ھىزىكى سەر ئەم زەوييە.
(لە دەورى قاعەكە مۆسقىقا لى ئەدرېت)
شەھريار: (لە دەرەوہ بانگ ئەكات)

...

چیرۆکی ھاملیت*

مومەئیلەکان:

۱. کلۆدیۆس - پاشای دانیمارک
۲. ھاملیت - کورپی پاشای دانیمارک
۳. بۆلۆنیۆس - گەرەئە منییه‌کانی بیلاط
۴. ھۆراشیۆ - ھاوڕێی ھاملیت
۵. لیترتیس - کورپی بۆلۆنیۆس
۶. فۆلتیمان
۷. رۆزنگرانتر
۸. جیلدنستیرن
۹. ئۆسریک
۱۰. شەرئیفیک
۱۱. قەشەئە
۱۲. مارسیلیۆس - زابت
۱۳. بیئرناردۆ - زابت
۱۴. فرەنسیسکو - سەرباز

پیاوی بیلاطن

* ئەم شانۆنامە تیکەلکراو و ناریکۆپیک و فەسل و پەردەکان پاش و پێشیان پێکراو، لەبەرئەو ھەولدا لەسەر دەقیکی عەرەبی بەراورد و راست بکریته‌و. ئەم دەقە بەکارھێنرا: ولیم شیکسپیر، ھاملیت: أمیر الدانمارک، تقدیم وترجمۃ صلاح نیازی، ط ۱، دار المدی للثقافة والنشر، ۲۰۰۸.

نازانرێ دەقە عەرەبییەکی و ڕەفیع چالاک بەکاری ھێناو، وەرگێردراوی چ دەقیکی عەرەبی و کام وەرگێر بوو. بە بەراوردی بەشیکێ ئێرەوئەویی کوردییەکە بەو وەرگێرێ تازەییە شانۆنامەکە، دەرکەوت جیاوازیان زۆرە. دلنیايش نین ئاخو دەقە کوردییەکە وەرگێردراوی دەقاودەقی عەرەبییەکە، یان وەرگێر خۆی بە دەستکارییەو وەری گێراو و پوختە کردووەتەو؟ لە شوینی خۆیدا ئاماژە بە نووسانییەکانی دەقی کوردی دراو. (س)

۱۵. رینالدو - خزمەتکاری بۆلۈنيۇس
۱۶. دوو كرىكارى قەبرهەلكەن
۱۷. فۇرتنبراس: ئەمىرى نەروىچ
۱۸. زابتيك
۱۹. سەفىرى بەرىتانيا
۲۰. جىرتروود - شارنى دانىمارك وە داىكى ھاملىت
۲۱. ئوفىليا - كچى بۆلۈنيۇس
۲۲. خەيالى باوكى ھاملىت
۲۳. دوو كەس بە جلى دەريابىيەو^۱

فەصلى يەكەم

بىننى يەكەم

كۆشكى ئىلسىنۇر، لە بەردەمى كۆشكەكەدا فرەنسىسكۆ بە جلى ياساۋلىيەو وەستاو. بىرناردوى زابت دىتە ژوورەو و ئەلى: كى لىرەيە؟
 فرەنسىسكۆ: قسەمەكە، بوەستە لە جى خۆت، تۆ كىي؟
 بىرناردو: بژى پاشا.
 فرەنسىسكۆ: بىرناردوى زابتي؟
 بىرناردو: بەلى، ئەوم.
 فرەنسىسكۆ: باش بوو لە كاتى ياساۋلىي خۆتا گەيشتى.
 بىرناردو: وا نيوەشەو، دە برۆ، ئىتر بنوو تۆ.
 فرەنسىسكۆ: سوپاستئەكەم، شەو زۆر ساردە و دلېشم ئىجگار تەنگە.

^۱ لەبەرئەوى رەفىق چالاك ئەم دەقەى لە عەرەبىيەو وەرگىراو، ناوەكانى وەك عەرەبىيەكە نووسىوئەتەو، لە كاتىكدا ھەندىكىان جياوازن و بەم شىوئەيەن: بۆلۈنيۇس: پۆلۈنيۇس Polonius. جىلدنستىرن: گىلدنستىرن Guildenstern. جىرتروود: گىرتروود Gertrude. ئوفىليا: ئوفىليا Ophelia. (س)

بیرناردۆ: هیچ ناخۆشییەك له یاساوییهكەتا پووی دا؟
فرەنسیسکۆ: نا، نەوہللا، مشک چییە بەم دەورومەکانەدا نەہاتوہ!
بیرناردۆ: شەو باش، ئەگەر چاوت بە ھۆراشیۆ و مارسیلیۆسی ھاوہلم کەوت،
ھەردووکیانم زوو بۆ بنیرە.
فرەنسیسکۆ: گویم لە دەنگی پنییە، ئەلئی ترپە ی پنی ئەوانە.. کتیە؟ بوہستە لە
جیی خۆت!

ھۆراشیۆ: خۆمانین (دینە ژوورەوہ).
مارسیلوس: مسکینی شای دانیمارکین.
فرەنسیسکۆ: شەوتان باش.
مارسیلیۆس: خوات لەگەل سەربازە ئەمنییەکە، کئ یاساوی لئ وەرگریت؟
فرەنسیسکۆ: بیرناردۆ. (ئەپوات)
مارسیلیۆس: (بانگئەکات) بیرناردۆ!
بیرناردۆ: ئەلئی چی، ھۆراشیۆت لەگەلایە؟
ھۆراشیۆ: لەگەلایام، بەیەکەوہ ھاتوین.
بیرناردۆ: بەخیری بی ھۆراشیۆ، بەخیری بی مارسیلیۆس.
مارسیلیۆس: شتەکە ئیمشەویش خۆی پیشان دایەوہ؟
بیرناردۆ: هیچم نەدیوہ.

مارسیلیۆس: ھۆراشیۆ ئەلئی کە ئەو تارماییە درۆیە و میشکی خۆتان
دروستی کردوہ، وە باوہرناکات کە ئیمە دووجار چاومان پنی کەوتوہ. ئینجا
لەبەرئەوہ ئیمشەو ئەبئ ھەتا بەیان لەگەل دابیت، تا بە چاوی خۆی بیینی و
قسە ی لەگەل بکات.

ھۆراشیۆ: ئەم قسانە پوولیک ناھینن، ھەرگیز تارمایی دەرناکەویت.
بیرناردۆ: تۆ دانیشە و گویمان لی بگرە، با سەرلەنوئ ئەوہ ی کە دوینی شەوی و
پیری شەوی دیمان، بۆتی بگیری نەوہ.
ھۆراشیۆ: باشە، دانیشین، با بیرناردۆ بۆمان بگیری تەوہ.

بیرناردۆ: دوینی شهوی ئەو ئەستیرەیهی و لای رۆژئاوای قوطبەو، که گەیشته ئەو عاستەئى ئیستا، من و مارسیلیۆس راوەستابووین. (خەيالئى، باوکی هاملیت دیتە ژوورەو)

مارسیلیۆس: وس بە، ئەو تاپۆکەیه، تەماشاکە ئەوا هات.

بیرناردۆ: لە پاشای بەرەحمەتچووی باوکی هاملیت ئەچى.

مارسیلیۆس: هۆراشیۆ تۆ زۆرتت خویندوو، قسەئى لەگە لا بکە.

بیرناردۆ: تووخوا لە پاشا ناچیت، هۆراشیۆ تى وردبەرەو.

هۆراشیۆ: زۆر لەو ئەچیت، وەختە زراوم بتوقى.

بیرناردۆ: لام وایە ئەیه ویت بماندوینت.

مارسیلیۆس: هۆراشیۆ بیدوینە.

هۆراشیۆ: تۆ کینت، ئەئى ئەو کەسەئى بەم پاشنیو شەو لاسایی رۆیشتنى

پاشای نیژراوی دانیمارک ئەکەیتەو؟ قسەبکە تووبى خوا.

مارسیلیۆس: وا قینى هەلسا.

بیرناردۆ: ئەوا خەریکی خۆشاردەو.

هۆراشیۆ: مەرۆ! قسەبکە، بە خوا سویندت ئەدەم، قسەبکە (تارماییبەکە ون ئەبى).

مارسیلیۆس: رۆیشت، تازە وەرام ناداتەو.

بیرناردۆ: ئینجا ئیستا کاک هۆراشیۆ ئەلئى چى؟ خەيالئى خۆمان ئەم تارماییبەئى

دروست کرد؟ تۆ چاوت لە خۆتە، چۆن زەرد هەلگەرەوئى و ئەلەرزیت.

هۆراشیۆ: خوا ئەیزانى، برۆام نەئەکرد، ئەگەر بە چاوى خۆم نەمدیایە.

مارسیلیۆس: لە پاشای باوکی هاملیت نەئەچوو؟

هۆراشیۆ: ئەگەر تۆ لە خۆت نەچیت، ئەویش لە باوکی هاملیت ناچیت. هەر ئەو

قەلغان و بەرگە زېئیهئى لەبەر ابوو، کە پاشای نەروىجى دوژمنى ئازادى پىشکان.

چاوىش هیشتا ئەو توورەبوونەئى تیا مابوو کە پەلامارى پۆلۆنیبەکانى دا و

شکاندنئى. ئەمە شتىكى سەمەرەیه.

مارسیلیۆس: ئەمە بوو بە سى جار لەسەر یەك، کە لەم وەخت و سەعاتە دا ئیمە

ئەیبینن.

ھۆراشیۋ: بەراستی، من زۆر تىكچووم، نازانم بلىم چى، سەرھتا بىت بۇ ئىنقلابىكى سەير لە ولاتەكەمانا.

مارسىليۇس: ئىستا واز لەوہ بىنە و نھىنى خۆئامادەکردنى ئەم ولاتەم لى بگەيەنە كە ئەكرىت بۇ جەنگ. بۆچى تۆپ دروست ئەكەين، بۇ چەكەكانمان تىژئەكەينەوہ، بۇ بە پەلە بە شەو و بە نيوەشەو كەشتى دروست ئەكەين و مەشقى جەنگ ئەكەين. بۆچى بە درىژى شەو ياساۋلىكى زۆر بەناو شارا دىن و ئەچن؟ داخۇ چى رووبدات، ھەر كامىكتان ئەزانم پىم بلىن.

ھۆراشیۋ: ئەوى ئەيزانم ئەمەيە؛ پاشاى نەروىچ لە وەختى خۇيا چو بەگژ پاشاى باوكى ھاملىتا، وە ھەر ئەو وەختە ھەردووكيان برىار ئەدەن ھەر كامىكيان شكا، واز لە ھەموو مال و مولكىكى خۇي بىنى بۇ ئەوى تريان. بەم جۆرە ھەموو مال و مولكى پاشاى نەروىچ، بوو بە ھىي ھاملىت. ئىنجا ئىستاكە ئەلەن فۆرتنبراسى كورپى پاشاى نەروىچ بە خۇي و چەند كەسىكەوہ ھاتوہ، ئەيەوئت مولكى زەوتكراوى باوكى بسىنىتەوہ، ئەبى ھەر ئەمە بى كە وا مىرى خستوتە ئەم جموجوولەوہ.

بىرناردۇ: ئەبى دەرکەوتنى پاشاى باوكى ھاملىت بەو بەرگە جەنگيانەوہ، ھەر ئەمە ببەخشى.

ھۆراشیۋ: لەپىش كوشتنى قەيسەر، مردوووہكان لە قەبر ھاتنەدەرەوہ و كفنجان فرى دا و بە گريان و زارى بەناو بازارەكانى رۇمادا ئەھاتن و ئەچوون. مانگ و رۆژ گيران، ئەستىزەكان ئاگرىان لىوہ ئەبارى، خوئىيان لى ئەتكا. وا ئىمەش ئىمپرو ئەبىنن كە زەوى و ئاسمان ئەو ھەرەشەيەمان لى ئەكەنەوہ (تارمايىبەكە دىتە ژوورەوہ). تەماشاكەن ئەوا ھاتەوہ. ئەيدوئىنمەوہ، ئەگەر لەسەرىشم بىدات. راوہستە ئەى تاپۇ، ئەگەر گوئت ھەيە، قسەم لەگە لا بکە، ئەگەر ئەتوانى! ئەگەر خىرىك ھەيە و بەو خىرە تۆش و ئىمەش ئەكەوینە خۆشيبەوہ، بوەستە و پىم بلى! ئەگەر كلىلى نھىنى شتومەكت لايە و ھەندى شت دەر بارەى ولاتەكەت ئەزانى، تىمان بگەيەنە! (تارمايىبەكە خۇي ئەشارىتەوہ)

بىرناردۇ: خەرىك بوو قسەبكات.

ھۆراشیۋ: وا خەرىكە رۆژئەبىتەوہ، لە ياساۋلى بووینەوہ. پىويستە ئىمەش چىمان ديوہ، بە ھاملىتى بگەيەنن.

مارسىليۇس: من ھەموو شتىكى بۇ ئەگىرمەوہ. با برۆين.

(ئەرۋنە دەرەۋە، پەردە دائەدرىتەۋە)

بىننى دووم

(قاعەيەكى ئىستىقبالى گەرە)

(شا و شاژن، ھاملىت، بۆلۈنىۋس، لىرتىس، فۆلتىماند، كۆرنىليۇس ۋە چەند خزمەتكارىك، لە كاتى چوونە ژوورەۋەدا چەپلە ۋە دەھۆل ۋە مۇزىقا لىئەدرىت)

پاشا: رۆژ بە رۆژ بىرەۋەرى مۇردى بىرەۋەرى، باۋكى ھاملىت، تازەئەبىتەۋە. راستىشتان ئەۋىت، پىۋىستە ھەموو نىشتان تىكرا بەرگى رەش لەبەرىكات. بەلام ئەۋەيە كە پىۋىستە شىنەكەمان شىنىكى ژىرانە بىت ۋە خۇمان لەبىرنەچىتەۋە. لەبەرئەۋە شاژنمان مارەكرد، ھەتا دۈيىن خۇشكمان بوو، ئىمپرو ژنمانە. ئەمە خۇشىيەكە لەگەل خزما تىكەلاۋە. ژيان ۋە مۇردن ھەردوۋىكىان پىكەۋە لەناۋ تەرازوۋان، نە ئەم لەۋ زىاترە ۋە نە ئەۋ لەم كەمتەرە. لەبىرىشم نەچىت، سوپاسى ھەموو لايەكتان بىكەم بۇ ئەۋ تەگبىر ۋە رايانەتان كە لەم خىسۋەۋە كىردوۋتەنە. دىسانەۋە پىۋىستە كە پىتان بلىم فۆرتنبراسى نەروىجى مۇردى پاشاى بىرمانى بە ھەل زانىۋە ۋە واتى گەشتوۋە كە ۋلات ئىستا كە لە دەۋرى مۇردىنە، لەبەرئەۋە ئىستا ھەۋلى ئەۋە ئەدا كە ئەۋ مۇلك ۋە مالەى پاشاى كۆچكردوۋ لە باۋكى داگىر كىردوۋە، بىسەنىتەۋە. چى لەدەست دىت، تەخسىرنەكات. نامەيەكىشمان نووسىۋە بۇ پاشاى نەروىج، كە مامى فۆرتنبراسە، تا نەيەلىت بىرازاكەى لەسەر بىئەقلى ۋە ھەلەشەيى خۇى بىرۋات. لەبەرئەۋە ئەۋ كۆرنىليۇس ۋە فۆلتىماند، بىرۋن بۇ لاي پاشاى نەروىج ۋە ئەم نامەيەى ئىمەى بى بگەيەنم.

كۆرنىليۇس ۋە فۆلتىماند: ملكەچىن لە رى فەرمانى پاشامانا.

پاشا: ئىمە گومانمان نىيە لەۋەدا، بىرۋن خواتان لەگەل (كۆرنىليۇس ۋە فۆلتىماند ئەۋرۋن). ئىنجا تۇ ئەۋ لىرتىس! چى داۋائەكەى بۇت بگەين، چۈنكە پاىەى باۋكت لاي ئىمە زۆر بەرزە.

لىرتىس: داۋا لە گەرەم ئەكەم، رىگام بىد بگەرئىمەۋە بۇ فەرەنسە. بۇيە گەر ابومەۋە بۇ دانىمارك، كە لە رۆژى تاجانە سەر سەرتا، دلسۆزى خۇمتان پىشان بىدەم.

پاشا: باۋكت ئىزنتى داۋە؟ (پروئەكاتە بۆلۈنىۋس) ئەلى چى؟

بۆلۈنىۋس: ئەمەندەى زۆر لى كىردىم، مەجبۇر بوبوم داوا لە گەورە شىم ئەكەم كە ئىزنى بىدات.

پاشا: كەواتە خوات لەگەل (پروۋئەكاتە ھاملىت) ئەى تو برازا، ئەى كورە شىرىنەكەم؟

ھاملىت: (لە بەرخۇيەو) لە برازا زىاتر و لە خۇشەويست كەمتر.

پاشا: ھىشتا ھەورى دلئەنگىت نەپرەواو تەو؟

ھاملىت: نەخىر گەورەم، من لەبەر ھەتاو زۆر رائەو ەستم.

شاژن: ھاملىت! ئەم پروۋە گرژەت بگورەو، بە خۇشەويستىيەو تەماشای پاشا بکە. چىيە ئەو ەندە بۇ باوكى خۇشەويستت دل پر لە داخى؟! ھەموو زىندوويەك بۇ گل ئەپروا، مردن پەيزەيەكە ئەمانگەيەنئە دوایى، ئەمە شتىكى عادەتییە. ھاملىت: بەلى، خانم، شتىكى عادەتییە.

شاژن: كەواتە بۇچى خەيال وا ئەكەيتەو كە مردن شتىكى بىگانەيە پىمان؟

ھاملىت: وا خەيال ئەكەمەو؟ نەخىر، نەخىر، گەورەم، خەيال لای من ئىشى نىيە. وايە! ئەم بەرگە خوم كراوت دىو؟ ئەم ئاھ و ھەناسە ساردانەت دىو؟ دىوتە فرمىسكەكانى چاوم، زەردىي پرووم، ئامبالاى خەبارم؟ ئەمانە ھەموويان ھىشتا بەلگە نىن بۇ تەعزىەبارىي راست و پەوان! ئەمانە ھەموو پرووكەشن، بەشەر ئەيپۇشيت. ئەمانە بەرگى خەفەتن، بەلام خەفەت خۇى نىن. راستى بى پرووكەش، بى پىچوپەنا و پىايى، وا لىرەدا، لەناو دل شاردر او تەو.

پاشا: پىويستى بەجى ھىنانت بەرامبەر باوكت، شتىكى جوانە. بەلام تو ئەزانىت كە باوكىشت باوكى مردوۋە و ئەويش بۇ باوكى گىراو. پىويستە ھەتا رادەيەك بگرىن، خۇفرىدانە نىرىنەى خەفەت، دوورە لە دىندارىەتى و لە پىاۋەتییەو. خاۋەن دلىكى بەھىز و بىر كەرەوہيەكى ژىر، دوورە لە نىرىنەى خەفەت، ئەگەر شتىكىمان لەدەست چوو، نەمانتوانى زال بىن بەسەريا، بۇچى دلى خۇمانى لە رى دا بتوئىنەو؟! تو خۇشەويستى ئىمەى، لەبەر ئەو نامانەوئى بچىت بۇ مەكتەب لە وىتتىبىزگ، بەلكو داوات لى ئەكەين كە نىزىكى لىمانەو و بى بە سەرەكى پىاۋەكانى بىلاط.

شاژن: كورە شىرىنەكەم، بە قسەى دايكى خۆت بکە و مەچۆ بۇ وىتتىبىرگ.

ھاملىت: ھەول ئەدەم كە بە قسەت بکەم.

پاشا: وهرامیکی جوانه، وا توم گه یانده پایه ی خۆم له دانیمارکا. (به ساژن) هه لسه خانم با برۆین، چونکه زۆر شادم به مانه وه ی هاملیت له لامان (هه موو ئه رۆن جگه له هاملیت).

هاملیت: ئه ی هاوار خوا! خۆزگه ئه م له شه ره قه م بتوایه وه و ببوایه به قه تره ی ئاونگ. خۆزگه خوایه خۆکوشتنت هه رام نه کردایه. ئه ی خوای گه وه! نیظام و قانونی ئه م دنیا به چه ند بلح و تاریکه، چه ند کۆن و ناله باره بو ژیا نی ئیستامان. کاول بی ئه م باخه ی تووی دپکی تیا چه نرا و له خائین و خراپ و دهنی زیاتر، هیچ به ریکی تری نه گرت. بمری ئافره تی خائین! هیشتا دوو مانگ تی نه په ریوه به سه ر مردنیا، ئه و میرده شیرینه ت که نه یه ویست تیشکی رۆژیش بتبینی، رۆی، مرد، تۆش شووت کرد.

ئه ی خوای ئاسمان و زهوی! بیره وه ری پرناسۆر چه ند سته م و ناخۆشه، ئیستا ئه و رۆژانه م له به رچاوه که ئه م دایکه م رۆژ به رۆژ چون خۆی له لای باوکم خۆشه ویست ئه کرد. ئه ی ئیستا؟ هیشتا مانگیک تی نه په ریوو به سه ر مردنی باوکما، که ئه م ئافره ته وه کوو هه ر میردیشی نه مرد بی، وا خۆی پیشان دا. ئه گه ر له خیانه ت و ترسنۆکی و بی وه فایی یه کیک دروست بکریت، بی گومان ئه و که سه ئافره ته. له پاش مانگیک! هه ر ته نیا له پاش مانگیک، شووی کرد به مام، به و جل و به رگه و ئه و پیتاوه ی پینه وه، چوو بو که نیسه؛ هیشتا نه یگۆریوه، که چی دل ی گۆری. بی گومانم که هه یوانیکی کیوی له م ئافره ته زیاتر دلگیر ئه بی بو ونبوونی هاوریکه ی.

هاوار له ده ست ئافره ت! دایکم، ئه و دایکه ی خۆی به دل سو زترین که س دانه نا، شووی کرد به مام، به برای باوکی مردووم، که هه رگیز له یه ک ناچن له هیچ شتی کا. من چه ند له هه ر قل ئه چم، مامیشم ئه وه نده له باوکم ئه چیت. ئای بو شوومی په له کردنی ئه م شوو کردنه، هیشتا فرمیسه که درۆژنه کانی به ده م وچاویه وه وشک نه بووه وه، که رای کرده ناو ئه و نوینه پیسانه وه. دوایی ئه م ئیش وکارانه جوان نین، به لام بی ده نگ به، بی ده نگ به زمان، هه لقرچی ئه ی دل.

(هۆراشیو، مارسیلیوس، بیرناردو) دینه ژووره وه.

هۆراشیو: رۆژ باش میرم.

هاملیت: زۆر شادم به دیده نیت، تو هۆراشیو نیت.

هۆراشیو: به لئ، هه ر تۆکه ره راسته که ی جارانتم.

ھاملىت: مەلى ئۆكەر، تو ھاۋرپى خۇشەۋىستى منى، بۆچى لە وتنبەرگەۋە
ھاتوۋىتەۋە (پوۋئەكاتە مارسىليۇس) مارسىليۇس؟

مارسىليۇس: بەلى، گەرەم.

ھاملىت: من شادم بە بىنىنت. (پوۋئەكاتە بىرناردۆ) خوات لەگەل، تو بېرۆ.
(پوۋئەكاتە ھۇراشيۆ) بۆچى تۆى لە ويتنبەرگەۋە ھىنايەۋە ئىرە؟

ھۇراشيۆ: تەمەلى و لە ئىش پاكردن.

ھاملىت: ئەم قسەيەم ناۋى بىيستم، ھەتا لە دوژمنت. نامەۋى گۆيم لى بى تۆ
زەمى خۆت بکەيت. نا تۆ تەمەل نىت و لە پىۋىستى سەرشانت راناكەيت. چى تۆى
ھىنا بۆ ئىلسىنۆر؟

ھۇراشيۆ: ھاتم جەنازەكەى باوكت بىينم^۱.

فەسلى سىيەم

بىنىنى يەكەم^۲

پاشا: بەمە گەلى دلشادبووم، زياتر دلخۇشىى بدەنەۋە، تا پىتان ئەكرى وا بکەن
خۇش رابوئىرى.

پۆزنكرانتز: گەرەم ئەمرەكەى. (پۆزنكرانتز و جىلدنستىرن ئەچنە دەرەۋە)

پاشا: توش ئەى خۇشەۋىستم، بچۆرە دەرەۋە و ئىمە بە تەنھا بەجى بىلە،
ناردوومانە بەشۋىن ھاملىتا و وامان رىكخستوۋە بى ئەۋەى خۆى بزانى، توشى
ئۇفلىيا بىت و من و باۋكى ئۇفلىيا خۇمانى لى ئەگرىن، بە جۆرىكى وا ئىمە چاومان
لەو بى و ئەو ئىمە نەبىنى، تا بزانىن ئەم دەرەى چىيە؟ دلدارىيە، يا شتىكى ترە.

ژنى پاشا: ئەمرەكەى. (بە ئۇفلىيا ئەلى) ئەى ئۇفلىيا! تەنھا ئەۋەم ئەۋى كە
جوانىى تۆ ھاملىتى شىت كرىبى و چاكىشت بىى بەھۋى چاكبوۋنەۋەى، تاۋەكوو
ھەردوۋوكتان دلشادبن.

^۱ ئەم پەردەى دوۋمە ناتەۋاۋە و پەردەكانى سىيەم، چوارەم و پىنچەمىش ديارىن. فەسلى

دوۋمىش كە دو پەردەى، ھەر لەۋەبەتر، ديارنىيە. (س)

^۲ ئەم پەردەى چەند گىفتوگۆيەكى لە پىشەۋە لى پەريۋە و لە بەردەستدا نىيە. (س)

ئۆفيليا: گەورەم، منىش تەنھا ئەمەم ئەوئ. (ژنى پاشا ئەچىتەدەرى)
 بۆلۈنىۈس: ئۆفيليا تۆ لەم لاوہ برۆ. (بە پاشا ئەلئ) ئەگەر پاشام لای باش بئ،
 وا چاکە ئىمە لىرەوہ راوہستىن. (پروئەكاتە ئۆفيليا) ئەم كىتئبە بخوئنەرەوہ.
 (كىتئبىكى نوئژكردى ئەداتە دەس) خۆت وا دەرخە وەكوو خەرىكى نوئژكردىن و
 دوعاخوئىندن بئ. ئىنسان ئەگەر خۆى بە پياوچاك بە خەلك بناسئ و كارئكى
 خىرىش بكا، بۆى ئەلوئ دلى پىس و لەشە شەيتانىيەكەى بشارىتەوہ.

پاشا: (لە بەرخۆيەوہ و بە خۆى ئەلئ) ئەى ئەم قەسەيە چەند راستە و چۆنىش
 برىنم ئەكولئىتتەوہ و تا چ ئەندازەيەكىش ئازارمئەدا! چى بكم؟ چىت لئ بكم، ئەى
 بارە گرانەكەم؟ ئەگەر راستە ئەوئ، پرووى پياوخرائىك بەو ھەموو پرووكەشەوہ
 كە پئوہيەتى، بەقەد كرددەوہكانى من خراپ نىيە كەوا بە قالەى دەم شاردوومەتەوہ.
 بۆلۈنىۈس: گەورەم، گوئملىيە وا ھات، با خۇمان لادەين. (ھەردووكيان
 ئەچنەدەرەوہ و ھاملىت دىتەژوورى)

ھاملىت: مانەوہ يا لەناوچوون؟ ژيان ياخود مردن؟ ئەمەيە مەسئەلەكە، نازانم
 كاميان مەردانەترە؟ زۆردارىكى دلرەق و زۆرلىكردىن ملكەچكردىن، ياخود بە
 پرچەكئىيەوہ خۇئامادەكردىن بۆ بەر بەرەكانىي بئدادى و لەو رئىيەدا مردن؟ مردن
 چىيە؟ ئايا نوستتە، نوستتە و بەس؟ ئەگەر نوستن بئ، وا سەررومالمان ئەسئىتتەوہ
 وە خۇشمان لەم كوئرەوہرئىيە رزگارئەكا. كە وابوو، بابئ، ئەگەر وابئ.

ئەگەر مردن نوستن بئ، وا خەوئشى تيا ئەبىنئ. ئىنجا گرىكە لىرەدايە، چونكە
 دواى ئەوہى ئەم بەرگى دەردىسەرىيەى سەرزەمىنە لەسەر خۇمان دائەمالئىن،
 دواى ئەوہ كئ ئەزانئ ئەو خەوہ چىيە و چىئىترمان نىشانئەدا؟ بۆيە ھەر
 بىر كەوتنەوہىمان، وامان لئ ئەكا كەمئ لئىوردىنەوہ.

بە درىژايئى ژيان بۆ نەگبەتى ملكەچكردىن و بئدەنگبوون زۆر ستەمە، چونكە
 ھەر كەسى لەبەر شەق و سىخورمەى گەردوونا راوہستئ و چرچەى بۆ نەكا، يا
 بۆ زۆردارىكى ناراست سەر شۆركا، بەرامبەر بئدادى و نالەبارئى كار بەدەستان
 لئو ھەلئەھىتتەوہ و بە بەرچاويەوہ ھىچ لەبارانەبووہكان خاوەن تواناكان
 بچەوسئىننەوہ و خوئىيان بمرئ و ئەمىش ورتەى لئوہ نەيە، لە كاتئكا كە بتوانئ
 بە خەنجەرىكى پچكۆلە ئەم حسابانە ھەموو راست كاتەوہ!

ئايا ئەگەر سامى دواى مردن نەبى، ياخود لە ترسى ئەو ولاتە نەبى كە هيشتا كەس نەيدىووە و ئەوەى بۆى چووە لىئەگەر پراوہ تەوہ، كەس وا خۆى لە ژىر بارا پائەگرى و تا ئەمرى نالەى بى؟ ئەمەيە سەرى لە ئىمەى شوان شىوانووە و واى لىكردووين كە لەو خراپەيەى ئىستا دەربارەمان ئەكرى و ديومانە، نەدووين، نەوہكا تووشى خراپەيەكى لەوہ خراپتر بين كە هيشتا نەماندىووە و نازانين چۆنە.

ضەميرمانە كە وامان لىئەكا بىورەبين و ئازاييمان لىئەشارىتەوہ و بەرگى ترسنوكيمان ئەكا بە بەرا، عەزمىكى كە لە ئەزەلەوہ تيامانايە، ئەيگورپ و دوچارى دوودليمان ئەكا، تا واز لەو فەرمانە گەورەيە بينين كە بپارمان دابوو بيكەين و تواناى كردنيمان نامىنى. (سەيرىكى ئوفيليا ئەكا) لەسەرخۆ، بوەستە. ئوفيليا چاكى؟ ئەى ناسكۆلەى قەدبارىك كە دوعا ئەخوينى، وەختى نووژئەكەى، دوعام بۆ بكە، گوناھبارم.

ئوفيليا: گەرەم، لەم رۆژانەدا چۆنە؟

ھامليت: سوپاست ئەكەم، چاكم، چاكم، چاكم.

ئوفيليا: گەرەم، وا ئەو دياربىانەى كە دابوتمى، ئەياندەمەوہ بە خۆت و دەمىكىش بوو چاوەرپى ھەلىك بووم كە بياندەمەوہ، تكام وايە كە وەريانگرىوہ، گەرەم.

ھامليت: نە، نە، ھىچم نەداويتى.

ئوفيليا: بەلى، گەرەم گەلىكت بىبەخشيوم و لەگەل بەخشيىشيانا چەند قسەيەكى شيرين و جوان و بۆن خۆشيش كە ديارى و نرخى دياريشى زيادكردبوو، بەلام ئىستاكە ئەو بۆنەت لىبريوم. وا چاكە ئەوى تريس بەریتەوہ. بەخشيىنى ناوچەوان گرژى، ئاوى سەرچاوەكانيش وشك ئەكا، گەرەم وەريانگرەوہ.

ھامليت: ھا، ھا تۆ پاكيت؟

ئوفيليا: گەرەم!

ھامليت: تۆ جوانيت؟

ئوفيليا: گەرەم، مەرەمات چىيە؟

ھامليت: ئەگەر پاك و جوان بيت، با پاكىيەكەت بىبى بە ياساؤل بۆ جوانىيەكەت.

ئوفيليا: جوانى باشتريى ھاوملى پاكىيە.

هاملیت: بەلێ، سیحری جوانی پاکی ئەگۆڕی و وەک خۆی نایەلێ، بەلام پاکی ئەو توانایەى نىیە و جوانى پىناگۆڕى. جاران ئەمە هەر وا ئەوترا، بەلام ئىستا تاقىش کراوەتەو. من خۆشم ئەویستى.

ئۆفیلیا: راستە، گەورەم، منىشت وا لى کرد بپوا بەو بەکەم.

هاملیت: ئەبوواىە بروات پىنەکردماىە، هەموو شتى رووکەشىکى هەىە. ئەگەر لەشمان بە ئاوى چاکە و فەضىلە ئاوبدراىە، وا پىوہى دىارى ئەدا. قەد خۆشم ئەویستوى.

ئۆفیلیا: گەورەم، هەلخە لە تام.

هاملیت: برۆ، واز لە دنیا بىنە، بەزەبىت بە خۆتا بىتەو، لەو بەشترە پىاوخراپ بى. هەندى رەوشتى باشم هەىە. لەگەل ئەمانەشا، لەژىر بارى گوناها ئەنالىنم. کاشکى داىکم هەر نەبىووماىە. پىاوئىکى بەدەعیە و تولەسەگ و تەماعکار! گوناهاکانم لەو زۆرتەرە کە بىنەوہ بىرم، یا بتوانم بىانەىنمەوہ بەرچا، یا لىکى بەدەمەوہ، لە ژماردە نایە. ژيانى یەکىکى وەک من لە خراپە بەولاوہ قازانجى چىیە؟ هەموومان ناپاک و ترسنۆکىن، بە کەسمان بپوامەکە. برۆ بۆ کونجى مزگەوتى و واز لە دنیا بىنە. باوکت لە کوئىیە؟

ئۆفیلیا: لە ماله وەىە.

هاملیت: با دەرگا لەسەر خۆى داخا و لەوہ زىاتر بەدناونەبى، بە دوعا.

ئۆفیلیا: ئەى خواى گەورە بەزەبىبەکت پىابىتەوہ.

هاملیت: ئەم پەندە بگرە گوئى ئەگەر هات و شووت کرد، بىکە بە مارەىى؛ ئەگەر وەکوو بەفر پاکبى، یا وەک سەهۆل بىگەرد، لە زمانى بەد هەر پزگارت نابى. بچۆ بۆ کونجى مزگەوتى، برۆ. بەلام ئەگەر هەر ناچارىش بووى شووبکەى، شووبکە بە شىتتىک، چونکە عاقل زۆر چاک ئەزانى کە چۆن شاخى لى ئەپروئىن، بۆ کونجى مزگەوت برۆ خىرا، بە دوعا.

ئۆفیلیا: خواىە، وەکوو خۆى لى بکەرەوہ.

هاملیت: ئەزانم و بىستومە کە چى ئەکەن: سوورا، سپىاو، بۆیە، رووکەش. خوا یەک رووى پىداون، کە چى ئىوہ روویەکى کەتان بۆ خۆتان دروست کردووہ.

هه موو شتی ئەکەن و پالی ئەدەنە بەر نەزانین! برۆ لەمانە هه مووی بیزار بووم، شیتی کردم. بە ژن و میردی یه کتر نابین. برۆ، برۆ واز لە دنیا بینە. (ئەچیتە دەری)

ئۆفیلیا: ئای بۆ ئەو عاقلە پوختە ی لە دەس چوو! کوا دەم راستی زانا؟ کوا شیری عەسکەری ئازا؟ کوا گەلی مەجلیسی شاھان؟ جوانی پیاوان، ئاوی ئەی جوانی، شوین تەماشای تەماشاکەرەن؟ رۆی، رۆی، لە دەس چوو، هاوار بە مالم. کولۆل خۆم، لێقەماو خۆم لە ناو ژنانا، کە ساس خۆم. ئەوسا چۆن بە خوشی ئەو وە خۆشم رانە بوارد، ئیستا چۆن چاوم کوێر ئەبێ کە ئاوا ببینم گویم کە وەک تەلەکانی دەنگی لیک بەربووبن، وا لە چارە ی ئەو گەنجە دلێرە نووسرابوو کە ئەبێ شیت بێ. ئای چی بکەم! (پاشا و بۆلونیۆس دینە ژوورەو)

پاشا: ئەمە گوا یە دلدارییە؟ بە لای حەز لیکردنا ناچی! لە قسەکانیشیا شیتی دیار نەبوو! شتی کە لە دلایە کە خەیاڵ و خولیا ی خراپ دەوری ئەدا و زۆر ئەترسم کە بە جۆریکی خراپ دەریبێ، بۆیە وا بە باش ئەزانم ببینم بۆ ئینگلتەرە، کە سەرانی لە بیر چوو وە کانیمان بۆ بینن و بە لکوو رۆوی دەریا و زهوی و لاتی بیگانه بیگورێ و ئەم خەیاڵە خراپە ی لە بیر بەریتەو. ئەلی چی؟

بۆلونیۆس: زۆر باشە، بە لام من هیشتا لام وایە شیتییە کە ی لە حەز لیکردنیکی دوو دلاییە وە یە. (رۆو ئەکاتە کچە کە ی) هەر چیتان وت گویمان لی بوو، دوو بارە پاتی بی سوو دە. (بە پاشا ئەلی) گەرەم چۆنت ئەوی واکە، بە لام تکام وایە بە ژنی پاشا بفرموی کە دوا ی تەمثیلە کە بانگی کا و بە تەنیا هه موو قسە یە کە ی لە گەل بکا، ئینجا ئەگەر هەر هیچ دەرنە کەوت، وا ببینەرە بۆ ئینگلتەرە، یاخود تا کە ی ئەلین بمینیتەو.

پاشا: وا ئەکەم، نابێ شتیکی خاوەن شوین و ناسراو هه روا وازی لی ببینرێ و ئاگاداری نە کړی. (هه موو ئەچنە دەری)

ببینی دووم

ژووریک لە تەلارە کە دا

(هاملیت و مومە ثیلە کان دینە ژوورەو)

هاملیت: قسەکان واکەن وە کوو فیرم کردن، زمانتان کراوە و قسە کانتان جوان بێ. ئیجگار ئەو وەندە ئیشارەت مە کەن، تۆزی لە سەرخۆب، لە وەم لا ناخۆشتر نییە

که مومەئیلی تیاپە بەو دەنگە ناخۆشە ئەنەپینى، گوئی دانىشتوان كەرئەكا و ئەو ئامانجەى كە تەمئیلیشى بۇ ئەكا، ئەیدۆپینى. ئیوہ وا مەكەن.

مومەئیلی یەكەم: چۆن ئیوہ ئەلین وا ئەكەین، گەورەم.

ھاملیت: ترسنۆك مەبن، ئیشارەت بەگویرەى قسە و قسەش بەگویرەى جیگای خوی بكەن. لەوہ بەولاوہ مەچن، چونكە ئامانج لە تەمئیل ئەوہیە كە طەبیەت چۆنە واى دەرخەین، وەكوو ئاویئەہیەك تەماشای بكەى كە ناوجەرگەى چاكە و وینەى خراپە ئەبیینى و زەمانەشت بە لەش و گیانەوہ بۇ دەرئەكەوى. ئەگەر وا نەكەن، بەلى، بىعەقلەكان بۆتان ئەخنیئەوہ، بەلام عاقل بىزارئەبى و بگرە توورەش ئەبى.

مومەئیلی یەكەم: لام وا یە ئیشەكەم نەختى چاك كر دووہ.

ھاملیت: ئەبى ھەمووى چاك بكەن و نابى ماوہى ئەوانە بەدەن كە دەورى پیکەنین ئەبیین، لە دەورى خویان تیپەرن. ھەندىكیان ھەیە لە شوینىكا كە پیکەنین پیویست نییە، خوی پىئەكەنى، تاوہكوو ھەندى لە دانىشتوہ كورتیینەكان بیینە پیکەنین. چەند ئەمە ناخۆشە، برۆن خوتان ئامادەكەن. (مومەئیلەكان ئەچنەدەرى و بۆلونیۆس و پۆزنكرانتز و جیلدنستیرن دینەژوورەوہ) گەورەم چىیە؟ ئایا پاشا دیت بۇ سەیرى تەمئیلەكە؟
بۆلونیۆس: ژنى پاشاش.

ھاملیت: بە مومەئیلەكان بلى با خیراكەن، بۆلونیۆس ئەچیتەدەرەوہ، ئیوہش یارمەتیی بەدەن.

پۆزنكرانتز و جیلدنستیرن: گەورەمان ئەیکەن. (ئەچنەدەرى و ھۆراشیۆ دیتەژوورى)
ھاملیت: ھۆراشیۆ بەخیرھاتى.

ھۆراشیۆ: گەورەم، من بەندەى خزمەتتم.

ھاملیت: ئەى ھۆراشیۆ، تۆ راستترین پیاویكى كە دیومە.

ھۆراشیۆ: گەورەم.

ھاملیت: قسەكەم بە ریا تى مەگە، چ قانزانجىكت لى چاوەرپى ئەكەم تا مەرايیت بكەم، لە كاتىكا كە تۆ لە عەقل زیاتر ھىچت نییە. ئایا ریاىى بۇ فەقیر ئەكرى؟

وازیبە با زمانى شیرین خۆلى گەورەبىی پفەھەلدراو بلیسیئەوہ، گویم لى بگرە، لەو رۆژەوہ كە توانیومە پیاو و ناپیاو لىك جیاكەمەوہ، تۆم ھەلبژاردووہ و مۆرى ھاوړیئەتیتم بە دلما ناوہ و ھىچ شتىكم وەك تۆ بەدلانەچووہ. تۆیەك كە لەژىر

بارى زهمانا نانەوى و بە خۆشيش دلخۆش نابى، ئافەرىن بۇ ئەو كەسانەى كە
 عاطىفەيان ژوررە قىلىيان ناكەوى و عەقلىيان وا تىكەل ئارەزەزويان ئەبى، لەوەيان
 دوورئەخاتەوہ كە بىن بە مۇزىقەيەك بەدەم فەلەكەوہ، كە بە دوو دەنگ لى بەدا:
 دەنگىكى دلشادى و دەنگىكى غەمبارى. ئەو پياوہم بۇ بدۇزەرەوہ، پياوچى سەر بۇ
 ئارەزەزوو شۆرنەكا، تا وەكوو تۇ بىخەمە ناو دللمەوہ. لەسەرخۇ، ئىمە چىمان لەمە
 داوہ. ئەمرو لە بەردەم پاشادا چىرۆكى تەمئىل ئەكەن، كە بەشىكى كارەساتى
 ئەگىرپىتەوہ وەكوو كارەساتى كوشتنى باوكم. كە دەورى ئەو بەشە هات، تا پىت
 ئەكرى لەژىرەوہ سەيرى پاشا بكة و ئاگات لىيى. ئەگەر ئەو كىرەدەوہيەى لە
 دەم وچاويادىرى نەدا و ئەو خەيالەى كە دىمان درۆيە و ھەموو بىرلىكرەنەوہكانم
 بەتال و خراپە و منىش لەگەل تۇدا سەيرى ئەكەم و لە دوايى دا ھەردووكمان
 پىكەوہ قسەى لى ئەكەين و حوكم ئەدەين.

ھۇراشيو: زۇرباش سەيرى ئەكەم و ئاگام لىي ئەبى.

ھاملىت: وا ھاتن، بگەرئى لە شوپىنكەوہ دانىشە، بەلام من بى ئىش ئەوەستم.
 (دەنگى بژى، بژى و مۇسىقا و پاشا و ژنى پاشا و بۆلۇنيۇس و ئوفىليا و
 رۆزنىكرانتز و جىلدنستىرن و چەند كەسىكى كە دىنە ژوررەوہ)

پاشا: ھاملىتى كورمان چۆنە؟

ھاملىت: چاكە، وەكوو يەكى بە ھەواى خوا ئەژيا، بەلام ئەمرو ئەو ھەوايەش
 ناچى بە گەرەووا.

پاشا: من و ئەو وەرەمە لە كوئى، ئەم قسەيە كارى نىيە بە منەوہ.

ھاملىت: بەسەر منىشەوہ، (بە بۆلۇنيۇس ئەلى) بۇ وت لە مەكتەبا تەمئىلت ئەكرد.

بۆلۇنيۇس: بەلى و لە سەر كە وتووەكانىش بووم.

ھاملىت: كام دەورت بىنى؟

بۆلۇنيۇس: دەورى يۇليۇس قەيصر، لە كابىتول كوژرام، برۇتوس كوشتىمى.

ھاملىت: چەند دىنەدەيەكى دلرەق بوو، ئەم گوپرەكە قەلەوہ ئەكوژئى،
 مومەئىلەكان ئامادەبوون؟

رۆزنىكرانتز: بەلى، چاوەرپى ئەمرى تۇن.

ژنى پاشا: ھاملىت، خۆشەويستم، وەرە لە تەنىشتەوہ دانىشە.

ھامليت: نە، دايە، ليزەدا شتيكى تر ھەيە كە دلم رائەكيشى و (لە بەرپىي ئوفيليا دا خوى ئەدا بە زەوييا).

بۆلۈنيۆس: (بە پاشا) گويت لى بوو چىي وت!

ئوفيليا: گەورەم، بزەنم دلت خۆشە.

ھامليت: كى؟ من؟

ئوفيليا: بەلى.

ھامليت: بەلگەو تا پىم ئەكرى ئەمەوى دلت خۆش كەم. زەمان ئەو ەندە تەنگە لە خۆشى زياتر ناگريتەخۆ، سەيركە دايكم چەند دلى خۆشە و باوكيشم دوو سەعات نابى مردووہ.

ئوفيليا: دوو مانگە.

ھامليت: راستە! ئەو ەندە بەسەر مردنيا رۆييوہ؟ واز لە رەشپۆشى دىنم بۆ شەيتان، ئاھ خاويە، دوو مانگە مردووہ و كەچى ھىشتا ناوى ئەبرى. ئەمە ھىوا ئەنيتە بەر كە ناوى پياوى گەورە ۶ مانگ زياتر بمىنيتەوہ. بەلام ئەبى مەعبەد دروست كەن، تاوہكوو ئەگەر مردن، ناويان ھەر بمىنى، چونكە كە نيزران لەبىرئەچنەوہ.

(مومەتيلەكان دىنە ژوورەوہ، پاشايەك و ژنەكەى يەكتريان خۆش ئەوى. ژنەكە لە بەردەميا بەچۆكادى، ئەويش ھەلئەسى و ماچى ئەكا و سەرى ئەخاتە سەر مى و ژنەكە لەسەر كورسىيەكى گول دائەنى و ئەنوى و ژنەكە بەجىي دىلى. دواى ئەوہ پياويكى خزمى پاشا دىتە ژوورەوہ، تاجەكە ھەلئەگرى و ماچى ئەكا و ئەيخاتە ئەولاوہ و دائەنەويتەوہ و زەھرىك ئەكاتە گوپى پاشاوە و ئەچىتەدەرى. ئىنجا ژنى پاشا دىتە ژوورەوہ، ئەروانى پاشا مردووہ، ھاوارئەكا و ئەشلەژى، خاوەن زەھرەكە لەگەل دوو يا سى پياو دىتەوہ و لەگەل ژنى پاشادا بۆ پاشا ئەگرى. لاشەكە ئەبرىتەدەرى، پياوہ خاوەن زەھرەكە چاوبركى لەگەل ژنى پاشا ئەكا و بە درۆ دلخۆشى ئەداتەوہ، لە پىشەوہ نايەوى و لە دوايى دا رازى ئەبى، ئەچىتەدەرى.)

ئوفيليا: گەورەم، ئەمە يەنى چى؟

ھامليت: خراپە و ناپاكى.

ئوفيليا: ئەبى ئامانجى چىرۆكەكە لە رابوردووا بى. (موفەسىرەكە دىتە ژوورى)

ھامليت: ئىستا لە ئامانجەكەى ئەگەى، مومەتيل پەناھيان نىيە.

ئۆفيليا: ئەو پەردەيەى كە تەواوبوو، تيمان ئەگەيەنى؟
موفەسىر: تكامان واىە گويمان لى بگرى و سەيرى لىقە وماو دەكە مان بكن.
ھاملىت: ئەمە دىباچەيە، يا نەخشى سەر ئەموستىلە؟
ئۆفيليا: كورتە.

ھاملىت: وەكوو خۆشىى ژن.

(دوو مومەئىل، پاشا و ژنى پاشا دىنە ژوورەو)

پاشاى مومەئىل: سى جارى تەواو، سى جار، پوژ بە دەورى دەرياي نىپتون و زەويى^۱ گەرا و لەو حەلەدا خۆشەويستى دلى ھەردووكمانى پىكەو بەبەست.
ژنى پاشاى مومەئىل: نا، خۆزگە مانگ و پوژ واىان لى بگردىنايە كە بمتوانىايە ئەوان چەند دەورە سوورپانەو، ئىمە بۇمان بژماردنايە، پىش ئەوہى ئەم خۆشەويستىيەمان دوايى بى.

چى بكەم، تۆ لەم پوژانەدا نەخۆشى، وەكوو جارن نەماوى. كوا خۆشى و بەزمت، زورت بۆ پەرۆشم، بەلام دلته نگمەبە، وەنەبى لەبەر سەبەبى بۆت پەرۆش بىم. خۆشەويستى و بىزاربوونى ژن زور سەيرە، يان ھەر ھىچ نىيە، يان كە بوو پىر بەدلە. بەلام خۆشەويستى من تاقىم كردۆتەو و ئەيزانم و بەپىئى ئەو ترس و سامم لى ئەنىشى.

پاشاى مومەئىل: گيانە شىرىنەكەم، خۆشەويستەكەم، لام واىە بەم زوانە كوچ ئەكەم و لىت دوور ئەكەومەو، بەلام تۆ لەم دنيا خۆشەدا ھەر بە خۆشەويستى ئەمىنىتەو و پەنگە مىردىكىش بدۆزىتەو.

ژنى پاشاى مومەئىل: زورى لەسەر مەرۆ، خۆشەويستى تۆ لە دلمايە، ئەگەر وازم لى ھىنا، ئەوا لەعنەتم لى بى. ژن شوويەكى تر ناكات تا واز لە مىردەكەى ترى نەيەنى و نەچىتە چالەو.

ھاملىت: (لە بەرخۆيەو) ئاى جانەوەر! ئەى جانەوەر!

^۱ ساغ نەبوو وە چىيە؟ لە دەقە عەرەبىيەكەدا: "حول المحيط المالح Neptun Salt Wash وحول الأرض". (س)

ژنی پاشای مومه‌ئیل: شووکردنی دووهم شتیکی ماددیه و بهس و دووره له خوشه‌ویستی، به‌لام من شهرتم وایی، ئەگەر میردییکی که بیته سەر جیگاگەم، بیکوژم. پاشای مومه‌ئیل: ئیستا بروات پین ئەگەم، به‌لام زۆر جار پەشیمان ئەبینه‌وه و سویند ئەشکینین. ئامانج تاسەر نییه، هەر ئەوه‌ندهیه تا له‌بیرمانه و له پینشه‌وه زۆر به‌گرمی هه‌ولێ بو ئەدهین، به‌لام ئەوه‌ندهی پین ناچی لێی سارد ئەبینه‌وه، هه‌روه‌کوو میوه‌یه‌کی نه‌گه‌ییو، که تا نه‌گه‌ییو، به‌دره‌خته‌که‌وه نووساوه؛ که پین‌گه‌یی، پینش ئەوه‌ی بیکه‌نه‌وه، خۆی به‌رئەبیته‌وه. ئای له‌بیرچوونه‌وه‌مان چه‌ند زۆره. گفتانمان چه‌ند لا ئاسانه، به‌لام هەر ئەوه‌ندهیه تا ئەو شته له‌ناوایه و که نه‌ما، ئیتر گفتی چی. له خوشه‌ویستی و دلته‌نگیا پین لێ هه‌لبرئ، وه‌کوویه‌ک به‌دهسی خۆی له‌ناوئه‌با. دنیا هەر جوړئ نابئ و ئەگوړئ، بۆیه ئەگەر خوشه‌ویستیش به‌گوێره‌ی خوشی و ناخۆشیمان بئ، شتیکی سه‌یرنییه.

دنیا هەر وایه، بزانه که یه‌کیکی خاوه‌ن شوین به‌دهسی پین، هه‌لته‌خلیسکی و ئەکه‌وئ. بزانه چون گورج هاورئ و خوشه‌ویسته‌کانی له‌چاو ون ئەبن. خۆ که بئ ده‌سیکیش ئەکه‌وئته‌ کاره‌وه، هه‌روا دوشمنیه‌تی و ئەبئ به‌دۆستی هه‌زارساله‌ی. تۆ وازت له‌خه‌لک نه‌هیناوه و ناسیاوی هه‌موویانی، وه که ئیحتیاجت پینان بوو، هه‌موو ئەبنه‌ دوژمنت.

وازم لێ بیته، با هەر لێره‌دا بیبرمه‌وه. وه‌نه‌بئ هه‌موو شتی به‌دلی خۆمان بئ. به‌لئ، ئەتوانین بیر له‌وه‌کرده‌وه‌یه بکه‌ینه‌وه که ئەمانه‌وئ بیکه‌ین. به‌لام ئەوه‌ی ئەمانه‌وئ، ناتوانین ده‌ربیرین و بیکه‌ین، ئەگەر بریارت داوه که به‌ژنی میردییکی تر نه‌بی، وا که میرده‌که‌ی پینشووت ناشت، ئەم بریاره‌شی له‌گه‌لا بخه‌ره چاله‌وه.

ژنی پاشای مومه‌ئیل: ئەگەر دواي بیوه‌ژنیم چه‌ز به‌شووکردن بکه‌مه‌وه، وا خوا کوێرم‌کا، زه‌وی خۆراکم پین ره‌وانه‌بینئ، رۆژ پووناکیم لێ بشاریته‌وه، به‌شه‌و و رۆژ به‌شم هەر تالی بئ، بئ هیوا بمرم، به‌شم هەر دیلی و خراپه‌ بئ. ئەگەر بیر له‌وه‌بکه‌مه‌وه، خوا رۆژئ زووتر بمکوژئ، یا مووچه‌م هەر کلۆی و که‌ساسی و به‌شپراوی بئ.

هاملیت: ئەی ئەگەر ئەم گفتانه‌ی شکان، چی ئەبئ؟

پاشای مومه‌ئیل: ئەم سوینده‌ناکه‌وئ، گیانه‌که‌م به‌جیم‌بیله، ئەمرۆ زۆر هیلاکم، هیزم نه‌ماوه، به‌لکوو نه‌ختی چاو بچیته‌خه‌و. (ئەنوئ)

ژنی پاشای مومه‌ئیل: خه‌وی خیرت بئ، با ئەم خه‌وه نه‌ختی بتحه‌سینیته‌وه و ناخۆشیمان لێ دوورخاته‌وه.

ھاملىت: (بە داىكى ئەللى) ئەم چىرۆكەت لا چۆنە؟
ژنى پاشا: لام واىە ئەم ژنى پاشايە زۆر راستناكا.
ھاملىت: بە لام گفتمەكەى نەشكاند.

پاشا: گویت لە چىرۆكەكە بوو، تۆ ھىچى واى تيا نابىنى كە ناشىرىن بى.
ھاملىت: نە، نە، گالتەئەكەن، بە گالتەوہ زەھر ئەخۆنەوہ، قەيناكا.
پاشا: ناوى چىرۆكەكە چىيە؟

ھاملىت: تەلەمشك. ناوہكەى مرازى تيايە. كوشتنەكە لە فيانە پرووى داوہ، ناوى ئەمىرەكە جۆنزاچۆيە و ژنەكەشى بابتىسا. بى گومان ئەوہى كە دايناوہ، ناپاك بووہ. بە لام ئىوہ يا ئىمە بە لامانەوہ شتىكى وانىيە، چونكە خۆمان پاكىن. بەللى، ناپاكەكان دائەچلەكىن و ئەيانتلىنيتتەوہ، بە لام ئىمە ھىچ شتى لە خۆمانا شكنا بەين.
(لۇسيانۇس كە يەككە لە مومەئىلەكان دىتە ژوورەوہ): ئەوا لۇسيانۇس، برازاي پاشا ھات.

ئوفىليا: گەورەم، چەند جوان ئەيگىرپىتەوہ.

ھاملىت: ئەتوانم چى لە بەينى تۆ و دلدارەكەشتا ھەيە، بىگىرمەوہ.

ئوفىليا: گەورەم، زىرەكى بەراستى، زىرەكى.

ھاملىت: نە، ئەى پياوكوژ، خوا بەلاتان لى دا، دەسبەكەن بە تەمثىل، دەستپىبەكە. قەلەرەشى ئەفرىت و داواى تۆلە ئەكا.

لۇسيانۇسى مومەئىل: ھەل لەمە باشتر نابى، بۆم چۆل بوو، زەھرەكە زوو ئەكوژى، مردنىش زوو دى. (لە زەھرىك ئەكاتە گوچكەى نوستووەكەى)

ھاملىت: لە باخچەكەدا زەھرى داىە، ناوى جۆنزاچۆيە، چىرۆكەكە پرووى داوہ و راستە. ئىستاش ئەبىنن كە پياوكوژەكە چۆن بە ژنى جۆنزاچۆ شادئەبى.

ئوفىليا: پاشا ھەستا.

ھاملىت: ئاگرى درۆ راوىنا.

ژنى پاشا: (بە پاشا) گەورەم چىتە.

بۆلۇنيۇس: واز لە تەمثىلەكە بىنن.

پاشا: چراكان داگىرسىنن، ھەستن برۆن.

ھەموو: چرا، چرا، چرا. (ھەموو ئەپۋن ھاملىت و ھۇراشيۇ ئەمىننەوھ)
ھاملىت: وازىيئە، با ئاسكە برىندارەكە بۇ خۇى راکا و يارى بكا. خەلك ھەندىكىيان
نوستون و ھەندىكىشيان بەخەبەرن و ئاگادارى ئەكەن و فەلەكيش ھەر دەورەى
خۇى ئەكا. ئەگەر بکەومە ناو گىژەلۈوكەى دنياوھ و گەردوون پووم لى وەرگىرى،
بە تەنھا دوو شىعر و مشتەپەرىك و دوو گول لەسەر كەوشە دراوھكانم، ئەتوانم
وھكوو مومەئىلىكم لى بى.

ھۇراشيۇ: وھكوو نىو مومەئىل.

ھاملىت: بەلكوو وھك يەكىكى تەواو. ھاورپى خۇشەويستم، تۇ ئەزانى كە پاشاى
خاوەن دەسەلات فەرمان و دەسەلات و ولاتى لەم ولاتەدا لى زەوت كرا و ئىستا
پاشا پىاويكى ترە.

ھۇراشيۇ: تەواوى كە.

ھاملىت: خەيالەكە چەند راست بوو، چاوت لى نەبوو؟

ھۇراشيۇ: زۆر چاك.

ھاملىت: كە ناوى زەھر برا.

ھۇراشيۇ: زۆر چاك ئاگام لى بوو.

ھاملىت: دەنگە خۇشەكان وەرن، نەختى لە دەنگە خۇشەكانتمان گوى لى بى،
ئەگەر پاشا چىرۆكەكەى بەدل نەبووبى، چونكە بەدلى نىيە، وەرن تۆزىكمان بۇ
بلىن. (جىلدنستىرن و پۆزىكرانتز دىنە ژوورەوھ)

جىلدنستىرن: گەورەم، رىم بدا قسەيەك بکەم.

ھاملىت: نەك قسەيە، سەرگوزەشتەيەك.

جىلدنستىرن: گەورەم، پاشا.

ھاملىت: پاشا چى بووھ؟

جىلدنستىرن: گۆراوھ و وھكوو خۇى نەماوھ.

ھاملىت: لە سەر خۇشىيا؟

جىلدنستىرن: بەلكوو لە توورەيىيا.

ھامليت: ئەگەر تىگە يىشتوو بوويتايە، بە دوكتورە كەيت ئەوت، چونكە ئەگەر من چارى بكم، توورە ترئەبى.

جىلدنستىرن: گەرەم، ئەگەر بە مەققولى وەرەم نە دەيتە وە، وا ناتانم فەرمانى ژنى شا بە جى بىنم و ناچارئە بىم ئىزن ئەخووزم و ئەگەر پىمە وە.
ھامليت: ناتانم.

جىلدنستىرن: گەرەم، چى؟

ھامليت: ناتانم بە مەققولى وەرەم نە دەيتە وە، چونكە مېشك نەخوشە. بەلام وا تا لە توانامايە وەرەم نە دەيتە وە تا وەرەمى دايكم ئە دەمە وە، بلى دايكم چى و ت؟
رۆزىكرانتز: لە كرده وە كانت سەرى سوورپما وە.

ھامليت: من كورپىك سەرى دايكى لى سوورپئە مېنى، چىتر بلى.

رۆزىكرانتز: ئەيە وى پىش نوستن بە تەنيا قسەت لەگەل بكا.

ھامليت: بە گوپى ئەكەم، ھىچى تر تە ھەيە بىلى؟

رۆزىكرانتز: گەرەم، تو جارەن خۆشت ئە وىستەم.

ھامليت: ئىستاش بەم دەسانە ھەر خۆشم ئە وىتە.

رۆزىكرانتز: تو ئەگەر ئەم دەردى نامووسىيەت لە ھاورپىكانت بشارىتە وە، وا دەرگا لەسەر خۆت دائەخەى. گەرەم بوچى وا ئەكەى؟

ھامليت: پاشايە تىم لى ئەسېن.

رۆزىكرانتز: چۆن تو پاشا خۆى گفى دايى، كە دواى ئەو لەسەر تەختى دانىمارك دائەنىشى.

ھامليت: كەرە مەرە بە ھارە. بەلى، گيا سەوزئەبى، بەلام ئەسپىش لە برسە ئەمرى. (مومەئىلەكان دىنە ژوورە وە و مۇسقىاھە لگرەكانىشيان لەگەلايە) وا مۇسقىە لىدەرەكان ھاتن، شمشالىكم بدەرى. ئەتوانى شمشال لى بدەى؟

جىلدنستىرن: گەرەم، نازانم.

ھامليت: تكات لى ئەكەم.

جىلدنستىرن: برۋابكە نازانم.

ھامليت: لەبەر من، تكات لى ئەكەم.

جیلدنستیرن: نازانم چۆنى ئەگرن.

ھاملیت: ئەمە زۆر لە درۆکردن ئاسانتەر، پەنجەکانت بخەرە سەر ئەم کونانە و فووی پیاکە، خۆشترین ئاوازت گوێ لێ ئەبێ، دە تاقیی کەرەو.

جیلدنستیرن: گەرەم، نازانم لێی دەم، ناتوانم فیربم.

ھاملیت: کە وابوو، بۆچی گالتەم پێ ئەکەى؟ لات وایە لێخوڕینم لە لێدانى ئەم شمشالەش لات ئاسانتەر.

(بۆلۆنیۆس دیتە ژوورەو و ئەلێ): گەرەم، ژنى پاشا خیرا تۆی ئەوئ.

ھاملیت: ئیستا ئەچمە لای دایکم، (بە خۆی ئەلێ) گالتەم پێ ئەکەن، ئەوا ئیستا ئەپۆم.

بۆلۆنیۆس: ئەچم پێی ئەلیم.

ھاملیت: ھاوڕیکان، برۆنەدەرى، (ھەموو ئەچنەدەرى و تەنیا ئەبنەو) ئیستا وا شەو، دوای نیو شەو، بەسامە، گۆرەکان جوولە جوولیانە و ئاگرى دۆزەخى سەر ئەرز خۆش ئەکرى. تینووی خوینیکی گەرمم، ھەز بە فەرمانیکی تال ئەکەم؛ کە ئەگەر پۆژ بینى، ئەلەرزى. لەسەر خۆ ئەچمە لای دایکم. ئەى دل، خۆت بگرە و خۆت لە خۆت مەگۆرە و ئەیلێ گیانى نیرۆنت بەسەرا زال بى و خۆیت بگەینیتى. زۆر دلرەق ئەبم و درندەنابم، خەنجەرى لێ ھەلناکیشم، بەلام قسە یەکی پێ ئەلیم کە لە نووکی خەنجەر تیزتر بى، بە جۆرى کە خۆم نەتوانم ئەو زمانم ئەیلێ، بەیتەمە دى. (ئەچیتەدەرى)

بینینی سینیەم

ژووریک لە تەلارەکەدا

(پاشا و رۆزنگرانتز و جیلدنستیرن دینە ژوورەو)

پاشا: بۆ ئیمە جوان نییە، کە ئەم شینە بەرەللاکەین. پاشا ئەبى ھەرچى کردوو، چارى ئەمە بکا. خۆتان ئامادەکەن و لەگەلیا برۆن بۆ ولاتى ئینگلیز.

جیلدنستیرن: ئەم مەترسییەى پاشامان گەلى بەجیتە و خوا ئەفەرموئ، چونکە لەپال ژيانى ئیویدا زۆر کەس ئەژین.

رۆزنگرانتز: ھەموو کەس تا لەتوانایایە پنیوستە ژيانى خۆى بپاریزى، بەتایبەتى ئەو کەسەى کە ژيانى ھەزاران کەسیش بەووە بەستراو. ئەگەر -خوا

نەخواستە- پاشا نەما، وەنەبى تەنھا كەسىك مردىبى، بەلكو وەكوو لافاۋ ژيانى
ھەزاران كەسىش بەدوای خۇيا پائەكىشى.

پاشا: خۇتان ئامادەكەن بۇ رۇيشتن، قەرارمان دا كە ئەو شتەى مەترسىي
ناوتە بەر ئىمە، ھەر بەرەللانەكرى و چاودىرى بكرى. (ھەردووكيان ئەرپونەدەرى و
بۇلۇنىۋس دىتە ژوورەوہ).

بۇلۇنىۋس: وا دى، چاوى بە دايكى بكەوى، بى گومان دايكى لى توورەئەبى،
بەلام ديارە دايكەتى و -ھەرچۇنى بى- دلى پىي ئەسووتى و منىش لەسەر
فەرمانى ئىوہ لەودىو پەردەكەدا لە ژوورەوہدا ئەوہستم و چى بلين گويم لى ئەبى و
لە دوايى دا بۇت ئەگىرمەوہ.

پاشا: سوپاست ئەكەم خۇشەويستم، (بۇلۇنىۋس ئەچىتەدەرى) گوناھەكەم
دەنگى دايەوہ، گەبىيە ئاسمان، ئاھ بۇ گوناھىك كە لەو رۇژەوہ ئادەمىزاد
خەلقراوہ، بە گوناھىكى گەورە دانرا. براى خۇم بكوژم! چىم بە خۇم كرد،
ھەرچەند زۇرىش لە خۇم ئەكەم، ناتوانم نويزەكەم بكەم.

ئاي بۇ ئەم دەسە پيسانەم كە بە خوئنى براكەم رەش و قورس بووہ! گوايە
لەم ئاسمانەدا ئاۋ نەماوہ بيشواتەوہ و بىكا بە بەفرى سىپى! كە وابوو، رەحمەت و
بەزەبى بۇ چىيە، ئەگەر بۇ لىخۇشبوون نەبى؟ نويز دوو چاكەى ھەيە: يەككىيان
پياو لە خراپەكردن ئەگىرپتەوہ، دووهميشيان ئەگەر گوناھىكى لەدەس دەرچوو،
بۇى ئەپارپتەوہ كە ببەخشرى. با نويزەكەم بكەم و لە خوا بپارپتەوہ بمبەخشى،
بەلام چى بلين و چ دوعايەك بكەم. ئەگەر داواى لىخۇشبوونى ئەم گوناھەم بكەم،
گويم لى ناگىرى، چونكە ھىشتا لە بەرى گوناھەكانم ئەخۇم. تاج و دەسلەت و ژنەكەشم
ھەر لەبەردەسايە. كە تۆ نەبى، لىخۇشبوونىش نىيە. بەلام لەم دنيايەدا دەسى
گوناھبار ھەموو گوناھىك ئەكا و ھەر گوناھ و خراپەيە بە چاكە و راستى نىشان ئەدا و
خەلكىشى پى چاوبەست ئەكا. بى دادى ئەكا بە داد، بەلام ئەوہى كە لەسەر مانەوہيە،
ھەلناخەلتى و رپى لى تىكناچى و بگرە ھىچى لى گومناپى و لە دوايى دا راستى و
ناراستمان دەرنەخرى، چى بكەم؟ توبەبكەم؟ توبەى چى؟ توبەشم پى ناكرى. ئاخ بۇ
بەختى رەشم، ئاھ دلم چەند پەست و رەشە، ئاھ بۇ ئەم گيانە دىلەم كە تا خۇى
پائەوہشىنى بۇ ئەوہى لەم زنجىرى دىلبىيە رزگارى بى، كە چى زنجىرەكان زياتر ئەچنە
يەك. فرىشتەكان يارمەتى، يارمەتيم بەدن.

ئەى ئەژنۇ رەقوتەقەكان بنوشتىنەو. تۇش ئەى دالە پولاكە، بە دلى منالېكىش نەبووبى و نابلت. (بەچۇكادى نوېژبكا و ھاملېت دىتەژوورەو)

ھاملېت: ھەلېكى زۇر باشە، لە نوېژايە و چىم ئەوئ لېئەكەم. كردهوەكەى بەجارى ئاگرى تۆلەى لە دلما خۇش كرده، گەبىيە ئاسمان. بەلام جارى با راوہستم، نەختى لىكى بدەمەو، پىاوخرابى باوكەكە ئەكوژى و كورەكەش دى لە تۆلەدا ئەوہى باوكى كوشتەو، ئەىخاتە ئاسمان. نە، ئەمە تۆلەى پىنالىن، كارېكى كرېگرتانەى. ئەو لە رۇژىكا باوكى لەناوبرد، كە باوكم لە گەورەترىن دەسلەتيا بوو و ھەروەكوو ئەزانىن پىشتى لەژىر بارى گوناھا ھەلنەھاتەو، ئەو گوناھانەى كە خوا نەبى، كەس نايزانى.

ئىنجا گوايە ئەمە تۆلەى. لە كاتىكا بىكوژم كە خەرىكە خۇى پاكئەكاتەو و ھەروا بە پاكى بروا؟ نە! ئەى شىر بچۆرەو ناو كىلانەكەت، چاوەرپى بكە تا رۇژى خۇى دى، لە ساتىكا كە لە سەرخۇشىيا بەم لاوبەولادا يەت، يا لە توورپەبىيا ھەموو لەشى ئەلەرزى، يا لەسەر مېزى قومار دانىشتوو، يا خەرىكى ئىشىكى خراپە كە بە ھىچ جۆرى رېگاي پارانەو و لىخۇشبوونى نبىيە، بىن. ئەوسا، ئەوسايە وا لىئەدەم كە لە عاسمان لنگى فېئىدا و گىانى ناپاكىشى بە دۆزەخ شادئەكەم. دايكم چاوەرپىمە، جارى كەوا نايكوژم، دەرمانىكە كە دەرەكەى درىژترئەكاتەو. (ئەرۇنەدەرى)

پاشا: (لە نوېژ و ركووع ھەلئەسىتەو) قسەكانم سەرئەكەوئ، بەلام دلە ھەر لەژىرەوہى، قسەيەكىش لە دلەو دەرئەچى، ناگاتە ئاسمان، (ئەچىتەدەرى)

بىنېنى چوارەم

ژوورى ژنى پاشا

(ژنى پاشا و بۇلۇنىؤس دىنەژوورەو)

بۇلۇنىؤس: ئىستا يەت، پىئى توورپە و پىئى بلئى زۇر ھەلەشە ئەروا و تۇنەبوويتايە تووشى بەلايەكى گەورەتر ئەبوو. ھا بزىنم بىدەنگبووى؟ قسەى رەقى لەگەلا بكە.

ھاملېت: (لە دەرەو) دايە، دايە، دايە.

ژنى پاشا: (بە بۇلۇنىؤس ئەلئى) مەترسە، چۆن ئەلئى وا ئەكەم، وا ھات، تۇ برۇ ئەولادە.

ھاملېت: دايە چىيە؟

ژنی پاشا: رۆلە، ھاملیت گەلی خراپەت دەربارەى باوکت کرد.

ھاملیت: دایە، تۆ گەلی خراپەت دەربارەى باوکت کرد.

ژنی پاشا: وەرە، وەرە، تۆ بە زمانیکی نەفامانە وەرەم ئەدەیتەو.

ھاملیت: برۆ، برۆ، تۆش بە زمانیکی ناپاکانە پرسیار ئەکەى.

ژنی پاشا: چییە، ئەمە چییە، ھاملیت؟

ھاملیت: چى، چى بوو؟

ژنی پاشا: لەبیرت چۆتەو، من کیم؟

ھاملیت: نە، بە خوا لەبیرم نەچۆتەو. تۆ ژنی پاشای، ژنی براى مێردەکەت، تۆ دایکى و کاشکى نەبوویتایە!

ژنی پاشا: وا ئەرۆم و یەکیکت بۆ ئەنیرم کە قسەت لەگەڵا بکا.

ھاملیت: وەرە، وەرە ئیرە و مەجوولیرەو. نارۆیت، تا ئاوتنە یەکت لە بەردەما داتەنیم و چى لە دلتایە تیا ئەبینى.

ژنی پاشا: ئەو چى ئەکەى؟ ئەمکوژى؟ بمرەى، بمرەى، بمرەى ..

بۆلونیۆس: (لەودىو پەردەکەو) بمرەى، بمرەى، بمرەى ..

ھاملیت: (شیرەکەى ھەلئەکیشى و ھەر لەودىو پەردەکەو پیا ئەکیشى) ئاھ کوشتمت. (ئەکەو)

ژنی پاشا: خوايە، چ خراپە یەکت کرد؟

ھاملیت: نازانم، رەنگە پاشا بیئت.

ژنی پاشا: ئاھ چەند خراپە یەکی خوینینى گەرە یە!

ھاملیت: ئیشیکى خراپە؟ ئایا لەو خراپترە کە براى پاشا بکوژى و ژنەکەى مارەکەى؟

ژنی پاشا: کوشتنى پاشا؟

ھاملیت: بەلى، خانم ئەو وەم وت. (پەردەکە ھەلئەداتەو و بۆلونیۆس ئەبینى) بە دوعا ئەى پیاو خراپە شیتە بە کریگیراوەکە، تۆم پیکاکا، دەستم لە یەکیکی لە تۆ باشتەرەو بۆ تۆ تەتەلەى کرد. بەلام وا جەزای خۆت دى، چونکە خۆى لە ریی ئیشیکاکا بەخت کرد، کە کارى تۆ نییە. بۆ تۆ باش نەبوو، بەویرەو. دەس بە دەسا

مەدە، ئەگىنا شىرىك ئەدەم لەسەر دالت. خراپە دلىكى زىندووى بۇ هېشتوووتەو،
هېشتاش ھەر لى ئەدا.

ژنى پاشا: چىم كردو، وا بە قسە ئاپرووم ئەبەي؟

ھاملىت: كاريك، كاريكى وا كە رووى جوانى رەش كەرد، چاكەي كەرد بە مەرابى و
گول خونچەي خوشەويستىي پاكي ھەلچوركان و گولى كەرد بەسەر پياوخراپدا و
گفتى بەنرخى ژن و مىردىي گورى بە بەلىنى قومار كەران. بەلى، گيانى پاكي لە
لەش دوورخستەو و ئايىنى كەرد بە قسەيەكى بى ئامانج. تو ھەروەكوو روژى
حەشر ھەستاي، رووى ئاسمانت سوور و رووى ئەرزت زەرد كەرد.

ژنى پاشا: ئەم كەردەو خراپە ناپاكيە چىيە؟

ھاملىت: تەماشاي ئەم ويئەيە بکە و سەيرىكى ئەو ويئەيەش بکە. (ھاملىت
بەراوردىكى بەينى ويئەي باوكى كە لە خويايە و ويئەي باوھپيارەكەي كە لە مى
دايكيايە، ئەيكا) ھەردووكيان ويئەي دوو بران. ئەمەيان ئەمە، ئەو ناوچەوانە پاكيە
صافە، ئەم قەژە ئاورىشمىيە نەرمە، ئەم چاوە گەشە جوانە، ئەم قەدە ناسراوھ كە
ھەر يەككىيان لە ئەستىرەيەك ئەكەن. بەراستى ويئەيەكى بەرزە، كە خوا بە
پياويكى تەواو پياوى ناردە ناو خەلك. ئەمە بۇ مىردەكەت.

دە تەماشايەكى ئەوھش بکە، ئەو، ئەوھتە مىردەكەت. چاوەكانت ئەبىنى؟
سەيرىبکە. ناتەوى لەسەر ئەم شاخە خوشە رابوئىرى و رازىت كە لەم بىبابانە
چۆلەدا بلەوھرئىت؟ چاوت ئەبىنى؟ دلدارى چاوى كوئىر كەردووى؟ نە، تو ئىستە لە
تەمەنىكاي كە عەقل بەسەر خوئىن گەرمىيا زالە، بە چ عەقلىك حوكمت دا و ئەمت
لەو بە باشتر زانى؟ بى گومان تو عەقلىدارى، چونكە ئەگەر بى عەقل بووت،
حەزلىكەرنىشت نەئەبو، بەلام عەقلىكى كۆن و كوئىر.

شىتتىش ئەم خەتايە ناكا و ھىچ ساتى عەقلىك بۇ خولاي شىتى وا سەر دانانەويئى
كە بىر و ھوشى نەمىنى. ئىنجا نازانم كام شەيتان ھەلئىفريوانى و چاوى
كوئىر كەردى؟ چاوەھەيە و مەستى نىيە، ھەستى ھەيە و بىبىنى نىيە، گوئى ھەيە،
دەسوچاوە نىيە، بۆن كەردن ھەيە و ھىچ شتى نىيە بۆن بكرى. نەفامىيە كە نەخوشىش
تواناي خولى پاراستنى ھەيە. چەند شوورەيىيە! بۇ تەرىق نايىتەو؟

ژنى پاشا: لەسەرى مەرۆ، ھاملىت! تو خۆم بىرئەخەيتەو و وام لى ئەكەي سەيرىكى
ناو دلم بکەم كە پەلەي رەش رەشى تيا ئەبىنم، بە ھىچ جوئى رەنگى ناچىتەو.

هاملیت: ئەژیت، ھەر وە کوو لە مەنجەلێکا بیت که بە خراپە وە بکۆلی.
ژنی پاشا: بی دەنگ بە، قسە کانت خەنجەرێکە جەرگم ئە بری. هاملیت،
خۆشە و یستە کە، بی دەنگ بە.

هاملیت: ناپاکیکی پیاو کوژ که دەیه کینکی میژدە کە ی پینشووت نایە نی! پاشای
ناپاکی، دزی گەل و حکوومەت، گە و ھەرە بە نرخە کە ی لە سەر رە فە کە دزی و
خستیه گیرفانی!

ژنی پاشا: بی دەنگ بە، بی دەنگ بە.

هاملیت: پاشای پەرۆ! (خە یالە کە دیت) بگە نی، ئە ی یاسا و لە ئاسمانییه کان، بآلم
بە سە را بکیشن. ئە ی میثالە بی گەر دە بە رزە پاکە کە، چیت ئە وئ؟

ژنی پاشا: ھە ی ھاوار، شیتە.

هاملیت: نە ھا تووی کە سە رزە نشتی کورە بی کارە کە ت بکە ی، کە خە ریکە زە مان
ھە لی لە دە س بە دا و ئە مری تو ی بە جی نە ھینا وە؟ بلی.

خە یال: لە بیرت نە چی، ھا تە مە لات کە ئە وە ی نیازت کردو وە بیکە ی و لینی ساردی،
بیرت بخە مە وە. دایکت شلە ژا وە، فریای کە وە، و قسە ی لە گە لا بکە.

هاملیت: خانمە کە م، چۆنی.

ژنی پاشا: تو چۆنی، چیبە وا بە ئاسمانا ھە لئە پروانی و لە خۆتە وە قسە ئە کە ی؟
ئە وە ندە نە ما وە گیانت لە چا و تە وە بیتە دە ری و ھە موو مووی سە رت
راست بو و تە وە. رۆ لە کە م، نە ختی وەرە سە ر خۆت، سە یری چیت ئە کرد؟

هاملیت: سە یری ئە و، سە یری ئە و. تە ماشاکە رە نگی چە ند زە ردە، لە تە ماشاکردنی
بە و یقاریا و لە راستی ئە و تا واندە دا کە دوا ی کە و تو وە، بە رد نە رم ئە بی. سە یرم مە کە،
بە م سە یرکردنی پری بە زە بییانە تا ساردم ئە کە یتە وە و نایە لی ئە وە ی لە سە ریم، بیکە م و
ئە و فەرمانە م بە رزییە کە ی نامینی و فرمیسک بە خوین ئە گورمە وە.

ژنی پاشا: کئی؟ قسە بکە.

هاملیت: کە س لێرە نییە؟

ژنی پاشا: ھیچ کە س.

هاملیت: ھیچت گوی لێ نە بوو.

ژنی پاشا: لە قسە ی خۆم و خۆت زیاتر بە و لا وە، ھیچم گوی لێ نە بوو.

ھاملىت: سەيرىكى ئەولايە بىكە، بېروانە چۆن ئەروا. باوكم بە جەلكانىيە،
تەماشاكە لە دەرگاگەوہ ئەرواتە دەرى. (خەيالەكە ئەروا)

ژنى پاشا: ئەمە تەنھا دلت پىت ئەلى، شىتى پىرە لە خەيال.

ھاملىت: شىتى، نەبزم وەككو دلى تو زور بەراستى و لەسەرخۆ لى ئەدا. ئەوہى وتم
شىتى نەبوو، تاقىم كردهوہ. ھەرچىم وتوہ ھەرف بە ھەرف بۆت دووبارەكە مەوہ كە
ئەمە لە تواناى شىتا نىيە. خوا رەھمت پى بكا، برىنى دلت بە دەرمانى رىا مەبرژىنە رەوہ.
با ھەلتە خەلە تىنى و وات لى بكا كە شىتى منە قسە ئەكا، نەك گوناھى تو. بەلى،
برىنەكەيش ئەو كاتە بىرژىنەتەوہ، بەلام لە ژىرەوہ ھەموو لەش دائە رزىنى.

لە خوا بپارىزەوہ، لە رابوردو پەشىمان بەرەوہ و لەوہى كە وا بەرئوہىيە
خۆشت بپارىزە، با گوناھارت نەبى. (بە خۆى ئەلى) ئەى چاكەى بەسە زمان! وا لە
خراپە بۆت ئەپارىمەوہ، زەمانى تى كە وتووین كە پاكى چۆك بۆ ناپاكى دائەدا.

ژنى پاشا: ھاملىت دلت كردم بە دوو بەشەوہ.

ھاملىت: بەشە خراپەكەيان فرى دە و بەشە چاكەكەيان گل دەرەوہ. بە دوعا،
مەچۆ سەر جىگای مامم، بەزور خۆت بە پاكى رابىنە، ئەو خووە وا لە ئىنسان
ئەكا كە بە كراسى تازە رابىت، ئەتوانى وايشى لى بكا كە چاكەى لى بوە شىتەوہ.
ئەمشەو مەچۆ، سبەى شەو ئاسانترە و شەوىكى تر ئاسانە. زۆرلە خۆكردن خو
ئەگۆرى و شەيتان لە ئىنسان دوور ئەخاتەوہ.

جارىكى كەش بە دوعا، ئەگەر تۆبەت كرد و لە خوا پارايتەوہ، وا منىش لە تو
ئەپارىمەوہ. بەلام ئەم پىاوہ (ئىشارەتى بۆلۇنىوس ئەكا) لە كردهوہكەم
پەشىمان بوومەوہ، بەلام رىكەوت واى كرد كە بە دەسى من جەزابدرى و منىش
بەو جەزا بخۆم. لىرە ئەيگۆيزمەوہ و ئوبالى مردنى لە ئەستوى منايە. دلرەقىى من
بەزەبىيەكى تىايە. خراپە خراپەى لەدوايە. خانمە چاكەكەم، قسەيەكى ترىشم ھەيە.

ژنى پاشا: چى بكم.

ھاملىت: واز لەم پاشا درۆزنەيە بىنە، با بەزور بتباتە سەر جىگاكەى و دەس
بەسەر كولمەكانتا بنى و پىت بلى مشكەكەم، تا ماچى يا دووماچى پىت ئەكا، يا
دەسى بەسەر ملتا دىنى؛ ئەوسا ھەموو شتىكى پى بلى و بلى كە من وەنەبى شىتەم و
بەلكو خۆم كردهوہ بە شىت. جوان نىيە بۆ ژنى پاشا ئەم فەرمانە لە بۆقى يا
كوندەبەبوويەك يا پشیلەيە بشارىتەوہ.

ژنی پاشا: ئەگەر زانیومه گیانم بەخت کردوو، ئەوانەى ئەیلینی نایدركینم، بروام پى بکە.

هاملیت: ئەزانى من ئەچم بۆ ئینگلتەرە.

ژنی پاشا: لەبیرم چوو بوو وە. بەلى، وای بریارداو.

هاملیت: چەند نامەیهکی مۆرکراوم پینیه و دوو هاوڕی و اشم لەگەڵایه که چەند برۆا بە کەلبەى مار ئەکەم، ئەوەندەش برۆام بەوانە. هەردووکیان بۆ ئەو دانراون که فیرمبکەن و بەرەو ناپاکی بمبەن. بەلام من لییان ئەگەریم چی ئەکەن بیکەن و خۆشم سینگەکیان لەژیر ئەو چالەدا بۆ دایە کۆتم که بۆمى هەلنەکەن و سەرەنگرییان ئەکەم.

(ئیشارەتى لاشەى بۆلونیۆس ئەکا) ئەم پیاوێ ناچارم ئەکا پەلەبکەم، ریکۆلەکانى ئەخەمە ئەو ژوورەى تەنیشتەو. دایە بەخیرچی، راستە ئەم موشیرە دواى ئەوێ چەنەباز و شیت و ناپاک بوو، وا ئیستا لەسەرخۆ و بى دەنگ و نەهینگیر بوو. بەخیرچی دایە (ژنی پاشا لە لایەکەو ئەچیتەو دەری و هاملیتیش لە لایەکی کەو ئەچیتە دەری و لاشەى بۆلونیۆس رانەکیشى)

فەصلی چوارەم

ببینى یەكەم

ژووریک لە تەلاردا

(پاشا و ژنی پاشا و رۆزنگرانتر و جیلدنستیرن دینە ژوورەو)

پاشا: بەم هەستان و شلەژانە تا ئاستیک هەیه، پیمان بلى چیه، کورەکەت لە کوئیە؟
ژنی پاشا: تاوێ بە جیمان بیلن (رۆزنگرانتر و جیلدنستیرن ئەچنە دەری) گەورەم،
ئاه ئەمشەو چیم دی.

پاشا: چی؟ هاملیت چۆنە؟

ژنی پاشا: شیتە، (هەرۆک شتی شەپۆلى دەریا و با که بەر بەرەکانى ئەکەن.
لەودیو پەردەکەو دەنگیکى گۆی لى بوو، بەسەریا هات و شیرەکەى دەریکیشا و
هاواری کرد: (مشک، مشک. ئەو پیاوێ باشە که خۆى شارەدبوو، کوزرا.

پاشا: ئەي چەند ئىشىكى خراپە! ئەگەر لەوى بوومايە، كوشتبوومی. ئەگەر ھەروا بەرھەللەبى، بۇ من و توش و ھەموو كەسىكى كەش خراپە، بەلكوو لە ئاخرا ئۇبالى ھەمووى ئەخرىتە مىلى من. ئەبى ئەم گەنجە شىتە چاربكەم. ئەوئەندەم خۆش ئەوى ئەم خۆشەويستە، بەرچاوى گرتووم و ھەموو شتىكى لەبىربردوومەو، ھەروەك نەخۆشى ناويزى دەردەكەى دەربرى، نەوە كارى بزائى و بەرەبەرەش ئەيكوژى، بۇ كوئى چوو؟

ژنى پاشا: لاشەى مردووەكە رائەكىشى و بۆشى ئەگرىن. شىتییەكەى جۆرە پاكییەكىشى تىايە، ھەروەكوو پشكویەكى بىگەرد لەناو قاپىكى پىسا.

پاشا: جىرتروود وەرە، رۆژ لە دەمكەل دەرنەيە، ئەم ئەبى بروا و پىويستە ئەم كەردەويەى پىنەبكەم. (رۆزىكرانتز و جىلدنستىرن ئەگەرپىنەو) ھاوپىكانم، ھاملىت شىت بوو و بۆلۆنىۋىسىشى لە ژوورى داىكىا كوشتوو و ئىستا خەرىكە لاشەكەى رائەكىشى. برۆن چەند كەسىك پەيداكەن و مردووەكە بىن بۇ كەنىسە. (رۆزىكرانتز و جىلدنستىرن ئەچنەدەرەو) خىراكە خۆشەويستەم، با ژىرتىن ھاوپىكانمان بانگكەين و پىيان بلىن كە چى قەوماو و تىيان بگەيەين كە چى ئەكەين و خۆمان لە زمانى خراپ بپارىزىن. وەرە، دلم زۆر تەنگ و پەشىو. (ئەچنەدەرى)

بىنىنى دووم

ژوورىكى تر لە تەلارەكەدا

(ھاملىت دىتە ژوورى)

ھاملىت: گەيانمە جىنى خۆى.

رۆزىكرانتز و جىلدنستىرن: (لە ژوورەو) ھاملىت! ھاملىت!

ھاملىت: كىيە، كە بانگ ئەكا ھاملىت؟ ھا ئەوئەتەم. (دىنە ژوورەو)

رۆزىكرانتز: گەرەم، لاشەكەت چى لى كرد.

ھاملىت: لەگەل ئەو خۆلەى كە لە خۆيەتى، تىكەلم كرد.

رۆزىكرانتز: پىمان بلى لە كوئىيە؟ تا بىبەين بۇ كەنىسە.

ھاملىت: بروامەكەن.

رۆزىكرانتز: بە چى بروانەكەين؟

ھاملیت: من بروا به قسەى تۆ ئەكەم. چى ئەبى من كە كورە پاشايەكم، به قسەى ئەم ئيسفەنجە بكەم.

رۆز نكرانتز: گەورەم به ئيسفەنجمان ئەزانى.

ھاملیت: بەلى، ئيسفەنجىك كە دل و خوشى و ديارى پاشا بمژى. ئيوە ھەردووكتان باشتىن كەسن بۆ خزمەتكردنى و ھەردووكتان لای خوى ئەھيائىتەو، ھەروەك چۆن مەيموون گويز لە لايەكى دەميا گل ئەداتەو و بە تف تەرى ئەكا و لەپەر قووتى ئەدا. پاشا كە چاوى بربىيە ئەوہى دەستتان ئەكەوى، ھەردووكتان وا ئەگوشى، وشكتان ئەكاتەو وەك ئيسفەنج.

رۆز نكرانتز: گەورەم، تى نەگەيشتم.

ھاملیت: قسەى ھەلخە لە تىنەر لە گوئى شىتا ئەنوئى.

رۆز نكرانتز: گەورەم پىمان بلى لاشەكە لە كوئىيە و لەگەل شىمان وەرە بۆ خزمەت پاشا.

ھاملیت: لاشەكە لەگەل پاشايە، پاشا لەگەل لاشەكە نىيە، بەلام پاشا شتىكە ...

جیلدنستىرن: گەورەم شتىكە؟

ھاملیت: كى شت نىيە؟ برۆن با بچىنە لای، بۆ كىلانەكەت ئەى شىر. (ئەچنەدەرەوہ)

بينىنى سىيەم

ژوورىكى تر لە تەلارەكەدا

(پاشا و دووسىيەك لەوانە دىنە ژوورەوہ)

پاشا: (بە تەنيا) نار دوومە بۆ لای كە لاشەكە ببىنى، مانەوہ و بەرەللاكردى زۆر خراپە. بەلام بەتونگى قانونىشى بەسەرا تەطبیق ناكەيت، چونكە گەلى نەفام خوشيان ئەوى و لای ئەوانىش جەزا بەپىي خراپەكەرەكە دانەنرى، نەك بەپىي ئىشە خراپەكە و ھەر وا مانەوہشى و درەنگ رەوانەكردنى بۆ من جوان نىيە. (رۆز نكرانتز دىتە ژوورى) چىت كرد؟

رۆز نكرانتز: شوين لاشەكەى پى نەوتىن، گەورەم.

پاشا: خوى لە كوئىيە؟

رۆز نكرانتز: لە دەرەوہى، چاوەرپى ئەمرى ئيوەيە.

پاشا: بېھىننە ژوورەوہ.

رۆزىنكرانتز: جىلدنستىرن، باگەورەم بىت. (ھاملىت و جىلدنستىرن دىنە ژوورەوہ)

پاشا: ھاملىت، بۆلۈنىۈس لە كويىيە؟

ھاملىت: لەسەر مېزى نان خوارىدە.

پاشا: نان خوارىدە؟ لە كويى؟

ھاملىت: ئەخورى، نەك ئەخوا، كومەلى كرمە سىياسىيەكان لىنى كۆبۈنەوہ و پاشايەك نىيە وەكۈو كرم زۆرخوربى. ئىمە ھەموو ھەيوانىك قەلەوئەكەين، تاوہكۈو خۇمان قەلەوئەبىن. قەلەوئەبىن بۆ ئەوہى بىبىن بە خۇراكى كرم، پاشاي قەلەو و جووتيارى لاوان، دوو چەشنى و ئەخرىتە سەر يەك مېز، ئەمەتە دوايىي ھەموو شتى.

پاشا: داخم ناچى، داخى گرانم!

ھاملىت: پياۋى كرمىك كە لاشەى پاشايەكى خوارىدى، ئەيخاتە توورەكەيەكەوہ و ئىنجا ئەو ماسىيە ئەخوا كە بە خوارىدى ئەو كرمە گرتى.

پاشا: مەرەمات چىيە، ئەلىي چىيە؟

ھاملىت: ھىچ، من شايى پاشايەكت نىشان ئەدەم كە بە رىخۆلەى جووتيارىكا ئەروا.

پاشا: بۆلۈنىۈس لە كويىيە؟

ھاملىت: لە ئاسمانە، بىرە بەشۈينىيا، ئەگەر لەوى نەيدۈزىيەوہ، وا خۆت لە شۈينىكى كە بەشۈينىيا بگەرئى. خۆ ئەگەر لە مانگىكا نەتدۈزىيەوہ، بىگومان لە رىگا بۆنەكەيت دى بە لووتا.

پاشا: (بە ياساولەكان) بېرۈن بەشۈينىيا بگەرئىن.

(ياساولەكان ئەچنەدەرئى)

پاشا: ھاملىت، ھەر لەبەر خۆت، لەتاو ئەم كىرەوہىيەت پىويستە زوو برۆى، زووتر لە ئاگر، خۆت كۆكەرەوہ، ھاوپرىكانت چاۋەرئىتن. پاپۆرەكە ئامادەيە، ھەمووتان ئەچن بۆ ئىنگلتەرە.

ھاملىت: بۆ ئىنگلتەرە.

پاشا: بەلى، ھاملىت.

ھاملىت: چاكە.

پاشا: به لئ، چاڪه ئه گهر بېت و مرازی ئيمه بزانی.
هامليت: فريشته ئه ناسم كه مرازی ئيوه ئه زانی! چيمان له مه داوه. وا ئه روم بو
ئینگلته ره، دايه به دوعا.

پاشا: ئه ی دوعاخوازی له باوکه خوشه ويسته كهت ناكه ی؟
هامليت: هه ر دايكم. باوك و دايك، ژن و پياويكن. پياو و ژنه كهش يهك له شن،
له به ره ئه وه دوعاخوازی له دايكم ئه كه م. با برۆين بو ئینگلته را. (ئه پرواته ده رى)
پاشا: (به رۆزنكرانتز و جيلدنستيرن ئه لئ) شوينى كه ون بو سه ر پاپوره كه. خيرا
ئه بئ ئه مشه و برۆن. (ئه رۆنه ده رى)

تو ئه ی ئینگلته ره، تويهك كه خوینرپیژی شیرى دانيماركيت ديوه و تال و
سويزيشت چه شتووه، ئه گه ر منت ئه وئ، وا به پيئى ئه و نامه داخراوانه م بكه، له
هامليت رزگارم كه، سه گيكه و هه لچووه، وه كوو خوین له ده ماره كانما ئوقره ناگرم،
دلّم خوش نابئ تا باسى ئه و نه بيه م. (ئه چيته ده رى)

بينينى چوارهم

ده شتيك له دانيماركا

(فورتنبراس و زابت و عه سكه ر و پياده دينه ژوورى)
فورتنبراس: ئه ی زابت برۆ و له زمان منه وه سه لام له گه ره ی دانيمارك بكه و
پيئى بلئ ريگامان بدا كه له ولاته كه يه وه تئ ئه په رى بو ئه و شوينه ی ئه يزانی.
زابت: گه وره م، باشه.

فورتنبراس: خوات له گه ل. (فورتنبراس ئه چيته ده رى له گه ل عه سكه ره كانا و هامليت و
رۆزنكرانتز و جيلدنستيرن و چه ند كه سيكى كه دينه ژوورى)

هامليت: ئه م له شكره هبى كتيه؟

زابت: هبى پاشاى نه رويجه، گه وره م.

هامليت: بو كوئ ئه چن؟

زابت: بو سه ر هه ندئ شوينى پوله نده.

هامليت: كئ سه ركرديه يانه؟

زابت: فورتنبزاسی برازای پاشای نهرویج.

هاملیت: بۆ ناوجهرگهی پۆلهنده ئهچن، یا بۆ ههندی شوین له دهورویشتی؟
زابت: ئهگەر راستت ئهوی، گه ورهم، ئیمه ههولی ههندی زهویمانه که چ بۆ
پۆلهنده و چ بۆ نهرویجیش، ئهگەر به فروشتن بی، ئه وهنده پاره ناکا و بی نرخه.
هاملیت: که وابوو، پاشای پۆلهنده به رهه لستی ناکا.
زابت: هه مووی پرکردوو له له شکر.

هاملیت: گوايه دووهزار عهسکهری شه پرکه و ۲۰ههزار دانه زیو، ته نها بۆ
داگیرکردنی شوینتیکی بی نرخ؟ ئه مه دهردیکه له زوربوون و دهوله مندییه وهیه.
دهردیکه له ژیره وه جووله ی دی و له سه ریشه وه دیارنییه و که مردیش، نازانن
له بهر چی مردوو. سوپاست ئه که م.
زابت: گه ورهم، خوا بتپاریزی.

روزنکرانتز: گه ورهمان، رازی له سه ره برۆین؟
هاملیت: پیش که وه هه ر ئیستا ئه تگه می. (هه موو ئه چنه دهری و هاملیت ته نیا
ئه مینیتته وه) ده ورهم لی دراوه، داوام لی ئه که ن، داوی ئه و تۆله یه م که لی ساردبوومه وه.
خوا به لا له و پیاوه دا که له دنیا دا هه ر هه ولی خواردن و نوستنی بی.

بینینی پینجه م

ئیلسینیور، ژووریک له کۆشکه که دا

(شاژن، هوراشیو، له گه ل یه کی له پیاوه کانی کۆشک)

دینه ژووره وه

شاژن: قسه ی له گه ل ناکه م.

پیاوه که: له خۆیه وه ئه بزپکینی، جیگای به زه بییه.

شاژن: چیی ئه ویت، ئه م ئافره ته.

پیاوه که: هه والی باوکی ئه پرسی، به سنگی خۆیا ئه مالی و ئه لیت دنیا پره له
فیل و فره ج، له درۆوده له سه. هه ر له خۆیه وه تووره ئه بی، قسه کانی تیکه لاو و

پيڳه لاون. ئينسان ئەبى زور هىلاكبى تا مەعنايەكى بۇ ئەدۆزىتەو. ئەم ئافرەتە
عەقلى نىيە، بەلام وات لى ئەكەت كە بە عاقلى دابنىت.

ھۆراشيۆ: (پروئەكەتە شاژن) وا باشە ئەم ئافرەتە بدوئىت، تا گومان نەخەيتە دللى
خەلقىيەو.

شاژن: با بىتە ژوورەو (ھۆراشيۆ ئەپوات بەشويىنيا) مەترسى لە ھەموو شتىكا
چاۋ بزئەكەتەو، تاواندار لە تاوانەكانى راپوردووى ئەترسىت، لەبەرئەو بەش
ناجوولتەو، وە ئەم بەش نەجوولانەو دەيە ئەبى بەھوى ئەو دەي تووش بىت.

(ھۆراشيۆ لەگەل ئوفىليادا دىنە ژوورەو)

ئوفىليا: كوا شاژنە جوانەكەى دانىمارك؟

شاژن: ئوفىليا چۆنىت؟

ئوفىليا: كى خۆشەويستەم پيشان ئەدات بە شەپقە و دار و پىلاوەكانىەو، لە تۆ زياتر.

شاژن: ئى، كچە جوانەكە، ئەم قسانە مەعناى چىيە؟

ئوفىليا: ئەى چى؟ گوى بگرە؟ تووخوا گوى بگرە. مرد و پۆى، پۆى و مرد،
پوش لای سەريەو پوواو، لە بەرپىشا بەردىك دانراو.

شاژن: ئوفىليا؟

ئوفىليا: گوى بگرە، كفنە سىپىيەكەى لە بەفرى سەر شاخان ئەچىت. (پاشا دىتە ژوورەو)

شاژن: ئاى داخەكەم، تەماشاكە گەرەم.

ئوفىليا: [تەرمەكەى وەك] گول رازاندىانەو و برديان بۇ مەزار.

پاشا: كچە جوانەكە چۆنىت؟

ئوفىليا: چاكم، خوا ئاگاي لىت بىت. ئەلەين كوننەپەپوو لە نەو دەي نانەوايە. ئىمە
ئەزانين كىين، بەلام نازانين چىمان لى دىت. خوا لەسەر خوانەكەت دابنىشىت.

پاشا: (پروئەكا بەم لاو) شىت بوو بۇ باوكى.

ئوفىليا: تووخوا ئەگەر ئەم قسانە بکەيت، ئەگەر مەعناى قسەكانيان لى پرسىت،
بلى: سبەينى جىژنى قالەنتىنى نورانييە. منىش لە پەنجەرەكەدا دائەنىشم،
چاوەروانى ئەو پۆژە ئەكەم كە بۇ تۆ ئەبم.

پاشا: ئاىا دەمىكە وا شىت بوو؟

ئوفيليا: خوابكا ئىش و كار باش بروت به پيوه، راوهسته، بيرئكه مه وه له ساردبوونه وهى لاشهى باوكم. براكم هر پئنه زانئت، سوپاسى ئاموژگارييه كانت ئەكەم، شەوتان باش، شەوتان باش. (ئەرواته دەرەوه)

پاشا: (پووئەكاته هوراشيو ئەلى) شوينى كه وه و بيپاريزه (هوراشيو ئەرواته دەرەوه). ئەمە زەهرى دلگيرييه، به مردنى باوكى كراوه به دەميا، جيتروودا كوست تاكتاك نايەت. كورەكەت باوكى ئەم كچەى كوشت، وازيشى له خوشەويستەكەى هينا و مەجبوربوو بو ئەوهى بروت. وا هەموو ميللەت داوائەكات سزای ئەو كەسە بدریت كە بۆلونیوسى كوشت. ئوفيلياش وا شیت بوو، ئیمە كە عەقلمان لى جيا بووه وه، ئەبىن به پەيكەريك، يان به دپندەيهك. وا براى ئوفيليا له فەرەنسه وه به دزييه وه هاتوتە وه و ئەگرى به شوين مردنى پرنهينى باوكيا. ئاى جيتروودا! ئەم جورە شتانه مردنيان لا شيرين كردووم. (دەنگيك له دەرى شانۆ)

شاژن: ئەو دەنگە چى بوو؟

پاشا: كوا ياساوه لەكان، با باش دەرگاكان پاس بكن (يهكى له پياوهكانى كو شك دیتە ژووره وه) چى پوو داوه؟

پياوهكە: خۆت رزگار كە، گەرەم، وا ليرتيس به كۆمه لىكى گەرەى پرچەكه وه پەلامارى پياوهكانيان داوين، هەموو ناوبازاپيان شوين كه وتوو، ناوى پاشايان لى ناوه و چەپلە لى ئەدەن له خوشيانا.

شاژن: دەك خەجالەت بن، ئەى دانماركويه دووروه بى ئابرووهكان.

پاشا: دەرگاكان بكنه وه (ليرتيس پرچەك دیتە ژووره وه، عەشاميتكى زوريشى وا له دواوه).

ليرتيس: ئا ئەم پاشايەم پيشان بدن، گەرەكان ئيوه له دەرەوه راوهستن. خەلقەكە: نه، ديينه ژووره وه.

ليرتيس: تووخوا ئەگەر له دەرەوه رانه وهستن، وازم لى بينن با به تەنيا ليرە بم. خەلقەكە: باشه، باشه (ئەچنە وه دەرى).

ليرتيس: سوپاستان ئەكەم، باش ئاگادارى دەرگاكان بن (پووئەكاته پاشا) ئەى پاشاى دەنى، كوانى باوكم؟ چيت لى كرد؟

شاژن: راوهسته، كه ميك هيمن به ره وه، ئەى لاوه پياوچاكەكه.

لیرتیس: ئەگەر دڵۆپە خوینیکی هێمنی لە لەشما بیت، کەواتە من زۆلم و کۆری
باوکی خۆم نیم، چیتان لە باوکم کرد؟

پاشا: ئەم چەتەگەری و نەرەنەرەت لە چیبیە، لیرتیس؟ جیترتوود تۆ وازی
لێبەینە، مەترسە. ترس و سامی پاشایی دیواریکی وا دروست ئەکات کە پیاوخرایی
بە دزدەزە نەبیت، ناتوانی لێی نزیکبیتەوێ. پیم بلێ ئەم توورەبوونەت لە چیبیە،
وازی لێبەینە جیترتوود، کۆرە قسەبکە.

لیرتیس: کوا باوکم؟

پاشا: مرد.

شاژن: ئەم هیچ دەستی لە مردنیا نەبوو.

پاشا: وازی لێبەینە با بپرسیت.

لیرتیس: چۆن باوکم مرد؟ قیروقاچ مەکە، من بێ هیوام لە دنیا و لەدوای دنیا،
هەموو ئاواتم تۆلەسەندنی باوکمە.

پاشا: ئینجا بۆ تۆلەیی خۆت ناسینیت، کێ تۆ ئەگەرینیتەوێ لە تۆلەسەندن.

لیرتیس: هەموو دنیا هەلسیتە پێیان، ناتوانی من بگەرینیتەوێ لە بریارم، خۆم
ئامادەکردووێ بۆ کاریکی گەورە.

پاشا: نابێ بریاری بەگژاچوونی دۆست و دوژمن بەدی، لەپیش ئەویدا بزانی
باوکت چۆن مردووێ.

لیرتیس: تەنیا بەگژ دوژمنەکانیا ئەچم.

پاشا: بۆچی ئەیانناسیت؟

لیرتیس: دۆستەکانی باوکم ئەگرە باوەشم و خۆمیان لە پێدا بەخت ئەکەم.

پاشا: ئیستا قسەکانت باشن، من بێ تاوانم لە کوشتنی باوکتا، زۆریش بۆی دلگیرم.

خەلقەکە: (لە دەرەوێ بانگ ئەکەن) وازی لێبەین با بچیتە ژوورەوێ.

لیرتیس: ئەو دەنگە چیبیە؟ (ئۆفیلیا دیتە ژوورەوێ) ئای مێشکم سووتا و تووایەوێ.
گەرمیی فرمیسکی سویرم رووناکیی چاومی کوژاندەوێ. بە حەقی ئاسمان، ئەو کەسە
لەناو بەرم کە بوو بە هۆی شینتیت. ئەو گۆلە جوانەکە بەهار! ئەو خوشکە
جگەرسۆزەکەم، ئۆفیلیای شیرین، بۆ وات بەسەرھات؟ ئایا کوشتنی باوکت وای
بەسەرھینایت، یان گۆری دلدارییە تووانوویتەوێ بۆ دلدارە رویشتووێکەت؟

ئۆفيليا: ھەليانگرت بە دارەمەيت، پۈۋى دانەپۇشراپوۋ، فرمىيسك ۋەكوۋ باران بەسەر مەزارەكەيا ئەرژا، خوات لەگەل خۇشەۋىستەكەم.

ليرتيس: خوا ئاگادارە كە ئەم قسانەت ھەزار ئەۋەندەي تر گرى ئاگرى تۆلەسەندىم خۇش ئەكەن.

ئۆفيليا: گۇرانى بلى، گۇرانى بلى؛ نەغمە دانى لەسەر ھاتوچۇ بەرداش؛ چيروكى ئەۋ سەركارە خائىنە بگىرەرەۋە، كە كچى گەرەكەي خۇى فران.

ليرتيس: ئەم وړينەيە لە قسەي عاقل كاريگەرترە.

ئۆفيليا: گول بەلگەي بيرەۋەرى و رەمزي تەفكيرە.

ليرتيس: تو بەم شىتتییەت ئامۇژگاريم ئەكەيت.

ئۆفيليا: چەپكى ۋەنەۋشەم ئامادەكردبوۋ بۇ پاشا، بەلام لە رۆژى مردنى باوكما سىس بوۋ. واين تىگەياندىم كە باوكم بە دلىبايى مردوۋە، ناگەرپتەۋە، ناگەرپتەۋە. تازە مرد و رۆى، ناگەرپتەۋە. ريشە سىببەكەي ھەر لە بەفر ئەچوۋ، رۆى، ناگەرپتەۋە. خوايە پەحمىك، لە گريان زياتر هيچمان بۇ نەماۋەتەۋە. (ئەپۋاتە دەرەۋە)

ليرتيس: گویت لى بوۋ؟

پاشا: گوى بگرە، ھەموو شتىكت بۇ ئەگىرمەۋە. لەپاش گىرانەۋەي بچۇ بۇ لاي ھاۋرپكانت. ئەگەر گومان بە لاي منا ھات، ئەۋا تاج و تەخت و ژيانى خۇمت پىئەبەخشم. ئەگەر زانىشت كە من بىتاۋانم، ئەۋا خۇت بدەرەۋە دەستم، بزانه چۇن حەقت بۇ ئەسىنم.

ليرتيس: باشە، پىۋىستە بزاند چۇن مردوۋە.

پاشا: لە ھەر كوئىيەك تاۋانكرا، سزاش لە دوايەۋەيەتى. (ئەپۋە دەرەۋە)

(پەردە دائەدرپتەۋە)

بينىنى شەشەم

ژوورپك لە كۆشكەكەدا

(ھۇراشيۋ و خزمەتكارپك دپتە ژوورەۋە)

ھۇراشيۋ: كين ئەۋانەي ئيشيان بە من ھەيە؟

خزمەتکار: كەشتىيەوانن، نامەيان پىنيە، گەورەم.
ھۆراشيۆ: با بىن (خزمەتكار ئەروات) ھىچ شوينىك نىيە نامەم لىوہ بۆ بىت، ئەو
شويئە نەبى كە ھاملىتى وا تيا. (چەند كەشتىيەوانىك دىنە ژوورەوہ)
كەشتىوانى يەكەم: خوا ئاگاي لىت بىت، گەورەم.
ھوراشيۆ: خوا ئاگاي لە تۆش بىت.

كەشتىيەوان: ئەگەر ناوت ھۆراشيۆ بىت، ئەوا ئەم نامەيە بۆ تو نىرراوہ لە لايەن
ئەو بالۆيزەوہ كە ئەچوو بۆ بەرىتانيا.

ھۆراشيۆ: (نامەكە وەرئەگرئ و ئەيخوينىتەوہ) لەپاش گەيشتن و خويندەوہى
ئەم نامەيە، رىگا بۆ ھەلگرەكەى بكەرەوہ تا ئەو نامەيەى پىنيەتى بىگەيەنيتە پاشا.
لەپاش ئەوہى دوو پۆژ لە دەريادا بووين، جەردەى ناو ئاو پەلاماريان دايەن و
نزيك بوونەوہ لە كەشتىيەكەمان. منىش خۆم فرى دايە ناو كەشتىيەكەيان و بووم
بە دىليان. ئەو جەردانە زۆر خزمەتياىن كردم، لەپاش گەيشتنى نامە بەگورجى،
وەرە بۆ لام تا باسى پۆزنكرانتز وە جىلدنستىرنت بۆ بكەم.

ئىتر خۆشيت، ھاملىت

(بە كەشتىيەوانەكان: خىرا وەرن ئەو نامەيە بگەيەنن بە پاشا، كە ھاملىت
ناردويەتى تا بىمگەيەننە ئەو.
(ھەموو ئەرۇنە دەرەوہ)

بىننى حەوتەم

ژوورىكى تر لە كۆشكەكەدا

(پاشا و لىرتىس دىنە ژوورەوہ)

پاشا: ئىنجا ئىستا لام وايە باش دلىابوويت لە بى تاوانى من. ھەرەوہا پىش
گەيشتنى ئەو كەسەى باوكتى كوشت، كوشتنى منى ئەويست.

لىرتىس: قسەكانت جىگاي برون، بەلام نازانم لەبەر چى دواكەوتى لە سزانەدانى خائىن.

پاشا: لەبەر دوو شتى زۆر كاريگەر؛ يەكەميان چونكە دايكى زۆرى
خۆش ئەويت، منىش بەبى دايكى ناتوانم بژىم، دووەميان مىللەت زۆريان
خۆش ئەويت، ھەموو كەمىيەكى بە چاكى تى ئەگەن.

لېرتيس: له بهر ئەم دوو ھۆيە باوک و خوشکم له کيس چوو، به لام تولەيان ھەر ئەسینم.
پاشا: دلنیا، به من گالته پیکه ری کهس نیم، بزانه چی ئەکه م؟ (یه کیک دیتە ژورەوہ)
ئەو یه که: له هاملیتەوہ نامەتان بۆ هاتووہ، پاشام. ئەمە بۆ ئیوہیە،
ئەوی تریشیان بۆ شاژنہ.

پاشا: له هاملیتەوہ؟ کی هینانی؟

ئەو یه که: کهشتییەوان هیناویانہ.

پاشا: گوی بگره بیانخوینیمه وه بۆت (به ئەو یه که- برۆ، ئەخوینیتەوہ) ئەی
به هیزی خۆبه زرکه ره وه! من به تهنیا ئەگه پیمه وه بۆ مولکه کهت. سبهینی له
به ردهمی خۆتا نهینیی گه راندنه وه مت تی ئەگه یه نم، هاملیت.

پاشا: ئەمە یه عنی چی؟ هه موو له گه لیا دینه وه، یان هه ر خۆی؟

لېرتيس: خه ته که ی ئەناسیت؟

پاشا: خه تی هاملیتە، به تهنیا، به تهنیا دیمه وه، تو ئەلی چی؟

لېرتيس: شتیکی سه مه ره یه، به لام من له کانگای دل مه وه چاوه پروانی ئەکه م تا
پوو به پروو دهردی دل می له گه ل سارپژبکه م.

پاشا: پارهسته من کارت بۆ سازنه که م.

لېرتيس: به شه رتی ناشتی تی نه خهیت، گه وره م.

پاشا: من بۆ تو ئیش ئەکه م. ئەگه ر هاته وه، به مردن نه بیته رزگاری نابیت،
مردنیک که دایکیشی به قهزا و قهدهری بزانیته.

لېرتيس: من له ناوی ئەبه م، گه وره م.

پاشا: له نۆرماندیاو، لامۆندی سوارچاک هاتبوو، باسی ئازایه تی تو ئەکرد.
ده هاملیت به مه زۆر تیک چوو، داوای له خوا ئەکرد که تو بیته وه له فه رهنسه وه و
شه ره شیرت له گه ل بکات.

لېرتيس: ئینجا چی له مه دایه، گه وره م؟

پاشا: ئای گویا باوکت خۆشه ویستی تو نه بوو، یان تو دهم وچاویکی بی دل ی؟

لېرتيس: بۆچی ئەمه م لی ئەپرسیت؟

پاشا: وا هاملیت دیتەوہ، ده تو چۆنمان بۆ ئیبات ئەکه یته که کورپی باوکی خۆتی.

ليرتيس: له كه نيسه ئه يكوژم.

پاشا: توله هيچ سنووريكي نيه، پياوكوژيش هه ميشه بئ ئارام و ئوقره يه. من واي به چاك ئه زانم له مالي خوتا داناشتيت، هاملت لاوچاكي تو ئه بيسيته وه و ئه و حه له ديت بو ئه وه ي شه ره شيرت له گه ل بكات. ئه و حه له توله ي باوكتي لي بسينه.

ليرتيس: باشه، شيره كه م به پونيك چه ورئه كه م كه بهر هه ر برينيك بكه وي، ده ست به جي بمرئت.

پاشا: ئه گه ر هات و له تو پزگاري بوو، ئه وا په رداخي ئاوي بو ئاماده ئه كه م كه تينوويه تبي پاش شه كه تبي شه ره شيره كه ي پي بشكي ت و هه رگيز هه لئه سيته وه.

(شاژن ديتنه ژووره وه)

شاژن: كو ست به دواي كو ستا يه ت، ليرتيس خوشكه كه ت خنكا.

ليرتيس: خنكا؟! له كوئ؟

شاژن: ده ست ي بو لقه بيه ك راكيشاوه، پي هه لخليسكاوه و كه وتوته چه مه كه وه و خنكاوه.

ليرتيس: ئه ي هاوار، خنكا به ته واوي.

شاژن: خنكا، به لي، خنكا.

ليرتيس: ئوفيليا! وا من فرميسكت لي ئه گرم، چونكه ئاوت زور خواردووه ته وه.

دوعا ئه خوازم له هه مووتان، به لام ناو ده روونم پره له ئاگريكي ئه وتو، ئاسن ئه تو ينيته وه. (ئه پروات)

پاشا: با شويني كه وين، زورم هه ول دا تا ساردم كرده وه. ئه ترسم سه رله نوئ لي مان هاربيته وه، با شويني كه وين (ئه پون).

(په رده دائه درپيته وه)

فه صلي پينجه م

بييني يه كه م

ده شتيك له به رده مي قه برستاني كه نيسه دا

(دوو قه بره ه لكه ن دينه ژووره وه)

یه که م: ئایا وه کوو گا وره کان ئه یینیژن؟

دووهم: به لئی، چونکه قازی وتوویه تی که هه لئه گریت به گاوری بنیژریت، دهی خیرا که و قه بره که ی راست و چه پ بو هه لکه نن.

یه که م: ئه بی ئیثباتیان کردبی که بو خۆر زگار کردن خۆی خنکاندوو.

دووهم: ئه وه ئیثبات بووه.

یه که م: پیویسته به شهرعی ئیثبات کرابیت. مه ته له ن، ئه گه ر من به دهستی ئه نقه ست خۆم خنکان، ئه وا مه عنای ئه وه یه که من ئیشیکم کردوو. ده ئیشیش له سی که رت پیکدیت: یه که م ئیش، دووهم هه ول، سینیهم کردن. ده له سه ر ئه مه، که واته ئوفیلیا به دهستی ئه نقه س خۆی خنکاندوو.

دووهم: گوئی بگره، ئه ی هاوری، قه بره هه لکه نن.

یه که م: توراوه، لیره ئا وه یه، وه نییه؟ لیره ش پیاویک هه یه، وا نییه؟ ده ئه گه ر ئه م پیاوه چوو بو لای ئاوه که، ئه وا ئه خنکیت، بیه ویت یا نه ویت. به لام تو باش گوئی بگره. ئه گه ر ئاوه که هات بو لای پیاوه که و خنکاندی، ئه وا ئه وه حه له پیاوه که خۆی نه خنکاندوو. ده له سه ر ئه مه، بو مان ده ر ئه که وئی بی تاوان ئه وه که سه یه که خۆی به کوشتن دابیت، به لام خۆی خۆی نه کوشتیت.

دووهم: ئینجا ئه مه شهرعییه؟

یه که م: بی گومان زور شهرعییه.

دووهم: ئه ته وئی گوئی له راستی بگریت؟ به و خوا گه وره یه، ئه گه ر ئه م ئافره ته له بنه ماله گه وره کان نه بووایه، وه کوو گا وره بی تاوانه کان نه ئه نیژرا.

یه که م: به لئی، راسته. ئه سه ف ئه وه یه که ئه و چینه ئه توانن خۆیان بکوژن، به لام چینه کانی تری گا ور ناتوانن. بینه پاچه که مم بده ره وه ده ست، که س نییه له م دنیا یه دا به رزیی بنه ماله ی بگاته به رزیی بنه ماله ی باخه وان و کاریزه هه لکه ن و گو ره هه لکه ن. ئه مانه له سه ر ئیشی ئاده می با پیره گه وره ی خۆیان ئه پوون.

دووهم: ئایا ئاده م له بنه ماله شهریفه کان بوو؟

یه که م: ئه ی چوون! یه که مین که س بوو که چه کی هه لگرت.

دووهم: چوون؟ خو ئه و چه کی نه بوو؟

یەكەم: ئەو ئەللی چی؟ تۆ ئەللی بئپەرستی، كئیب ئەللی ئادەم زەویی
هەلکەندوو. دە چۆنی هەلکەندوو، ئەگەر چەکی نەبوویت؟! راوەستە
پرسیاریکی تەرت لئ ئەكەم. ئەگەر باش وەرەم نەدەیتەو، توووشی بەزمیکت ئەكەم.
دووهم: بپرسە.

یەكەم: كئ کارسازی باشتر ئەزانیت لە كریكار و دارتاش و كەشتیساز؟
دووهم: ئەوی قەنارە دروست ئەكات.

یەكەم: وا دیارە تۆ زۆر زیرەکی، قەنارە خراپ نییە، چونكە ئەوانە لەناو ئەبات كە بە
لای خراپەدا ئەرۆن. دە تۆش لە وەرەمەكەتا بە لای خراپەدا رۆیشیت، چونكە قسەكە
تۆ وا ئەگەپەنیت كە قەنارە دروست كردن چاكتەرە لە دروست كردنی كەنیسە. وە لەسەر
ئەمە، هەلکەگریت لەقەنارەت بەدن. وا ئەم وەرەمەت هیچ، وەرەمێکی تەرم بەدەرەو.

دووهم: وەرەمی كئ کارسازی باشتر ئەزانیت؟

یەكەم: ئا، وەرەمی ئەو بەدەرەو و پارەمی ئیمرۆت حەلال بیئ.

دووهم: هەلمهینا.

یەكەم: بیلی.

دووهم: بە خوا نازانم. (هاملیت وە هۆراشیۆ لە سووچیکی دووری شانۆكەو
دینە ژوورەو)

یەكەم: تۆ لە كەر كەرتیت، چونكە كەریش تا لەگەلیا خەریك بیئ، كەرتر ئەبیئ.
بەلام ئەگەر یەكئ ئەو پرسیارەمی لئ كردیت، ئەوا بلی "گۆرەهەلکەن"، چونكە ئەو
خانوانەمی كە دروستی ئەكات، هەتا رۆژی حەشر ئەمینیت. دە بپۆ پەرداخ
شەرابم لەو دووكانە بۆ بیئە (دووهم ئەرۆات، یەكەم گۆرانی ئەلیئ).

هاملیت: ئەم كەبایە چۆن لە وەختی گۆرەهەلکەندنا گۆرانی ئەلیئ، گویا
گۆرەهەلکەنی كاری تئ نەكردوو؟

هۆراشیۆ: میرم، نەریئ و عادەت ئیشەكەیان لە لا سووك كردوو.

هاملیت: بەلئ، راستە. هەر كەسی ئیشی كەم بی، هەستی زیاد ئەكات.

(گۆرەهەلکەن بەدەم گۆرانییەو، جەمەیهك لە قەبرەكەو فری ئەدات)

هاملیت: ئەم كەلەسەرە زمانیکی هەبوو، گۆرانی پی ئەوت. ئیستاش ئەم
گۆرەهەلکەنە نزمە فری ئەدات. دوورنییە ئەم كەلەیه سەری سیاسییهکی زیرەکی

ھاملیت: تۆ درۆئەكەى كە ئەلئى لەبەرئەوھى لەناویام ھىى منە، چونكە قەبر بۆ
مردوو دانراوھ، نەك بۆ زىندوو.

قەبرھەلكەن: درۆيەكى زىندووھ لە منەوھ، تۆش توش توش ئەبیت.

ھاملیت: بۆ چ پياوئىكى ھەلئەكەنى؟

قەبرھەلكەن: بۆ پياو نىيە.

ھاملیت: بۆچى ژنىكە؟

قەبر ھەلكەن: بۆ ژن نىيە.

ھاملیت: كىى تيا ئەنئىژىت؟

قەبر ھەلكەن: شتىك كە پىيان ئەوت ژن و ئىستاكە مردووھ.

ھاملیت: (رۆوئەكاتە ھۆراشيو) ئەم كابرايە زۆر ئەزانى. پىويستە ئاگامان لە
دەمى خۆمان بىت، ئەگىنا ئەمانبەزىنى. چەرخ بە جۆرىكى وا گۆراوھ كە سمى
جووتيار گەيشتۆتە لای پاژنەى پياوى گەورە و بەو سمانە ئەو پىيانەش
برىنداركراون. (رۆوئەكاتەوھ قەبرھەلكەن) دەمىكە قەبرھەلكەنىت؟

قەبرھەلكەن: لەو رۆژەوھ كە پاشاى بەرەحمەتبوومان، ھاملیت، بەسەر
فۆرتنبراسا زال بوو.

ھاملیت: كەى بوو ئەو ھەلە.

قەبرھەلكەن: ئايا نازانى ھىچ شتىك نىيە شارەزای ئەو رۆژە نەبى كە ھاملیتی
لاوى تيا لەدايكبوو، ئەو لاوھى شىت بوو، نارديان بۆ بەرىتانيا.

ھاملیت: بۆچى نارديان بۆ بەرىتانيا.

قەبرھەلكەن: چونكە ئەلئىن لەوى لەو شىتییە چاك ئەبیت. ئەگەر ھات و
پزگارىش نەبوو، ئەوا قەيناكات.

ھاملیت: چۆن قەيناكات.

قەبرھەلكەن: لەوى كەس نازانى كە ھاملیت شىتە.

ھاملیت: چۆن؟

قەبرھەلكەن: چونكە بەرىتانياىيەكان ھەموويان شىتن.

ھاملیت: ھاملیت، چۆن شىت بوو؟

قەبرهەلگەن: بە وینەیهکی زۆر سەمەرە.

ھاملیت: چۆن؟

قەبرهەلگەن: عەقلى لى ونبوو.

ھاملیت: لە كوئى لى ونبوو؟

قەبرهەلگەن: لىرە، لە ولاتى دانىماركا.

ھاملیت: باشە، تو پىمان بلى پياو بە چەند رۆژ لەناو زەوييا بۆگەن ئەكا.

قەبرهەلگەن: ئەگەر لەپيش مردنيا بۆگەنى نەکردبى، ھەشت نۆ سال ئەمىنئەتەو. گەلى لاشەى پيس دەست بەجى ئەتوئەتەو، بەلام دەباخكەرەكان نۆ سال ئەمىنئەتەو.

ھاملیت: گوايە دەباخكەر چى لە خەلقى تر زياترە؟

قەبرهەلگەن: كە بە دەباخىيەو خەرىك ئەبىت، لەشى خۆشى دەباخ ئەبىت وە ئاو لە پىستەكەى دوورئەكەوئەتەو، چونكە ھىچ شتى نىيە وەكوو ئاو خراپ بىت بۆ لاشە. تەماشای ئەم كەللەسەرە بكە، ئەمە ۲۳ سالە وا لە زەوييا.

ھاملیت: ئەزانى كەللەى كىيە؟

قەبرهەلگەن: ھى شىتئىكە، ئەتەوئى ھى كى بىت؟

ھاملیت: نازانم.

قەبرهەلگەن: ھى كابرايەكى خراپە، كە جارىكيان شووشەيەكى كىشا بەسەرما، ئەمە كەللەى يۆرىكە كە پاشای ئەھىنايە پىكەنين.

ھاملیت: ئەمە كەللەى ئەو؟

قەبرهەلگەن: بەلى، ھى ئەو.

ھاملیت: بىدەرەو دەستم (كەللەكە ئەگرئ بەدەستەو) داخەكەم يۆرىكا!

ھۆراشيو: قسەكانى ئىجگار بەتام بوون، خەيالئىكى زۆر جوانى ھەبوو. رەنگە ھەزار جار كەردبىتمىە كۆلى. كە بىرئەكەمەو كە چەند جارەھا دەمى ئەم پياوھم ماچكەردوو، وەختە شىت بىم. كوا گەپوگالئەت، كوا يارى و گۆرانىت؟ ئايا تاقە وشەيەكىشت پىنەماو. كە گالئەى بە خۆت پىبكەى؟ لەناوچوون؟ ھۆراشيو! بچۆ بە كچە جوانەكە بلى كە زياتر ئارائىش بكات، چونكە ئەمەيە دوایی ناھەموار.

ھۆراشيو: چىت ئەوئى، گەورەم.

ھامليت: ئايا ئەمە دوايىي ژيانى ئەسكەندەرىش بوو؟

ھوراشيو: بەبى گومان.

ھامليت: بۆگەنىشى كر دووہ (كەللە فرى ئەدات).

ھوراشيو: بەلى، كر دووہ تى.

ھامليت: پاشەپوژمان سەمەرە و دەنىيە. دوورنىيە خۆلى ئەسكەندەر كونىكى پى گىرابى.

ھوراشيو: زور خوت داوہ بە دەم خەيالەوہ.

ھامليت: نە، نە، من ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ گەشتەكەت بۇ باس ئەكەم؛ ئەسكەندەر مرد، ناشتيان، بوو ھوہ بە گل. گلەكەش بوو بە قور، قورەكەش كرا بە خشت. دە ھىچ دوورنىيە ئەو خشتە بخريته سەر دەمى كووپەيەكى شەراب. قەيصەرى بەرز مرد و بوو ھوہ بە خۆل. خۆلەكەش گىرايەوہ بە قور و كەلەبەرىكى پى سواغ درا. خوزگە بيانتونايە لە خۆلى ئەو لاشە گورەيە كە ھەموو دىنای ترسان، ديوارىكى و ايان دروست بگردايە كە بەرگەي ھەموو زوقم و زەلالەتتىكى زستانى بگرتايە. ئەو پاشا ھات! بچۆرە ئەو لاوہ، پراوہستە (چەند كاهىنيك دىنە ژوورەوہ، لاشەي ئوفىليايان ھەلگرتوہ) لىرتىس، پاشا، شاژن وە حاشىيە دىنە ژوورەوہ).

ھامليت: جەنازەيەكى ناتەواوہ، كى بى ئەو مردوۋەي خۆي بەم دەردە بردوۋە؟ با بىين و بىبەين. (خۆيان ئەشاردەنەوہ)

لىرتىس: (پروئەكاتە كاهىنەكان) ئەم جەنازەيە ناتەواونىيە؟

ھامليت: ئەمە لىرتىسى ئازايە.

كاهىن: وەختەبوو لە سنوورى نەرىتىش لابدەين، مردنى پرە لە گومان. ئەگەر لەبەر شتىك نەبووايە كە قانون سەرى بۇ دانەواندوۋە، ئەو لە زەوييەكى پىسا فرى ئەدرا و بەردەبارانمان ئەكرد لە جىياتىي نوژلەسەركردنى.

لىرتىس: ئايا لەمە زياتر ھىچى ترى بۇ ناكەن؟

كاهىن: ئەگەر ھات و شتىكى ترمان بۇ كرد و بە چاۋى ئىنسانە باشەكان تەماشامان كرد، ئەو بى دىن ئەبىين.

لىرتىس: چۆنتان ئەوى بىنيژن، پر مەزارەكەي لە وەنەوشە بىت. بەلام ئەوى بىزانم، ئەوہيە كە لە كاتى پويىنى تودا، ئەم فرىشتەيەك ئەبى لە ئاسمانا.

ھاملیت: ئەمە لاشەى ئوفیلیاھ!

شاژن: جوان بۆ جوانە، خوا بتپاریزی (چەپكى گول فرى ئەداتە سەر لاشەكە) بەتەمابوم بۆ ھاملیتی كورمت بېنم وە ھىوام وابوو ئەم گولانە بخەمە ناو نوینی بوو كىنیتەو، نەوەكوو بۆ سەر لاشەكەت.

لېرتیس: نەفرین لەو سەرەى بە ئىشە ناشیرینەكەى شىتى كرى. كەمى راوہستن، بۆ جارى دواىى بىنوسىنم بە سنگمەوہ (باز ئەداتە ناو قەبرەكە و ئەلى: ئىنجا ئىستا خولمان بكن بەسەرا، بەسەر زىندوو و مردووا خول! خولېك بەقەد شان بەرزىى و شەر لەگەل ھەورا بكات.

ھاملیت: (دیتە پىنشەوہ) كىيە ئەو پىاوہى ئەم بارە گەورەى دلگىرىيەى وا بەسەر شانەوہ؟ كىيە ئەو كەسەى لالانەوہى ئەستىرەى ئاسمان سەرسام ئەكات؟ من ھاملیتەم (باز ئەداتە ناو قەبرەكەوہ).

لېرتیس: شەيتان گيانكىشت بى (پەلامارى ئەدا).

ھاملیت: تۆ نوپژ باش نازانى، دەست لە يەخەم بەردە، من ھەرچەندە لاويكى ھەلەشەنیم، بەلام كە قىنم ھەلسا، پىويستە ئەگەر عاقل بىت، بكىشىنیتەوہ. دەستت لا بە! پاشا: لىكيان بكنەوہ.

شاژن: ھاملیت! ھاملیت.

خەلقەكە: بىيانگەنى، يەكترى ئەكوژن.

ھوراشىق: (لە يەكيان ئەكاتەوہ و لە قەبرەكە دىنە دەرەوہ).

ھاملیت: شەرت بى لەسەر ئەو قسەيەت دەستبەردارت نەبم، تا تۆلەت لى ئەسىنم.

شاژن: لەسەر كام قسە، كورم؟

ھاملیت: بەقەد ۴۰ھەزار برا ئوفىليام خۆش ئەويست. (پروئەكاتە لېرتیس) تۆ

چىى بۆ ئەكەيت؟

پاشا: لېرتیس! شىتە وازى لى بىنە.

شاژن: لى بىوورە، لېرتیس.

ھاملیت: دە تۆ چىى لە من زياتر بۆ ئەكەيت، قسەبكە، ئەگرىت، شەرى بۆ ئەكەيت، بەرۆژووئەبى، خۆت پارچە پارچە ئەكەيت، سرکەى بۆ ئەخۆيتەوہ، يان كىسەلى لەدوا ئەخۆيت. بۆ گريان ھاتووى بۆ ئىرە، يان بۆيە خۆت فرى داىە ناو

قەبرەكە، كە خۇت لە من بە دلسۆزتر بزانی؟ بە زیندوویی خۇتى تیا بنیژە، خۆمی تیا ئەنیژم. ئەگەر داوات کرد گلی سەر قەبرەكە مان بە قەد شاخیک بیت، ئەوا من داوائەكەم كە ئەو ەندەمان گل لەسەر پۆكەن، تا قەبرەكە مان ئەگاتە پۆژ.

شاژن: ئەمە شیتییە، ەندی جار كە فی لی دیت، دەست ئەكات بە وړینه کردن، بەلام لە پاشا ئەبی بە كوتریکی هیمنی بی دەنگ.

هاملیت: ئا تووخوا ئەگەر پیم نەلیی بۆ قینت لیم ەلساوه. ەمیشە من خۆشم ئەویستی، بەلام قەیناكا، حوكمی قەدەر وای بریارداوه (ئەرواته دەرەوه).

پاشا: ھۆراشیق ئاگاداری بە (ھۆراشیق ئەروات) لیرتیس دان بە خۇتا بگره و گفتوگوى دوینی شەومان لە یادبیت. دەست بەجی دەست ئەكەین بە كار. شاژن! ئاگات لە كۆرەكەت بی و باش بیپاریزه، پەیکەریکی زیندوو ئەخەینە سەر ئەم مەزاره.

هەلسن با برۆین، كەمی بحەسینەوه، ئینجا دەست بەكەینەوه بە كارکردن.

(پەردە دائەدریتەوه)

ببینی دووم

نامەیهك

(هاملیت وه ھۆراشیق ئەچنە ژوورەوه)

هاملیت: ئیستا تو بی دەنگ بە. ئایا پەیمانەكەمت لەبیرنەماوه كە لە نامەكەما بۆم نوسیوویت؟

ھۆراشیق: بەبی ئوقرە چاوه پروانی بەجی ەینانیم، چیرۆكەكەم بۆ تەواوبكە.

هاملیت: زۆر بی ئارام بووبووم. لە كانگای دلما جەنگیک بەرپابووبوو، وام ئەزانی بە زنجیر بەستراومه تەوه. دەست بەجی ەلسام، بەبی ئەوهی ھیچ لیک بەدەمهوه، بەراستی بۆم دەرکەوتوووه كە قەدەر ئیمە ئەبات بەرپۆه.

ھۆراشیق: زۆر راسته، گەرەم.

هاملیت: كە ەلسام و لە ژوورەكەم هاتمه دەرەوه و گەرام تا ژوورەكەیانم دۆزییهوه. ئینجا ەرچییهکیان لە گیرفانا بوو، دەر مهینا و گەرامهوه. دەست بەجی كاغەزەكەى پاشام ەلپچری و خویندەمهوه. ئەزانی چیم خویندەوه، نزمی و

سووکى پاشا، کۆلیبووهوه له پاريزگارى و لاتى دانيمارک و بریتانيا، ئىنجا نووسىبووى که دست به جى له ملام بدریت.

هۆراشیۆ: بروا به م قسانه ناکه م.

هاملیت: ها ئه وه نامه که ی پاشا، له دواییا بیخوینه ره وه.

هۆراشیۆ: ده ی تووخوا میرم، بۆم بگیره ره وه.

هاملیت: چاوم به خۆم که وت، له هه موو لایه که وه به نزمى و که م و کووپى و خراپى ده وره دراوم. عه قلم ده ستى کرد به ته مثیلکردنى چیرۆک، پیش ئه وه ی دست به سه ره تاکه ی بکه م. ئه زانى چیم کرد، نامه یه کی ترم وه کوو خه تى پاشا نووسى، ئه زانى چیم نووسى؟

هۆراشیۆ: چیت نووسى؟

هاملیت: نووسیم که شای دانیمارک تکا له شای به ریتانيا ئه کات ده ست به جى هه لگرانى نامه له ناو ببات، وه به مۆرى باوکم مۆرم کرد و خسته وه گیرفانیان. له پاش ئه وه ئىنجا تووشى شه رى که شتییه کان بووین، که خۆت ئه زانى.

هۆراشیۆ: که واته جیلدنستیرن وه رۆز نکرانتز ئیستا کوژراون؟

هاملیت: هیچ به زه بیم پیايانانایه ته وه، چونکه شه ریک بوون له و ده سیسه یه دا که ده ر باره م کرا. برام! ئینسانی بی هیز زوو ئه که وى و له ناو ئه چى، ئه گه ر خۆى خسته مه عبه ینى شیرى دوو شه رکه رى که لله ره قه وه.

هۆراشیۆ: ئه م پاشایه پاشایه کی زۆر نزمه.

هاملیت: ئایا پنیوستنییه له سه ر شانم که ئه م کابرایه ی باوکمى کوشت و دایکمى داگیرکرد و هه موو هیوا و ئاواتیکى دا به دم باوه، ئه لیم ئایا پنیوستنییه تۆله ی لی بکه مه وه؟! ئه گه ر هات و په تم بۆ خراپه کردنى دریتژکرد، ئه وا بی گومان من ره وای نه فرین لیکردنم.

هۆراشیۆ: له وه ئه ترسم به م زووانه بزانیته که تو چیت کردوه له ریگای به ریتانیا دا.

هاملیت: ئه جه ل کورته، سه رى په ته که ی دا به ده ست خۆمه وه. ژیاى ئاده میزاد له وشه یه ک دریتژترییه که له دم دیته ده ره وه. خراپم کرد دلێ لیرتیسیم شکان، به لام قه یناکا هه ول ئه دم ناشتی بکه مه وه.

هۆراشیۆ: بی ده نگ به، ئه وه کئییه؟ (ئۆسریک دیته ژووره وه)

ئوسرىك: گەرئەۋەت فەرى داۋە بە دانىمارك، گەرەم.
ھاملىت: سوپاست ئەكەم (روئەكاتە ھۇراشيۆ) ئەم پەپوولە يە ئەناسى؟
ھۇراشيۆ: نا، ئەمىرم.

ھاملىت: باشترە، چونكە ناسىنى پىرە لە پىسى. كابرايەكى دەۋلەمەندە، لە
سەرەتادا كۆيلەيەك بو، ئىستا گەرەبوۋە و بۆتە كانگاي خراپە.
ئوسرىك: گەرەم! راسپاردەيەكەم لە پاشاۋە بۆ ھىناۋىت.
ھاملىت: بەخىرى بىنى، بەلام تۆ كلاۋەكەت بخەرەۋە جىي خۆى، چونكە بۆ سەر
دروست كراۋە.

ئوسرىك: سوپاس بۆ گەرەم، بەلام دىنيا گەرەم.
ھاملىت: نە، نە، زۆر ساردە، بىروام پىبەكە.
ئوسرىك: بەلى، راستە تۆزىك ساردە.
ھاملىت: نەخىر، زۆر زۆر گەرەم.
ئوسرىك: زۆر زۆر گەرەم. بەلام گەرەم پاشا پىيۋتم كە گرەۋى لەسەر تۆ كرەۋە.
ھاملىت: كلاۋەكەت بەرە سەرت.
ئوسرىك: چۆن رووم بى لە حضورى تۇدا كلاۋ لەسەرەم.
ھاملىت: لەسەرىكە و راست بەرەۋە، ئادەمىزاد بۆ خوا نەبى، نابى سەر بۆ
كەسى تر دابنەۋىنىت.

ئوسرىك: لىرتىس ھاتوتەۋە، بەتەۋاۋى پىۋەتى و ئازايەتى لى ئەبارى.
ھاملىت: راستە، بەلام چەند خەرىكەت ناتوانى ھىشتا بەتەۋاۋى باسى بەكەت،
چونكە ھەموو چاكىيەكانى ھەر لە خۇيايەتى و كەسى تر نىيە لەو بچىت. ئەگەر ھات و
يەكىك وىستى لاسايىي بەكاتەۋە، ناتوانى بەگاتە سىبەرەكەشى.

ئوسرىك: تۆ ئىجگارى كىرت بە فرىشتە.
ھاملىت: ئەلىنى چى؟ نىمە لە قسە زىاتر ھىچى تر چاكەمان لەگەل ئەو پىۋەدا كرەۋە؟
ئوسرىك: چۆن، چى، گەرەم؟

ھۇراشيۆ: تۆ ناتوانى لە قسەكانى خۆت بەگەت، كە يەكىكى تر كىرايەۋە؟
ھاملىت: كەلك چىيە لە ناۋنانى پىۋ.

ئۆسرىك: كام پياو، لىرتىس؟
ھۆراشيۆ: (بە چپە بە ھاملىت ئەلى) قسە خۆشەكانى تەواوبوو، جەوالەكەى
بەتال بوو ەو.

ھاملىت: بەلى، لىرتىس.

ئۆسرىك: بىگومان تۆ ئەى ...

ھاملىت: خۇزگە تىبگە يىشتىتايە. بەلام تىگە يىشتنت، نە دنيا پىش ئەخات، نە پاش.
ئىستا خەرىك بوويت بلىى چى؟

ئۆسرىك: تۆ لىرتىس باش ئەناسىت.

ھاملىت: ناتوانم بلىم باشى ئەناسم، چونكە باشناسىنى خەلكى، جارى
باشناسىنى خۆتى ئەوئىت.

ئۆسرىك: يەنى من لە لايەن چەكبازىيە ەو ئەلىم، لام وايە كەس نىيە لە
شەپەچە كا خۆى لەقەرەى بدات.

ھاملىت: چەكى شەپكردنى چىيە؟

ئۆسرىك: شىر و خەنجەر.

ھاملىت: دەى قسەبكە.

ئۆسرىك: پاشا گرەوى لەسەر كردوويت.

ھاملىت: گرەوى بۆچى لەسەر من كردو ە؟

ئۆسرىك: كە ئازايە تىى تۆ بۆ ەموو كەسىك دەر بخت.

ھاملىت: ەول ئە دەم پاشا پارى بكەم.

ئۆسرىك: كەواتە شەپەشىر ئەكەيت؟

ھاملىت: بەلى ئەيكەم (ئۆسرىك ئەپوات).

ھۆراشيۆ: قەلەپەش رۆيشتە ەو بۆ كونەكەى.

ھاملىت: تەيرە ناشىرىنەكان ھاوپىي يەكتىرىن. (پياويكى بىلاط دىتە ژور ەو)

پياو: شا و شاژن ھاتن.

ھاملىت: باشە. (پياو ەپوات)

ھۆراشيۆ: زۆر ئەترسم.

ھاملیت: مەترسە! دەره قەتە یەم، بەلام چاوم ئەفری.

ھۆراشیۆ: کەواتە گەرەم.

ھاملیت: نە، من بېوا بە خەرافەت ناکەم.

ھۆراشیۆ: گەرەم، چەند رۆژی بوەستینە ئەم شەرە شیرە.

ھاملیت: کەسمان نازانین تاریکی چیی لئ شار دووینە تەوہ. نازانین لە پاش مردن چیمان لئ دیت، ئەھەستینەوہ یا ئازار ئەچیزین، یا هیچیان نابینن. بۆ لە مردن بترسین، ھەزار ژینی زەلیلانە بە قوربانى مردنیکى پیاوانە بیت.

(پاشا، پاشاژن، لیتریس، ئوسریک لەگەل یەك دوو کەسى ئەشراف وە خزمەتکار دینە ژوورەوہ)

پاشا: وەرە ھاملیت دەست بخەرە ناو ئەم دەستەوہ. (دەستی ھاملیت وە لیتریس ئەخاتە ناویەك)

ھاملیت: (قسە لەگەل لیتریس ئەکا) لیم ببوورە، ئەگەر خراپە یەك دەربارە کردبیت، خەتای من نییە، بەلکوو خەتای شیتییەكەمە.

لیتریس: ویجدانم لیت ئەبووریت، بەلام شەرەفم لیت نابووریت.

ھاملیت: باشە، بە چ چەكێك ئەجەنگی.

لیتس: بە شیر.

پاشا: شیریان بدەنى. ھاملیت شەرەتەكان ئەزانیت؟

ھاملیت: چاکیان ئەزانم، بەلام ئەوہندە بزانیە كە بار ھەرچی چۆنیک بیت، تۆ لە دۆراوہکانى.

پاشا: ئەگەر ھاملیت جارێ یەكەم و دووہمى بردوہ و لە جارێ سنیەمیشا شیرى بەرنەكەوت، ئەوا مەى بینن، گوللە بتەقینن.

(دەست ئەکریت بە شەرە شیر، ھاملیت شیریک ئەکا بە لیتریس؟)

پاشا: پەرداخیکم بدەنى، پەرداخیکیش بدەن بە ھاملیت.

ھاملیت: من جارێ ناخۆمەوہ. (شیریکی تریش ئەدا لە لیتریس)

پاشا: وا دیارە كورەكەمان زال ئەبیت.

شاژن: بژی رۆلەم، وا من پەرداخەكەى تۆ ئەخۆمەوہ.

پاشا: نەيخۆيتەو.

شاژن: ئەيخۆمەو.

پاشا: (پروئەكاته خەلقەكە، پەرداخە زەهراوييەكە بوو) ئەي ھاوار بە مالم!

شاژن: (بە ھامليت) وەرە دەم وچاوت بسپرم.

ليرتيس: ئەمجارە نۆبە گورزی منە.

پاشا: برواناکەم دەرەقەتی بيت.

ھامليت: دەي ئينجا نۆرەي دەوری سنيەمە.

(ليرتيس شير ئەكات بە ھامليت، شيرەکانيان ئەگۆرنەو، ھامليت شيریکي تر

ئەكات بە ليرتيسا)

پاشا: ليکيان کەنەو، ئاگر لە چاويان ئەبارئ.

شاژن: وەرە بۆ لام کورپە شيرينەكەم (ئەكەويتە سەر زەوی بە دەم ھاواریکەو)،

ئوسريک: بگەنە شاژن، بگەنە شاژن.

ھوراشيو: ھاوار بە مالم، ھەردوو لايان برينداربوون، بە ھامليت ئەلئ: چۆنی گەرەم؟

ئوسريک: (بە ليرتيس ئەلئ) چۆنی ليرتيس؟

ليرتيس: زۆر نەزان و کەر بووم، بە دەستی خۆم خۆم کوشت.

ھامليت: شاژن چي بەسەرھاتوو؟

پاشا: کە بينی خوينتان لي ئەتکئ، لەسەر خۆی چوو.

شاژن: نە، نە، پەرداخە شەرابەكە بوو، ھامليت، پۆلە شيرينەكەم، شەرابەكە

وای لي کردم، زەھری تياوو، زەھر. (ئەمریت)

ھامليت: ئای لە خيانەت، ئای لە دەنائەتی بەشەر، دەرگاكان داخەن، بگەرپين

بەشوین خيانەتا.

ليرتيس: بۆی مەگەرپين، وەرە ھامليت، ئەوھتا خيانەت (ئيشارەت ئەكات بۆ پاشا)

ئەمەتا خيانەتی موجهسەم. ھامليت وەرە پيٹ بليم، تۆش لەپاش نيو سەعاتی تر ئەمریت،

چونکە ئەم شيرەي لە سەرھتادا بەدەست منەو بوو، زەھراوی بوو. وە من تۆ، تۆش

منت بەم شيرە بريندارکرد. منيش کەميکی تر لەگەل تودا ھەردوو کمان ئەمرين بە زەھر.

دایکیشت به زهر مرد. ئای وا جهرگم دستى کرد به ژان، وا ههمو ریخۆلهکانم سووتان. ئای له ئیش و ئازار، ئای له خیانهتى پیاوی گوره! تاواندار پاشایه.

هاملیت: ئەم شیرەى دەستم زهراوییه؟ وەرە ئەى زهر فریامکهوه و پیاو به. (ئەیکات به ورگی پاشادا)

خهلقهکه: خیانهته، خیانهته.

پاشا: ئەى دەستوپپوهن بمپاریزن، برینداربووم.

هاملیت: پهرداخهکهت بخۆرهوه، ئەى سهردارى لهعین، ئەى خائینی ناپاک، کاتی تۆلهیه، خوینمژى قاتل. تهماشای ژنهکهت بکه، بچۆ بو لای. (پاشا ئەمریت)

لیرتیس: بهتهواوى سزای خۆى وەرگرت، بهو زهره مرد که بو کوشتنى خهلقى ئامادهى کردبوو. هاملیت، میرم، لیمببوره، ئیستا زانیم که کوشتنى خۆم و باوكم به دەستی تو نهبووه. ههروهها دلنیاش به لهوهى مردنى توش به دەستی من نهبوو، به دەستی ئەو سهرداره خائینه ناپاکه که گوئناداته مردنى کهس، ههموومان مردین. (ئەمریت)

هاملیت: وهکوو من لیتبوردووم، خواش لیتببوریته. وا منیش پیتتهگم، هۆراشیو و منیش ئەمرم. خوات لهگهڵ شاژنه کلۆله ههخهلهتاوهکه. وا ئەمرم هۆراشیو، ئەمرم لهپاش ئەوهى میلهتم رزگارکرد له رهمزیک، رهمزیکى ناپاکى دهروون و نیهاد نزم، له رهمزیکى پیسی بهشهرییهت. تووخوا چیرۆکهکهم بو ههمو کهسیک بگیرهوه، تا عیبرهت وەرگرن.

هۆراشیو: میرم! ببوره منیش شوینتتهکهوم بو مردن. ئەم پهرداخه زهره کهمیکی تیا ماوه.

هاملیت: پهرداخهکه دانى، تو و پیاوهتیت پهرداخهکه دانى لهبهر خاترى من، چونکه ههزناکهم بمرم و خهلقى بهتهواوى چیرۆكى ژيانم نهزانن، تو و گیانى برايهتیمان مەمره، پيش ئەوهى چیرۆکهکهم بو خهلق بگيرپهتهوه. (دهنگى موزيكا و دههۆل)

ئوسریک: فۆرتنبراس سهرکهوتوو بهسهه دوژمنا و ئیستا چاوى به وهفدى بهریتانیا ئەکهویت.

هاملیت: وا زهرهکه بهتهواوى هیزی لى بریم، ئەمرم پيش ئەوهى دهنگوباسى بهریتانیا بزنام. هۆراشیو چیرۆکم بو فۆرتنبراس بگیرهوه و پيشى بلن که ئەو

پاشای ئەم ولاتەییە لەدوای من. وا ئەجەل هات، وا دوا کاتی ژيانی پرناسۆری خۆم دی، ناتوانم ئیتر بەپێوە بوەستم. (ئەکەوی و ئەمری)

هۆراشیۆ: ئای بۆ ئەو زمانە شیرینەیی خیانەت بی دەنگی کرد! ئای بۆ ئەو میشک و دلە بەرزە پاکەیی کوێرەوهری لەکاری خستن! خوات لەگەڵ بەرزترین ئەمیر، فریشتەیی پاک بنگرنە باوہش.

(دەنگی مۆزیکە و دەهۆل دیت، فۆرتنبراس وە وەفدی بەریتانیا دینە ژوورەوہ)

فۆرتنبراس: کوا ئەو شتەیی باستان کرد؟

هۆراشیۆ: هاتوویت چی ببینیت لەمە زیاتر، کوێرەوهری و بەدبەختی شانی ئەم میللەتەیان گرتووہ و بوون بە هاوڕی. هەر رۆژە سزایەک ئەببینن، چاوبکەرەوہ و ببینە چیمان بەسەرہات.

فۆرتنبراس: کوێراییم دایە بۆ ئەو قەسابخانەیی لیمان دانراوہ، بۆ ئەو پیاوانەیی لیمان کوژراوہ، بۆ ئەم لاشانەیی لیمان خراوہ. ئەیی مردن! چیت بیستووہ وا ئەم هەموو کەسانەت لی کوشتووین؟!

سەفیری یەکەم: خۆزگە توژیک زووتر بەهاتیتایە، تا خەبەری کوشتنی رۆزنکرانتز وە جیلدنستیرنمان بگەیانداوە بە پاشا و سوپاسی بکردنیاوە. دیمەنیکی ناشیرینە ئەم دیمەنە. (رووئەکات بەولاوہ)

هۆراشیۆ: پاشا ئەگەر نەمردایە، سوپاسی نەئەکردن بۆ کوشتنی رۆزنکرانتز وە جیلدنستیرن، چونکە پاشا داوای کوشتنی ئەوانی نەکردبوو. با برۆین تا چیرۆکیکی پر لە کوشتن و خیانەت و مردن و فیڵوفەرەجتان بۆ بگێرەوہ. با برۆین تیتان بگەییەنم کە ئەو کەسانەیی بیر بۆ خەلق هەلئەکەنن، خۆشیان تیئەکەون. ئەو کەسانەیی خەلق ئەکوژن، خۆشیان ئەکوژرینەوہ.

فۆرتنبراس: با برۆین، لەناو میللەتە گۆی لە چیرۆک بگرین، چونکە پێویستە میللەت ئاگاداریی لە هەموو شتیک وە نابیی هیچی لی بشارینەوہ.

هۆراشیۆ: میرم فۆرتنبراس! هاملیتی خوالیخۆشبووی گەورەمان، توی لە جیگای خۆی داناوہ، هیوام وایە میللەتیش تۆ بە رۆلەیی راستی خۆی قبوول بکات.

فۆرتنبراس: هاملیت بەرزیکەنەوہ بۆ سەرەوہ، جیگای ئەو بەرزییە، چونکە بە بەرزیی ژیا و بە بەرزیی مرد. لاشەکان بگوێزنەوہ، سەربازەکان گولە بتەقینن.

(مۆسقىيەكى مەرزون، ھەموو كۈلۈكەكانيان دائەگرن و خۇيان ئەنوشتىننەو،
لە كاتى بەرزكردنەوھى لاشەى ھاملىتا)

(تەواوبوو)

پۆژى ۱۹۴۶/۱۲/۲۲

*

نارپیکیی کۆمه لایه تیمان:

له رپیی پاره دا

(ضحیة المال)

۱۹۵۰/۶/۲۶

پیشه کی:

نارپیکیی کی تر له نارپیکیی کانی کۆمه لایه تیمان، دهردی کچ به شوودان و ژن هیتانه له ولاتی ئیمه دا. ئامانجی به شی زۆری دایک و باوکه کانی ئیمه له کچ به شوودان و له ژن بو کور هیتانیا، بازارگانیکردنه، تيجاره ته، نهک بناغهی بنه ماله ی چاک دامه زراندن، له رپیی پیشکه وتنی ژيانی کۆمه لایه تيبيا.

ته حلیلی عیلمی ئهم دهرد و نارپیکییی ژيانی کۆمه لایه تیمان، ئه وه یه که کۆمه ل نه خوینده وار و نه زان و دهرکنه که ره یه به ژيانی راستی ئنسان ئامیزانه، ئه وه یه که ته نیا پیاو وا له مه یانی ئیشکردنا و ژن بی ئیش له ماله وه که وتوه. ئه وه یه هیتا ئافره ت نه یه توانیوه داوای حه قی طه بیعی خوی بکا له ژيانا وه به زور ئه وه حه قهی خوی وهرگری. ئه وه یه که ولات دواکه وتوه له ناحیه ی یقتیصادی و کۆمه لایه تی و خوینده واری و ناحیه کانی تریا. چ کاتی ئافره ت هاته مه یانی کارکردنه وه شان به شان ی پیاو له ژيانی عه مه لیبیا، ئه وه حه له نه کچ ئه فرۆشری و نه پاره بو فرۆشتن و کرپینی ئاده میزاد به کار ئه هینری. نه ئافره ت دیلی پیاو، نه پیاو دیلی پیاویکی تر ئه بیته. ده چیرۆکی ئه مپرومان له رپیی پاره دا نمونه یه که له وه قه ومانه ی ئه قه ومین و باسکردنی دهردی که که گه لی کور و کچی جوانی به داخه وه سه رپینا وه ته وه وه به هه ناسه ساردی له قه بری تاریکا ناشتوونی، وه له تیشکی رووناکیی ژيانی راسته قینه ی ئاده میزادیه تی ناھومیدی کردوون، هیوادارین جیگای که لگ و عیبره ت بیته.

شوین: چایخانه یه که، کات ده می ئیواره.

تاهیر (شاگرد): ئاو، ئاوی سارد.

میرزا ره شید: ئه وه بچکۆل، سه عید ئه فهندی له کوپوه دانیشتووه؟

شاگرد: سه‌عید ئه‌فه‌نی، له‌ به‌ره‌وژوور دانیشتوو‌ه به‌ تا‌قی ته‌نیا، ها‌ها.. ئه‌وه‌ته.
میرزا‌ره‌شید: مه‌رحه‌با سه‌عید ئه‌فه‌نی؟ حال و ئه‌حوال؟
ش: مه‌رحه‌با سه‌رچاوم، فه‌رموو میرزا، فه‌رموو. یا خوا به‌خیری‌بی، واشمان
لی‌بیرسیته‌وه هر باشه!

م. پ: به‌ سه‌ری جه‌نابت، ئه‌وه‌نده ئیشم زوره، ده‌ستم ناگا سه‌رم بخو‌رینم. تو
نازانی ئیشم چه‌ند گرانه، به‌لام خوا ئه‌یزانی به‌ دیاری برایه‌تیمان هر له‌بیرم‌بووی.
ش: ئیستا خو شوک‌ور چاکی؟
م. پ: له‌ سایه‌ی خواوه و سه‌ری ئیوه‌وه شوک‌ور چاکم.
ش: تیجاره‌ته‌که‌ت چه‌ونه؟

م. پ: زور چاکه، شوکر له‌ وه‌ختی شه‌را قازانجیکی چاکم کردوو، پاره‌یه‌کی
زور هه‌یه، چونکه -وه‌کوو ئاگاداری- پاره پاره ئه‌هینی، به‌لام ئه‌ی هاوار هیچ
پووناکیه‌ک له‌ دلما نییه. نازانم چی بکه‌م.

ش: گوايه پووناکیه‌ک بوچی له‌ دلا نییه؟ ئه‌ی له‌ گیرفانتایه؟ (په‌ئه‌که‌نن) کاکی
خوم پووناکی پاره‌یه، توش زورت هه‌یه، ئیتر بو سه‌رت لی‌شیاوه، میرزا؟
م. پ: سه‌عید، من هیچ له‌ تو ناشارمه‌وه، که به‌ ته‌نیا له‌و ماله‌ ساردوسره‌دا
دائه‌نیشم، په‌ستییه‌ک دامئه‌گرئ، ئه‌لیی له‌ زیندانام. چه‌ز له‌ منال ئه‌که‌م، چه‌زه‌که‌م
نه‌وه‌یه‌کم بیی، میراته زوروزه‌به‌نده‌که‌م بخوا که مردم.
سه‌عید: ئینجا ئه‌وه کو‌لان پریه‌تی له‌ منالی جوانی رووت‌وقووتی بی‌که‌سی
برسی، پینج‌شه‌شیکیان به‌خووناکه‌ی میرزا؟

میرزا: بیهره‌وه کاکی خوم، وا دیاره تیم‌ناگه‌ی من باسی چیت بو ئه‌که‌م و تو
چیم په‌ئه‌لیت؟

ش: بوچی پیت‌نه‌نگه منالی خه‌لقی به‌خووبکه‌یت؟
م. پ: تو له‌کن خو‌ت عاقلیت، من ژنم ئه‌ویت، ژن، ژنیکی منالکاری جوانم ئه‌ویت،
له‌ به‌یانیه‌وه تا ئیواری بتریقیته‌وه و په‌بکه‌ن، کچیکم ئه‌وی له‌ چوارده
تیپه‌ری‌نه‌کردبی.

ش: ئا.. تىگەيشتىم بەم ئاخىرى عومرەتەتوۋە ژنت ئەۋى، لە چواردەش تىپەرىنەكردى؟ جوانە.. جوانە، زۆر جوانە، مىرزا. پارەش و كچى چواردەسالىش؟ تىگەيشتىم.. تىگەيشتىم، ئى تەۋاۋى كە توۋخا؟

م: ۛ گالتەم ۛن ئەكەى، سەعید ئەفەندى؟ گوايە ئەۋانەى كە كچى چواردەسال ئەهينن، لە من جوانتر و قۆزتر و داراتر و ناودارتىن؟ بە قەبرى باۋكى ھەردوۋكمان، پار ۳۰ دىنارم ھەر داۋە بە تاقىمى دان، ھەموو ۛۛژىكىش لەگەل شەبەقا ھەلئەسم سەروسمىلم ۛش ئەكەم، لەشيشم لە گۛۛز ساغترە. جارى ۋا ھەيە بە پانزە ۛۛژىش نەخۆش ناكەوم، ئىتر گوايە چىيە؟

ش: ئىنجا من چىم وتوۋە. پارە كەفيلە دەست بخەيتە سەر چ كچىك، بە مەنۋونىيەتەۋە پىشكەشتى ئەكەن. بەخا ئەگەر سىيەكى تۆم ببوۋايە، ھەتا ئىستا دە ژنم ھىتابوۋ. نازانى خورشەى ژنم چ بەلایەكە؟

م: ۛ ئەزانم بە پارە ھەموو شتىك ئەكرى. بەلام قسەيەكم ھەيە ۋە ۛووم نايە بىلىم. ئەمەۋى..

ش: دە بلى گوايە شەرمى چىيە؟ ئەتەۋى بلى چى؟

م: ۛ خۆت ئەزانى كچ زۆرە.. بەلام من ئەمەۋى كچىكى جوانى باشى ناسياۋ بىنم..

ش: ئى باشە، قسەبكە، با بچم بۆ خوازىنى، كنىيە؟

م: ۛ راستت ئەۋى، كاك سەعید من نەسرین بە باش ئەزانم.

ش: نەسرین، كام نەسرین؟

م: ۛ نەسرینی كچت، ئىتر كەيفى خۆتە؟ ئەمەۋى بىين بە خزم، خزمىكى تەۋاۋ.

ش: مىرزا، نەسرین منالە، جگە لەۋەش، دەزگىرانی شىرزاى پورزايەتى..

ۛرواناکەم ئەمە پىكبىت.

م: ۛ نەسرین منالى چىيە؟ عازەبىكى تەۋاۋە، ۋەختى شوۋكردنىيەتى، ۋە يەتە

سەر شىرزاىش، ئەۋ ھىشتا مەكتەبى تەۋاۋنەكردوۋە، منالەۋردكە لە كۛۛ لە ژن و

مىردايەتى ئەزانن. لەپاشا خزم لای خزم كۛا قەدرى ھەيە؟ سەعید ئەفەنى ئەبى

دەست بە ۛوومەۋە نەنىت، چىش ئەمرئەكەن حازرم.

ش: ئەم مەسەلەيە ۛا ۋ مەشۋەرەتى مالەۋەشى ئەۋى. با قسە لەگەل دايكى

نەسرینا بكەم، بزائم ئەلى چى؟ ئەۋ ھەلە جوابت لى ئەگىرمەۋە. بەراستى من

حه زئه كه م نه سرين بدهم به پياويكي كاملي له دنيا گه يشتووي وه جاغزاده ي وه كوو
جه نابت.. با بزاني ميرا با بزاني..

م. پ: ئاخر سه عيد ئه فنه ي، نابي مه سه له كه دريژه بكيشي، به دا يكي نه سرين بلي
من حازرم بو هه موو ئه مريكي.

ش: باشه، وا ئيسئا ئه رومه وه وه مه سه له كه جي به جي ئه كه ين، پشت به خوا.. به دوعا..

م. پ: له په ناي خوادا بيت، خوا حافيزت بيت. كورپه چاچي پاره ي لي وه رنه گريت.

ش: ئاخر ناييت ميرا.

م. پ: نابي به سه ري تو، بي قه زابي.. كورپه وه ري نه گريت.

(مؤسقا)

ش: پاره، ئاي پاره، ده ميكه به شوينتا عه والم، وا ئاخري پيت گه يشتم. گيانه كه م
نه سرين، من له يه كه م پوژي بوونته وه زانيم كه ناوچه وانت خير و به ره كه تي
لي ئه باري. وا شوو ئه كه ي به ميرا ره شيد، كه گنجي قارووني هه يه، هه موومان
ئه كه وي نه خير و خو شيبه وه. له پاش يه كدوو سالي تر يش بو خو ي ئه مري، عومري
پيره مه ريكي ماوه. ئه وه حه له هه موو مال و مولكه كه يمان بو ئه مينيته وه.. به لام -
داخه كه م - به م هه موو گه نجيبه وه نه سرين بيوه ژن ئه بيت.. ئاي، گوايه قه يچي كات،
ئه وه حه له شوويه كي تر بكا ته وه، خه لقي سبه يني به چاويكي تر سه يرم ئه كه ن، به
زبان يكي تر ناوم ئه به ن. كه چوومه چاخانه، هه موو له به رم هه لئه سن؛ كه به ري گادا
پويشتم، هه موو به گه رمي مه رحه بام لي ئه كه ن؛ داواي هه رچه ند بو هه ر شتيك
بكه م، ده ست به جي ئه مده ني، چونكه خه زووري ميرا ره شيد ي تاجر م كه
ده زگا كه ي به سه ده زار دينار ناشكيت.. من شادم ئه مپو.. زور شادم.. ئوخه ي
ئيجا هه ناسه يه كي ره حه تي هه لئه كيشم.. (له ده رگا ئه دا).

خورشيد: كنيه ئه وه؟

سه عيد: كيت ئه وي؟ بيكه ره وه منم.

خورشيد: ئه وه چيبه باوكي نه سرين، بو وا پروت گرژه؟

سه عيد: پروم گرژي چيبه، خورشيد گيان؟ ئه ته وي شه ر دامه زريني. ئه ي

ئينسان چاوي به چروچاوه جوانه كه ي تو بكه وي، پروي گرژنابي؟

خورشيد: دېك موباره كم نه كړد له عومرت، ئەمه له جياتي دهست له مل كړدنه كه ته؟
سه عيد: عاجز مېه، كه ره گالتهت لا ئەكه م، من كيم ههيه له تو زياتر. مژده يه كي
ئوه ونده خو شم پييه، هر نه بيته وه؟

خورشيد: خيري و بيري، به سه رمانا ئەرژي، ئاده ي بلي، بز انم چييه؟
سه عيد: ئافرهت، ئيمه فه قيرين، يا فه قيرين؟

خورشيد: فه قيري چين؟ خوا نه بيري به قه د خو مانمان ههيه.
سه عيد: ئاخر كه ئەلين ژن عه قلى نوقسانه، ئەمهيه، چون ئيمه فه قيرين؟
قه سرمان ههيه؟ ئوتومويلمان ههيه؟ پاره ي نوستوومان ههيه؟ هه موو رورژي پلاو و
گوشت ئەخوين؟ بو قسه ناكه ي؟ ئەليني دا يكي ئالي!

خورشه: موور محه مده ي شه ريف، يا خوا دهمت شكيت، ئەي خو سوال ناكه ين.
سه عيد: چون سوال ناكه ين، وا قه رزار داواي پاره ي خو يان ئەكه ن، سه ري دنيا م
لي هاتوته وه يه ك. ئەمه ژيان نيه مني تيام به دهست تووه.

خورشه: ئيستا نيازت چييه؟

سه عيد: قسه هه زاره و دوواني به كاره، هاتوون بو خواز بيئي نه سرين.

خورشه: كوا كي هاتووه؟

سه عيد: كچي، دهنگ هه لمه بره، فاته ي سووره بان، با نه سرين گويي له
قسه كانمان نه بي. هاتوون بو لاي من.

خورشه: كنيه؟ بو كي؟

سه عيد: پياويكي دهوله مهندي وه جاغ زاده ي كاملي تانويو ئاوريشم. به خوا
گوله كه ي ماله كه شمان ئەبي به ئالتوون. رورژاني نه گبه تي به سه رچوو، ئافرهت.

خورشيد: ئەي نه سرين ده زگيراني شيرزاد نيه؟

سه عيد: ئينجا ئيستا جنيوم پي ئەدا به باوكي باوكي شيرزاديش، ده زگيراني چي و
كاليار و په لپيني چي، ئافرهت؟ بو نه ختي ئاقل نابي، مال ويران؟!

خورشه: باشه كنيه ئەم زاوايه مان به خيري؟

سه عيد: ميرزايه، ميرزا ره شيدى حاجي وه سمان ئاغا..

خورشه: ميرزا ره شيد كنيه؟ ره شه كه چهل نه بيت؟

سه‌عید: لاهوله وهلا قووه‌ته ئیلا بیلا، که‌چه‌لی چییه؟ به‌وه‌ی نه‌ختی سه‌ری
پووتاوته‌وه، بووه به که‌چه‌ل؟ جگه له‌وه‌ش، خو ئه‌و کلاو و مشکیی به‌ستووه،
ئیتتر که‌ی سه‌ری دیاره؟ تو چاوت به سه‌ری که‌وتوو؟

خورشه: دهک به‌زیادم‌نه‌کرد، من بینم ئه‌م که‌چه نازک و نازداره بدهم به‌م پیره گایه
که سه‌ری له گوی قه‌بر ئه‌له‌رزئ، یا ئیمرو یا سبه‌ینی ئه‌بی به میوانی مار و میروو؟
سه‌عید: کچی، نه‌خه‌له‌تیی ناوی میرزا ره‌شید به‌ری. قه‌سه‌م به‌و که‌سه‌ی له
ره‌نگی نییه، ئه‌م مه‌سه‌له‌یه جی به‌جی نه‌که‌ی، نه‌سرین ئیقناع نه‌که‌ی، ته‌لاقت ئه‌دهم.
ئیتتر که‌یفی خوته.. تو زور بی‌ئه‌قلی، گوايه که میرزا ره‌شید مرد، سه‌روه‌ته‌که‌ی
ئه‌مینیتته‌وه، بی‌ئه‌قلی شیت؟

خورشه: خوا خو‌ی و سه‌روه‌ته‌که‌ی به‌ریتته‌وه بو خو‌ی.

سه‌عید: له‌سه‌ری مه‌رو، به‌سیه‌تی چه‌نه‌بازی. وا من ئه‌چم ئه‌نووم، هه‌تا سبه‌ینی
هه‌له‌سم، ئه‌بی هه‌موو شتیکت ته‌واوکردییت. من خوم پیاوم و باوکیم، ئه‌زانم
قازانجی که‌چه‌که‌م له چییایه. ده‌ی برۆ ژووره‌که‌ی نه‌سرین وه قسه‌ی له‌گه‌لا بکه.
خورشید: (ده‌رگا پیوه‌ئه‌دا به‌ قایم) (له به‌رخۆیه‌وه) ره‌بی ئه‌م ده‌ور و زه‌مانه‌یه
هه‌لپچیت که باوک کچی خو‌ی تیا ئه‌فرۆشیت له پری پارهدا. ئای دنیای بی‌وه‌فای
کاروان سه‌ره‌رنگ.

(مۆسیقا)

خورشه: باوکی نه‌سرین، باوکی نه‌سرین، هه‌لسه‌ وا نیوه‌پرویه.

سه‌عید: (باویشک‌ئه‌دا) ئای.. چیت کرد ئا‌فره‌ت، قسه‌ت له‌گه‌ل نه‌سرینا کرد؟
خورشه: قسه‌م له‌گه‌لا کرد، به‌خوا له شه‌ویوه نه‌نوستوو، هه‌ر ئه‌گری، دایکی بم‌ریت.
سه‌عید: پیی بلێ حه‌یامان‌نه‌با، ئه‌گینا لینگ له لینگ ئه‌نیم، هه‌لی ئه‌تلیشینم، ئه‌قل
تره‌له‌لی وا له چاک و خراپی خو‌ی له کوی ئه‌زانئ! من ئه‌یزانم، من دنیام
تا‌قی کردوته‌وه. ئی له‌پاشا وتی چی؟

خورشه: وتی چی؟ نابه‌دلانه ئه‌لی، له‌به‌رئه‌وه‌ی باوکم وای لا باشه، له قسه‌ی ده‌رناچم.
سه‌عید: ئا‌فرم، ئا‌وا‌ئه‌بی.. وا ئه‌چم جوابه‌که‌ی له میرزا ره‌شید ئه‌گێرمه‌وه.
خورشه: ئه‌ی چاناخو‌یتته‌وه؟

سه‌عید: کچی چای چی، وهختی چایه.. به دوعا... خۆتان حازربکه‌ن.. (به قایم
دهرگا پیوه‌ئه‌دا).

(مۆسیقا)

سه‌عید: سه‌لامونه‌لیکوم.

میرزا: وه‌ه‌لیکومسه‌لام وه‌ره‌حمه‌توللا وه‌به‌ره‌کاته‌هو. فه‌رموو، یا خوا
به‌خیربیت، چیت کرد. سه‌عید ئه‌فه‌نی؟

سه‌عید: برپایه‌وه‌مه‌سه‌له‌که.

میرزا: چۆن، یه‌عنی جی‌به‌جی‌بوو؟

سه‌عید: ئا، هه‌موو شتیک برپایه‌وه، ئه‌توانی ئیمرو ماره‌ی‌بکه‌ی.

میرزا: بینه‌ده‌ستت ماچ‌بکه‌م؟

سه‌عید: ئه‌سته‌غفیرو‌للا تو برای منی، به‌دوعا.

میرزا: میرزا وا ئیستا شتومه‌ک و خه‌لق ئه‌نیرم، هه‌ر ئیستا.. هه‌ر ئیستا..

(چۆپی به‌شمشال و ته‌پل.. شاباش)

(مۆسیقای کۆلان)

نه‌سرین: (ته‌قه‌ی دهرگا) ئه‌قیژینی. نه‌یه‌ینه‌پیشه‌وه، توخمنه‌که‌وی، ئه‌گینا ئه‌م
چه‌قویه‌ئه‌که‌م به‌ورگتا.

میرزا: ئه‌وه‌ئه‌و قیژوه‌ووهره‌ت له‌چییه؟ وا دیاره‌زۆر بی‌حه‌یای، داینج ئه‌و
چه‌قویه‌، لای‌به.

نه‌سرین: من بی‌حه‌یانیم، بی‌حه‌یا ته‌رپییره‌ده‌عباکانی وه‌کوو تۆن، چ په‌وای حه‌ق
بوو ئه‌م ظولمه‌گه‌وره‌یه‌ت لی‌کردم؟

میرزا: ظولمی چی، کچی؟ کام ظولم؟ گوايه‌ماره‌م‌کردوویت، ظولم‌کردوووه؟
نه‌ختی هینمن‌به‌ره‌وه، تو به‌شهرع‌ژنی منی.

نەسرین: پىنوتى نىزىك نەبىتەو، ھوو؟ ئەمە ظلۇم نىيە پىرىكى وەكوو تۇ منالىكى وەكوو من بىننىت؟ ئەمە ظلۇم نىيە بە پارە بىمكى و بلىنى مارەم كىردوووت؟ شەرع كەى وتووئەتى كىچ دەستى نەبى لە شوو كىردنىا؟ كەى؟ پىنم بلى؟

مىرزا: يەنى ئەم شوو كىردنەت پى خراپە؟ ئەم ھەموو سەرەت و سامانەت بە ھىچ دىتە بەرچاۋ؟ بۆچى من ئەم ھەموو پارەيەم لە خۇت و باوكتا خەرج كىرد؟ لە رىي چىيا؟ نەسرین: ھىچ تەرىق نەبىتەو لەم كارەى كىردت، ھىچ خەجالەت نەبىت لەم كىردەوت؟ من و تۇيان كەى وتوو، مامە. بەلام بلىم چى، تۇ و باوكم بازىگانن، مەعنەى ژيان نازانن، ھۆش و شعور تان نەماو، ھەموو شتىك ئەكەن لە رىي پارەدا، چاوت لەم شووشەيەيە؟ باش تەماشەى كە. وا من ئەمرم، بەلام ئەم ھەقەتان ھەر لى ئەسىنرى.

مىرزا: (بە پەشۇكاۋى ئەقىزىنى) نەكەى، نەكەى نەخۇئەتەو؟ ئەى ھاوار بە مالم. نەسرین: ئەى.. ئەى جەرگم پىچرا.. جەرگم پىچرا.. ئەى ھاوار.. مىرزا: ئەى ھاوار، خەلقە، بۇ خاترى خوا، نەسرین خۇى كوشت، فرىام كەون، مرد، مرد.. خەلقە.. دىكتۇر.. دىكتۇر.. ئەى ھاوار، (مۇسىقەى ھەزىن - مۇسىقەى كەنەئىسىيە)

سەئىد: (لە دەرگا ئەدا بە شىۋەيەكى ھەزىنەو) خورشىد: (خەمبارانە، بە دەم گىرانەو) كىيە ئەو؟ ئىيە، ئىيە كۆل وكۆى باوكت دامرى، پۆلە. سەئىد: بىكەرەو ئەفرەت.

خورشىد: نەخەلەتتى جارىكى تر پووبكەيتەو ئەم دەرگاىە. سەئىد: ئەفرەت، بۇ خاترى خوا، دەرگا كە بىكەرەو، وا ئەمرم، ئەمە چوارە پۆژە وىلم!

خورشىد: بچۇ بۇ لای مىرزا رەشىدى زاوات. بىرۇ، بىرۇ، مەوئەستە، لەخوانە ترس، بىرۇ، تازە من و تۇ و قەبىر، بىرۇ.. رىسواى رىي پارە.. بىرۇ.. كىچىرۇش، بىرۇ، بىرۇ. سەئىد: ئەفرەت عەببە، شوورەببە؟ كەى بوو بە عادەت ژن پىاۋ دەرگا لە مال؟ ھەيامان مەبە؟

خورشید: ئیمه دەمیکه هیامان چووه، ئەو پۆژە هیامان چوو، که کچمان فرۆشت،
برۆ؟ ریسوای دنیا و قیامت برۆ، ریسوای پئی پاره، برۆ کچفرۆش، پیاوکۆژ.
سه‌عید: (به گریانه‌وه) خوای گه‌وره لیم ببووره، تاوانیکم کرد، لیم ببووره،
ئاسمان، زه‌وی، کردگار، خوا لیم ببووره، لیم ببووره.

□

ژان بوو، ژن نه بوو

(الزوجة الشرسة)

۱۹۵۰/۷/۴

دانه: قاسم خطاط

(گورینی بو کوردی به دستکارییه وه)

ناریکی کومه لایه تیمان:

گوینگره خوشه ویسته کان

ئافره تی باش، بهردی بنچینه ی ژیانی کومه لایه تییه، له توانایه تی ماله خنجیلانه که ی بکا به به ههشتیکی پر له جوانی و خوشه ویستی و ئاسووده گی و کامه رانی. باشیی ئافره تیش، وه کوو له مه و پیش لینی دوواوین، به ستراوه به و حال و نه حواله ی وا له ولاتیکا که نه و دانیش تووانه ی نه بیینه وه، ههستی پی نه که ن. که واته چونه تی حال و نه حوالی ئیقنیه صادی و کومه لایه تییه، که نه گهر باش بیت، وا ئینسانی باش و ژیانی باش، وه نه گهر ناریک و ناقولا بیت، ئینسانی خراپ و ژیانی خراپ، دینیه به ره م. هیچ که سی، ژن بی، پیاو بی، به خراپی له دایک نابیت، نیظامی کومه لایه تییه خهلق ره وانه ی خراپه یا چاکه نه کات. بو پیگه یاندنی جیلیکی تازه ی - به مه عنای وشه - ئینسان، پیویسته ئافره تی چاک پی گه یه نریت. بو پیگه یاندنی ئافره تی باشیش، پیویسته حال وه نه حوال و ظرووفیکی باشیشی بو خوش بکری. ریگای ئیشکردنیش، دامه زرانندی بنه ماله ی باشه به دۆزینه وه، به باش به خپوکردنی ئافره ت و یه کگرتن و یارمه تیدان له ری پیگه یاندنی جیلیکی تازه ی له به ههشتیکی باش دامه زراوا به خپوکاروه، له ری پی سوودی هه موو کومه لا وه بو گه یشتنه ژیانیکی به رزی ئاده میزدانه (ئینسانی).

کردگار که ره سه یه کی خاوی زوروزه به ندی دروست کردووه، نه م که ره سه خاوه جیگای که لکیشه و جیگای ژیانیشه بو ئاده میزاد، نه گهر هات باش پهروه رده کرا، بی گومان جیی که لک و پیشکه وتن ده بی. پیویسته له سه ر ئاده میزادی

خاوهن بېر و هۆش و خېرخوا، كه رهسه ی خاوه كاربېنې له پېي پېشكه و تنې به شهرا، نهك بۆ دواخستن و له ناوېردن.

ههتا به ره به ره كانی و تهماع و گیانی درنده په تی له بهینی ولاتانا بمینې، زهوی ناشتی دواپېي چاوپېي ناكه ویت. ههروهها ههتا بنه مالهش شه پو شوپ و ناخوشی و بیروباوه پكورتی تیا بیت، كۆمه ل به ناشتی و ئاسودهگی و خوشه و یستی و كامه رانی ناژی.

پېشینیان و توویانه: «نه پیلای تهنگ، نه خانه ی به جھنگ»، «ژن، نهك ژان». هندی جار ئینسان تووشی ژان ئه بی له ژن هینانا، له به ره ئه وهی مالی لی ئه بی به دۆزهخ، نه فرین ئه كا له و پوژهی ئه م ئافره ته ی تیا بوو به كوكه وه، ئارام و ئوقره ی له بهر هه لئه گیرې، ئاسودهگی و ناشتی و كامه رانی لی ئه په پېته كۆلی شیر. خوشی ژیانیش، ناشتی و ئاسودهگی و خوشه و یستی. كه ئه مانه نه بوون، ژیان ئه بی به بیابانیکي وشك و برنگی گه رمی پرناسووری، پر ئیش و ئازاری پر له دهر د و خه م. چیرۆکی ئیمرومان، باسکردنی ژیانی ئینسانیکه كه تازه بنه ماله یه کی دامه زانده وه، تووشی بووه به تووشی ژیانیکه وه، ژنی هینا بۆ كامه رانی، به لام ژانی تووش بوو؛ ژان، نهك ژن. ئه مه یه چیرۆكه كه مان، هیوامان وایه جیگای كه لك بیت.

(شوین مالی عه زیز ئه فه نییه، كات ده می ئیواره یه)

عه زیز: (له دهرگا ئه دا)

نازه نین: كنیه ئه وه؟

عه زیز: كیت ئه وئ منم..

نازه نین: ئه مه وه خته بیته وه؟ ههتا ئیستا له كوئ بووی؟ بۆ جوابم ناده یته وه؟ له سه عات دوانزه و نیوه وه دایه ره به تال بووه، له كوئ بووی؟ نازانی مالت هه یه؟ كه وات ئه زانی، بۆ ژنت هینا. من ههزار ئیشم هه یه، ههزار كارم هه یه.. خو وهكوو قازی كویر لیره دانیشم و جه نابیشته له دهره وه كه یف بكه ی.

عه زیز: نازه نین، بۆچی هه میشه رووت گرژه؟ بۆ ئه بی دائمی هه ن به م قسه ره قانه به ره و پیرمه وه بیته. كه یفی خو ته چی و قووز له قورتی چی؟ وا من دنیام له بهر چاوه تاریك بووه. تو ئه زانیت خوشم ئه ویت؟ به چاوه شه ریکیکي ژیان ته ماشاته ئه كم. خوینده واریت، له دنیا گه یشتوویت، كه چی له گه ل ئه مانه هه مووشیا زورم ئازاره ده یته؟

نازهنين: كهوتيته وه فلهسه فله كردن؟ كوا مه عاشه كهت؟ به قسه دامه گره؟
عهزیز: مه عاش؟ وا له گیرفانما، ئه وه مناله كان كوان؟
نازهنين: له كولان یاری ئه كهن. تو گوئی بگره، ئیمرو خه یاته كه هاتبوه سه رم،
داوا ی پینج دیناره كه ی ئه كرد، حه قیشیه تی، هه تا ئیستا نه مانداوه تی.

عهزیز: خه یاتی چی و پینج دیناری چی؟ ئیمه كه ی قهرزاری خه یاتین؟
نازهنين: چۆن؟ ئه ی دوو كراسی تازهم لا نه كردووه؟
عهزیز: كوا، بو من نه مدیون؟

نازهنين: ئاخ هه ر بو قبول له به ریان ئه كه م، بو ت بینم چاوت پینان بكه وئ؟
عهزیز: چاوم به چی بكه وئ؟ تو هه زار كراست هه یه، ئه مه نه برایه وه. هه موو
رۆژی كراس، هه موو رۆژی كراس؟ كراس بوو به چی؟ مالی ئه وه م به قورگرت كه
كراسی داهینا، ئاوا.

نازهنين: ئه مه چیه به زیادم نه كرد، ژنی خه لقی هه موو رۆژی كراسیك
له به رئه كه ن. ئه ی له قبوله عیب و شووره یی موده ی تازهم له به رانه بیت؟

عهزیز: ئافره ت، قبولی چی و مال ویرانی چی؟ قبول چیه؟ موده ی تازه ی چی؟
ئینسان جلی له به رایی و برایه وه. ئه م قبوله له كوئوه بو من په یابوو، خوا هه لیبچیت،
ئاوا؟ هه موو رۆژی كراسی تازه، قونده ره ی پاژنه عانه، سپورت، ده باببه، ته یاره، قونده ره،
هه ر قونده ره یه. ئه م هه موو ناوه چی بوو بوتان دۆزییه وه، مال ویرانكه رینه؟

نازهنين: سا چونكه وا ئه لئی، با مژده ت به می، ئه بی شه ش دیناریش بده ی به
خواجه ئیسحاقی زه ره نگر، سی دینارونویش به وه ستا عه بدوللای پیناودروو،
چوارو رپوبعیکی كوگاشم له سه ره.

عهزیز: دهك موباره كم نه كرد، ئاوا. گوئی كورده مه یكه به دوو، گوئی ئه یكه م به
چوار! ئاخ ئافره ت من ئه م پارانه به چی بده م، به چی، ده تیم بگه یه نه و ریگایه كم بو
بدۆزه ره وه؟ فه رموو، ئه وه مه عاشه كه، چۆنی دابه ش ئه كه ی، دابه شی بكه؟

نازهنين: من حه قم نییه به سه ره وه، تو پیای و ئه بی مال به ریوه به ری. نه ته هیش
مه كته به كه م ته واویكه م، ئه گینا ئیستا كه منیش موعه للیمه ئه بووم، كوئی پارهم
وه رئه گرت و مه جبووری تو نه ئه بووم، ده ستت لئ پان بكه مه وه.

عەزیز: ئاخر ئافرەت تو شەریکمی لەم مالدە، تو لە لایەکەووە بێحیساب تێبگوشی و
من لە لایەکی ترەووە، چۆن گوزەرانی ئەکەین؟

نازەنین: لەسەری مەرۆ، ئۆی، عەیبینیە ئەوئەندە قسە ئەکەیت؟ تو لەکن خۆت
خویندەواری؟

عەزیز: ئافرەت، با بە سەرپاوەت پێت بێم. هەتا تەپلی سەرم بوو بە ژێر
قەرزەووە. بە شەرەفم، وەکوو حیسابم کردووە، سێ دینار قەرزارم. بۆ خاتری خوا،
نەختی ئاگات لە مەصرەف بێت.

نازەنین: کە ئەمە حالت بوو. بۆ ژنت هیتا؟ بۆ ئافرەتییکی نەخویندەوارت نەهینا
بەقەد حالی خۆت؟ من هەموو شتیکم ئەوێ. من ناسراوم، خۆ کچەتیووەیەک نیم؟
لەبیرت نەچی، ئاردی بەمبا بینیتەووە، سبەینی نۆرە قبوڵمە. وا من ئەرۆم.

عەزیز: بۆ کوێ ئەچی، ئافرەت؟ ئاخر ئەم منالانە بەرەللا ئەکەیت لە کۆلانا نا:
عەیبە، شوورەبییە؟

نازەنین: ئەچم بۆ مالی حەسیبەخان، تازە لە بەغدا هاتۆتەووە. چیبە، ئەتەوێ
چوونە دەرەووەشم لێ مەنەکەیت؟ بۆچی من حەپسم؟ هەر دووسی سەعاتم
پێ ئەچی، زوو دیمەووە.

عەزیز: باشە خوا حافیظ. شوکرەم بە بەشت، خوایە.

(مۆسیقا)

عەزیز: چی بکەم ئیستا؟ قورپی کوێ بەسەراکەم؟ شەللا ملم بشکایە و
ژنم نەهینایە. ئەم دەعبایە چی بوو بوو بە کۆکمەووە؟ ئەبێ چ گوناھیکم کردبێ، وا
خوا تووشی ئەم چەرمەسەرییە کردم؟! ئەگەر پێیان زانی کە پارەم لە خەزینە
دزیووە، بێگومان پێشنەزانن، ئەوا حەپسیشم ئەکەن و حەیا و نامووسیشم ئەچن.
بە خوا، چاک تووش بووم. یا خوا ئەوێ بەسەر من هاتووە، بەسەر کەسی تر
نەیت، ئەخۆمەووە؟ نە. قوماڕ ئەکەم؟ نە. پارە لە رێی نامەشرووعا خەرج ئەکەم؟
نە. دەستی جلی پیاوانەم لەبەرایە؟ نە. ئەی بۆ بووم بە تاوانکەر و صدوو قەبر؟
لە رێی چیبیا؟ بێگومان لە رێی ئەم ژانەدا کە خەلقى ناویان ناوێ ژن، چی بکەم
ئیستا؟ چاکترین رێگا ئەوێ گولەییەک بە خۆمەووە بنیم و بیبەرمەووە. ئەی

منالەكانم؟ چش، كه من ئەمە حالم بى، چى له منال بكم؟ بەلام -وهكوو ئەلین- خۆكوشتن ترسنۆكییە، له ژيان راكردنە، عەیبە بۆ پیاویك كه تووشى موقەدەرىك هات وه نەیتوانى بەسەریا زال بێت، خوى بكوژیت. تو بلی ئەمە راست بێت؟ بى گومان راست نییە و سەرتاپا درۆیە. چون ئینسانیک ئەمەندە ئازابیت، دەستی بچیتە خوى و خوى لەناوبەریت؟ ئەمە ترسنۆكییە. وهللا ئەمە ترسنۆكى بێت، مەعنای ئەوهیە ئازایەتى نییە له دنیا دا.

(تەقەى دەرگا)

ئەى هاوار بە مالم، بى گومان پۆلیسە، وه پێیان زانیوه به تاوانەكم. ئینجا چى بكم ئیستا، ئەى هاوار بە مالم، ئەمبەن بۆ حەپسخانە و سبەینى هەموو خەلقى لەم تاوانەى من ئەدوین. هەول و تەقەلادانى پانزەشانزە سالم، شەونخوونى كێشانم، حەیا و شەرەف كۆكردنەوهى ئەم ماوه دوورودرێژەى ژیانم؛ هەمووى به تاقە تاوانیک هەرەسى هینا. خەلقى ئیستاكه من به تاوانكەر تى ئەگەن، به دز و درۆزەم ئەدەنەقەلەم.

(تەقەى دەرگا لەسەریەك)

كێتە ئەوه؟ كێتە؟

كەمال: منم، كاك عەزیز لە ماله وهیت؟

عەزیز: كەمال گیان تۆیت؟ نەمزانی تۆیت؟ يا خوا بەخیربیت، فەرموو.

كەمال: چیبە، ئەوه بۆ وا پەشۆكاوى؟ چیت لى قەوماوه؟ دایكى سزا لە كوێتە؟

عەزیز: من .. كوا.. نەپەشۆكاوم.. هەر تۆزى سەرم ژان ئەكات. دایكى سزا، قوربان چوووه بۆ مالى حەسبەخان كه له بەغدا هاتۆتەوه.

كەمال: عەزیز، راستم پى بلى، بۆ وا پەشۆكاوى؟

عەزیز: بەراستى برا ئەوهى له من قەوماوه، له كەس نەقەوماوه. موشكىلە يەكم هەیه به هیچ شتىك حەل ناكړى، به گوللە يەك نەبیت.

كەمال: ئەم بیروباوهره تاریكه چهوتە چیبە؟ تو له كن خۆت خویندەواریت وه

ئاموژگارىی خەلقى ئەكەیت! ئادەى پیم بلى بزانی ئەم موشكىلە گەورەیه چیبە؟

عەزیز: براله، من تازە برامەوه وه خەتى رەش بەسەر ناو و شەرەفما هینرا،

بەدەست ئەم ئافرهتە درپندەیهوه.

که مال: چۆن؟ ده بۆم بگێرهوه، مال وێران، ئهوهنده قسه ئهجویتهوه.
عهزیز: پارهم دزی له خهزینه، پاره. من دزم، سه دوپه نجا دینارم دزی، قه رزه کانم
دایه وه. قه رزی کراسی مۆده و خشلی مۆده و قۆنده رهی ده بابه ی نازه نین خان.
که مال: (په ئه که نه ی) ئی؟ ئینجا ئه م موشکیله یه به گولله هه له ئه کرئ؟ به وه
پیکدی که خۆت بکوژیت؟ هه رگیز بپروام نه ئه کرد که پیاویکی ئه وهنده کورته بین
بیت. هه لسه با بپروین، هه لسه.

عهزیز: بۆ کوئی بچین؟

که مال: پاره ت ناوی به قه رز؟ سه دوپه نجا دینار ت نو قسان نییه؟

عهزیز: ئه مده یته ی؟ هه مووی؟ هه ر سه دوپه نجا که؟

که مال: ئا، به شه رتیک نازه نین دوور بخره یه وه و ژنیک ی باش بیتیت.

عهزیز: ئه ی مناله کانم چی لی بکه م؟ کی به ختیویان کات؟

که مال: بۆچی ئیستا که ئه و ئاگای لیبانه؟ ژنیک بیته که مناله کانت بۆ به خیو کا، که
ئاقل و تیگه یشتوو بیت، مال ئاوابکاته وه، نه ک مال بپرووخیت. ژن بیته، نه ک ژان.

عهزیز: ده مه رۆ هه تا یه ته وه. ببه به شایه تم له وه ختی ته لاقدانیا، قه راری ته واویم دا.

که مال: سه به ینی له مه حکه مه دا ته لاقی بده لای قازی. بپرو با بپروین، پاره که
بخه ره وه صندوق، به شوین ئافره تیک ی باشا بگه ری، بپرو.

(مۆسیقا)

عهزیز: گیانه شیرینه که م، په روین وا بوو به سیی مانگ، تو چاوت به دهره وه
نه که وتوه، قبوولیکت نه کردوه، نه چووی بۆ قبوولی خه لقی، بۆچی؟ یان ئیستا
قبوولیان هه لگرتوه.

په روین: هه ز له قبوولی بریانیی درۆده له سه و غه ییه تکردن ناکه م. خوا
مال و حالی خۆم لی تیک نه دا. من ئه م زیاده مه سره فه خۆراییه بۆچی ئه که م.

عهزیز: هه ز له چ پارچه ئالتوونیک ئه که ی، بۆت بکرم؟ شوکر ئیستا وه ضعم
باشه، هیچ قه رزار نیم.

پەروين: ئىنسان كە مرد، ئالتون لەگەل خۇيا ناباتە قەبر. ئەوى بۇ ئىنسان ئەمىنئەتە، ناوى چاك و كردهوى چاكە. پارەى ئالتونەكە بكة بە جلوبەرگ و بە كىتب بۇ منالەكان، وا بەرەجەژنانە.

عەزىز: پەرى گيان، من لە خەوام يا لە خەيالاً ئەژىم؟ ئايا ئافرەتى وەكوو تۆ ھەيە لە روى زەوييا؟

پەروين: ئەترسم گالتم پىبكەيت، خەلقى ئەلەين بترسە لە و پياوہى ژنى تەلاقداوہ، رابوردووت خراپە.

عەزىز: خەلقى درۆئەكەن، ئەو پياوہت خۆشبوئ كە لە ژن گەيشتەي، كە ژانى ھىنابى بۇ ئەوہى لە ژن بگات. ئەگەر تووشم نەبووايە بە تووش خراپەوہ، ھەرگىز فىرى چاكە نەئەبووم. تۆ دنياى، تۆ ئاوات و ھيوامى، تۆ كەرتەكەى ترى گيانمى، كە بەشوينيا ويى و ئاوارە بووم. تۆ ژنى، نەك ژان، گيانەكەم.

پەروين: مژدەيەكى خۆشت بەدمى.

عەزىز: ئادەى خىراكە، گيانەكەم.

پەروين: ئەگەر.. ئەگەر كورمان بوو، ناوى ئەنى چى؟

عەزىز: كور.. كور يا كچ.. لەبەرئەوہى وىنەى جوانى بەنرخنەكراوى تۆى تيا ئەبىنم، ناوى ئەنىم.. ئاشتى.. ئاشتى ناوئەنىم، ئاشتى.. چونكە سزام زور كىشا بەدەست ژانەوہ.

(مۆسىقا)

خەسوو

دانه: قاسم مەهدی ئەلخەطاط

(گۆرینی بۆ کوردی)

١٩٥٠/٧/١١

پێشەکی:

ناریکییەکی تر لە ناریکییەکانی ژبانی کۆمەڵایەتیمان، کە دەستیکی گەورەیی هەیە لە تیکدانی بنەمالەیی تازە پیکهینراوا، خەسوو. بە دانسقه هەلئەکهوئ بووکیک تووشی خەسوویەکی باش بووئیت. لە سەرەتای میژوووهوه، لەو پۆژوهه که بە شەریهت فێر بووه بنەمالە دامەزریئێ هەتا ئیمپرو، خەسوو مایه‌ی شەپوشۆر و تەنگ‌وچەلەمه و بەیەکاهاتن و عەزاب و عەزیەتدان و تەلاقدان و مالمویرانی بووه. خەسوو لای بووک هەژدیهایه‌کی حەوت‌سەری فەسال‌گرانی دەعبایه؛ لە یەکه‌م پۆژی شووکردنیهوه، بەلکوو لەپێش ئەوه‌شا شووبکا، فیکریکی خراب دەربارەیی خەسوو ئەچەسپیتە میتشکیهوه، بە سالانی دووردریژ نه‌بی، ئەو فیکره لاناچیتن وه لەسەر ئەم تیبینییه وه بەم چاوه ئەپروانیتە خەسوو وه هەست بە قینیکی خەست‌وخۆل ئەکا بەرامبەری. خەسووش، هەتا چەند پۆژیک بێ‌دەنگه له بووک، بەلام لەپاش چەندپۆژه، ئەبێ بە تەوقی عەزازیل^١ و ئەچیتە گەردنی. لە پێشەوه هەردووکیان خێسه له‌یه‌کتري ئەکه‌ن، ئینجا ئەکه‌ونه ورتەورتی ژیرلیو، ورتەش ئەبێ بە خۆته و بۆله. خۆته و بۆله‌ش ئەبێ بە قەرەق و گرمه‌گرم، ئینجا جینو. کاتیک بە خۆت ئەزانی هەردووکیان، بووک و خەسوو، دەستیان ناوته بینا‌ق‌ق‌ای یه‌کتري، تیتکی یه‌کتريان دەرھیناوه. دە توی کلۆلیش که کهوتیتە به‌ینی دوو ئاگره‌وه، ئاگری خۆشه‌ویستی دایک و ئاگری خۆشه‌ویستی ژن و خەمی

^١ عەزازیل: وشەییکی بەئەسل جوولەکانەیه، بە عیبری واتە "خودا بەهیزبوو"، یا "خودا هیزدەدا". لە وشەیی عەزەزی عیبرییه‌وهیه، بە مانای به‌هیز و وشەیی ئیل ئی ئەللا، که بە عەزازیل دەنوسرئ و مانای فریشتەیی مەرگه. دەبی هەر له‌ پێی جوولەکه‌کانی دانیشتووی کوردستانه‌وه، هاتیتە ناو زمانی کوردی. (س)

تىكچونى بىنەمالەي تازە بناغەدانراوت، ئەگەر ئاگات لە خۆت نەبى و وريانەبىت، كاتىك بە خۆت ئەزانى، يا لە خەستەخانەيت، يان لە شوينە خۆشەكەي تر كە ناوى بەنديخانەيە. تەحلىلى عىلمىي ئەم دەردە نارېككەيى ژيانى كۆمەلايەتى، ئەو يە كە كۆمەل نەخويندەوار و باش بەخيونەكراو و دواكەوتووە لە بارى ئىقتىسادى و كۆمەلايەتتەيە. دەردەكانى كۆمەل ھەموويان بەيەكەو بەستراون و جۆگەلەي تاقە يەك سەرچاوەن، ئەويش دواكەوتنە. ھۆيەكى تىرش ھەيە بۇ ناكۆكىي بەينى خەسو و بووك، ئەويش شىتېكى نەفسى و عاطىفېيە و لە ھۆي يەكەمەو ھەلقولېو. ئەم ھۆ نەفسىيە عاطىفېيەش ئەو يە كە دايكە ئەيەوئ كورە تەنيا ئەوى خۆش بوئت وە كەسى تر شەريكى نەبىت، ژنەش ھەموو ھيو و ئاواتىكى مېردەكەيەتى، لەبەرئەو بە ھەموو توانايەكەو ھەول ئەدا گومى نەكات. بەلام با ھەر چۆنىك بىت، ئەوى ئەبى بە مامەخەمە و گورزى گرانى بەرئەكەوئ، مېردى كلۆلە.

ئەو كەسانەي ئەيانەوئ بە ئاسوودەگى بژين، پېويستە مالى جياوازيان ھەبىت، ئەگىنا كاتىك بە خويان ئەزانن، كەوتوونەتە ناو دۆزەخەو.

دە چىرۆكى ئەمپرومان، باسى بارودۆخى لەو دوزەخانە ئەكات. كات شەو، شوين مالى وەستا فەرەجە.

گولچين: دە بەسە ئىتر پۆلە، سۆماي چاوت چوو، ئەوئەندە كاغەذت خويندەو بەم شەو.

ھەمە: تۆ ھەقت چىيە بەسەرمەو، ھەزئەكەي بنوو، من بەبى خويندەو نازانم، ھەزار جارم پىوتىت كە شت ئەخوينمەو، قسەم لەگەلا مەكە.

گولچين: ئاخىر پۆلە، با دوو قسە بكەين، با دوو باس بكەين.

ھەمە: قسەي چى و باسى چى (كتىبەكە پېوئەئەدا) دەي فەرموو قسەبكە؟

گولچين: پۆلە، بە خوا من ئەوئەندەم بە بەرەو نەماو.

ھەمە: ئاخىر من بۆيە گوئ لە قسەكانت ناگرم، چونكە دائىمەن باسى مردنم لەگەلا ئەكەي.

گولچين: ئەلېم خۆزگە لەپېش ئەوئەدا بمردمايە، چاوم بە منالەكانت بكەوتايە و بمرانايە لە منالىي تۆ ئەچىت؟ ئاي پۆلە چەند ھەزئەكەم لەپېش ئەوئەدا بمرم، ژنىكى جوانى رېكوپېكت بۆ بىنم.

حه‌مه: ژنی چی و منالی چی؟ دایه، بۆ ئەم‌سەر ئەکەیت و ئەوسەر ئەکەیت، ئەم باسەم لەگەڵ ئەکەیی؟ کە ی ئیستا من وەختی ژن‌هینانمە؟

گولچین: بۆچی نونولانەیی؟^۱ یا دینگەلەت نەدیوێ چەند ماله؟ لە بەرت مرم، نونولانە. (هەردووکیان پێ ئەکەن)

حه‌مه: راستی بلێم دایه، من ئیستا بە باشی نازانم ژن‌بهینم. مەعاشەکەم کەمه، هیچ پارەیی پاشەکەوتم نییه، هیشتا بەتەواوی لە ژیان نەگەشتووم. نازانم پاشەپۆژم چۆن ئەبی؟ لە خۆم‌وه ئیستا هەلبستم و ژن‌بینم؟ نا.. ئەمه بە باش نازانم. با بچینه‌وه بۆ وەختیکی‌تر.

گولچین: کورپ، دە وس، وس، مەعاشەکەم کەمه و هیچ پارەم نییه، گوایه ئەم خەلقەیی ژن‌هینن، لە تۆ زیاترن، بەزیای خێرم نەکرد. ئیمامی عەلی، رۆحم بە قوربانی بی، خۆی فەرمووێتی: هەر کەسێ بیه‌وی ژن‌بهینی، من زانیم.

حه‌مه: ئیستا یه‌عنی نەتیجە چیت ئەوی؟

گولچین: ژنت بۆ ئەهینم، تۆ هەر بلێ باشه، هەموو شتیک بپاوه‌ته‌وه.

حه‌مه: ئاخر دایه ئەترسم سبه‌ینی بکەوینه گیروگرفت و بەزم‌وپرەزم‌وه و پوشتەیی ژیانمان بچپری و مەجبوووبیم بگوێزم‌وه، بەخوا ئەمه بە من ناکریت.

گولچین: بۆچی بکەوینه گیروگرفته‌وه، گوایه؟ ئەم قسانە چیه، ئەیکەیی؟ بە خوا لەبەر خاتری تۆ، ئەیکه‌مه سەر سەرم، لەپاشا من خۆم بۆم دۆزیووته‌وه.

حه‌مه: ئەگەر وابی، باشه، کتیه، ئەو کەسەیی بۆت دۆزیومه‌ته‌وه؟

گولچین: هەلی‌بینه؟

حه‌مه: نازداری باجی هەپسه‌یه؟

گولچین: هەددی چیه بە باوکیه‌وه، ئینجا من چۆن جلفری^۲ وا بۆ تۆ ئەهینم.

حه‌مه: بۆ نازدار خوێنده‌واره و خراپ‌نییه؟

گولچین: چاوله‌ده‌ره‌وه‌یه و جلفره و ئەوه کەیی بە عەمه‌لی من یه‌ت؟

حه‌مه: باشه.. نەسیرینی حاجی هەسه‌نه؟

^۱ نونولانە: زەلامیک کردووی مندالانە بی. (س)

^۲ جلفری: هەدانه‌ده‌ر و شیتۆکه، جری. (س)

گولچين: نەسرینی چی، بەزیاڤەبێ، دەمەوهریکە لە پووری خراپتر..

حەمە: ئەی گەلاویژی حەمە خانە؟

گولچين: بە چوار فلس نامەوێت، ئەو پوژە چوومە مایان، نە وێلێکی هەیه، نە لە بەشەر ئەچیت، دانشتبوو دەفتەریکی گرتبوو بە دەستیەو، گوايه سەعی ئەکرد. نە لە بەرم هەلسا، نە عەباکەیی لە دەستما وەرگرت. بێ وێلە پوڵە، بێ وێلە.

حەمە: ئەی ئەمە کێیە کە لەم هەموو عالەمە باشتەرە وە من نایناسم؟

گولچين: ئەختەر، ئەختەری عەزیزئاغای خۆمان.

حەمە: ئەختەر؟ ئاخر دایە منالە و نەخویندەوارە و لەپاشا من حەزناکەم نەخویندەوار بێنم.

گولچين: منالی چی، پوڵە. عومری حەقە و هەژدەیه. من کە شووم بە باوکت کرد، عومرم شانزە بوو. بە خوا هێشتا لە کۆلان بووکبوو کێنەم ئەکرد، ئاھ.. دنیا.. لەپاشا پوڵە نەخویندەوار بێ باشتەر. ئیستا ئەلی چی، باشم بۆ هەلبژاردوویت؟

حەمە: بە خوا بلێم چی، نازانم.

گولچين: بە خوا هەتا ئیستا بەردەرگای نەدیو، کە چاوی پێم ئەکەوێ لە دوورەو، بەرەو پیرم یەت، عەباکەم لەسەر ئەکاتەو، پەیی دەریپەیی جگەرەم بۆ دایەگیرسیتی. هەزار کەرەتم پێ بلێ "بەخیر بێی پووری"، جاریکە، ئەو کچە پوڵە.

حەمە: باشە، بەلام باوکم ئەلی چی؟

گولچين: باوکت ئەلی چی؟ من قسەیی لەگەڵ ئەکەم، ئەو چی ئەکەیی؟ بۆ وا خۆت پێچاوەتەو؟

حەمە: ئەنوم، شەو درەنگە، نەبرایەو ئیتر؟ ئەوا ژنە ئەیهینین و دەست لە دەست و قووت لە خوا، ئیتر چیت ئەو؟

گولچين: هیچم ناو، خەوی تو نەبێ، دە بنوو باوکم، خەوی خیرانت بیت. مەلائیکەت دەست بە بالت گرن. پوڵە، من چەند لە تو رازیم، حەمە گیان، خواشت ئەوئەندە لێ رازی بێ.

(مۆسیقا)

(لە دەرگا ئەدری)

گولچين: ئه وه كنيه؟

فهرج: منم ئافرهت بيكه ره وه.

گولچين: (ته قه ي پي، دهر گائ كه اته وه، داي ته خات) ئه وه چي بوو ئيمشه و وا دوا كه وتي؟

فهرج: له چايخانه دانيشت بووم، تا قه تم نه بوو.

گولچين: تازه بوو يته وه نوونوله، ئه چي ته چايخانه و تا نيوده شه و نايه يته وه.

ئه وه ندهم باويشك دا، كو يربووم. ئه مه و دوا ئه مره، ئه يي زوو بيته وه.

فهرج: بو چي زوو بيته وه؟ چي قه و ماوه؟ له به يانييه وه هه تا ئيوار ئيش ته كه م،

ته نيا شه وه كه يه، نايه لي يه ك دوو سه عات له گه ل دوو ره فيقا بو خوم دانيشم.

گولچين: ئينجا چيم وتوو كه وله كوون، فه سالت خواته وه، خواي ته كرد هه تا به ياني

نه ته هات يته وه.

فهرج: ئينجا بوو ين به كه وله كوون؟ ئه وه حه مه نوستوو وه؟

گولچين: ئه ي به ساقه ي بم، ده مي كه خه وي لي كه وتوو وه. ئه مه وي شتيكت پي بل يم.

ده تو دانيشه.

فهرج: فهرموو ئه مر كه، كراست ئه وي، يا كه وا، ده سمال، يا سه رپوش؟

گولچين: ئه وانه نين، مه تر سه.

فهرج: ئه ي چين؟ چيت ئه وي، گولچين گيان؟

گولچين: باوكي حه مه، خوت ئه زاني من پير بووم وه هه ناوم تيا نه ماوه، به تا قاي

ته نيا ناتوانم مال به ر يو ه به رم..

فهرج: ئي؟ كاره كه رت ئه وي؟

گولچين: كاره كه ري چي؟ به زياد نه يي؟ ئه مه وي ژن بو حه مه بيتم. حه مه تا قانه يه و..

(پي ته كه ني به قاقا) ژن بو حه مه؟

فهرج: ئه ي قور به سه ر حه مه، ئينجا به سه ر ژنه كه ي. كه ست نه دو زيه وه ته وه

شه ري له گه لا بكه ي، له به ر ئه وه ژن بو حه مه ئه هيني، تا هه موو رو ژي

مه كه مه يه ك له مالي خومانا دامه زرينن، نه ئافرهت.

گولچين: ده بيبره وه، به زيادمنه كرد له عومرت، تو خه له فاوى پياوه كه، چاوت
له م دسته سووكانه بيت ليم نه نيت، گوايه شهرم له گه ل كى دا كردوه هه تا
ئىستاكه، باوكى همه؟

فهرج: ئينجا كى ماوه شهرى له گه لا نه كهى؟ به خوا من ۳۰ سالى تریش وا
پيرنه نه بووم، نه گهر تو نه بوويتايه.

گولچين: نه خته رى كچى ئاغای خومان.

فهرج: ئينجا همه نه يه ويت؟ قسه ت له گه لا كردوه؟

گولچين: نهى چون؟ له به يانييه وه خه ريكم له گه ليا.

فهرج: باشه، منيش رازيم، سبه ينى نه چم بو لای عه زيزئاغا و مه سه له كهى
له گه لا باش نه برمه وه.

گولچين: باشه منيش نه چم بو لای رابيعاخانى داىكى نه خته ر.

فهرج: به لام ئافره ت قسه له مسه ره وه خوشه، به م تاخرى عومره مه وه، تا قه تم
نييه تووشى به زم و پره زم كهى سبه ينى له گه ل عه زيزئاغا دا.

گولچين: به زم و پرزه مى چى، پياوه كه، تو له كن خوت ئاقلئى.

فهرج: مه به سم ئاژاوه و شه روشور و په شيويى ناو ماله. نه بى خه سوو نه بيت،
دايك بيت، تى نه كهى؟ له به ر خاترى همه.

گولچين: بو تى ناگه م، خو گويره كه نيم، كه وله كون؟ به زيادنه بى.. ئينجا من كيم
هه يه له همه زياتر.

(موسيقا)

فهرج: چيه ديسان گولچين لچت دا به يه كا..

گولچين: هيچ نييه باوكى همه، تو زى سه رم ژان نه كا.

گولچين: ده مه قاليم بوچى نه بى؟ به لام تووخوا فهرج ناحه قمه قسه بكه م. وا
نيوه رويه و بووكئ هيشتا له خه وه لئه ساوه.. نه مه حهوت روزه گويزراوده ته وه،
هه تا ئىستا ده ستى له هيچ نه داوه، تووخوا ناحه قمه؟

فهرج: بیسمیلا، دایکی همه؟ هیشتا پی نه گه بیوه دووکه ل بکا، هیشتا بووکی
حهوت پوژه. که شووم کرد به تو، دایکت - به رحمت بی - به ره کانی پی شتم.

فهرج: ئافرهت، تاقه تی به زم و پرهم نییه، بو خاتری خوا نه گهر شه پر بگیږی؟

گولچین: به زم و پرهمی چی؟ به زیادی خیرم نه کرد، ئه ی نابی قسه بکه یین؟

فهرج: ئه مه قسه یه، خه ریکی له ئیستاوه شه پر به کچه قوربه سه ره ئه فرۆشی؟

گولچین: ئینجا چیت پی بلیم، هه ر خوت به خوت بی، که وله کوون.

فهرج: ئافرهت بو خاتری خوا، به م سوباهی سالحانه دهنگمان دهرمه یه نه.

نه خه له تابی له ئه ختهر توو پرهمی، وا پیم وتی. وا من ئه روم بو دووکان به عه زه ی
شاگردا شتومه که کان ئه نیرمه وه.

(ته قه ی دهرگا که و بی دهنگی)

حه مه: دایه.. وا دیاره زوو هه لساوی ئه م به یانییه؟ چا حاضره؟

گولچین: به خوا پو له خه و نه چوته چاوم. شه وگار کردی، من کردم، به خوا

هه ناوم تیا نه ماوه.

حه مه: خوانه کا، دایه گیان، ئه مرؤ حه مامه که گهرم بکه یین؟

گولچین: به خوا پو له من تاقهت و توانای حه مام گهرمکردنم نه ماوه. بو به ژنی

خوت نالی حه مامت بو گهرم بکات؟ له و پوژه وه گو یزراوه ته وه، پشتی له ئیشکردن

سارد بو ته وه؛ له مالی باوکی سروه تی نه بووه، یا به خته ره شه که ی من وای لی کرد

خوی له هیچ نه گه یه نی؟

حه مه: باشه، گوا یه بو ئیش ناکات، ئینسان ئیش بو مالی خوی بکا عه بییه؟

گولچین: پو له، وا نابی که ئه ختهر ئه یکا. گوا یه من بوچی بوم هینایت؟ بو ئه وه

نه بووه که من بخاته ئیسراحه ته وه؟ که چی لیم بووه به ئاغاژنی سه ر دوشه ک.

حه مه: دایه مناله، لینی مه گره. هه ر ئه م چه ند پوژه یه، گوا یه چون ئیش ناکات؟

گولچین: منالی چییه پو له؟! به قه ده سه رسی پی ئه زانی؟ ئای حه مه گیان، به چ

نازدار بییه ک به ختوم کردی؟ چه نده م ره نج له گه ل دای، چه ند م شه ونخوونی به

دیاره وه کیشای؟

حه مه: ئینجا گوا یه من چیم وتوو، دایه. هه زار ژن به قوربان تی.

گولچين: ئەي بە قوربانى دەمت بىم، ھەمە گيان، رەسەن ھەر رەسەنە.
ھەمە: وا من ئەرۆم بۆ دايەرە، دايە گيان. بۆ نيوەرۆ بە ئەختەر بلىن ھەمامەكە
دابخا؟ باشە؟

گولچين: لە پەنای خوادا بيت، باوكەكەم، باشە.
(مۆسيقا)

گولچين: ئەو ھە چى بوو كچى، ئەلى سەرۆپىن لى ئەننى، ئەم چىشتە ھەر نەكولاً؟
وا نيوەرۆيە مردم لە برسانا دە نەختىكىم بۆ تىكە.

ئەختەر: باشە پوروى، ھەر دووسى دەقىقەى تر راوہستە، بۆتى تى ئەكەم.
گولچين: كچى ئەو شىرەشىرەت لە چىيە؟ ئەلى بەسەر كارەكەرى دايكىا
ئەشىرینى. بەزىادەنەكرد، ھەر ئەمەمان ماپوو؟
ئەختەر: ئىنجا پوروى من چىم وتوو؟ بۆ خۆت عاجز ئەكەيت، كوا شىراندومە،
پوروى گيان؟

گولچين: ئەو لەبەر خۆتەو ھە جىنوم پى ئەدەى، كچى عەزە كەچەل؟ دەك
مبارەكەنەكرد. راوہستە، با ھەمە بيتەو.
ئەختەر: پوروى، بە خوا ھىچم نەوتوو. ئاخىر ھىشتا چىشتەكە پى نەگەىشتوو،
قايىلە بە نەكولاًوى بۆتى تىكەم؟

گولچين: كچى، خۆ مالى باوكت نىيە؟ ھەددت چىيە بۆم تى ناكەى. بەزىادەنەبيت، ئاوا
لە عومرت. بەخوا شتىكى باشە، بووكەكەمان جوانە و بالوكەيەكىشى لەسەر لىوانە.
ئەختەر: لەسەرى مەرۆ، پوروى، وا بۆت تى ئەكەم، (لە بەرخۆيەو) بە
قوزەلقورتت بى.

گولچين: ئىنجا من دەم بھەمە دەمى تۆو! ئەمە نابى سابىرم بە شوكرەكەت
خوایە! ھەلبەتە خوا واى بە باش زانیو تۆ بكا بە كولكەو. ئەستەغفىروللا خوایە.
با ھەمە بيتەو؛ يا من، يا تۆ، ئەختەر خان.

(لە دەرگا ئەدرى)

ئەختەر: ھا پوروى ئەو ھە چىشتەكەت، كىيە ئەو؟

حه مه: منم، بیکه ره وه، ئه وه چیه ئه و دهنگه دهنگه؟

گولچین: ته ماشاکه، رۆله له جیاتی گوشت، کهفه لۆوکی بۆ داناوم. هه رچی ماینچه و گوشته باشکه ههیه، به دهم سوورکردنه وه وه، هه مووی ئه خوا و کهفه لۆوک ئه دا به من.

حه مه: بۆچی وا ئه ختهر؟

ئه ختهر: پووری، به خوا قهت فیرنه بووم به دیار مه نجه له وه گوشت بخۆم. ئه گهر ته ماشای دهورییه که نه که ی، بزانه ئه و گوشته خراپه؟ پووری، عه یب نییه قسه ی وا ئه که ی. خۆ تۆ سهرت سپییه؟

حه مه: چیه ئه و ی، بۆی بکه. مه نجه له که بخه ره به رده می، بۆ خه ریکن له سه ر کوتی گوشت شه ری داگیرسین؟ عه یب نییه. هیلاک و ماندوو هاتوومه ته وه کاو لبوو که، نایه لن نه ختی ئیستراره ت بکه م.

گولچین: ئینجا له گه ل تویه تی، رۆله. هه موو ئاگرتان لی ئه باری. په نام به ر خوایه. ئه ختهر: نانت بۆ تی که م؟

حه مه: نه. بۆم تی مه که، قوزه لقورت بخۆم له م حاله باشتره (دهرگا به توندی دانه خا).

ئه ختهر: پووری، تووخوا ئه مه ی ئه ویست؟ نه ته هیشت نانه که ی بخوا؟

گولچین: ئینجا ناخوا چش، به زه بییت به میرده که تا یه ته وه؟ وه یش له به رت مرم. به خوا خوا یاربی نه یه لم به ژنی بیت.

(مۆسیقا)

به م جوړه بووک و خه سوو ده سته رداری به یه کتری بوون و له یه ک ئاشکرا بوون، مال لای حه مه بوو به دۆزه خ، رۆژ نه بوو شه ری تیا نه کری. شتومه کی ناومالی تیا نه شکینری. وه ستا فره جی به سزمان، به داخه وه سه ری نایه وه. حه مه فه نی مالی لی حه رام بوو، رووی کرده مه یخانه و قوما رخانه و جیگای شه ونیشینی، سه ری لی شیوا بوو، نه یئه زانی چی بکات؛ واز له دایکه بینیت؟ گرانه واز له دایک هینان؛ ژنه ته لاقبدا، شتیکی ناشیرینه. ئه ی چی بکا؟ وا مالی لی بووه به دۆزه خ، نه شه وی شه وه و نه رۆژی رۆژه. که واته مه ی ده رمانه، بکه وه له مه یخانه دا، په رداخ له دوای په رداخ هه لده، تا ئه بی به ئاره قخوړیکی مودمین، تا

قەرزار ئەبى، تا پۈولەي پارەت پى نامىنى، تا بى ھىز و زەرد و لاواز ئەبى و لەناو كۈمەلا رىسوائەبى، تا وات لى يەت مەئموورىيە تەكەشت پى ناكرى، دەرت ئەكەن.
ئەمەيە ھالى ئىستاي ھەمە ئەفەندى، وا بەم دەرد و كۆيرەو دەرييەو
دەركرايەو، پۈوى كەدەو مائەو، مالى لە دۆزەخ خراپتر...
(لە دەرگا ئەدا)

گولچىن: ئەو دەرگايە بۇ ناكەيتەو، كچى عەزىزئاغا، بەر دايكت مرم.
ئەختەر: دەستمان پى كەدەو، بەزىادەنەبى، چىيە ئەو ەندە خوتە خوت ئەكەي،
پىرئىژنە خەلەفاو سەئاسنىنە، فەرھادكوژ.
(دەرگا ئەكاتەو)

ھەمە: دىسانەو بەزەمەكەيە، كچە تيەن، چىتان پى بلىم! دايە خۇ تۇ لەكن خۇت
سەرت سىيە، ھەي سەرت بە تاشىن چىت. دە بىرئىتەو، ئىتر وا بوو بە پىنج سال،
بە پىنج سالى دوورودرئىژ، مئىشكە لە سەرا نەماو، مال وىران بووم، رىسوائى عالەم
بووم، دەركرام. ھەمووى بە بۆنەي ئىو ەو. دە بىرئىتەو، ئىتر خوام كەد بەگژتانا..
نەو دۇبىلا خويە، دە بەسە، ئىتر با نەختى ئاسوودەبىن. با بەرپىيى خۇم بىبىنم،
ئىشىك بدۆزەمەو، لە برسانا نەمرىن.

گولچىن: بە ژنەكەت بۇ نالىي؟ بەزىاي خىرم نەكەد؟ ئاي فەرەج گۆر ھەلئەكەينە.
ئەگەر تۇ بىمايتايە، بۇ وام بەسەرئەھات (ئەگرى).

ئەختەر: بە خوا باوكم، يا خانووم بۇ جىائەكەيتەو، يان من ئەچمەو مالى
باوكم. تاقەتى خوتەخوتى ئەم پىرئىژنە خەلەفاو م نىيە، نە بە خوا.

ھەمە: كچى بىبەرەو، ناكەس بەچە، لە بەرچاوى خۇشم جىئوى پى ئەدەي؟ تۇش
و ەنەبى لەو باشتىبىت. خانووت بە چى بۇ جىابكەمەو، خانم. مەئموورىيە تەكە
بوو، ئەويشتان برى.

ئەختەر: بە خوا من دانانىشم، كەفى خۇتە.

گولچىن: بە خوا منىش لەگەل كچى عەزە كەچەل ھەلئەكەم، باوكم.. نە بە خوا.
ھەمە: تۇزى بۇم راوەستن، چارى ھەردوكتان ئەكەم. بە سەرى باوكى
ھەردوكتان، ئەچم بۇ شارى، كەس جارىكى تر ناوم نەبىيەت. من رائەكەم. رائەكەم
لە دەست ھەردوكتان، لە دەست دايك، لە دەست ژن، لە دەست بووك، لە دەست

خه سووی. به لام دا له ههردووکتان. ئهخته ری عهزیزئاغا، تو سنی به سنی ته لاقته
که وتبیت، به هیچ مه زه بیک چاک نه بیته وه. توش گولچین خانی دایکم، له ژیر بالی
شهیتان و جنوکه دا بیت. که مردیشیت، مار و میروو و دهعبا میوانت بن. ئه مه تان
ئو ویست، وه نییه. به دوعا، به دوعا، به قاقای پیکه نینی شیتانه.

(موسیقیا)

کۆمه لایه تی کۆمیدیه:

تاسه ی بهنگیشان

(نوادر الحشاشین)

۱۹۵۰/۸/۲

دانه ن: قاسم خطاط

گۆرینی بۆ کوردی به دستکارییه وه

وه کوو گه لی جار له مه و بهر باسمان کردووه، ئیمه ئامانجمان ده برین و بهرگۆی خستنی لیکۆلینه وه ی ئه و دهر دانه یه که ده میان ژه نیوه ته له شی کۆمه ل و ژیا نی کۆمه لایه تی یان ناریک و ناخۆش کردووه. ده ئه مرۆ له دهر دیکه تری کۆمه ل ئه دوین که به ئه سه فه وه خه ریکه به ره به ره ته شه نه ئه کات و زیاتر ئه بی وه زیاتر به ناو ولاتا بلاو ئه بیته وه. ئه م دهر ده پیسه ش به نگیشی و تلیاککیشیه. به نگ و تلیاک، هه ردوکیان به ری گیاه کن که ئه پوین و په روهر ده ئه کرین له شوینی تاییه تییا به دزییه وه، ئینجا به قاچاغ و به گه لی ریگای پر فیل و فه ره جه وه مه ترسی ئه گو یزر یته وه له ولاتیکه وه بۆ ولاتیکه تر و هه ر به دزییه وه ئه فرۆشری به بازرگانی جومه، ئه مانیش به هیی بچووک، ئه م بچووکانه ش ئه یفرۆشن به و کلۆلانه ی تووشی ئه م نه خۆشییه بوون، که له ره گی گولی پیستره. تلیاک و به نگ ده ستردی ولاتی ئیمه نییه، وه نه ته وه ی ئیمه ش نه ناسراوه به م ناوه ناشیرینه وه، به لکوو ئیمه له دراوسیکانمانه وه فییری ئه م خووه ناشیرینه بووین. تلیاک، به نگ، یه که میان به دویت ئه کیشری (مافوور)، دووه میشیان به نگ به جگه ره وه و به سه بیل. ئه و که سانه ی تووشی ئه م داوه ئه بن، سییه کانیا ن هه لاه لائه بی، فه سادی مه عیده و ریخۆله و سک دهر نه چوونیا ن تووش ئه بی، چاویان به قوولائه چیت. خوینیا ن له له شا نامینی، زهرد ئه گه پین، ئاو به چاو و لووتیا ن دیته خواره وه، ئه ژنو یان دیته له رزین، زو و هیلاک ئه بن، شوین خورافات ئه که ون، ئیعتیما دیان به خۆیا ن نامینی، ترسۆک ئه بن، هه ر کاته نا کاتی وه نه وز ئه یانباته وه، گه لی جار لیفه و دۆشه ک و خۆشیا ن به ناگری جگه ره ی ده ستیا ن ئه سووتین، له چای خه ست و له

شیرینی و چه‌ورییا بیانکولینی، ئوخه‌ی‌ناکه‌ن، ئاگیان نه له خویان نه له مال و منالیان نامین، مه‌عنای مه‌سئولیه‌تیان له‌بیرئه‌چیته‌وه، هه‌میشه تاس‌ئەیانباته‌وه و به‌خه‌یال وان له‌عالمیکی‌ترا که‌چوونه‌ژیریته‌تی، تلیاک و به‌نگ به‌درۆ له‌به‌رچاوی نووقاویان کردوویه‌تی به‌هه‌شتی به‌رین. به‌کورتی، له‌پیاوه‌تی -له‌میزدیه‌تی- له‌ئادهمیزادیه‌تی‌ئەکه‌ون، ئەبن به‌مشتی چل‌وچینوی بی‌ئیراده‌ی بی‌گیان، بی‌توانا و تاقه‌تی به‌ناو زیندوو، هه‌موو ریگایه‌ک‌ئەگرن له‌پیناوی جگه‌ره‌یه‌ک‌به‌نگا، له‌پیی چه‌سپی تلیاکی زه‌هری مارئامیزا.

پیاویکی دنیادیده‌ی زه‌لام که‌چووه‌ژیر خوی، وا‌ئەبینی که‌سواری قوتووه‌شقارتیه‌ک‌بووه. به‌ره‌که‌ی ژیری لی‌بووه‌به‌قالیچه‌ی‌هه‌زرتی سوله‌یمان و فریوه‌به‌ئاسمانا، دویته‌که‌ی ده‌ستی لی‌ئەبی به‌توپ. به‌ردیکی بچکوله‌به‌قه‌ی‌نووکی کل‌ئەگه‌ر له‌نزیکیه‌وه‌که‌وته‌زه‌وی، وا‌ئەزانی شاخی پیره‌مه‌گروونی به‌سه‌را‌روخواوه. ئەگه‌ر ته‌قه‌یه‌کی به‌ررت کرد، شه‌قت له‌ته‌نه‌که‌یه‌ک‌هه‌لدا، وا‌ئەزانی بۆمبای زه‌رپه‌ و هیدرۆجین هه‌ردووکیان به‌جووت کیشران به‌ته‌پلی سه‌ری ئەوا، وه‌ئەو‌هه‌له‌هیچی له‌که‌له‌دا نامینی، ئەمه‌ئەگه‌ر که‌له‌ی‌پووچی‌تالیاک و به‌نگخۆر هیچی‌تیابیت؟

ده‌گوئیگری‌خۆشه‌ویست:

ده‌ستم دامینت، دوورکه‌وه‌ره‌وه‌له‌م‌به‌دخوویییه، له‌م‌مال‌ویرانییه، له‌م‌به‌ده‌ستی ئەنقه‌س‌خۆکوشتن و بنه‌ماله‌تیکدانه. هه‌تا‌پیشته‌ئەکرئ‌ئەوانه‌پزگارکه‌که‌دوچاری ئەم‌ده‌رده‌پیسه‌توقینه‌ره‌بوون. چیرۆکی ئیمرومان له‌م‌نه‌خۆشانه‌ئەدویت، له‌کرده‌وه‌کانیان، له‌هه‌لسان و دانیشتیان، له‌تاسه‌و‌خه‌یاله‌سه‌رتاپا‌په‌له‌درۆکانیان، له‌فیشالیان، تاسه‌ی‌به‌نگکیشان، ئەمه‌یه‌چیرۆکه‌که‌مان، هیوامان‌وايه‌جیگای‌که‌لک‌بیت. کات: عه‌سریکی‌دنه‌نگه. شوین: چایخانه‌یه‌کی‌قه‌راغی‌شاره، که‌ئەم‌ته‌یرانه‌کردوویانه‌به‌لانه.

(مۆسیقا)

ئەحمەد: ئاده‌ی‌هه‌مه‌چایه‌کی‌خه‌ستی‌شیرینم‌بۆ‌تی‌که.

هه‌مه‌: به‌لی، ئەحمەد‌ئەفه‌نی، ئەمه‌ئەبی‌به‌ده‌چا.

ئەحمەد: خىۋاي ئەكرى ئەبوو بە پەنجاۋپىنچ، مردووت مرئى. ھەر دەقىقە نا دەقىقە يەك ئەم بالۆرە يەم بۆ لى ئەدەى. چا تىكە، چا سەرسوالكەر.. مردووت مرئى، وەرە چەسپى بكىشە، وەرە وەنەوز ئەتباتەوہ.

ھەمە: من بە جگەرە چومەتە ژىرى، خىرت ئەگا ئەحمە ئەفەنى نەختى سوختە بدە بە عەزە، زۆرم بەزەبى پىايەت.

ئەحمەد: بە خوا دوينى دويتەكەم داتەكان، ھەرچى سوختەيەكى پىوہبوو، يام بە عەباس، بۆ ئەو باشترە. ئەزانى ھەمە نەصرەت شەشەوت لوولەى چاكى ھىناوہ؟ ھەمە: بەلام بە گرانى ئەفرۆشى، دوينى كەرىم ئەفەنى خۆمان لوولەيەكى كرىبوو بە ۶۰۰ فلس.

ئەحمەد: دە لوولەيەك بۆ ئاغا بگرە و بۆى بەرە مالەوہ، زۆرى پىن خۆش ئەبىن. بەلام لەوہى بەندرۆلەكەى پىوہيە.

ھەمە: ئەحمەد ئەفەنى؟ ھۆ ئەحمەد ئەفەنى؟ (بە دەنگى بەرز).

ئەحمەد: چىيە ھەمە؟

ھەمە: ئەوہ بۆ وا دووركەوتوويتەوہ؟

ئەحمەد: كوا دووركەوتوومەتەوہ ھەمە؟ ئا تو پشكۆيەك ئاگرى پانم بۆ بىنە.

ھەمە: بە خوا دەستم ناتگاتى، ئىتر جارى داواى چا نەكەيت، بە دوعا، وا بردمىان. ئاى لەم دنيا خۆشە، ئاى لەم بەحرە شىنە جوانە، بەلام پىيەتى لە پىيالە و ژىرپىيالە و قۆرىيە، ئەمە يەعنى چى؟ بە قەبرى باوكم، من لەناو پىيالەدا دانىشتوم، ياهوو بە كەچك لى ئەخوړم، لەجىاتى سەول (پىنكەنى). خۆزگە عەباس لىرە بووايە، بىيىنمايە بەم سەلپەنەتە (پىنكەنى). بەلام كى ئەلى عەباسىش ئىستا سوارى قوتووە جگەرەيەك نەبووہ و بە ئاسمانا جەولان ناكات.. (پىنكەنى)

ئەحمەد: ئادەى ھەمە چايەكى ترم بۆ بىنە.

ھەمە: نەموت من لەناو بەھرام.. بۆ خۆت تىي ناكەيت؟

ئەحمەد: ئا ھەلسە عەزەكە چايەكى باشم بۆ تىكە...

(مۆسىقا)

ھەمە: كى بوو ئەو قەوانەى لى دا؟

ٺه حمه د: عهزه لٺي يا.. قهيناڪه، چي بووه جگه رهيه ڪي تر بڪيشه.
حه مه: هه زار جارم وتووه ڪه س قهوان لئ نه دات، ڪه من ٺه چمه ٺيري، به خوا
ٺه يفر وشم، من صندوقم ناوٽ.

ٺه حمه د: له سهري مه پو، مردووت مري، وا چه سپه ڪم خراب بووه، ٺه ه. ٺا ده
بي دهنگ به.

ڪهريم: سه لامونه له يڪوم.

ٺه حمه د: وه عه ليڪموسه لام، به خوا باش بوو هاتيت.

حه مه: به خير بي ڪه ريمه فه ني.

ڪهريم: سه لامه تب بي، ٺادهي حه مه نه ختي خه لووزي تر بگه شينه ره وه.. ده ميڪه
ليره ي ٺه حمه د؟

ٺه حمه د: هر وا نيو سه عاتيكه، ٺم نيوه پويه چيت خوار د؟

ڪهريم: بي تو ناخوش، شلڪينه و ڪه لانه يه ڪي باش، به هه نگوينه وه، ٺه ي تو؟

ٺه حمه د: من قبو وليه ڪي چه ور له گه ل بامتيه ڪي پر دووگ و ماينچه و
ڪلينچڪه دار، ٺا حه مه چايه ڪ بو ڪه ريمه فه ني بيته.

ڪهريم: ٺا مه قاشه ڪم به ري، ٺه حمه د. ٺه وه چه سپه ڪانت بو هاور دن؟

ٺه حمه د: نه مموه به سهري تو، ٺه بي ٺيمشه و بيڪرم.

ڪهريم: له ڪوئي ٺه ڪري؟ نه سه نه يماوه.

ٺه حمه د: وا مه لي بو خاتري خوا؟ ٺينجا چي بڪه م؟ به ذاتي خوا ٺه بي بڪه وينه شيله
دروستڪردن، من چووم به ملي شڪاوم ٺه وه مو سوخته يه شم يا به ڪاڪ عه باس.

حه مه: ها ٺه وه ڪه ريمه فه ني؟

ڪهريم: دايني له به رده ماما، جامي به فراو يشم بو بيته، ٺه ري ٺه حمه د دهنگ و باس

چييه؟ گوي له راديو ٺه گر يت؟

ٺه حمه د: ٺه ري وه لا ناوبه ناو مناله ڪان ٺه يڪه نه وه، من ٺم قونبه له ي زه ريه به
باش نازانم.

ڪهريم: ٺيمه هه قمان چييه به سه ر قونبه له ي زه ريه وه (هه ناسه وه رنه گر يت، فوو

له ٺاگر ٺه ڪات).

ئەحمەد: چۆن ھەقمان چىيە بەسەرەو، ئەي ئەگەر سبەينى پىيانەو ھەنەين؟
كەرىم: كى ھەددى ھەيە جانم، بە خوا ئەو ھى پىمانەو ھەبنى، سىمىلى ئەبىرىن، دەي
ھاتوو، نەفەسى لەمە بكىشە.

ئەحمەد: ئا بىنە بە قوربانە (قووى پىائەكا و ھەلى ئەمژى)، ئەي ھەزار بۆمباي
زەرى بە قوربانىت بى. بە خوا خۆشە، دە وەرە كەرىم ئەو بۆمبا پىسە بتەقینە و
ئەم تلىكە جوانەمان لى بكات؟

كەرىم: كى ھەددى ھەيە، بە خوا بە تاقي تەنيا دەرەقەتى ھكومت يەم.
ئەحمەد: دوينى كەرىم زللەيەكم دا لە كابرايەك، لاشەكەي كەوت لە بەرپىما و
سەرى چوو بۆ ئەمريكا...

كەرىم: راست ئەكەي، راست ئەكەي. ئەوا دوينى بە رىگەدا ئەرۆم، تەماشائەكەم
شەمەندەفەرىك لە ئەمريكاو ھاتوو و رىگاي ھەلەكردوو..
ئەحمەد: ئى، ئىنجا چىت كرد؟

كەرىم: چىم كرد؟ بانگم كرد بوەستە، كەچى ھەر ئاورپىشى لى نەدامەو.
ئەحمەد: بە خوا بى ئەدەب و بى تەربىيەتە؟ چۆن تۆ بانگى بكەيت و ئەو
رانەو ھەستى؟ ئاخىر چۆن؟

كەرىم: تۆ راو ھەستە دەرديم دەرمان كرد، تۆ كاكى خۆت چۆن ئەناسى؟ لەگەل يەك
شەقم لە بەرسنگى ھەلدا، پىرە شەمەندەفەر ھەتا تىابوو تى قانچانەو بۆ ئەمەريكا...
ئەحمەد: قاچ خۆش، دەست خۆش، ئاوا ئەبى.
(شەق لە تەنەكە)

(مۆسىقا)

ئەحمەد: بە زاتى خوا كەرىم كە تەقەكە ھات، وام زانى دراينە بەر توپ و بۆمبا.
لام وا يە من ناوكم كەوتوو، ھىچ، ھەرچىيەكمان كىشا بەفېرۆچوو.
كەرىم: بە نامووسم، منىش ھىچم لە كەللەدا نەما، لام وا يە سەفرام جوولائو..
ئەرى ھەمە چى بوو ئەو؟
ھەمە: ئەو ھاگرەدەكەي فەرھى ئاسنگەر بوو، تەنەكەي لە دەست كەوتە خوارەو.

که‌ریم: ئینجا حه‌رامزاده‌ی وا هیچ کوییه‌ک نه‌دۆزیته‌وه ته‌نه‌که‌ی لی‌بدا به‌ ئه‌رزا،
ئیره‌ نه‌بی؟ به‌ خوا منالی ئه‌م زه‌مانه‌ بی‌حه‌یان..

ئه‌حمه‌د: راست‌ئه‌که‌ی، ئه‌شه‌ه‌دوبیلا راسته‌، تو -هیچ نه‌بی- که‌ریم ئه‌فه‌نی نیو
لووله‌م به‌ قه‌رز بده‌ری، هه‌تا ئه‌کرم.

که‌ریم: باشه‌ له‌ قوتووه‌که‌دا نیوه‌ی زیادی تیايه‌.. ئا تووخوا ئه‌حمه‌د ئه‌گه‌ر
گۆرانیه‌که‌ی نه‌لیی، با نه‌ختی بیینه‌وه‌ سه‌ر خۆمان.

ئه‌حمه‌د: کام؟ ئه‌سته‌مبولده‌؟

که‌ریم: ئا، ئا خۆیه‌تی.

ئه‌حمه‌د: گۆرانی ئه‌لی...

که‌ریم: بۆچی ناتوانی حه‌مه‌؟

حه‌مه‌: به‌ زاتی خوا وه‌کوو قاچم بېرته‌وه‌ وایه‌؟ ئه‌ی هاوار به‌ مالم، هه‌یش،
قاچی راستیشه‌.

که‌ریم: کئ ئه‌بیریته‌وه‌ حه‌مه‌، به‌ چی؟

حه‌مه‌: به‌ خوا لام برایه‌وه‌، به‌ جگه‌ره‌ بېریانه‌وه‌. ئه‌ی هاوار به‌ مالم، خو ئه‌وه
تاکه‌ قۆنده‌ره‌که‌م له‌ولاوه‌ که‌وتووه‌.. ئا هه‌لسن، نامه‌درتان نه‌که‌ن، بگه‌رین به‌شوین
قاچما، بزانی چیی لی‌هات؟

ئه‌حمه‌د: باوکم، با خۆمان چا بۆ خۆمان تی‌که‌ین، ئه‌وه‌نده‌ ئه‌کیشی ئه‌م
مردوو‌مراوه‌، ئه‌وه‌ته‌ی من هاتووم، پینج جگه‌ره‌ی تی‌کردوووه‌ و سه‌بیلیکیش.

که‌ریم: ئه‌ه‌ له‌ .. مالی وێران‌بی.. به‌س نییه‌ سه‌ریشی پیوه‌ ماوه‌.

حه‌مه‌: به‌ خوا لام وایه‌ عه‌زه‌ قاچی دزییم، هه‌موو شتیکی له‌ده‌ست یه‌ت. ئه‌و
پۆژه‌ ته‌ماشائه‌که‌م سه‌ری عه‌باسی فه‌قیری خستۆته‌ بن‌باخه‌لی.. خه‌ریکه
لیی ئه‌شاریته‌وه‌. ئاخ‌ر ئیستا من به‌م گۆرانیه‌وه‌ و به‌ حه‌وت سه‌ر خیزانه‌وه‌، ئه‌گه‌ر
قاچیکم ب‌دزن، چی بکه‌م بۆ خاتری خوا؟

(ته‌قه‌ی ده‌رگا)

(مۆسیقا)

حه‌مه‌: چی بوو دیسان؟ به‌ خوا ئه‌م عاله‌مه‌ بی‌شه‌رم، ئاخ‌ر نالین پیاو
دانیشه‌توووه‌ لیره‌. ئه‌وه‌ بۆ وا ئه‌که‌ی هه‌تیو؟ لاچۆ با نه‌یه‌م بتخنکینم.

كەرىم: وازى لى بىنە ھەمە، منالە وردە كەمان لى مە ورۇژىنە.
ئە ھەمەد: ئە زانى كەرىم ئىمشە و تۆزىكى مابوو بە شووشەى پەنجەرە كە سەرى
خۆم بېرىم.

كەرىم: بۆچى؟

ئە ھەمەد: ئە وا ئە بىنم بە شى دوو جگەرە بە نىگم ھەيە، مېنىش يە كىكىانم كىشا، لە پاش
نەختى ھەر وا تاس بىردىمىە وە.. بچووك بوومە وە، بچووك بوومە وە، ھە تا بە قەد
ماسىيەكم لى ھات و بۆ خوم لە ئاويكى سارد و خۇشا دەستىم كرد بە ھاتوچۆ. لە پىر
بووم بە قولايى ماسىگىرىكە وە.. ھەرچەند خۆم راپسكان، فايەى نە بوو. ئاخىرى ھىتامىە
مالە وە و ناوسكى ھەلدېرىم و تە ماشائەكەم ژنەكەى تەشتى رۇنى بۆ خستىمە سەر
ئاگر. خۆم بە خۆم وت: ئاى ئە ھەمەد، قور بە سەرت، بە نامووسم فەوتايىت. برا رۇن
كەوتە قرچە قرچ، دووكەلى لى پەيابوو. وەللا ژنە ھەلى گرتىم بمخاتە ناو تەشتە رۇنە وە،
نەخىر گەرمایى بە لەشم گەيشت، برا ئە و غەدارە دەسى لى بەرەللاكرىم و پىشتم
سووتا. وەللا نەمكرده نامەردى، قەلەمبازىكم دا. كە چا و ئەكەمە وە، دايكى ھەسەن
خەرىكى كوژاندنە وەى جەكانمە وە سەرىشم كىشاوہ بە پەنجەرەكەدا، تەبەقى
شووشەم شكاندو وە. دە فەرموو دەى ئە وە خەيالى بەنگ. ئىتر ھەمە چۆن قاچى
گوم نايى؟ (ھەردووكيان پى ئەكەن).

كەرىم: بە خوا من بەنگم ھىچ لا باش نىيە؟

ئە ھەمەد: رازنەكەى بەنگ خراپە، راستت ئە وى تىياكە شای كەيف و خەيال.

كەرىم: ئە ھەمەد وا ديارە ئەم تىياكەى نە ضروللا زۆر شتىكى نايابە؟

ئە ھەمەد: بە چىيا ئە زانى؟

كەرىم: ئە وا سوارى قاوو غە شقارتە يەك بووم و لە ئوتوموبىل تىژتر بۆ خۆم
بەسەر ئەم ئەم جادانە دا دىم و دەچم، نايەيت بىتەم بۆ سەرچنار، وەرە لە تەنىشت
خۆمە وە سواری بە.

ئە ھەمەد: نە بە خوا من وام لە ناو قۇببى قەرە داغا.. ئەى ھاوار لەم ھەموو
جوانىيە، فىنك، خۇش..

که‌ریم: خۆت لاده دایکم، خۆت لاده.. با پیتته‌وه نه‌که‌م، لاچۆ له به‌رده‌می
ئوتومبیله‌که‌ما.. ئە‌ها.. ئە‌ها.. (ده‌نگیک) ئە‌ه به زاتی خوا چه‌رداخ به دووکانی
تایه‌نه‌وه نه‌ما.. به ناموسم هه‌موویم پێ‌ئە‌بژێریت..

ئە‌حمەد: به خوا قۆپی سامداره.. ئە‌م شاخه به‌رزانه و.. ئە‌م هه‌موو چه‌رپووبی‌شه‌یه و
جیک جیک، ئە‌ی هاوار به مالم، پلنگه، پلنگ، وا ئە‌مخوا، ئە‌مخوات، ئای ئای
ئە‌شه‌ه‌دوبیللا خواردمی.

(مۆسیقا)

حه‌سه‌ن: بابە، وه‌ره‌وه دایکم بانگت ئە‌کات؟

ئە‌حمەد: ها؟ .. دایکت؟ منی بۆ چییه؟

حه‌سه‌ن: نازانم ده‌هه‌سه.

که‌ریم: ده‌هه‌سه، ئە‌حمەد بزانه چییان ئە‌و‌یت؟

ئە‌حمەد: سه‌عات چه‌نده، هه‌سه‌ن؟

حه‌سه‌ن: وا نزیک هه‌وته.

ئە‌حمەد: نزیک هه‌وت، ئە‌ها.. ئە‌وه بۆ وا زوو رۆژ ئە‌بریتته‌وه؟ به‌دوعا که‌ریم ئە‌فه‌نی؟

که‌ریم: خوا حافیظت بی، هینه‌که‌ت له‌بیرنه‌چیت.

حه‌مه: خۆت وه‌کیل به، به‌خوا نازانم، دووانه، سیانه..

ئە‌حمەد: باشه، قه‌یدی که‌به‌دوعا، نه‌ختی له‌وه‌ل‌ووزهم بۆ بنیره‌وه.

حه‌مه: باشه، به‌سه‌ر چاو. خوا حافیظ بی.

(که‌میک بی‌ده‌نگی)

(مۆسیقای کۆلان)

ئە‌حمەد: "کی له‌ماله‌وه‌یه، هه‌سه‌ن؟

حه‌سه‌ن: دایک و مناله‌کان.. تووخوا بابە گیان عه‌یب‌نبیه‌یه و له‌خۆشت و ئیمه‌ش

ئە‌که‌یت؟!

ئە‌حمەد: عه‌یبی چییه، هه‌تیو؟ چیم کردووه؟

حەسەن: ئىنجا چى ماوھ بىكەيت، عەيب و شوورەيى لە بەيانىيەوھ تا ئىوارى
لەو چاىخانە پىسەدا دائەنىشت، ئەم ھەموو پارەيە قەرزارىت، ھىچ لە مالاً نىيە.
ئەحمەد: وس بە كەرە، تۆ ھىشتا سەرت لە ھىلكە نەجووقاوە، لە دنيا چوزانى..
ئەرى حەسەن؟

حەسەن: بەلى.

ئەحمەد: ئەوھ ئەم ئاوە زۆرە چىيە؟

حەسەن: كام ئاوە؟

ئەحمەد: چۆن كام ئاوە ھەتتو، ئەى چاوت تەنەكەيە؟

حەسەن: ئەمە جوگەلەيە.

ئەحمەد: جوگەلە (پىئەكەنى) ئەمە جوگەلەى پىئەلەين، بەزىادىي، فايەى نىيە.
ئەمە لە تەھەمولى مانا نىيە، ئىنجا خۇ من مەلەش نازانم.

حەسەن: ئەوھ چى ئەكەى، بابە؟

ئەحمەد: چۆن چى ئەكەم؟ دەى تۆش خۆت پرووت كەرەوھ، با تەرنەبىن..

حەسەن: بابە بۆ خاترى خوا، خەلقى چاوى لىيە، عەيبە، خۆت پرووت مەكەرەوھ.

ئەحمەد: عەيبى چىيە، ھەتتو دەى خۆت پرووت كەرەوھ.

حەسەن: بابە جوگەلەيە جوگەلەيە، بازىك بدە ئەپەرىتەوھ.. ئى ھاوار خوا..

ئەحمەد: چەنە مەدە كەرە، بەقەد تانجەرۆ بىت، جوگەلەى چى؟

حەسەن: ئەوھ ئاخىرى خۆت پرووت كەردەوھ؟ شەرتى بە شەرتى خوا چارىكى تر

سەر نەكەمەوھ بە مالاً..

(دەنگ دوورئەكەوئىتەوھ)

ئەحمەد: (بە دەنگى بەرز) بۆ كوئى ئەچى، حەسەن؟

حەسەن: سەرى خۆم ھەئەگرم لەتاو تۆ، لەتاو كەردەوھكانت، لەتاو تىياك، لەتاو تىياك.

(مۆسىقا)

(تەواو)

خزمی خراب*

۱۹۵۱/۱۰/۲۹

محهمه د: (له بهرځویه وه) ئه وا جل له بهرکرا، چیم له بیرچووه؟ چیم له بیرچووه؟ هیچ، مردووت مری، ئه وه نده شت لیک ئه ده دیته وه.. چیت له بیرچووه، ده ملی ریگا بگره و بړو بړو دائیره کت. هه شه شین به سهرت، با دهرت نه که ن. گوايه بړو دهرم ئه که ن؟ ئه م هه موو قوربه سه ریبه ش بچیژم، به م مه عاشه که مه ش رازی بم، هیشتا دهریشم که ن.. یاخوا موباره ک نه بیت، له پاشا ئه م فکر کردنه وه یه ی بړو چیه مال ویران؟ ئیستا چیم له بیرچووه؟

ئینجا بړو چی من میشمک له سه را ماوه، بړو چی پارهم له گیرفانا ماوه، بړو چی زه خیره وا له مالما به ده دست میوانه وه. بړو چی ئه شویرم قسه به که م؟ نه. قسه ی چی ئه ی قوربه سه ر من. ئه ی بړو پیشینان وتوویانه "میوان که ری خانه خوئییه؟" پیشینان شه کریان خواردووه، نو قل له ده میان. خانه خوئی که ری میوانه.

به خوا له مه ودواوه یه کئی بلل "میوان که ری خانه خوئییه"، هه لی ئه درم.

کوربه ئیستا وه ختی ئه مه یه؟ بړو ناچی بړو دایه ره که ت، مال ویران؟

باشه ئه روم، هیشتا نیو سه عاتی ماوه. ئه م په له په له چیه؟ به لام چیم له بیرچووه؟ چیم له بیرچووه؟ ئا.. سداره که م.. کچی زه کیه.. زه کیه خان، زه کیه.

زه کیه: (له دووره وه) تۆزی راوه سته، چا بړو پورم تی ئه که م

محهمه د: ئه ی هاوار به مالم خوا... کوربه ئه مه مال نییه، ئه مه نه خوشخانه ی شیتانه، چیه ئه مه؟ به ناموسم ئه وه نده ی نه ماوه که لاله بی بيم.. کوربه نه ره فیک ره فیکه، نه خزم

* که مال ره ئووف محهمه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، سلیمانی (له بلاو کراوه کانی ده زگای چاپ و په خشی سه رده م)، ۲۰۰۰، ل ۱۰۴-۱۱۳. جیگه ی گوته، دهوری ئه که ره کان نیشانه نه کراوه که کئی و کئی به پئی چیرو که که ده نیو نینین. راستییه کیشی به ده فته ره که وه دیاره بی که م په ره ی دراوه و لی کراوه ته وه. بویکا وی ده چی دابه شکردنی ده وره کان له ئه و په ره یه دا بووی و له ده دست چووبی. (ک.ر.)

خزمه، نه دهره وه دهره وه، نه مال ماله، نه دائيره دائيره... ئه ئه هاوار، كوره ئينسان
ئه ته قيت. دنيايه كه وتووين، هيچي به سهر هيچه وه نيه، كچي.

زه كيه گيان (به ئه سپايي) له بهر پوورت مرم، وهره به لامه وه، ئاخر خو منيش
ميردم.. كچي زه كيه؟

زه كيه: ئه وه ئه لئي چي؟ ئه وه له بهر خو ته وه قسه ي چي ئه كه يت؟ چيت ئه وي؟
محهمه د: سداره كه م، كوا سداره كه م؟

زه كيه: داخو گوتم چي ئه وي؟ ئه م هموو ئيشه ش بكم و به شوين سداره كه ي
توشا بگه ريم. من ئيشم هه يه و وا نيوه رويه.

محهمه د: ژن ئه بي و جوابي ميرد بDATE وه، زه كيه؟

زه كيه: ده بزانه له كوئ داتناوه، فيكر بكه ره وه....

محهمه د: فيكر فيكري چي؟ كوا فيكر ماوه، قوربه سهر فيكر، قور به سهر ئه وه ي
فيكر ئه كاته وه، به سهر ئه وه ي فيكري ماوه... من ئا ليره دام نابوو، شه وي كه به
ناخيرم خوم پووت كرده وه، .. ئا ليره.

زه كيه: ئه ئه وه چيه به و بزماره وه هه لواسراوه؟

محهمه د: ئه وه؟ ئه وه سداره يه؟ به لام هه ي من نيه خانم.

هه ي هه سن به گه، ئه ئه هه ي هه سه به گي ميردي كچي پوورت، هه ي ميوانه، يا
خوا به خيري بي ميواني عازيز، به روي به هار به شه وي پاييز.

زه كيه: ئه وه ئه م گالته كردنه ت له چي، پياوه كه؟

محهمه د: گالته ي چي؟ پيشينان و ايان وتوو. ئي له پاشانا ئه ئه ميردي كچي
پوورت، پوورت خوي، ئيمه يان گه ورنه كردوو، ماله كه ي ئيمه يان ئاوه دان و
پووناك نه كردو ته وه! ئه ئه عه زيز نين، ئيشيان چيه ليره؟ ئه مانه هه مووي له ولاوه
بوه ستي، ئه ئه دنياش پاييز نيه؟ ئيتر بوچي ئه لئي؟

زه كيه: عه يبه، دنگ هه لمه بره، پياوه كه له وديو نوستوو، پووريشم گويچكه ي سووكه.

محهمه د: ئه وه جارئ باسي پياوه كه له دو اييا ئه كه ين، به لام پوورت بوچي ئه بي
گويچكه ي سووك بيت، له تايه فه ي مشكه؟

زه كيه: يا خوا به به زيادنه بيت ئه واه، بوچي باسي خزمه كانم ئه كه ي، ئه ئه
خزمه كانئ خوت؟

محەمەد: خزمى من بن يان هبى تو، فەرقىيان نبىه، هەموويان هەر بۆ ئەوھ يەن
كە زەرەرمان لىبدەن. هەموويان سن و كوللەن، يەن بۆ زەخىرەخواردن، بۆ
ئەوھى مالەكەمان گەسك لىبدەن. گىرفانمان بەتال بەكەنەوھ، بمانخەنە ژىر بارى
قەرزەوھ، ئاژاوەمان بۆ بنىنەوھ.

زەككە: لەسەرى مەرۆ، لەسەرى مەرۆ، ئىنجا كى بەدەم دەرەقەتى تو يەت؟ لە
هەزار ئاوت داوھ، قولەپىت تەرنەبووھ.

محەمەد: قولەپىم، قولەپى چى، ئىمە باسى ميوانە عەزىزەكانمان ئەكەين،
زەككەخان. ئەى! ميوان... ميوان.

زەككە: ئەم بەيانىيە شەرت لىئەبىتەوھ، پەنام بە تو خوايە! خراپ ھەلساوى،
ئەتەوى بەزم داگىرسىنىت، ئەتناسم.

محەمەد: ناحەقمە خراپ ھەلسم؟ ئەمشەو لەسەر قەنەفەكە نوستم، ھەرچى
پەراسووم ھەيە تىكشكاوھ، ئافرەت. خوا ھەلناگرى، پوورت دويىنى قەرەوئىلەكەى
بى چۆل كردم بۆ حەسەن ئەفەندىيى زاواى، ئەللى گونى عەرزە!

زەككە: وس ... وس، لەودىو نوستووھ، حەيامان مەبە.

محەمەد: ئىستە نەمەلازم زەككەخان، سدارەكەم بۆ بدۆزەرەوھ. با بۆم دەستى
يەككە بېرم، شتومەكتان بۆ بېرم، يەنى شتومەك بۆ ميوانە عازىزەكانمان بېرم...

زەككە: ئەو شتە رەشە چىيە لەسەر دەمى گۆزەكەم؟

محەمەد: كامە؟ كام گۆزە؟ ئادەى... دەك موبارەكم نەكرد، ئەمە خو سدارەكەى
منە، بۆ لەوئىت داناوھ؟

زەككە: بەزىادەنەبى؟ بۆچى من شىت بووم، سدارەكەت بخەمە سەر دەمى گۆزەكە.

محەمەد: ئىنجا كەواتە من شىت بووم و ھىشتا بە خوّم نەزانىوھ؟

زەككە: نە، من لەسەرم كردبوو، كە دامكەن، خستەم سەر دەمى گۆزەكە.

محەمەد: ئىنجا كەواتە من شىت بووم و ھىشتا بە خوّم نەزانىوھ؟

زەككە: نە، من لەسەرم كردبوو، كە دامكەن، خستەم سەر دەمى گۆزەكە.

محەمەد: ئەمە ئىشى ئەوھ، خوا دەستى بشكىنى، پەنجەكانى ھەلوھرىنى.

زەككە: بى دەنگبە، بۆ خاترى خوا، با گوئى لىنەبى.

محەمەد: گوئی لئەبى فىلنارى فىلسەقەر. كچى خۆ من تەقىم، بە دريژبى شەو سدارەكەم لەسەر دەمى گۆزە دابنریت، خۆم لەسەر قەنەقەكە ھەموو پەراسووم بشكىت و ھىشتاش بى دەنگىم. فەرموو تەماشاكە چۆن دريژبوو، ئەلى لوتى ھەسەن ئەفەندىيە.

زەكیە: بى دەنگە، بۆ خاترى خوا، ئىستاكە چوویت بو دایەرە، ئوتوى لئ دە....
محەمەد: ئەى پەراسووم چى لئ بكەم؟ ئەویش لەئوتوبدەم؟! ئەوا گىرفان ئوتوى لئ دراو، زەخیرەش گەسك.

زەكیە: بەراستى تۆ زۆر گۆراوویت، عەیب نىيە، چىيە ئەمە؟

محەمەد: تۆ راست دەوى، وا رۆحم گەيشتە سەر لووتم، ھىچ لە توانا نىيە لەمە زىاتر خۆم بۆمەو، بەسى نىيە ئىتر. كەى پوورت بەخىرئ تەشريف ئەبات؟
زەكیە: چى بكەين، گوايە دەرىكەين؟

محەمەد: ئاخىر نابى زەوقى ھەبى، نەختى لىك بداتەو؟ ئەو وتى: ھەفتەيەك زىاتر نامىنیتەو، كەچى وا بوو بە چوار مانگ.. تەقىم بۆ خاترى خوا؟

زەكیە: ئاخىر عەيبە و ميوانمانە؟

محەمەد: ئىمە ميوانى ئەوین، ھەدما ن چىيە، ئەو خاوەنى مالا.

زەكیە: ئىستا چىت ئەوى؟

محەمەد: بروت، بروت، تەشريف بەریت، بچى بۆ مالى خزمىكى تر. ھەر من خزمم؟ .. ئاى ... سەيرە سەير!

زەكیە: ئەى ھەسەن ئەفەندى؟

محەمەد: كى، ھەسەن ئەفەندى؟ (پى ئەكەنى) پاس ئەكەى ھەسەن بەگم لەبىرچوو، ئەویش تەشريف ئەبى ببات، بۆ ئوتیل، بۆ مالى خزمىكى تر. دوو قەرەوئلەمان بە ھەزار كویرەو دەرى كرىو، كەچى ھەردوو كيان لئ داگىر كرىوین. پەراسووم شكا بۆ خاترى خوا.

زەكیە: ئاخىر تۆ خانەخوویت، عەيبە قسە بكەى، تۆ خاوەنى مالى....

محەمەد: (پى ئەكەنى) مال؟ كام مال؟ ئەى مالم بەقورگرت، وەكوو ميوان بەقورگرت. ئىستا تۆ پىم نالى بۆچى كە دوو قسە بە بەرزى ئەكەم، پوورت

هه‌ئەداتى. ئەو حەقى چىيە بەسەرەو، لە كاوبووەكەى خۆشما نابى دوو قسە بکەم؟ ئەبى ئىزنى لى وەرگرين؟ ياخوا موبارەك نەبیت.

زەکیە: خوا وای دروست کردو، چى لى بکەین. لە پاشا وەکوو لە گەل حەسەن ئەفەندییایە، پیکەو وەرۆن و رزگارین، بە راستى بۆژەبووین^۱.

محەمەد: ئیستا کەى حەسەن بەگ تەشریف ئەبات؟ ... ئەترسم ئەویش وەکوو پوورت دووسى مانگ گەرەمان بکات؟

زەکیە: برواناکەم، ئەوا پوورم پوورمانە، ئەو چى؟

محەمەد: ئەو؟ ئەى ئەویش مێردى کچى پوورى تۆ نىیە؟ ئەویش بەشدارە. راستت ئەو، زەکیە من ئەم حەسەن ئەفەندییەم هیچ بەدل نىیە.

زەکیە: ئیستا چارمان نىیە. ئەوا تووش بووین پیاووەکە.

محەمەد: هیچ شتىک نىیە لە دنیا دا ناوى تووشبوون بىت و چارەسەر نەکریت. بەلام تۆ پىم نالیى بۆچى هەتا ئیستا من بە خزمەت ئەم پوورەى تۆ نەگەشتووم.

بە خوا ئەمە و حەسەن ئەفەندییەم بدیایە، برواناکەم بمهینايتایە.

زەکیە: پیاووەکە عەیب ناکەى قسەى وا ئەکەیت. من هەقم چى بەسەریانەو، من لە گەل تۆ دام. خاوى ئەکرد هەر ئیستا دەرتتەکردن، منیش بارم سووک ئەبى و دوو

پارووى رەحەتى ئەخۆم.

محەمەد: ئەو حەسەن بەگ هیشتا هەلنەساو.

زەکیە: نە، پوورم ئەلى هیلاکە، با بنوى.

محەمەد: جوانە، هیلاکى چىیە؟ بە خوا ئەم عالەمە بى شەرمەن. ئاخىر وا من ئەرۆم بۆ دایەرە، لۆزەندەرى وا لە مالەو نوستوو، بۆچى؟ کچى تەقم کرد، ئەوا کوا

پوورت، هەژدیهاىم کرد بە گزیا؟

زەکیە: لە مووبەق چائەخواتەو.

محەمەد: لەو حەلەو هەر چائەخواتەو؟ ئەى قور بەسەر چا، بەسەر شەکر، بەسەر ئەو هى ئەیانکرى. کچى ئافرەت مردم. بە نامووسم لەو رۆژەو کە ئەو

خەلقە سەریان تى کردووین، نە خەوم خەو و نە خواردم خواردم.

^۱ بۆژە: بىزارکردن، جارس و هەراسان کردنى يەکیک. (ک.ر.)

زەكیە: بئى دەنگە، پىاۋەكە زۆرى رۆيشتوۋە و كەمى ماۋە. ھەلسە با بچىنە لای پوورم.

مەمەد: ئاخىر ئەترىسم دەست بىكات بە تەحقىق و تەحقىقكارى لەگەلما؟ با برۆين، سابىرم بە بەشت خاۋايە..

(مۇسىقا)

پوور: ئەۋە ھەتا ئىستا چىتان ئەكرد لە ژوورەۋە؟ ئەۋە بۆچى بە تەنيا لىرە بەجىتان ھىشتم، رۆلە؟ تووخوا ئەۋە باسى چىتان ئەكرد؟ خۆ من ھەقىش نىيە بەسەرەۋە، بەلام ھەروا ئەلىم.

زەكیە: بە خوا پوورى باسى ھىچمان نەئەكرد، مەمەد ئەيەۋىت برۋات بۆ دايەرە. پوور: ئەۋە بۆچى، رۆلە زەكیە، شت لە پوورى خۆت ئەشارىتەۋە. پەنام بە تو، ھەر ئەلىي دايكتى. تووخوا ھەمە باسى چىتان ئەكرد؟

مەمەد: باسى سدارەكەمان ئەكرد كە خرابوۋە سەر دەمى گۆزەكە.

پوور: ئۆى ئەۋە من دەمى گۆزەكەم پى داپۆشى. چى بكەم رۆلە ھىچم دەست نەكەۋت بىخەمە سەر دەمى گۆزەكە.

مەمەد: ئاخىر گۆزەكە خۆ دەمەۋانەى پىۋەيە، ئىتر ئەم سدارەى من بۆچى؟ ئەى ھىچ شتىكى تر نەبوۋ لە سدارەكەى من زىاتر؟

پوور: ئىنجا رۆلە عەيب و شوورەيى من چۆن بەناۋ مالى ئىۋەدا ئەگەرېم، من چۆن دەست ئەبەم بۆ ھىچ. من مىۋانم، رۆلە. چۆن بۆ من ئەشى دەست لە شتومەكى ئىۋە بەدم.

مەمەد: تو مىۋانى؟ ھاشا تو خاۋەنى مالى، تو گەرەى مالاكەى، لە چۋار مانگ لەمەۋبەرەۋە كە تەشرىفت ھىناۋە، مال بوۋە بە بەھەشت، پاك، جوان، پووناك، تەمىز.

پوور: يا خوا خوا بتهيلئى بومان قورعانهكە، يا خوا خوا بۆ منت بهيلئى.

مەمەد: ھەر بۆ تو؟ ھەر بۆ تو نا، لەبەر خاترى ھەسەن ئەفەندىش.

پوور: ئەۋە بۆچى رۆلە ۋا درەنگ ھەلئەسیت، بە خوا من لە مەلابانگانەۋە بەخەبەرم.

محەمەد: منیش لە سبەینیوێه مەلابانگدان هەلئەسم، چارم چیبیە، بەلام لەبەر
حەسەن ئەفەندی، ئەترسم خەبەری بیتهوه.

پوور: ئا، راستەکە ی. بە قوربانی سەعاتیکی حەسەن بم، ئیمامی حەسەن دەست
بە بالی بگریت. تووخوا تەقەمەکە، با خەبەری نەبیتهوه، با تیر بۆ خوی بنوی.

محەمەد: بەسەر چاو، بەسەر چاو، ئەمریکی ترتان نییە؟

پوور: بە خوا رۆلە وتم برۆمەوه، ئیتر بەلام کە حەسەن هات....

محەمەد: یەعنی بەیەکەوه ئوغرئەکەن، کە ی؟

پوور: نەوه لالا لەبەر ئەو وا جارێ ئەمینمەوه، چی بکەم رۆلە.

محەمەد: یەعنی حەسەنیش قەراری وایە یەکدوو مانگیگ گەورەمان بکات؟

پوور: مانگونیویک ئیجازە ی وەرگرتوو و ئەشلی درێژی ئەکەمەوه.

محەمەد: چی، مانگونیویک، تەنیا مانگونیویک، هەر چل و پینچ رۆژ و بەس،
ئە ی گیان، کورە گیان. ئەم جارەش گیان، درێژی ئەکاتەوه، هەر درێژ و بەس؟
ئە ی بۆ پانیشی ناکاتەوه! پانمان ئەوی، درێژی ئەکەینەوه. جوانە، یاخوا بەخیری
میوانی عزیز، بە رۆژی بەهار بە شەوی پاییز...

(مۆسیقا)

حەسەن: (دیتە ژوورەوه و باویشک ئەدا) چیبیە، بزانی مەسەلە گۆرانی وتن و شادییە.
محەمەد: ئە ی چۆن؟ وا خەسووت مژدە ی یامی کە مانگونیویک گەورەمان ئەکەن،
گوا یە شت لە مە خۆشتر هە یە....

پوور: چیم پێوتی حەسەن گیان؟ نەموت ئیمە یان زور خۆش ئەو ییت.

حەسەن: وه لالا راستت کرد، نەمئەزانی ئیجگار بەم رادە یە بەتەنگ ئیمە وهن.

پوور: رۆلە حەمەکە، حەسەن خەریک بوو لە ئوتیل دابەزیت.

محەمەد: ئوتیل؟ ئینجا ئەوه عەقلە، گوا یە میردی کچی پووری ژنەکەت ئوتیلی
هەبی، ئیتر ئوتیل مەعنا ی چی؟

پوور: بە خوا رۆلە منیش وام پێوت.

محەمەد: زۆر زۆر چاكت كرد، ئافەرىن بۇ عەقل و كەمالت، ئافەرىن بۇ سەلىقە و تەگبىرت.

زەككە: دە هەلسە، محەمەد بچۆ بۇ دايرەكەت، درەنگە.

محەمەد: ئا.. راست ئەكەى، بەلام چى بکرىن بۇ نيوەرۆ؟ چىتان بۇ بنىرمەوه؟

حەسەن: ئا.. باش بوو بىرت خستمەوه، لوتفەن دوو ماسىي گەرەمان بۇ بنىرەوه.

محەمەد: ماسى؟

حەسەن: لەگەل نەختىكيش گۆشت بۇ چىشتى شلە.

محەمەد: جوانە.

حەسەن: تۆزى سەوزە و ميوەش. ئا ئەوه خۇ مريشكىستان لە مالەوه هەيه...

زۆر شتىكى باشە ئەم مريشك بەخيوکردنە، حازر بەدەستە، من

محەمەد: تۆ راوەستە، كاكى خۆم، راوەستە، بەلام ئەم هەموو شتومەكانە

بۆچى؟ چى قەوماوه؟

حەسەن: وەللا چەند هاوړپييه كم بانگ كردووه بۇ قاوهلتى.

محەمەد: كين ئەم هاوړپيانهت؟

حەسەن: دويني ديمن، ئيتير منيان دەعوەت كرد بۇ سەر قاوهلتى و منيش...

محەمەد: توش بانگت كردنەوه، وەنييه؟

حەسەن: با وايە؟

محەمەد: زۆر جوانە.

حەسەن: زۆر جوانە.

محەمەد: بەلام شار پريه تى لە چىشتخانهى ناياب.

پوور: ئىنجا رۆلە ئەوه چۆن وائەبى؟ چۆن ئەو لىرە دابەزىوه و هاوړپىكانى

بەپرى بۇ چىشتخانه؟ گوايه ئەمه عەقلە.

محەمەد: عەقل؟ ئىنجا كوا من عەقلم ماوه؟ ئەمه مالى منه يا مالى تويه، پوورى

موحتەرەممان؟

پوور: زانىمان مالى تويه، بەلام چى لە مالەكەت كراوه، خوانەخواستە؟

زەكیە: ئەى پشتى تۆ و حەسەنى زاوات بگرم، مالتان لى كىردىن بە جەھەنەم.
 پوور: بە قورعانه گەورەكە يەك دەقىقە لەم مالدە نامىنم، حەسەن.
 محەمەد: پىويست بە سوين خواردن ناكات، فەرموون.
 حەسەن: تۆ ئەتوت خۇشيان ئەويين، پوورى؟
 پوور: بەھەلەچووم، مار بە زمانمەو بەدات، من چوزانم خزمىكى وا خراپىن.
 محەمەد: خراپىن، چاكىن، لەسەرى مەرپون، شتومەكەكانتان بىچنەو و
 تەشرىف بەرن.

پوور: ئىتر نەيەن بە مالمانا هوو؟

محەمەد: لام وايە تاكە قۆندەرەكەمان دائىما لەوى كەوتوو! كچى من كەى تۆم
 ناسىو، كەى چاوم بەسەر و سەباحى خۆت و كچ و مىردى كچت كەوتوو؟! من
 كە ژنمەينا، بۆچى لايەكتان نەھاتن بەلاما؟ بۆچى كەستان دەستىكتان نەگرتم؟
 ئىستاش بۆ ميواندارىەتى و مال بەقورگرتن، بووم بە خزمتان. وەللا لەمەوداوە
 يەكىكتان بەم مالدە بىن، سەگتان پىوئەئىنم.

حەسەن: لەسەرى مەرپو، كابرا، يا ئەللا پوورى با برۆين.

پوور: يا ئەللا پىشمكەو، بچىن بۆ مالى جەلال ئەفەندى خۆمان.

محەمەد: ئەچن بۆ ھەر كوئىيەك فەرموون، دەى خىرا. مەوہستن.. خىرا، خىرا..
 وەللا ئەوى بە مالما بىت، چى و چى ئەكەم بە ورگيا. دەى بۆ دەرەو.

حەسەن: راوہستە، پالم پىوہمەنى، عەيب ناكەى؟

محەمەد: ئىنجا تۆ لە رىي پالاي، سىخنەى لە ئۆمەت نەچوو! يا ئەللا.

(مۆسىقا)

شەرىف: (لە دەرگا ئەدا) .. ئەو ئەللى كەس لىرەنىيە... چىيە ئەمە، (لە دەرگا
 ئەداتەو بە قايم) ئەمە يە مالى حەمە ئەفەندى؟

محەمەد: كى بى ئەو، ئافرەت؟ خىرە ديسان؟ ئا بچۆ ئەو دەرگايەى لى بکەرەو.
 زەكیە: خۆت بچۆ وا من نان تى ئەكەم، دەستم گىراو.

محەمەد: ئىستا بەيانىمان بەو نەوعە رابوارد... بەم وەختى قاوہلتىيە ئەم
لەدەرگادانە مەعنای چى؟ كىيە ئەوہ؟ كىيە؟

شەرىف: منم حەمە، ئەمە مالى حەمە نىيە.

محەمەد: كام مالى حەمە؟ حەمە كىيە؟ حەمەى خزمەتكارى باوكت؟

شەرىف: حەمەى خزمى خۆمان، خزمى پوورم كە كاكە حەسەنم كچى پوورى
ژنەكەى ئەوى هيتاوه، مەئموورە مەئموور.

محەمەد: ئا.. مەئموورە مەئموور، حەمەى خزمى كاكە حەسەنت، رازنەكەى.
فەرموو وەرە ژوورى، وەرە.

زەكە: ئەمە براى حەسەنى مىردى كچى پوورته، تەشرىفى هيناوه، فەرموو.

شەرىف: خوا سەلامەتتەت كات، ئەوہ كاكم لە كوئيە؟ دويني پىوتەم ھەموو
پىنج شەمووان و جومعانىك بىم بۆ ئىرە، چونكە من لىرە لە مەكتەبەم.

محەمەد: ئى زۆر جوانە، بەلام كاكە و پوورى كاكە تەشرىفىيان برد بۆ مالى
جەلال ئەفەندى خزمەتان، ئەگەر حەزەنەكەى بچۆ بۆ ئەوى.

شەرىف: نەوہللا، بۆچى بچم؟ خۆيان يەنەوہ نەختىكى تر...

محەمەد: بۆ كوئى يەنەوہ؟ بۆ كوئى؟

شەرىف: ئەى نايەنەوہ؟ گوايە بە ئىجگارى رۆيشتون؟

محەمەد: بەلى، بە ئىجگارى تەشرىفىيان بردووه.

شەرىف: بۆچى چوون بۆ ئەوى، ئىرە باشتر نەبووہ؟! بە خوا من ناچم، حەز
لە چارەى ژنەكەى جەلال ئەفەندى ناكەم.

محەمەد: كورە، ھەلسە بۆ دەرەوہ، قورمساغ باوك، بەلام دا لە چارەى خوت و
برا و جەلال ئەفەندى و ژنى جەلال ئەفەندىش ئاوا... وەللا ھەتتو سەربكەى بەم
مالەدا، تەسلىمى پۆلىست دەكەم.

شەرىف: تۆ راوہستە كاكەحەمە...

محەمەد: كورە بۆ دەرەوہ، قورمساغ بۆ دەرەوہ، بەلام دا لە خزمى خراب، بەلام
دا لە خزمى درۆزن، لە خزمى خزم، بۆ دەرەوہ، بۆ دەرەوہ...

(تەواو)

چلکاوئیکی پیس:

نه خوشی سفسس*

۱۹۵۱/۱۲/۱۰

گورینی له عه ره بییه وه

(چیرۆکیژ - رابوێ)

گوێگره خوشه و یسته کان

قه و ماو و کاره ساتی ناو چیرۆکی ئیستامان، سه بارهت به پیستری نه خوشییه، که زیانیکی ئیجگار گه وره به له ش ساغی گشتی و به دوا خستنی پیشکه و تنی به شه رییهت ئه گه یینی، باسی ئه نجامی ناهه مواری پر له کویره وه ری و مال و ئیرانی ئه وانیه که چلکاو پیس، که پاشماوه ی خه لقی، به کار ئه هیئن، ئه نجامی ئه وانیه له ری له زه تیکی سه رده میی که ما به دهستی ئه نقهس خویان دو چاری نه خوشی سووزه نهک و فه رهنگی ئه کهن؛ ئه و نه خوشی یانه ی زور بلا و بوونه ته وه و له ناو نه ته وه دوا که و تو وه کانا په ره یان سه ندو وه.

چیرۆکی چلکاوئیکی پیس له جه رگه ی واقیعه وه وه رگرا وه، مه ترسی ئه و نه خوشییه بی ره زیانه تان پیشان ئه دا که بنه ماله ی بناغه ی کومه لی به شه ر هه لئه گه یته وه.

* سه رچاوه: که مال ره ئووف محه ممه د، هونه ری درامای رادیوی کوردی، ل ۱۱۵-۱۲۶. (جیگه ی گوته، دهوری ئاکته ره کان نیشانه نه کرا وه که کئ و کئ به پنی چیرۆکه که ده نیوین. راستییه که یشی به ده فته ره که وه دیاره بیکه م په ره ی درا وه و لئ کرا وه ته وه. بۆینکا وئ ده چی دابه ش کردنی دهوره کان له ئه و په ره یه دا بووبی له ده ست چووبی. (ک.ر) ئه م چیرۆکه له ده ستخه ته که ی نووسه ردا به ناوی "چلکاوئیکی پیس: فه رهنگی (سووزه نهک)" وه هاتو وه، دیاره پاشتر ناوه که ی گو ردر او وه و لئ ره وه وئ که میک ده ستکاری ناوه رۆکه که ی کرا وه. له به ره وه ی دوا یین ده ق ئه وه بو وه که له کتیی "هونه ری درامای رادیوی کوردی" دا نووسرا وه، پیوست نه بیئرا ئما ژه به ده ستکارییه کان بدرئ. (س)

(فەسلى يەكەم)

(شۈين ژوورى دكتورەكە لە شارى پاریس)

جۆرج: دكتور گيان، راستم پى بلى.

دكتور: كورم هيچ گومان لەوە دانىيە كە توش بوويت.

جۆرج: چۆن؟ چۆن ئە زانى؟

دكتور: چۆن نازانم، مەسەلە ئاشكرايە، ھەموو شتىك بە تەرازووى زانستى ئە كىتشرىت. بە ميكروسكرۆب تە ماشاى جەراھەتەكەم كرد، پرىيەتى لە ميكروپ.

جۆرج: (بە شلە ژاويەو) پرىيەتى لە ميكروپ، ميكروپى چى؟

دكتور: بە مليونەھا ميكروپى سووزەنەك و فەرەنگى.

جۆرج: چى بكەم، بۆ خاترى خوا؟ بۆ كوى بچم؟ رىگايەك دكتور بەگ....

دكتور: پىويست بە شلە ژان ناكات، چارەسەرت ئەكەين، بە لام چاكبوونەوھى تەواو وەختىكى زۆرى ئەويت.

جۆرج: هيچ چارەسەرىكم ناويت، خۆم دەرمان ناكەم. خۆم ئەكوژم... خۆم لەناوئەبەم.

دكتور: زۆر شتىكى سەيرە، لە ھەموو شەش كەسيكا كە دوچارى ئەم دەردە پيسە ئەبن، پىنجيان برىارى خۆكوشتن ئەدا.

جۆرج: (بە سەرسامىيەو) ئاى خواى گەورە!

دكتور: بە لام ئەم برىارە.. ئەم بىر كەردنەوھى، شتىكى راست نىيە.. بەلى، چارەسەرنەكرىت، بە لام پىويستە كارىكى وا بكەى جارىكى تر توشى نەبىتەوھ... نەچىتەوھ بەلاى ئافرەتى خراپا.. ژنىش نەھىنىت، ھەتا دەرئەكەوى كە پاك بوويتەوھ بەتەواوى.

جۆرج: ژنەھىتانىش؟

دكتور: بەلى، ژنەھىتان ھەتا چاكبوونەوھ، چونكە كامەرانى خىزان ھەرگىز رىك ناكەوى و پىك نايەت بەم نەخۆشىيەوھ...

جۆرج: بە لام من.. دكتور.

دكتور: توى چى؟ سووزەنەك لە ھەموو نەخۆشىيەكى تر زياتر بلاوبۆتەوھ و توشى گەلىك كەس ھاتوھ.

جۆرچ: خۆزگە تووشمەنبووايە... خۆزگە بمردمايە، پيش ئەوہی دوچاری ئەم دەردە حەيا بەرە ببوومايە.

دکتۆر: داخەکەم، شت بە خۆزگە پيکنايەت لەم دينا يەدا. ئەوی لە باوہشی پيسی ئافرەتيکی خراپەوہ بچيئە باوہشی ئافرەتيکی خراپتر، ئەوی چلکاو ی پيسی خەلقى بەکاربهيئت، بيگومان دوچاری نەخۆشي ئەبيت. بەلام پيويستە پيش ئەوہی نەخۆش بکەوين، بيريکەينەوہ، بۆ ئەوہی دوای قەومانى کارەسات، دوای دۆراندن، ئاخ بەبانەدەين و پەنجەي نەدامەت نەگەزين.

جۆرچ: (ئەگرى)

دکتۆر: مەگرى، پياو بە، هيچ دەردیک نيبە دەرمانى نەبي، زانستی زۆر پيشکەوتووە. بەلى، نەخۆشيبەکە پيس و بي رەزايە، بەلام بەسەريا زال ئەبين، ئەگەر بيت و بەقسەم بکەيت.

جۆرچ: يەعنى دکتۆر گيان چاک ئەبمەوہ، من چاک ئەبمەوہ؟ رزگارم ئەبيت؟

دکتۆر: بەلى، چاک ئەبيتەوہ، بەلام دوو سالت ئەويت.

جۆرچ: يەعنى ئيستاکە من ناتوانم ژن بەيتم؟

دکتۆر: بيگومان، نابى ژن بەيئت، نابى بچيت بەلاى هيچ ئافرەتيکا.

جۆرچ: چۆن ئەبيت دکتۆر... ئەمە لەتوانادانيبە.

دکتۆر: توانا؟ توانا، مەعناى چى؟ ئەزانى ميرم ئەگەر ژنت هيئا، چى لە خۆت و منالە بەسزمانەکانت دى؟ ئەزانى ئەو ژنە بەسزمانە بي تاوانەي تووشى تۆ ئەبيت، چي بەسەردى؟ ژنەکەت لە تۆوہ تووش ئەبيت، هەموو ناو لەشى دائەوہ شيئت، منالەکانت گۆج، ئيفليج، کوير، گەر، سەروفەسال خوار و لووت بړاو و کاس و وړ ئەبن. لە دوايبيا، لەپاش پارە خەرچکردنيکی زۆر، لەدوای داوودەرمانیکی بي بړانەوہ، ئەمرن، ئەمرن. ئەمە هەمووی لە نەخۆشيبەکەي تۆوہ، تى ئەگەي... پيويستە، ژن نەهيئت، پيويستە بيري لى نەکەيتەوہ، تى ئەگەي.

جۆرچ: بړوام بەمانە نيبە، ئەمانە راستنين. بړواناکەم شتى وا بړووبات، بۆ ترساندنم وا ئەليئت.

دکتۆر: بړوام بي بکە کە هەموو حەرفيکی قسەکانم راستە، کە هەموو وەکوو نەخشی سەر بەردە و ديئەدى. بړوا بکە ئەو بنەمالەيەي ئەتەوي لەسەر ئەم بناغە

پوچووه داییمه زرینی، بهسەر ته پللی سهری هه موو دانیشتوووه کانی ئه پرووخت. جۆرج: برواناکه م.. جگه له وه، من ده زگیرانه که م خۆش ئه ویت. بریارمان وایه له دواى شهش مانگی تر بیهینم، له بهرئه وه دکتور به خوا ژن هه ر ئه هینم. دکتور: هه ر ئه هینى؟ ده برۆ موجریمی بئ ئابروو بیهینه، بۆ ئه وهى کاله ک به ئه ژنو بشکینیت. بۆ دهره وه بئ ئابرووی مینش ئامیز که هه ر خه ریکی بهسەر بیساییه وه بنیشیته وه، بۆ دهره وه.

(مۆسیقا)

(فهسلی دووه م)

(له مالى جۆرج دا)

(چیرۆکیژ - رابوێ)

جۆرج ژنی هینا و گوێ نه دایه ئاموژگارییه کانی دکتور، سى سالى ره به قیش بهسەر ئه م ژن هینانه دا تى په رى. مێرد و ژنه دانیشتوون له ژووریکا، مێرده له ده ریای بیرکردنه وه دا شه پۆل ئه هینى و ئه بیات، وه ک پارچه ته خته یه کی سه رئاوکه وتو له کاتی گه رداویکی سه ختا. ژنه يش بلووزیک بۆ مناله ساواکه ی ئه چنیت. دایکی جۆرجیش مناله که ی بردووه بۆ مالى خزمیکیان له ده وری شاری پاريس، به و نیازه ی دایه نیکی بۆ په یابکات.

جۆرج: چینه گیانه که م، بۆ وا پرووگرژ و په ستی، بیر له چی ئه که یته وه؟

هه نریت: دایکت هه یچ ته لگرافیکى بۆ نه نار دوویت؟

جۆرج: نه، هه یچی نه نار دووه.

هه نریت: که واته سه به ینى دایکت دیته وه.

جۆرج: وا بزانه م.

هه نریت: ئه ی مناله که ی کلیر؟ ئه هینیته وه له گه ل خویا.

جۆرج: ئه گه ر دایه نیکی باشی بۆ دۆزییه وه، ئه وا ئه هینیته وه له گه ل دایه نه که دا.

هه نریت: من تى ناگه م مه کم بۆچی وای لى هات؟ تى ناگه م بۆ ئه م شیره که مه م

وا خه ست بوته وه، ئه لى کیم و خوینه... بۆ نه چم بۆ لای دکتور، جۆرج.

جۆرج: دكتور، دكتور، دكتورى چى، گەلى ئافرەت كەم شيرىن، ئەو بۇچى ئەم
عالەمە ھەرچىيەكيان لى ئەقەومى، خىرا ورە بەرئەدەن و رائەكەن بۇ لاي دكتور!

ھەنریت: ئەى فەرقى بەينى ئىنسانىكى تىگە يىشتوو و نەزان چىيە؟ نابى كە يەكى
نەخۇش كەوت، خۇى پىشانى دكتور بىدا، پىش ئەوھى لىنى تەشەنەبكات؟

جۆرج: بەلى، باشە، بەلام تۇ ھىچت نىيە، بۇچى ئەوھندە لەم مەسەلەيە ئەدوئىت؟
ھەنریت: چۆنى لى نەدووم؟ وا مەمك وەختە شەق بىبا. ئاوساوه، كىمى لى دىت.
مىنالەكەم بى شىرە، نەخۇشە، بە چراوه بە شوئىن دايەنا ئەگەرئىن، بە ھەزار دەست و
بى ماچكردن دايەنمان دەست ناكە وئىت.

جۆرج: دايەن دەست ناكە وئىت، چش، ئەوھ مەمكى شووشە و بۇى پىرئەكەين لە شىر.
ھەنریت: ئاخى ئەمەشمان تاقى كىردەوه، فايەى نەبوو. كە مەمكەكە ئەبەم بەلايا،
پوونەكەت بەولاوه و ئەگرى.

جۆرج: كەى ئەم مىنالە پىويستى بە شىر نابىت؟

ھەنریت: كە بىمانەوه لە شىر.

جۆرج: بۇچى لە ئىستاوہ نەبىرپىنەوه؟

ھەنریت: ھىشتا عومرى نەوہدوئىك رۆژە، بەلاى كەمەوه ئەبى شەش مانگى تر
شىرى بدىتى، ئىنجا بىرپىتەوه.

جۆرج: شەش مانگ چى ئەبىرپىتەوه بەم حالە؟

ھەنریت: خواى بىكرايە دايەنىكىمان دەست بىكەوتايە، ھەموو شتىك جى بەجى ئەبوو.
من تى ناگەم بۇچى ئەو دووسى مىنالەى لە بارمچوون، وا سەروفەسالىان
ناشىرىن بوو. يەكىك لووتى خوراو بوو، ئەوى تىريان كوئىر، نۆبەرەكەشم لە
گۆشتىكى كىرم تىداو ئەچوو، ئەمىش ئەوہتە وا نەخۇش و....

جۆرج: (توورپەئەبى) لەسەرى مەپۆ... لەسەرى مەپۆ، من ئەموت جارىكى تر ئەم
باسانەم لەگەلە مەكەرەوه، من پىم نەوتى بىر لە رابردوو مەكەرەوه؟ ھا....

ھەنریت: چۆن بىر لە رابردوو نەكەمەوه، پىاوهكە.. نابى بزانىن ئەم مىنالانەمان
بۇ وایان بەسەردى؟ ئەى مەمك چى لى بىكەم، وا شەقىان برد... وا تەقى. (ئەگرى)

جۆرج: بىرپىتەوه، شتى گەرمى لىنى و بىرايەوه. دە ھەلسە پەتاتەكە
سووركەرەوه، با پاروويىك نان بخۆين..

ھەنریت: سەعاتەت کەت چەندە؟

جۆرج: سەعات يەك و نيوە.

(مۆسیقا)

ژنە ئەچى بۇ مووبەق، زەنگى دەرگا لى ئەدرى.

دايك: (جەرەس لى ئەدا)

جۆرج: كىيە ئەوہ؟ ئاى دايە گيان تويت؟

دايك: بەلى منم، ئەوا كوا ھىنریت.

جۆرج: وا لە مووبەق، بانگى كەم؟

دايك: نە، نامەوى بانگى كەى، ئەمەوى بەبى ئەو ھەندى قسەت لەگەلا بەم.

جۆرج: چىيە مەسەلە، بۇ خاترى خوا؟

دايك: دايە نىكم ھىنا و منالە كەشم ھىنايەوہ.

جۆرج: نەخۆشە منالە كە؟

دايك: ئا.. تۆزىك.

جۆرج: چى بەكىن ئىستاكە، چار چىيە.

دايك: چار چىيە، بردم بۇ لای دكتور، بۇ ئەوہى لە نەخۆشىيە كەى بەگەين.

جۆرج: بۇچى بردت، كى پىتى وتى؟

دايك: چاوەروانى ئەو ھىم كەس پىم بلىت. لەسەر چوار منال ئەم تاقە يەكە

ماوہتەوہ. ئەى نەيىم بۇ لای دكتور، چى لى بەكەم، بەدىارىەوہ بەگىم، ھەتا

ئەمرىت؟ ئەى خەستەخانە و دكتور بۇ چاكردەنەوہى نەخۆش دانەنراون؟! تۆ زۆر

گۆراوى رۆلە، شتىكى نھىنى وا لە دەروونت، بەلام....

جۆرج: ئەم قسانە لای من مەكە.. دكتور وتى چى؟

دايك: خۆى ئىستا يەت بۇ ئىرە، ھەموو شتىكت پى ئەلىت.

جۆرج: ئىشى چىيە بە من، من نامەوى چاوم بە ھىچ دكتورىك بەكەوت.

دايك: دكتورەكەى خۆتە، ئەوہى سى سال لەمەو بەر چووتە لای.

جۆرج: (به توورپه بوونه وه) چى؟ من؟ كام دكتور؟

دكتور: (زهنگى ده رگا لى ئه درى)

دايك: ئه وا هات، دكتوره..

جۆرج: بۆچى وات كرد، بۆ ناونيشانى ئيرهت دايه؟

دايك: پىگاي راستم گرتووه، فهرموو، فهرموو دكتوربه گ.

دكتور: پوژتان باش.

جۆرج: پوژ باش.

دايك: فهرموو دكتوربه گ دانیشه.

دكتور: سوپاست ئه كه م، كوا لوتفهن باوكى مناله كه؟

جۆرج: منم دكتور، نامناسيته وه؟

دكتور: (له پاش كه ميك) تو.. تويت؟ تو ئه و كه سهى كه داوام لى كردى ژن نه هينى،

كه چى هر هينات؟ ئاى كه كابرايه كى كه لله رهقى، ئاى كه نه زان و بى ئيرادهى!

جۆرج: تو پراوه سته تىت بگه يينم.

دكتور: چىم تى بگه يينى، هه موو شتىك ئه زانم، ده ميكه هه موو شتىك ئه زانم. چىم

بى وتى له كاتى خويا؟

جۆرج: هيوام وايه لىم ببوورى و مناله كه م چاك بگه يته وه.

دكتور: كابرايه كى تينه گه يشتووى هه رزه پياوى، چىت بى بللىم، تازه چىت بى بللىم.

جۆرج: نه متوانى خوم بگرم، نه متوانى بوه ستم.

دكتور: كه يفى خوته، ناتوانم ئىستاكه هيچت بى بللىم. به لام ئه گهر پياو بيت، خوت

موحاكه مهى خوت ئه كهى، خوت ئه بى قىز له خوت بگه يته وه، نه فرين له

كرده وه كانت بگهى. به لام من ئه وه ندهم له سه ره مناله كهت و دايه نه كهى

چاك بگه مه وه، نه يىلم ئه م درده بى ره زايه به خه لقى تر بگات.

دكتور: (جارى بى دهنگه)

دايك: هيوام وايه دكتوربه گ ئه م مه سه له يه لاي كه س باس نه كهى.

جۆرج: به تايبه تى دكتور گيان لاي ژنه كه م.

دكتور: مه ترسن.. دكتورى راست نه يينى خه لقى ئاشكراناكات.

دايك: ئۇ مەسەلەنى چارەسەركردنى منالەكە؟
دكتور: خۇم جى بەجىي ئەكەم، بە سستەرىكى شارەزاي ئەسپىرم، ھەرودھا
دايەنەكەش.

جۇرج: دايەن بۇچى؟

دكتور: چۇن، بۇچى؟ پىويستە ئىتر شىرى نەداتى.

دايك: يەنى دايەنىكى تر بەئىنن؟

دكتور: نەخىر، نابىت بىراي بىر ئەم منالە دەم بنىت بە ھىچ مەمكىكەو.

جۇرج: ئەمە چۇن وائەبىت، پارەمان داووتى.

دكتور: پارەت نەداووتى، چش. ئەم منالە دەم بنىت بە گوى مەمكى ھەر
ئافرەتىكەو، تووشى نەخۇشىي ئەكا، مەمكى، لەشى، دائەووشىنىت.

دايك: بەلام منالەكە شىرى مەمكى شووشە ناخوات.

جۇرج: ئىنجا چى بکەين، خواي گەورە!

دكتور: ئىوہەقى مەسەلەنى شىرتان نەبىت، ئىمە خۇمان جى بەجىي ئەكەين.

جۇرج: نەخىر، خۇمان دايەنمان ھەيە و بۇ خۇمان شىرى ئەدەينى، تۇ ھەقى

ئەوہت نىيە.

دكتور: من ھەقى تەواوم ھەيە، بەلام ئىوہەقتان نىيە لەش ساغىي ھەلقى

بەسزمان بىخەنە مەترسىيەو.

جۇرج: ئىمە پارەنى ئەدەينى.

دكتور: لىكىنى! مەسەلە پارە نىيە. ئىوہە نابىت بىر لەوہ بکەنەوہ كە ھەلقى بە

پارە بكوژن. ئەم نەخۇشىيە وەكوو ئاگر وايە و ئىنسانىش پووشوو... دە ئەم ئاگرە

لە ھەر پووشوويەكەوہ نىكەوہوہ، ئەيسووتىنى. ئەم نەخۇشىيە پىستىرىن

دەردە بۇ سەر كۆمەل، تى ئەگەي؟

جۇرج: بەلام، ئاخىر.

دايك: مىنجەمىنج مەكە. بەلام و ئاخىرى چى، بۇ قسەناكەيت؟ من نايەلم منالەكە

بمىرىت لە رىي ھەلقى ترا.

دكتور: ئەي بۆچى ھەزىئەكەي خەلقى تىرى بەسىزمانى بى تاوان لە پى منالى
نەخۆشى تۇدا بىرمن، خانم؟

دايك: مەبەسم ئەو نىيە؟

دكتور: ئەي مەبەست چىيە؟ ئەم دايەنە تووشى نەخۆشى بىت، سبەينى
شكاتتان لى ئەكات، قاپى سەراتان لى ئەگرىت، قانونىش لە پىشتىيە تى.

جۆرچ: ئىمەش باشترىن ئەوقات ئەگرىن.

دكتور: ئاخى ئەگەر بە پارە و ئەوقاتىش دەواكەتان بىردەو، ھەياتان ھەر
ئەچىت، رۆژنامەكان لەسەرتان ئەنوسن. ئەبەنە بىنېشتەخۆشەي سەر زمانى
ھەموو خەلقى. ئەم دايەنە مېرد و منالى نىيە؟

دايك: بەلى ھەيەتى، شىرىش بە چەند منالىكى تر....

دكتور: دە لىتان سوورىت كە منالەكانى خۆي، مېردەكەي، منالى خەلقى، دايك و
باوكى ئەو منالانە، ھەموو تووش ئەبن... ھەموو نەخۆش ئەكەون. ئەمەش ئەوپەرى
جىنايەتە بۇ سەر كۆمەل.

جۆرچ: دكتور، تۆ ھەر بىر لە خەلقى ئەكەيتەو، ئەي منالەكەي من؟

دكتور: من دكتورم، بىر لە لەش ساغىي گىشتىي خەلقى ئەكەمەو. ھەول ئەدەم
ھەموو كەس لە نەخۆشى بپارىزم. ئىستا درىژەي بۇ چىيە؟ قانون ئەلىت: ھەر
دكتورىك سۇراخى منالىكى سووزەنەكاوى بزانى و خەبەرنەدات، يان بىيەلىت
دايەنىك شىرى بداتى، ئەوا ھەر نەخۆشى و زىانىك كە لەمەو ئەكەويتەو، ئوبالى
ئەخرىتە ئەستوى ئەو دكتورە ... خۆلاسه..

دايك: ئىستا چارەسەرىك دكتور گيان (ئەگرى).

دكتور: ئەلىم خۆلاسه، منالەكە لە نەخۆشخانە ئەنوىنم و ھەول ئەدەم بۇ
چاكردنەو، دايەنەكەش ئەنوىنم، ھەتا چاك نەبىتەو، نايەلم شىر بدا بە كەس، بە دوعا.

جۆرچ وە دايكى: خوات لەگەل دكتور، خوات لەگەل.

(مۆسىقا)

(فہسلی سنیہم)

دایک: ئہمہ ھہمووی له کرداری چهپہلی تووہ پرووی دا، بهلام لی دایت بو چ کوریکی، شہللا نہبوویتایہ! ئوہتا خوا بہم جوڑہ غہزہبی لی گرتی و ئو منالہتی وا لی کرد، تا ھہموو دہقیقہیہک کردوہ ناشیرینہکہتت بیربکہویتہوہ.

جوڑج: (دہستئہکا بہ گریان) چی بکہم، دایہ گیان؟

دایک: بی دہنگ بہ ناپیاو، وا ژنہکہت ہات، با گوئی لی نہبی.

جوڑج: ھہلاو ھہنریت، نانہکہ پی گہیشٹ؟

ھہنریت: دوورکہوہرہوہ لیئم... نزیکنہبیٹہوہ زہہراوی!

جوڑج: ئوہ بہ کی ئہلی ئافرہت؟ ئہمہ مہعنای چی؟

ھہنریت: ئافرہتی چی؟ چ خراپہییکم دہربارہ کردبووی، تا وام لی بکہی، تا ئہم نہخوشییہ پیسہم پی بگہینیت؟ گویم له ھہموو شتیک بو.

جوڑج: (دہستئہکا بہ پارانہوہ) خوای گہورہ لیئم ببووہرہ. خوشم و ژنہکہشم و منالہکہشم، ئہم ھہموو سزا و ئہشکہنجہیہ بو؟

دایک: بو؟ چونکہ وہک میٹش بہ بؤگہنییہوہ نیشیتیتہوہ، چونکہ له خراپخانہکانا له باوہشی ئافرہتہ پیسہکانا شہوت پوژ کردوہ. ئہگہر توخنی ئہم شوینہ پیسانہ نہکہوتیتایہ، بو وا لهم خہلقہ ئہہات؟

ھہنریت: پیاوہکہ وہکوو حہیات بردم، خوا ئابرووت له بہر ھہلگری، وہکوو دوچاری ئہم دہردہ پیسہت کردم. کوہل، قانون، حہقہرستی، خوای گہورہ غہوری غہزہب و شوورہبیٹ کہن...

(مؤسیقا)

(فہسلی چوارہم)

(چیروکیٹز - راویہ)

گوئیگری خوہشہویست

منال مرد، ژنہ مالی پر له بؤگہنیی بہ جی ھیشٹ و پرووی کردوہ مالی باوانی.

له دواى ژيانىكى سى ساله لى پر نازارى دوزخ ناميز.. داين له قورهمتینه دا^۱
هیلرایه وه. میردى گونا هباریش جه رگبراو، نه خوش، مال لى تیکچوو، خوی خزان دوته
گوشه لى ته ریکیه وه، له شهرمانا پرووی نایه تیکه لاوی کومل بیت. باوکی
هنریت که زانیی کچه که لى نه خوشه، رایکرد به هله داوان بو لای دکتور.
خزمه تکار: دکتور به گ، پیاویک وا له به رده رگا، ئه یه وی به په له بتانیینی...
دکتور: با بیته ژووره وه.

باوکی هنریت: ئیواره تان باش، دکتور.

دکتور: ئیواره ت باش فهرموو، ئه مرکه.

باوکی هنریت: من لوش پیلیم، باوکی هنریتیم. ژنه که لى جورج، ئه و جورجه لى
فهرهنگی گرتووه و وه کوو سهگ گرووی بووه، هاتووم تکایه کت لى ئه که م و
سه رومالیشم وا له ریتا.

دکتور: ئه مرکه، زویرمه به، چار چیه، هه موو شتیک باش ئه بیت.

باوکی هنریت: دهرمانی کچه که م بکه، رزگاری که، هه موو له شی بووه به په له لى
سووری رهق، مه مکی کیمی لى ئه تکی، (به گریانه وه) هه موو نازای ئه ندامی
دائه وه شیت. رزگاری که، بو خاتری خوا، له ری ئیسانیه تا. ئه لى هاوار به مالم،
حه یا و نامووسى شکانم، ئه و بی غیره ته ترسنوکه چه په له گرویه.

دکتور: نکات لى ئه که م که میک هیمن به ره وه. ئه گهر پيش ئه وه لى کچه که لى خوتت
بدایه به جورج، لای دکتوری خیزان ته ماشایه کی زاواکت بکرایه، ئه م هه موو
کویره وه ریبه نه ئه قه وما.

فهراش: ئه شه ه دو دکتور به گ، حه ق وایه پيش ئه وه لى چ پیاو و چ کچ^۲ بدرین به
یه ک، ئه بی فه حس بکرین، نه وه کوو لایه کیان نه خوش بن.

دکتور: راسته، ئه مه شتیکى حه قه.

^۱ قورهمتینه: که ره ننتینه، گلدا نه وه لى ناچارى نه خوش له جیگه بیگدا. (ک.ر.)

^۲ لیره وه ته واواکه لى ده ستخه ته که نیه، پاشما وه که لى له م سه رچا وه یه وه رگیرا: هونه لى
درامای رادیویى کوردی، ل ۱۲۵-۱۲۶. (س)

فەراش: من تاقە كچىكم ھەيە، بە ناموسم ھەتا دەزگىرانەكەي نەھىنمە لات سەدجار فەحسى نەكەي، كچ نادەم بە شوو. ۋەي ۋەي لەم دنيايەي تىي كەوتووين، پەنام بە تو خوايە.

باوكى ھنيريت: فايەي چى دكتور، تازە نەدامەت چى ئەھىنى؟ خۆزگە پيش ئەۋەي كچ بەم بەشوو، ئەمەم بزانيايە.

دكتور: مەسەلەي چاكبوونەۋەي كچەكەت شتىكى موھقەقە، بەلام موھىم ئەۋەيە منالەكانتان، منالى منالەكانتان فېرىكەن.. تىيان بگەيىنن كە سووزەنەك، فەرەنگى، سىل، گەلى نەخۆشىي بىرەزاي تر، لە شوينى خراپەۋە بە پياو ئەگات. پىيان بلين كە توخنى چلكاوى پىسى پاشماۋەي خەلقى نەكەون، كە نەخۆشىكيان دى رەوانەي نەخۆشخانەي بگەن. ئەمەيە رىگاي رزگار بوون لەو ئەنجامە پىسەي كە لەو نەخۆشيانەۋە ئەكەۋىتەۋە.

فەراش: دكتور بەگ، خۇ داىكى جۇرگىش دەستى گرتوۋە بە چاۋيەۋە، وا لە بەردەرگا. دكتور: ئەي ھاوار، وا ئەو ژنە بەسزمانەش مىكروپ چوۋە چاۋيەۋە و كوئىرى كرد. ئەوا ئەو بنەمالەيە بەتەۋاۋى رووخا. چاوت لىنە باوكى ھەنریت چۆن تاقە يەككى خراپ ئەيىتە ھۆي كوئىرەۋەرىي ھەموو بنەمالەكەي خۆي و ھەموو خەلقى تىش.

باوكى ھەنریت: چارە دكتور، ئەم خەلقە چۆن رزگار ئەيىت لەم نەخۆشيبە پىسە. دكتور: بەيەك شت، ئەۋىش ئەۋەيە لە خراپەكاران نىكەنەبنەۋە، لە خراپەكەران نىكەنەبنەۋە.

(تەۋاۋ)

گۆلی خویناوی*

۱۹۵۲/۲/۴

باوک: هه زارچار پیموتی ئافرهت، من هه ز له چاره‌ی نه‌ریمان ناکه‌م، نامه‌وی بیته مالم، نامه‌وی.

دایک: ئه‌و توورپه‌بوونه‌ت له چیه‌یه؟ ئه‌ی خۆ عه‌یب و شووره‌یی ده‌ری‌ناکه‌م، ده‌زگیرانی نه‌سرین نییه.

باوک: ده‌زگیران، ده‌زگیران، ده‌زگیرانی چی؟ کفرمان کرد قسه‌بیکمان کرد؟
دایک: بۆ پیاو عه‌یبه له قسه‌ی خۆی پاشگه‌زبیتته‌وه. به‌لین و و په‌یمان شکاندن دووره له پیاوه‌تییه‌وه..

باوک: بێ ده‌نگ‌به، به‌لام له‌دایت. نه‌ریمان چی هه‌یه تا من کچی بده‌می؟ مولکی، مالی، په‌ز و باخی، کۆشک و سه‌رای؟

دایک: من که شووم به‌تۆ کرد، هه‌چمان نه‌بوو، پیاوه‌که. له‌بیرت چوه‌ لایه‌کی لیقه‌که‌مان دانه‌خست و به‌لایه‌که‌ی تری ئه‌نوستین؟

باوک: ئه‌و زه‌مانه‌یه به‌سه‌رچوو، ئیستا هه‌ر که‌سی خۆی بناسی کچ نادا به‌ له‌ خۆی که‌متر، به‌لای که‌مه‌وه، ئه‌بێ هه‌زار دینار بدات، ئینجا کچی ئه‌ده‌می..

دایک: ئه‌ی تۆ هاوڕی حاجی فه‌تاحی باوکی نه‌ریمان نه‌بووی؟ ئه‌ی که نه‌سرین و نه‌ریمان له‌دایک‌بوون، به‌لینت نه‌دا بۆ یه‌ک بن؟

باوک: دیسانه‌وه که‌وتینه‌وه به‌لین و به‌لینکاری. ئاخ‌ر که داواکه‌ری له‌ نه‌ریمان ده‌وله‌م‌ندتر بین، ئیتر بۆچی بیده‌م به‌و، ئافرهت؟

* سه‌رچاوه: که‌مال په‌ئووف محه‌مه‌د، هونه‌ری درامای رادیویی کوردی، ل ۱۲۷-۱۳۴. وئ‌ده‌چی ده‌وری ئه‌کته‌ره‌کان نیشانه‌ نه‌کراوه که کئ و کئ به‌پێی چیره‌که‌که ده‌ینوین. راستیه‌که‌شی به‌ ده‌فته‌ره‌که‌وه دیاره‌ بیکه‌م دراوه، بۆییکا وئ‌ده‌چی دابه‌ش‌کردنی ده‌وره‌کان له‌ ئه‌و په‌رده‌دا بووین و له‌ ده‌سته‌ چووین. په‌فیه‌ چالاک، له‌م نووسینه‌دا سوودی له‌ شیعری گۆلی خویناوی گۆرانی شاعیر وه‌رگرتوه. (ک.ر)

دایک: کټن داواکه ره کان؟

باوک: مالی شهریف ئاغا، ئه ی نه هاتن بو ئیره؟

دایک: ئه ی ئیزنمان نه دان و نه برایه وه ئیترا؟

باوک: که یفی خوته، من له هه زار دینار که متری نادم.

کچ: بابه گیان، قسه یه که ئه که م، نابی عاجز بییت؟ ئه م دنیا یه ی ئیستا له دنیا ی جارن ناچیت.

باوک: یه عنی چی له دنیا ی جارن ناچیت؟ ئه ته وئ بلنی چی؟ وه لالا دوو لیو هه لیبینیته وه و قسه به سهر قسه ما بکه ی، وه کوو سفره یه کالات ئه که مه وه. ئاخر ئه مه خه تای دایکته؟

دایک: من بوچی؟ یا خوا داخی دایکی به قه د توپیک له به ربینت خرین، ئاوا. من چیم وتوو؟ قسه م کردوو، ئه لیم ده زگیرانی کور که یه و له و زیاتر شووناکات به که سی تر..

باوک: کچ کچی منه، یان هیی تو؟

دایک: هیی هه ردوو کمانه، بوچی ئه بی به ته نیا هیی تو بییت؟

باوک: یه عنی من گه وره ی ئه م ماله نیم؟

دایک: به لئ، گه وره ی ئه م ماله ی، خوا له گه وره ییت ببری، ئاوا، بو چی گه وره یه کیت! ئه مه پینج شه ش ساله که لکه له ی ده وه له مهن دی و گه وره یی و ته ماعکاری زیفی لئ سه ندوو ییت، شه ی تان چوته قه لاندو شکانت، ئاگات له چاکه و خیرخوا یی و به زه یی نه ماوه، هه ر ئه ته وئ بخو ییت و به هیچیش تیرنابی..

باوک: ئینجا من هه موو هه ول و ته قه لاییکم له ری ئیوه دا نییه؟

دایک: خو زگه هه ر فه قیره که ی جارن بوو ی تابه، چونکه ئه وساکه خوشترمان رانه بوارد، چونکه نه ختی به زه ییت له دلا ما بوو..

کچ: زیان - بابه گیان - ئاسووده گی و کامه رانییه، ئه مانه ش له گه ل ته ماعکاریا ریک ناکه ون.

باوک: تو ئه گه ر زه ره ییک عه قلت ببووا یه، پاشه رژی خوت لیک ئه دایه وه و شووت ئه کرد به کوری شهریف ئاغا.

دایک: دیسانه وه مه سه له که یه؟ شووی پیناکات و برایه وه، بو ئه مه نده دریزه به شت ئه ده ییت.

باوک: ئەى شووئەکا بە کى؟ بە نەريمان کە قورەى سکی بیت؟ من نایلم شووی پىبکات. من نایدەم، ئیلا بە ھەزار دینار نەبى، وەکوو ئەم خەلقەى کە لە شاراکچ ئەدەن بە شوو.

دایک: ئەمە پىئەلین فرۆشتن.

باوک: ھەرچىیەکی پىئەلین پىئەلین. ئەگەر کچەکەم کچ بووایە، شوویئەکرد بە پىاوئیکى دەولەمەند یان بە پىاوئیکى ئازای جەسوور.

دایک: نەريمان ئازا و جەسوورە و ھاوتای نىیە لەم شارەدا، لە سەد سوار کۆناکاتەوہ و دلئ نالەرزى.

باوک: درۆیە، نەريمان لە سىبەرى خوئى ئەترسى، خووی لىبکەن رۆحى ئەچى. دایک: ئىنجا فايەى چى؟ نەريمان شىریش بە گوئ بگرئ، تۆ بروای پىناکەى، چونکە ئەتەوئ بروای پىنەکەى.

باوک: تۆ بەھەلەچووی، ئافرەت، من لە حەق لارى نىم. ئەوہ عەرز و ئەوہ گەز، وا سبەینى شایى و رەشەلەکە لە مالى رەشىدبەگا. دە ئەگەر ئەو پىاوہ و ئازایە، با بچىت بۆ باخى پاشا، چەپکى گولەباخى سوور بىنئیت؛ شەرت بى ئەگەر ھىناى، نەسرین بۆ ئەو بیت.

دایک: باشە، بەلام قسەى پىاو بیت و بى پەشىمان بوونەوہ.

باوک: قسەى پىاو بیت، عەھد بى پەشىمان نەبمەوہ، ئەو بتوانى بچىتە ناو ئەو باخوہ و لە ياساوەلەکانى پاشا رزگار بى و چەپکى گولەباخى سوور بھىنئیت، شەرت بى نەسرینى بدەمى. دە ھەلسە ئافرەت، با سەرىکى مالى کاکم بدەين.

(مۆسیقای شەھرەزاد)

نەريمان: (بە ئەسپایى) نەسرین، نەسرین.

نەسرین: ئەوہ تۆى گيانە شىرینەکەم، نەريمانى خوئەوئىست.

نەريمان: کەس لە مالىوہیە؟

نەسرین: کەسى لىنئىیە؟ دایکم و باوکم چوون بۆ مالى مامم، وەرە ژوورەوہ.

نەريمان: ئەترسم لەپر بىنەوہ.

نەسرین: مەترسە، ئىستاكە پۇشتن. ئەگەر ھاتىشەنە ۋە لە پەنجەرەكە ۋە پىرۆ.
 نەرىمان: بىتە دىلسۆزەكەم، ھەموو ھىوا و ئاۋاتم، بەبى تۆ ژيان بىبابانىكى
 وشكوبىرنگە. تۆى لەم شەۋەزەندەدا پالم پىۋەئەننى بۆ خەبات، بۆ تەقەلا و
 تىكۆشىنى بى برانەۋە، لە پى دامەزاندنى بنەمالەكەمانا كە خەۋى پىۋە ئەبىنم.
 نەسرین: پىر پىروا بە كە ئەگەر لە ترسى باوك بىمۆپىرايە، دەمىك بوو شووم
 پى ئەكردى. دىلدارى پاكى راست گۆى ناداتە ھەژارى و دەۋلەمەندى، لەناو ھەموو
 لاۋانى ئەم دىنبايەدا تۆم بە دلا چوۋە. بى گومان بە كە ھەر بۆ تۆش ئەبىم.
 نەرىمان: من لەۋە بى گومانم، بەلام لە پاشەپۇژ ئەترسم. لەۋە ئەترسم
 بىتەرۆش، ۋەكۆۋ گەلىك كۆلى تر كە لەمەۋبەر فرۆشراون و بە داخ و ناسۆرەۋە
 سەريان ناۋەتەۋە..

نەسرین: كەس ناتوانى كچىكى دىلسۆزى بەئىرادە لە خۆشەۋىستى پاستى
 لادبات. من بۆ تۆم و تۆش بۆ من.. پەيمانىكە و پىارمان لەسەر داۋە، تەنبا گل
 ئەبى ئەۋ پەيمانەمان بىشكىنى..

نەرىمان: ھەندى باوك و دايك وا ئەزانن كە كامەرانىكى كچەكەيان لەۋەدايە كە
 بدرىن بە پىاۋىكى دەۋلەمەند..

نەسرین: بەلى، وا ئەزانن كە ژيان پارە و ئالتوونە. بەلام بى گومان بە كە من
 گۆلەباخىكى سوورم لا بەنرخترە لە مليونكەيەكى مروارى.

نەرىمان: راست بوو نەسرین ھاتىۋونە خوازىنىت بۆ كۆرى شەرىف ئاغا؟
 نەسرین: بەلى، راست بوو، بەلام دايكە پشتى گرتم، شەرىكى باشى لەگەل باوكما
 كرد لەسەر تۆ.. لە داۋى ئەۋانبا ئىزن دا... بەلام باوكم ھەر لەسەر ئەۋە سوورە
 كە ئەبى ھەزار دىنارى بۆ بەئىت..

نەرىمان: چى؟ ھەزار دىنار؟ ھەزار دىنار؟ لە كۆپى بەئىت، گىانەكەم؟ باوكم پىش
 ئەۋەى عەمرى خوا بكت، زەۋىوزار و پەزەكانى ھەموو فرۆشت بە باوكت، بۆ
 ئەۋەى قەرز و فايزى بازىرگانەكانى شارى پى بداتەۋە.

نەسرین: تۆ دىگىرمەبە، باوكم ھەزار پەلپىگىت، بەسەر پەلپەكانىا زال ئەبىن،
 چۈنكە دايكەم وا لە پشت. بى گومان بە كە لە تۆ زىاتر كەسى ترم ناۋى لەم دىنبايەدا.

نهریمان: من له وه بی گومانم، گیانه شیرینه کهم. به لام پیویسته شه و بخه مه سهر
رۆژ، ههول و ته قه لا بدهم، کاربکه م بۆ ئه وهی بتوانم بتهینم، بۆ ئه وهی ژیانیکی
باشت بۆ ته ئمین بکه م.

نهرسین: ژیانى باش ئه وهیه ههردوو کمان بهیه که وه بین، ئه گهر خواردنمان نان و
که وهر بی و سه رینی ژوور سه ریشمان بهردیکی رهق، قهیناکا.

نهریمان ئه لێ: چی، نهرسین بچم له شار ئیش بکه م بۆ ئه وهی زوو پاره
کۆبکه مه وه، په لپی باوکت بپرین.

نهرسین: له شارا پاره نه رژاوه، ههزار دینار هه رگیز به پیاویکی بی ده زمایه ی
بی فرۆفیل کۆنابینه وه. به ریش له جیی خوی سه نگی نه.

نهریمان: به لام چار چیه چی بکه ین؟ پاره چۆن په یابکه ین؟ دزی بکه م؟
جهرده یی بکه م؟ خهلق رووت بکه مه وه؟

نهرسین: نه که ی هه رگیز بیر له وه بکه یته وه، ریگی چهوت بگری له رپی پاره
په یاکردنا.. وا دانیشتووم چاوه روانیت ئه که م، چاوه روانی ئه و رۆژه ی بۆ یه ک ئه بین.

نهریمان: شت نییه له دنیا دا له چاوه روانی ناخۆشتر بیت، شت نییه ئازاروی تر
بیت به قه د ئه وهی شتیکت بو، نه یگه یتی، به لام داد له م ژیا نه ی هه موو شتیکی به
ته رازووی پاره ئه کیشتریت..

نهرسین: ئه ترسم زۆر بیر کردنه وه و نه بوونی فیکرت بگۆرن، منت له بیر بچیته وه.
نهریمان: سه ریکه و هیناومه، به لام بی گومان به که نابه زم. ئه گونجی ناوبه ناو
کویره وه ری و ناریکی و به ره له ستی زۆر به هیزی ناو ئه م ژیا نه له رۆیشتمم بخا،
پشوویکم پی دا، که می بی هیوام بکا، به لام به زین، به زینی ته واو هه رگیز له ئایینی منا نییه.
(باوک و دایکی کچه دینه وه)

باوک: (له دووره وه) نهرسین، نهرسین، ئه وه له کوئی؟

نهرسین: (به شله ژاوییه وه) ده ی خیرا که هاتنه وه، له په نجه ره که وه برۆ، (دهنگ
هه لئه بری) وام لی ره بابه، وام لی ره.

نهریمان: (به ئه سپایی) سه به ینی شاییه، له گه ل هاله اتنی رۆژا له به رده می
په نجه ره چاوه روانیت ئه که م..

نهرسین: باشه، برۆ، خیرا که..

(مۇسقىلى شەھەر زاد)

نەرىمان: نەسرین، نەسرین، گیانەكەم نەسرین.
نەسرین: نەرىمان تۆیت، بۆچى بەم بەيانىيە ھاتى؟
نەرىمان: بىروانە، شايىيە، چۆپىيە لە و مالە.
گوى بگرە دەھۆلە، زورنایە، شمشالە
زەردو و سوور تىكەل بوون، ژن و پىاو ھەرايە
لەو ناوہ ھەر ھارپەى ھەياسەى تۆ نايە..
ھەلسە با بىرۆين دەست بگرين،
بە كامى دلدارى پىكەوہ ھەلپەرىن
نەسرین: گول نەبى بۆ سەرم ئال، چەپكى، زەرد چەپكى
نايەم بۆ زەماوہن، نايەم بۆ ھەلپەركى
نەرىمان: كچ لە رېى جوانىتا، كچ لە رېى جوانىتا
كچ لە رېى نيونىگاي ھاتوچۆى كانىتا
پايژە گەلای دار رژاوہ، باغ پروتە
گول كوانى؟ گول لىوى بە بزە پشكووتە
نەسرین: گول نەبى بۆ سەرم، زەرد چەپكى، ئال چەپكى
نايەم بۆ زەماوہن، نايەم بۆ ھەلپەركى
بتدایە دل بە من، بە ھەموو ماناوہ
دوو چەپكت بۆ ئەھىنام لە باخچەى پاشاوہ
نەرىمان: ھەر تەنيا دوو چەپك؟ ھەموو گولى باخچەى پاشات بۆ ئەرنم، ئەگەر
گولى تىابىت.
نەسرین: وا چاوەروانىت ئەكەم. ئەگەر گولت بۆ ھىنام، خۆم بە بەختيارترين كچ
ئەزانم و توش بە ئازاترين پىاو.
نەرىمان: شەرت بى ئەرۆم، ئەگەر نەشگەرېمەوہ،

باخچەى پاشا لەوبەر ئاوه،
خېلى دوشمن دەورەى داوه
ئەرۆم رېگام لى گىراوه،
نارۆم چاوكال لىم توراوه
(چارەكە دەقەيەك مۇسقىقا)

ياساۋل: كورە كىي زەلام؟
نەرىمان: عاشقىك ھاتووم بۇ چەپى گول.
ياساۋل: نازانى ئىرە باخچەى پاشايە؟
نەرىمان: ئەزانم، بەلام گولم ئەۋى.
ياساۋل: نابى كەس گولى ئەم باخچەيە بېرنى.
نەرىمان: چارم نىيە، چونكە ژيانم بە دوو چەپكە گولى ئەم باخە بەندە.
ياساۋل: ئاخىر دەست بەرى بۇ گولنىك، ژيانت ئەدورپىنى.
نەرىمان: لام وانىيە، ئەم مردنە باشترە لەۋەى بەبى گول بگەرپىمەۋە، بەلام من
كە لە لەشكرى پاشا رزگارم بوۋە، بېرواناكەم تۇ بىمكوژى.
ياساۋل: كورە دەست درىژنەكەى، ئەگىنا ئەتكورم.
نەرىمان: گولنىك بە گوللەيىك، ئىجگار نرخیكى گرانە. بەلام خۇشەۋىستىي
راست، ھىچ شتىك بە گران نازانى.
بتدایە دل بە من بە ھەموو ماناۋە
دوو چەپكت بۇ ئەھىتام لە باخچەى پاشاۋە.
ياساۋل: دە خوت بگرە (گوللە ئەتەقنىنى).
نەرىمان: ئاى ... ئاى سەر دلّم....ئاى دلدارى چەند بەئازارە.
ئاى كە تۇش ياساۋوللىكى دلرەقى بى غىرەتى
شەرم ناتگرى گوللە بە پىاۋى بى چەكەۋە ئەنىنى، ئاى سەر دلّم..
(مۇسقىقايەكى خەمگىن)

دایک: ده هه لسه نه سرین جله کانت له به ربکه، بابچین بو شاییه که.

نه سرین: تو له پیش منه وه برؤ، ئیستا که بیم.

دایک: چاوه پروانی چیت، روله؟

نه سرین: چاوه پروانی هیچ، هه ر تاقه تم نییه، تو برؤ ئیستا که، منیش جلئه گورم و بیم.

دایک: ئاخر دره نگت پی نه چی، ده رگاکه ش سه ر کلوم بکه.

نه سرین: باشه (دهنگی ده رگاپیوه دان).

(چاره که ده قه یه ک مؤسیقا)

نه ریمان: نه سرین، گیانه شیرینه که م.

نه سرین: نه ریمان، هاتیته وه، کوا گول؟

نه ریمان: به باخچه ی پاشادا ورد گه رام خوار و ژوور

زهر د هه بوو، بوم چنیت، چنگ نه که وت گولی سوور

ئینجا نازانم دیت بو شایی و هه لپه رکی

نه سرین: من چیم پی وتی؟

نایه م، گول ماویه تی بو سه رم سوور چه پکی؟

نه ریمان: ته ماشای سه ر سنگم که

ناته وی ئه م زامی سه ر دلّه م له باتی؟

نه سرین: هه ی هاوار، تفهنگی دوشمن پیکاتی؟

پاکشی، تاوی سه ر بنیره سه ر رانم

با بگرم، بو دلّی، بو گولی دورانم.

(ته واو)

نامۇزگارىسى مىكرۇفون*

۱۹۵۲/۲/۱۱

گوڭگرە خوشەويستەكان

لەسەر داواکردنى ھەندى لە خوشكەكانى سلىمانىيەو، ئەم ھەفتەيە باسى نارېكى شەكراوخاردنەو و پاشتىلانە و ناوكەبرانە و لە بەردەرگا دانىشتنى ھەندى ئافرەت ئەكەين، ھەروەھا لەسەر رې بەكچان گرتنىش لەگەل پاكوتەمىزى ناو ھەمامەكان؛ وە ئەم باسانەمان كىردووە بە چىرۆكى بچووك بچووك لەناو چىرۆكىكى گەورەدا و لەو نارېكىيانە دوواوين. ھىوامان واىە چىرۆكەكەمان جىگای كەلك بىت.

شەكراوخاردنەو

ەلى: ئەزانى كاكەھەمە مالى مىرزا رەشىد پارچەبىك شەكرى بچووكيان بۇ ناردووين. بەشى دە چای تىناناىت؟

ھەمە: شەكرى چى؟ شەكرىان بۇ بۇ ناردوويت؟

ەلى: شەكرى شەكراو، ئاخىر سەھەى كورى مىرزا رەشىد كچى حاجى ەلى ھىئا.. ھەمە: خوا موبارەكى كات، كارىكى زور بەجىيە، زورم پى خوش بوو.

ەلى: خوا لىيان موبارەكەنەكەت ئاوا، مالى حاجى فەتاح كەللەيەكى تەواويان بۇ ناردىن، كەچى ئەم سەرسوالكەرانە - ھىچ نەبى - نىو كەللەشيان بۇ نەناردووين.

ھەمە: ئەى من بۇ ھىچيان بۇ نەناردووم؟ ياھوو ھەر بانگىشيان نەكردم.

ەلى: ئاخى ئەلئىن دە فەردە شەكرمان بۇ شەكراو بەشىوہتەو.

* سەرچاوە: كەمال رەئووف مەھمەد، ھونەرى درامای رادیویى كوردى، ل ۱۳۵-۱۳۷. رەفىق چالاک، خۆى دەورەكانى ئەوھا دابەش كىردووە: ۱. ماىكرفون: رەفىق چالاک، ۲. ەلى: فائىق دلزار (فائىق چالاک)، ۳. ھەمە: نوورى ەننەر. (ك.ر.)

حهمه: (خۆيان هه‌لئه‌كيشن) به قوربانى خوا بم، هه‌تا دوينى بوو ميرزا ره‌شيد به‌شوين نالى كه‌رى توپپوا ئه‌گه‌را.

عه‌لى: ئه‌وه به‌چى وا هه‌لگرا، بو خاترى خوا؟

حهمه: چووزانم! به‌خوا تى‌ناگه‌م هه‌ندى كه‌س چوون وا له‌په‌ر هه‌لئه‌گه‌رين و ئه‌بنه‌خاوه‌نى هه‌موو شتىك.

عه‌لى: وه‌للا ئه‌لىيى كاكه‌حه‌مه شه‌كره‌كه‌ى بو بنيرمه‌وه، گوايه بوچى من ئه‌و پارچه شه‌كره قبول بكه‌م، موناسه‌به چييه؟
ميكروڤون: سه‌لامون عه‌له‌يكوم.

عه‌لى: عه‌له‌يكه‌سه‌لام، تو كينى كابر؟ بوچى به‌ديارمانه‌وه وه‌ستايى، گوى له قسه‌مان ئه‌گرى؟

ميكروڤون: من ميكروڤونم، ميكروڤونى به‌شى كوردىي ئيستگه‌ى عيراق.

حهمه: ميكروڤون مه‌عناى چى؟ چيت ئه‌وى له ئيمه‌؟

ميكروڤون: ئه‌مه‌وى چه‌ند قسه‌بينكتان له‌گه‌ل بكه‌م، ئه‌رى كاكه‌حه‌مه و جه‌نابى كاك عه‌لى بو قسه به‌خه‌لقى ئه‌لين؟ بو غه‌يبه‌ت‌ئه‌كه‌ن؟ حه‌قتان چييه به‌سه‌ر خه‌لقه‌وه؟
عه‌لى: ئينجا تو حه‌قت چييه به‌سه‌ره‌وه.

ميكروڤون: من حه‌قم زوره، من باسى كه‌م و كوورپى ناو كو مه‌ل ئه‌كه‌م.. من شوين پينى هه‌موو كاروباريك و هه‌موو نارپيكيه‌ك هه‌لئه‌گرم و ئاشكراى ئه‌كه‌م و لىي ئه‌دويم، بو ئه‌وه‌ى خه‌لقى چاوى بكره‌ته‌وه، له خراپه و نارپيكي و نه‌ریتی خراب لادبات. من زانبارى گشتى بلاوئه‌كه‌مه‌وه به‌ناو كو مه‌لا.

حهمه: ئيستا تو چيت ئه‌وى له ئيمه، كاكي ميكروڤون؟ بو ناچى به‌لاى كاروبارى خو ته‌وه.

ميكروڤون: ئاخ جارى كاروبارى من وا لاي ئيوه، عه‌يب‌ناكه‌ن قسه‌ى ناشيرين و سووك به‌ميرزا ره‌شيدى به‌سزمان ئه‌لين؟! كفرى كرد ژنى بو كوره‌كه‌ى هينتا، كفرى كرد شه‌كرى دابه‌ش كرد؟!

عه‌لى: چيى دابه‌ش كردووه؟ ته‌نيا پارچه‌بيكي بچووكى بو من ناردووه.

ميكروڤون: ئيى، ئينجا چيى ترت ئه‌وى؟ داواى پارهى لى كردوويت، به‌رامبه‌ر به‌و شه‌كره‌ى بو ناردوويت، كه‌م بى يا زور بو پيى رازى نيت، له‌به‌رت مرم؟

حه مه: به لام ئەی من هەر هیچی بۆ نه نار دووم.

میکروفون: بۆچی بۆت بنیڕیت؟ قەرزى باوکتى به سه ره وه یه؟

حه مه: ئەى بۆ بۆ خەلقى تری ئەنیرى؟

میکروفون: ئاره زووی خۆیه تی، ئینجا ئەگەر هەر کهسیک شه کراوی خوارده وه، شه کرى بۆ هه موو شاره که و بۆ هه موو کهسیک نارد، ئەوا قور کرا به سه ریا .. ئەو حه له له جیاتى شایى، ئەبى شین بکات. به لام میرزا ره شید و ئەمسالى میرزا ره شید، بى مه عنا و بى عه قل و ئیدراکن، بۆ شه کرى که لله ئەکرن؟

چوار نوقل، زه رفینکى بچووک، ئەمه تا شه کراو خوارده وه ی ئەم چه رخه، نه ک به فه رده که لله شه کر کرىن. ئەو پارهیەى ئەیده ی به که لله شه کریک و ئەیده ییت به یه ک مال، به شى په نجا مال نوقلی تیا ئەبیت.. به لام ئیوه کاکه حه مه و عه له شان خوار به هیچ تیرنابن، له پاشا قسه هەر ئەکەن.. قسه شه ئەکەن. چش، ئەوه ی گویتان باتى له ئیوه عاقلتره.

جاری موساعده ی من بکه ن، ئیشم زۆره، ئەچم به لای پاشتیلانه وه، به دوعا.

سولکه ره کانى شه کراو خوارده وه به دوعا.. (پیکه نین) منم میکروفون.

(مۆسیقا)

پاشتیلانه^۱

عه لی: ئافره ت، ئەوه کوا لیره که ی ته و قه سه رت؟

ژن: بۆ چینه؟ بۆچی ئەپرسی؟

عه لی: چۆن بۆچی ئەپرسیم؟ ئەى نابى بزانه بۆ له فینسته که ت کردۆته وه؟

ژن: لیم کردۆته وه و برایه وه.

عه لی: ئاخه له کوینی، چیت لى کردووه؟

ژن: ئەوه تۆ بۆ ئەوه نده درێژه به شت ئەده ی، په نا به تۆ خوایه.

^۱ په فیک چالاک خوی ده وره کانى به م جوړه دابه ش کردووه: ۱. میکروفون: په فیک چالاک، ۲. عه لی: فائیک دلزار (فائیک چالاک)، ۳. ژن: ئەحمه د مه موود (که مال ره ئوف، هونه رى درامای رادیوی کوردی، ۱۳۸۱-۱۴۰۰). (ک.ر)

عەلی: کچی، دەنگم دەرمەهینە. خوا لەناوی دەمت با. پیم بلی چیت لە لیره کرد؟
 ژن: ئۆ، هەر خۆت بە خۆت بی، ئاوا، چاوت لەو قیژوھوورە بیت کە ئەیکا بەسەرما.
 عەلی: خۆمی چی بە خۆم بم؟ چیمە؟ شەلم، کویرم، قورم؟ چیمە؟ کچی، کوا لیرهکە؟
 ژن: تووخوا ئەم پیاوھ شەر نافرۆشی؟ ئیستا لیره ی خۆمە، یان هیی تو؟
 عەلی: هیی توی چیبیە؟ لە مالی باوکتەوھ هینات؟ کچی کە تۆم مارەکرد، دایکم
 بۆی نەهینای؟

ژن: ئی، ئیتر بۆچی ئەلینی دایکت - بە پەحمەت بی - نەیداوھ بە خۆم؟
 عەلی: کچی، ئیستا خۆم و خۆتی بۆچی، ئافرەت؟ کوا لیرهکە، با دانتە پلۆسم..
 ژن: ئەیهوو، ئەیهوو، ئینجا بەزمە، بەزم.
 عەلی: بە ناموسم، پیم نەلینی چیت لە لیرهکە کردووھ، تەلاقت ئەدەم.
 ژن: ئینجا لەدەستت بیت، ھەموو شتیک ئەکە ی.
 عەلی: قسەنەکە ی؟

ژن: لیرهکەم برد بۆ ئافتا، باشە.

عەلی: ئافتا و کینیە؟ کام ئافتا و؟

ژن: ئافتاوی بووکی میرزا رەشید.

عەلی: مونا سەبەت چیبیە؟ بە وەعدە ی چەند رۆژ لات داناوھ؟

ژن: بیسمیلا، وەعدی چی؟ بۆچی لێی خواستووم؟

عەلی: ئە ی چۆن؟ بۆچی بۆت بردووھ؟

ژن: ئە ی دوینی پاشتیلانە ی نەبوو.

عەلی: ئە ی نەچووین بۆ شایی کە شووی کرد؟ ئە ی شەکرمان بۆ نەھات، ئە ی
 نەچووین بۆ ھەمام؟ کورە عەیبە پیاوھکە، بۆ ئەوھندە لەسەر شت ئەرۆی. ئەوھ
 تازە وات لێ ھاتووھ؟

عەلی: چیم لێ ھاتووھ؟ شیت بووم، وەنییە؟ ئاخر بەدەست تووھ شیت بووم. کچی
 تۆ شیتت کردم، باایی سی فلس شەکر و پەنجا فلس نان خواردنی شایی و پەنجا
 فلس ھەمام، کە ھەمووی ئەکاتە سەدوسی. لەجیاتیی ئەمە، تۆ ئەچیت لیرهکە ی
 تەوقەسەرت ئەبە ی بۆ بووکی میرزا رەشید، دەک موبارەکم نەکرد، ئاوا..

ئافرهت گوی بگره، ئەمه خاتیمه ی بیټ سی به سی ته لاقته که وتبی به هیچ مه زه بیټک چاک نه بیته وه، ئەگەر جاریکی تر هیچ شتیکی بهری بۆ پاشتیلانە ی هیچ که سیک..
ژن: ئافهرم، دهک موباره که نه بی له عومرت بۆ چ پیاویکیټ! به خوا من ئەرۆم و یه که دهقیقه له م ماله کاول بووه دا نامینه وه..

عهلی: کچی، نامینیته وه چش، ناره سه نی بی میتشکی جرپن. وا من ئەچم بۆ بازار، هه تا ییمه وه لیره نه مابیت.

ژن: ئەگەر مام له جیی تو بم..

(دهرگا به قایم پیوه ئەدری)

با جله کانم بپنچمه وه و له م کاول بووه ده رچم. به خوا ئیتر له توانا مه ماوه..

میکروفون: (پێ ئەکه نی)

ژن: باسم الله الرحمن الرحيم. ئەوه کینی پێ ئەکه نی؟

میکروفون: منم مه ترسه. من میکروفونی به شی کوردم، هی ئیزاعه.

ژن: چیت ئەوی، باوکم؟ ئیشت چیی لیره، نازانی پیاو له ماله وه نییه؟

میکروفون: من حه قم چیی به سه ر پیاو کلۆله که ته وه، هاتوم یه که دوو قسه

له گه ل تو ئەکه م.

ژن: قسه ی چیم له گه ل ئەکه ی، چیت ئەوی له من، باوکم؟

میکروفون: ئەلیم شتومه ک مه پنچه ره وه و دانیشه له ماله که ی خوتا و لانه له خوت

تیکه مه ده. که هاته وه ئاشتی که ره وه، تووخوا ئەو میرده کلۆله ناحه قیه تی تووره بی؟

ئاخر چ مونسه به ت لیره یه ک بدری به سه دوسی فلس، له وهختیکا که خوتان

موحتاجی ئەو لیره یه ن.. پاشتیلانە ی چی و کالیاری چی؟ ئەمه پێ ئەلین

سوالکردنی به عه ده ب. ئەوا یه کینکی تر شووی کردوو و کابرایه کی تر ژنی هیناوه،

من بۆ ئالتوونی بۆ به رم. ته رککی که ن ئەم عاده ته پیسه ناشیرینه.

ژن: ئەی عیب و شووره بی هیچ نه به یین بۆ بووک، به رامبه ر به وه موو حه مام و

شایی و شه کراو خوار دنه وه یه؟!

میکروفون: نه خیر هیچ مه به ن، با خاوه نی شایی - ئەگەر له توانایانییه - ئەوه نده

مه سه ره فنه کا. هه ر که سه له ژن هینانا به دزی میرده کانیا نه وه شت ئەبه ن بۆ

پاشتیلانه؟ تو ئەزانی هەندى ژن دزى له مێردهکانیان ئەکەن، شتومەکی ناوماڵ ئەفرۆشن و ئەیبەن.. خوا هەلناگرئى وا له ماڵ و مێردى خۆتان ئەکەن.

ژن: ئاخر باوکم رەسم و عادەتە، عەيب و شوورەيبیە ئینسان شت بۆ ناسیاو نەبات. له پاشا بە دەستیاویشە.

میکروفون: دەستیایى چى؟ تەركى کەن. که تو بۆ خەلقت نەبرد و خەلق بۆ توى ناهینایەوه، ئەوا رەسم و عادەت نەما. شتومەک نەپێچیتەوه و نەپۆیت، نەوهکوو تەلاقت بەدا، ماڵ له خۆت مەشیوینە، خوشکى.

میکروفون ئامۆژگارىت ئەکا که شت نەبەى له پاشتیلانهدا، شت نەبەى، ئەگینا تەلاقت ئەکەوى. بە دوعا خوشکى، له بەر خاترى پاشتیلانه ماڵ له خۆت تێک مەده، دزى له ماڵ و مێردهکەت مەکە، بە دوعا..

ژن: تووخوا ئەگەر برۆى؟ هەتیو باوانت شیوى قسەکانت زۆر خۆشن.

میکروفون: ئاخر بەسەرى تو ئیشم زۆره، ئەچم بەلای ناوکە برانەوه، دوعا.

ژن: خوا ئاگای لیت بى، خوا حافیزت بى.

(مۆسیقا)

ناوکە برانە^۱

حەمە: ئاڤرەت، وا تێم گەيانى، يەك پوول و يەك مەنقر^۲ له كەس گل نە دەیتەوه..

ژنە: (بە ئەسپایى) ئاخر دەنگ هەل مە برە، باجى ئایشى مامان وا له ویدیو نوێژ ئەکا..

حەمە: كەيفى خۆیتى، نابى يەك پوول له كەس وەر بگيرى.

ژنە: ئاخر باجى ئایشى رازى نابى و ئەتورى.

^۱ رەڤىق چالاك خۆى دەورەكانى ئەوها دابەش كردوو: ۱. مېكروڤۆن: رڤىق چالاك، ۲. حەمە: نوورى عەنەبەر، ۳. ژن: ئەحمەد مەحمود، ۴. ئایشى: ئەحمەد دلاوەر (كەمال رەئووف، هونەرى دارماى رادىۆى كوردى، ۱۴۱-۱۴۴۰). (ك.ر)

^۲ مەنقر: نەزانرا چىبە، بەلام بە پىوشوینى رستەكە، مانای يەك شت يا يەك فەلس دەگەيینى، واتە تەنانەت شتى ئایە خیش. (س)

حەمە: ناتۆرى، چاوى دەرئەھات، بۆچى سۈالە، سەدەقەيە. ئەو چوار دىنارى ئەدەمى و بىرايەوہ..

ژنە: ئەگەر رازى نەبوو؟

حەمە: ئەم چارە مومە پىزەى خەستەخانە ئەھىنم بۇ منالېوونت، پاكتر و تەمىزتر و باشتەر و ھەرزانتەر و بىخەتەرتەر.

مامان: مامان، باجى ئايشى، ھەتا ئىستا ھەزار منالى بەسزىمانيان خنكان، ئەم مامانى لاکۆلانانە، ھەزار ئافرەتيان كوشت، وتيان داىكى ئال ھات بەلایا..

ژنە: كۆرە دەنگ ھەلمەبەرە، با گۆيى لى نەبىت..

حەمە: وا من ئەرۆم، خۇ ھىچت ناوى؟

ژنە: نە، خوا حافىزت بى. زوو بىتتەوہ، نەوہكوو باجى ئايشى بىرات بۇ سەر سەيرانىكى تر..

حەمە: باشە، زوو يەمەوہ، باجى ئايشى، وەرە ئەم دىو..

ئايشى: ((سبحان ربنا العلي العظيم)) ... (فووئەكا بەم لاوبەولای خۇيانا) خوايە توو گەورەيى خۇت ئىمانمان پىن عەتابكە.. خۇ منالەكە نەگىيا؟

ژنە: نە .. نوستوہ.

ئايشى: قەيناكە با بنوى؟ ئەوہ حەمە ئەفەندى ئەبوت چى، رۆلە؟

ژنە: ھىچ، وتى رازىمىنيە ھىچ لەكەس گل بدەمەوہ.

ئايشى: چۆن؟ چۆن ھىچ لەكەس گل نەدەينەوہ. ئەوہ رەسم و عادەتە، رۆلە. ئەمە چەند سالە ناوكەبىرەنە ھەر بووہ. قايلە ئىوہ رەسم و عادەت تىك بدەن، عەيب و شوورەيى! بەخوا داىكم من ناتوانم دەست بەر پووى كەسەوہ بنىم..

ژنە: ئاخىر باوكى سالار چوار دىنارى بۇ داناوى، باجى ئايشى؟

ئايشى: چەند؟ چوار دىنار؟ بەزىادىبى يا خوا، بەخوا ئەوئىش قىبول ناكەم، بەخوا ھىچتان لى وەرناگرم..

ئووى دوور لەتۇ سەرم ھاتە ژان....

ئووى ئووى ئووى، بەخوا بىرۆمەوہ نەختى بکەوم لە مالەوہ.

ژن: بۇ كوى ئەچى، ئايشى؟ دە لىرە پال كەوہ، بە تاقى تەنيا بەجىمەھىلە..

ئایشی: بەخوا دایکم ناتوانم، ھەر ئەبى برۆمەوہ.

ژنە: ئەوہ لە قسەى باوکى سالار عاجزبووى؟

ئایشی: نەوہللا، ئووى من چۆن عاجزئەبم، ھەر ئەرۆمەوہ..

میکرۆفون: مەرھەبا، باجى ئایشى، بۆ کوئى؟

ئایشى: موور محەمەدى شەریف، ((بسم الله الرحمن الرحيم.....))

قول ئەھەبى بى ئىسم...

میکرۆفون: کچى قول ئەھەبى چى ئەخوئىنى، سەرئاسننى فەرھادکوژ، باجى

ئایشى؟ بۆچى من جنۆکەم، شەیتانم، دانیشە، بۆچى ھەلساوى؟

ئایشى: تو کى کابرا؟ ئىشت چىیە لىرە؟ تو لە کوئى من ئەناسى؟

میکرۆفون: چۆنت ناتناسم، من میکرۆفونى بەشى کوردی ئىستگەى عىراقم.

ئایشى: بىسمىلا، بىسمىلا، ئىزگەى عىراق؟ بىسمىلا، تووخوا لەوان نیت؟

میکرۆفون: لە کى؟ لە کامانە؟ لە جنۆکەکان؟ نەخىز لەوانە نىم، باجى ئایشى،

بىسمىلا ئەلرەحمان و ئەلرەھىم. لە خۆمانم، بەلام مالى خۆمان بەقوربگىرى کە

تەماعار ناپاکن.. تو دانیشەرەوہ باجى ئایشى، تووخوا چوار دینار کەمە؟

ئایشى: ئىنجا باوکم خۆ من مەبەسم ئەوہنىیە؟

میکرۆفون: ئەى مەبەست چىیە؟

ئایشى: ئەلیم ئەمە رەسم و عادەتە و ھەموو کەسک کە منالى ئەبى، خەلقى

ناوکەبرانە ھەر ئەھىنن. ئەى مامان ئەم ھەموو ھىلاکىیە، ئەم ھەموو شەونخوونىیە

بۆچى ئەکىشى؟

میکرۆفون: تووخوا تو ھىلاکترئەبى و عەزىت زىاتر ئەکىشى، یان دایکى کلۆل

کە تو مانگ و نو رۆژ منال بە پىستى سک ھەلئەگرى و لە وەختى بوونىشیا ئەگاتە

رادەى مردن.. تو ھىلاکترئەبى، یان کریکار و جووتیار کە سەدوپەنجا فلس

وہرناگرن بەرامبەر بە دە دوانزە سەعات ئىشکردن.

بۆ ھەفتەىەکىش کەمتر، چوار دینار کەمە، باجى ئایشى؟ پەلپ بۆ بەم زەبىستانە

بەسزمانە ئەگرى و خەرىکى بەتاقى تەنیا بەم ئىوارەى بەجى بىلى؟

ئایشى: باوکم کوا پەلپمگرتووہ، ھەر سەرم ژانئەکات؟

میکروفون: ئەى سەرت بەرگوللە کەوئ، ئاوا درۆزن.. سەرى چى؟ بۆچى من ناتتاسم.

ئايشى: چۆنم ئەناسى؟ تۆ لە کوئ من ئەناسىت؟

میکروفون: وات ئەناسم، باجى ئايشى كە تۆ وە ئەمسالى تۆ لە مامانى لاکولان، هەتا ئىستا بوونەتە هۆى هەزار کارەساتى پر کويزە وەدرى. گەلئ ئافرەت و منالى بەسزمانتان بە نەزانى کوشتوو، ئيوە دوژمنى زانبارى تازەن، ئيوە قىنتان لە نەخۆشخانە و لە دوکتور و لە دەرمى تازەهە، چونکە ئەتانهوئ هەتا دنيا دنيايە هەر مامان بن..

ئيوەن كە نايەن خەرافيات نەمىنى لەم ولاتەدا، بە درۆودەلەسە باسى داىكى ئال و شەوہ بۆ ئافرەتى نەزانى بەسزما نەكەن. ئيوەن هۆى تەركنەكردى ئەم عادەتە پيسەى كە ناوى ناوكەبرانەيە..

ئايشى: تۆ بە قسەكانتا وا دەرئەكەوئ پياوہ چەنابازەكەى ئىزاعەى.

میکروفون: باشت هەلەينام، باجى ئايشى؟ خوا ئەيزانى وازتان لى ناھينم هەتا ئەو عادەتە پيسانەتان پى تەركنەكەم.

ئايشى: ئىنجا باوكم تۆ هەقت چىيە بەسەر خەلقەوہ.

میکروفون: ئەى بۆ تۆ و ئەمسالى تۆيان بەجى بەيلم، وەكوو مېردەزەمە بچىتە قەلادۆشكانيان، وەكوو مۆتەكە سواری سەر سنگيان ببى، باسى پر لە درۆى داىكى ئال و شەوہ و شەولەبان و قسەى قۆريان بۆ بكەى و پارەيان لى بکيشيتەوہ و پارووى چەور بگلىنى و چای شيرين و ديژلەمەى خەستم بۆ بخۆيتەوہ.

باجى ئايشى: ئىنجا كى بە دەم دەرەقەتى تۆ بيت، ئەلىنى چىكەنەى.

میکروفون: ئاخر لەسەر حەقم، بۆيە وا زوو تۆى لەسەرناحەق پۆيشتوو ئەبەزىت. ئىشم زۆرە، جارى بە دوعا باجى ئايشى. نەپۆى، منالەكە و زەيستەنەكە بەجى نەهیلی، ئەگىنا چوار دینارەكەش وەرناگرى و ئەم جارە حەمە ئەفەندى ناشتكا بە مامان، مومەپرزە ئەهينى. دانيشە پازى بە بەو چوار دینارە. بە دوعا باجى گولنام.. باجى ئايشى داىكى ئالى مامانى لاکولان. (پىكەنين)

(مۆسقىقا)

له کۆلان دانیشتن^۱

حه‌مه: تووخوا ئەمه حاله؟ عه‌یب و شووره‌یی و حه‌یاچوونه.

عه‌لی: چی قه‌وماوه، حه‌مه؟

حه‌مه: کوره چی نه‌قه‌ومی، ئەم کۆلانه‌یان کردووه به‌چایخانه.

عه‌لی: کئ؟ چی بووه؟

حه‌مه: ئینجا چی ماوه نه‌بئ! قوربان باجی عه‌دله و گولچینی پوره هه‌مین و دووان سیانیکی تر، به‌م رۆژگاره هه‌ر له به‌یانیه‌وه هه‌تا ئیوارئ له‌ناو ئەم ده‌رگایانه‌دا دانیشتون، فیشه‌فیشی جگه‌ره و راز و گله‌یی و تیر و توانج گرتنه خه‌لقیان کردووه به‌پیشه.

عه‌لی: ده‌ک موباره‌ک نه‌بئ ئاوا، ئەه‌ میزده‌کانیان و که‌سوکاریان قسه‌ناکه‌ن؟

حه‌مه: تئ‌ناگه‌م! ئاخ‌ر نابجی بپرسنه‌وه، بلین ئافره‌ت بۆ له‌ ناوده‌رگا دانیشتون؟

عه‌لی: ره‌نگ‌بئ هه‌ر پروپیریژن بن.

حه‌مه: کوره پروپیریژنی چی؟ کچه‌ عازبه‌کانیش که‌ وه‌ختی شوویانه.. ئەم کلاش ئەچنئ، ئەو بنیشت ئەجوائ، ملچه‌ی ده‌می رۆژه‌ریه‌ک ئەپوا، ئەویان ئەقیژینئ.

میکروفون: راسته‌ قسه‌کانتان هه‌مووی به‌جییه، ئافه‌رم.

عه‌لی: ئەوه هاتیه‌وه میکروفون؟

حه‌مه: کئ میکروفونه‌که‌یه، ئا وه‌ره به‌ قوربان، چاره‌سه‌ریکی ئەم عاده‌ته‌ پیه‌سه بکه. ئەوه بۆ باسی هه‌موو شتیکی ئەکه‌ی، که‌چی ئەمه‌ت له‌بیرچوووه.

میکروفون: هه‌چ شتیکی له‌بیرنه‌چوووه. بئ‌گومان به‌ ناریکی نامینئ باسی لئ‌نه‌که‌ین. ئیستا ئەگه‌ر باجی عه‌دله‌ی موباره‌ک و فیشه‌کلغ له‌ ده‌مه‌کانی تر هه‌ر له‌ناو مالی خویانا دابنیشن و قسه‌ به‌ خه‌لقی نه‌لین، قه‌یناکه، به‌لام ریگیان له‌ خه‌لقی بریوه‌ته‌وه. ئەوا کچانی مه‌کته‌ب ئەچن بۆ قوتابخانه، قسه‌یان پئ‌ئهلین. ئەوا یه‌کیک به‌ ریگادا ئەروات، جارئ هه‌ر له‌پیش ئەوه‌دا بگاته‌ عاستیان، ده‌ست‌ئه‌که‌ن به‌ باسکردنی، به‌راستی ئەم خووه‌ شتیکی زۆر ناشیرینه.

عه‌لی: ئیستا چار چییه؟

^۱ بۆ ده‌وره‌کان له‌ لایه‌ن نووسه‌ره‌وه‌ نیویان نیشانه‌نه‌کراوه. (ک.ر)

میکروفون: چار ئه وهییه ههر پیاوه مائی خوی ته می بکا که له بهردهرگا دانه نیشن. جارئ له سهر ئه وه عهرزه تهره، تووشی نه خووشی مایه سیری و روماتیزم ئه بن، توز و خوئی کولان ئه چیته ناو چاو و لووت و ده میانه وه، جله کانیان زووتر چلکن ئه بی و ئه درئ، فیزی چاوباشقالی و غه ییه ت و جنیوی سووک ئه بن. به کورتی، ئه بن به ئامه کورانی.

عهلی: ئه شهه دو بیلا راسته. پیویسته له ئیستاره ئه مانه له پیاوی گهره که که بگه یینین. برؤ حه مه با ده ست پی بکه یین.

میکروفون: راههستن، شتیکی زور ناشیرینی تریش ماوه، با باسی لی بکه یین. حه مه: چییه؟

میکروفون: مه سه له ی هه ندئ قوتابی له خو بایی که له سه ره ری کچانی مه کته با ئه وهستن و رییان پی ئه گرن، ئه مه ش هه تا بلئی شتیکی ناشیرین و بی مه عنایه. عهلی: ئه وه مه سه له ی ته له به عائیدی مه کته به کان و مه عاریفه، ئه گهر یه کدوو ته له به له سه رریگا به کچ گرتن جه زابدهن و ده ریان بکه ن، که سیان ئیتر ئه وه ناکه ن.

میکروفون: به لی، پیویسته مه عاریف ئینزبات دابنی بو موراقه به و چاودیری خو و ره وشتی قوتابی. به لام پیویسته له سه ر دایک و باوکیشیان ئاگایان له مناله کانی خو یان بیت، جارئ به دوعا.

عهلی وه حه مه: خوات له گه ل.

(مۆسیقا)

حه مه-عهلی: ئه زانی باجی عه دله ئه لی چئویش بنین به ورگمه وه، له بهردهرگا دانه نیشم.

عهلی: وا مه لی.

حه مه: وه لالا، زور بی ئابرووه، هه ی هه ی هه ی له عه دله ئیره.

عهلی: ئینجا مه سه له ئاسانه بو ته میکردنی ناعه دله خان.

حه مه: چۆن؟ چی بکه یین؟

عهلی: به کاک سالخی موختار ئه لیین.

حه‌مه: ئىنجا سالج چى ئەكات؟

حه‌مه: چۆن چى ئەكات! بە نامووسم ھەزار ھەدلە نۆرەت بۆ ئەكاتە كۆن، نايلئى كەس لە بەردەرگا دانىشئىت.

حه‌مه: ئاخىر چۆن خەلق لە بەردەرگا بەزۆر مەنەئەكړئ؟

هەلى: بەخوا سەيرە، چۆن مەنەناكړئ؟ ئەى موناسەبەت چىيە ئەوان تەعەدا بکەنە سەر خەلقى.

حه‌مه: كەواتە با بچين بۆ لاى سالج.

هەلى: جارئ با بچين بۆ ھەمام، خۆمان ئەشۆين و يەينە دەرەو، ئىنجا ئەچين بۆ لاى سالج.

حه‌مه: باشە با بړۆين.

(مۆسيقا)

هەلى: خۆت شت ھەمە؟

حه‌مه: ئا، بەلام ھىشتا خۆم بىسمىلنەكردووە.

هەلى: دە بە دووسئ سەتل بىسمىل كە و بېرئتەو.

حه‌مه: نە، ئىستا بە حاجى توفىق ئەلئىم كلىلى غەزىنەكەم باتئ، ئەچم لەناو غەزىنەكەدا خۆم بىسمىلئەكەم.

هەلى: ئاخىر غەزىنەكەيان مەنەكردووە، نابئ كەس بچئتە ناوئ.

حه‌مه: بەخوا ھەزار مەنعىان كړدبئ، ھەر ئەچمە ناوئ، فېرېبووم.

مىكروڤون: چۆن ئەچئت كاكە ھەمە؟ فېرئ چى بووئ؟

حه‌مه: ئەو توى، لئردەشى؟ لە ھەمامىشا حازرئ، مىكروڤون؟

هەلى: كوا مىكروڤون؟ پئتمنەوتئ مردووت مرئ باسما ئەكات.

حه‌مه: من چوو زانم، وەكوو مووى لووت واىە، مال بەقورگىراو.

مىكروڤون: ئەمە لەكن خوى ئئوہ ئاموزگارىئ خەلققان ئەكرد و رئگاوشوئنى چاكتان پئشانئ خەلقى ئەدا.

عەلى: باوكم، وەللا پېموت بە دووسى سەتل ئاۋ خۆت بېسىمىل، كەچى رازى نەبوو.

مىكروڧون: ئاخىر نازانى كاكەھەمە ئاۋى غەزىنەكە كە پېس بوو، كە خەلقى خۆى تيا شت، ھەزار نەخۆشى پېست بە خەلقى تر ئەگات. بۆچى غەزىنەكە بە پاكى نەمىننەتەو؟
ھەمە: ئىنجا ئەى تو باسى خاۋلى ھەمام بۆ ناكەى؟ بۆچى خاۋلىكان پاكى؟
مىكروڧون: ئىنجا كە پاكىن، بۆ خاۋلى بۆ خۆت ناكى، لەگەل خۆتا بېبەيت بۆ ھەمام، خۆتى پى وشك بىكەيتەو؟

عەلى: راست ئەكا. بۆ خاۋلى ناكى، خۆ زۆر ھەرزانە.

ھەمە: وەللا ھەق واى ھەموو كەسىك خاۋلى بېت.

باوكم، لەمەودوا ئەيكرم.

مىكروڧون: ئەى غەزىنەى ھەمام؟

ھەمە: ناچمە ناۋى ئىتر، ناشەيلىم كەس بچىتە ناۋى، ھەر ئىستا بە حاجى توفىقى ھەمامىش ئەلىم كە ئىتر نەيەلى كەس بچىتە ناۋ غەزىنەكەو.

مىكروڧون: پىويستە بە ھەموو ھەمامچىيەكان بوترى كە دەرگای غەزىنەكان داخەن، نەيەلن كەس بچىتە ناۋيانەو. پىويستە نەھىلن سىل و دىقاۋى و گروچ لە ھەمامەكانيان خۆيان بشون، چونكە لەمانەو بەشى زۆرى خەلقى شارەكە نەخۆش ئەكەون. پىويستە ھەموو رۆژىك ھەمام پاك بىكرىتەو و بشورى.

ھەق واى خاۋلى لا بەرن، پەشتەمال نەدەن بە كەس، بۆ ئەو دەى كەس لە كەسى ترەو و تووشى نەخۆشى نەبىت. ئەگەر وا نەكەن، تووشى نەخۆشى ئەبن، ئەكەون. نەچنە غەزىنەى ھەمامەو، بە خاۋلى ھەمام خۆتان وشك نەكەنەو، نەچنە ھەمامى پېس.

(تەواۋ)

باوهژن*

۱۹۵۲/۳/۲

نووسینی: ئەحمەد دلاوەر

دەستکاری: رەفیع چالاک

دەرھینانی: عەبدوڵلا عەزاوی

باوهژن: ئا بەھیه، رۆڵە ھەلسە گوشتەكەم بۆ بینە. خۆ ھەمەسەعیدی برات گوشتی مەرەپیر و بزەلات نەبی، نایهینتەوہ.

بەھى: ئەوہ بۆچی رازی نیت لە ئیشی من و کاکم، باجی؟ گوايه ئەم گوشتە چەورە باشە، چیبیتى؟

باوهژن: ئەمە گوشتە؟ خوا بە خیری نەھینتەوہ، ئاوا. تۆ بزانه تۆزیک گوشتی چاکی پیوہیہ، ئینسان ببیرژینى بۆ خوی؟ لایبە لە بەرچاوم، بە بارى دار ناکولئ. خوا جوانە مەرگتان کا ئاوا.

بەھى: باجی بۆچی پەلپ ئەگریت؟ ئەم دوعا کردنەت لە چیبیہ؟ ھەموو رۆژیکی خوایی ھەزار پەلپمان پی ئەگریت، ھەزار شکاتمان لای باوكم لی ئەکەى، ھەرچی ئیش و کاری سەختە، ئەوہمان پی ئەکەى. سەرەپای ئەوہش، دوعامان لی ئەکەى؟

باوهژن: ئەوہ دەم دریزیم لەگەلا ئەکەى، کچەتیوہ جریپنە؟ وەللا وەللا ئەم جارە ورتەت لە دەم بیتە دەرەوہ، لالغاوہت ھەلئە تلشینتم. دەک بەزیدانەبی ئاوا. من گەورەى

* کەمال رەئووف محەممەد، ھونەری درامای رادیوی کوردی، ۱۹۶۲-۱۹۹۰.

جیگەى گوتنە، لەسەر دەفتەرەكە ریبەرى رادیو کامل کاکەمین لە ۱۹۵۲/۳/۳ دا ئیمزای لی دراوہ و بە زمانى عەرەبى لى نووسيوہ "یذاع - بلاوئە کریتەوہ". لە لایىكى ديبه وەکوو لەسەر دەفتەرەكە دەورەكان نیشانەنەکراوہ، ئەوہ بەپینی شریتە تۆمارکراوہکەى دراماکە دەورەکان بەم جۆرەى خوارەوہیہ: ۱. باوهژن (گولچین): ئەحمەد دلاوەر، ۲. میرزا: رەفیع چالاک، ۳. کچ (بەھى): ئەحمەد محەموود، ۴. غەفوور: فائىق دلزار (فائىق چالاک)، ۵. مامۆستا: نوورى عەنەبەر. ئەم درامایە دەنگە تۆمارکراوہکەى لە ئەرشیف دا ھەلگیراوە. (ک.ر)

ئەم مالاھەم يان تۆ بەھى خان، لە بەر داىكە ئىنجا شەيتان.
بەھى: ئەوا پىموتى ھەرچىيەك بە خۆم ئەلى قەيناكات، بەلام ناوى داىكم نەبەى.
داىكم رەفىقى ھەموو كەسىك نەبوو.

باوھژن: ئوى گلە كوړبىت! رەفىقى كى نەبوو، كچى؟ داىكت لە من ژنتر بوو؟
ئەو ە بۆ جواب نادەيتەو، چاومۆن؟

بەھى: ئىنجا ئىستا ئەگەر قسە ئەكەم، شەيتان بەنەحلەت بى، يا ھەر ديزە
بەدەر خۆنەبى. خەتای تۆ نىيە، باجى، خەتای بى عەقلى و دلپاكيى خۆمە، كە باوكم
تەفرە دا تۆ بەينى.

باوھژن: دە فەرموو قسەى لەگەلا بکە. ھىشتا من ھەرفىكم لە دەم
نەھاتۆتەدەرى، ھەشت ھەشت جاویم ئەداتەو. دەك بە بووكى گل و مارومىروو
بىت، ئاوا. ئەو داىكە خواتەو كە تۆى بەخۆكرد.

بەھى: كچى، ئەو ەندە داىكت خواتەو ھەتا چاوت سىبى ئەبوو. پىرئىژنە ھەوت شووكەرە،
بەس نىيە داىكم ھەتا مرد يەك پياوى ناسى، تۆ كچەكەت بەقەد داىكمە، فەرادكوژ.

باوھژن: ئەمەشت لەبارابوو بەھى خانى دەم مردوو؟ دەك موبارەكم نەكرد لە
عومرت ئاوا و بەخوا ئەمە گوزەران نىيە لەگەل تۆ و سەعەھارەى براتا. شەرت بى
ئىستا بىتەو لەگەل بىر مەو، يان من يان ئىو.

بەھى: تووخوا عەيب نىيە ھەموو رۆژى ئەم ھەنە ھەبە شىيە؟ عەيب نىيە ھەموو
رۆژى باوكم عاجزبەكەين بەم شتە پرۆپوچانە؟ تۆ لەكن خۆت لە جىبى داىكم دانای؟

باوھژن: ئەو ە روت بىت قسەم لەگەلا بکەى، بەھى كورانى!؟

بەھى: كورانى چىم، باجى؟ چومەتە پشت دەرگا؟ چاوباشقەلىم كردووە؟
خوانە خواستە شتىكى بى شەرعىم كردووە؟

باوھژن: ئەو ە بەتەوسەو قسە ئەگرىتە ھەپسەى كچم، كچەتئوى
ناكەس بەچەيە؟ ئىنجا بشچىتە بەردەرگا، سەربەرزە، كچى داىكەتەى.

بەھى: من باسى كەس ناكەم بە خراپى، ھەقم بەسەر كەسەو نىيە.

باوھژن: ئىف لەبەرت مرم، ئەو قىنت ھەلئەسىت بچىتە بەردەرگا، وەللا
لەمەوداوە ھەموو رۆژى ئەبى بىنيرم بۆ خۆى كەيف بکا و دللى بكرىتەو،

بەشكۆ ئەمە خوايە تۆ شەق بەرى. پشت بە خوا و بە كۆيرايى چاوى تۆ، ئەبى بىدەم بە شوو، تۆش ھەر بىمىنیتەوہ بۇ كارەكەرىنى.

بەھى: تۆ بەھەلەچووى، باجى. من شەق نابدەم و بە كارەكەرىش نامىنمەوہ. ھەمووى كاكەم سالىكى ماوہ، عەمر بەرقەرارىن، دەرئەچى و ئەبەم بە بناوانى، لەم دىلىيە پرگارىم ئەبى.

باوہژن: كەواتە بۆيە وا دەمت درىژبووہ، عەھدى نەيىلم يەكسەعات ھەناسەى رەھەتى ھەلكىشى. عەھدى رەشتكەم لە بەرچاوى باوك و برا و كەسوكار و ناسياو و نەناسياو، بتكەم بە پەندى پسات،^۱ بە عىبەرەت.

بەھى: چ خوا ھەلئەگرى بوختانم بۇ رىكخەى؟ چۆن دلت يەت بە خوت و خورايى شتم بۇ ھەلبەستىت، باجى؟ ئەمە ئەجرى چاكەكەمە ئەيدەيتەوہ؟

باوہژن: چاكەى چى، كچى؟ نەخەلەتابى جارىكى تر باسى چاكە بكەى؟ ئىنجا من نەبوومايە، كى بە باوكت رازى ئەبوو؟ ريشى بە ھوت گويزان ناتاشرى!

بەھى: چاكە، خۆ تۆ ھەزار نوشتەت كرد، ھەتا شووت كرد بە باوكەم.

باوہژن: من؟ ئۇ گلە كۆيرىت، من بىزم ھاتووہ نوشتە بكەم؟

من رەفيقى ئىوہمانانى رووھەلمالراوم؟ من ئىستاش دەس بە خۆمان بىنم...

ئىنجا شەيتان؟ دايكەم بەھى بۇ وازم لى ناھىتى، چىت لە من ئەوئ؟

بەھى: من چىم لە تۆ ويستووہ، باجى؟ تۆ بە خوت و خورايى ھەموو رۆژىك شەرم پى ئەفرۆشى و بەزم ئەگىرى.

باوہژن: من بەزم ئەگىرم، كچى دايكت؟

بەھى: ئەوہ ھەزار جارم پى وتى، ناوى دايكەم نەھىتى. عەيب ناكەى تۆ لەكن خۆت

سەرت سىپى كردووہ، ھەى باوہژن؟ فەرھادكوژ، كرمۆلەى ئاولاوييە.

باوہژن: ئەوہ بە من ئەلتى؟ ئەوہ بە من؟ ئەوہ بە من؟

(دەست ئەكات بە لىدانى)

^۱ سپارد، نووسراوہ كە ھەلەيە، پسات راستە، بە ماناى جقات، ناوكۆمەل (ھەزار، ھەنبانە بۆرىنە، ب، ۱، ۱۰۸). رەنگە ئەم وشەيە لە كاتى گوئى لىبىونى شانۆنامەكەدا، باش و راست وەرئەگىرابى. (س)

بههئ: ئای سهرم، ئای سهرم، ئه وه لیم ئه دهی، باجی. باجی عهیب ناکه ی؟ ئه ی
هاوار، ئه ی هاوار، خنکانمی، ئه ی هاوار..

باوه ژن: (ههر له سهر لیدان ئه روات) هه تا نه تخنکینم، وازت لێ ناهینم.

(مۆسیقا)

میرزا: (له ده رگا ئه دا)

باوه ژن: راوهسته وا هاتم.

میرزا: گولچین، ئه وه تو ده رگا که ت کرده وه؟

باوه ژن: ئه ی چی بکه م پیاوه که، کێ بیکاته وه؟

میرزا: ئه ی به هئ؟ ئه ی چه پسه؟

باوه ژن: چه پسه، دایکی بمری، سهری ژان ئه کات له به یانییه وه. به هئ خانیش
دیسانه وه به خوت و خو پرای مانی گرتو وه.

میرزا: ده ستمان پێ کرده وه؟ یا سه تار، نابج رۆژی به ره چه تی نانه که مان
قوزه لقورت که ی، هه موو رۆژی ئه م مه حکه مه و مه حکه مه کارییه ئه بیت، ئا فره ت!

باوه ژن: ئینجا من چی بکه م، پیاوه که؟ خه تای من چیه؟ له به یانییه وه تو
رۆیش تو ویت، ئه وه ئه گری و له خوی ئه دا و دوعا له تو ئه کا و جنیو به من و چه پسه
ئه دا هه تا ئیستا که. ههر گوتم قه ینا که، له بهر خاتری تو، له بهر خاتری ره حمه تییه که ی
دایکی.. ههر فایه ی نییه. ئه وه نده ی له خوی دا، هه موو قژی خوی رنی..

میرزا: ئه ی تو بۆ چی وا سه رو پۆته لاکت تیک چوو وه؟

باوه ژن: چووم به ناخیرم ده سته بگرم، که چی چاوت لێیه چبی لێ کردووم.

میرزا: ناشی؟ به هئ شالاوی بۆ هینابی؟

باوه ژن: ههر شالاو؟ هه زار جا ر دایک و باوکی منیش و توشی له گور ده ره یتا وه.

میرزا: به هئ.

به هئ: به لئ، با به.

میرزا: ئه مه مه عنای چی؟ تو و ئه م کرده وه ناشیرینانه؟ توی عاقلی سالار!

بههئ: بابه گيان له سههري مهرو، خوٽ باشم ئه ناسي، ئه شزاني كه قهد دروم نه كرده و نايكه م. باجيم هه رچييه كي وت خيلاف بوو، هيچي راست نه بوو.

ميرزا: ئه مه مه عناي چي، ئافرهت؟

باوهژن: ئينجا من ئيتر قسه ي چي بكه م؟ به خوا يه كده قيقه له م ماله دا نامينه وه، هه ر ئيستا كه ئه روم.

ميرزا: ئافرهت، تو بوچي زوو تووره ئه بيت؟ نابج له مه سه له كه بگه ين، نابج بزاني خه تاي كتيه؟

باوهژن: ئه مه هيشتا هه ر نه تزاني خه تاي كتيه؟ ئه گه ر ميژديكي باش ئه بووي، ئيستا ئه تدايه بهر شه ق. به خوا ئه گه ر پياو ئه بووم، به لام بليم چي! خوا مني كرده وه به ژن و توشي كرده وه به پياو.

ميرزا: ئه وه به كي ئه لئي، گولچين؟ به من؟ ئينجا نوبه ي منه؟ هه لسه نانه كه تيكه، هه لسه نايبت بزاني چون قسه ئه كه ي.

باوهژن: ئينجا قسه م له بير ماوه، به هي خان هه موو شتيكي له بير برده ومه ته وه. ميرزا: ده هه لسه نانه كه تيكه، برسيمه.

باوهژن: ناني چي، هيچمان نيه.

ميرزا: يه عنى چي هيچمان نيه؟ ئه ي به ياني گوشتمان نه كړي؟

باوهژن: كه به هي له خو ي دا، به هه له داوان رامكرد، هاتم بزاني چي قه و ماوه، هه تا گه رامه وه مو به ق، پشيله گوشته كه ي خوارد بوو.

ميرزا: يا خوا موباره كنه بي له عومرتان، ئاوا. به دريژي ئه م روژگاره من كاسبي بكه م و بو ئيوه به قه وه و گوشت بكرم، نيوه رووش كه هاتمه وه پشيله گوشتي خوارد بي و هيچمان نه بي بيخوين؟ به هي بوچي وا ئه كه ي، كچم؟ هه ر باوكيكي تينه گه يشتووي تر بووايه له جياتي من، هه تا ئيستا كوشتبووتي.

بههئ: ئه گه ر بروام بي ئه كه ي، بابه گيان، به قه بري دايكم هيچ خه تا و گونا هيكم نيه.

ميرزا: ئيستا نه تيجه چي بخوين، ئافرهت؟

باوهژن: چي ئه خوين؟ تو بو خوٽ له كه بابخانه نان بخو، مينش نه ختي مزو كه ئه كه م.

ميرزا: ئه و ژووري ميوايه پاك بكه نه وه، چونكه ميوانمان بيت، جگه ره ش تي بكه م.

باوهژن: میوان؟ میوانی چی؟ کی بیت؟
 میرزا: نازانی کی بیت؟ ئەی دوینی شه و چیم پی وتی؟
 باوهژن: ئەی من پیم نه وتی ئیزنیان بده.
 میرزا: ئیزنیان نادهم.. بووی به میردم، تو گولچین خان.
 باوهژن: ئینجا بو ئەنه پینی؟ په نام به تو خواجه، ئاگرت لی ئەه بیته وه.
 میرزا: وا من ئەرۆم، هه تا یه مه وه، هه موو شتیگ حازر بیت، جگهره، قاوه ی
 هارپا، ژوور پاک کرابیته وه، ئەگینا ..
 باوهژن: ئەگینا چی؟
 میرزا: ئەگینا هه مووتان ئە یخون، ئیتر که یفی خوتانه.
 (مۆسیقا)

باوهژن: ده رۆله هه لسه نانی تی بگوشه و بیخو بو خوت، بو په لپ ئەگری؟ ئەوه
 دوو سهعات دانراوه.
 به هی: نان بگوشمه چیه وه؟
 باوهژن: ئەی ئەوه مزرۆکه نییه بۆم هیشتوو بیته وه؟
 به هی: به ئاوی کال و کرچ ئەلین مزرۆکه؟ من نان ناخۆم، حهقت چیه
 به سه ره مه وه، دایکم؟
 باوهژن: ئینجا نان ناخۆی، چش. ده هه لسه ئەو ژووره پاک بکه ره وه، هه تا
 نه هاتوته وه. وا منیش سه ری جگهره کان ئەگرم، ئەمه واش سه به ینی شوو ئەکه ی؟
 ئەی قور به سه ره ئەو ماله ی تی ئەچیت.
 به هی: به زمه که یه دیسان؟ نه برایه وه ئیتر؟
 باوهژن: بو نه برایه وه، به قوربانی خوا بم، رۆله تالعت یاره، ئەگینا مالی حاجی
 عه بدوللا و تو یان وتوو! حه یف نییه تو ببی به ژنی ئەحمده ئەفه ندی حاجی عه بدوللا؟
 به هی: ئەوه له خوته وه ئەلی چی؟ ئەم قسانه مه عنای چی؟
 باوهژن: ئووی له بهر مه کرت مرم، ئەی گوايه نازانی ئەمشه و دین بو خوازینیت؟
 به هی: به سه یه تی، عه یبه ئەوه ندهم گالته پی مه که.

باوهژن: گالتهی چی، رۆله؟ ئەهی چاوی شهیتان کویریی، چاوت لینیە چۆن
هەلسای بۆ ژوور پاککردنەوه. هەپسەیی نازک و نازداری سەلاری ویل و
ئوصول زان بمینیتەوه و تۆ شووبکەیت؟ ئەهی سەری گولچین بەتاشینچیت،
ئەگەر بییلم ئەم شووکردنە سەربگریت، عەهدیی نەییلم بەم مرازە بگەیی.

میرزا: (لەدەرگا ئەدا) ئەوه ئەو دەرگایە بۆ ناکەنەوه؟

باوهژن: (دەرگا ئەکاتەوه) ئەوه چیتە وا دەنگ هەلئەبریت؟ تازە وات لی هاتووه؟

میرزا: چیم لی هاتووه؟ قسەکردنیش مەمنوعە، گولچین؟ ئیشەکانتان راییی کرد؟

باوهژن: راییکردن؟ جوانیی کچیشت خەریکی ژوورەکە یە ئەپرازینیتەوه.

میرزا: ئافرەت، عەیبە بۆ تۆ دەم ئەخەیتە دەمی ئەو منالەوه.

باوهژن: تۆ هەر خەتای من بگرە، هەتا خوا پییت ئەنوین.

میرزا: باوهژن وەکوو مار وایە.

باوهژن: ئەهی مارەکەیی شیخ هۆمەر بچیتە گەردنت، ئاوا.

میرزا: تۆ لە مارەکەیی شیخ هۆمەر بی رەزاتری. هەتا شوت نەکردبووه سەربووی.

بەلام وا گەرمت بۆتەوه، ئینجا ئەتەوی بمانئەنگیوی، خوا چاکای کات ئافرەت.

باوهژن: خوا چاکای نەکات بە دەست تۆ و بەهی خانی کچتەوه.

میرزا: کچی بۆ وازناهیینی و نەختی هۆش و شعوروت بی. وا بە خیری ئەروا و
ئەبریتەوه.. مالەکە بۆ تۆ و هەپسەخانی کچت چۆلئەکا. چیت لیی ئەوی؟ ئافرەتی چاکبە.

باوهژن: خیری پیوهبییت، ئینجا ئیستا ئەم جلفرە وەختی شووکردنیتی. سبەینی
کە نەیتوانی ئەم مالە گەورەیی بەریت بەرپیوه، عەیبەکە یەتە ئەستوی تۆ.

میرزا: گواهی بۆچی ناتوانیت مال بەرپیوه بەری، ئافرەت؟ چی نازانی؟ بەلام تۆ
سەرکویرت کردووه، بەو خواهیی چارەنووسی من و تۆیە.

باوهژن: من تاقەتی حەنەحەپەشیی تۆم نییە، پیرەمێردە خوتەخوتکەرە.

میرزا: بووین بە خوتەخوتکەر و پیرەمێردی جوانەکچ، گولچین خان؟
ناحەقت نییە، هیشتا دیگەلەت نەدیوه چەند مالە.

باوهژن: بە کی ئەلیی ئەوه؟ یا خوا موبارەکنەبی ئاوا، وەللا هەر ئەمەمان مابوو.

(لە دەرگا ئەدری)

میرزا: بی‌دهنگ‌به‌وا هاتن، لیکی‌نی و‌حه‌یامان‌مه‌به. فەرموون، فەرموون، یا‌خوا
به‌خیربیین. فەرموونه‌ئەم‌ژووره‌وه.

غەفوور: فەرموو، مامۆستا‌پیش‌که‌وه.

مامۆستا: ماشائە‌للا، ماشائە‌للا، باخیکی‌زۆر‌خۆشه، میرزا‌یا‌خوا‌موباره‌ک‌بیت.

میرزا: خوا‌سه‌لامه‌ت‌کات، مامۆستا، به‌خیربیت‌یا‌خوا.

غەفوور: خوا‌سه‌لامه‌ت‌کات.

مامۆستا: شوکور‌چاکیت‌میرزا؟ بازرگانیه‌که‌ت‌چۆنه؟

میرزا: ناشووری‌نه‌بی، مامۆستا‌وه‌کوو‌جاران‌نه‌ماوه. کاسبی‌بچووک‌زوو

ئە‌روات، ئاگای‌له‌خۆی‌نه‌بی.

غەفوور: کار‌نییه‌خوا‌چاکی‌نه‌کات، حه‌مه‌سه‌عید‌شوکور‌چاکه.

میرزا: خوا‌سه‌لامه‌ت‌کات، واشمان‌لی‌بیرسیت‌ه‌وه‌چاکه. خزمایه‌تی‌وا‌ئە‌بیت

کاک‌غەفوور؟ نه‌سه‌ریکمان‌ئە‌ده‌ی، نه‌ئە‌پرسی‌ماوین، مردووین.

غەفوور: وه‌للا‌میرزا‌به‌ده‌ردی‌مال‌به‌پۆه‌بردن‌و‌نان‌په‌یاکردنا‌که‌وتووم،

ده‌ستم‌ناگات‌سه‌ریش‌بخورینم، گولچین‌خان‌شوکور‌چاکه؟

میرزا: چاکه‌شوکور، ئە‌وه‌حاجی‌عه‌بدوللا‌بۆ‌چی‌ته‌شریفی‌نه‌هیتا.

مامۆستا: به‌خوا‌-‌دوور‌له‌ئۆه‌-‌ئازاره‌که‌ی‌په‌یاکردووه، ئیتر‌نه‌یتوانی

ته‌شریف‌به‌یتنی، کاک‌غەفووری‌له‌جیاتیی‌خۆی‌نارد.

میرزا: به‌خوا‌پیم‌ناخۆش‌بوو. به‌لام‌چار‌چییه، نه‌خۆشی‌که‌هات، وه‌خت‌و

سه‌عات‌نازان. یا‌خوا‌به‌خیربیین.

مامۆستا: باوکم‌میرزا‌ئیمه‌که‌ئاده‌میزادین‌و‌خوا‌دروستی‌کردووین‌و‌هه‌موو

دنیا‌ی‌په‌تا‌کردووین، پیویسته‌ئیمه‌یش‌کرده‌وه‌مان‌جوان‌بی‌و‌په‌وشتمان

به‌رزبی‌و‌له‌سه‌ر‌شه‌ریعه‌تی‌دینه‌حه‌نیفه‌که‌مان‌برۆین‌به‌پۆه.

میرزا: فه‌رمایشته‌که‌تان‌جوانه، مامۆستا.

مامۆستا: هه‌موو‌به‌نی‌به‌شه‌ر‌برای‌یه‌کترین، ئە‌م‌دنیا‌گه‌وره‌یه‌هه‌موو‌به‌یه‌که‌وه

به‌ستراوه، موسولمانان‌و‌هاوزوبان‌و‌هاودینیش‌برای‌یه‌کترین. ئە‌بی‌له‌پیناوی

سوودی‌کۆمه‌لا‌هه‌ول‌بده‌ین، له‌پشت‌حه‌ق‌بین، بۆ‌ژیانیکی‌باشی‌پر‌له‌کامه‌رانی

تی بکوشین. پیویسته حز به ناشتی و ئاسایش بکهین، قینمان له شه پووشور و جهنگ بیت، چونکه مال ویرانیی وا له دوا.

میرزا: سه میعنا ماموستا، ئای که چه زم نه کرد گویم له م فه رمایشته جوانانه تان بیت. ماموستا: خوی گوره هر له چه زه تی ئاده مه وه بناغهی ژن و ژنخوازیی بو چه لال کردووین. ئه بی کچ شووبکا و کور ژن بهینیت. ئه فه رموی: "وتناکحوا بینکم." ژن نه هینان یان شوونه کردن شتیکی باش نییه بو به نی به شهر وه هه تا بلئی گونا هه.

غه فوور: به لی، ئه مه زور راسته، ماموستاش شه کرئه خوات. ئه لین جاریک پیریژنیک کچیکی ئه بی، گه لی کهس داوای ئه کهن، نایدا به شوو. له بهرئه وه خوا غه زه بی لی ئه گری و ئه یکا به مه میمون.

(هه موو پی ئه که نن) فه رموو ئینجا ماموستا ته واوی که.

ماموستا: به لی - وه کوو عه رزم کردن - پیاوی موسولمان نابی لاریی بیت له مه سه له ی ژن و ژنخوازی.

غه فوور: باو کم میرزا، من خزمی هه ردوو لام و له جیی حاجی عه بدوللاش قسه ته که م، ئیمه هاتووین بو خوازینی.

میرزا: به سه رچاو بین، مال مالی خوتانه و کچ کچی خوتان.

غه فوور: خوا ئه مسالتان زیادکات. باو کم، ئه حمه د ئه فندی حاجی عه بدوللایه خوتان ئه یناسن چ کوریکه، به هیه خانیش ئه وه کچی خومانه و ئیش به ئیزی خوا ئه سازی.

ماموستا: یا خوا میرزا ئه مسالتان زیاد بیت.

میرزا: خوا ئیوهش بهیلی ماموستا که له رییه کی راسته وه له نگه ری ئه م دینه تان گرتوه.

ماموستا: ئیستا ئیمه که واته جواب له حاجی عه بدوللا بگیرینه وه که مه سه له له برایه وه شوکور. باو کم با ئیمهش ده ممان چه ورکهین، میرزا.

میرزا: وه لالا ماموستا - وه کوو عه رزم کردن - من پاریم، به لام خوتان ئه زانن ئیستا وه کوو جارن نییه، به شه رعیش و به هه موو شیوه ییکی ئینسانیش زه رووریه ره نیی کچهش وه ربگیریت. که ئه ویش پازی بوو، ئه و حه له خیری پیوه یه و هه رچییه ک پیویست بی و عه یب نه بی، ئه یکهین.

ماموستا: قوربان ئه م فه رمایشته به جییه، به لام له مه سه له ی شتومه که وه ئه لین چی؟

میرزا: مهسه لهی شتومه ک بۆ کورده که و کچه که یه. شتی زهرووریان بیی بهسه.
کیمان که ژمان هینا، مامۆستا ساحییی هیچ بووین!

مامۆستا: ئەشهه دو ئیوه موسولمانی تهواون، میرزا. یا خوا ئەمسالتان زۆربین.
غهفوور: من چیم وت مامۆستا؟ نه موت میرزا هیچ په لپیک ناگریت، ده فەرموو
با برۆین ئینجا مامۆستا.

میرزا: بۆچی وا زوو، ده نهختیکی تر دانیشن.

مامۆستا: به خوا ئەبی برۆین، جوابه که ی بهرینه وه بۆ مالی حاجی عهبدوللا.
میرزا: بۆچی ئیستا مامۆستا؟ چه زئه که ی جه نابت بچۆره وه بۆ ماله وه، با کاک
غهفوور لیره بمینیته وه. که پرسه که مان کرد، ئەو چه له کاک غهفوور دیته وه بۆ
خزمه تان، له ویوه به یه که وه جوابه که له حاجی عهبدوللا بگریینه وه.

مامۆستا: زۆر جوان و به جیتی، ده مال ئاوابی.

میرزا: خوا حافیزت بی مامۆستا، به خیرهاتی سه رچاوان، گه وره ت کردم.

مامۆستا: ئەسته غه فیروللا، تۆ برای گه وره مانی.

غهفوور: مامۆستا هه مووی نیو سه عاتی پی ناچیت، دیمه وه بۆ خزمه ت.

مامۆستا: زۆر باشه، خیری پیوه یه.. خوا حافیز.

غهفوور: خوا حافیزت بی.

میرزا: خوات له گه ل، غهفوور ئەزانی مامۆستا زۆر پیاویکی تیگه یشتوو ه؟

غهفوور: مه عنای چی؟ تیگه یشتوو بهس، دوانزه عیلمه و مه لاییکی پره، به لام
ئەزانی له پیش هه موو شتیکا جارئ هه ولی دهم چه ورکردنه که یه تی.

(هه ردووکیان پی ئەکه نن)

میرزا: وه ره با له م دیو دانیشن.

گولچین: به خیری بییت کاکه غهفوور، ئەوه توو خوا بۆچی دیارنیت. ئەمه خزمایه تی
وا ئەبی؟

غهفوور: خوا خۆشت کات گولچین خان، چه پسه شوکور چاکه؟ وه للا ئەمه نده
ده ستم قاله، هه تا خوا چه زئه کات.

میرزا: دهی غهفوور تۆ پرسیار له به هی بکه.

غەفوور: بەھى خان چۆنى؟ چاكي شوکور، ماشائەللا ماشائەللا.

بەھى: تۆ شوکور چاكي، كاك غەفوور.

غەفوور: رووسووربيت، ئىي بەھى خان، ئەلئى چى؟ ئەمە شتىكى شەرعییە و خوا و پىغەمبەرىش پىيان خۆشە.

گولچىن: چىيە مەسئەلە؟ ئەى من بەردم، دارم؟ نابى بزانم چىيە؟

مىرزا: چى چىيە؟ ئەى دوئى شەوى و ئەمرو پىمەنەوتوويت و نەبراوتەتو.

گولچىن: چى براوتەتو، يا خوا موبارەك نەبى ئاوا، ئەى لەكن خۆى گوايە من لە جىي دايكى نىم؟ ئەى من لە ھەموو شتىكى ئەم كچە ئاگادارنىم و شارەزانىم، تۆ لە مالەوھى پياوھەكە يان من؟

مىرزا: ئىستا چى بوو، چى قەوماو، وا ئاگرت تى بەربووھ؟

غەفوور: مەبەست چىيە گولچىن خان؟ وا باوكى ياويەتى و ماوتەتوھ سەر پارىيوونى كچە و ئىتر مەسەلەكە ئەبرىتەتو، بو خەرىكى خوانەخواستە..

گولچىن: خوانەخواستەى چى؟ تۆ ئاموزازى من نىت؟

غەفوور: بەلئى، ئاموزازاتم.

گولچىن: حاجى عەبدوللاش پوورزاي ھەقى تۆ نىيە؟

غەفوور: بەلئى، واىە.

گولچىن: ئىتر چۆن لە خۆتانەوھ ئەتانەوئ دەستى سووك لە مالئى حاجى عەبدوللا بنىن؟

مىرزا: دەستى سووك؟

غەفوور: دەستى سووك مەعنای چى، بو خاترى خوا؟

گولچىن: ئەم كچە بە عەمەلى مالئى حاجى عەبدوللا نىيت، ئەم و ئەوانيان نەوتوھ.

مىرزا: ئەوھ ئەلئى چى، ئافرەت؟ خراپىي ئىمە چىيە؟

گولچىن: خراپى؟ ئىنجا كوا من باسى خراپىي ئىوھم كردوھ؟

غەفوور: ئىستا بوچى دەرىنابرى گولچىن خان، تا لە مەسەلەكە بگەين؟

گولچىن: لە مەسەلەى چى كاك غەفوور؟ با "دیزە بە دەرخۆنە" بىت؟ ھەر دەنگى لى نەكەين باشتەر، باوكم.

میرزا: کچی گولچین خەریکی بەم ریشە سپییەو، بەم ئاخری عومرەمەو
حەيام ئەبەیی؟

گولچین: ئینجا خەتای من چییە؟ وا پیم وتن. ئەم کچە بەن بەو کورە، حەیی
هەزار سالمان ئەچی و ئەبین بە پەندی ئەم شارە. خۆ تۆ بیگانه نیت کاک غەفوور،
ئیی ئیتر بلیم چی؟ ئەستەغیفرەللا خوایە.

میرزا: کچی بەهی، بەهی خانی ناموبارەک، وەرە پیشەو، وەرە پیشەو، وەرە
مارسی مارس باب! ...

بەهی: وەللا وەللا هیچ لە خۆما شکنا بەم، ئاگرم لە قەبری دایکم بەردابیت، هیچ
لە خۆمان شکنا بەم.

غەفوور: عەیب ناکە ی میرزا، تۆ قژی بەرە لاکە، با بە هیمنی لە مەسەلەکە بگەین.
میرزا: هیمنی؟ هیمنی چی؟ قسەبکە بەهی خان. تووخوا ئەگەر وازنە هیمنی کاک
غەفوور، رجات لی ئەکەم وازم لی بیئە هەتا حەيام نەچوو، قسەبکە بەهی؟

بەهی: بابە گیان تۆم بمری، حەمەسە عیدی برام بمری، هەردوو چاوم ببی بە
بلی دۆ، جوانە مەرگ بم، هیچ لە خۆما شکنا بەم. ئەم باوەژنە بی شەرمە بە
خۆت و خورایی خەریکە کە تنیک بنیتەو.

غەفوور: میرزا خەتای بەهی نییە، وازی لی بیئە.

باوەژن: ئەی خەتای کینیە غەفوورە وەرگە؟ ناشی بلی خەتای منە، بەزیادی
خیرم نەکرد لە عومرت، کچەکە شووئەکا و برایەو.

غەفوور: ئینجا من قسە ی چی کەم، ئەگەر ژنی میرزا نەبوویتایە، دوو قسەم
لەگەلا ئەکردی. باوکم میرزا من ئەپۆم.

بەهی: بابە یان من یان باجیم، یان ئەمشەو خۆم دەرمانخۆر ئەکەم، یا سەری
خۆم هەل ئەگرم.

(ئەگری)

^۱ مارس: زالم، لاسار و سەرسەخت، گیاندار ی چەتوونی سەررەق. مارس باب: باوک زالم یا
لاسار و چەتوونی سەررەق. (س)

میرزا: مەرۆ غەفوور، تۆش خۆت دەرمانخورمه که کچم. من له زوووه ئه مزانی که باوهژن له مار پیستره. من نه مه ئه ویست ئه م ئافره ته حه وشوو که ره بهینم، به لام دهی کار نییه چاره سه رنه کری.

باوهژن: ئه وه پیاوه که به من ئه لئی، به زیاده نه بی، گوایه خاوه خواسته من چیم کردوه؟ تووخوا حه وت جار سلوو.

میرزا: فره ا دکوژ، ئه مه هیشتا هیچت نه کردوه؟ ئه ی ئه ته وی چی بکه ی، ئه ته وی چی تر بکه ی، فاته ی سووره بان. باو کم غه فوور، بو خوا و پیغه مبه ر به شایه ت به، گولچینی فره جه که چه ل سی به سی ته لاقت که وتبی، به هیچ مه زه بییک چاک نه بیته وه. هه رچی شه رع بتداتی، من بتده می. ده بلی قبو ل م کرد، ده بلی قبو ل م کرد.

باوهژن: ئه وه شیتت بووی میرزا، ئه وه ئه لئی چی؟

میرزا: ئه لیم سی به سی ته لاقت که وتبی به هیچ مه زه بییک چاک نه بیته وه. ده بلی قبو ل م کرد.

باوهژن: ئینجا ئه وه عه قله من بلیم قبو ل م کرد؟ نایلیم، نایلیم، به خوا نایلیم. من چو ن دلم بیته به جیت بیلم!

میرزا: کچی، دل ی چی؟ فره ا دکوژ، باوهژن، فاته ی سووره بان. تو کوا دلت هه یه؟ ئافره تیک که له شووییک زیاتری کرد، ئیتر دل ی نامینی. دل ی چی، سه ر ئاسنین، حه وت شوو که ر، شه ش به شه ش، حه وت به حه وت، چل به په نجا، سه د به هه زار، ته لاقت که وتبی، که وتبی، بو دهره وه، بو دهره وه، ده ی بو دهره وه. باوهژن: ئه یه رۆ، ئه یه رۆ، ئه وه پالم پیوه ئه نیی.

میرزا: کچی، بو دهره وه ده عبا ی جانه وه ر، بو دهره وه.

باوهژن: هه لسه؟ کچی حه پسه هه لسه. ده راوهسته با شتومه که کانم به رم.

میرزا: سه بهینی هه مووی به ره، سه بهینی، بو دهره وه.

میرزا: بو دهره وه کر مو ل، (ته قه ی دهرگا) ئه وا باوهژن ته لاق درا، ئیستا ئه لئی چی به هی شوو ئه که ی به کوری حاجی عه بدو ل لا؟ خیرا قسه بکه.

به هی: تو چو ن بل ی، وام لا باشه.

میرزا: ده ئینجا غه فوور جواب به ره وه بو مامو ستا و له بیریشت نه چی، قه د منالت نه خه یته به رده ست باوهژن. به لام دا له باوهژنی خراپ.

دەردى ھارى*

۱۹۵۲/۳/۱۶

پياو: (لەدەرگا ئەدا)

ژن: راوہستە، وا ھاتم. (دەرگا ئەکاتەوہ)

پياو: ئەوہ چيپە ئافرەت، بزنام ھەر لە خۆتەوہ پيئەکەنى؟

ژن: لە خۆمەوہ پيئەکەنم؟ بۆچى خۇ شيت نەبووم، بەزىادى؟!

پياو: ئاخر وامان نەوت کە تۆ عاجزىبىت، ئەلیم شوکور ئەمرۆ رەنگ و پرووت
جوانە و دلەت خۆشە و توورەنيت.

ژن: کەواتە ھەزناکەى تاويک دلەم خۆش بىت؟

پياو: کچى ئافرەت بۆ ھەزناکەم، من لە خوام ئەويت تۆ ھەموو رۆژيک پرووت
خۆش بىت، ئەوہ نەسرین کوا؟

ژن: چوو بۆ مالە پوورى، ئەزانی پياوہکە ئەمرۆ ھاتنە خوازىبىنى نەسرین؟

پياو: خوازىبىنى؟ مالى کى؟

ژن: مالى حاجى مستەفا بۆ ھەسەنى کورپان، مالىکى زۆر باشن.

پياو: تۆ وتت چى؟

ژن: وتم چى؟ وتم باشە، ئەمە حاجى مستەفا بە خۆشتى وتووہ و
قسەش ناکەى؟ شتم لى ئەشاريتەوہ؟

پياو: نەوہللا، شتت بۆ لى بشارمەوہ، ھەر پيم ئەوتى.

ژن: ئاخر بۆيە من متمانەم پيت نەماوہ.

* بېروانە: کەمال رەئوف محەممەد، ھونەرى درامای رادیویى کوردی، ل ۱۶۳-۱۷۳.
لە دوا لاپەرەدا رەفيق چالاک دەورەکانى بەم جۆرە دابەش کردووہ: ۱. پياو (عەزىز): فائىق
دلزار (فائىق چالاک)، ۲. ژن: ئەحمەد دلاوەر، ۳. کچ (نەسرین): ئەحمەد مەحمود، ۴. عەلى:
نوورى عەنبەر، ۵. دوکتور: رەفيق چالاک، ۶. ئەمین: قادر ديلان. (ک.ر.)

پیاو: ئەلیم وەللا ئەمرۆ پینم ئەوتی ئافرەت، تووخوا ئەگەر لەسەر ئەم مەسەلە یە بەزم داگیرسینیت؟

ژن: بەزمی چی؟ یا خوا ھەر خۆت بە خۆت بیت، ئاوا.

پیاو: قەیناکا لەسەر سەرم، نەسرین بە مەسەلە کە نەزانی؟

ژن: ئەی چۆن نازانی؟

پیاو: رازیبە بەم شووکردنە؟

ژن: بەلێ رازیبە و پێی خۆشە، ئەی ئەگەر بمزانایە پێی ناخۆشە، چۆن ئەموت باشە. خۆ ئەمیش ئەو وەختە نییە کە تۆ منت هینا، ئیستا دنیا یەکی ترە.

پیاو: بۆچی لەپاش ئەم ھەموو عومرە، ھێشتا منت بەدل نییە، ئافرەت، خراپیم چیبە؟

ژن: ئینجا من وتوومە خراپیت؟ خوا بتباتەوہ بۆ خۆی، ئاوا. وەرە دانیشە، ئەزانی پیاو کە ھەمە ئەفەندیی موبارەک داوا ی نەسرینی کرد؟

پیاو: ھەمە ی کاکم؟

ژن: ئەی بەخیر، ھاتۆتە بن کلێشە مەوہ و پینم ئەلی ئامۆژن گیان، من مەعاشە کەم ھەژدە دینارە و مامیشم رازیبە و.. ئەوہ بۆ سەرت دانەوان، گەلۆر؟

پیاو: ئی تۆ تەواوی کە.

ژن: چی تەواوکەم؟ نەسرین لێی راپەر ی، ھەرچی فەرش^۱ و فەزیحە تی دنیا ھە یە پێی کرد، پێی وت چ وەختی لەم شارەدا یەکیک، تەنیا یە کەس لە خو و پەوشتی پیسی چەپەلی تۆ رازی بوو، ئەو ھەلە شووت پێ ئەکەم.

پیاو: بۆچی وا بە رەقی قسەتان لەگەلا کرد؟ عەیبە ئافرەت؟

ژن: رەقی؟ رەقی بە مەنای چی؟ لە جیی سندان، قوزەلقوورتە! کابرایکی خو و پەوشت نزمی خویری ناوکۆلانان، کە وەکوو میش ایا و ھەموو رۆژیک بەسەر پیساییبە کەوہ ئەنیشیتەوہ؛ ژنیکی بە دوو منالەوہ بەرەلاکردوہ و دەستی ھەزار کچە ھەژاری بەسەزمانی بریوہ، ئیستا بیت چەپەلی خۆی لە ئیمە بسوی؟

پیاو: نەختی بە سلووکەت ئافرەت، عەیبە، خزم ھەر خزمە.

^۱ دەبی لە بنەرەتدا "فەزح و فەزیحە" بی، ھەر وایش بیستراوہ. (س)

ژن: سلووکەت، سلووکەت له گەڵ پیاو و مەردا قەیناکا، بەلام دا له هەزار برازا و ئاموزا و خزمی بێ ئابرووی بێ ئەخلاقێ چەپەل. تۆ بچۆ گۆی بگره، بزانه خەلقى چیی پێ ئەلین؟ به خوا ئەگەر ئەم مەئموورییه تە ی نه ئەبوو، ئەگەر خزمەکانی نهختی بە دەس ئەبوان، خۆل و دویان ئەکرد به سەرا و شار بە دەریان ئەکرد.

پیاو: ئیستا ئیمه بۆ له سەر ئەم مەسەله یه برۆین، خۆ کچمان نه داوه تی، وا کچ شوو ئەکات به حەسەنی حاجی مستەفا، ده بپریتەوه ئیتر.

کچ: (له دوورەوه ئەقیژینئ) ئە ی هاوار، ئە ی هاوار.

دەنگە کاریگەرەکان (سەگ ئەوەرئ) چغە، چغ.

ژن: ئەوه دەنگی نه سرین نییه، پیاوه که؟

پیاو: با له دەنگی ئەو ئەچی؟

ژن: ده هەلسه، کورە بگەرە فریای.. (تەقە ی دەرگا)

پیاو: (له پاش که میک بێ دەنگی) نه سرین، کچم.

ژن: وه ی رۆله دایکت کویریت، گەستتی! ئا بزانی.

کچ: قاچی راستمه، ئای قاچم.

پیاو: نه ئەبوو کچم ئاگات له خۆت بیت.

کچ: ئاگام بۆ له خۆم نه بووه، دەرگا کاولیووکەیان پێوه درابوو. له پڕ سەگە که دەرپەری و قاچی گرتم، ئای قاچم، دەستی حەسە نیشی گەست.

ژن: حەسەن کوا؟

کچ: به دەنگی منەوه هات و پەلاماری سەگە که ی دا و پراوه دووی نا، وا به شوینیه وه. ئای قاچم.

ژن: ئاده ی پیاوه که تۆ نه سرین به ره وه، هه تا من ئەچمه سەر مالی مام عەلی.

پیاو: قسە مه که ئا فرەت، تاقە تی ئەم کابرا بێ حە یایه مان نییه.

ژن: تۆ حەقت نه یی، (له دەرگا ئەدا) ئا بیکه نه وه، کاولم کرد به سه رتانا..

که تنه که ش ئەکەن و دەرگاش دانه خەن. بیکه ره وه عەلی خە له فاو.

عەلی: ئەوه ئەو قره قره چییه؟

ژن: سەررەپای ھەموو شتیک، ئەشلیلی قەرەق، عەلەشیت. ئەی سەگەکەتان
نەسرینی کچمی بریندارنەکردوو؟!

عەلی: ئینجا چی قەوماوە، تۆ لەکن خۆت ژنیکی سەلاریت.

ژن: ھیچ نەقەوماوە ھیشتا، سمیل کلکەمشک، پیاوی ناو پیاوانی سەگەوان.
عەلی: ئەو بە من ئەلیت؟ بە من؟

ژن: ئا بە تۆ ئەلیم، توورە تۆیە سەگەوانە، رینگات بە رییوار بەستۆتەو بەم
سەگە پیسە. ھەموو رۆژیک چوار پینچ کەس کۆلەوار ئەبێ و کەسبیش ناویری قسەبکات.
عەلی: من لە مالی خوما بە ئارەزووی خۆم سەگ رانەگرم. کەس ناتوانی بە
من بلیت سەگ رامەگرە.

ژن: خوای ئەکرد لە مالی خۆتا ئەبووی بە مەیمونەوان و لۆتی، بەلام ئەبی
مەیمون و سەگەکانت بیهستیتەو، دەرگا کەت داخەیت، تا کەس نەگرن. وەللا
وەللا ئەجارە سەگەکەت لە مال بیتە دەرەو، گالی گەرەکت لی ئەدەم بە رۆژ
شکاتت لی بکەن لە پۆلیسخانە و بە شەویش لە ھەموو لاییکەو بەردەبارانتان بکەن.
عەلی: کی حەدی ھەیه بیت بەگژ منا. ئەوہی من بەردەباران ئەکات، ھیشتا
لەدایک نەبوو. من ئەوہتە سەگەکە کچکەہی خۆشمی گەستوو، سەگ گەستن چییە؟
ژن: ئەوا بۆ خوا پیموتی، ئیتر کەیفی خۆتە.

عەلی: ئەی سەگەکەم کوا؟

ژن: سەگەکەت، بچۆ قەبری بۆ ھەلبکەنە. بەخوا ئیستا پشت بەخوا حەسەن
کۆشتوو یەتی و پۆلیسیش ئەھینیتە سەرت.
(مۆسیقا)

پیاو: ئافرەت، برینەکە ی زۆر قوول نییە.

ژن: یا خوا برین بکریتە سنگی عەلی شیتەو، ئاوا. ئا بینە بزنام.. با جاری بە
قورەسور گلاویی دەرکەین.

پیاو: قورە سووری چی، با ببین بۆ لای دوکتور.

ژن: دوختوری چی، ئا لاچۆ تۆ..

نەسرین: داھە گیان بچین بۆ لای دوکتۆر، نەوھ کوو سەگە کە ھاریت.
پیاو: دە ھەلسە ئافرەت بێبە بۆ نەخۆشخانە، ھەلسە، نەوھ کوو سەگە کە ھاریت.
ژن: سا بیرم بە بەش و کەرەمەت خواھە. ئەمەمان لە کوپوھ بۆ ھات. یا خوا
عەلە سمیل کلکەمشک، ھاریت ئاوا. تۆ بزانی پیاویک رانی پەڕیت، نەختی تەمبە بکا و
لە سەگەوانی بخت. ھەلسە کچم با بڕۆین.
(تەقە ی دەرگا)

(مۆسیقا)

ژن: ئا تۆ باوکم تۆزێ خۆت لادە، با من بچمە ژوورەوھ.
دوکتۆر: فەرموون، کامتان نەخۆشن؟
ژن: نەسرینی کچم، دوکتۆر، سەگ قاچی گەست.
دوکتۆر: ئیوھ خیزانی مالی عەزیز ئەفەندی نین؟
ژن: بەلێ، دوکتۆر بەگ.
دوکتۆر: عەزیز ئەفەندی شوکور چاکە؟
ژن: خوا سەلامەتت کات یا خوا.
دوکتۆر: فەرمو دانیشن.. کە ی قاچی گەستی نەسرین خان؟
نەسرین: ئەم بەیانییە، دوکتۆر بەگ. ھەر من نیم، ئەو گەرە کە ی ئیمە مال نییە
یەکیکی لێ نەگەسترا بێ.
دوکتۆر: سەگی کئیە؟
ژن: سەگی عەلی ئەفەندی تەقاویتە، کچە کە ی خۆشی گەستووە.
دوکتۆر: وا؟ ساحیب مالە کەش؟ لیک لە دەمی دیتە خوارەوھ؟
ژن: لیکێ چی؟ خۆ نان و لانی نییە، خوا بیباتەوھ بۆ خۆی. ئەلیم تەقاویتە، تەقاویت..
دوکتۆر: (پێ ئەکەن) مەبەسم سەگە کە یە.
ژن: بەخوا من نازانم، حەسەنی حاجی مستەفاشی گەستووە. حەسەن شوینی
کەوتووە بیکوژیت.

دوکتور: (دهست ئەداتە تەلەفۆن) هەلاو، هەلاو، دایەرەى شورتە، من رەئىسى سەحەم، سەگى خويړپى زور بلاوبوتەو، هەموو پوژىک دە دوانزە کەس ئەگەزن، دوورنیه سەگى هاریان لەناواییت. بەلى، ئا.. گوى بگره، ئەبى دەست بەجى بکەو نه ناو شارەوه بە سەگ کوشتن. ئەلیم بیانکوژن، مەسئولیهت لەسەر من.. وا تەحریریشتان بو ئەنووسریت. بەلى.. قەتعیەن.. هەر سەگىکتان دى لە کولان، بیکوژن.. هاریى لىوہ پەیا ئەبیت، خەلقى پىی ئەمرن، میرم، سەگ عەزیزترە یا ئىنسان؟ بەلى، خوا حافیز.

ژن: هەرچى سەگىک هەیه لە شاردا ئەیکوژن؟

دوکتور: بەلى، ئا وەرە سستەر، نەسرین خان بنوینە لە قاووشى ژنانا، بیست پوژ دەرزیى لى ئەدریت.

ژن: بیست پوژ؟

دوکتور: بەلى، بیست پوژ، تۆش ئەتوانى لەگەلایا بمینیتەو.

ژن: با بە باوکی بلیم.

دوکتور: پىی بلن. بەلام نەسرین هەر ئەبیت لىرەبیت، چونکە -خووانە خواستە- ئەگەر سەگەکە هاربووبیت، ئەوا نەسرین دەرمان نەکریت، ئەمریت. بیانە سستەر.

(مۆسیقا)

ئەمین: پوژ باش میرم؟

دوکتور: پوژ باش کاک ئەمین، فەرموو دانیشە، سەگەکەت نارد بو بەیتالخانە.

ئەمین: بەلى، هەفتەبیک ئەبى، هیچ جوابى نەبوو.

دوکتور: ئا بزەنم پەنجەت، ئیستا پەنجەتى بو گەزى؟

ئەمین: چووزانم، خواردنم ئەدایە و یاریم لەگەلا ئەکرد، کەچى کاتیکم زانى پەنجەى گەستم .. ئەوها..

دوکتور: برینەکەش قوولە. ئا راوہستە تەلەفۆنىک بە بەیتالخانە بکەم .. هەلاو،

دوکتور پوژ باش، مەسەلەى سەگەکەى ئەمین ئەفەندى چىی بەسەرہات؟

.. ھا؟ بەلى لامە، دانیشتووہ، ئاوا. هاربووبوو، ئیفلیج بوو، توپى، سوپاست ئەکەم.

ھەر ئىستا دەرزىيەكانى بۇ جى بەجى ئەكەم. بەلى، منىش بە دايەرى پۇلىسم
وت كە دەستبەكەن بە سەگكوشتن.. ئا، خوات لەگەل..

ئەمىن: دوكتور گيان چىيە مەسەلە؟

دوكتور: سەگكەت ھاربووبو، توپى. ئەو بە موتەئەسىر بووى؟ ئەزانى ئەگەر
نەتاردايە بۇ بەيتالخانە و قسەت نەكردايە، ھەموو كەسىكى ناو مالەكەتان
ھارئەبوون و ئەمردن؟ يا ئەللا خيرا با شىرىنقەت لى بدەم.

ئەمىن: لە قولم يان لە قاچم؟

دوكتور: نە لەمىان و نە لەويان؟ لە ژىرسكت، لە بەرموسەلدانت.

ئەمىن: بەرموسەلدان؟

دوكتور: بەلى، بەرموسەلدان، چونكە ئەم ناوچەيە زووتر دەرمانەكە ھەلئەمژى و
ئىلتىھابىشى توش نايەت. جگە لەمە، ئەبى ئەمىن ئەفەندى بشچىتە مالى خوتان،
بۇ ئەوھى مالەوھش ھەموو شىرىنقىيان لى بدرىت.

ئەمىن: ئەوان بۇچى دوكتور؟

دوكتور: چونكە لىكى سەگى ھار بەر پروشاندىكى بچووكى ھەر ئىنسانىك
بەكەويت، ھارى ئەكات. ھەلسە وەرە لەگەلما بۇ ناو قاووشەكان، شتت پىشان بدەم.

(مۇسقىقا)

دوكتور: تەماشاكە كاك ئەمىن، ئەم پياوھى كەوتوۋە، بەلای عەرەبانەيىكا
ئەرۇيشت، ولاخى عارەبانەكە قەپالى كر دوۋە بە شانیا.

ئەمىن: ئەى ئەم پياوھى عەرەبە؟

دوكتور: ئەم بەسزمانە كەوتۆتە بەر قەپالى حوشترىكى بەلەسە، ئەگەر
حوشترەيان نەگرتايە و يخیان نەدايە، ھەلاھەلای ئەكرد.

ئەمىن: ئەمىش ئەبى دەرزى ھارى لى بدرىت؟ ئىستاكە نا، وا حوشترەكە لەژىر
چاودىرى دايە، ئەگەر ھات و دەرکەوت كە ھاربوۋە، ئەو حەلە بە مەجبورى ئەبى
شىرىنقى لى بدرى.

ئەمىن: كەلكى چاودىرى چىيە؟

دوکتور: که لکی ئەو هیه دەری ئەخات که هاره یان هار نییه، چونکه هاری حیواناتی زاووزیکەر زوو دەرناکهوئیت. سه‌گه‌که‌ی تو که توی گه‌ست، به سه‌رزاری هاری پیوه دیاری نه‌ئەدا به‌ته‌واوی، به‌لام لیکه‌که‌ی پرپوو له میکروبی هاری.

ئەمین: لیکه‌که‌ی میکروبی تیا به و که چی پیشیه‌وه دیاری نادات؟

دوکتور: بەلێ، هه‌تا ده‌رۆژ ئینجا هارییه‌که‌ی به‌ته‌واوی دەرئەکه‌وئیت. له‌به‌رئەوه هەر حیوانیک گازی‌گرت، هه‌تا پانزه‌رۆژ ئەیه‌خه‌ینه ژیر چاودێرییه‌وه.

ئەمین: ئە‌ی هیچ ریگاییکی تر نییه بۆ ئەوه‌ی بزانی که زراو تووشی هاری بووه یان نا؟ وه‌کوو ته‌حلیلی خوین؟

دوکتور: نه‌خیر به‌ئەسه‌فه‌وه، هیچ ریگاییکی تر نییه.

ئەمین: گه‌لێ که‌س هیه‌ئه‌گه‌زین، خویان پیشانی دوکتور ناده‌ن، یان گه‌لێ خاوه‌ن‌سه‌گ هیه‌یه، که سه‌گه‌کانیان خه‌لقیان گه‌ست، نایانه‌ن بۆ به‌یتا‌خانه.

دوکتور: ئە‌مه هه‌مووی له نه‌زانینه‌وه‌یه. له ولاته پیشکه‌وتوه‌کان، هەر سه‌گیک یه‌کیکی گه‌ست، ده‌ست به‌جی خاوه‌ن‌سه‌گ ئە‌بێ بیبات بۆ به‌یتا‌خانه، ئە‌گینا به‌پیی قانون جه‌زائەدرئیت.

ئەمین: ئێ‌مه له هه‌موو ناحیه‌یه‌که‌وه دواکه‌وتووین.

دوکتور: ئە‌مه شتیکی راسته، به‌لام مه‌سه‌له‌ی هاری له هه‌موو شتیکی تر پیستره، پیویسته یارمه‌تی یه‌کتیری بده‌ین، یه‌کتیری عه‌زیت نه‌ده‌ین. فه‌رقی چیه‌ تو گوله‌بیک بنییت به‌یه‌کیکه‌وه بیکوژیت، یان سه‌گه هاره‌که‌ت بیگه‌زی و هاری‌کات.

ئەمین: به‌راستی ئە‌مه جورم و جینایه‌ته بۆ سه‌ر کومه‌ل، بۆ سه‌ر خه‌لقى.

دوکتور: چاوت له‌م کابرا جووتیاره به‌سزمانه‌یه. ئە‌مه به‌شه‌و گورگ قه‌پالی کردوه به‌سه‌ریا، وه‌مه‌ترسیتترین ریگای هاری سه‌رگه‌ستنه.

ئەمین: بۆچی دوکتور؟

دوکتور: چونکه هه‌تا گازه‌که نزیک به‌ده‌ماغ، نزیک به‌میشک بییت، خه‌ته‌رتره.

ئەمین: بۆچی، گورگیش هاری تووشی پیاو ئە‌کات؟

دوکتور: مه‌عنای چی؟ هەر حیوانیک به‌گوان شیربدا به‌بیچوه‌کانی، تووشی هاری ئە‌بییت.

ئەمین: یه‌عنی پشیلەش که هه‌میشه‌وا له‌ناو مالا و چرنووک له‌منالان ئە‌گرئیت؟

دوکتور: به لئی پشیله ش. تو ته ماشای ئه م پیاوه به سزمانه پیره بکه که پال که وتوو. ئه مه که ره که ی به له سه بووه لئی، ویستوو یه تی بیگریته وه، گه ستوو یه تی.

ئهمین: لا حه وله وه لا قوو ه ته ئیلا بیلا، ئه ی ئه م مناله بچوکه، دوکتور؟
دوکتور: قوربان ئه م یه تیجه ی هه ژاری و نه زانین. ئه م دایکه ئه گهر زانا بووایه، دهستی مناله که ی به پیسی نه ئه هیشته وه تا مشک دایکروژی.
ئهمین: مشک؟ مشک؟

دوکتور: نا، مشک، ئه گهر هه ژاریش نه بووایه، بیشکه یه کی بو ئه کپی و ئه وه له له مشک نه یه گه یشتی.

ئهمین: شتی سه یر له م دنیا یه دا رووئه دات.
دوکتور: به لئی، شتی سه یر، به لام جیگای ئه سه فن ئه م شته سه یرانه. با بچین بو ژوو ره که ی تر، فه رموو.

ئهمین: فه رموو دوکتور به گ به راستی ئه وه نده ی ناماوه به قه د دوکتوریک له هاری بگه م. ئه م یه سه مووی له تو ی ئه ناسم.
دوکتور: نه خیر ئه مین ئه فه نده ی، له سه گه که تی بنا سه که گه ستی. (هه ردووکیان پی ئه که نن)

دوکتور: چاوت لیه ئه مه شوینی دروستکردنی ده رمانی هاری به که پاستور دوزی به وه. ئه و زانا فه ره نسزه به ناوبانگه پیاوچاکه ی ده ردی هاری دوزی به وه، به شه ری به تی رزگار کرد له م ده رده پیسه.
ئهمین: هه تا دنیا دنیا یه پیویسته خه لقی سوپاس و سه نای پاستور بکه ن وه هه رگیز له بیریان نه چیته وه.

دوکتور: پاستور هینای که رویشکی تووشی نه خو شیی هاری کرد، وه دوی مردنی ئه و که رویشکانه، هینای میشکی ده رهینان، وه ئه م میشکانه شرینقه ی زدی هاری به کارهینا.

ئهمین: سوپاست ئه که م دوکتور به گ، وهخت ده رده نگ بوو، مه منونت بووم، ئه مریک، خزمه تیک.

دوکتور: ته نیا یه که شتم له تو ئه ویت.

ئهمین: ئه مرکه، به سه ر سه ر ئه یکه م.

دوکتور: وتاریک بنووسه بۆ پوژنامەکان سەبارەت بە نەخۆشیی هاری، بۆ ئەوەی خویندەواران تیی بگەن و بۆ نەخویندەوارانی بخویننەو. هەولیش بەدە، بەلکوو لە ئیستگەى رادیۆ وە لەسەر شانۆی قوتابخانەکانی لادی و شار لەم بارەیهو بە چیرۆکی تەمسیلی لە هاری و لە نەخۆشییەکانی تر بدوین.

ئەمین: بەسەر سەرم، بە هەموو توانایەکمەو لەمەولاو پشتی لەش ساغیی گشتی ئەگرم، لەگەل نەخۆشییا ئەجەنگم.

(مۆسیقا)

باوک: پوژباش دوکتور بەگ.

دوکتور: پوژ باش، عەزیز ئەفەندی فەرموو، فەرموو دانیشە. عەزیز: باوکم زۆر مەنوونت کردم، خوا لە پیاوھتیت کەم نەکا. راستی تۆ نەبوویتایە کچە کەم ئەمرد.

دوکتور: چاککردنەو نەخۆش پیوستیی سەرشانی ئیمەیه. من واجباتی ئینسانی خۆم بەجی هیناوه. ئەمرو نەسرین دەرزییەکانی تەواوکرد، وە ئەتوانی بیانبەیتەو. ئا راوھستە بنێرم بەشوینیا یان نا.

(جەرەس) سستەر، لوتفەن بچۆ بۆ قاوشی ژنان، بە مالى عەزیز ئەفەندی بلێ کەوا عەزیز ئەفەندی هاتوو بەشوینیا نا.

عەزیز: دوکتور بەگ ئەى کچە کەى عەلى ئەفەندی دراوسیمان چى بەسەرھات؟ دوکتور: بەسزمانە فەوتا، باوکى کوشتی، چونکە نەهینا بۆ ئیرە، هەتا نەخۆشییە کەى بەتەواوى پیوھى دیارى دا. تاي لیھات، بە شەو خەوى نەبوو، سەیری ژنى ئەکرد، نەیه ئەتوانی ئاویش قووت بەدا. کە ناوی ئاوت لا ئەهینا شیت ئەبوو، قسەى هەلەق و مەلەقى ئەکرد، هەر لە خویەو دانه چلەکی و ئەترسا. ئیستایش بەم حالە ماو تەو. فایە نییە، کە گەیشتە ئەم دەورە ئەمریت.

عەزیز: داخە کەم، ئەو کچە جوانە بەسزمانە بمری و ئەو پیرە شەرانییە خەلەفاو بەمینیتەو.

(تەقەى دەرگا)

دوکتور: فەرموون، ماشە ئەللا، ماشائەللا، قەلەویش بووی، نەسرین خان.

ژن: دوکتور به گ و ه کوو نه سرینت چاک کرده وه، خوا دهست به بالت بگریت، هه تا نه مرین له چاکی و پیاو هتی تو دهرناچین.

دوکتور: من هیچم نه کردووه، خوابکات قهت کهس نه خوش نه که ویت.
(ته قه ی دهرگا)

عهلی: دوکتور بو خاتری خوا بگه ره فریامان، وا کچه کهم گیان نه دا. مال، مولک، هه رچییه کهم هه یه بو تو، ته نیا کچه کهم پرگار بکه.

دوکتور: عهلی نه فهن دی، نه مال و نه مولک، نه هیچ شتیک هه یه له م دنیا یی ئیستا کچه که تی پی پرگار بگریت، داخه کهم. بو له سه ره تاوه که سه که که گهستی، وه کوو نه و خه لقه نه تهینا. پانزه بیست روژی به سه را تی په ریوه. نه خوشییه که ی به ته و او ی جیگیر بووه، تازه به چی هه لئه که نریت؟

عهلی: بو خاتری خوا، نهی دهرمان، نهی نه م خه لقه چون چاک بوونه وه.

ژن: ئو بیسمیلا، موور محه ممه دی شه ریف. یا خوا چاوت به به ری پیم بیت، نه وه عه له شیت چا و به کچه کهم هه لئه هینیت، چاوت کویری بی ئاوا.
عهزیز: عه ییه ئافرهت، بی دهنگ به.

دوکتور: لوتفن بی دهنگ بن. باو کم دهرمان له پیش نه وه دایه نه خوشییه که ی به ته و او ی تووش بیت. شریقه کانی پاستور ته نیا بو نه وه یه ئینسانیک که گه زرا، تووش نه بیت.

عهلی: من نه زانم که توش ناسیاوی نه مانی و قینت لیمه و نه ته وی کچه کهم بکوژیت. دوکتور: نه و دوکتوره ی به راستی و پاکی دهرمانی نه خوش نه کات، نه و دوکتوره ی غه رهن به کار بهینی و توله له نه خوش بکاته وه و خهلق بکوژیت، دوکتور نییه، جه لاد و پیاو کوژ و تاوانباره، موجریمه، دوژمنی به شه رییهت و ئینسانیه ته. دوکتوری، پیروژترین و به نرخترین پیشه یه له م دنیا یه دا، بو چاکه و خیرخوا یی دانراوه، نه که بو کاری پیسی چه پهل.

عه فووت کرد میرم، من دوژمنی باوه کوشته شم نه خوش بیت، به هه موو توانایه کمه وه هه ولی چاک کرده وهی نه دم. به لام چی بکه م که عیلم هیشتا نه یه توانی بی دهرمان بو هاری بدوژیته وه! نه گه ر که له ره ق و نه زان نه بوویتایه و زوو کچه کهت بهینایه، چاری نه کرا، به لام تازه مه گه ر په حمه تی خوا.

عہلی: (ئہگری) خوی گہورہ لیمببوره، به دهستی ئه نقهس کچه که مم کوشت.
لیمببوره، لیمببوره.

(مؤسیقایه کی خه مگین)

(ته واو)

ئىبن سينا*

۱۹۵۲/۳/۲۳

ئىبن سينا: له سالى ۳۷۰ى هيجرى كه ئەكاتە ۹۸۰ى ميلادى، له دىي (ئەفشەنە)ى سەر بە شارى بوخارا لەدايك بووم، كه گەورەترين شارى خوراسان بوو، له ساپەى دەولەتى سامانىيەكانا و له زەمانى خەلىفەكانى عەباسىيا، دواى لەدايكبوون ناوم نرا حسين.

(مۆسقىيەكى كورت)

ئىبن سينا: لەدواى پىنج سالم، مەحمودى برام لەدايك بوو، له دىكەشەوہ گواستمانەوہ بۇ شارى بوخارا. له بنەمالەيىكى سەر بە عيلم و عولەما پى گەيشتم. عەبدوللاى كورى حەسەن كورى عەلى كورى سينا كه باوكم بوو، شارەزايىيەكى تەواوى ھەبوو له ئەدەب و فەلسەفەدا. گەورەپياوان و رۆشنىكرانى ئەو حەلەى بانگ ئەكردە مالەوہ، گويى له نووسين و گفتوگۆكانيان ئەگرت. منيش قورئان و ئەدەبىيەتم خویند، ھەتا گەيشتمە تەمەنى دەسالە وە باش تيايا پيشكە وتم. ئىوارەيىك كه باوكم له ديوہخانا دانىشتبوو، گويم لەم قسەوباسە بوو.

عەبدوللا: ئىي ئەبوبەكرى خوارەزمى، قوتايىيەكەت چۆنە؟

ئەبوبەكر: له چ ناحىيەكەوہ، عەبدوللا؟

عەبدوللا: لەبارەى ئەدەبىيەتەوہ.

ئەبوبەكر: نازانم بلىم چى.

عەبدوللا: ھىچ دلگىرىيەكەت ھەيە بەرامبەرى؟ ھىچ چەوتىيەكى كردوہ؟

* بېروانە: كەمال رەئوف محەممەد، ھونەرى درامای رادىيوى كوردى، ل ۱۷۴-۱۸۳. جىگەى گوتتە، دەورى ئەكتەرەكان نىشانەنەكراوہ كه كئ و كئ بە پىي چىرۆكەكه دەينوين. راستىيەكەيشى بە دەفتەرەكەوہ ديارە بيكەم پەپەى دراوہ و لئ كراوہتەوہ. بۇيىكا وئ دەچى دابەشكردنى دەورەكان لەو پەپەيدا بووبى و لەدەستچووبى. (ك.ر.)

ئەبوبەكر: بە پىچەوانەو، مەن ھەرگىز مەبەسم ئەو دەنيىە، ئەلئىم ..

عەبدوللا: بلى، ئەى خوارەزمى، ئەلئى چى؟

ئەبوبەكر: ئەلئىم لىنى ئەترسم.

عەبدوللا: لىنى ئەترسى؟ لە چى؟

ئەبوبەكر: لە بلىمە تىبەكەى، لە زىرەكىيەكەى.

عەبدوللا: (پىئەكەنى) تۆ منىشت ترسان، مەن وامزانى -خوانەخواستە- دوچارى

شتىك بوو. بەراستى ئەم كورە شتىكى باشى لى پەيائەبىت.

ئەبوبەكر: ھىوام واىە كە وابىت.

عەبدوللا: ئەبوبەكر، بە فىكرى تۆ چ عىلمىك ئەخوينى.

عەبدوللا: نە، وانىيە، لەبەرئەوھى قوتابىي تۆيە لە ئەدەبىياتا، بە پىويستى ئەزانم

كە رەئىي تۆ وەرېگرم.

ئەبوبەكر: تۆ لە مەن شارەزاترىت، چىي بۆ ھەلئەبژىرىت، باشە.

عەبدوللا: باشە كەواتە ئەلئى چى فەلسەفە و فىقھ و حىسابى ھىندستان بخوينى؟

ئەبوبەكر: رايىكى جوانە و ئاراستەكردنىكى باش.

عەبدوللا: كى پەسەندئەكەيت بۆ وتنەوھى ئەم دەرسانە؟

ئەبوبەكر: مەن واى بە باش ئەزانم كە مەحمود حىسابەكەى پىبلىت.

عەبدوللا: مەحمودى بەقال ئەلئىت؟

ئەبوبەكر: بەلى، مەحمودى مەساح.

عەبدوللا: رايەكى جوانە.

ئەبوبەكر: بەلام فىقھ و فەلسەفە..

عەبدوللا: مەن واى بە باش ئەزانم كە ئەم دوو عىلمە بسپىرن بە مەمەد

ئىسماعىل زاھىد.

ئەبوبەكر: فەرمائىشتىكى بەجىيە.

عەبدوللا: بە بۆنەى تەشرف ھىتانى ئەبوعەبدوللا تاتلى بۆ بوخارا، داوام لى كرد

كە عىلمى مەنتىق و كتئىبى ئەقلىدس لە ئوسوولى ھەندەسە، وە كتئىبى موحىتى

بەتلىمۆس لە رىيازىيات و ھەندەسەدا بلى بە ئىبن سىناى كورم.

ئەبوبەكر: ئەم دەرسانە زۆرن و بارىكى گرانن بۇ ئىبن سىنا.
عەبدوللا: لىي مەترسە، دەرەقەتیان دىت.
ئەبوبەكر: ئارەزووى خۇتە.

(مۆسىقا)

ئىبن سىنا: چەند سالىكى پىنەچوو ئەم عىلمانەم تەواوكر، ئىنجا دەستم كرد به
خويندى نسووس و شرووحى له تەبىعيات و ئىلاهيياتا، دەرگاي زانىارى و زانستيم
بۇ خرايه سەر گازى پشت، به بى ئەوهى ئىتر پرس به مامۇستايان بكەم، كه وتمەرى.

(مۆسىقا)

له دواى ئەمە كه وتمە خويندى عىلمى حەكىمى وه له پاش ماوه يىك بووم به
جىگاي متمانەى حەكىمه به رزەكانى ئەو وهخته، وه هەرچىيه كم بوتايه سه بارهت
به دەر د و دەرمانى دەر د، به تەواوى وەريانئەگرت. هيشتا له تەمەنى شانزە سالى دا
بووم كه مير نوح كورى مەنسورى سامانى بانگى كردم بۇ چاكردنه وهى وه
بووم به يەكى له دانىشتووانى كۆشكە كهى. ئەم نزيكويه له مير نووحه وه، بووه
هوى ئەوهى چاوم به گوره ترين كىتبخانه بكهوى.

(زرمە يىكى مؤسىقا)

دواى ئەم وه زعه بۇ سال و نيوىك مەنتىق و فەلسەفه و تەبىعيات و رىازياتم
دەر كرد وه. كه له مه بوومه وه، دەستم كرد به خويندى كىبى دواى تەبىعيات
يان عىلمى ئىلاهى كه ئەرستو نووسيويتى. به لام باش تىي نه ئەگەيشتم وه
نەم ئەزانى نووسه ره كه بۆچى واى نووسيوه، له بهر ئەوه چل جارم خوينده وه و
له بهر م كرد، به بى ئەوهى هيچى لى تى بگەم.

خەرىك بووم واز له هەموو شتىك بهينم، ئەگەر ئەو رۆژه نه چوومايه بازار وه
ئەم كارەساتەم نه دىيايه.

(دەنگە دەنگ و دەنگى جۆر به جۆر)

دەلال: (بە دەنگى بەرز) كىيىكى ئىجگار ناياب، كىيىكى بەنرخ نەكر، كىيىكى
فەلسەفە، بە نرخیكى ئىجگار ھەرزان ئەفرۆشم، ئايا گەورەم تۆ نايكریت؟
پياويك: نەخىر نامەوئەت.

دەلال: كىيىكى بەنرخە، ميرم.

پياوھكە: پىموتى نامەوئەت، زۆربلى.

دەلال: بەراستى تۆ كابراییكى نەزانیت.

پياوھكە: بەلام دا لە چارەت ئاوا (دوورئەكەوئەتەو).

دەلال: كىيىكى ھەرزانى گرانبەھا، ئەرى تۆ نايكریت؟

دووەم: نەخىر نامەوئەت.

دەلال: خاوەنەكەى موحتاجە، بۆیە ئەيفرۆشیت.

دووەم: ئۆھ وتم نامەوئەت.

دەلال: ئەى كە ئەمقۆ رۆژىكى نەحسە، بەلام ئەوہ ئىبن سىنايە؛ گەورەم،
ئىبن سىنا.

ئىبن سىنا: بەلى، فەرموو.

دەلال: ئەمە كىيىكى نايابى فەلسەفەيە.

ئىبن سىنا: سوپاست ئەكەم.

دەلال: بۆ تۆم ھەلگرتووە.

ئىبن سىنا: پىموتى سوپاست ئەكەم.

دەلال: ھەتا ئىستا دە كەس داويان لى كردووم، نەمداونەتى، شتىكى ئىجگار بەنرخە.

ئىبن سىنا: بە كىيى ئەفرۆشى، بيفرۆشە، من نامەوئەت.

دەلال: زۆر ھەرزانە.

ئىبن سىنا: ئەلىم نامەوئەت.

دەلال: خاوەنەكەى زۆر ھەژار و موحتاجە، پارەى نىيە نانئىكى پى بكریت.

ئىبن سىنا: بۆى بفرۆشە بە يەككىتىر.

دهلال: به سى درهه به توى ئه فرۆشم، تكات لى ئه كه م، گهوره م، ئه سهره ك،
تكات لى ئه كه م.

ئىبن سينا: چيته ئه مرؤ؟

دهلال: هيچم نه فرۆشتوو، ئه مرؤ، ده تو بيخوينه ره وه.

ئىبن سينا: ئا بينه بزانه چيه ئه مه.

دهلال: فهرموو گهوره م، ته نيا به سى درهه م، ئا ئه م كتيبه به سى درهه م.

ئىبن سينا: ها، ئه مه كتيبي ئه بى نه سى فارابيه.

دهلال: به لى گهوره م هى فارابيه، كتيبي ئىجگار به نرخه، باسى ناوه روكى
كتيبي دواى ته بيعه ت ئه كات.

ئىبن سينا: باشه، زور شتيكى باشه، ها ئه وه نرخه كه ي.

دهلال: سوياست ئه كه م گهوره م، ئاى كه كتيبي نه حسه، وه لالا ئىبن سينا
نه بووايه ئه م قورسايبه له سه ر دلم لانه ئه چوو.

(مؤسيقا)

ئىبن سينا: ئا به م كتيبه توانيم له غز و پيچ و په ناي كتيبي عىلمى ئىلاهى ده ربخه م.
له به ره ئه وه زور سوپاسى خوام كرد له رۆژى دووه مى كرپنى كتيبه كه دا وه
پاره يكي باشم دابه ش كرد به سه ر هه ژارانا.

(مؤسيقا)

ئىبن سينا: له سالى ۳۹۴ هجرى كه ئه كاته (۱۰۰۲)ى ميلادى، پيخنايه ته مه نى
(۲۲) سالييه وه و دواى وه فاتى باوكم، چووم بو شارى (كه ركايخ) وه له وى ئه بولحسنى
سوه يلى بووبوو به وه زيرى ميرعلى كورپ مه نسور. كه گه يشتمه شاره كه، گه لى
له عالمه كانم دى، وه كوو ئه بوولرپحان محه مه دى خواره زمي به يروونى فه يله سووف،
ئه بوسوه يل عيسا كورپ يه حياى مه سيجى جوزجاني كه كيمي مه شهوور، ئه بونه سر
مه نسور كورپ عىلى كورپ عىراق كه گه و ره ترين شاره زاي حيساب بوو له سه ده ي
چواره مى هيجريا. چاويشم كه وت به فه يله سووفى مه نتيق، كه كيم ئه بولخه ير كورپ
زه مار. له پاش ماوه يكي تر رووم كرده فيساد، له ويوه بو باياوترد(?)، ئىنجا بو تووس،

له پاشا بۆ شقان،^۱ سملقان، جاجروم، خوراسان، جوزجان، وه ئامانچيشم له م گه شته ئه وه بوو كه قانونى ميرى جوزجان و ولاتى شاخاوى بيبينم. به لام داخه كه م وه فاتى كرد، به مهجبوورى چووم بۆ دههستان وه له وى نه خوش كه وتم، وه ديسانه وه گه رامه وه بۆ جوزجان له ۳۲ ساليا. له وى چاوم كه وته وه به قوتابى و هاوريكه م ئه بو عويىدى جوزجاني^۲ وه ئه بومحه مدهى شيرازى كه حالى خوش بوو وه خانوويكى بۆ كرپم به ته نيشت ماله كهى خو يه وه.

له ماوهى دوو سالاهه خهريكى ته رجومهى حال نووسينى خوم بووم. ئينجا رپووم كرده ئه شوينهى ئيستا پنى ئه لىن تاران، له ويه چووم بۆ قه زوين، ئينجا بۆ هه مه دان. ليژه چاوم به شه مسوده وه كه وت كه قولينج گرتبووى، ۴۰ رۆژ دهرمانم كرد، هه تا چاك بووه وه. ئه وه حه له بووم به يه كى له نه ديمه كانى. به رۆژ خهريكى پاراستى له ش ساغى ئه م ئه ميره بووم، به شه ويش بۆ خوم رامه بوارد. مه محمود: ئه بو عويىد؟

ئه بو عويىد: به لى.

مه محمود: ئيمشه و ئيبين سينا دوا كه وت.

ئه بو عويىد: ئه بى سه ره له نوئى مير شه مسوده وه له نه خوش كه وت بيه وه.

ئه حمه د: به دريژايى رۆژ داگيرى كردوه بۆ خوئى، به شه ويش وازى.

ئه بو عويىد: ئاگاتان له ده مى خوتان بيت، نه ك جاسوسه كانى مير بيه ن.

ئه حمه د: كه سيان لي ره نين.

ئه بو عويىد: دار و ديواريش گوئى هه يه.

مه محمود: ده مهى تى كه ن، چى له سه ره ك بكه ين.

ئه بو عويىد: نه خير مه محمود، پيوسته چاوه رپوانى بكه ين هه تا بيه وه.

مه محمود: باشه، چيمان وتوه.

ئه حمه د: ده تى كه ن، مهى تى كه ن.

^۱ ئه م شوينه (شقان)، به پيى جوگرافياى شاره كانى ده ور به رى، ده بن شيروان بى. (س)

^۲ جوزجاني: ئه بو عويىد جوزجاني پزىشك و ميژوونوسىكى فارس و خه لكى جوزجانه، كه ئه مرؤ به ويلايه تى جوزجاني ئه فغانستان ناسراوه (ar.wikipedia.org). (س)

ئەبوعوبىد: مەن رام لەسەر ئەمە نىيە.
مەحمود: تۆ ھەمىشە رات لەگەل مامۆستاكەتايە.
ئەبوعوبىد: بەلى، مامۆستاكەم خۆش ئەوئەيت.
مەحمود: باشە، كوان جارييەكان؟
ئەبوعوبىد: ناردم بەدوايانا.
مەحمود: ئەمەوى گويىم لە كەلسووم بىت، گورانىيە خۆشەكەمان بۆ بلىت بە شىعەرى ئىبن سيناو.
غولام: وا گەرەم ئىبن سىيا تەشريفى ھىنا.
مەحمود: برامان فەرى ھانى، بەخىرھاتنى زانست و زانىارى ئەكەين. زاخاوى دلىشمان بە شەراب و رابواردن ئەدەينەو.
ئىبن سينا: ئەو چىتە مەحمود؟
مەحمود: لە كوى بووى ھەتا ئىستا؟ لاي مىر؟
ئىبن سينا: بەلى.
مەحمود: بە درىژى رۆژ لەوئى، بەس نىيە ئىتر.
ئىبن سينا: دەنگ ھەلمەبەرە و بى دەنگ بە.
مەحمود: ئەمرئەكەى، گەرەم.
ئىبن سينا: جوزجانى چۆنە؟
ئەبوعوبىد: چاكە، شوکور جەنابى سەرەك.
مەحمود: مەى بىنن، جام پركەن.
ئىبن سينا: بەلى، جام پركەن، مەى بگىرن، كوان جارييەكان؟
ئەبوعوبىد: چاوەرپى ئەمرتانن.
مەحمود: ئەى تۆ نەتوت كە نار دوومە بە شوئىنا؟
ئەبوعوبىد: مەن تەنيا فەرمانى مامۆستام بەجى ئەھىتم.
ئىبن سينا: ئا وەرە كورە، تۆ.
غولام: بەلى، گەرەم.

مەحمود: جوانان بەھيئەت بۇ مەجلىس.

غولام: كىيان ئەفەرموۋى؟

مەحمود: ھەموۋيان، ھەرچىيەكت ھەيە بىئەھيئەت.

غولام: وان لەبەر دەرگا، گەرەم.

مەحمود: دەبا بىئە ژوورەوہ.. خىرا.. خىراكە كوژرام.

ئىبن سىنا: بەلى، با بىئە ژوورەوہ.

مەحمود: تىكەن ھەتا بەياني، مەى تىكەن.

ئىبن سىنا ۋە مەحمود ۋە ئەحمەد ۋە ئەبوعوبىد: ۋە عەلەيكومو سەلام ئەى مانگى چواردە، ئەى پەيكەرى جوانى.

مەحمود: كەلسووم.

كەلسووم: بەلى فەرموو.

مەحمود: گورانىيەكم بۇ بلى.

كەلسووم: لە پىئەشەوہ بۇ گەرەمان ئىبن سىنا.

ئىبن سىنا: قەيناكە چىي ئەوى، بوى بلى.

كەلسووم: فەرمانى گەرەمان رەوايە.

(مۇسقىاى تىپ - پىكەننن ۋە دەنگەدەنگ ۋە مۇسقىا)

ئىبن سىنا: ئا بەو جۆرەش رۆژمان ئەكرەوہ. بەلام ئەمە ھەتاسەر نەما. لە سالى ۴۰۵ھى ھىجريا ۋە داۋى ئەوہى بووم بە ۋەزىر، سەربازەكان لىم ھەلگەرەنەوہ، چونكە زور توندبووم لەگەليانا، ۋە ميريش ھەپسى كردم. لەبەرئەوہ لەزەت ۋە مالم لەكىس چوو، ئىنجا نەفى كرام لە رىي دل ھىئانەوہ جىي ئەو سەربازانەدا.

(مۇسقىا)

بەلام مير شەمسودەولە نەخۆشكەوتەوہ، ۋە ئەم نەخۆشىيە بووہوہ ھوى بانگكردنەوہم بۇ ھەمەدان، تا بىمەوہ بە ۋەزىر. ۋە داۋى ۋەفاتى ئەم... كورى سەمائودەولە بوو بە ھوكمران ۋە منىش ھەزەم ئەكرە كارى لەگەل بكەم. بۇيە

له ژیره وه دهستم کرد به نامه ناردن بۆ میر عه لائوده وله ی حوکمرانی ئه سفه هان. به لام ئه م پیتی زانی و خه ریک بوو بمگریت. خۆم شارده وه له مالی ئه بی غالبی عه تارا، هه تا کتییی شیفام ته واو کرد. به لام ئه م خۆشاردنه وه یه م زۆری نه خایان، گیرام و له قه لای فه ردجان هه پس کرام، له گه ل ئه بو عوبیدی جوزجانی قوتایما. له وئ یه که م کتییی ره مزیم نووسی، حیکایه تی هه ی کوری یه قزان، وه کتییی هیدایه و کتییکی تریشم سه باره ت به نه خۆشیی کۆلنج نووسی، وه رۆژی له رۆژان پاش چوار مانگ هه پسی، له به ندیخانه که مان گویم له مه بوو:

(دهنگی ئه سپ و شه پرکردن)

سه رکرده: بۆ پیشه وه، روه وه شار بۆ پیشه وه.

یه کیک: قاره مانینه، دوژمن وا له پیشمانه وه رائه کات. دوژمن شکا..

سه رکرده: ئه بوچه سه ن، ئاگات له خۆت بیت.

عه لائوده وه: ئیبن سینا، ئیبن سینام ئه ویت.

یه کیک: ئه لئین له ناو قه لاکه دا هه پسیان کردوه.

عه لائوده وه: باشه، که واته بۆ قه لاکه، ئه ی سه ربازینه.

سه رکرده: ئه وه میر سه مائوده وله یه له گه ل تاجولمولکی وه زیرا.. شوینیان که ون،

شوینیان که ون.

عه لائوده وه: نه، وازیان لی بیتن، با سه ری خۆیان هه لگیرن.

سه رکرده: گه وره م، با شوینیان که وین و بیانکوژین.

عه لائوده وه: پیموتی وازیان لی بیتنه، با ده ربازین.

سه رکرده: ئه مرئه که ی، میرم.

عه لائوده وه: به شوین ئیبن سینا بگه رین.

سه رکرده: ئه لئین میرم له وه قه لایه دا هه پسیان کردوه.

عه لائوده وه: که واته بۆ قه لاکه (دهنگی ولاخ) به راستی ئه مه کۆستیکی ئیجگار

گه وره یه، ئه وه عاقله دانایه وه کوو تاوانباره کان هه پس بگریت.

یه کیک: ئه مه تا قه لاکه..

عه لائوده وه: ده رگا که بکه نه وه (دهنگی گه وره ی ده رگا کردنه وه) به دوایا بگه رین.

سەرکردە: ئەى سەرەك ئىبن سىنا، ئەى گەرەپپا و ئىبن سىنا، ئىمە هاتووين بۆ
 رزگارکردنى تۆ، هېچ وەرەم نىيە، گەرەم.
 عەلائودەولە: جارێكى تریش بانگ کەرەوه.
 سەرکردە: ئىبن سىنا، ئىبن سىنا.
 عەلائودەولە: وەرەم نىيە ديسان.
 سەرکردە: وایزانم لە کاتى شەرە کەدا گواستىتیا نەوه لێرە.
 عەلائودەولە: دوورنىيە گواستىتیا نەوه .. چى بکەين ئىستا؟
 سەرکردە: تازە براونا کەم هېچمان پى بکرىت. مانە و شمان لێرە هېچ سوودىكى
 تىانىيە. ئىمە وىستان ئىبن سىنا لە دىلى ئازاد بکەين، بەلام سەرە کەوتىن.
 عەلائودەولە: بەلێ، سەرە کەوتىن لە رزگارکردنى فەلسەفە و عەقل و بلىمەتى
 لە زەلىلى و دىلى و حەپسى.

(مۆسىقا)

ئىبن سىنا: ئەم کارەساتانەم لە دوايى دا بەرگوى کەوت. بەلام من هەر هەولێ راکردنم
 ئەدا، هەتا رۆژیک من و جوزجانى قوتابىم و دوو غولام و مەحمودى برام بەرگى
 سوڤىتیا پۆشى و روومان کردە ئەسڤهان، پایتەختى میر عەلائودەولە. خوا دەستى
 بە بال گرتىن و بە سەلامەتى گەيشتىن وە بە دەبدەبە پىشوازی کراين.
 (دەنگە دەنگى پىشوازی خەلکى)

خەلق: سەرە کە هات، ئىبن سىنا گەيشت.. کوا؟ کامەتا؟ ئەو یە ئىبن سىنا،
 ناوچەوانى پرە لە نور، بەراستى جىگای عىلم و زانىنە.
 ئىبن سىنا: ئا بەم جۆرە چوومە ناو شارى ئەسڤهانەوه.

لەژىر سایەى عەلائودەولە دا زۆر بە خوڤى و کامەرانى ژيام، بەبى ئەوهى کۆست و
 ناخوڤى و حەسوودەکان پىم بویرن. هەموو سى رۆژیک جارێک قورئانم خەتم ئەکرد.
 هەرچىيەکم هەبوو دابەشم کرد بەسەر هەزارەکانا. تووشى نەخوڤى کۆلنج بووم وە
 چەند هەول و تەقەلام دا لى رزگار بىم و چاک بىمەوه، سوودى نەبوو. هېشتا تەمەنم لە
 (۵۸) سالى تىپەرى نەکردبوو، کە ئەجەل هات و راپىچى دام بۆ ناو قەبرى تار.

(تەواو)

نەخۇشى سىل*

۱۹۵۲/۶/۱۷

تەلەفون: ھەلاو، ھەلاو، بەلى، رۆژ باش ميرم.

مەھموود: كى قسەئەكات؟ بەلى؟ تۆ، ھەسەن چۆنى؟ چاكي شوکور؟ سەلامەت بى. دەى گویم گرتووه، بە خوا نایەم بۇ سینه ما. تاقەتى سینه مام نییە، نایەم ئیشم زۆره، ھا؟ نەو ھەلا خوا بتگرى، بوختانم بۇ ئەكەى، ئەچم بۇ قوتابخانەى سانەوى. ئا ئیستا ئەچم، موحازەرە ھەیە لەوى، ئا دوکتور عەزیز لەبارەى نەخۇشى سىلەو موحازەرەئەدات. ئا یەیت؟

باشە چى؟ مەسەلەى ژن ھینانەكە برایەو. حاجى غەنى پارى بووه، (بى ئەكەنى).
خوات لەگەل.. ھەر ئیستا ھەر ئیستا.. خوات لەگەل.

(مۆسیقا)

دوکتور: ھاوولاتییەکان، لە ریی ئامانجىكى بەرز و پیرۆزدا كۆبووینەتەو، لە سەرەتای دنیاو ھەتا ئەمڕۆ بەشەرییەت ئەگەرئ بەشوین دۆژمنەکانیا، بۇ ئەو ھى بەسەریانا زال بى و لەناویان بەریت. وا ئەمڕۆ بەتەواوى ئەو دۆژمنانەى بۇ دەرکەوتووه، ئەو دۆژمنانەش ھەژارى و نەخۇشى و نەزانینە، وە ئەم سى کوچکەى بەلایە پەیوەندییەكى تەواویان بەیەكەو ھەیە. وا ئەمڕۆ لە نەخۇشییەكى پیسى کوشندە ئەدوینن كە سىلە. ئینسانى زەرد و لاوازی برسى، كە لە جىی تارىك و نوتەكا بژى، كە زۆر ھىلاکبىیت، زوو دوچارى ئەم دەرەدە پیسە یەت؛ ناوبەناو بە وشكى ئەكۆكى، بە شەو ئارەق ئەكاتەو. ئەمە سەرەتای

* كەمال پەئووف مەھمەد، ھونەرى درامای رادیویى كوردی، ل ۱۸۴-۱۹۲.
جیگەى گوتتە، دەورى ئەكتەرەكان نیشانەنەكراو، كە كى و كى بەپى چىرۆكەكە دەینوینن.
راستیەكەیشى بە دەفتەرەكەو ەیارە بىكەم پەرەى دپاوه و لى كراو تەو. بۇیىكا وى دەچى دابەشکردنى دەورەكان لە ئەو پەرەیدا بووبى و لە دەست چووبى. (ك.ر.)

سىلە. ئەگەر چارەسەرنەكرا، ئەيكوژىت. لەگەل تىكەلاوى خەلقى بوو، تووشى سىليان ئەكات. كوختەلە تارىكەكانى چىنى ھەژارەكان باشتىن مەلبەندى ئەم دەردەن، وە لە يەككەو ھەموو خىزانەكە بە ئاسانى دوچارى ئەبن، چونكە ھەژارى و نەزانىن يارمەتییەكى باشى نەخۆشى ئەدەن.

مەحمود: دوكتور پرسیارېكم ھەيە.

دوكتور: فەرموو.

مەحمود: نەخۆشى سىل بە چ رېگايىك نەقل ئەبىت؟

دوكتور: بەھوى ھەناسە و ليكى دەم و شتومەك بەكارھىنانى نەخۆشەكەو، ھەروەھا بەلغەم و تفكردەنەوى نەخۆش، كە پىرپانە لەو مىكروبانە، ئەبنە ھوى بلاووبونەوى نەخۆشى سىل. لەبەرئەو پىويستە ژورىكى تايبەتى بۆ ئەو نەخۆشە جىابكرىتەو، كەس دەس لە شتومەكەكانى نەدا، خواردىنى باشى بدرىتى، ھەتاو و ھەواى پاك بچىتە ناو ئەو ژورەو، دەرمان بكرىت لە لايەن دوكتورى تايبەتەو، يان بىرىت بۆ نەخۆشخانە، چونكە بنەمالەيىكى ھەژار ناتوانى ئەم ئەركە بگرىتە سەرشانى.

ئەحمەد: راستە دوكتور شىر ئەبىتە ھوى نەقل نەخۆشى؟

دوكتور: بەلى، ئەگەر ھات و مانگايىك سىلى بوو وە ئىنسانىكى ساغ شىرى ئەو مانگايەى بەبى تەعقيمكردن خواردەو، تووشى سىل ئەبىت.

مەحمود: بۆچى دوكتور مانگاش تووشى سىل ئەبىت؟

دوكتور: بەلى، تووشى سىل ئەبى، وە مىكروبەكە تىكەلى شىرەكەى ئەبىت، لەبەرئەو پىويستە لە لايەن دايەرەى بەيتالخانەو ھەرچى مانگا ھەيە لەم ولاتەدا فەحس بكرىت.

مەحمود: دوكتور باشتىن رېگا بۆ خۇپاراستن لەم نەخۆشىيە چىيە؟

دوكتور: پاكوتەمىزىي لەش و ناومال و جلوبەرگ، ھەوا و ھەتاو لەناو مالا، ئىسراھەتكردن، خواردەمەنىي باش، نىكەنەكەونەو لە ئىنسانى نەخۆش.

مەحمود: دوكتور، بىستمان كە بەم زوانە حكومەت شرىنقەى زددى سىل

ئەدا لە خەلقى، راستە؟

دوكتور: بەلى، راستە. دەرمانىكى تازە دۆزراوئەو، وە ئىستا حكومەت خەرىكى خۇئامادەكردنە بۆ ئەو ھەموو مىللەت تىكرا ئەم شرىنقەيەى لى بدرىت. لەبەرئەو ھىوام زۆرە خۇتان و ھەموو كەسوكارتان بچن بۆ ئەو شوپانەى كە

ئەكرىنەۋە بۇ ئەم ئامانجە، ۋە لەبىر شتان نەچىت كە خۇپاراستن لە ھەموو داۋودەرمان و چارەسەر كوردنىك باشتەرە.

(لە لايەن كۆمەلىك خەلك چەپلەلیدان)

(مۆسىقا)

غەنى: چىيە ئافرەت؟ ديسان ۋا لچت دا بەيەكا؟

ژن: ھىچ نىيە، تۆ بۆچى ئەۋەندە لەسەر شت ھەلئەدەيتى، پياۋدەكە؟

غەنى: سەرت ژان ئەكا؟

ژن: سەرم بۇ ژان ئەكا، خوا سەرت بەبرىن چى، ئاۋا.

غەنى: ئەى چىتە ئافرەت؟ ئەھا توو قەبرى رەحمەتتەيەكەى باوكت، ئەگەر پىم نەلىي؟

ژن: چىت پى بلىم كابرا؟ تۆ ئەلىي خەلەفاۋى؟

غەنى: بۆچى ۋا لچت داۋە بەيەكا ديسان؟

ژن: ئەى چۆن لچ نادەم بەيەكا، بەزىاي خىرم نەكرد لە مەحموود ئەفەندى زاۋات.

غەنى: ھەروا زوو ئافرەت؟ خۆ ھىشتا پى نەگەيۋە دوۋكەل بكات، ھىشتا كچەى

مارەنەكردوۋە، خەرىكە ۋەكوو مىردەزمە^۱ بچىتە قەلاندۆشكانى.

ژن: من بۇ ئەچمە قەلاندۆشكانى؟ خوا قەلاندۆشكانى بېرى ئاۋا. بە خوا پياۋدەكە

من كچى نادەمى، نەۋەللا.

غەنى: ئى ئىستا نابى بزائىن چىيە مەسەلە، ئافرەت؟ چىي كىردوۋە مەحموود ئەفەندى؟

ژن: جوابى ناردوۋە ۋەللا دوكتور عەزىز ئەنىرم، ھەپسەى دەزگىرانم

فەحس بكات، ئەۋ گلە كوېرېت.

غەنى: فەحس؟ فەحس مەعنای چى، ئافرەت؟

ژن: يۆقلەمەى^۲ بكات بەخىرى، دەك موبارەك نەبى ئاۋا.

^۱ مىردەزمە: غولى بىبان، بە واتاى خەلكى ملۆزمىش ئەگرىتەۋە. (ك.ر)

^۲ يۆقلەمە، وشەيەكى توركىيە بە واتاى سەرنجى پزىشكان (فەحس) دى. (ك.ر)

غەنى: يۇقلەمە؟ كى حەدى ھەيە بە باوكیەوہ یۇقلەمەى كچی من بكات. ھەزار سالە حەیا كۆئەكەمەوہ، ئیستا جەنابى مەحمود ئەفەندى ئەیەوى دوكتور بئىرى یۇقلەمەى كچی من بكات. یا خوا موبارەكنەبى ئاوا.

ژن: ئەوہ پیاوہكە تىمناگەبىنى خەلقى بۆچى غىرەتیان لا نەماوہ و ھىچ لىكناەنەوہ و بە دەستى نەنقەس حەیاى خۇشیان و خەلقى تریش ئەبەن؟

غەنى: حەیاى خۇیان ئەبەن نابەن، چش. من نایىلم كەس حەيامبەرى. نە كچی ئەدەمى و نە ئەشیهلم كەس یۇقلەمەى كچم بكا و سەربكا بە مالما.

ژن: بچم ئەموسستیلەكەیان بۇ بەرمەوہ؟

غەنى: ئا، دەى خیرا ھەلسە، پىشیان بللى جارىكى تر بىن بەم مالەدا، سەگیان پىوہئەنىم. ژن: حەپسە، حەپسە.

حەپسە: (لە دوورەوہ) بەلى، دایە گیان، وا ھاتم.

ژن: دە خیراکە رۆلە، وەرە با برۆم، بەزیای خیرم نەکرد.

حەپسە: بۇ كوی ئەچی، دایە؟

ژن: ئەچم بۇ ئەو مالە، تۆزى ئىشم ھەیە.

حەپسە: كام مال، دایە گیان؟

ژن: مالى مەحمود ئەفەندى زاوامان بەخیرى. ئا بىنە ئەو موسستیلەبە داكەنە، رۆلە.

حەپسە: بۆچى دایە گیان؟

ژن: چۆن بۆچى رۆلە؟ ئەى خەرىكنیە جەنابى نامەحمود ئەفەندى حەيامانبەرى؟

حەپسە: حەيابردنى چى، دایە؟

ژن: تۆ بىنە ئەموسستیلەكە، درەنگمە، با برۆم كاوالمکرد بە سەریانا.

حەپسە: ئیستا چى قەوماوہ، دایە گیان؟

غەنى: (لە دوورەوہ ئەنەرىنى) كچی ئەموسستیلەكەى بدەرە دەست و بېرىتەوہ.

ژن: رۆلە بە دوكتور عەزیزى وتوہ، بىت یۇقلەمەت بكات.

حەپسە: ئینجا چى تیاہ، دایە گیان؟

ژن: ئینجا چى تیاہ؟ دەك موبارەكم نەکرد لە عەمرت ئاوا. گویت لى بى غەنى،

گویت لى بى، ئەلى ھىچى تیانىیە.

غەنى: چى ھىچى تىانييە، ھەپسەخان؟

ھەپسە: بابە گيان، ھەتا ئىستا لە مەكتەب ھەزار جار ھەس كر اوين.

غەنى: ئەى قور بەسەرم، ھەى.

ژن: (بە رومەتى خويآ ئەكيشى) ئۆى، ئۆى، باوان شيوآو خۆم. ھەزار جار پىيان وتم مەينىرە مەكتەب، كچەكەت ئەفەوتى، بە قسەم نەكردن. ئابرووچوو خۆم پۆلە، شەللا بمرديتايە، پۆلە.

غەنى: ئا وەرە ئىرەوہ مارسى مارس باب.

(لە دەرگا ئەدرى)

ئا بزانە ئافرەت كىيە ئەوہ.

(لە دەرگا ئەدرىتەوہ)

ژن: رآوہستە، وا ھاتم. ئەوہ كىيە؟

دوكتۆر: منم ئامىنەخان، حاجى غەنى لە مالە؟

ژن: تۆ كىيى باوكم؟

دوكتۆر: من دوكتۆر عەزىزم، ئامىنەخان.

ژن: (لە بەرخويەوہ) ئەى بەپەن خۆم. فەرموو دوكتۆر عەزىز، داىكت شوکور چاكە.

دوكتۆر: تەشەكورت ئەكەم، تۆ شوکور چاكى؟ كاك غەنى لە مالە؟

ژن: بەلى، لە مالە فەرموو. (بە دەنگى بەرز) حاجى دوكتۆر عەزىزە.

غەنى: (لە دوورەوہ) كى؟ بلى لە مالەوہ نىيە ئافرەت، بلى كەس لە مالەوہ نىيە.

دوكتۆر: (ئەكۆكى) كاك غەنى شوکور چاكى؟

غەنى: (تىك ئەچى) ھا، دوكتۆر بەگ، ياخوا بەخىربىيت.

فەرموو، فەرموو.

دوكتۆر: ھەپسەخان شوکور چاكە؟

غەنى: چاكە شوکور، دەستت ماچ ئەكات.

دوكتۆر: ئالووەكەى چاك بووہ؟

غەنى: بەلى، چاك بووہ، خوا بىياتەوہ بو خوى.

دوکتور: خوانه‌کا، بۆچی وا ئەلێی کاک غەنی؟ شوکور کچەکه خویندەوار و تیگە‌یشتوو و بەئەخلاقە، کئی کچی وای هەیه؟

غەنی: دوکتور، کچ بە‌لایەکه و تووشی ئینسان بیت.

دوکتور: وا مەلێ حاجی، کچ و کور لەم زەمانەدا هەردووکیان وەکوو یەکن. عەینی حقووق و واجیباتیان هەیه، هەردووکیان ئینسانن، بەردی بناغە‌ی مال‌پیکە‌وە‌نانن. کچیکێ خویندە‌واری بەئەخلاق، هەزار پیاوی بی‌ئەخلاق ئەهینێ.

غەنی: دوکتور تیمانگە‌بینە ئەم دنیا‌یە بۆچی وا گۆراوه؟

دوکتور: سال لە‌دوای سال دنیا پێشتر ئە‌که‌وێ، زانستی تازه بە‌رچاو پ‌روناک ئە‌کاتە‌وه. خۆ بە‌شەر گا نییە، هەتا ئە‌مرێ لە پ‌ستی‌کا بیت.

ژن: دوکتور، باوکم با بە‌راستی پ‌یت‌ب‌لیم، من ناھیلیم کچم فە‌حس‌ب‌کرێ و ئە‌ئە‌شییە‌م بە‌جە‌نابی نامە‌حموود ئە‌فە‌ندی. ئیستایش ئە‌م‌وستیلە‌که‌یان بۆ ئە‌بە‌مە‌وه.

دوکتور: بۆچی ئامینە‌خان، خوانە‌خواستە‌ هیچ قە‌وماوه؟ مە‌حموود ئە‌فە‌ندی ئینسانیکێ خویندە‌وار و تیگە‌یشتوو و بە‌ئە‌خلاقە.

غەنی: کە‌یفی خۆ‌یە‌تی، بە‌ خوا دوکتور من حە‌یای خۆم نابە‌م، نە‌و‌ە‌للا.

ژن: خە‌ریکە‌ جە‌نابی مە‌حموود ئە‌فە‌ندی ئە‌مانکات بە‌ پە‌نی پ‌ساردا^١ و بنیشتە‌خۆشە‌ی سەر زما‌نی ئە‌م شارە‌ زما‌ن‌دریژە.

دوکتور: ئی ئیستا خوانە‌خواستە‌ مە‌حموود ئە‌فە‌ندی، چ شتیکی ناشیرینی کردووه؟

غەنی: ئینجا شت لە‌مە‌ ناشیرینتر ئە‌بی، دوکتور؟

دوکتور: چیی کردووه، بۆ پ‌یم‌نالین؟ ئە‌مرۆ من سە‌بارە‌ت بە‌ نە‌خۆشیی سیل لە‌ سانه‌وی قسە‌م ئە‌کرد، چاوم پ‌یی‌کە‌وت و قسە‌مان لە‌گە‌ل یە‌کتریا کرد، بە‌لام هیچی وام بۆ دە‌رنە‌کە‌وت کە -خوانە‌خواستە‌- شتیکی لە‌ئارادابیت.

ژن: چۆن هیچ لە‌ئارادانییە، باوکم؟ جوابی نار‌دووه ئە‌لێ ئە‌بی حە‌پسە‌ فە‌حس‌ب‌کریت، موبارە‌ک‌نە‌بی ئاوا.

دوکتور: ئینجا چیی تیا‌یە.

^١ پ‌سارد، لە‌ کورده‌واری دا زۆر بە‌کار‌دە‌یت، بە‌لام لە‌ هیچ فەرھە‌نگیکدا بە‌رچاومان‌نە‌کە‌وتوو (ک.ر) [لە‌ راستی دا وشە‌کە‌ پ‌ساتە، پ‌سات: ج‌قات، ناوکۆمە‌ل. واتە بە‌ پە‌ندی ناوکۆمە‌ل بی. (س)]

غەنى: چۆن ھېچى تىننېيە، بى قەزىبى؟

دوكتۇر: مېنىش پېنىش ئەوھى ژن بېنىم، فەھسەم كەرد، ئىنجا ھانىم. مەن خۇشم فەھسەم كەرد.

غەنى: يە غەنى چى؟

دوكتۇر: ئىستە عادتە واىە ژنىش و پىاوىش، پېنىش ئەوھى بېنە ژن و مېرد و سەربكەنە سەرىك سەرىن، ئەبى خۇيان پېنىشەنى دوكتۇر بەدن، بۇ ئەوھى ئەگەر يەككىيان نەخۇش بوو، دەست بەجى چارە سەربكرىت، تا ئەو نەخۇشېيە بەوى ترىان نەگا، بۇ ئەوھى مەنەلەكانيان لەش ساغ و پتەو بن.

ژن: ئىنجا ئەوھى دوكتۇر - عەبى نەبىت - يۇقلەمە چۆن ئەكرىت؟

دوكتۇر: ئەم سەماعە يە نېيە، ئەنرىت بە سنگ و سەردەلەوھ و بىرايەوھ.

غەنى: ئەمە يۇقلەمە و فەھس؟

دوكتۇر: ئەى گوايە چىيە؟

ژن: بەلام دوكتۇر جاران ئەم مۇدەيە نەبوو، ئەم ھەموو عالەمە شووى ئەكەرد و ژنى ئەھىنا، بەبى ئەوھى حەتا چاوىشيان بە يەكترى بکەوى. بەخو كچى وا ھەبوو كەسوكارى نەيانئەھىشت پۇژىش بېنى، ھەتا شووى ئەكەرد.

دوكتۇر: راستە ئەمە جاران و ابوو. بەلام ئىستا دنيا پېنىش كەتووه. پېشكە و تنىش ھەموو عادتە و نەرىتېكى رابوردو ئەگورې و ئەيخاتە سنورى زانستى تازەوھ، لە رېى خېر و خۇشى بەشەر و لە رېى پېشكە و تەن و ئىنسان پېگە ياندنى پتەوى دانای لەش ساغى عەقل ساغا.

غەنى: ھەتا ئىستا مەن نەمبىستووه ھېچ كچىك فەھسەم كەرىت.

دوكتۇر: تۇ فەھس بە چى تى ئەگەى، حاجى؟ ھەموو ئىسانىك فەھسەم كەراوھ و ئەكرىت. تۇ ئەو جارە كە گویت ئەيەشا، تەماشای گویم نەكەردى؟

غەنى: با كەردت.

دوكتۇر: دە ئەوھى فەھسى پى ئەلېن. ئىتر ئەم دىژەيەى بۇ چىيە و بۇچى ئەتانوىست بە خوت و خۇرايى دوو دل لەيەك بەكەن لەسەر شتىكى ھېچ و پووچ.

غەنى: بەخو دوكتۇر ھەمووى خەتای ئامىنە بوو، خوا ئامىنەم لى بىستېنى ئاوا، واى بىردە مېشكەمەوھ كە يۇقلەمە خراپە.

ژن: خەتای من بۆچ کەولەکۆن! خۆت لە خۆتەووە داگیرسایت، بەزیای خیرم نەکرد ئاوا.

دوکتۆر: ئیستا نەتیجە، حەپسە فەحسبکەم یان نا؟
غەنی: بۆ فەحسی ناکە؟ جارێ تۆ خۆمانی، دوکتۆریش مەحرەمە، ئیتر گواپە چیی تیاپە؟ ها ئافرەت؟

ژن: هیچ، چیی تیاپە، بەخوا دوکتۆر - دوور لە پرووت - ئەم لاکەلەکەپەم پەڕیشانی کردووم.

دوکتۆر: ئاخر فەحست ئەکەم ئامینە خان.

(هەموو پێ ئەکەن)

دوکتۆر: ئا وەرە حەپسە خان.

حەپسە: رۆژ باش دوکتۆر بەگ.

دوکتۆر: ژیاخت باش، تۆزی یەخەیی کراسە کەت بکەرەو، ئی، ئی، باشە. هەناسە وەرگرە، قایمتریش، ئەم لات، ها ئە! بڕایەو، دلی بەقووەتر، سی بەقووەتە و ماشائەللا ئەلینی گولە و هیچ نەخۆشییەکی نییە. ئیتر ئەم ترس و لەرزەیی بۆچی بوو.

غەنی: دوکتۆر بەگ، مەحموود ئەفەندیش فەحس ئەکەیت؟

دوکتۆر: فەحسم کرد و بڕایەو. ئەو خۆینیشم لە لەش دەرھیتا و فەحسم کرد.

غەنی: تووخوا، خۆینەکەشی؟

دوکتۆر: ئەری وەللا خۆینەکەشی، شوکور ئەویش ئەلینی ئیستری توپخانەپە.

(هەموو پێ ئەکەن)

ژن: دە دوکتۆر گیان تەماشاییکی لاکەلەکەیی منیش بکە.

دوکتۆر: ئەزانم چیتە، ئیستا بە مەحموود ئەفەندییا موشەمایەکت بۆ ئەنیرم، تیی بگرە، بە دوعا.

هەموو: خوات لەگەڵ دوکتۆر، خوا حافیزت بی.

(مۆسیقا)

دوکتۆر: مەحموود، مەحموود، بۆ کوێ رائەکەیی، ئەلینی راولەدووت ئەنیرن؟

مهحموود: ئەهاتم بۆ عياده بۆ لای تو.

دوکتۆر: فهحسمکرد و بپرايهوه.

مهحموود: حاجی غهنبی خهزوورم ههشتی؟

دوکتۆر: چۆن ناییل، خهسووشتم فهحسکرد.

مهحموود: (پهئكههني) نا تووخوا؟

دوکتۆر: وهللا، بهلام بهنامووسم بهسهرا نهچوومايه، مهسهله ههلوهشابووهوه.

مهحموود: چۆن، بۆ خاتری خوا؟!!

دوکتۆر: قوربان، ههشتا گهلی كهس ماوه لهناو ئەم ولاتهی ئيمهدا، له مهعناي فهحس و يوڤلهمه ناگه و به شتيكي پرشوورهيبي ئەزانن. ههشتا بهتهواوی بهناو خهلقا بلاونهبوتهوه كه پياو و ژن پيش ژنهيان و شووکردن پيوسته فهحسبکرين.

مهحموود: راسته، بهلام لام وايه دوکتۆر چهند ساليکی تر نابات، ئەمه بلاونهبيتهوه، چونکه خيري خويانی تيايه.

دوکتۆر: بيگومان، جاري وا خویندهوارهکان دهستيان پيکردووه، ههموو کارئیکيش پيوستی به پيشپهوه.

مهحموود: نهتيجهی فهحسهکه چی بوو، دوکتۆر گیان؟

دوکتۆر: له گويز ساغتره. ههتا زووه مارهي بکه و بپريتهوه. ئا گویت لی بي، ههه ئيستا بچۆ لهو ئەجزاخانهيه موشهمايهک بکړه و بييه بۆ خهسووت.

دوکتۆر: لهسقه^۱ بههوی ئەم لهسقهيهوه نهختيکيش دائهنيشيت.

مهحموود: تهشهکورتئهکه م دوکتۆر گیان، نازانم چۆن چاکهت بدهمهوه.

دوکتۆر: بهوه ئەتواني چاکه م لهگهلا بکهی، که له گوڤارهکهتا پهی دهرپهی^۲ مهقاله بنووسيت دهربارهی قهلاچۆی نهخوشي. خوات لهگهلا.

مهحموود: خوات لهگهلا دوکتۆر گیان.

^۱ لهسقه: مه بهست لکاندنې موشه ماکهيه. (ک.ر.)

^۲ پهی دهرپهی: خيراخيرا. (ک.ر.)

جه زنتان پيرۆزبیت*

۱۹۵۲/۶/۲۴

عەزیز: كچى ئافرەت، گولچين گيان، بۇ وائەكەى بەم بەرەبەيانە.
گولچين: ئەو ھەلساى باوكى ھيوا؟ جيژنت پيرۆزبى، پىكمانەو.
عەزیز: چى پيرۆزبى، گولچين؟ بەم سباهى سالحانە ئەم ھەموو تەقوتوقە
مەعنای چى! ئەلى لە مەيانى ھەرباين.
گولچين: ئو، دەمت شكى ئاوا. ھەربى چى، پياوھە؟ ئەى نابى شت ھازرېكەين؟
ئەى نابى چىشت لى بنينىن؟ ئەى جيژن نىيە، عەزیز گيان؟
عەزیز: كچى جيژنى چى و عەزیزى چى؟ كەى من عەزیزم؟ من زەلېلم بەدەست
تۆو. ئاخر من شەوئ ھەر خەرىكى نووسين و ئىشكردن و قوربەسەرى بووم.
گولچين: لەسەرى مەرۆ، باشە چىشت لى نانيم، با بە كاسەى رەش..
عەزیز: ئىستا كى وتوويەتى چىشت لى مەنى؟ توورەمەبە، گولچين گيان، ئەو
چى لى ئەنىيت؟
گولچين: لاچۆ، قسە لەگەل منا مەكە.
عەزیز: ئو، دەستمان پى كردهو. ئەھا گولچين گيان توو قەبرى باوكت، ئەگەر
خەم و خەفەتم زياترېكەى؟ بە ھەزار كۆيرەوهرى و گوپچرگوپچر ھەتا دوو دىنارم
لە قەرزەكان دزىوہتەو، رۆحم ھاتۆتە سەر كونەلووتم.
گولچين: ئەى تۆ رۆزى شەموو مەعاشت وەرنەگرت؟

* كەمال پەئووف محەممەد، ھونەرى درامای رادیۆى كوردى، ۱۹۲۱-۲۰۱.
لە بىكەم لاپەرەدا رەفېق چالاک دەورەكانى بەم جۆرە دابەش كردهو: ۱. عەزیز: رەفېق چالاک،
۲. گولچين: ئەحمەد دلاوەر، ۳. ھيوا: ئەحمەد مەحموود، ۴. فەرەج: قادر دىلان، ۵. عەلى: عەلى
مەردان، ۶. دارفرۆش: تاهير توفېق. (ك.ر.)

عەزیز: وەرەم گرت.. مەعاشم وەرگرت، بەلام قەرزدارەکان بردیان.. دیسانەو بەردەمی دایەرەیان پینگرتەو، ئافرەت.

گولچین: ئەی بیتهوتن کەوا جیژنە و پارەمان لازمە؟

عەزیز: بەلی، پیموتن، لیشیان پارامەو، بەلام فایەنەبوو. ئەوانیش حەقیانە، ئەی ئەگەر لیشیان نەساندما، ئەو کۆلانەش بە چی کاسە جیژنیان تەئمین بکردایە؟ بەلام ئافرەت ئەزانێ ئەم مانگە کەوا بیته، چل رۆژە؟

گولچین: دەس و دەس، بەزیای خیرم نەکرد، ئاوا. مانگ هەیه چل رۆژ بیته؟ یان ئەتەوئ کەلەکم لێبدهی؟

عەزیز: کەلەک؟ کەلەک مەعنای چی؟ هیچ پیاویکی بەغیرەت کەلەکاناکا، ئافرەت. بەلام بۆیە مانگی داهاوو چل رۆژە، چونکە ئیمە لە بیستویەکا مەعاشمان وەرگرتوو، درایەو بە قەرزا و خورا، دە لێرە دە رۆژ و لەولاش سی رۆژ، ئەمە چل.

گولچین: دەی خوا بیبری ئاوا.

عەزیز: چی ببری، ئافرەت؟ مەعاشەکە؟

گولچین: خوانەکات، مەعاش نالیم..

عەزیز: رازی بە ئافرەت، تا ئیستا هەزار عائیلهی بەسزمانی داماو هەیه لەم شارەدا کە کاسە جیژنی نییه.. کە منالەکانیان چاویان بە روتتی خویان و پۆشتهیی خەلقی ئەکەوئ، فرمیسی نەبوونی و داخ وەک بارانی بەهار بە چاوی خویان و دایک و باوکی کۆلیان دا دیتەخوارەو.. بەلام لای ئەوانیش هەر جیژنە، ئافرەت.

گولچین: سابیرم پیاو، وەللا ئەوەندەم بەزەیی بەمالی عارفا یەتەو، مەگەر خوا بزانی.

عەزیز: بۆچی ئافرەت؟

گولچین: (موتەئەسیرانە) گیانم دەرچی، عارف نەخۆشە و ئەو منالە جوانانەشی ئەمرۆ کاسە جیژنیان نییه و بەهیە بەسزمانیش وەختە لە تەریقی و نەبوونی و برسیتییا شیتبیت.

عەزیز: هەلسە دەی خیرا، ئەم رۆبە دینارەیان بۆ بەرە، لەگەڵ برنج و رۆن و نیوێ بامی و تەماتەکەشا، هەلسە دەی.

گولچین: با چابخۆینەو، ئینجا..

عەزىز: دە تىيى كە خىراكە، ئەو ھىوا كوا، ئافرەت؟

گولچىن: لە سەر ھوھىيە، جەلەكانى ئەگورپى، بەساقەى بىم.

عەزىز: دوو كراسى ھىواش بەرە بۆ منالەكانى عارف. من ئەزانم ھەموو كەسىكى تىرىش تىگەيشتوۋە كە فەقىر بە دەسندە تىرنابى، بەلام چار چىيە.. ئىنسان ئەوھى لە دەستى يەت، ئەبى بىكا... لەبىرىشتنەچى ئافرەت، پىيان بلىت جىژنتان پىرۆزبى. بەلى، جىژنى ئەوانىش پىرۆزبى.

گولچىن: ھىوا، ھىوا گيان، دە ۋەرە رۆلە چايەكەت بخۆرەو، كورم.

عەزىز: ھىوا.

ھىوا: بەلى، بابە گيان وا ھاتم.

عەزىز: ئا ۋەرە باۋكەكەم، بىنە ماچىك.

ھىوا: جارى بىنە دەستت ماچبەكەم. (ماچ)

عەزىز: ماشائەللا، ماشائەللا، ئەلى گولى. (ماچى ئەكا)

ھىوا: جىژنت پىرۆزبى، بابە گيان.

عەزىز: پىكمانەو ھە بابە گيان، جىژنى منالىكى پاكى بىغەل ۋەغەشى دەروونپاكى ۋەكوو توش پىرۆزبى.

گولچىن: ئەى من پىاۋەكە؟

عەزىز: گولچىن گيان، جىژنى توش پىرۆزبى، بەلام بىشەروشور و بە ھىمنى و ئاسايش بژىن.

گولچىن: دە بىنە جىژنانە.

عەزىز: بەخو ئەمەۋى.

عەزىز: ھا ئەمە پەنجا فىلس بۆ تو ھىوا گيان.

ھىوا: بابە گيان پەنجا كەمە.

عەزىز: كەم نىيە باۋكەكەم. من كە لەم عومرى تۇدا بووم، باۋكم دە فىلسى ئەدامى، كورم.

ھىوا: بۆچى وا باۋكت رەزىل بوو، بابە گيان؟

عەزىز: رەزىلنەبوو كورم، هېچ باوكى نىيە لەم دىنبايدا بەرامبەر بە بەندى
جگەرى رەزىل بىت، بەلام نەبىوو كورم. مالى نەبوونى بەقوربگىرى!

هيو: بۆچى نەبىوو، بابە گيان؟

عەزىز: چونكە فەقىرئەبوو.

هيو: ئەو ئىنسان بۆچى فەقىرئەبى، بابە گيان؟

عەزىز: لەسەرى مەرپۆ كورم، تاقەتمنىيە كاي كۆن بەبابكەم. كە گەورەترىبووى،
خۆت تى ئەگەى. ها ئافرەت، ئەمەش روبرىك بۆ تۆ.

گولچىن: بەزىادىت، خوا رزقتىدا پياوئەكە، بە لەشى ساغ. ئەو بۆ كوي ئەچى؟

عەزىز: بۆ مالى دەرودرائوسى، بۆ جىژنە پىرۆزە. لەبىرتنەچى بچى بۆ مالى عارف.

گولچىن: ھەر ئىستا ئەرۆم، زوو بىتتەو پياوئەكە.

عەزىز: باشە، جارى بە دوعا.

(مۆسىقا)

گولچىن: ئەو چى ئەكەى رۆلە، سەرى چىشتەكە ھەلمەدەرەو.

هيو: ئاخىر برسىمە داىە گيان.

گولچىن: راوئەستە، ئىستاكە باوكت يەتەو، نان ئەخۆين.

هيو: ئەى كەى بچىن بۆ مالى نەنكم؟

گولچىن: كە نانمان خوارد، رۆلە.

عەزىز: (لەدەرگا ئەدا)

گولچىن: ئا برۆ هيو، بزانه كىيە؟

هيو: كىيە ئەو؟

عەزىز: من، كورم بىكەرەو.

هيو: باوكمە داىە.

عەزىز: ئەى بەلام دا لە ئىنسانى وا پىسى بىمەنا.

گولچىن: ئەو چىيە پياوئەكە، بۆ وا زوو ھاتىتەو؟

عەزیز: كچی خۆ ئەم دنیاىە پریە تی لە نیفاق، ئافرەت. وەللا لە مالى میرزا حسین خەریک بوو شەریک بکەم.

گولچین: ئە یەرۆ، لە گەل کینا پیاو هە کە؟

عەزیز: لە گەل جە نابی نامیرزا حسینى توجار باشییا.

گولچین: ئە یەرۆ، لە سەر چی؟

عەزیز: ئەوا چووین و جیژنە پیرۆزەمان لی کرد و فەقی ئەحمەدیش لەوی بوو.

گولچین: ئینی؟

عەزیز: ئەم فەقی کلۆلە سى سال ئیشى بۆ کردوو و بۆى تەقاو دەتەو، دى بە دى تووتنى بۆ کریو. لە نەتیجەدا کە هاتوو دەتە سەر حیساب، فەقی ئەحمەد چل دینار کەوتۆتە ژێرەو، بە بى ئەو دى میرزا حسین هیچی شى دا بیتی لەم ماو دەیا. وەللا ئەمڕۆ کافر بەزەیی پیا ئەهات، قەرزار، مال و یران.

گولچین: ئینجا ئیشى بۆ بۆ ئەکات؟

عەزیز: ئینجا لە کوئ ناسیویە تی هەتا ئیستا؟ چووزانى سوو خورى وا ئەم ساختە چیتییە لە گەل ئەکا. تووخوا، حەق وایە ئینسان بە کابراییکى وەکوو میرزا حسین بلئ جیژنت پیرۆز بیت؟ بەلام چارچییه وا جیژنى ئەویش و جیژنى فەقی ئەحمەدى کلۆلیش هەر پیرۆزە.

گولچین: وەرە نەنە کەت بخۆ پیاو هە کە، من دەرنگە ئەچم بۆ مالى باوكم.

عەزیز: بچۆ و وەرەو، من جارئ نان ناخۆم.

گولچین: ئەى تو نایەى؟

عەزیز: بەخوا ئافرەت ئەمڕۆ تا قەتم نییه، مەگەر سبەینى، ئیو بەچن.

هیوا: بابە لە پێشەو نەختى سەیرى کورسى کورسى ئەکەین، ئینجا ئەچین بۆ مالى نەنکم.

عەزیز: باشە کوړم.

گولچین: ئەگەر هاتیتە دەرەو، دەرگا کە قفل بە.

عەزیز: ئەى خۆ ماله کە بەرەللا ناکەم.

گولچین: وا ئیمە رویشتن.

عەزیز: خوا حافیزتان بیت، ئاگاتان لە ئوتومبیل و قەلەبالی بی، ئافرەت.
گولچین: باشە، بە دوعا.
عەزیز: خوا حافیزتان بیت.

(مۆسیقا)

(لە دەرگا ئەدری)

عەزیز: کێیە ئەو؟

فەرەج: منم عەزیز.

عەزیز: تۆی فەرەج؟ فەرموو، یاخوا بەخیری بیت.

فەرەج: جەژنتان پیروزی بیت.

عەزیز: پیکمانەو، بە دلای خۆش و رزقی حەلال، فەرموو.

فەرەج: بەتەمانەبووم لە مالهو بیت.

عەزیز: وەللا بەیانی سەریکی دەرودراوسیم دا و هاتمهو. قوربان بەم بەیانی

جیژنە خەریکبوو شەپک لەگەڵ میرزا حسینا بکەم.

فەرەج: بو؟ لەسەر چی؟

عەزیز: لەسەر مەسەلە ی فەقی ئەحمەدی کلۆل؟

فەرەج: ئەو مەنیش نەختی لەمەو پێش بیستم. ئەگەر خەلقى پیاو بن، مەرەحەبا

لە میرزا حسین و هاوڕێ پێسە سووخور و سەلەمکەرەکانی ناکەن. ئەو حەلە

ئەمانە نەختی هۆشیان یەتەو بەر.

عەزیز: بروامەکە، ئەم دەعبایانە مەگەر خوا چاکیان کات، یان پاکیان کاتەو.

دەرڤۆش: دار، بارەداریکی چاک، باریکی دار بە هەرزان.

عەزیز: دە فەرموو گویت لێ بی بەم جیژنە و دەرڤۆشتن؟

فەرەج: چی کا قوربەسەرە.

عەزیز: ئا وەرە فەرەج یەکدوو قسە ی لەگەلا بکەین.

فەرەج: ئەری کاکە بەم رۆژی جیژنە دەرڤۆشتن یەعنی چی؟ خەلقى لەناو مال و

منالی خویا دائەنیشیت، یان دارنەفرۆشی؟

دارفروش: قوربان شتیکت بیستگه ناوی نه بوونی ویت؟

فهرج: به لئ، بیستوومه.

دارفروش: له دوینی و پیرویوه خه ریک بووگم هه تا چهن باری دارم حازر کردگه، تا بیانفروشم و کاسه ی جه ژنی پی بکهین، برا.

عزیز: کاسه ی جیژن، بیته باره که ی بخه برا و جیژنی ئیوهش پیروزیبت.

دارفروش: گهردم ئازابکه، ئه فه نی.

عزیز: گهردنت خووش و ئازا بیت، کاک ی زهحمه تکیش.

(ته له فون)

فهرج: عزیز ته له فونه.

عزیز: وا ئه چم، هه لاول. به لئ، کی، قاله تویت؟ جیژنتان پیروزیبت. وه لالا دانیشتووین له گه ل فهرجا.. ئا لیره هیه، چی؟ .. قومار؟ دهک موباره که نه بی ئاوا، بهم جیژنه و قومار؟ میرم له جیژنا دوشمن ئاشت ئه بیته وه، له جیژنا بوغز و کینه و ناریکی چاره سه ره ئه کریت، بو ئه وه ی خه لقی به خووشی و ئاشتی و شادی بژین یان قومار کردن و یه کتری رووتاننده وه؟ ها، نه، نه هاتووم و نایه م. قومارناکه م و نامه وی گیرفانی خه لقی بیرم، نه خیر. خوا حافیز و جیژنی ئیوهش پیروزیبت، میرم. ئا جیژنی ئیوهش پیروزیبت.

فهرج: ئه وه کی بوو، عزیز؟

عزیز: جه نابی قادر به گه، قوربان، ئه لئ وهرن کابرایه کی ناشیی پاره دارمان دوزیوه ته وه، به یه کدوو کاری دهست بدهین به پشتیا..

فهرج: تووخوا ئه مه دزی و جه رده یی و خه لق رووت کردنه وه نییه؟

عزیز: ئه ی گوایه چیه! نه، ئیستا وا به گه رمی ئه لئ وهرن، ئه لئ ئه مانبات بو مزگه وت. یا هوو، ئه م دنیا یه ئینسانی عه جایی تیایه.

فهرج: به لئ، دنیا بی شه یه و چه میش بی چه قه ل نایبت. هه لسه با نه ختی سه ری دهره وه بدهین، هه لسه.

عزیز: فهرموو با بروین. (ته قه ی دهرگا)

(مۆسىقا)

(دەنگەدەنگ و قاووقىزى مىنالان)

عەلى: (سەرخۇشانە) ئىمەش پىياۋى چاكىن، ئەي پارەشمان ھەيە كاكە. ھا، كى ئەتوانى قسە لە قسەى مىنا بىكات؟ ئەۋى فزەى لە دەم بىتەدەرەۋە، گىرفانىكى بۇ ئەكەم. عەزىز: فەرمۇ تەماشاكە، فەرەج، ئەم كابرەيە و ھەزارى ۋەك ئەم بى ئەقلى سەرى نەرد لى تىكچۈۋە، ۋا تى ئەگەن كە جىژن يەنى خۇكەركردن و شەر بە خەلق فرۇشتن.

فەرەج: ئەم نەۋە ئىنسانانە ئىنتىحار ئەكەن، بە سەرى تۇ، بەلام جىژنىشيان ھەر پىرۇزىت.

عەزىز: چاۋت لەم خوار دەمەنىيە پىسانە بىت، ھەزار مىشيان لى نىشتۈۋە، تەپتۇن، دەستى پىس.

فەرەج: ئەۋ مىنالە بەسزىمانانە گوناھيان چىيە، لەم جۇرە خوار دەمەنىيەۋە تۈۋشى ھەزار نەخۇشى بىن.

عەزىز: بەلام چى بىكەن برا، ئەم شىتفرۇشانەش نەزان و بەسزىمانن، نان پەيائەكەن. فەرەج چى بىكەن.

فەرەج: راستە، بەلام كۆرە تۆزى پاكوتەمىزى.

عەزىز: لەسەرى مەرۇ، جىژنى ئەمانىش ھەر پىرۇزىت.

فەرەج: يا ئەللا، كۆرە عەزىز چاۋت لەۋ چەرخ و فەلەكە بىت، لەقەلەقىيەتى، ۋەختە دارەكەى ھەلگەندى.

عەزىز: ئەي تەماشاي پەتەكەى بۇ ناكەى، ۋەختە بىچىرپىت.

فەرەج: ئەي ئەۋە ئەگەر مىنالىك لەم چەرخ و فەلەك و كورسى كورسىيە كەۋتەخوارەۋە و مرد، كى مەسئۇلە؟

عەزىز: مەسئۇل؟ (پى ئەكەنى) مەسئۇلى چى برا! ئەمىرۇ جىژنە، مەسئۇلىيەت كۋا؟ بىرۇ، با بىرۇن بۇ ئەۋلاتر و جىژنى ئەمانىش پىرۇزىت.

فەرەج: تەماشاي ئەۋ تاقمە كچ و ژنە كە راۋەستاۋن لەپال ئەۋ دىۋارەدا. ئاى، ئاى، خۇ ئەۋە بە عەلەنى چاۋباشقالى ئەكەن، ئەي بەلام لى دان ئاۋا..

عەزیز: لەسەری مەرۆ برا، جیژنیان پیرۆزبیت. تۆ تەماشای ئەو تاقمە کە،
کووتەکیان گرتوو بە دەستەو، شەرەگەرەک ئەکەن. دەک بە زیادنەبی، تازە
ئەگەرینەو بە زەمانی شەرەگەرەک.

فەرەج: تۆخوا ئەمە حالە، عەزیز؟

عەزیز: بۆ حال نییە گوایه؟ جیژنە و خەلقى داخی دلی خویان ئەپژن، ئەی چی بکەن؟
فەرەج: ئینجا بەم نەوعە؟

عەزیز: ئەمە یە حالە کە، ئەلی چی؟ دوورنییە لە جیژنانی ترا بار بگورئ؟

(دەست پیکردنی لیدانی موسیقای سەرەتای تەمسیلە کە بۆ کوتایی پی هینانی)

فەرەج: ئەوا دەستیان گرت، هەلپەرکیتیە. عەزیز وەرە با تەماشاکەین.

عەزیز: بەلئ، عارفی دراوسیمان، بەهیە ئنی، منالەکانیان، فەقی ئەحمەد، میرزا
حسین، قادربەگی هاوړیمان، ئەو سەرخۆشە و کابرای دارفرۆش.. هەموو دەست
ئەگرن، هەلئەپەرن، جیژنە پیرۆزی لە یەک ئەکەن، چونکە جیژنە. بیژنە برا بیژنە و
جیژنی هەموو لایەکیش هەر پیرۆزبیت.

(تەواو)

پیاوی دواړوژ*

۱۹۵۲/۷/۶

(گریانی منالیک)

عزیز: ده هه لسه ئافرهت به لای ئه و مناله وه، هه لسه وا ته قی کرد.
گولچین: ئیستا تو پیم نالی چی گه ریکت له من ئالاندووه؟ چیت ئه وئ، پیاو هکه؟
عزیز: کچی، ئه لیم بچو به لای ئه و مناله وه، من چیم له تو ئه وئ، خواگرتوو.
بو بهم سباهی سالحانه دهنگم دهرئه هینی؟
گولچین: ئینجا چی له منال بکه م؟ من ئه توانم چی لی بکه م؟ شیرم داو هتی،
هه موو رۆژیک ئه یشوم، هه موو رۆژیک بۆدره ی ئه کم، ئیتر چی لی بکه م؟
عزیز: ئه ی ئه م چلکه چییه له ناو له پی ده ست و له مه عبینی^۱ په نجه کانی؟ ئه ی ئه م
نینۆکانه ی بو وا دریزن؟ کچی ئاخر که ئه م ده سته پیسانه ی خسته ناو ده میه وه، هه موو
ئه م چلکه ئه خوا و ئه و حه له سکی ئه چی، ئافرهت، نه خوش ئه که ویت.
گولچین: وه للا سا له دوینیه سکی ئه چی، به لام هیی ئه وه نییه.
عزیز: سکی ئه چی؟ کوا بزنام، ده ک موباره ک نه بی، ئاوا له عه مرت گولچین
خان، بو خوت و منال به خیو کردنت.
گولچین: ئینجا خه تای من چییه، پیاو هکه به زیای خیرم نه کرد.
عزیز: ئه ی خه تای کییه، ئافرهت؟ هه زار جارم پی نه وتی به سه عات شیری
بده ری. کچی هه ر سی سه عات و جاریک شیری بده ری، گولچینی ناموباره ک.

* که مال ره ئووف محهمه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ۲۰۲-۲۱۰.

له بیکه م لاپه رده دا ره فقیق چالاک، ده وره کان به م خوره دابه ش کردووه: ۱. عزیز: ره فقیق چالاک
۲. بی باک: ره فقیق چالاک ۳. گولچین: ئه حمه د دلاوهر ۴. نووری: نوری عه نبه ر ۵. پرووناک:

ئه حمه د مه حموود. (ک.ر)

^۱ له ئه سل دا نووسراوه (نه عبه ین)، واته (ما به ین، ما بین: ئیوان). (ک.ر)

گولچين: قيژه قيژ، به زيادنه بي ئاوا. ده بچو بو دايه ره كهت، من خوم ئه بيه م بو لاي حاجي ئايشي، ئه و لي ئه زاني.

عه زيز: باجي ئايشي مه عناي چي، ئافرهت؟ باجي ئايشي هه كيم باشييه؟ ئه ي نه خو شخانه بو چي كراوه ته وه؟ دوكتور بو چي دانراوه؟

گولچين: نه خو شخانه و دوختوري چي، پياوه كه؟! تو ئه لي ئاگات له دنيا نييه. عه زيز: بو چي ئافرهت؟ چي قه وماوه، نه خو شخانه كانيان داخستوه، چي؟ گولچين: نه خير داياننه خستون، به لام هه تا ئينسان ئه گاته لاي دوختور و ده رمانيك وهر ئه گري، جه رگي ئه بي به ئاو.

عه زيز: مه عناي چي؟ ئه وه ئه لي چي، گولچين؟

گولچين: له به ياني زوه وه ئينسان ئه بي بچي له وي راوه ست، هه تا دوخته ر يهت. كه دوخته ريش هات، يه كدوو ئه فه ندي خو يان ئه كه ن به ژورا و ئه كرى به راز و گله بي. له پيش قاوه لتيش، چيته چيته ده ست پي ئه كات. ئينجا به سه عاتيكي تريش ده رمان وهر ئه گري و پياو يه ته وه مالي، له ژياني خو شي بي زاره. عه زيز: ئينجا من دوكتور هه سه ن ئه ناسم و ره فيقمه، كاغه زيكي ئيستا بو ئه نووسم.

گولچين: ئينجا وا تو كاغه زت نووسي، ئه ي ئه وه موو خه لقه ي تر؟

عه زيز: تو هه قت چيه به سه ر خه لقه وه؟ ئه وانيش خه لقيك هه ر په يائه كه ن، ده رمان ي خو يان وهر ئه گرن. له پاشا ئافرهت بروانكه م دوكتوره كان ميوان قبول بكه ن له نه خو شخانه كانا، ميوان له ناد ي و له ماله وه ئه بينن.

گولچين: كه واته بروا به من ناكه ي؟ ده هه لسه وهره له گه لم.

عه زيز: نايه م له گه لتا و راست ئه كه يت و له سه ري مه رو. گولچين گيان، وازم لي بينه، با بچم بو دايه ره كه م، ده رنجه.

گولچين: ئيستا وت چي، بيه م بو لاي باجي ئايشي؟

عه زيز: ئافرهت به داوود ده رمان ي لاکولانان منال به خيوناكريت، بيه بو خه سته خانه و بيريته وه، با كوره كه نه مريت.

گولچين: به چي ئه مريت؟ پياوه كه سكه چوون چيه! منال له هاوينا سكي هه ر ئه چيت. عه زيز: كچي سكه چوون منالي پي ئه مري. ئافرهت هه تا زوه بيه بو خه سته خانه و پيشاني دوكتور ي بده و بيريته وه.

گولچين: باشه له سهري مهرو، بهلام ئەم نيوهرويه ئەبي چيشت لي نه نيين.
 عهزیز: چيشت بو لي نائين، گولچين گيان؟
 گولچين: چونکه ئەچم بو خهسته خانه و ههتا نيوهرو ئينجا بهرم ئەکهوي.
 عهزیز: ئەي نه موت کاغزت بو ئەنووسم.
 گولچين: کاغهم ناوي، منيش وهکوو ئەو عالهمه. خو من لهو خهلقه بهسزمانه
 زياتر نيم، مه رگ له گهه لئاوه لانا جيژنه.
 عهزیز: بژي گولچين خان، بژي دايكي بي باک، چونکه ئافره تيكی ديموقراتيهيه.
 گولچين: خو ت ديموقراتيت، يا خوا ناوي دهمت شين بيته وه ئاوا، ئەمکا به گاور،
 بهزيای خيرم نه کرد، چاوت له م دهسته سووکانه بيت ليم ئەني.
 عهزیز: کچی، ديموقراتي خراب نيهيه، ئافرهت. وه لالا يه عني ئەته وي وهکوو خهلقی
 بيت، باشيت، چاکيت.
 گولچين: ئەم قسانه بو خو ت بکه و له سهريشي مهرو.
 عهزیز: بس بس، بلبل، گيانی من، بي باک، بي باک، ئوخه ي باهه گيان. خو زگم
 بهو دنيايه ي توي تيايا ئەژيت، باوکه کهم. ئافرهت، ئەزانی بي باک ژيانتي خو ش
 ئەژي؟ دواوژ بو ئەم چينه مناله ي ئيستايه، هه رچی نار هه تي هه يه نايچيژن،
 دنيايان بو تهخت ئەبي؛ گيروگرفت، نار هه تي، ئيش و ئازار، کويره وهري، ته نيا له ناو
 کتیبی ئيستادا ئەخوينه وه و بهزه بييان به وه زعی ئيستای ئيمه مانان يه ته وه.
 دواوژي پر کامه رانی بو ئەمانه، چونکه ئەمان پياوي دواوژن.
 گولچين: ئەي به خيري تو چيت لي يهت، که وله کون.
 عهزیز: من؟ من ئەمرم ئافرهت، ژيان تاسه ر بو که س نيهيه، بهلام خوابات مناله کانمان
 پياو بن. به خوا به دهم و چاوي بي باکا وا دهرئه که وي که پياويکی باشي لي دهرئه چيت،
 به شه رتي ئيمه بزاني چوني بي ئەگه بيئين بو دواوژ، چوني به خيوئه که ين.
 گولچين: له سهري مهرو، به سيه تي، هه لسه برو به لاي دايه ره که ته وه، با
 مه عاشه که مان نه برن. هه لسه ئەوه نده قسه مه که، نه گهت.
 عهزیز: تووخوا ئافرهت ئەگه ر ئەوه نده دل م عهزيه ت بده ي، تاقه تم نه ماوه وه لالا.
 ئەم ژانه دلله هه يشي بي تال کردووم.

گولچين: گالتەت لەگەلا ئەكەم، پياوھكە. يا خوا ھەرچى دەرد و بەلايەك بۇ تۆ يەت، لە من كەوئى، قورعانەكە. ئىنجا من لەدواى تۆ عومرم بۇ چىيە.

عەزىز: درۆئەكەى گولچين، بەخوا ئەترسم شىوئەكى تر بگەيتەوھ بۇ خۆت. گولچين: ئۆ، شىوئە مەرگم بيت، زۆرم خىر لە تۆ دى، ئىنجا تۆرەى يەكىكى ترە. من - خوا لىم نەسىنى - كوشى منالم ھەيە، مېردم بۇ چىيە؟ بى باك لەجياتى ھەموو كەسىكمە. عەزىز: دە تۆ برۆ عەزىز بە لای ئىشى خۆتەوھ. پياوھكە بۇ ئەوھندە لەسەر شت ئەرۆى؟ پىرەمېردە خەلەفاوھ.

عەزىز: مەكرووزىرەوھ، وا ئەرۆم، بە دوعا.

گولچين: خوا حافىزت بى.

(مۆسىقا)

گولچين: (ئەگرى) ئۆ لىلايم دايە عەزىز گيان.

بى باك: چىيە ئەوھ؟ دايە گيان بۆچى ئەگرىت ديسان؟

گولچين: كوا ئەگرىم باوكەكەم؟

بى باك: كەس دلى ئازاردوى؟ لە ھىچ شتىك دلت رەنجاوھ؟ ئەوھ خانوو، ئەوھ ئوتومبىل، ئەوھ خواردنى چاك، لەبەركردنى پۆشتە، ئەوھ تەلەفزيون، تەلەفون، لە چىت كەمە، دايە گيان؟ تووخوا ژيانى سى سال لەمەوبەر و ئىستا ئاسمانى فەرق نىيە؟

گولچين: (پىربووه) با باوكەكەم، فەرقى ئەو ھەلە و ئىستا ئاسمان و پىسمانە. باوكت - بە رەحمەت بيت و لە دەنگم دانەچلکى - گەلىك جار باسى ئەم رۆژەى ئەكرد و ئاخى ھەلئەكىشا. بۇ باوكت ئەگرىم رۆلە.

بى باك: بۆچى بۇ باوكم ئەگرى، دايە گيان؟

گولچين: چونكە رۆلە - عەمرەكەم نەمىنى - ھەتا ئەو رۆژەى گيانى سپارد، رەحەتتى نەدى؛ بە شەو و رۆژ ئىشى ئەكرد، بۇ ئەوھى بمانزىينى، بۇ ئەوھى تۆ باش بەخىوبكات.

بى باك: ئەگەر ئەو ھەلە دايە گيان دوكتورى بەقەد ئىستا پىشكەوتوو بووايە، بى گومان بە كە وا زوو نەئەمرد. بەلام تازە لەگەل رابوردووا ھىچ ناكرىت، تۆ نابى ھەموو رۆژىك ھەر خەرىكى گريان بيت.

گولچين: ناتوانم له بېر خومی بېمه وه، کورم. به شه و روژ و له بهرچاومه،
به لام چار چييه؟
(ته له فون)

بې باک: بزاین کييه؟ هه لاه، ها، ئو رووناک روژ باش، چونی؟ سوپاس، دایکم،
شوکور چاکه. دایه، رووناک ئه حوالته ئه پرسئ؟

گولچين: خوا خوشی کات، پیی بلئ چاوی ماچ ئه کهم.

بې باک: دایکم ئه لئ چاوی ماچ ئه کهم. ئه ری رووناک مه سه له که نه برینینه وه؟ ئا.. باشه
ئیسټاکه من یه، به باوکت ئه لیم، له ویوه ئه روین بو گه ران. چی، ئیشت هه یه؟ ئه ی
ئه مرؤ تو روژی هه سانه وه ت نییه؟ ها، ئه چی بو کارگه، کو بوونه وه تان هه یه؟ باشه،
که واته سه به نیی باشه، شتومه که کانت بیچچه ره وه و خوت حازریکه، باش روژ باش.

گولچين: ئه وه چييه، روله؟

بې باک: مه سه له ی گواستنه وه ی رووناکه.

گولچين: بو کئ؟

بې باک: بو خوم، بریارمان دا له سه ره ئه وه ی بو یه کتری بین.

گولچين: هه ر وا زوو به زوو؟ ئه ی دایکی، ئه ی باوکی؟

بې باک: هه موو شتیک براوه ته وه، رووناک پیی وتوون.

گولچين: ئه یه رو، رووناک خوی پیی وتوون؟

بې باک: ئه ی چیی تیا یه؟

گولچين: هیچ، هیچی تیانییه، ئه ی جیازی؟

بې باک: جیازی چييه؟ ئا ئه مه ئیسټیلاحتیکی کونه، جیازی له جیهازی عه ره بییه وه
هاتوو، یه عنی جیهاز، شتومه ک. ئیمه شتومه کمان هه یه، ئه وه هه موو شتیک ناومالی
خوی هه یه، چونکه ئیش ئه کات له کارگه ی شه کر دورستکردنا و هه موو پاره که ی بو
خویه تی. منیش - وه کوو ئه بیی - هه موو شتیک خوم هه یه، چونکه ئیش ئه کهم.

گولچين: ئه ی ماره یی روله؟

بې باک: ماره یی؟ ئا. ماره یی.. مه هر.. مه هر.. ئه میشم هه ر له کتییی کونا دیوه و
ئه سه له که ی عه ره بییه، ئیسټاکه باوی ماره یی نه ماوه، دایه. ته نیا وشه که وا له قاموسا و

هیچی تر.. چ پیویست به مارهی ئه کات، که پیاویش و ژنیش هه موو حقووقیکیان وه کوو
یهک بوو وه ههردووکیشیان ئیشکه ر بوون و ترسی برسیتی و بی ئیشیان نه بوو؟
گولچین: په نام به تو خوایه. ئینجا ئه وه رۆله هه موو که سیک ئیستا که ژن بهین،
وای ئه هین؟

بی باک: ئه ی چۆن؟ ئه م دنیا یه ی ئیستا له گه ل جارانا - وه کوو پیموتی - له هه موو
شتیکا جیاوازه. دنیا یه کی دیموقراتی وه کیه کییه.. ئاسایش بهرکه ماله، ئیش بو
هه موو که سیک هه یه. هه موو که سیک تیره، قوتابخانه و نه خووخانه و کتبخانه و
شوینی هونه ره جوانه کان، ده رگیان کراوه ته وه بو هه موو که سیک.

گولچین: (ئه گری)

بی باک: ئه وه بوچی ئه گریت، دایه؟

گولچین: چونکه باوکت باسی ئه مانه ی ئه کرد، چونکه به ناسۆری دنیا یه کی واوه
سه ری نایه وه.

بی باک: هه ر ئه و به م ناسۆره وه سه ری نه ناوه ته وه، خه لق و عه شاماتیکی زۆر
له ری پیکهینانی ئه م دنیا یه دا بوون به قوربانی و رویشتن، به لام شانازی و
نه مری بهر ئه و پیشه نگه نه به زه کهوت که له ری ئیمه دا له ناوچوون.. له ری
پیکهینانی ژیانکی پر له کامه رانییا.

ته له فۆن: دیسانه وه ته له فۆنه..

گولچین: تو بلئی کی بی؟

بی باک: هه لاه، کی؟ تو ی رووناک. ئیی؟ باشه وا هاتم، هه ر ئیستا.. دایه وا من
ئه چم بو لای رووناک.

گولچین: خوات له گه ل، باوکه که م.

(مۆسیقا)

(دهنگی زهنگ)

نووری: ئا بزانه کییه رووناک؟

رووناک: هه ر که سی بیت، دیته ژووره وه.

نووری: ئاخر كچم هزار جارم پئوتى، دەرگاكه داخه.

پووناك: دەرگا بۆچى داخه، بابە؛ نه دز ههيه، نه درۆزن ههيه، نه پياوخراپ ههيه. ئيتير دەرگا داخستن مه عنای چى؟ كى ههيه دەرگا داخات؟

نووری: چۆن دز و درۆزن هيج نيهه؟

پووناك: نه خيئر، ئه وهى تو باسى ئه كهى، هى سى چل سال له مه و پيش بوو، كه خه لقى برسى نه بوو، نه پياوخراپى ئه كا و نه دزى و درۆزنى.

بى باك: رۆژتان باش.

نووری: رۆژ باش كورم، فهرموو.

پووناك: ئه وه تو بووى زهنگت لى دا؟

بى باك: نه، ئه وه رهنگ بى زهنگى ئه سانسۆره كه بوويت.

نووری: ئه سانسۆر چيه كورم؟

بى باك: مه سعه دى كارهابى كه پئى يهين و ئه چين، بۆچى نايزانى، باوكى پووناك؟

نووری: به خوا رۆله من ئه م ناوانه نازانم.

بى باك: ئه وه خه تاي پووناكه.

پووناك: خه تاي من نيهه. خه تاي دنيای پيشووه كه فيرى هيجى نه كردووه و ميشكى وا لى كردووه شتى تازهى تيا جى نه بيته وه.

نووری: شتى تازه كچم هه مووى باشه، به لام مه سه لهى دەرگا دانه خستن، تووخوا رۆله بى باك ئه ليم نه وه كوو شتى كمان بدن.

بى باك: (پئى ئه كه نى) مامه، كه س ئه و بى عه قليبى ناكات شت بدزيت، چونكه هه موو كه سيك تيره. تو ئيستاش وا ئه زانى له سى سال له مه وه برا ئه ژيت، به لام دنيای ئيستا و ئه وه حه له ئاسمان و پريسمانه.

پووناك: داىكت چۆنه، بى باك؟

بى باك: شوكور چاكه، چاوى ماچ ئه كردى، سه لامى له توش ئه كرد مامه.

نووری: خوا چاكي بو بكات، رۆله. ئه شه ه دو ئافره تىكى به قيمه ته، قه ديمييه رۆله، قه ديمي.

پووناك: بو مه سه لهى شايبيه كه مان وتى چى؟

بی‌باک: که باسی ژن‌هینانی تازهم بۆ کرد، وه‌کوو له بانیکه‌وه فری بده‌یته خواره‌وه، وابوو.

نووری: رۆله بی‌باک وا پرووناک هیچم به قسه ناکات، به‌لام تۆ عاقلیت کوړم، به شکلیکی وا بیبرینه‌وه که خه‌لقى گالته‌مان پین‌ه‌کات.

بی‌باک: مامه، ئیوه جارن نه‌تانئه‌وت ره‌سم و عاده‌ت چیه ئه‌وه؟
نووری: با کوړم.

بی‌باک: ده ره‌سم و عاده‌تی ئیستایش ئه‌وه‌یه که پرووناک بۆی باس‌کردوویت. پرووناک: من هه‌موو شتیکم بۆ باس‌کردوو، هه‌موو شتیکم تی‌گه‌یاندوو، به‌لام هه‌ر فایه‌ی نییه و باسی سی‌چل سال له‌مه‌وپی‌شم بۆ ئه‌کات.

بی‌باک: قه‌یناکا، به‌ره‌به‌ره له هه‌موو شتیکی ئه‌گه‌ن. نابجی به‌ته‌مای ئه‌وه بین له‌پر تیکرا هه‌موو که‌سیک له هه‌موو شتیکی بگات.

پرووناک: راسته، ئه‌وه دنیایه‌ی ئه‌وان تیا یا ژیان، دنیایه‌ک بوو هه‌رگیز له ئیستا نه‌ئه‌چوو، له هیچ شتیکی.

نووری: رۆله، منیش ئه‌زانم دنیا هه‌ر له پیتشکه‌وتنایه، به‌شه‌ر گا نییه له پیستیکا بمینیتته‌وه، به‌لام ورده‌ورده.

بی‌باک: ئیستا -مامه گیان- خو پیت‌خۆشه من و پرووناک بیینه شه‌ریکی ژیانی یه‌کتری وه پیاوی به‌نرخ‌ی دوا‌رۆژ بی‌بگه‌یینین؟

نووری: ئینجا چی هه‌یه له‌وه خۆشتر، کوړم؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیوه خۆتان پیتان خۆشه، منیش شه‌ریکی شادی و خۆشیتانم. ئیمه دنیامان بۆ ئیوه ویست، ئیوه‌ش دنیاتان بوئ بۆ ئه‌ولاده‌کانتان.

بی‌باک: ئیوه ده‌ستیکی بالاتان هه‌بوو له‌م ژیانه خۆشه‌ی ئیستای ئیمه‌دا، ئیمه‌ش به‌ردی بناغه‌ین بۆ دروستکردنی ژیانیکی له ئیستاش باشتر.

پرووناک: له هه‌ر ولاتیکا ئافره‌ت ئازادبوو، ده‌ستی کرد به کارکردن شان‌به‌شانی پیاو بی‌جیاوازی، مه‌عنای ئه‌وه‌یه ئه‌و ولات و خه‌لقه پیتشکه‌وتوو.

بی‌باک: به‌لێ، پیاو و ژن، کریکار و جووتیار، کاسب و مه‌ئمووری دل‌سۆز، لادینی و شارستانی، قۆلیان کردوو به‌ قۆلی یه‌کا، تی‌ئه‌کۆشن له‌ ری‌ی ژیانیکی باشترا، له‌ ری‌ی دنیایه‌کی پر له‌ ئاشتی و خۆشه‌ویستی و کامه‌رانیا، پیاوی دوا‌رۆژ

پئنهگهیه نن. پیشینان خه باتیان کرد له رپی ئیمه دا، ئیمه یش تیئه کوشین له رپی
نه وه مانا، له رپی ئینسانا که به هادارترین شته له دنیا دا.

(مۆسیقا)

(دهنگی گریانی منالیک)

بی باک: چیه ئافره ت؟ شوکور برایه وه؟

پووناک: برایه وه، به هوی پیشکه وتنی له ش ساغیی تازه وه هیچ ئازاریکم
نه چیشته، ئه زانی کورپیشه بی باک؟

بی باک: کور بی یا کچ فهرقی نییه له م دنیا به دا، هر پیئه وتی ئینسان، هر دووکیان
پیاوی دواروژن، له سه ر شانی ئه وان به شه رییه ت ئه پوات بو پیشه وه.

پیاو نه بوو*

۱۹۵۲/۷/۱۳

عەزیز: ئەزانی ھاوړې ئەو کابرایه کتیه که به و به را خیرا تې پەری، ئەلێ شەیتان و جنۆکه راوه دووی ئەنێن؟

عەلی: راوه سته با چاک لێ وردبیمه وه! ئەو ئەفەندییه مه یله و شیتە ئەلێ؟

عەزیز: ئا! هەلتەینا! راست ئەکە، ئەو ئەفەندییه شیتە! ئەزانی کتیه؟

عەلی: ئەو غەنی به گ نیه؟ لام وایه خۆیه تی!

عەزیز: به لێ، غەنی به گە! ئەو چاتر که ناپیاوی شیتێ وا که مه له دنیا یه دا و هه موو که سینک ئەیاناسیت!

عەلی: من بیستم که تازه هاتۆته وه و ژنه که ی خۆی ته لاق داوه و به ره لای کردوه!

عەزیز: به لێ، ئەم ناپیاوه له ماوه ی چەند رۆژیکێ که ما ژنیکێ به ره لاکرد، پاش ئەوه ی چوارده پانزه سال به شهو و رۆژ ئیش و نازاری دەرخوارد دا. له ماوه ی چەند رۆژیکێ که ما کچیکێ قوتایی منالکاریشی هینا و تازه سه ره له نوێ له ته مه نی چل و پینچ سالییا بوو به زاوا و ئەم کلۆله شی گروفتار کرد.

عەلی: وا زوو ژنی هیناوه؟ ئە ی مناله کانی؟

عەزیز: مناله کانی ماون، نه مردوون، به گیکێ شیتێ که لله ره قی ناپیاو گوێ ناداته هیچ شتیک. حه فده سالیکه ئەیناسم، له سه ره تاوه هاوړیم بوو، ئینجا بوو به ره قییم، بوو به دوژمنم. به لام ئیستا به چاویکی سووکتتر ته ماشای ئەکه م، چونکه پیاو نه بوو، ئینسان نابێ قینی له شیت و ناپیاو بی.

* که مال په ئووف محهمه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ل ۶۵-۷۳.

په فیک چالاک، خۆی دهوره کانی ئەوها دابه ش کردوه له ده فته ره که دا: ۱. گولجین: ئەحمه د دلاوه ر، ۲. پروناک: ئەحمه د مه محمود، ۳. غەنی: نووری عه نه ر، ۴. عەزیز: ره فیک چالاک، ۵. عەلی: ئەحمه د دلاوه ر. (ئەم درامایه دنگه تو مارکراوه که ی له ئەرشیف دا هه لگیراوه) (ک.ر)

عەلی: وا دیاره عەزیز چیرۆکیکی پر ناسۆر وا لەدوای ئەم قسانەتەوه!
 عەزیز: بەلێ، چیرۆکیکی ناسۆراوی خەست و خۆلی پر لە ئیش و ئازار و مەینەتی،
 چیرۆکیکی دلداریی پاکی یەكەم جاری سەرەتای لاوی، كە هیشتا قوتابی بووین
 ئەمانخوین. هیشتا خاوبووین، تەشیی ژیاون بای نەدابووین، قامچی زۆم و زۆر و
 بی دادی و دلرەقی نەدرابوو لە لەشمان، پیوەندی عورف و عادەتی كۆنی چەپەل لە
 یەكتیری جیا نەکردبووینەوه و خۆمان بە دیل نەئەزانێ. ئەم پیاوه گورگە هاوڕیم بوو،
 كەچی لە تاریکیا دزانە خەنجەرێکی كرد بە كەلەكەما و پووناکی لی فراندەم. ئەو
 كارەساتە بوو هۆی ناویس بوونی من، بەلام هەر وتم قەیناکە، یەكێ پەڕیشان ببی
 باشترە لە دوو. بەلام وا پووناکیشی پەڕیشان كرد، وا كورپێکی لاوی تریشی كوشت
 بەوهی دلدارەكە هیناوه. وا ئەم كچه بچووكە بەسزمانەش كەوتە دوای ئەم
 داوین بیسە ناپیاوه. چیرۆكەكە هاوڕێ زۆر دوورودرێژە و هیشتا كوتاییشی
 نەهاتوو، بەلام گۆی بگرە با بەكورتی بۆت بگێرمەوه.
 (مۆسیقای شەهرەزاد)

عەزیز: (نە، باوی خۆری و پەری)

غەنی: هەلاو عەزیز، پۆژ باش.

عەزیز: پۆژ باش، هاوڕێی شیرین، بەراستی كە ناوتم لەناو غەزەتەدا خویندەوه،
 دەرچوویت و دامەزراوی، هەتا بلێی پیم خۆش بوو، بە هەموو دلێكەوه
 تەبریكت ئەكەم.

غەنی: سوپاست ئەكەم، پشت بە خوا، تۆش داخلی یەكێ لە قوتابخانە بەرزەكان
 ئەبی و دەرئەچی بە مەئمووریکی گەرە، چونكە زیرەكیت.

عەزیز: برالە، برواناكەم بتوانم بچمە یەكێ لە قوتابخانە بەرزەكان،
 دارلموعەلیمینیکی ریفی، موزەمیدییهك..

غەنی: مونا سەبەت چیبی؟ ئەی من بۆچی داخڵ بووم و دەرچووم؟

عەزیز: تۆ جیایت، تۆ غەنی بەگی كورپێ ئەحمەد بەگی، بەلام من .. وا لە ئیستاوه
 باوكم لە ئیشكردن كەوتوو.. براكانم وردن، دایكم نەخۆشە، كەلاوه ییكمان نییە
 تیا بژین.. ئەبی پۆژی زووتر بێم بە شتیك، بۆ ئەوهی نانیان بۆ پەیا بكەم.

غەنى: ئەى ئەمە خانووى خۇتان نىيە؟

غەزىز: جارى ئەمە پىي ناوترى خانوو لەچاۋ كۆشك و تەلارەكەى ئىۋەدا، فەرموو تەماشى ژوورە تارىكەكانى كە، بەم رۆژى رۈوناكە سىسرک تەختى مۇسقىاى تىا دامەزاندوون، جالجالۆكە و مشك تەراتىننە تىايا.. دويىنى ھىشتا پانتۆلەكەم نەكردبوو پى، كە دوۋىشكى ناو دەرلنگەكەى دووجارى پىۋەدام.. جگە لەوہ خانووى كرېگر تەشە.

غەنى: تۆ وازبىنە لەم قسە بى مەعنايانە، باسى رۈوناكم بۆ بگە؟ لەچىيان؟ يەكترى ئەبىنن، ئىستاش ھەر يەكترتان خۇشئەوئى؟

غەزىز: بى گومان، ھەتا مردن، ھەتا گيان سپاردن ھەر خۇشمئەوئى، خۇشەوئىستىيەكى پاكى بى غەل و غەش، بى لەيەكترى نىكە و تەنەو، خۇشەوئىستىيە گىانىي دەروونى، جوانى پەرستىن، نەك عەبدايەتتى لەش و لەزەتى وەختى.

غەنى: يەنى دلدارىيەكى مىسالىي ئىفلاتۆنى؟

غەزىز: بى گومان، دلدارىي پاك و راست يەنى ئەوہ.

غەنى: تۆ كابرانىكى خەياللاوئىت، باشە وا ئەمسال تۆ چوۋىت بۆ دارولموغەللىمىن، بە چەند سالى تر دەرئەچىت؟

غەزىز: بە چوار سالى تر دەرئەچم، ئەوئىش ئەبى بە موغەللىمە، بەم جۆرە ژيانىكى پىر لە خۇشەوئىستى و شادى بۆ خۇمان دائەمەزىنن.

غەنى: يەنى لە سالى ۱۹۴۲-۱۹۴۳دا؟

غەزىز: بەلى سالى ۱۹۴۲-۱۹۴۳، ئەبىتە سالىك كە ھەرگىز لەبىرمانەچىتەوہ، چونكە من و رۈوناك لەو سالەدا ئەبىنە شەرىكى ژيانى يەكترى، چونكە لەو سالەدا دوو دلدار بەيەك ئەگەن. ئەو حەلە بە شەو و رۆژ ھەول ئەدەم، تى ئەكۆشم كە ژيانىكى باشى بۆ تەئىمىن بگەم. خۆم كۆنەى ناوبازار لەبەرئەكەم، بەلام باشترىن جل بۆ ئەو ئەكەم، من ..

غەنى: بەس بەس، لەسەرى مەرۆ، ئەى ئەگەر لەم ماوہى خويىندەنى تودا، يەككى دەولەمەند ناردىيە خوازبىنى، ئەلى چى؟

غەزىز: بروناكەم شووبكا بە كەسى تر.

غەنى: تۆ غەلەتى، بە سەرى تۆ، دايك و باوكى زۆر باش ئىقناعى ئەكەن. خۇشى كە

چاوی به ئالتوون و جلوبه‌رگ و کوشک و تهلار کهوت، هه‌زار دل‌داری راست
ئه‌گۆرپیته‌وه.

عه‌زیز: یه‌عنی مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه رووناک له‌و جوړه کچه تینه‌گه‌یشتووانه‌یه که
ئه‌بیته نوکه‌ری کوشک و تهلار، دیلی جلوبه‌رگ، شیتگیری خشل.

غه‌نی: به‌لئ، مه‌به‌ستم ئه‌مه‌یه. ئافره‌ت هه‌موو وان، هیچ کچیک نییه شوین
ده‌وله‌ت و سامان نه‌که‌وئیت.

عه‌زیز: به‌لئ، گه‌لی جار که‌سوکار کچه به‌سزمانه‌کانیان ئه‌فرۆشن. به‌لام
رووناک هه‌رگیز مل بو‌ فرۆشتن دریزناکات، چونکه خوینده‌وار و تیگه‌یشتوووه..
ئه‌گه‌ر هات و خوانه‌خواستیه ملیشی دریزکرد، ئه‌وا منیش ئه‌و حه‌له ئه‌لیم من به
ئه‌سپ بگۆرپیته‌وه، منیش به‌ که‌ر ئه‌یگۆرمه‌وه.

غه‌نی: ئیستا با واز له‌م قسانه‌ به‌نین، ئه‌م ئیواره‌یه له‌ کوئی ئه‌لئی نه‌ختی ویسکی
بخۆینه‌وه؟

عه‌زیز: ویسکی؟ نه‌که‌ی بو‌ خاتری خوا، منی کلۆل روژانه‌که‌م ده‌ فلسه، هیتشتا
به‌ چوار سالی‌تریش نابم به‌ مه‌ئموور، ویسکی چی و خواردنه‌وه‌ی چی؟
غه‌نی: من ئه‌یکرم، له‌سه‌ر حیسابی من.

عه‌زیز: عه‌فووم که‌ ناخۆمه‌وه، هه‌تا له‌ قوتابخانه‌ دهرنه‌چم، ده‌م له‌ هیچ
خواردنه‌وه‌یه‌ک ناده‌م. ئه‌و حه‌له‌ش خوا ئه‌مینی و مولکی.

غه‌نی: که‌واته‌ نایه‌یت له‌ گه‌لمانا؟

عه‌زیز: نه‌خیر، سوپاست ئه‌که‌م.

غه‌نی: خوا حافیز.

عه‌زیز: خوات له‌گه‌ل، برا.

غه‌نی: ئه‌ی تو ئه‌م ئیواره‌یه ئه‌چیت بو‌ کوئی؟

عه‌زیز: بو‌ دهره‌وه.

غه‌نی: بو‌ دهره‌وه، بو‌ لای رووناک، بو‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که، وه‌نییه؟

عه‌زیز: برۆ به‌ لای خواردنه‌وه‌ی خۆته‌وه، با دوانه‌که‌وئیت. برۆ ..

(مۆسیقا)

عەزیز: ڤووناک، رووناک گیان.

ڤووناک: (به چپه) عەزیز. ئەو تۆی گیانه شیرینه کهم، بۆ وا دواکه وتیت؟ ئەمه سه عاتیکه چاوه ڤوانتم.

عەزیز: چی بکهم گیانه کهم. هاورییه کهم هات بۆ ماله وه و دواي خستم.

ڤووناک: کئی بوو هاورییه کهت؟

عەزیز: غه نی به گ.

ڤووناک: غه نی به گ؟ غه نی به گی ناپیاو، هاوریی تۆیه؟

عەزیز: بۆچی وا به هاورییه کهم ئەلیت؟

ڤووناک: ئەوه گورگه، هاوریی نییه. ئەمۆ سه دجار بیژدها هات و تی پهری، ههتا وام لی هات سه تلئ ئاوم کرد به سه ریا و ههزار قسه م پیوت. که چی ناپیاوه بی شه رمه ئەلی: وه لالا به باوکت ئەلیم که تو عەزیز نانا سیت.

عەزیز: وا نه لئی بۆ خاتری خوا؟ چۆن غه نی ناپیاوی و ئەکات؟ به لین بی ئیتر نهیدوینم، به هاوریی نه زانم، نه یناسم.

ڤووناک: ئەو راقه کانت ته قدیم کرد؟

عەزیز: ته قدیم کرد، ئەی تۆ؟

ڤووناک: منیش. سالیکی تر ئەم حه لانه هه موو پینج شه ممه و جومعه یه که یه کتری ئەبینین، به بی ترس و له رز تیر قسه له گه ل یه کترییا ئەکه یین.

عەزیز: پشت به خوا. هه موو چوار سالی تریش نابات ئەبینه.. ئەبینه شه ریکه ژیا نی یه کتری و ههتا مردن له یه که جیا نایینه وه.

ڤووناک: په یمان بیته که له تۆ زیاتر که سم نه ویته، گیانه شیرینه کهم.

عەزیز: دایکت له ماله وه یه، رووناک؟

ڤووناک: نا له ماله وه نییه، بۆچی؟

عەزیز: بۆ هیچ، وتم نه وه کوو بیته به سه را، با من برۆمه وه، گیانه کهم.

ڤووناک: مه رۆ، با تۆزیکه تریش قسه بکه یین.

عەزیز: رۆیشتنه وه مه سلّه حه ته، به لام شه ویش پاش نان خواردن هه ر یه مه وه.

جاری به دوعا، گیانه شیرینه کهم.

پووناک: خوات له گهل، هه تا مردن په يمان بي له تو زياتر کهس نه ناسم.
عزیز: به لاین بی هه تا دوا هه ناسه ی ژيانم له ری کامه رانیتا شه و بخه مه سهر
پوژ، سره وتم نه بیت.

(مؤسیقا)

غهنی: ئیستا ئیمه گولچین خان بوچی دریزه به مه سه له که بدهین.
گولچین: ئاخر غهنی به گ هیشتا پووناک له دارلموعه للیمات دهر نه چوره، سی
سالی ماوه. با ته واوی بکات، ئه و حه له مه عقووله.
غهنی: نه خیر، گولچین خان هیچ مه عقوول نییه. ئه گهر له بهر مه سه له ی مه ساریفی
مه کتبه ئه لاین، ئه وا من هه مووی ئه دهم. جگه له وهش، ههر شتیکتان ئه ویت، من
حازرم به سهر سهر، جی به جی ئه که م.

گولچین: ئاخر، به خوا بلیم چی.. نازانم حاجی چون موافقه ته تی کرد؟
غهنی: پیاوی گوره به باوکی پووناکیان وت. جگه له وهش، موافقه ته خالیشی
وهر گرتووه، ته نیا ماوه ته وه سهر پووناک خو، ئه ویش تو ئه بی جی به جی بکه ی.
گولچین: ئاخر پووناک تو زئی له م ناحیه یه وه گیره و نایه وی ئیستا که شووبکات،
هه تا مه کتبه به که ی ته واوئه کات.

غهنی: چپی تیایه، حه زئه کات دوا ی ماره کردنی دهوامی مه کتبه بکات، هه تا له
دارلوموعه للیمات دهر نه چیت.

گولچین: باشه، بزانم قسه ی له گه لا ئه که م.
غهنی: نابی، ئه بی پیش ئه وه ی ته مووزی ۱۹۳۷ ته واو بیت، من و خوشکم و تو و
پووناک بچین بو به غدا بو جیازی.
گولچین: خیری پیوه یه، باشه..

(مؤسیقا)

غهنی: پووناک (به توور پییه وه) پووناک.
پووناک: به لی، ئه لی چی؟

غەنى: ئەمە مەعنای چى؟ بۆچى وائەكەى؟ پەلپى چىم پىئەگرىت؟ تىمناگەيەنى بۆ ھەموو پوژى شەر و ھەللا، ھەموو پوژى بەزم و رەزم، ھەموو پوژى حەيش بە من تالئەكەى؟! لەو پوژەوہ تۆم ھىناوہ، سەعاتىك چىيە ئىسراھەتمەنەكردوہ. چوویتەوہ مەكتەب و بووى بە موغەللىمە، وتم قەيناكە؛ مئالت بوو، بووى بە خاوەنى ئالتون و ھەموو شتىك، كە حەزى لىئەكەيت؛ خزمەتكار، ئوتومبىل، سىنەما، گەرآن، چىت ئەوئ ئىتر؟

پووناك: ھىچم ناوئ، پىويست بە قىژەقىژ ناكات، پەلپ و بەھانەم پىئەمەرگە.. وا نرىكەى شانزەحەقدە سالە بەيەكەوہىن، ئەتەوئ چى بكەيت؟

غەنى: ئەمەوئ چى بكەم؟ تووخوا ھىشتا تو خوت بە ئافرەتى باش و بىخەتا ئەدەيتە قەلەم. من ئەزانم تو بۆ وائەكەى؟ ئىستاش تو ھەر بىر لە عەزىز ئەكەيتەوہ. عەزىز قەت لە دل نەچۆتە دەرەوہ لە ھىچ كاتىكا. ھەمىشە ھەر خەرىكى ھەوالپرسىنى عەزىز بووى، چىت لىئەوئ تازە؟ ژنى ھەيە و مئالى ھەيە. خانم تازە توى ناوئ، توى لەبىرچۆتەوہ. (پىكەنىنى گالتەجارى) عەزىز، عەزىز ئەفەندى، ناپىاوترىن ئىنسان عەزىز ئەفەندىيە، خانم.

پووناك: بۆ ناوى خەلكى ئەبەى؟ بۆ بە درۆدەلەسە بوختان ھەلئەبەستىت؟ پوژى لە پوژان من و عەزىز دى بەيەكەوہ؟ لەپاشا ئەگەر من لەم ماوہ دووردىژەدا، بىويستايە عەزىز بىنم، ھەلبەتە ھىچ شتىك نەبوو لە رىما رابوہستى.

غەنى: ھەر وا؟ ئا ئەمەش قسەبىكى جوانە. ئى كەواتە بۆ مئالت لىكردووم بە جەھەننەم؟

پووناك: چونكە تو ژيانى منت ژەھراوى كرد، تىكرا دنىات لىكردم بە جەھەننەم؛ چونكە تو داوئىنپىسى، بىئەخلاقى، رەوشتنزمى؛ چونكە تو ناپىاوى، بىئە تەلاقمبەدە بىغىرەت. تو ھەموو شەويك لە لای ئافرەتتىكى پىسى چەپەلى؛ تو قومارچى و سەرسەرەيت؛ تو مېشىت، مېشىكى پىس، دائىما بەسەر پىسايىيەوہ ئەنېشىتەوہ؛ تو پىاوتىت، ناپىاوى.

غەنى: (لىئەدا) ئەوہ بە من ئەلىئى؟ بىئابروو؟ ئەوہ بە من، ئەوہ بە من.

پووناك: راوہستە لە حەدى خوتا ناپىاوى، ھەر ئىستا ئەبى تەلاقمبەدى، ھەر ئىستا. غەنى: باشە. سى بەسى تەلاقكەوتبى بە ھىچ مەزەبىك چاكەنەبىتەوہ. شەرتبى لە زووترىن وەختا وە بە كوئىرايى چاوى تو، كچىكى چوارەدەسال بەنىم.

پووناک: خوایئه کرد ئیستا ژنتئههینا. من تازه دلم به ژیانوه نهماوه، من بووم به پیاو. بهلام قوربهسهر ئه و ژنه ی که ئهیهینی، ناپیاوی چهپهل.
(مۆسیقایهکی خه مگین)

غهنی: (له دهرهوه) ههلاو، عهزیز، عهزیز ئهفهندی.
عهزیز: کئی؟ غهنی بهگ؟ (بهساردیههوه) چۆنی میرم؟
غهنی: ئهوه بوچی نههاتی بو سهر دهعهدهتهکه، ئه ی کارتم بو نه ناردی؟
عهزیز: ئا، کارتی دهعهدهتی شاییی تو؟
غهنی: ئه ی ژن گویزرایهوه، تهواوبوو. یاوو ئینسان ناتوانی له م دنیا بهدا به یهک ژنهوه بوهستی ههتا ئهمری.

عهزیز: بهلی، ئینسان که گهره و دهسهلاتدار بوو، که پارهی ههبوو، خهلقی ژنی ئهدهنی. بهلی پیویسته بهگ که یفبکات، ههموو پوژیک کچیکی چواردهسال بهینی، وهکوو هاما، هامانی مهشهووری جوولهکه که به ههمانه کوشتیان.

غهنی: یاوو عهزیز له ژنهینان خوشترنیه، بهتاییهتی منالکاریک که لهپیش تودا کهسی تری نهناسییی.

عهزیز: ههموو کچیکی یهکینک ههر ئهناسیت، میرم، دلی به یهکیکا ههر چووه، بهلام زوروکهم کهوتووه.

غهنی: وانیه. ئه مه ی ئیستای من کهسی نهناسیوه له وهپیش. ئهوی تریش پووناک، بویه تهلام دا چونکه .. هیچ، بوچی لهسهری برۆین.. موهم ئهوهیه ئینسان که یفبکات، رابویری.

عهزیز: بهلی، که یفبکات، رابویری، لهسهر حیسابی خهلقی، لهسهر حیسابی دلداران لهیه ککردن. میرم، ههندی ناپیاو ههن ئهزانن که ئهم کچه ههز له و کوره ئهکات، که چی ئهچی ئهیهینی، ژیانی کچه و خووشی زههراوی ئهکات. کوره بهسزمانه بی دهسهلاته که ش تووشی سهدههزار کویره وهری ئهکات. له نه تیجه شا له پاش عومریکی زور ئافرده ته که ته لاق ئه دا به کوشی مناله وه.. یه عنی ئهیکوژی. ئینجا ئهچی کچیکی بهسزمانی تر ئه دۆزیته وه، به پاره و مه رکهزی که سوکاره که ی ئه یخه له تین، ئه میش ماره ئهکات. دهزگیرانه که ی ئه میش ئه کوژی. ههر به مه شه وه

راناوهستی، ههتا پیتی بلتی داوین پیسی ئەکا، کۆ له عائیلە و له خزم و که سوکاریش ناکاتهوه. ئەم جوۆره ئینسانانە گورگن، ناپیاون، دزن، موجریمن.. حەق وایە قانون بە لاق هەلیاناسیت.

غەنی: ئەوه ئەلیی چی عەزیز؟ تۆ ئەلیی هیچ هاوپییهتی و پیاوهتییهکت له بەرچاو نییه که من له گەل تۆما کردووه، له کاتی تەله به بییا؟ تۆ سپله ی.

عەزیز: هاوپییهتی و پیاوهتی، غەنی به گ، تۆ مه عنایان ئەزانی؟ چاکه، تۆ ئەزانی چاکه بەری چ داریکه؟ هه موو کویره وه وری و ناو پیسی و قوربه سه رییه کی ئەم چەند ساله ی دوایی که به سه رما هات و دو چاری بووم، ئەو کۆسته بوو که تۆ هیناته ریم له سه ره تایی ده وری لاویما، بی غیره تی موجریم. جارن قینم لیت بوو، به لام ئیستا دوی ئەوه ی رووناکت تە لاق دا، قیزت لی ئەکه مه وه، به چاویکی سووک ته ماشات ئەکه م.

غەنی: ئینجا بۆ رووناک ناهینی، مانع چییه؟ بۆ توورپه ئه بیت؟

عەزیز: تازە من له و عومره دا نه ماوم به ک، دووه مین ژن و منالم هه یه. ئەویش برواناکه م تازە ئیتر بیه وئ شووبکاته وه. به لام -بی گومان به- موجریمی چه په لی ناپیاو، که به چاوی براییک ته ماشای ئەکه م، وه هەر یارمه تیدانیکی منی بویت، برایانه بۆی ئەکه م. رووناک نامری له برسانا، چونکه مه عاشی هه یه، پیوستیشی به پیاو نه ماوه، چونکه هەر له کچینییه وه پیاو بوو. به لام تۆ ئەو پۆژه مردیت که خیانه تت له هاو ریکه ت کرد، ئەو پۆژه مردیت که مۆری ناپیاویت پیوه نرا، ناپیاوی میش ئامیز. به لام دا له تۆ، له ناپیاوه کانی وه ک تۆ، له و کچانه ی دل ئەگۆرن، له و که سوکارانه ی کچه کانیا ن ئەفرۆشن. ئەم تاقمه هه موو له ریزه ی ناپیاوانن.. راکه.. راکه.. راکه، هه تا نه مخنکاندوی، ناپیاو، ناپیاو، ناپیاو. تۆ هه رگیز پیاو نه بووی، پیاو نیت، ناپیاو..

(ته واو)

کارکردنی به که لک*

پیشدهستی

هاوولاتییه کان!

له سالی ۱۹۳۴هوه، خه ریکی خویندنه وهی هه موو جوړه بابته تیکی زانیاری بووم هه تا ئه مړو؟ ئه مړووش له خویندنه وه نه که وتووم و ناکه وم، هه تا توانام لئ ئه بړی. له م ماوه دووردریژدها، گه لیک کاره سات و قه ومانی جگه ربړی پرناسووم به سه رهات، به لام وازم هه رگیز له خوینده واری نه هینا و هه ر شوینی که وتم.

له پاش ئه م ساله پروچرانه، بوم ده رکه وت که ئه بی ئامانج له خوینده واری بو ئه نجامیکی پرکه لک بیت له رپی زوربه ی زورا، زوربه ی زوریش له ته مسیل و له چیروک باش ئه گات. له بهرئ هوه له م رپی هوه ئاراسته کردن شتیکى به که لک و سووده. هه تا ئیستا داخی هه موو خوینده واریک ئه وه یه که نووسین به کوردی باش بلاونابیت هوه و ره واجی نییه! ده ئه مه بوته هو ی سله مینه وه ی گه لیک نووسه ر له شتومه ک چاپ کردن. به لام هه ر ئه مه نییه به ره ه لستی چاپکراوی کوردی، به لکوو بی پاره ش هو یه کی زور کاریگه ره! وا ناوبه ناو هه ندی له ئینسانه دل سوژه کان له سه ر ئه رکی خو یان هه ندی شت چاپ ئه که ن، به ته مای ئه وه نا کیسه یان بو قازانج هه لدروو بیت، به لکوو به و نیازهی ده ستمایه که شیان بفه وتی! ده ئه مه ئه گه ر به قه د خزمه تکردنی نووسه ره کان نه بیت، هه رگیز له وه که مترنییه و هیوا وایه ئه م جوړه که سانه زورترین. به لام خو زگه شیرکه تیک دامه زرایه بو چاپکراوی کوردی! چونکه بی گومان بن که به بی زانیاری گشتی، پیشکه وتن و هه نگاونان بو پیشه وه شتیکى مه حاله.

* کارکردنی به که لک، زنجیره ی خوینده واری به کوردی -۲-، نووسینی: ره فیک چالاک، له سه ر ئه رکی ماموستای موه ندیس به کر دلیر له چاپ دراوه، چاپخانه ی مه عاریف، به غدا، ۱۹۵۲. ئه م نامیلکه یه پاشتر به زنجیره له ژماره کانی ۲۹۹، ۱۹۵۵/۶/۲۰، ۱۱-۱۴؛ ۳۰۰، ۱۹۵۵/۶/۲۷، ۱۱-۱۴؛ ۳۰۱، ۱۹۵۵/۷/۴، ۳-۶، ۱۱-۳۰۲، ۱۹۵۵/۷/۱۱، ۵-۷، ۱۰؛ ۳۰۳، ۱۹۵۵/۷/۱۸، ۱۰-۱۲ ی گوٹاری "په یام" دا بلاو بو وه ته وه و لیره وله ویش ده ستکاری کردوه، له بهرئ هوه ئه م دووم ده قه ده ستکاریکراوه ره چاوکرا. (س)

بەم بۆنەيەو سوياسى مامۇستاي بەنرخ بەكر دليز ئەكەم، كە باوهرى وايە پيويستە هەتا لە توانا و تاقەتا بى لە رېي پيشكەوتنى زانيارى و خويئدهوارى دا جار لەدواى جار چيروك و نووسين بلاوبكەينهوه، هەتا ئەگەينه ئەو رۆژەى گوڤاريكى كوردىي بەكەلك پيشكەش ئەكەين. هيوامان زۆره بە يارمەتیی ئيوه و لە رېي ئيوه دا بگەينه ئامانج.

نووسەر

كارى بەكەلك

(شويين: دئيهكە)

فەسلى يەكەم

فەتاح: ئەرى شەريف!

شەريف: يەژى چە فەتاح!

فەتاح: ئەو چى ليك ئەدەيسو؟ يەژى كۆستت كەوتگە، دوور لە سەرى قالە! بۆ ناخەنى، گەوجە؟

- بە چى بخەنم، فەتاح؟ بەو كابەيەى حاجى هەسەن دەستى پيوه گرتگە، خويين لە دلم ئەتكى.

- كورە عەيبناكەى قسەى وا يەژى، نامەردت نەكەن، پياو ژن بۆ كورى بيژى، خويين لە دلى ئەتكى، يا ئەبى بترقيت و بخەنى؟ كەى زەماو نەكەمان بۆ ئەكەى، خوييرى؟

- تووخوا ئەگەر لالەفەتاح وازم لى نەبيژى. من كەوتگم وە دەردى خووما و تويش..
- ئەوہى ناوى، بزنام چيتە شەريف؟ دە بيژى بزنام؟

- بە خوا لالەفەتاح ئەوہ سى رۆژە خەجەى دايكى منالەكان و قالەى توكەرت نەخوشن.

- هەى نەبى؟ هەستە با بروين، هەستە! ئەى كە سى رۆژە كەفتگن، بۆ قسەت نەكردگە؟

ئيمە وەتەماووين لە زەماو نەدى قالە دا هەلپەرين، كەچى تو وا بيژى؟ برو با بروين!

- برو لالەفەتاح... وە قوربانى وەستا كەريم بم، هيشتا لە دەردى نەبووينەسو،

ئەو دەردى ترمان پى عەتائەكا....

- قسهی وا مهکه، گهوجه، بۆ ئیمان ت خراوه... چییانه شهریف! چه خیریانه؟
 - له زوتا دوابریاگه کهس! تاوی سهرمایانه، بیژی وان له ناو سهرسهرا... تاوی
 گهرمایانه، بیژی وان له ناو تهنوورا... به دریژی ئهم رۆژگار و شهوگاره ئهم
 ئەنالینی و ئەو ئەیسینیتۆ... قسهی حهلهقومهلهقیش ئەکهن... کورپه بیژم چی؟
 بهو قورحانه لالهفته تاح فرهپه ریشانم....
 - خهوت نهوی، خوا کهریمه، خاس ئەونۆ... پارکه که ئەوولحه مهی حاجی ههسهن
 که له زوتاکه ی گرت، یاروی مزه میلی، غه فوور ئەفه نی، به ههژده پهنجایی خاسی کرد و
 ده پیش که وه شهریف!
 - تو پیش که وه لالهفته تاح!.. کچی که نی! خهجه که! ئەولقادر باوکه کهم! لالهفته تاح هات..

فهللی دووهم

(مالی شهریف)

- خاسیت خهجه! ئەی نامه ردت نه کهن ئەولقادر، ئەوه بۆ وات له خۆت کردگه، بیژی
 زهیسانی! ههلس ههلس! وا ئیمه خهریکین شاییت بۆ ئەکهین و زهماوندت بۆ ئەگیرین..
 خهجه: (ئهنکینی) وه خیرهاتی لالهفته تاح، وه بان چاوا!
 قاله: (ئهنکینی) یا خوا وه خیرهیین! لالهفته تاح فره په ریشانم، دوام بۆ بکه...
 خهجه و شهریف: (ئهگرین)
 فه تاح: ئەوه یهژی چی، قاله؟ عهیبناکهی، تو پیاوگی، لهکن خۆت وا سبهی دووهی
 ژنت بۆ تیرن... ئەری شهریف! ئەوه بۆ مه لاره حیمت نه هاورد له رزیان بۆ بیریته؟
 - هاوردم لالهفته تاح! دوو جار بۆ ههردووکیانی بری، ههزار گریی ههراگه له
 ده زوووه خاوه که.

فه تاح: ئەی بۆ خاس نه وونه وه که له رزیان بۆ بریاگه؟
 خهجه: کورپه لالهفته تاح، تو شهریف چۆن ئەناسیت؟ مهگه ههرا من بیناسم... تو
 بیستگه مه لا له زوتا بووریت، وه بی سهرقه له مانه؟
 - نه، نه میستگه! ئەوه شتیکی جاريس... ئەشی سهرقه له مانه بدری وه مه لا...
 مریشکی! گیسکی، که له قه ندی... هه ندی تو چایی... شتیکی ههرا ئەوی پین بدری...

خهجه: پهحمهته له باوكت! راست بيژي! دهی شهریفی مووارهك چووه دوو
پهنجایی پینداگه! تووخوا وه دوو پهنجایی ئیمه خاص ئه وینو؟ تووخوا دوو
پهنجایی سه رقه له مانه س؟

شهریف: ئهی ئافرهته نییه سم! هر دوو پهنجاییم له گیرفاناو! ئهی خو ناچم
ئه سپه کویت بدهم وه مه لا رهحیم! ئاخر وا ئیمه خه ریکی ژن هینانین بو ئه ولقادر،
که نی! ناوی نه ختی ئاگامان له خو مان ویت؟...

قاله: باوه، باوه! من ژنم نه گه ره که و خاسم که ره وه... من وا ئه مرم، چی له ژن بکه م؟
خه جی: ئهی وه قوربانی سهرت ووم قاله که! پوله، یا خوا منیش و باوکیشته
له دهوری سهرت گه پین وهک قوچی قوربانی... (ئه گری) کوره شهریف پچو
خزمهت مه لا رهحیم... کوره پچو دهستی ماچ که و شتیکی تری پی بده، با دوعا که ی
گیراوی بو مان... کوره شهریف خاسمان که رو، با جاری ئاوا بییه که ته لی نه ده م...
شهریف: ئهی به ردی لی واری! خوا تو بو من ناکوژی و له دهسته خهجه هاره
پزگار موی... بهو قورحانه، لاله فه تاح، خهجه مالی ویران کردم... خهجه نهویایه وه
ده سالی تریش ریشم چه مرگ نه ئه وو...

فه تاح: ئیستا ئه و قسانه ی پی ناوی... بو ناچی مه لا رهحیم بیژی و گیسکی پی بدهی؟
شهریف: گیسک؟ بهو قورحانه گیسکی پی ناده م... ئینجا من بو له رزووتا برین
گیسک و دوو پهنجایی وه مه لا رهحیم بدهم، که واسه بو یاسین خویندن، ئه شی
ئه سپه کویتی بده می... حه ی له و قسه...

فه تاح: باشه! ئهی چی ئه که ی شهریف؟ بو ناچی غه فووره ی موزه میلی بیژی...
شهریف: ئاخر غه فووری موزه میلیان بانگ کردوسو بو شار... یه ژن
ده ریان کردگه و موزه میلیکی ترمان بو دی.

- یا خوا خاسیان کرد غه فووره یان دهر کرد... برا حه پینکی سپی ئه دا وه سی
هیلکه، مالی برمی... سووره که ش وه دووان... پاره که هه ژده پهنجایی هر پهنجایی
له هاجی هه سه ن سه ند و هه موو پوژیکیش له وی نانی ئه خوارد، هه تا ئه ولحه مه دی
خاس کرد و... فره گرانجان بوو، مالی برمی...

- ئه وه لاله فه تاح! غه فووره ئه م حه مکه داووده رمانیانه ی له کوپوه ئه هاورد؟

- حکومەت ئەيانداسى... ھەموو موزەمبىلىك لە مەكتەو ئەخوينى و فيرى ئەوى.
ئىنجا دەرمانى ئەدەنە دەست و ئەينىرن بۇ لادى، بۇ خاسکردنەودى نەخۆش...

- ئەى كەواسە بۇ پارە و مامر و ھىلكەى ئەسەند؟

- ئىمە كارمان نىيە بەوودە، شەرىف، عەقلىت بىت!

- چۆن كارمان پىوھنىيە..

قالە: ئەى كارمان وە چىيەو ھەيە، لالەفەتەح؟ ئەو كە موزەمبىلە و حكومەت
دەرمانى پىئەدا و فيرى ئەكا و مەحاشى ئەداسى، بۇ ئەوھنىيە ئىمە كە نەخۆش
كەفتىن، خاسمان كاتو؟

فەتەح: با وەسە! بەلام يەژى ھەندى دەرمان وە پارە ئەسنىت، لەبەرئەو
ئەيفرۆشيتو وە نەخۆش.

خەجە: درۆئەكا وەو قورحانەى ھا لە سنگى مەلا رەھىما... بۆچى يارۆى
موزەمبىلە چەرچىيە؟ ئەى كوتالفرۆشەيان پىياگى حكومەتە؟

شەرىف: ئەواسە پىياگى حكومەتە! بە خوا، بە خوا، لىرەوودا دوو عانە چىيە
پىي نادەم و دەرمانىش تەوى.. نەشمەت، شكاتى لى ئەكەم لای مديرى ناحيە، يا
سواری ئەسپەكويت ئەووم و ئەچمە شار بۇ لای يارو، ئەوى پىيەژن... پىيەژن..

فەتەح: ئى... ئى... دوختەر...

شەرىف: دوختەر نىيە .. لە دوختەرىش گەورەترە، برا.. پىيەژن...

قالە: ھەكىمباشى نەوى، باوہ...

شەرىف: ئەو نىيە! شتىكى خۆشى پىيەژن.. كورە حا، رەيس.. رەئىس صىحە...
خۆيەسى..

فەتەح: ئەى تو نايەژى غەفوورەيان دەرکردگە، شەرىف؟

شەرىف: باوا يەژن، كەرىم لە شار بووگە، لە مالى ھەسەن ئەفەنى خزميان ميوان
بووگە... بىژى ھەسەن ئەفەنى ناوى غەفوورەى موزەمبىلى لەناو قەزاتە خويندوسو..

- غەفوورەى موزەمبىل ئەوھندە گەورەس، ناوى لەناو قەزاتە نووسرپاوه؟

- گەورەى چى لالەفەتەح؟ ئەو بۇ ئەتك و پەن ناويان نووسيوه. ھەى!

دەريان کردگە دەر! ھەر كەسى دەرېكەن، ناوى لە قەزاتە ئەنووسن...

قاله: ئەى باو! كەرىم نەيوت كى ئەويته موزەمبىلى ئىره؟
- يەئى يەككىيان داناگە، ئەورۆ سوەى تى، بەلام فرە شارەزاس، وەقەد دوختەرىك
ئەزانى..

فەتاح: ئەزانى نازانى، ئىمە كارمان نىيە پىنەى.. پارە وەرئەگرى يا نا، شەرىف؟
خەجە: ئىوہ بۆ گوناھى خەلقى ئەگرە ئەستوى خۆتان؟ هىشتا نەھاتگە، با بىو،
بزانن خاسە، خراوہ..

قاله: تووخوا باوہ كە هات، با بىتە ئىره داوہزى! غەرىبە و ئەى ئىمەش -
ناشوكرى نەوى- نەخۆشىن، با خاس خاسمان كاتو..

فەتاح: عافەرم قالەكە بۆ زىرەكىت! راست بىئى، شەرىف!

خەجە: با بى وەبان چاوبى..

شەرىف: ئەى كى مال رابىكا، كەنى؟ كى چىشتمان بۆ لىنى؟

خەجە: با مەنجى دەزگىرانى ئەولقادر بىت. ئەو، ئەمرو بى يا سووزى، خۆ ھەر
تېتە ئەم مالە!

شەرىف: ئىنجا تىت؟ دادە گولچىن قايل ئەوى؟

فەتاح: تىتو ئەولاترىش! ئىستا من ئەچم وە دادە گولچىن بىئىم خۆشى و
مەنجەش بىن خزمەتتان بکەن. ھەى، ئەى من رىشچەرمىگى ئاوايىبەكە نىم؟
ھەدىان چىبە نەيەن.. ئەى قەوموقىلە بۆ رۆژىكى وا نەويت، بۆچى خاسە.. وا من
ئەروم ئەياننىرم..

شەرىف: تو بىئى ئەورۆ موزەمبىل ئەفەنى بىت؟

فەتاح: بە خوا بىئىم چى؟ رۆژەكەى خۆشە و ئەى ئەگەر سەگوەر وەرى، ئەوا
تىت.. وە دوعا لە گشت لایەكتان.

خەجە: خۆش ھاتى لالەفەتاح!

قاله: خوا بتانھیلن لالەفەتاح!

شەرىف: دەى كەنىم چى لى بنىين بۆ موزەمبىل ئەفەنى؟

خەجە: مرىشك!

شەرىف: مرىشك وە رووتى عەببە، كەنى؟

قاله: برنجیش لی نین دایکه! حەز لە برنج ئەکەم، دلم وا پێوه!
خەجە: ئەهێ قەزات لە من کەوئ ئەولقادر، باشە وەبان چاو.

فەسلێ سینیەم

(لەناو کۆلانی دینیەکەدا)

فەتاح: دادە گولچین! هەر ئیستا عەلەن عەجەلە تۆیش و مەنجیش بچن بو مالی
شەریف .. خەجە و ئەولقادر هەردووکیان کەفتگن.. لەرزوتایانە.
گولچین: هەهێ نەوئ؟ خاسی لالەفەتاح! منالەکان خاسن؟ کورە بیچکەل خاسە؟
گشت لایەکتان خاسن؟
فەتاح: خوا خۆشت کا! ئیوه گشت لایەکتان خاسن؟ نەوئسی دادە گولچین ...
هەر ئیستا بچن.

گولچین: وەبانی چاو .. ئەهێ بەرد لەو لەرزوتایە بواری، چیمان پئ ئەکا!
فەتاح: وە دوعا گولچین..

گولچین: خوات لەگەل.. ئەوه ئەفەندییەکە وا هات، لالەفەتاح!
فەتاح: خاسە! ئیستا ئەیوینم (بەرەوپیری ئەروات).

موضەمید: تووخوا ئەگەر زەحمەت نییە مالی کوئخا فەتاحم پیشان بدە...
فەتاح: من خۆم کوئخا فەتاحم.. جەنابت کیئ ئەفەنی؟

- من موضەمیدی ئیرەم.. نەقل کراوم .. لەجیاتیی غەفوور ئەفەنی ..

- یا خوا وەخیربین، وەبان چاو.. فەرموو! فەرموو لیرەوه وەرە! ئەهێ غەفوور
ئەفەنی چیی وەسەرھات، ئەفەنی؟

- غەفوور ئەفەنیان دەرکرد .. شکاتیکی زۆری لی کراوه و ئەلین ئیشی باش
نەکردوو و راستە کوئخا؟

- بەخوا ئەفەنی ئیتر بیژم چی؟ .. فەرموو لیرەوه وەرە!

- مام فەتاح! ئینسان خزمەتی ئەم خەلقە بەسزمانە نەخۆشە نەکات، شاخی
لی ئەپوئیت. ئەوپەری بی غیرەتیئە ئینسان لە کاروباری خویا دلسۆز نەبیت،
نەخۆشیک ببینی و چاک نەکاتەوه و یارمەتی نەدا ..

- کورپہ ئہی وہ قوروانی دہمت وم .. فہرموو ئا لیرہوہ وەرہ.
- بی شہرمیہ ئینسان تہماعبکاتہ ئہم جووتیارہ ہہزار و بہسزمانانہ کہ بہ شہو و پوژ ئیشئہکن لہ ری خزمہ تکرذنی خہلقییا.
- کورپہ ئہفہنی برینم مہکولینہرو، ہہی ہہزار غہفوور ئہفہندی و موزہمبیلی و ہک غہفوورہ لہ دہورت گہرین، ئاوا.
- ئہم ہہموو مہرہزانہی قہراغ دئیہکہ... ئہو ہہموو گول و زہلکاوانہ ... ئہم ہہموو سہرہنوئیگانہی ناو دئ؛ ئہمانہ تیکرا کانگای نہخوشی و میکروبن... ئہمانہ میکروپ ہہلئہہینن ... ئہو میکروبانہش ئہبنہ ہوی نہخوشی.
- بہ کہلامولا راست بیژی! ئہی وہ قوروانی دہمت وم ... میقرؤب ئیمہی کوشنگہ. وہ ہہر لایہکا ئہروین، ہہر میقرؤبہ. ہہی بہلام دا لہ میقرؤب، ئاوا. فہرموو وا گہیشتین. ئہمہ مالی شہریفی پلکزامہ و ئیمشہو جہنابت لیرہ میوانی ... سوژیش لہ لای من ...
- تہشہکورتئہکہم .. سہلامت بی .. من نامہوی بہسہر کہسہوہ ئہرکبم، نامہوی مووچہی دہمی خہلقى بخوم. لہ سبہیننویہ ئہچمہ موستہوصہفہکہی خوم، ہہموو زہخیرہ و ئہسپابیکم ہیناوہ، وا لہ دواوہ ..
- کورپہ ئہفہنی ئہوہ چی بیژی؟ وا دیارہ تو زور و ہجاجزادہی .. فہرموو!
- دہ بلئ با ریگا بکن مامفہتاج!
- ریگای چی قوروان؟ ئیرہ و ہکوو شار نییہ. ئیمہ پیاو و ژنمان و ہک یہکن. فہرموو! کورپہ شہریف! وا ئہفہنی موزہمبیل تہشہریفی ہینا.

فہسلی چوارہم

(لہ مالی شہریف)

شہریف: یا خوا و ہخیربیت! فہرموو! ئہفہندی، گہورہت کردین ... ئا مہنیجہ خیراکہن، پوئلہ! من کہ سہگورہکہ دہستی پی کرد، زانیم ئہفہندی تہشہریفی ہاوردگہ. یا خوا خیربیت! فہرموو کوئخا!

موضہمید: خوا سہلامتتکا! تووخوا -زہحمہت نہبی- ئہم ہہگبہیہ لہ جیگایہکی باشہوہ دانین! دہرمان و مہرمانی تازہی تیایہ، لہگہل شیرنقہ و میرنقہدا، با نہشکین.

فەتاح: ئەي وەسەر چاوا! ئا شەرىف بىيانخەرە سەر ئەو ھەزرالە، با مرىنقە و چرىنقەكان نەشكىن، وە قوروانە!

شەرىف: ئا كەرەمى كە لالەفەتاح! يا خوا وەخىروى!

خەجى: (لە دوورەوہ) بەخىربىن موزەمبىل بەگ، وەبانى چاوا!

- خوا سەلامەتتەكات!

قالە: (لە دوورەوہ) وەخىرھاتى ئەفەندى گەورەت كردين! ئاي! ئاي!

- خوا خۇشتكا! ئەوہ چە خىريانە وا ئەنالىنن، مامشەرىف!

شەرىف: قوربان، دوور لە رووى جەنابت، خىزانەكەم و قالەى خزمەتكار ت نەخۇشن!

فەتاح: لەرزوتايانە موزەمبىل بەگ!

- با بچىنە ژوورەوہ بۆ لايان!

فەتاح: جارى قوروان ئىسراحتىبە! تو شەكەتى و ھىلاكى و ماندووبووكى و

وہ رىگادا ھاتكى.

- قەيناكە! ھىلاكى چىم. ئىنسان كە ساغ بوو، ھىلاكنىيە... نەخۇشى ئىنسان

ھىلاكئەكا، كوئخا!

فەتاح: راست يەژى وە قوروانى دەمت بم.

شەرىف: قوروان، وە قورحان ھەلئاسىت، خۇيان تىن، ئا وەرن كەنى! خەجە! قالە!

- ئىستا بۆچى ئەوان بەم نەخۇشىيە بىنە ئىرە؟ با ئىمە بچىن بۆ لايان، چى تىايە؟

شەرىف: وە قەورى باوكى تى چووكە، ناچىت، ھەي! خۇيان تىن! وا ھاتن ..

(خەجى و قالە بە نكەنك دىنە بەردەمى موضەمىد).

- فەرموو دانىشن! ئا تووخوا ئەو ھەگبەيەم بەدرى، ھەست بە ھىلاكىيەكى زۆر

ئەكەي، پورى؟!!

خەجى: ئەي لە دەورت گەرىم، فرە نەخۇشم ... شەكەتم! ماسوولكەكانم ئازارىان

ھەس! لەبەرۆ سەرمامە .. لەداوى سەرماكە، تا ئەمگرى، فرەگەرم ئەووم ... ئىنجا

ئارەقئەكەم، گشت لەشم، گشت پىخەفەكەش، تەرئەوى... ئەو ھەلە تۆزوكىك خاس

ئەوم، بە شەرىف يىژم ئەلحەدولياھ خاس ووم. كەچى بۆ سۆزى لە عانى

ئەمپۆكەدا دىتەوہ سەرم، ھەيشم بىتالئەكاسۆ!

قاله: جه‌نابی موزه‌مبیل ئەفەنی، منیش وه‌کوو دایکم وامه، بئ‌که‌م‌وزیاد.
خه‌جی: ئە‌ی دایکت بی وه‌ سیاقه‌ت .. ئە‌ها ئە‌فەنی، مه‌عزهن لیللاه قاله‌که
خاس‌که‌رۆ، من چش.

- پشت به‌ خوا‌ه‌ه‌ردووکتان چاک‌ئە‌بنه‌وه‌.. ئا دهمت بکه‌ره‌وه‌ و با ئە‌م شووشه‌یه
له‌ژێر زمانتا بی‌ت! دانی پیا‌نه‌نی‌ت، ئە‌گینا ئە‌شکیت.

شه‌ریف: (ئە‌چ‌رپینی به‌ گویی فه‌ت‌احا) ئە‌و شووشه‌ چه‌ بوو وه‌ قوروانه‌؟

فه‌ت‌اح: کو‌ره‌ وزبه‌ شه‌ریف! بئ‌ده‌نگ وه‌! چیته‌ وه‌سه‌ر شووشه‌وه‌؟

- ئە‌م شووشه‌یه‌ ه‌یی ده‌رخستنی گه‌رمی ناو له‌شه‌! ده‌ری‌ئە‌خا که‌ چه‌ند گه‌رم‌ن
... ٣٩، ٤٠، چل‌ویه‌ک! خوا نه‌خواستە‌ ئە‌گه‌ر چل‌ودوو بی‌ت، ئە‌وا وه‌ضع خراپه‌!

شه‌ریف: ئە‌ی مال‌کا‌ول خۆم! خه‌جه‌رۆ! یا خوا ه‌یچ نه‌وی! قورحانه‌که‌ ه‌یچ نه‌وی!
موضه‌مید: (بئ‌ئە‌که‌نئ) ئە‌گه‌ر ه‌تا ٤١‌ئیش بی، قه‌یناکا، به‌لام ٣٧ له‌ هه‌مووی باشتره‌.

فه‌ت‌اح: ده‌ دو‌عاکه‌ بکه‌، با ٣٧ بی‌ت، شه‌ریف!

شه‌ریف: کو‌ره‌ ئە‌گه‌ وه‌ دو‌عای من ئە‌وو، به‌ خوا، به‌ خوا ئە‌بو‌وايه‌ که‌س نه‌خۆش
نه‌که‌فتایه‌. یا خوا که‌س نه‌خۆش نه‌که‌وی!

فه‌ت‌اح و قاله‌: ئامین! ئامین خوا!

موضه‌مید: ئا پوری زمانت لابه‌! .. ئا .. چل‌ده‌ره‌جه‌ و نیوه‌!

شه‌ریف: ئای مالی وێرانم، هه‌ی! خه‌جه‌رۆ! ئا‌وایی خه‌جه‌رۆ!

موضه‌مید: ه‌یچ نییه‌ شوک‌ور! ئە‌وا ده‌رکه‌وت به‌ته‌واوی که‌ مه‌لاریایه‌تی.

فه‌ت‌اح: ناشی! شتیکی‌تر بیژه‌، بۆ خاتری خوا! مه‌لاریا چیه‌؟

- مه‌لاریا! یه‌عنی له‌رزوتا...

شه‌ریف: وا بیژه‌ قوربانه‌! به‌و قورحانه‌ که‌ وتت مه‌لاریایه‌، وه‌خته‌بوو ناوکم بکه‌فی..

فه‌ت‌اح: تووخوا ئە‌فەندی ئە‌م له‌رزوتایه‌ له‌ چیه‌وه‌ په‌یدائە‌وی؟

- له‌رزوتا که‌ پێشی‌ئە‌لین مه‌لاریا، به‌ هۆی می‌شووله‌وه‌ نه‌قل‌ئە‌بی له‌ ئینسانیکی
نه‌خۆشه‌وه‌ بۆ ئینسانیکی ساغ وه‌ تووشی‌ئە‌کات!

قاله‌: می‌شووله‌؟ می‌شووله‌ی چی، ئە‌فەندی شتیکی‌تر بیژه‌.

- قسهی راست ئەو هیه که به هوی جۆره میثوولهیه کی تایبه تییه وه پهیدائنه بیت، که پیتی ئەلین میثوولهی ئەنۆفل. ئەم میثوولهیه وه کوو میثووله کانی تر وایه، به لام باله کانی ئەم به له ک به له که و حه ز له جیگای تاریک ئەکات، بۆ ئەوهی به رۆژ خوی تیا حه شاربدات.

فهتاج: په نام وه تو خواجه! ئەفهندی، به له ک به له ک مه عنای چی؟

- یه عنی رهنگی به لای رهشا ئە پروات.

شهریف: تووخوا ئەفهندی باسی ئەم میثووله رهزاگرانه مان بۆ بکه، به لکوو ئەمه خواس له ناوی وه رین.

فهتاج: راسته ئیمه به رازمان له ناو برد که ئیستا دهره قهتی میثوولهی خویری نایهین؟ حه!

- ئەم جۆره میثوولهیه له ناو گۆل و زه لکاو ده کانا هیلکه ئەکات و هه لادی و گه وره ئەبیت.

خه جی: دهک موارهک نهوی، ئاوا! میثوولهش هیلکه ئەکات؟

- ئەهی چۆن؟ پوره خه جی، میثووله ئەگه ر هیلکه ی نه کردایه، خه لقی تووشی له رزوتا نه ئەبوون.

شهریف: دهی ئەوه - عه یب نهوی - چۆن زانریاگه که میثووله هیلکه ئەکات؟ کئ دیگه سی؟

موضه مید: باشه مام شهریف! ئوتوموبیل، مه کینهی جووت و دره وه هیه یان نییه؟

- ههیه، قوروان مه عنای چی!

فهتاج: رادیۆن و ته یله فوونیش ههیه، شهریف!

- ده ئەمانه هه موو به عیلم، به ئەقل دۆزراونه ته وه. هه روه ها ئەم هه موو داووده رمانانهی که دروستیش کراون بۆ ئەم هه موو نه خۆشیبانه، هه ر به عیلم و عه قل زانراون. میکروبی بچکوله که به چاو نابینریت، دۆزراوته وه و بینراوه...

شهریف: چۆن، چۆن؟ ئەهی که وه چاو نابینرین، چۆنیان دۆزیونه سو؟

- به میکرو سکۆب، وه کوو زه ره بین وایه، شت زۆر گه وره ئەکات.

فهتاج: راسته! من زه ره بینم لای مه لا ره حیم دیگه!

موضه‌مید: باشه! ده میشووله‌ی دوا براو هیلکه‌کانی ئەکاته ناو گۆل و زه‌لکاو و مەرەزە‌کانه‌وه. له‌وێ‌دا ئەم هیلکه‌نه‌ه‌لدینی و ئەبن به‌ میشووله و به‌ شه‌و بلا‌وئه‌بنه‌وه‌و بۆ خوین‌مژینی ئینسان. به‌م جو‌ره‌ نه‌خۆشیی له‌رزوتا په‌یائه‌بیت. شه‌ریف: دەم خۆش! ده‌ی چی بکه‌ین بۆ رزگار‌بوونمان له‌ له‌رزوتا؟ ده‌رمان چیه‌ بۆ خاتری خوا؟

موضه‌مید: ئیستا جارێ‌ واز له‌ ده‌رمان بینه، له‌ دوا‌یی‌ا باسی‌ئه‌که‌ین. به‌لام مادام میشووله‌یه‌ هۆی له‌رزوتا، ئی‌مه‌ بۆچی میشووله‌ له‌نا‌ونه‌به‌ین، بۆ‌ئه‌وه‌ی له‌رزوتامان تووش‌نه‌بیت؟

فه‌تاح: راست ئه‌فه‌رمووی، قوربان! وه‌خوا، وه‌خوا، ئەم لادنییه‌ی تو ئه‌یوینی، گشتی له‌رزوتایه‌سی. مال‌ نییه‌ نه‌خۆش و دوو نه‌خۆشی تیا نه‌وی. - باشه! که‌واته‌ له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی گۆل و زه‌لکاو کانگای میشووله‌یه‌، پێ‌ویسته‌ له‌پیش هه‌موو شتی‌کا گۆل و زه‌لکاو له‌نا‌وبیریت، بۆ‌ئه‌وه‌ی میشووله‌ی تیا نه‌ژی. شه‌ریف: چۆن گۆل و زه‌لکاو له‌نا‌ووهرین، وه‌ قوربانه‌.

موضه‌مید: بۆ‌ئه‌وه‌ی میشووله‌ نه‌ژی وه‌ گه‌رادانه‌نیت، پێ‌ویسته‌ یان نه‌وتی ره‌ش بکه‌ین به‌سه‌ر ئه‌و گۆل و زه‌لکاوانه‌وه‌ بۆ‌ئه‌وه‌ی هیلکه‌کان هه‌لنه‌یه‌ت و میشووله‌کان بمرن، یان ئه‌بێ‌ پریان‌بکه‌ینه‌وه‌... فه‌تاح: زۆر خاس و وه‌جییه‌. له‌ سبه‌ینیه‌وه‌ گالی ئا‌وایی ئه‌ده‌م، هه‌رچی گۆل و زه‌لکاو هه‌س، پریان‌ئه‌که‌ینۆ...

- زۆر شتی‌کی جوان و به‌که‌له‌که‌! ئەمه‌ بۆ خۆتان و مال‌ومنا‌لتانه‌! ئەها ته‌ماشای قادر که‌، به‌سه‌رمانه‌ به‌م گه‌نجییه‌ له‌نا‌و جیگادا که‌وتوو. خه‌جی: قوروان، له‌سه‌ر ژن‌گواستنه‌وه‌شه‌، بيم وه‌ سیاقه‌ت!

- ده‌ فه‌رموو! ئه‌ری قادر تو حازریت که‌ چاک‌بوویته‌وه‌، دووسی رۆژیک له‌گه‌ل خه‌لقى دێیه‌که‌دا گۆل و زه‌لکاو پربکه‌يته‌وه‌؟

قاله‌: قوربان، تو خاسم‌که‌ورۆ، شه‌رت وی وه‌ شه‌رتی پیاوان، هه‌تا به‌غدا وه‌شوین میشووله‌ی دوا‌بریاگا راکه‌م، هه‌تا نه‌یکوژم ناگه‌ریمۆ. خه‌جی: ئە‌ی وه‌قوربانی ده‌مت وم!

- له پاش پرکردنه وهی گول و زه لکاوه کان، پښوښته مه رزه کانش دووربن له
ئاوایی و ههفته ی جاریکیش مه رزه کان ئاویان لی ببریټ و وشک بکرینه وه. دوو
ههنگاو زیاتر بنین، بو ئه وهی تووشی نه خووشی نه بن.

فه تاح: زور گفټیکی جوانه، له سهر سهرم.

- ته لی هیله کتان بیستوهه، یا نا؟

شه ریف: بیستگمانه!

فه تاح: شار پریه سی له ته لی هیله ک.

- ئه م ته لی هیله که گرانش نییه و زور به که لکیشه! په نجه ره کانتان به م ته لی
هیله که بگرن. ئه گهر ده ستیستان که وت، که تانی، مه تانی، بکه ن به کولله، ئه وا له
میش و میشووله پرگار بوون.

فه تاح: قوربان ناوی کولله و په رده مه وه! ئه وه وه ئیمه ناکریټ، خوا نه یورپی
یه کی ده دوانزه سهر خیزانمان هه س.

- باشه، رۆنیک هه یه پی ئه لین: سترۆنیلا، بیدهن له له شتان به شه و، ئیتر
میشووله به لاتانا نایه ت! چونکه بونی ئه م رۆنه به دللی میشووله نییه!

شه ریف: ئه و رۆنه ناوی چیه وه قوربانه؟

- سترۆنیلا، سترۆنیلا!

فه تاح: به و قورحانه من ئه م رۆنه و ته لی هیله ک ئه سینم.

قاله: باوه منیش رۆنی سترۆنیلا و ته لی هیله کم ته وئ!

شه ریف: باشه، باوه وه بانی چاو، هه ردووکیان ئه سینین.

- جگه له وه، من هه بیکی زوری کنین و ئه تیرین و پلاس مۆکینم هیناوه، که
له رزوتا ناهیلی، بو چاکردنه وهی ئه م نه خووشیه یه کاویه کن.

فه تاح: ئه و وه خیریټی، ئاوا ئه فه نی!

خه جی: ئامین، خوا بتهیلی!

- له مه و دواوه هه موو رۆژه نا رۆژیک هه بیکی له م هه بانه ئه دهم به دانیشتوانی
دنیه که، بو ئه وهی تووشی له رزوتا نه بن.

شه ریف: قوروان، -هه یه نه وئ- هه پی وه چه ند، موزه مبیله ئه فه ندی؟

- به چه‌ند؟ چى، به چەن؟ به چەن مەعناى چى؟ حەب حەبىكى حكوومەتییە و به خۆپایى ئەدرى به خەلقى.

فەتاح: وا مەیه‌ژە ئەفەندى، ئەوہ گالته‌مان پى ئەكەى؟

- گالته‌ى چى؟ يەك پوولى ئیوہ لە من حەرام بى، وەكوو گوشتى سەگ! ئەوى يەك پوول بە ناوى بەرتیلەوہ لەم خەلقە بەسزمانە وەرگریت، گروئ ئەبیت. ئەوى دەستى تەماح بۆ ئیوہ دريژ ئەكات، بە نەحلت بى... پووى پەش بى لە دنیا و قیامەتا.

شەریف: كورە، قوروانى ناوى دەمت ووم، كورە بيم وە سیاقەى تاقە سەحاتيكت.

خەجى: ئەى لە دەورت گەریم، هەى قەزات لە باوكم كەوتبى، ئەفەندى!

فەتاح: ئەفەندى، سى وە سى تەلاقى فەتاح كەوتوى، بە هېچ مەزەبىك خاس نەویسو، ئەبى لە مالى ئیمە داوہزى بەبى كرى! بە خۆم و خاووخیزان و گشت خەلقى ناوايیبەكە خزمەت ئەكەين.

- ئەوہ پیاوہتیی خۆتانە، من هاتووم بۆ ئیرە خزمەتى ئیوہ بكەم. وا بەم زووانە سەعید ئەفەندى موعەلیمش يەت. بە هەردووكمان وە بە یارمەتیی ئیوہ، هەرچى شتى چاكە، ئەوہ ئەكەين بۆ ئەم دنیەش و بۆ دنیەكانى دەوروپشتیش.

شەریف: بۆچى موعەلیمیشمان بۆ تیت، قوروان؟

- هەموو دووسى پۆزى تر نابات، بە خۆى و كورسى و میز و تەباشیر و رادیو و كتیب و دەفتەر و قەلمەوہ ئەگاتە ئیرە.

شەریف: ئەوہ وا دیارە لالەفەتاح دەورى پەحمەتمان لى كریاسۆ!

فەتاح: ئەفەندى، موعەلیم فیری خویندن و نووسینمان ئەكات؟

- بەلى، لەمەوداوە مەكتەب بە شەو و پۆژ گرمەى دى، دەرگا لەسەر گازی پشت ئەبیت بۆ خویندن. ئەوى بە پۆژ ناتوانى بخوینى، بە شەو.

شەریف: ئەى وە قوروانى دەمت ووم، بە خوا مەكتەو چتى خاسە.

- تووخوا مام فەتاح بلئ، با نەختى ئاوم بۆ گەرم بکەن، بۆ ئەوہى شرىنقە یەكى كنین بدەم لە پوورى و لە ئەولقادر.

فەتاح: حەوچۆشەكە ئەكولیت، ئا بیرى شەریف.

موضەمید: ئەزانى كوئخا ئەبى چى بكەين بۆ نەهیشتنى نەخۆشى؟

فەتاح: چى قوروان؟ ھەرچىيەك يەژى بەسەر سەر ئەيكەين!
موضەمىد: سەرەنوئىك لەناو دى دا ناھىلەين، دوورىان ئەخەينەوہ لە دى!
شەرىف: خاسە وە جىيە! يا تەوئى مندالەكان دوورتر چت فرى بدەن.
- كۆلانەكان زۆر پىسن، ئەبى ھەموو رۆژىك ھەر كەسە بەردەمى مالى خۆى
پاك بكا تەوہ و كەس ھىچ لە كۆلان فرى نەدا!
فەتاح: زۆر وە جىيە.

- ھەموو مالىك ئەبى پەنجەرە بكا تە ژوورەكانىەوہ بۆ ھەوا و ھەتاو. پىويستە
ئەم پەنجەرەنەش بە تەلى ھىلەك بگىرىن.
شەرىف: ئەم فەرمايشتانە زۆر وە جىن.
- ھەموو مالىك ئەبى ئاودەستخانەيەك بۆ خۆى دروست بكا تە! گۆل و زەلكاو
پرېكرىنەوہ، مەرەزە دوور بخرىتەوہ لە دى.
فەتاح: ھەمووى پىك دى قوروان، ئەمانە زەحمەت نىن.

- ئىنجا دەست ئەكرىت بە كوشتن و لەناوبردى مېش، كوالە، سن، مېش و لە،
بەراز؛ ئەمانە دوژمنى باوہ كوشتەى لادىن، پىويستە قەلاچۆيان تى بخرىت.
فەتاح: زۆر وە جىيە، موزەمبىل بەگ، ھەمووى بۆ قازانجى خۆمانە.
- كە سەعيد ئەفەندى موعەللىمىش ھات، ئەبى ھەموو لايەكتان منالەكانتەن بنىر بە
رۆژ بۆ مەكتەب. بە شەوئىش پىويستە لە مەكتەبا كۆبىينەوہ، بۆ ئەوہى گەورەكان فىرى
خوئىدن بىن وە باسى نەخۆشى و كشتوكال و شتى تى بەكەلك بەكىن.

شەرىف: كورە وە قوروانى ئەو باوكە و م توى خستوسەوہ. وە خوا، وە خوا گشت
دانىشتووانى ئاوايىيەكە ھەز لە و چتانە ئەكەن و ئىوہ چۆن بىژن، ئىمە وا ئەكەين.
- بەلى، پىويستە ئەم رى پرکەلكە بگىرىن. پىويستە ئامانجمان كاركردى بەكەلك
بىت. ئەگەر وا نەكەين، ھەمىشە نەخۆش و نەزان و پەرىشان ئەبىن. ئەگەر وا
نەكەين، پىش ناكەوين، ناگەينە قافلەى مىللەتە پىشكە و تووہكان، خىر لە ژيان
نابىين. ئەمەيە كاركردى بەكەلك، لە رى سوودى گشتا، لە رى خىر و خۆشى
زۆر بەى زۆرا، لە رى لەناوبردى نەخۆشى و نەزانينا.. لە رى پىشكە و تتا.. دەى
كوئىخا بکەوہرە ناو ئاوايى، بە قوربانى كور بىم، جارى با نەخۆش چاك بکەينەوہ.

ئەنجام:

چەند رۆژىكى پىنەنچو، مامۇستاھات، قوتابخانە دامەزرا، موضەمىدى دلسۆز دەستىكى بە دەرمانکردن و رېگاپېشاندانى لادىيىيەكان بۇ خۇپاراستن لە نەخۇشى. مامۇستاي دلسۆزى راستىش دەستىكى بە فېرکردن. بە رۆژ قوتابخانەكە جەمەئەھات لە منال، بە شەوئىش يەككىكى تىرى نەئەگرت. لە ماوہيەكى ئىجگار كەما بەشى زۆرى دانىشتوانى دىيەكە فېرى خويندن و نووسىن بوون. شان بەشانى ئەمە، زانىارىي گىشتىشان بەرزبووہوہ. بە دانسكە مەگەر يەككى نەخۇش بكەوتايە و نەچووايە بۇ لاي موضەمىد، يان پىرىكى كۈنەپەرست منالەكەكى نەناردايە بۇ قوتابخانە. خەجى و قالەش چاك بوونەوہ. مەنجىش گۈيزرايەوہ بۇ قالە. منىش ھاتمەوہ، ھىچيان نەدامى.

ھاوولائىيەكان، وا ئەم چىرۆكانەتان خويندەوہ. ئەگونجى لاي ھەندى كەس شتىكى باش بى و رەخنە ھەلنەگرى، بەلام بى گومانم كە لاي ھەندىكى تر پەسەندناكرىت. دە با ھەرچى چۈنىك بىت، وا چاپكرا و كەوتە ناو بازار. ئىنسان كە دەستىدايە نووسىن، ئەبى لە رېى زۆربەرى زۇرا بنوسىت. وە ئەگەر رەخنەكى لى گىرا، نابىت ساردبىتەوہ، يان ورەبەردات. چىرۆكىش لە ھەموو شتىكى ناو ژيان ئەدوىت. وا ئەم جارە باسى كارکردنمان كرد لە لادىكانا، بەلام چىرۆكى ئايندەمان باسى نۆكەرەكانى مردن ئەبىت، كە ھەندىك لە بىر و باوہرەكەكى لە مامۇستاي چىرۆكنووس توفىق ھەكىمەوہ وەرگىراوہ. چىرۆكەكانمان ھەموو يەك بابەت نابن، ھىيى بىگانەشى تىائەبى و ھى خۇشمان. لەبەرئەوہ برومان وايە كە ھەتا بىت، جار لەدواى جار، چىرۆك لەدواى چىرۆك، رەخنەگر كەم ئەبىتەوہ. بۇيە چىرۆكىشمان گرتە ئەستوى خۇمان، چونكە -داخەكەم- ئەدەبى كوردى دوو شتى زۆر كەمە: يەكەمىان چىرۆك، دووھىان مەلحەمەى شىعەرى. وا من خەرىكى يەكەمىانم، دووھىشان كەوتۆتە ئەستوى شاعىرەكان.

نوسەر

(تەواوبوو)

زنجىرەى خويندەوارى بە كوردى ۳:

چاوپەروان بە، ئەى خويندەوار: نۆكەرەكانى مردن

چىرۆكى ئەم جارەمانە و بەم زووانە چاپئەكرى - نوسەر

هاته ریزه ی خه لقی*

رہسول: ئه وه بۆچی وا درهنگ هاتی؟ ده جارم نارد به شوینتا، له کوی بوویت
سه رکاره موباره که که؟

سه رکار: قوربان، له شار بووم. که هاتمه وه، مناله کان پینان وتم که جه نابت
ناردووته به دواما. وا خیرا هاتمه خزمه ت.

رہسول: ئه ی درۆزنی شهیتان، خه ریکی به درۆده له سه خۆت بیه رینیته وه.
من تازه بروام به قسه ی تو نه ماوه.

سه رکار: خوانه خواسته، قوربان درۆی چیم کردووه؟ بۆ بروات به قسه م نه ماوه؟
رہسول: چونکه بۆم دهرکه وتوووه که تو سه رکاریکی باشنیت و درۆشم له گه لا
ئه که ی.

سه رکار: من قوربان؟

رہسول: به لئ، تو خویری چه په لی درۆزن، تو له کن خۆت ریشت سپییه؟
سه رکار: کوپم، من له جیی باوکت، من به باوهش به ختوم کردوی. من جیگی
متمانهی رهمه تیه که ی باوکت بووم. من پشتا و پشتم له گه ل باو و باپیری تۆدا
هاتۆته خواره وه. عه یبه له دوای ئه وه ی گه یشتوومه ته ئه م عومره، جنیوم پی بده ی.
رہسول: ئه م قسه قۆرانه م بۆ مه که، گویم پر بووه.. من باشت ئه ناسم تو چیت.
هه تا ئیستا هه ر درۆزن بوویت، ئیستاش وا دزیتیت دهرکه وت.

سه رکار: دزیتیی چی، قوربان؟

رہسول: نازانی دزیتیی چی، ریش کلکه بارگیر؟؟ کوا ئه و گه نمه ی کرابوووه
ناو گوئی خه ت سووره که وه؟

* که مال ره ئووف محهمه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ل ۳۴۳-۳۵۴.
ره فیق چالاک، له دوا لاپه رده ا خوی دهوره کانی به م جوړه دابه ش کردووه: ۱. ره سول:
نووری عه نبه ر، ۲. دایک: ئه حمه د دلاوه ر، ۳. کچ: ئه حمه د مه حموود، ۴. کور: فایه ق دلزار، ۵.
سه رکار: ره فیق چالاک، ۶. محهمه د: ره فیق چالاک، ۷. حه سه ن: قادر دیلان.
ره نگه بی ئه م ته مسیلییه سالی ۱۹۵۲ پشکه ش کرابی. (ک.ر.)

سەرکار: ئەى ھەر لە جىيى خۆى نىيە، قوربان؟

پەسوول: كام جىيى خۆى؟ جىيى چالى چاوت؟

سەرکار: بۇ توورەئەبى قوربان؟ نەختى حىلمت بىت، لەناو ژوورە بچووکەكەى سەر دالانەكەدا دامانتابوو.

پەسوول: ھىچى تيا نەماو، لەبەرت مرم.. ريش سپىيە ئەمىندارەكە، سەرکارە درۆزنەكە. وەللا لەجياتىي ھەموو دەنكە گەنمىك، دە دارت لى ئەدەم، بى ئابرووى دز.

سەرکار: قوربان، ئىنجا خەتاي من چىيە؟ جووتيار بە جووتيار گەراوم، دانەوئىلەكەم كۆكردۆتەو و كىشەم كردوو بۇ ئىرە. من چى بكەم ئەگەر خەلقى تر دزىيان لى كردبىت، خەتاي من چىيە؟

پەسوول: ھەمووى خەتاي تۆيە، تۆ جووتيارەكانت ھان داوہ داواى پارەم لى بکەن. تۆ كەمىيان لى ئەستىنى، تۆ دەرگاي عەمارەكەت بۇ كردوونەتەوہ تا گەنم و جۆكەم لى بدزن.

سەرکار: ئەستەغفىرەللا من ئەمانەم كردبى، گەرەم. ئىمە پىشتاوپىشتمان دلسۆزى خانەدانى ئىوہ بووين. ئەمە سالىكە يەكپوول، يەكلالە و ھىچ دانەوئىلەيەكت نەداومەتى، بزانه قسەم كرد، بزانه دوو لىووم ھەلھىتايەوہ، دىتان رووم گرژكرد، قوربان؟ من خزمەتكار و نۆكەرتانم.

پەسوول: من ئەم قسە پووچانە بە عەقلم ناچن. گەنمەكەم ئەوئىتەوہ؟ باشە ئەگەر تۆ نەتدزىوہ، ئەم سالە بە چى ژياوى؟

سەرکار: بە چى ژياوم، قوربان؟ ئىنجا -ناشوكرى نەبى- ئىمە كەى ژياوين؟ بە خوا ئەگەر عەزىز ئەفەندى نەبووايە، لە برسانا ئەمردىن.

پەسوول: جارىكى تر نەلىنى عەزىز ئەفەندى، بلى عەزىزئاغا، كورپى من نابى بە ئەفەندى بۇ شاران، بۇ خوئىندن. بمزانىايە نەمئەنارد بخوئىنى، مالى خوئىندىم بەقورگرت ئاوا. من كورم نارد بۇ شاران بۇ خوئىندن، تا بىتەوہ يارمەتىم بىدا و مولك و ئەملاكەكانم زيادبكا، كەچى لىم بووہ بە مئىل، لەسەر جووتيار ئەكاتەوہ و يارمەتىي پياوى دز و درۆزنى وەكوو تۆ ئەدات. ھەى نەحلتە لە شىرى مئالى وا. سەرکار: قوربان، خەتاي من چىيە؟ عەزىزئاغا خۆشەويستى ھەموو ئاوايىيەكە و ھەموو جووتيارەكانە، سوئىن بەسەرى ئەخون.

رەسوول: سوپن بە سەرى ئەخۇن (پىكەننىكى قەشمەرىيە). بەلى، سوپن بە سەرى ئەخۇن، چونكە مالى منى كاول كىردووه بۇ ئەوان؟ ئىستا من گەنمەكەم ئەويتەوه، دىزى چەپەل.

سەركار: قوربان ئەمە سالىكە كىلى عەمارەكەت لى سەندوومەتەوه، ئىتر بۇچى.
رەسوول: ئىتر، ئىتر، ئىتر بە چالى چاوه كوت و كويزەكانت، پىرەى خەلەفاوى دزه. وهللا گەنمەكە نەھىتتەوه، لەژىر دارا ئەترىنم.

سەركار: قوربان خوا ھەلناگرى ئەم مەخسەرەم پى ئەكەى (ئەگرى). من ھەموو عومرى گەنجىتىم لە رى ئىوھدا سەرف كىرد. ئىسقانم لە رى ئىوھدا پىووا. رىشم لە رى ئىوھدا سپى كىرد. ئاوى چاوم لە رى شەونخوونى تۇدا داھات. قوربان، بە رۇژ زەحمەتكىش و بە شەو پاسەوانى مال و مولكەكەت بووم. بە ھەموو نەوعى ھەر پىت رازى بووم، ئىستا بۇ وام لى ئەكەيت، من لە جى باوكتم، من بەخىوم كىردى، من خزمەتكارى بووم..

رەسوول: بىرپىتەوه ئەم نووكەنووكە پىرەكەر. خزمەت خزمەت بە خىرى باوكت خزمەت كىردووم، من تۇ و عائىلەكەتم ژياندووه.. من نەمەھىشتووه ئىوھ بىرمن.
سەركار: خۇزگە بىر دىنەنە و رىزگار بوونىيە.. قوربان، خوا لەسەر حەق بىت... دىنەيەك كەوتوون وەفاى لى سىراوھتەوه، بەزەى و رەحمى لى ھەلگىراوھ.

رەسوول: بەزەى و رەحم و وەفا بەرامبەر بە دىكى وەكوو تۇ؟
سەركار: قوربان، وەللا دىز نىم، بىللا دىز نىم، دىزىم لى نەكردووى. قوربان، گونىيەك گەنم ئەوه ئەھىنى.

رەسوول: چۇن ئەوه نەھىنى؟ نەھىنى مەعناى چى؟ بە خوا، بە خوا لەسەر ئەو گونىيە گەنمە ھەلئەواسم.

سەركار: كەواتە قوربان لەسەرمى حسابكە، لە حەقەكەى خۇمى دابشكىنە و عاجزەبە.

رەسوول: عاجزەبەم؟ ئاوا، ئى.. ئى، ئەوا بەتەواوى دەرەكەوت كە تۇ دىزوتە. من زو زانىم كە ئەمە ئىشى تۇيە.. ئەگىنا بە چى و بۇچى چووتە شار.

سەركار: ئىنجا كى ئەلى قوربان من چووم بۇ شار؟

رەسوول: ئەى نەختى لەمە وپىش خۇت نەتوت؟

سەرکار: خەجی کارەکەرت چوو بۆ شار هەندێ چتیۆکەیی بە قەرزی بۆ داپۆشینی عەرەتی منالەکان، قوربان.

پەسوول: ئەی توو لە کوو بووی؟ راستم پێبلی عەفوت ئەکەم لە گونییە گەنمەکە و ئیستایش دە دینارت ئەدەمی لەسەر حیساب.

سەرکار: قوربان، لە مالهو بووم، عەزیزئاغا گەرەیی کردبووین.

پەسوول: زۆر زۆر باشە، کیتی تریشی لی بوو؟

سەرکار: ئەولقادر و حەمەسوور و فەتاح و شەریفی مامە و حەسەن.

پەسوول: زۆر جوان و بەجینی، هەرچی دەمراستی دینیەکە یە لەوی بوو، ئیی، باسی چیتان ئەکرد.

سەرکار: قوربان، باسی زەرەعت و زەوی و ئافاتمان ئەکرد.

پەسوول: چیی تریش.. باسی چیی تریشتان ئەکرد؟

سەرکار: باسی مەکینەیی تازە و یارمەتیدانی یەکتی.

پەسوول: ئیی، ئیی، باسی چیی تریش.

سەرکار: قوربان، ئیتر هیچ.

پەسوول: چۆن هیچ؟ هیچ مەعنای چی؟

سەرکار: بە قورعان، ئیتر باسی هیچمان نەکردوو.

پەسوول: ئینجا کەواتە قورعان بۆ ئەخوی؟

سەرکار: بۆ ئەو هی بروام پێبکەیی، قوربان. چونکە -ناشوگری نەبی- برواکردن نەماوە، یەکتیک خوی ئەکوژی لە پێی خەلقییا.. حەیا و ئابرووی ئەچی، بی نان و بی ئاو ئەکەوی، کەچی هەر بروای..

پەسوول: توو جاری بروا بخەرە ئەو لاوە، عەزیزی کورم ئەیوت چی؟

سەرکار: باسی شاری ئەکرد، باسی مەکینەیی تازەیی ئەکرد.

پەسوول: چیی تریش؟

سەرکار: ئیتر هیچ قوربان..

پەسوول: کەواتە خەریکی پیلانگیرین، ناکەس بەچەینە، بە ئیو و بە عەزیزی کورم خەریکن دزیم لی بکەن؟

سەرکار: ئەستەغفیرەللا، قوربان ئیمە حەدمان چییە دزی لە تۆ بکەین، ئیمە
نۆکەری راستی ئیوەین.

پەسوول: شەرت بێ ئیستا هەلتواسم.

سەرکار: قوربان، بۆ خاتری خوا ئەگەر ئابرووم بەری، دلم بە بەریهوه نەماوه،
ئەمرم. بۆ خاتری خوا عەزیتم مەدە؟

پەسوول: ئەمری چش، چاوت دەرئەهات.

سەرکار: ئەها مەعزەن لیلای قوربان، بینە دەستت ماچئەگەم، بینە پیتاوه کانت ماچکەم.

کچ: ئەوه چییە بابە، ئەوا بۆ وا کەوتوویت لەسەر ئەو زەوییه؟

سەرکار: هیچ کچم، تۆ بۆچی هاتی رۆلە؟ دوو قسه لەگەل رەسوول ئاغا ئەگەم.

کچ: قسه کردن وا ئەبیت، هەلسەرە پنیان؟ چیت لێ ئهوی ئاغا؟

پەسوول: باوکت دز و درۆزنە.

کچ: باوکت دز و درۆزنە؟ ئیمە دزین. ئەمە حەوت سالە کارەکەرم لە ماله کاتا،

چیم لێ دزیویت؟

پەسوول: باوکت فەردەییکی خەت سوور گەنمی دزیوه.

کچ: باوکت؟

پەسوول: بەلێ، باوکت.

دایک: ئەوه چییە رۆلە؟ (بە هەلەداوان و ئەکیشی بە سنگی خویا) ئەیه رۆ باوکی

حەمە؟ ئەوه بۆ کەوتوویت؟ بۆ ئەگریت؟

سەرکار: هیچ ئافرەت، بڕوام پێ ناکات، ئەلێ گەنمت دزیوه.

دایک: چی؟ گەنمی چی؟ بەزیادنه بێ یا خوا.

پەسوول: ئیوه ئیشتان چییە لێره؟ یا ئەللا بۆ دەرەوه با گال نەدەم...

دایک: گال ئەدهی چی؟ چی لەمە زیاتر؟ هەلسە با بڕۆین پیاوہکە، هەلسە.

سابیرم بە بەشت خوایه.

پەسوول: بۆ کوێ؟ ئیوه بڕۆن، با ئەم لێره بمینیتەوه.

سەرکار: قوربان بیکە بە ساقە سەری عەزیزئاغا، بیکە بە ساقە سەری خۆت،

وا دلم پچرا.

په سوول: دزی هه روا خوراییه؟

دایک: من دزیم، من دزیم، من گونیه گه نمه که م دزی، باشه. ده چی نه که ی بیکه.

سه رکار: ئافرهت توی چی؟ ئافرهت برۆن ئیوه.

په سوول: ئیوه زور بی ئابروو و دهم دریژ بوون. ئه رۆن ئیستا که، گال ئه دهم تیتان هه لدهن.

کور: چیه ئه وه بابه؟ مام سه عید ئه وه بو وات لی هاتووه؟

په سوول: تو هه قت چیه به سه ره وه.

کور: چۆن هه قم چیه؟ ئه ی من کورت نیم، بو وات له مام سه عید کردووه؟

په لپی چی پی ئه گریت؟ عه یب نییه ئه مه؟!

دایک: ئه ی به قوربانی ناوی دهمت بم، له ده ورت گه ریم، عه زیز ناغا چاوت لینه

باوکت چی له باوکی هه مه کردووه؟

په سوول: ئه وا پی م وتی عه زیز له قسه و ئیش و کاری منا هه لده یتی، بی به ریت ئه که م

له هه موو شتیک. من بو یه به توم خویند، که یارمه تیم بدهی.... که پشتم بگری.

کور: من له خویندنه وه فیزی ئه وه بووم، پشتی هه ق و راستی و داد بگرم، من

یارمه تیی نا هه ق ناده م.

په سوول: ئه م قسانه بکه ی، بی به ریت ئه که م.

دایک: باوکی هه مه، باوکی هه مه، بو وا ئه که ییت.

سه رکار: دلّم، ئای دلّم، خوا یه... له سه ر.... هه ق بییت.

کچ: ئه ی هاوار باوکه رۆ (ئه گری) باوکه رۆ.

دایک: (ده ست ئه کات به گریان) باوکی هه مه، مردی.... (ده ست ئه دا به سنگا)

خوا یه له سه ر هه ق بییت.

کچ: پشتی شکاوم باوکه رۆ.

په سوول: ئاده ی مارف، ئه هه، ره شید، ئه و مه یته بنیژن و مالی سه عه ش ئه بی

بارکهن، لیره نه میتن.

دایک: ئیمه خوامان هه یه.. لیره نا له شار... که ئیمه به کاره که ریتی و جلشوری

پازی بووین، نامرین له برسانا.. به لام خوا له سه ر هه ق بییت.

(کچه و دایکه ئەگرین)

(مۆسیقایێکی غەمگین)

پەسوول: ئای، ئای چاوم، کۆرە عەزیز، پۆلە عەزیزە.

(هاوارئەکا) چاوم کۆیربوو، عەزیز.

کۆر: چیبە ئەو بەبە بەم نیووەشەو؟ چیبە؟

پەسوول: نازانم برووسکە یەک دای لە چاوم، چراکە داگیرسێتە.

کۆر: برووسکە ی چی؟ ئەئێ ئەو نییە چرا داگیرساو.

پەسوول: کوا چرا؟ کامەتا چرا؟ گالتەم بێ ئەکەئێ، خۆ من باوکتەم پۆلە؟

کۆر: وەللا و بیللا داگیرساو، بۆ بڕوات بە هیچ نەماو؟

پەسوول: ئینجا کەواتە کۆیربووم (ئەقێژینی).

کۆرە چاوم نابینی. چاوم نابینی، کۆیربووم، ئەئێ هاوار کۆیربووم (ئەگری).

کۆر: لا حەولە وەلا قوووەتە ئیلا بیللا، ئیستا هەر چاوت لە هیچ نییە؟

پەسوول: لە هیچ، هیچ نابینم، (ئەگری) کۆرە فریامکەو پۆلە.

کۆر: هەلسە باچین بۆ شار بۆ لای دوکتور.

(مۆسیقا)

پەسوول: عەزیز.

کۆر: بەئێ بابە.

پەسوول: چەند سال لەمەوپێش مامسە عید عەمری خوای کرد؟

کۆر: دوانزە سال ئەبێ.

پەسوول: ئیمشەو هاتبوو خەوم، چاومی چاک کردو.

کۆر: بەراستە ئەو بەبە.

پەسوول: ئەئێ خۆ درووناکەم. منالەکانی چیبان لێ هات، عەزیز.

کۆر: ئەو پۆژە کۆچیان کرد بۆ شار.

رہ سوول: چند منالی ھه بوو؟

کور: دوو کور و کچیک.

رہ سوول: کورھکانی ناویان چی بوو؟

کور: گورھکھیان ناوی محمہد بوو، ئهوی تریشیان حه سھن، کچھکھشی ناوی بهی بوو. بهلام تو گویت لی بی بابھ، ئه زانی چی له م غه زه ته یه دا نووسراوه؟

رہ سوول: چی نووسراوه؟

کور: باشترین دوکتوری چاو که تازه له ئه وروپاوه هاتوته وه، عه یاده که ی وا له خانووی ژماره ۱۰۵/۷۷.

رہ سوول: کورم داد له دهرمان برآ، ئه مه دوانزه ساله من خوم پیشانی دوخته ر ئه ده م، تازه به ته مای چی بم؟

کور: وهره به قسم بکه و با ئه م دوخته ره ش تاقی بکه یه وه، خو هیچمان له کیس ناچی.

رہ سوول: کورھ، خوی ئه کرد هه موو مولک و مالم نه ئه ما، به شه رتی چاوم چاک ببووا یه وه. ئینسان له ش به بار و کویر بیت، چی له مالی دنیا بکات.

کور: ئه ی که جارن ئه م قسانه م له گه لا ئه کردی، بوچی توورھ ئه بوویت. ئینسان نابی له ری پاره و مولک زورکردنا ناحه قی بکات. سهروه تی دنیا چلکی دهسته، زولمکردن شتیکی ناشیرینه. کی مرد و شتیکی له گه ل خویا برده قه بره وه؟!

رہ سوول: ئه مانه هه مووی راستن، کورم. ئیستا ئه لی چی، بچین بو لای ئه م دوخته ره تازه یه؟

کور: هه لسه با برۆین.

(مؤسیقا)

حه سھن: کاکه.

محمه د: ئه لی چی باوکه که م.

حه سھن: ئه وه رھ سوول ئاغا و عه زیزی کوری نییه؟

محمه د: با خویان، تو بلینی بو کوی بچن؟

حەسەن: من خۆمم پىن راگىرناكرى، وا سەعاتى تۆلەسەندن و ئىنتىقام ھات. ئىستا شويىنى ئەكەوم و ئەيكوژم، تۆلەى باوكمى لى ئەكەمەوھ. تۆلەى داىكمى لى ئەكەمەوھ كە لە رى پىگەياندى ئىمەدا ئەوھندە خۆى پەتەنەوھ، ھەتا بە سىل و دىقەوھ مرد.

محەمەد: گوى بگرە برا؟ ئىمە خويىندەوار و تىگەيشتووين. لەپاشا ئەم كابرايە خوا تۆلەى لى كرىدەوھ و ئەمە دوانزەسالە كويىر و موزمەعيلە، عەيبىنيە تۆ كابرايىكى تىنەگەيشتوى كويىر بكوژىت؟ وازى لى يىنە برا، لە جىي خراپە چاكە بكە.

حەسەن: ئەوھ خۆ يەن بۆ عەيادەكەى ئىمە.

محەمەد: وا مەلى.

حەسەن: تەماشاكە وا سەركەوتن.

محەمەد: حەسەن، ناشيرىنتىر شت لە دنيادا ئەوھيە كە ئىستا تۆلە لە كويىر بكاتەوھ. توو قەبرى باوكم، ئەگەر دەستى لى بەدى؟ عەيبە لەسەر بەرەى خۆت ئازارى ھىچ كەسىك بەدى. بەلىن بىت حەسەن.

حەسەن: بەلىن بىت كاكە.

كور: پوژتان باش.

محەمەد: پوژباش، فەرموون.

كور: كامتان دوكتورن لوتفەن؟

محەمەد: ھەردووكمان دوكتورىن، ئەو لە ناوسكا و من لە چاوا شارەزام.

كور: ئەمە دوانزەسالە دوكتوربەگ باوكم چاوى....

محەمەد: بەلى، بەلى، فەرموونە ئەم ژوورە، با فەحسى بكەم.

پەسوول: كورم، من زۆر دەولەمەندم. ئەگەر چاكت كرىدەمەوھ، شەرت بى بە شەرتى پياو، ھەرچىيەك و ھەرچى چەندىكت بوئ ئەتدەمى.

محەمەد: پەلەمەكە، با جارئ فەحسىكت بكەم. ئا حەسەن ئەو پەردانە دابدەرەوھ.

ئىي، ئىي، جەنابت چاوت چاك ئەبىتەوھ.

پەسوول: چاك ئەبىتەوھ؟ ئەى بە قوربانى دەمت بم، ھەرچىيەكت ئەوى حازرم.

كور: دوكتوربەگ ئومىد ھەيە؟

محەمەد: بەلێ، هیوام ئیجگار زۆره به چاکبوونهوه، به لام پنیوستیی به
عهمهلیاته. ئەبێ عهمهلیاتی بکه م.

پهسوول: قوربان بیکه، هه ر ئیستا عهمهلیاتم بکه.

محەمەد: جه نابت، کورپی ئەوی، وه نییه؟

کور: بەلێ، ناویشم عهزیزه، ئیمه به زۆری له لادی دائه نیشین.

محەمەد: رازیت به عهمهلیاتکردنی باوکت؟

کور: بەلێ، رازیم.

محەمەد: باشه، فەرموو جه ناب پال که وه. ئادهی حه سه ن ئەو ئەده واتانهم بۆ

بیته لوتفهن. (تهق تهق)

پهسوول: ئای، ئای دوکتور ژان ئەکا.

محەمەد: قهیناکا، ئیستا لی ئەبیته وه.

پهسوول: ئا، ئای دوکتور به گ.

محەمەد: تۆزیکمان ماوه، دان به خۆتانا بگرن.

پهسوول: ئای، ئای.

محەمەد: ته واوبوو، ئا وهره له گه لمانا بیچچه، حه سه ن.

ئهم لایه ی بگره.. ئا باشه، راوهسته با لیره دا بیبه ستین.

پهسوول: قوربان دوکتور به گ خۆ ئەوه هه موو سه رمتان پینچا.

محەمەد: له پاش نه ختیکی تر ئەیکه ینه وه، لوتفهن نه ختی بی ده نگ به.

کور: دوکتور به گ ئوتومبیلتان کریوه؟

محەمەد: نه وه لالا جارێ هه ر به پین ئەرۆین. ئوتومبیل زۆری ئەوی. له پاشا ئیمه

به شی زۆری ئەو که سانه ی دهرمانیان ئەکه یین، فه قیرن. خواش هه لئاگری ئینسان

پاره له بی پاره ی دامای بارکه وتوو بسینیت.

کور: ده قوربان هه مانه. ئەگه ر خوی کرد و ناجیح بوو، ئەوه چی ئەکه ی دوکتور به گ؟

محەمەد: ئەیکه مه وه.

پهسوول: دوکتور به گ قسه بکه م قهیناکا.

محەمەد: قهیناکا.

پەسوول: چاوم لە رووناکییە، ئەو پووناکییە. کورە عەزیز بەرچاوم
پووناکبوووە.

کور: ئۆخە، خوا سەد شوکور.

محەمەد: حەسەن تۆزێ ئێو پەردە پەنجەرە یە لایە.

پەسوول: ئۆخە، ئەمە پەنجەرە، ئەو کورسی؟ ئەو پەسم، ئەو تۆ. ئۆخە
خوا چاوم کرایە. چەند ئەفەرموی دوکتۆر بەگ حازرم... مال، مولک، کۆشک، پارە.

دوکتۆر: من هیچ ناوی بۆ خۆم، شتم ئێوی بۆ خەلقى حازریت.

پەسوول: چۆن یەعنی؟

محەمەد: کۆشکە کەت ئەکەم بە نەخۆشخانە دێیە، تۆ بچۆرە مایکی بچوکتەرە.

پەسوول: باشە حازرم، چیی تریش؟

کور: ئینجا نۆبە منە، منیش قسە ئەکەم.

پەسوول: بلێ، بزەنم تۆ ئەلێ چی؟

کور: بەشی لە زەویەکانی خۆمان دابەش بکەین بەسەر ئەو جووتیارانەدا کە
زەویان نییە.

پەسوول: قەیناکات ئەمیش ئەکەین. من کە چاوم چاکبوووە، بەم ئاواتە
گەیشتم، ئیتر هیچ ناوی.

حەسەن: قوتابخانە یە کیش لە دێیە کەدا ئەکەینەو.

پەسوول: بەسەر چاوم.. یا ئەللا با برۆین، من لە خزمەتتانام.

محەمەد: ئەو منالەکانی مامسە عیدت لەبیر چوو؟

پەسوول: کێ، مامسە عید؟ ئەوی پیم بلێ لە کوین هەزار دیناری هەر مژدانە
ئەدەمی، تۆ ئەیانناسیت دوکتۆر بەگ؟

محەمەد: بۆچی؟ چییان لێ ئەکەیت؟

پەسوول: زەویان ئەدەمی، خانوویان ئەدەمی، پارەیان ئەدەمی، ئاخ ئەم
کویریەم خۆی ئەوان بوو. ئاخ لیم ببوردنایە پینش ئەو هی بمرم.

محەمەد: بە یەک شت لیت ئەبوورن.

پەسوول: چییە ئەو شتە؟

محەمەد: بېئىتە رېزەى خەلقى، بېئىتە رېزەى خەلقى.
پەسوول: تۆ، ئۆ، مەحمەدى مامسەئىد نىت، دوكتوربەگ، تۆ دەنگت لە باوکی
پەحمەتت ئەچىت، تووخوا ئەو نىت؟
محەمەد: بەلى ئەوم، ئەویش حەسەنى برامە.
پەسوول: (دەست ئەکات بە گریان) ئەى لە بەرزى ئیوہ و نزمى من، بەلام دا
لە زۆردارى، لىم ببورن کوپم، منىش هاتمە ریز. چى خىزى خەلقى تىايە، با ئەوہ
بکەين. ئەوى لەمەودواوہ زولم و زۆر بکات، نەحەتى لى بىت.
محەمەد: چاوت لىتە حەسەن، چاکەکردن خراپىش چاک ئەکا. چاکە بچىنە، تا چاکە
بدروویتەوہ. وا ئەمىش هاتە ریزی خەلقى، چونکە چاوى کردەوہ. دەى بۆ
فرياکەوتنى لادى، فرياکەوتنى لادى... بۆ دىيەکەى خۆمان، بۆ دىيەکەى خۆمان.

(تەواو)

نه نجامی زور خوری*

(۱۹۵۲؟)

عوسمان: (له بهر خویه وه) وا سهعات ههوتی به یانییه و کهچی گولچین هیشتا هه لئه ساوه چا لی بنی. به خوا چاک تووش بووم به دهست گولچینه وه. ئینجا هه لئه ساوه ئه وچاتر، بو خوم ئه چم بو مووبه ق، هه رچییه کی لی بوو، ئه یخوم.
(لیدانیکی موسیقا)

ئه للا بونی مووبه ق چه ند خوشه، کوا په نیره که....
په نیر.. په نیر.. ئیی ئه مه جارئ ده هیلکه که ی دوینییه.. باشه چواری به ناشتا هه لئه قولینریت.. ئیی په نیر کوای، مردوت مرئ، .. ئه میش په نیر.. ئه ی ئه مه چییه ئه لئی دوشاوه؟ ئا ئه مه.. ئه مه هینه.. کورپه هین.. دوشاو، نه هه نگوینه.. ئه ی گیان، هه نگوین گیان (ئه خوا) ئم.. چ ئاخ.. پیغه مبه ر، گولچین جارئ هه لئه سی.. ئاخ....
گولچین: ئاوا، دهک موباره که نه بی له عه مرت..
عوسمان: گ ... گ... گ... گولچین گیان. گول.. چین .. گولچین به چین.. گول ئه بارئ له رووی زهمین.. گولچین گیانی باجی هه مین.. تو گولی گیانه که م. ماشائهللا.. به م به یانییه ئه لئی خونچه ی گوله باخی.. لیکي ده مت ئه لئی ئاونگی به ره به یانی به هاره.

گولچین: چه نه چهن، چه نه بازه ی درۆزنه ی تیرنه خۆره ی گامیتشه.. خه ریکی به قسه ی لووس ته فرهم بده ی، ئه وه چی ئه که ی؟
هه نگوین و په نیره که ئه خوی؟

* که مال ره ئووف محهممه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ل ۳۵۵-۳۶۳. جیگه ی گوته، دهوری ئه کته ره کان نیشانه نه کراوه که کئ و کئ به پینی چیرۆکه که دهینوینن. راستیییه که شی له دهفته ره که وه دیاره بیکه م په ره ی دراوه و لی کراوه ته وه، بویکا وئ ده چی دابه شکردنی ده وره کان له ئه و په ره یه دا بی و له دهست چوو بی. رهنگ بی ئه م ته مسیلییه سالی ۱۹۵۲ پیشکه ش کرابی. (ک.ر)

عوسمان: نه وه لالا نايانخوم... هر تاميان ته كه م، بزائم نه ترشاوڼ.

گولچين: كورپه تامي چي پياوه كه، بؤ وا له خوت ته كه ي؟ بؤ به هيچ تيرنابي بؤ خاتري خوا؟ بزانه وه كوو خه لقي دوو پارچه شت وا له ماله كه مانا، هر چي مه عاشيک وهر ته گريت، هر ته يده ي به له وسي دهمتا، بؤ وا ته كه يت، بؤ؟
عوسمان: ئينجا چيم كردووه، ئافرهت؟ تو به م سباهي سالحانه هيشتا خير و شه پ به ش نه كراوه، بؤ چي بيانووم يي ته گريت؟

گولجين: خير و شه پ دهمي كه به ش كراوه، به قورباني چاره نووس بم كه شه ريكي وه كوو توي كرد به تووشمه وه.

عوسمان: گولچين، خوانه خواسته چي؟ له م بيست ساله دا چوار روژي ساغ نه بوويت، يان پيچ به سكتا هاتووه، يا به رچاوت ئاوساوه، يا ليرت دهر داوه، يان ئينته لات كردووه، كورپه ئيتير بليم چي؟ ته گهر عوسمان تووشى ئيسقاي ته پلي نه بووي، چي ته ليى بيلي.

عوسمان: ئي ئافرهت كه س هه يه له دنيا دا نه خو ش نه كه ويت؟ كه س هه يه هه تا دنيا دنيا يه هر گهنج و به قووهت بيت؟ ئي جگه له م هه ش، من شوکور هر گهنج.
گولچين: (پي ته كه ني) چي؟ گهنجيت! گهنجي چي؟ ته ليى بيلم شه يتان، به و ورگه ده هوله ته وه ته ليى مانگي خوته، رووت يه ت به م بليى گهنج. بچوره شاري كه س نه تناسي، خوت هه لكيشه پر به كراسي.

عوسمان: حه ي حه ي حه ي له گوله چل دهم... ئينجا من چون دهره قه تي تو يه م..
ئيستا ته مه وي بړوم بؤ دا يه ره.

گولچين: ئينجا بؤ ناروي؟ كه س ريگاي لي گرتووي؟

عوسمان: ئه ي چانه خومه وه؟ نان نه خوم... يه عني هه موومان نان نه خوين، چانه خوينه وه؟

گولچين: ئه ي نه وه هه موو هه نگوين و په نيره ت نه خوارد؟ ئه ي چوار هيلكه ت هه لنه قورا ندووه؟ ئيتير ناني چي، عوسمان ئاغا؟

عوسمان: دهنگ هه لمه بره، با نووري گوئي له قسه كانمان نه بيت، ئافرهت... قسه ي راست ته وه يه م به بي خواردن ناژيم.

گولچين: ئه م عاليه م هه موو به بي خواردن ناژين... به لام پيشينان وتوويانه "هه موو شتن به خوئ، خوئيش به مه عنا".

عوسمان: ئامەننا.. بەلام ھىي وا ھەيە خۆي كەم ئەخوا، ھىي وا ھەيە زۆر... دە
بىنە شتى با بىخۆين. ئافرەت، دنيا ئەبىرپىتەو، بىنە دەي.

گولچين: ئىنجا ئەو تۆ لە گرانى و ھەربا چى ئەكەي، بۆ خاترى خوا؟

عوسمان: گرانى و ھەرب ماناي چى؟

گولچين: چۆن گرانى و ھەربەكەي چەند سالىك لەمەوبەرت لەبىرچووەو كە
ھەموو شتىك قاتبووبوو؟

عوسمان: ئىنجا ئىمە ھىچمان لىھات؟ مردين؟

گولچين: ئەو ھەلە كەلاوھەكەمان فرۆشت. ئەمجارە چى بفرۆشين و بە چى
بژين. نەگبەت تۆ ئەمە گەوگىپالت بىت؟

عوسمان: ھەموو كەسك ئەلى ھەرب نابى و جارىكى تىرش گرانى قەت
داناكەوئى و براپەوھ.

گولچين: چۆن ئەزانى جەنگ ناقەومى و گرانى نابى؟

عوسمان: ئەزانم، چونكە خەلقى ھەموو تىگەيشتون كە جەنگ و شەپوشۆر و
گرانى شتىكى پيس و خراپە، چونكە ھىچ كەرىك نىيە لەم دنيايەدا پىنى خوش بى
منال و كەسوكار و خوشى بكوژرى، مالى برووخينرى، برسى و نەخوش و ھەزار
بكەوئى. كەس نىيە ناز و نىعمەتى ئاشتى و ئاسوودەگى و كامەرانى نەوئىت.

كابرايىكى تىر ئىستا ھەزناكات برسى بىت. كابرايىكى برسىش، نايەوئى بمرىت.
من و توش ھەزناكەين بكوژرىين. ھەموو شتىكى ئەم دنيايەش بە ھەزە.

ھەموو دنيا كە وتى ھەزناكەين، يەعنى ھەزناكەين. دە ھەلسە، نان بىنە.

گولچين: قەت نەمئەزانى زۆرخورىكى وەكوو تۆ ئەمەندە شت ئەزانى و شتى
وا جوان ئەكەي.

عوسمان: من دائىمە قسەي جوان ئەكەم، چونكە تىرخواردنم بە قسەي جوانەوھ
وہستاوہ. توش قسەي جوان بكەي... خواردنم بۆ بەپنى، تا شەپ نەقەومى.

گولچين: شەپى چى بەزىادنەبى؟ ديسانەوھ بەزمەكەيە؟

عوسمان: شەپى گەورە نا، يەعنى لە مالەوھ.

گولچين: ھەت چىيە شەپبەكەيت، خوا نەبىرى، نوورى گيانم وا لە پىشت. شەپبەكەي
دەرتتەكەين. لەبەرئەوھ بۆ خۆت دانىشە لەگەلمانا پاروويەك نانى رەھەتى بخۆ، تىرنەخۆر.

عوسمان: ده بینه نانی رهحەت، گولچین گیان.

گولچین: ئیستا هیلکهیهکی دهلهمه و پارچهیهک په نیرت بۆ ئەهینم، به یهكدوو چاوه بیخۆ و برۆ بۆ دائیرهکەت.

عوسمان: چی؟ هیلکهیهک؟ من بهمه تیرناخۆم. تۆ ئەتەوئ من له برسانا بکوژی؟ تۆ گەمارۆی من ئەدهی له ناحیهی ئیقتیسادییەوه؟ تۆ جهنگی سارد لهگەڵ منا ئەکەهی؟
گولچین: حەیی حەیی له ورگه، قسهی ناو رادیۆ و ناو غەزه تەم لهگەڵ ئەکات. لهوهی پێموتی زیاترنییە. ئەیخۆی بیخۆ، نایخۆی کهیفی خۆتە.. ئەلێی چی؟
عوسمان: تۆ هەموو جارێک هەر حەقی فیتۆ بەرامبەر به من بەکارئەهینی، لهبەرئەوه وا چاکه جارێ ئەمه بخۆم، هەتا ئەم حەقی فیتۆیه لهناوئەبەم.

(مۆسیقا)

گولچین: نووری، نووری، باوکهکەم، ده ههلسه بهس سهعی بکه رۆله، سوّمای چاوت چوو، وا نیوه رۆیه، ئیستا باوکت یهتەوه.

نووری: ئینجا باوکم یهتەوه چی بکه؟ ههزار جارم پێوتی که من سهعیم کرد، بانگم مهکه، قسهم لهگهلا مهکه، سهعی ئەکەم، سهعی.

گولچین: ئاخر رۆله سهعی نهبرایه وه، به شهو هەر سهعی، به رۆژ هەر سهعی. نووری: ئینسان به سهعیکردن دەرئەچیت، به سهعیکردن شت فیرئەبیت، به سهعیکردن ئەگاته هەموو هیوایهک.

گولچین: تۆ به قوربانی دەمت بم، به قوربانی هیوات بم، رۆله گیان. ئەلیم نهختی بهفرت بکریایه، باوکهکەم.

نووری: باشه بینه پاره، چیت ئەوئ دایه گیان.

گولچین: قبوولی و بامیه. مریشکیکیشم بۆ باوکت سوورکردۆتهوه.

نووری: تووخوا دایه ئەم هەموو مەسرهفە مەعنای ههیه؟

گولچین: بلیم چی رۆله، بهدهست منه؟

نووری: بایی هەر ده فلسهکه بکرم؟

گولچین: ئا باوکهکەم.. زوو بینهتەوه.

عوسمان: (له دەرگا ئەدا)
 نووری: کتیبه ئەوه؟
 عوسمان: من، منم پۆله، بیکه رهوه گه رما پرووکا نمی.
 (ئەفیشکیننی) کوا به فراو، ئا فرەت؟ دە ی خیرا.
 نووری: وا ئە چم به فر ئە کرم.
 عوسمان: هینشتا نه تکرپوه، پۆله؟ خیرا که خیرا؟
 گولچین: ئاوی ساردمان هیه به بوت بینم.
 عوسمان: نه، با بیته وه (ئەفیشکیننی)، ئای که گه رمه، ئای که گه رمه!
 گولچین: ئە وه ئوغریت؟ بو کوی؟ بو کوی؟
 عوسمان: هیچ، هه ر وتم بزنام چیت لی ناوه؟
 گولچین: ده جله کانت دا که نه و قاچ و قولت بشو و ئیسراحه تی بکه، بو ئە وه نده
 چا و چنۆک و سه رسوال که ریت، بو خاتری خوا.
 عوسمان: جاری پیم بلی مریشکه که ت سوور کردۆ ته وه؟
 گولچین: به لی، کردوومه، قبوولی و بامیه ش.
 عوسمان: ئە ی بژین. گولچین، تو زور ره سه نیت، من چاکم کرد تو م هینا. تو
 ژنیکی زور مومتاز و نایابیت، تو...
 گولچین: له سه ری مه پۆ و درۆمه که، بلی چیشتلینهر و کاره که ریکی چاکیت.
 عوسمان: من، من وا نالییم، هه دم چیه؟ ها ئە مه م لی بگره.
 گولچین: ئە مه چیه؟
 عوسمان: ئە مه -قوربان- خه یاره بو دۆ غره مه به نه ختی کشمیشه وه، تو زنی قه یسیش،
 ته ماته یش بو زه لاته، به لام تووخوا -گولچین گیان- نه ختی پۆن زه یتوونیشی پیوه بکه.
 گولچین: ئە مه بو که ی پیاوه که؟
 عوسمان: بو ئیستا، بو قاوه لتی، ئا فرەت.
 گولچین: تووخوا ئە مه حاله، تووخوا ئە مه وائهبی که تو ئە یکه ی؟
 عوسمان: گولچین گیان، توو قه بری ره حمه تییه که ی باوکت ئە گه ر به سه رما
 هه لشاخی، با به ئیسراحه ت نانه که مان بخۆین و به دلمانه وه بنووسیت.

نووری: بابە، ئەم بەفرە زۆرە یان کەم؟

عوسمان: باشە، باییی چەندە؟

نووری: باییی دە فلس.

عوسمان: ئەی بۆ باییی بیستت نەکری پۆلە. دە بیخەرە ناو کووپەکەو، تیی کە ئافرەت وا مردم لە برسانا.

گولچین: ئینجا ئەو بە باوکی نووری چوارپینچ پۆژی تر چی ئەکە؟

عوسمان: چی قەوماو دەسان، ئافرەت؟ چیت بیستوو؟ نەمانووت حەرب ناوە و مەن.

گولچین: بەلێ و تمان، بەلام چوارپینچ پۆژی تر پەمەزانە.

عوسمان: چی چ چ... پەمەزان، ئینجا بەخیربیت.

گولچین: بە سەری تۆ، مەن و نووری قەرارمان وایە بە پۆژووئەبین.

عوسمان: خیری پێوێه... خۆزگە منیش بمتوانیایە.

گولچین: بە سەری خۆت بتوانی و نەتوانی مەن هەتا عەسر لە خەو هەناسم و باوکیشم زیندوووبیتتەو، چیشتی بۆ لێ نانیم.

عوسمان: ئینجا ئەمە مەعنای ئەوێهە کە ئەتەوی بمرکۆژی، ئافرەت.

گولچین: بە خوا ئیتر کەیفی خۆتە. بۆ نایە وەکوو ئەم هەموو خەلقە پووبکەیتە

قاپیی خوا و بۆ خۆت بە پۆژوووبیی و نەختی ئیسراحت بەدەی بە لەشت.

عوسمان: ئیسراحتی مەن لەو دەدایە خواردنی چاک بخۆم و لەسەریشی مەرۆ.

ئادە پۆلە ئەو بامیئە بینەرە لامەو. دە تۆ ئەو مریشکەشم بەرە دەست، پۆلە.

ئەو دەستەکانت خۆش بێ، گولچین گیان. ئال، ئەلێ دەنووی کەو. یا ئەللا

بیسمللا. ئەوی زوو نەیت، بەشی خوراو.

(مۆسیقا)

عوسمان: ئای، ئای باوکە گیان... سکم شەقی برد، دوکتۆر گیان ئامان..

دوکتۆر: هەزار جارم پێوتی ئەوێهە مەخۆ. کاک عوسمان ئەوێهە مەخۆ،

زۆرخواردن هەزار نەخۆشی پەیا ئەکات.

عوسمان: ئینجا کوا هیچم خواردوو، بۆ خاتری خوا.

گولچین: ئینجا ئەو دوکتۆر بەگیش خۆمانە، گواهی چی ماوێ نەخۆی؟

عوسمان: تو حیات بر دم گولچین له ناو خه لقا، ئەمەندەت وت زور ئەخوا، تا به چاوه وه بووم.

دوکتۆر: چاوی چی کاک عوسمان، تو له کن خۆت خوینده واری، قورحە ی مه عیدەت تووش بوو.

عوسمان: قورحە ی مه عیدە؟ برینی ناوسک؟

ئە ی مال ویران خۆم، ئای....

دوکتۆر: هەر ئەمه نییه، کاک عوسمان. دلێشت زه عیف بووه، چونکه به ز و پوو بهریان گرتوو و جگه ریشته خراپ بووه.

عوسمان: کورە، ده ئیجگاری بلێ ئەمری و برایه وه.

ئە ی هاوار، بگه نه فریام. نامه وی بمرم، نامه وی، گولچین گیان. دوکتۆر گیان چیم لی ئەکە ی. بۆ خاتری خوا چاک ئەبمه وه؟

دوکتۆر: من یارمه تیت ئەدهم، به لام چاک بوونه وه به دهست خۆته.

گولچین: به دهست ئەو نییه، به دهست منه دوکتۆر به گ. چی ئەمر ئەکە ی، من جی به جی ئەکە م.

دوکتۆر: مه سه له پارێزگرتنه.

گولچین: زۆر به جییه، فه رموو....

عوسمان: چی به جییه، ئافرهت؟ تو له خۆته وه بۆچی بووی به والی به سه رمه وه؟!

گولچین: بۆ ئەوه ی نه مریت، بۆ ئەوه ی چاک بیته وه.

دوکتۆر: بی گومان به عوسمان ئەفه ندی، ئەگەر پارێز نه کە ی، به م زوانه ئەمریت، ئیتر که یفی خۆته.

عوسمان: باوکم کفته و یاپراغ و چه نسووته که ناخۆم، باشه دوکتۆر گیان.

دوکتۆر: زۆر باشه، چی تریش؟

عوسمان: وه للاً ئیتر هیچ نه ماوه که ئینسان نه یخوات، ئای سکم باوکە گیان..

دوکتۆر: قوربان، نابێ له م مانگی ره مه زانه دا هیچ بخوی، له کووله که ی کولاو زیاتر.

عوسمان: چی؟ کووله که ی کولاو؟ ئاخر چه زی لی ناکە م، قه نه مخوار دووه.

دوكتۇر: ئەبى بىخۆى، چارت ناچارە.

عوسمان: ئەى بريانى، مەسەلەن ماسى، مريشك، قبوولى؟

دوكتۇر: بيانخۆيت ئەمرىت، ئىتر كەيفى خۆتە.

عوسمان: ئەى ئاوى فرووج، هېچ نەبى شۆربا و شير و هيلكە، وەكوو ئەم نەخۇشانەى دنيا؟

دوكتۇر: ئىمە بۇ درىژى بکەينەوہ... لە کوولەكەى كولاو زياتر بخۆى، ئەمرىت.

عوسمان: كەواتە بەرپۆژووئەبم.. چارم چىيە. ئافرەت بەرپۆژووئەبم و لەگەل ئىوہدا بەربانگ و پارشىئو ئەكەم... باشە دوكتۇر بەگ.

دوكتۇر: بەرپۆژوو ئەبى، نابى، كەيفى خۆتە... لە كوولەكەى كولاو زياتر، هېچى تر نابى بخۆى.. بە دوعا.

گولچىن: خوات لەگەل دوكتۇر. ئا نوورى جانتاكە بۇ دوكتۇر بەگ ھەلگەرە.

عوسمان: خوا حافىزىت بى. بەخوا ئافرەت من نازىم.

گولچىن: ھەموو شتىك راھاتنە. ئەژىت و رايەيت بەم خواردنە و چاكىش ئەبىتەوہ.. تۇ خۆت نەتوت ھەموو شتىك بە ھەزە.

عوسمان: يەنى چى، ئافرەت؟

گولچىن: دوكتۇر ھەزئەكا تۇ كوولەكە بخۆيت. نوورى و منىش ھەزئەكەين كە كوولەكە بخۆيت، ھەموو شتىكىش بە ھەزە، كە ئىمە وتمان ھەزئەكەين.. ئەبى تۇش ھەزبەكەيت و كوولەكە بخۆيت..

عوسمان: باشە ئەيخۆم، بەلام شتىكى تىشى با لەگەلا بىت، ئافرەت، گولچىن گيان، بۇ وا دلرەقى؟

گولچىن: بۇ ئەوہى چاك بىتەوہ، بۇ ئەوہى نەمرى..

عوسمان: ئىستا لە كوولەكە زياتر هېچى ترم نادەيتى..

گولچىن: هېچ شتىك، نوورىش هېچت بۇ ناكړى، دەرگای ژور و مووبەقىش ھەموو داخراون، لەم ئىوارەيەوہ كوولەكە ئەخۆى..

عوسمان: ئەى ھاوار خەلقە، ژنەكەم لە برسانا ئەمكوژى، تەنيا كوولەكەم ئەداتى.. ئەى..

گولچىن: وس، ھەيامان نەبەى، ئەگىنا لە ھەستەخانە ئەتنوینم..

عوسمان: باشه له سه‌ری مه‌رۆ، ئافره‌ت، سابیرم به به‌شت. ئەم کووله‌که
خواردنه‌شت له چاره نووسیبووم؟ کووله‌که خواردنیش کووله‌که، کووله‌که، قه‌د
شین نه‌بیته‌وه و بمری کووله‌که..

گولچین: نه‌وه‌للا، بمری زۆرخۆری، تیرنه‌خۆری، چاوچنۆکی و چلیسی..

(ته‌واو)

پاداشتی چاکه*

۱۹۵۴/۲/۲۶

پهحمه: (له دوورهوه) ... سیلاح! ئهري سیلاح! پیاوهکه! ئهوه بۆچی
جوابم نادهیتهوه به خیری گوايه؟

سهلاح: (له دوورهوه) پهحمه گیان، چیت ئهوی، به قوربان؟

پهحمه: ئهوه بۆ چوووته ئهودیو، پیاوهکه؟

سهلاح: بۆچی نهچم؟ مهمنوعه؟ چیت ئهوی بهم سباهی صالحانه؟

پهحمه: ئهليم ئهگه ناچيته دهرهوه، تۆزیک ئاگات له شهمار بیته، نهوهکوو

بگری، چونکه له دوینیوه نهچووم بۆ ماری کاکم!

سهلاح: تهنیا جومعان له مالهوه، جومعهش ئهکههیت به دایه، به دیار منالهوه

دامئه نیتیت و جه نابی مبارهکت ته شریف ئه بهیت بۆ ماری کاکت. تۆ دوینی لهوی

بوویت! کچی تۆزیک ئارام بگره له ماله کاولبووه کهی خۆتا، گسکیک بده،

درومانیک بکه، شتیک پاک بکه رهوه.

پهحمه (به عاجزییهوه): ئه مه وا نابی که تۆ ئهیکهیت، نهوه را.

سهلاح: چیم کردوه، ئافرهت؟ جومعهیه و بۆ خۆمان له ماله کهی خۆمانا

دانیشتووین، ئهوه رادیو، بیکه رهوه بۆ خۆت. ئیشی ناو مالیش ئهگه رهیه، بیکه و ئیتر

بۆ سه زمان ئهیه شینی به خوت و خۆپایی؟

پهحمه: حهز له رادیو ناکه، به زۆره؟ ئینجا من چیی لی ئهگه م؟ ئیشی ناو

ماریشم نییه، ئهی تۆ بۆ ناچی بۆ دهرهوه، سیلاح؟

* ئه م دهقه له دهستووسی نووسه ر خۆی وه رگیراوه، مامۆستا که مال په ئووف محهمه دیش
له رووی کاسیتی دهنگییه وه گواستویه تیه وه و له کتیه کهی دا بلاوی کردوه ته وه: هونه ری
درامای رادیویی کوردی، ل ۲۴۰-۲۵۱. (س)

صه لاج: سیلاح سیلاحی چی؟ کام سیلاح؟ سال و نیویک له گه لتا خه ریکم زمانت راست بکه مه وه، هیشتا پیم نه لئی سیلاح.. ئەی قور به سەر عه قل و تیگه یشتن و زمان راستی بۆ قله موون، کچی بلی صه لاج.

رهحمه: ئەوه گارتم پین ئەکه یت؟ یاخوا موباره کی خیرم نه کرد؟ بووین به بۆ قله موون. صه لاج: (پین ئەکه نی) چی؟ بۆ قله موون؟ ئەی قور به سەر بۆ قله موون! ناوی ئەو یشت گۆری. تو له من بووی به مه جمه عی لوغه وی، فەر ههنگوک دائه نییت؟ له خۆ ته وه ناو ئەگۆریت؟ صه لاج ئەکه یت به سیلاح، شه مال ئەکه یت به شه مار، بۆ قله موون به بۆ قله موون، پیاله به پیاره. کچی ئەم زمانه قور به سەر بۆ تیگه ده یت، ئافرهت؟ زمانت راست که ره وه؟

رهحمه: (به تور ره بییه وه) به خوا به خوا، یهک ئان و سه عات له م ماردا نامینه وه... کردوومی به قه شمه ر جاری خوی، به زیادم نه کرد، ئاوا! زمانم چیه تی؟ صه لاج: زمانت هیچی نییه، مار پیوه ی بدا، ئاوا. کچی عه قلت نوقسانه، عه قل. من نه فام و بی می شک بووم که تۆم هینا.

رهحمه: کوره هوو، به سیه تی له وه زیاتر له سه ری نه رۆیت، به زیادم نه کرد. ئەوا هه ر ئیستا ئەچم بۆ ماری کاکم، من تاقه تی خوته خوتی تۆم نییه. ئۆف ره بی کویری، هه زاری له تو باشتر داوایان کردم، شووم پین نه کردن. به (ئیسستی هزاوه) .. پیاهه که مه ئمووره.. سیلاحه فه ندی..

صه لاج: ئەی سیلاح به چالی چاوت، گالته م پین ئەکه یت؟ بۆ مه ئموور نیم؟ مه ئموور چیه تی؟ دزم، ره شه وه تخۆرم، قورماچیم، ئاره قخۆرم وه کو کاکت؟ له چیت که مه، ئافرهت؟ رهحمه: نه که ی ناوی کاکم بیینی هوو، به زیاده بی له عه مرت.

صه لاج: ئەی بهر که نه که ی¹ ئاوا، ئیستا به م رۆژی جومعه یه من بلیم و تو بلییت ئەمه نابی، تازه پيشمان بووه به پيشی یه که وه، ئەبی شانە ی بۆ هه لگرین. قابیله هه موو رۆژیک خه ریکی ژن هینان بین؟ تو له کوئی و من له کوئی؟ مالی قیسمهت و نه صییم به قورگرت.

رهحمه: چی؟ ئەوه ئەری چی؟

¹ بهر هه که نه که ی، نووسرا بوو، که هه له یه. (س)

سه لاج: هیچ نالیئم، چیت ئه ویت به موخته سه ری تیم بگه یه نه، بی شهرت و شرووت، بی توران، بی به زم و په زم. فه رموو بلی؟

په حمه: ئه ریم، ئه چم بو ماری کاکم؟

سه لاج: خیری پیوه یه، چه ندت پی ئه چیت؟

په حمه: ئینجا ئه وه قسه یه؟ چووزانم! پیشینان په حمه تیان لی بیت.....

سه لاج: په حمه ت له هه موو مردوو ه کانت بی.

په حمه: ئه ریم، و توویانه چوون به ده ست خو مانه و هاتنه وه به ده ست خو مان نییه.

سه لاج: به لی، ئه وه پیشینان -هه زار په حمه تیان لی بیت- له گه ل ئه و باوک و دایکه دا که تو یان بو من به جی هیشت، له وه ختیکا وایان و تووه که چوون بو سه فه ر به پی و به ولاغ، شهش ههوت مانگیان پی چوو. ئه و حه له ریگاو بان نه بووه، ئافره ت، ئو تومبیل و شه مه نده فه ر و ته یاره هیشتا به چه رخ و فه له کی ناو حکایه ت ناو ئه بران. تو ئه چیت بو مالی کاکت، خو ناچیت بو ئه مه ریکا، په حمه گیان!.

په حمه: تو چاوت لی بیت چه ندی دریز کرده وه؟

سه لاج: دریزی ناکه مه وه، ده بلی سه عاتی، دووان، پیش قاوه لتی ئه گه ریته وه؟

په حمه: ئا، ئه گه ریته وه، نه یه ری مناره که بگری.

سه لاج: نایه لم، به لام زوو بنیته وه، ئافره ت.

په حمه: (له دووره وه) باشه له سه ری مه رو.... ئینجا ئه وه پیری بیت، چی بکه م؟

قوره که به سه ر سه رم.

سه لاج: هه ر له ئیستاهه قوره که به سه ر سه ری من، ساییرم به به شت خواجه، خراپتر نه ده یه ت. (ته قه ی ده رگاداخستن) ... ده برؤ ههوت به ردت له شوین، تووخوا ژنم نه هینایه با شتر نه بوو؟ ئه مه ژنه یان ژان؟ وه ره هه تا ئه مریت ئه مه حال و ئه حوالت بی.... چاوت له م ماله پیسه بیت، هه ر شته له لایه ک و پیشم ئه لی ئیشی ناو مارم نییه سیلاح، باوکی شه مار. ئه ی کویراییت دایه و مار به سه ری زمانته وه بدا، ئاوا، جریپنه ی مالانگه ریده، قور به سه رت براژنی کلؤل، مه لیحه ی نه گبه ت، وا په حمه ی موباره کی هیوه رت به ریوه یه (پی ئه که نی) (مؤثرات) (دهنگی گریانی منال)، مه گری کوری خو م، مه گری، دایکت لیره نییه، مه ترسه و مه گری،.... کلؤل ناوی تویشی گوریوه و بیت ئه لی (شه مار)، مه جبوورم ناویکی ترت لی بنیم، لایلاه..

(فاصل موسیقي)

سه لاج: کتیب پیزکرا و ته کینرا، مال توزیک ریکخرا. خو رحمه خانی موبارهک وتی پیش قاوه لتی ته شریف نه هینیته وه. دهک به خیرنه یه یته وه ئاوا.....
نه مه چیه؟ ناو... دهفته ری گورانییه کانی سه رده می لای ... (هه ناسه) ... نه ی داخی به جهرگم بو نه وه سه رده مه، بو نه وه هموو روژ و شه وانهی وه کوو خه ویکی خوش هاتن و تی په رین، بو نه وه هموو هیوا و ئاواته ی که قولپیان نه دا له ناخی دهروونا و هموو بوون به بیرده وری و له هه رته ی گنجی و تافی لای دا خنکان.... "نه ی چاو چه شنی بازی قه فه ز هه لوه ری په رت، کوا باله تیژه کانی نیگای جوانی دولبه رت؟ کوا دوو چاوی مه ست کوانی؟ کوا بروی په یوه ست کوانی؟ کوانی زولفی رهش، کولمی ئال و گهش، کوا هه یکه لی جه مال، جوانی بی میثال (له درگا نه دریت) نه وا هاته وه.... هه تیو رحمه هاته وه... کیه؟

رحمه: منم.. نه وه بو نایکه یته وه؟

سه لاج: نه وه کردمانه وه و له سه ری مه رو، کاکت شوکور چاکه؟ مه لیح چونه؟ به راستی من کاکتم زور خوش نه ویت.

رحمه: نه وه قسه ت له گه ر کئ نه کرد، باوکی شه مار؟

سه لاج: له به رخومه وه گورانیم نه وت، بوچی؟

رحمه: (پئنه کهنی) گورانی؟! گورانی چی؟! تازه منائیه یته وه و گورانی نه رییت؟!

سه لاج: بوچی هه ر که سئ گورانی بلئ، مانای نه وه یه منال بووه ته وه؟!... گورانی .. هونه ریکی جوانه و شتیکی پرکه یف و پرکه لکه و ...

رحمه: که یف؟!.. کام که یف؟!.. نه ریم.. شه مار نه گریا سیلاح؟

سه لاج: نه نه گلیا، له حمه، تو لیله نه بیت، بوچی نه گلی؟!

رحمه: نه وه وتت چی؟

سه لاج: وتم نه گریا، ناگری، نه گریا وه، بوچی نه گری؟ قه د، هه رگین، هه میشه، به هیچ جو ریک، هه تا دنیا دنیا یه، هه تا زمان راست نه بیته وه، هه تا بو قله موون نه بی به ئینسان، هه تا سه لاج له جیاتنی سیلاح به کار نه هینریت، هه تا رحمه نه بیت به

رەحمەت، نەگىياوۋە و ناگرى، گىيان نەما، گىيان نەما رەحمە گىيان، بژى رەحمە،
ھەزار رەحمەت لە باوک و دايکت، رەحمە گىيان؟ توو ئەم پۇژى جومعەيە، تو بانگ و
سەلاى خوا و پىغەمبەر، با نان بخوين و برۆم، تۇزىك ئىشم ھەيە.

رەحمە: ئەھ ... ئىستا باشىت ... تۇزىك ئاوا سەر و لەبزت خۇش بى، پىاوھەكە،
پووگرژ مەكە.

سەلاخ: بە لەبىز قەسەم، لەمەوداۋە، سەرم خۇش ئەبىت، لەبزم خۇشتر، رەحمە
گىيان.. بژى كاكەت.. مەلىح چۆنە، رەحمە؟

رەحمە: ئەۋەندە ناۋى مەرىحە جرفر بۇ ئەيەنى؟ .. كوئىرايم دايە سىلاح، كاكە
بە ھەزار كەسى وتووۋ بۇ پەنجا دىنار، كەس نەيداۋەتى.

سەلاخ: ماشائەللا.. لاحول ولا قوۋە الا باللە... خاۋايە خراپترنەدەيت.. ئى رەحمە گىيان؟
رەحمە: ئى، ئى.. ئەرىم.. پىنموت.. خەفەت مەخۇ، ئىستا باۋكى شەمار بۇت
پەيدائەكەت.

سەلاخ: (شپىزانە) ... چى؟! چىت پىوت؟ ... من؟ ... لە كۆى؟
رەحمە: ئەۋە بۇ دەموچاۋى خۇتت لى كىردم بە دوو ئەمۇست؟ چۆن لە كۆى؟
ئەى ئەم ھەموو خەرقە ئەناسىت... ھىشتا ئەرىى لە كۆى؟

سەلاخ: ئاخىر ئافرەت لە خۇتەۋە بۇ بەزم و پەزم بۇ دروست ئەكەيت؟ من
مەئموورم... مەئموور.. پارەكەم ھەر بەشى ئەۋەيە سەروبەر كاروبارى خۇمانى
بە ھەزار حال پى جى بەجى بەكەين، ئىتر پەنجا دىنار لە كۆى؟

رەحمە: ئەتوانى ھەموو شتىك بەكەيت، نازانم من ئەمپۇ پەنجا دىنارەكەم ئەۋى.
سەلاخ: تۇ تىم ناگەيەنىت كاكەت پەنجا دىنارى بۇ چىيە؟ دووكان دائەنى؟!
رەحمە: دووكانى چى... بەزىدانەبى؟! ئەيداتەۋە بە قەرزا و ئىتر قەد قومارىش ناكا و
نايشخواتەۋە.

سەلاخ: خىرى پىۋەيە، يا خوا واىت.
رەحمە: ئەۋە چاۋەرۋانى چىت؟ دە ھەرسە بىھىنە.

سەلاخ: كچى تۇزىك لىم راۋەستە، بىرىك بەكەمەۋە، ئافرەت. گونجى ھەسەن
بەغدادىيە؟ ئەم پەلەپەلەت لە چىيە؟ ئەى ھەمە ئەفەندى كاكەت پارەى رەھونى
سى مانگ لەمەۋپىشى ۋەرنەگرت؟ لە مانگى رابوردووشا تۇ نەتگىرايەۋە كە

فهرشیکیشی فرۆشتوو؟ ئەترسم من بچم پارەکه قەرزبکەم و سەری مانگ
نەیداتەو، ئافرەت؟ ئەو حەلە مالمان کاول ئەبیت و حەيامان ئەچیت.

پەحمە: کاکم سەرپاستە و کەس حەدی نییە قسەى پى برى.

صەلاح: ئەترسم پاداشتی چاکەمان ...

پەحمە: هەرسە و لە سەرى مەرۆ خیراکە.

صەلاح: بەلى، بەسەرچاو، وا ئەرۆم،... هەتا یەمەو شتیک حازرکە بیخۆین.

پەحمە: هەر ئیستا قبووریت بۆ لى ئەنیم، شفتهى دوینى ئیوارەشمان ماو،

پیوهى بخۆ، سیلاحە گیان.

صەلاح: (لە بەرخۆیهو) ... بەرتیل بەردیش نەرم ئەکات، ئەى لەبەر کاکت نەمرم!

با بچم بۆ لای نەسرینی خوشکم، بەشکم ئەمە خوایه ...

(فاصل موسیقى)

صەلاح (لە دەرگا ئەدات)

نەسرین: کێه ئەو؟

صەلاح: منم نەسرین، عەزیز لە مالهو نییه؟

نەسرین: تۆیت کاکە؟ یا خوا بەخیربیت، فەرموو... ئەو تووخوا کاکە گیان بۆ

دیارنیت لە هیچ لایەکەو؟! دوو مانگ زیاترە دیارنیت؟

صەلاح: وەلا چی بکەم؟ خەریکی کویرهوهری دنیاين، شەمال تۆزیک ناساغبوو،

ئیتەر هەروا ...

نەسرین: خوانەکات، شوکر ئیستە چاکە؟

صەلاح: باشترە، ئەو کوا عەزیز؟

نەسرین: ئەمڕۆ لەسەر قاوہلتییه، هەتا شەوئى نایەتەو، ئیشت پییهتى؟

صەلاح: ئەرى وەلا تۆزیک ئیشم پى بوو؟

نەسرین: بە من جى بەجى ناکرى کاکە گیان؟

صەلاح: بڕواناکەم.

نەسرین: دە چىيە بۇ پىنمىنالىت؟ خۇ تو كە منال بوويت، ھەموو ھەست ونەستىكى خۇتت بە من ئەگوت (بەئاخوۋە) ئاى بۇ ئەو زەمانەيە كە خۇش بوو!
سەلاخ: راستە .. بەلام نەسرین گيان پەنجا دىنارم لازمە.
نەسرین: (تەعەجۇب) پەنجا دىنار؟! بۇچى كاكە، خۇ خوا نەخواستە ھىچ نەقەوماوہ؟

سەلاخ: نەوہلا، بەلام ھەر لازمە.

نەسرین: لازمتە بۇ چى؟ تو قەت پارەت قەرز نەكردوۋە و دائىمەن بەپىنى دەستكەوت و مووچەى خۇت جوۋلاۋىتەوہ، ھەر لە مناللىيەوہ تا ئىستا.
سەلاخ: بەراستى بۇ خۇم نىيە، بۇ ھەمە ئەفەندى ژن برامە، براى رەحمە گيان.
نەسرین: بۇ كى؟ بۇ ئەو قومارچىيە ئارەقخۇرەى براى رەحمە؟
سەلاخ: خوشكى، ھاناي ھىناوہتە بەر ئىمە و قەرارى داوہ كە تۇبەبكات.
نەسرین: (پىئەكەنى) تۇبە؟ تۇبەى گورگ مەرگە، برالە.
سەلاخ: ئىستا چى بكەين؟ منىش تيا ماوم، شەش بەشى لەبەر رەحمە! ھەيشم پى تال ئەكات وەللا.

نەسرین: ئەى كوترايىم دايت كاكە، ئەوہ لە كەيەوہ وا بوويت بە ئولولئەمرى رەحمە؟
سەلاخ: مەسەلە ئەوہنىيە، ئەزانم ئەللى چى؟ بەلام پىشنىيان وتوويانە "سواربوون عەبىيەكە و دابەزىن دوو عەيب"، بۇچى ناتوانم لىيى بەدەم؟ دەرى كەم؟ تەلاقى دەم؟ بەلام عەبىيەى خەلقى لە لايەك، مال و ئىرانى خۇم، ئەم منالە مەعسوومەش بووہ بە رىخۇلە و لە دەست و قاچمەوہ ئالاوہ. ھەزار رەحمەت بۇ دايكەم كە ئەم ئافرەتە دەعبا ھىچ نەزانە پى مېشكەى لە لاي من كرد بە مەلائىكەت و خۇرى.

نەسرین: دايكەم بۇچى؟ لە دەنگم دانەچلەكى، باجى عاصمەى ناموبارەك ھاتە بن كلېشەيەوہ و بەم رۆژگارە لە دايكەم نەبووہوہ ھەتا لاي تويان شىرىن كرد.
سەلاخ: ئىستا ئىمە بۇ كاي كۆن بەبابكەين؟ ئەگەر عەزىز لىرە بووايە، باسى ۵۰ دىنارەكەم لەگەلا ئەكرد.

نەسرین: بەخوا كاكە من بزنام ۵۰ فىلسى زيادەى نىيە.

سەلاخ: كەواتە با بېرۇم بە لايەكى ترا، خوا ئەيزانى بە چوار كەسى ترم وتووہ، ئەوانىش وا لەم بەختە رەشەى منا، پارەى حازريان لەژىر دەستا نىيە.

نەسرین: ئەى كاكە گيان، بۇ لىترە قاوەلتى ناكەيت؟ هيلكە و قاورمەت بۇ ئەكەم.
 صەلاح: بەخوا لە مالهە رەحمە قبوولئى لئى ناو، ئەرۆم.
 نەسرین: ئىستا كاكە تو ھەر ئەبى پەنجا دىنارەكە بۇ حەمە ئەفەندى پەيدا بکەيت؟
 صەلاح: ئەرى وەلا، چارم ناچارە، تازە ئەبى بە عەيب. لە پاشا ئىنسان ئەبى ھەتا
 پىي بکرىت، دەستى لىقەوما و داماو بگرىت. خوشكى، بەتايبەتى وا بووشە بە
 خزم، چار چىيە؟

نەسرین: باشە من ئالتوونەکانى خۆمت ئەدەمى و بىخەرە رەھنەو و سەرى
 مانگ بۆم بەھینەرەو.

صەلاح: چۆن ئەبى ئالتوونى تو بخەمە رەھنەو؟ ئەى عەزىز؟

نەسرین: عەزىز قسە ناکات، لە پاشا نایشیەلم بزانی.

صەلاح: نابى ژن شت لە مىزدى بشاریتەو، ئەمە ئەبى بە درۆ و دزى و شتىكى
 ناشىرىن.

نەسرین: كاكە گيان، لە بىرت نەچى، ئەبى سەرى مانگ بۆم بىنیتەو.

صەلاح: بەسەر چاو، ھەر ئەمزانى كە دەست بە روومەو و نانىت، بە دوعا.

نەسرین: خوات لەگەل.

(فاصل موسيقي)

صەلاح: ئەو دەرگايە بۇ كراوەتەو، ئافرەت؟

رەحمە: ئۇ ... بىسمىلا داچرەكىم... ئەو كاكە حەمە ئەفەندىم لىترە بوو، بەساقەى
 بم ... كوا، چىت كرىد؟... پياوھەكە بەو سەروسىمايەو ھات بۇ ئىرە.

صەلاح: چى؟ تووخوا؟ سەروسىما مەعناى چى؟ ئەى كەواتە ئەم عالەمە
 ھەمووى بى سەروسىمايە، ھەزار ئالتم و سالتىمان كرىد ھەتا ۵۰ دىنارمان بۇ
 سەروسىما پەيدا كرىدو. ھا ... برۆ بۆى بەرە و پىي بلى سەرى مانگ بە دەقىقە و
 سەعات نابى دوا بکەوى و ھەر پەنجاكەى ئەبى بەھینیتەو، ئەگىنا حەيا و ناموسى
 ھەزار سالمان ئەچىت.

رەحمە: ئەرى فەتحت کردوو! چىيە پياوۋەكە؟ پەنجا دىنارت بە قەرزى سەرى مانگ ھىناو، ئەو چىيە ئەوۋەندە شت بە موھىمات ئەگرىت؟!

سەلاخ: گوايە حەقم نىيە شت بە موھىمات بگرم؟ پەنجا دىنار لەم پۆژەدا ۵۰ خەتمى جارانه، بىنەقىل، پارە گالتەي لەگەل ناکرى!

رەحمە: ئۆگرە كوئىرىت، كاکم، بە قوربانى سەعاتىكى سەرى بم، پارە و خورى لا وەك يەكە.

سەلاخ: ئەھا رەحمە، توو قەبرى رەحمە تىيەكەي باوكت، ئەگەر نەبىرپىتەو. دە برۆ پارەكەي بۆ بەرە و زوو وەرەوہ ... دە برۆ.

رەحمە: وا ئەرۆم، وا ئەرۆم، ئاگات لە منارەكە بىت.

(فاصل موسيقى قصير)

رەحمە: ئۆي، ئۆي، باوان شىواو خۆم، چىشتەكە بە بنى مەنجەرەكەدا سووتاوہ! ئىنجا چى بگەم؟ ئۆي ... ئەگەر مەرىحە جىرپىن بە قسە نەيگرتمايە، ئاوەكەي وشك نەئەبووہو، (دەنگى گىرمانى منال)، دە وس بە باوان شىواو، ئىستا باوكت يەتەو.

(دەنگى لەدەرگادان)

رەحمە: وا ھاتم ... وا ھاتم.

سەلاخ: ئەو بۆكرووزە چىيە؟ ... لەگەل تۆم نىيە؟ ... چىيە ئەو بۆكرووزە؟ دىسان چىشتەكە سووتاوہ؟

رەحمە: ئا ... سووتا، خۆ ئىعدام ناكەيت؟! مەنجەرەكە تەنكبوو، خەتاي من چىيە؟!

سەلاخ: وا جوابى مئىرد ئەدرىتەوہ؟ ھىلاك و ماندوو و قوربەسەر، لە بەيانىيەوہ تا ئىستا بە پارچەيەك نان و تۆزىك گويز. ئىستاش چىشتەكە ئەسووتىنى و خەتا ئەخەيتە ئەستوى بنى مەنجەل! گوايە تەنكبوو، كچى بۆ نالىي لە مالان بووم، ھەي ... ھەي ... ھەي موبارەك نەبى، ئەمە خۆ منالەكە ئامبالاي وا لە پىسايىيا!

رەحمە: ئىنجا خەتاي من چىيە؟ ئەوئىش ھەر خەتاي منە؟

سەلاخ: نەئ ... خەتاي منە ... ئەبووايە لە دائىرەوہ سى چوار جار بەھاتمايەوہ، تا ژىرمنالەكەم پاك بگردايەوہ.

رەحمە: ئىنجا تو برىت و من برىم، ئەمە نايى ... ئەزانم كوئىت يەشىت؟!

سه لاج: کویم دیشی، خوشکی همه ئه فندی به سه روسیمای توبه کردوی
پیاوچاک؟ کویم دیشی؟ بوچی مالی من، دهستکوت و دهرامهت، سوود و زیانی
من، تویش ناگریته وه؟ بوچی ئه گهر قازانج بی و زهره ر، بو ئه م ماله نییه؟! قابیله
بیبه م بو خوشکم یان بو دایکم؟!

پهحمه: ئه وه تی کاکم په نجا دیناره که ی بردووه، تو گوراپویت.

سه لاج: ناحه قمه بگوریم؟ چووم خشلی خوشکه قوربه سه ره که م خسته ره هنه وه بو
براکه ت! سی مانگ له مه عاشه که م، له ده می مال و منالم، پاره گل ئه ده مه وه و ئه یده م
به فائیزی ۵۰ دیناره که دا، ئه و به وه عدی مانگی بردی، وا بوو به سی مانگ.

پهحمه: ئینجا چی بووه؟ خو قهرزار قهرزاری نه کوشتووه.

سه لاج: مه به ستت چیه؟ خو ئینشائه لالا به کوشتنیشمان نادهیت، پهحمه خان؟
له پاش هه موو پیاوچاکیه کیش، هیشتا ئه م له وسه له وسه ی تو؟ پاداشی چاکه مان
ئه مه یه پهحمه خان؟ ئه مرۆ ده جار چوومه ته دائیره بو سه ر همه ئه فندی برات.

پهحمه: ئوی... ئوی... (له خوی ئه دا) ... ئوی، بو چه یامان ئه به ی پیاوه که؟

سه لاج: چه یا؟ همه ئه فندی موباره کی برات له کن خوی توبه ئه کرد له قوما ر و
خواردنه وه! که چی ئه مرۆ ره فیه کانی پینان وتم که شه و نییه یاری نه کا و نه دۆرینی،
له تاو قهرزار دائیره شی به چی هیشتووه. راسته "توبه ی گورگ مه رگه"، راسته نابی چاکه
له گهل ناکه سه به چه دا بکریت، وا له وی خوشکه که م ته لاق ئه دریت ئه گهر ئالتوونه کانی تا
سه بی نی بو نه بریته وه. ئه مه پانزه شانزه رۆژه خوشکی قوربه سه ر خوته و بۆله ی میرد
قبوول ئه کات له بهر خاتری سه روسیمای جوانی برای تو.

پهحمه: تو ئیجگاری شوورت لی هه رکیشاوه، به زیای خیرم نه کرد! به خوا باوکم
من ئه رۆم و تا قه تی تو م نییه، نه وه رپا.

سه لاج: راوهسته، جاری مه رۆ، ئیستا کاکت ته شریف ئه هینی بو ئیره.

پهحمه: کاکم یه ت بو ئیره؟

سه لاج: ئا... یه ت بو ئیره، گه وره مان ئه کات! سه رمان به رزه کاته وه.

(دهنگی ده رگا)

سه لاج: برۆ لی بکه ره وه.

پهحمه: وا هاتم... (دهنگی کردنه وه ی ده رگا و پیوه دانی)

حه مه (به تورپه بی و کهرپیاوییه وه): ئه وه جه نابی سه لاهه فهندی، بۆچی دنیات لئ پرکردم؟ به هه رلایه کا ئه رۆم خه لقی پیم ئه لین بچۆ بۆ مالی سه لاه! چیت ئه وی له من؟ ... منت بۆ چییه؟!

په حمه: به خوا باوکم من دهقیقه یه ک له م مارهدا نامینمه وه.
سه لاه: توزیک هیمن ببنه وه خوشک و برا، له سه رخۆ، له سه رخۆ، فهرموو دانیسه حه مه ئه فهندی؟

حه مه: دانانیشم، چیت ئه وی؟ ئه مه هه زار جار هاتیه سه رم بۆ دائیره و بۆ ماله وه! چیت ئه وی؟ عه یب نییه؟ شووره بی نییه؟ ئه ی بۆ وتوویه خزم؟!
سه لاه: خزم! به لئ راسته خزم! سه روورییه خزم! بژی خزم.

حه مه: ئه وه گالته به قسه کانم ئه که یته؟ ئه وه له رووما وه ئه گه ریته وه؟ من خوشکی خۆم دا به تو، بی ئابروو؟

سه لاه: کوره ده م درێژی به سیه تی، فیرنه گوله. خشلی خوشکه که مم بۆ خستیه په هنه وه به وه عدی مانگیک. وا بوو به سی مانگ من فایزه ده م. وا له ویوه خوشکه که م خه ریکه ته لاق ئه دریت، له ماوه ی ئه م سی مانگه دا که من و مال و منال و خوشکم له زه یقه ت و ناخۆشی دا ئه تلاینه وه، جه نابی موباره کی شه ریفته ئاره قته خوارده وه و قومارته کرد هه تا رۆژی هه ق، به پاره ی خه لقی، به ده ست برین و ساخته چییه تی.

حه مه: ئه وه به من ئه لئی ساخته چی؟ ... به من؟!

سه لاه: قسه م پئ مه بره، ئا به تو ئه لیم، ئه ی پیت بلیم چی؟ شه ریفی رۆما! قوطفی ئه قطاب! عالم و فاضیل و دانا و هونه رمه ند و پیاوچاک! کوره که می به زه بیته به حال و ئه حوالی ئه و ژنه قوربه سه ره تا بیته وه، که میک بیر له مناله رووته کانت بکه ره وه، له جیاتیی قوما ر و ئاره ق و ده ست برین، چاو یک به ماله که تا بخشینه، بزانه رووتتر نییه له مالی دۆم؟

حه مه: هه ددت نییه به باوکت ه وه به من بلئی دۆم.

سه لاه: سیرمه ی بنی کلاشی دۆم، هه زار ئینسانی بی ئیراده ی سه رلی شیواوی بی ئه خلاق ی وه کوو تو ئه هیئنی. هه ددت چییه به کلاشی دۆمه کانیش بیت! کوانی ئه و سه د دیناره ی دوین شه وی برده وه له مالی شه ریف به گ؟

حه مه: كام سه دینار؟... سه دیناری چی؟ بوختانم پی ئه کهیت؟
سه لاج: ئه مرۆ شه ریف به گ خۆی پیی وتم، راوه ریویم له گه ل مه که، هه ر ئیسته
۵۰ دیناره که ده رئه هیئی و ئه یژمیری، ده ی خیرا که ... خیرا.

حه مه: خیرا خیرای چیه؟ تو ئه مرۆ ئه لئی شیت بویت، وا چاوت سوور بووه.
ره حمه: (هاوار ئه کات) واز له براهم بینه، بو لئی چوو یته پیشه وه؟
سه لاج: ره حمه... تو نزیک نه که و بته وه، ئه گینا خراپ پی ئه که م. تۆیش هه مه
ئه فه ندی خیرا هه ر ۵۰ دیناره که ده ربینه، هه تا نه تدو راندوه ته وه، ئه گینا
حه مه: ئه گینا چی؟.. ئه گینا چی؟

سه لاج: ئه گینا به زۆر لیتی ئه سینمه وه... بزۆر... ده ی خیرا که.. خیرا.
حه مه: (به تر سه وه) ها... ها... له سه ری مه رۆ، ئیتر جاریکی تر نه یه یت به مالم؟
ئه وا پینم وتیت؟ برۆ کچی؟

سه لاج: (به پیکه نینه وه) نه رۆی ره حمه، ئه گینا جاریکی تر نایه یته وه به م ماله دا و
که سیش نانیرم به شوینتا و ته لاقیشت ناده م، هه تا کاکت ئه تبا شکاتت پیوه ئه کات و به
ناچیز ده رت ئه هیتم.

ره حمه: من ناچیزه م، سیلاح؟ من ناچیزه م؟
سه لاج: هه مووتان ناچیزه ن، کاکت، تو، زمانه جوانه که ت، ناچیزه به شوین
ناچیزه دا، ئه وه بو راوه ستاویت هه مه که لله گا؟ بو ده ره وه، ده ی بو ده ره وه...
(پانه کا) (ته فه ی ده رگا)، ئی ره حمه خان! نه رۆیشتی؟

ره حمه: (به گریانه وه) من چیم کردووه؟... خه تای من چیه، سیلاح؟
سه لاج: خه تای تو، کورتینی و بی عه قلییه! ئه مه ش خه تای تو نییه، خه تای ئه و
که سانه یه که هه ر زانیان، ته نها منال فری بده نه ده ره وه، به بی ئه وه ی گو ی بده نه
په روه ده کردنیان، خه تای کو مه لی دوا که وتوو. من له مه ودوا وه ته نیا می ردت نیم،
مامۆ ستاشتم. پیو یسته ئه وی باوک و دایک و برا نه یتوانی راستی بکاته وه، می رد
بی کات، ناچیه مالی کاکت، ئاگات له مال و منالی خو ت ئه بی ت. تی ئه گه یت؟

ره حمه: ئه ی بو تی ناگه م، خو بو قره موون نیم؟

سه لاج: بلێ سه لاج؟

ره حمه: سیلاح.

صه لّاح: كچى صه لّاح، سيلاح به چاوت، صه لّاح.
رهمه: صه لّاح.

صه لّاح: مال، منال، شه مال، پيالّه، بوقله موون.

رهمه: مال، منال، شه مال، پيالّه، بوقره موون.

صه لّاح: ئاي.... كچى بوقله موووون.

رهمه: ئوي... ده بوقله موون..... باشه؟

صه لّاح: بهم جوره دهست پي ئه كهين، پشت به خوا سه رنه كه وين و زمانمان

راست ئه كهينه وه دوا به دواى بيروباوهر راست كردنه وه مان!

(خيتام)

*

۱. ره فيق چالاک - صه لّاح

۲. ئه حمه د دلاوهر - رهمه

۳. نوورى عه نبه ر - حه مه

۴. ئه حمه د مه حموود - نه سرين

ھامسەرى ژيان*

۱۹۵۴/۳/۲۹

نووسىنى: قاسم خەتاب

(گۆپىن)

برايم: (بە ھەلەداوان دىتەوھە) (تەقەى دەرگاگردنەوھە) بابە گيان، بابە گيان.
ھەسەن: گيانى بابە، برايم گيان، چىيە؟ چى قەوماوھە؟
برايم: شوکور دەرچووم، دەرچووم، بووم بە مەھامى.
ھەسەن: ئۆخەى، خوايە سەد شوکور، ئەلھەمدوللېلا. خواى گەورە بە زۆرى
نەزانى، بىنە ناوچاوانت ماچبکەم. (ماچ)
برايم: بابە گيان، من تەشەكورى تو ئەكەم، بىنە دەستت ماچبکەم. ئەگەر تو
نەبوويتايە، من چۆن ئەمتوانى بخوینم! چۆن ئەگەيشتمە ئەم رادەيە! بىنە دەستت
ماچبکەم. (ماچ)

ھەسەن: كورى شيرىنم، شت نىيە لە دنيادا بەقەد جگەر خوشەويست بيت! ئىنجا
ئەگەر خزمەتى تو م نەكرديە و پىم نەگەياندىتايە، ئەى بۇ كىم بكرديە؟ بۇ گل؟
برايم: بەراستى بابە گيان، بەتەواوى واجىياتى باوكىتى خۆت بەجى ھىناوھ.
ھەسەن: خۆزگەم بە خوزگايىي خوا، دايكت بمايە، تا ئەم رۆژەى ئەدى. (ئاخ)
بەلام داخى بە جەرگم، لە ھەشت سال لەمەوبەرەوھە مرد و ئاواتى برده گل.
برايم: بابە گيان مۆتەئەسىرمەبە، ھەزار پەحمەت لەو. بەلام شانوشكو و
پياوھتېش بۇ تو كە نەتھىشت دايك مردوويىم پىتوھە ديارى بدات، كە توشى داوى
باوھتنت نەكردم، كە وەكوو عابىد خۆت بۇ خزمەتى من تەرخان كرد. بەراستى

* كەمال پەئووف مەھمەد، ھونەرى درامى پادىۋىي كوردى، ۲۵۲-۲۶۳.
جىگەى گوتتە دەورى ئەكئەرەكان نىشانەنەكراوھە كە كئ و كئ بەپىي چىرۆكەكە دەينونىن.
راستىيەكەيشى بە دەفتەرەكەوھە ديارە بىكەم پەپەى دراوھە لى كراوھەتەوھە. بۇيىكا وئ دەچى
دابەش كوردنى دەورەكان لە ئەو پەپەيەدا بووبى و لە دەست چووبى. (ك.ر.)

كەم پياۋى ۋەكۈۋ تۆ لەم دىنبايەدا ھەلئەكەۋىت، كە ھەموو شتىك لە خۆى
ھەرامبكات لە رېى پىگەياندىنى كۆرەكەيا.

ھەسەن: سەد شوکور كە ئەمەندە تىگەيشتوۋىت، كە ئەمەندە ھەستت بەرزە و
ئەمەندە دلسۆزى.

برايم: لەسەر ھەستى بەرزى و تىگەيشتوۋىى و دلسۆزى تودا، ھەموو شتىك
ھەرامە. من دەستنىژى تۆم، بىگومان ئەبى ھەولبەدەم كە لاسايىى خو و
رەۋشتبەرزىى تۆ بگەمەۋە.

ھەسەن: كۆرە شىرىنەكەم، ئەو شتانەى تۆ باسىانئەكەى، ھەموۋى لە داىكتا
مەۋجودبوو، منىش ئەو پىگەياندووم. ئەو رەحمەتییەم ھىنا، فرم بەسەر دىناۋە
نەبوو. كە بوو بە ھامسەرى ژيانم، ژيانمى گۆرى.

برايم: بەلئى، ئافرەتى باش نىعمەتى خوايە، گەلىك جار كە چاومان بە ئىنسانى زۆر
باش يان زۆر خراپ ئەكەۋى، پىۋىستە تەماشاي ئەۋدىۋى بگەين، لە داىك و
كەسوكار و ژنى بگۆلىنەۋە تا نىۋەى ھەقىقەتمان بۆ دەرئەكەۋىت چۈنكە نىۋەكەى تى
مەسەلە بەستراۋە بە زروۋفى ناو كۆمەلەۋە، بە جۆرى ژيانى خۆيەۋە.

ھەسەن: ھەتا ئەو دەقىقەى چاۋى لىكنا، ھەر خەمى تۆى بوو، ھەر ئەيوت كە
برايم زىرەكە و ئەبى بە ئىنسانىكى باش، ئەگەر بىت و باش پەرۋەردەبكرى و
ھامسەرىكى باشى بۆ بدۆزرىتەۋە.

برايم: تۆش ھەموو واجىباتىكى باۋكىتى خۆتت بەتەۋاۋى بەجى ھىناۋە و ھەزار
رەحمەتىش بۆ ئەو.

ھەسەن: ھىشتا بەتەۋاۋى -كۆرم- من واجىباتى خۆم جى بەجى نەكردوۋە،
پىۋىستە تەۋاۋىكەم، ئىنجا ئەو ھەلە بە دلئايى رۋوبكەمە بارەگای خوا.

برايم: ۋا مەلئى، بابە گيان، ئىنشائەللا ھەتا دىرزەمانىك ئەمىنىت. ئىنجا من بەبى
تۆ، بەبى پشتىۋان، بەبى رابەر و رىپىشاندەرى دلسۆز، چۆن ئەتوانم دەرەقەتى
واجىباتى پىاۋەتى بىم؟

ھەسەن: كۆرم شىرىنەكەم، بۆ زالبون و سەرکەۋتن و ناۋچاكى. رېى پىاۋەتى
بگرە. ھەتا ئەتوانى بخۋىنەرەۋە و لە كۆمەل، لە خەلقى، لە ژيان وردببەرەۋە.
ھەولبەدە لەگەل پىاۋچاكانا چەۋت راستبگەنەۋە.

برایم: بی گومان به که بهم ریخه دا ئه پوم، شهو ئه خه مه سه ر پوژ بؤ خزمه تی تو، بؤ خزمه تی خه لقی، بؤ خو شکردنی ژیانیکی پر ئاسووده گی و کامه رانی و جوان پیکخراو. حه سه ن: بی هامسه ریکی باش، بی ژنیکی تیگه یشتووی ساکاری پاکی باش په روه رده کراو، ژیان زور زه حمه ته.

برایم: ئه ی تو چو ن توانیت ئه م

حه سه ن: پاره سه ته، ئه زانم ئه لئی چی؟ وتم ژیان زه حمه ته، نه موت ئینسان ناژی. برایم: به لئی، راسته بابه گیان، ئیستا ئه فه رمووی چی؟ له کوئی مه حهل بگرم بؤ مو حامات؟

حه سه ن: مه حهل ئاسانه، شوینیکی به رچاوی نزیک سه را. به لام ئه مه وی جاری مه سه له ی مال و حالیش بؤ چی به چی بکه م، ئافره تیک مال برا زینیته وه، مالیک که ده میکه ده ستی ئافره تی لی نه که وتو وه.

برایم: بابه گیان، با جاری بوه ستین، ئیستا من که ی وه ختی ژن هینانمه؟ جاری بیسمیلا هیشتا دوو پولم ده ست نه که وتو وه.

حه سه ن: من بو ت ئه هینم، کو ریم. ناهیلیم یه ک فلس خه رج بکه یت. من بوم دو زیویته وه، له ده میکه وه وا له می شکما و فیکری لی ئه که مه وه، له ده میکه وه چاوه روانی ئه م پوژهم.

برایم: وه للاً بابه گیان له عاستی تودا - ئه ساسه ن - پووم نییه قسه بکه م و چاوم نییه هه لی بپریم. تو چو ن ئه فه رمووی، وا ئه که م.

حه سه ن: باشه، که واته هه موو شتی ک ئاسانه، من خو م هه موو شتی ک تاوتوئی ئه که م.

برایم: نه چین به لای گرتنی مه حه له وه؟

حه سه ن: من نایه م، تو خو ت بچو با فی ری موسا وه مه و مو عامه له و جامبازی خاوه ن مولکه کان ببیت، چونکه ئه مه ش ده رسیکی پیویسته بؤ له کومه ل گه یشتن.

برایم: خوانه کات فی ری شتی خراپ بیم. باشه، ئه ی مه سه له ی کورسی و میز ..

حه سه ن: بچو بؤ لای وه ستا فه ره جی دارتاش، پیی بلئی کوا شتومه که کانی باو کم؟

برایم: مه عنای چی بابه گیان؟

حهسەن: ھەموو شتتیکم بۆ بە دروستکردن داویت. ھەتا قیتعەى بەردەرگاگەش،
مەھامى ئیبراھیم ھەسەن.

برایم: زۆر زۆر تەشەكورت ئەكەم، خوانەكات قەت ھیچت لى بیت.
ھەسەن: دە پرۆ و لەبیرت نەچی، نزیك بە سەرا بیت، مولكەكانى كاك رەشىد مەسەلا.
برایم: باشە، بابە گیان، بە دوعا جارئ.
ھەسەن: خوات لەگەل كورم.

(پشووئى مۆسقىقا)

برایم: (تەقەى دەرگا)

ناجى: كئىيە ئەو؟ ئەو كئىيە لە بەر دەرگا؟

برایم: منم، من برايمم، تووخوا..

ناجى: چیت ئەوئى باوكم؟ برايم كئىيە؟

برایم: برايمى ھەسەن ئەفەندىم، تووخوا كاك رەشىد لە مالاھوہ نىيە؟

ناجى: ئو، ئەو توى برايم گیان؟ ئەى بۆ نالىئى منم؟ يا خوا بەخىربىئى؟ دە
فەرموو وەرە ژوورەوہ.

برایم: رۆوسووربىت، بەخوا بۆ لای كاك رەشىد ھاتووم.

ناجى: بەخوا باوكم ھەر ئىستا چووہ دەرەوہ، خىرە، دە بە من بلئى؟

برایم: بەخوا بۆ مەسەلەى خانووہ چۆلەكەتان ھاتووم، لئى بگرم.

ناجى: خانووہ چۆلەكەمان ئەگرىت؟ بۆچى خىرە؟ خۆ لەگەل باوكتا عاجزىتان نەبووہ؟

برایم: (پئىئەكەنى) عاجزى مەعناى چى؟ ئەمەوئى بىكەم بە مەھەل.

ناجى: مەھەل؟ مەھەلى چى برايم گیان، عەيب نەبئى، نادى؟

برایم: نە، جىگای مەھامات، ئەوقاتى، چونكە دەرچووم لە مەكتەب و براىەوہ.

ناجى: ئوخەى سەد شوکور، ئو نوخشەش بىت لە جەمالى ئامۆزام. ئەى بۆ

جەمال قسەى نەکرد؟

برایم: بەخوا بلئىم چى، كەواتە نەختىكى تر يەمەوہ، سەرى باوكت ئەدەم.

ناجی: نه ئیحتیاج ناکات، ئەو خانووی که ئەتەوی حیسە ی منە و لە پاشا باوکیشم پیتی خۆشە بۆ تو. حەز ئەکە ی لە ئیستاوه بچۆره ناوی؟

برایم: ئە ی، ئاخر چۆن؟ نابێ باوکت موافە قەت بکات، ئە ی مەسە لە ی کرێ؟

ناجی: تۆ هە قەت بەسەر هیچە وه نەبێ، برۆ بچۆره ناوی، هەزار خانوو بە قوربان ی دەقیقە یەکی تۆ بیت.

برایم: ئاخر مەسە لە ی کرێ، نابێ، هەر ئەبێ بیبرینینە وه، ئەگینا ناچمە ناوی.

ناجی: کە واتە مادام ئە وه ندە هەر ئیلحاح ئە کە ی ت، مانگی بە حەوت دیناره.

برایم: ئە ی کە متر مومکین نابیت؟

ناجی: بەرێ وه للاً، بلیم چی. تۆ چۆنت ئەوی با وابیت.

برایم: شتیکی مە عقوول، نه شیش بسووتی و نه کە باب.

ناجی: ئیشائە للاً، نه شیش ئە سووتی و نه ک کە باب. باشە چە ند ئە لیت؟

برایم: پینج دینار باشە؟

ناجی: چۆن ئە لیت با وابیت. ها ئە وه کلیله کە یە تی، لێره هە لواسراوه، لە ئیستاوه بگۆیزەر وه ناوی بە خیری.

برایم: تە شه کورت ئە کە م، زۆر مە منووتان بووم، خوا حافیز.

ناجی: ئۆ خوا حافیزت بێ، یا خوا خوات لە گە ل.

(بە دەنگی نزم) ئۆ بە برام بی، برایم ئە فە ندی.

(پشووی مۆسیقا)

حەسەن: ئە وه چییە برایم؟ بۆچی وا عاجزی؟

برایم: عاجز نیم بابە گیان، هە تا بلی هیلاکم. قەد نه مئە زانی ئیشکردن، مە حامات

ئە مە ندە قورسە و ئە مە ندە سە بر و تە حە مول و ئە رک ی ئە ویت.

حەسەن: کور ی شیرینم، هە موو ئیشیک پیوستی بە سە بر و توانایە.

برایم: ئە مرۆ لە مە حە ل فە لاحتیکم لابوو، خوا ئە یزانی بە لای کە مە وه پانزە جار

مە سە لە کە ی تە کرار کردۆتە وه و گێراوه تە وه، ئە رزە کە ی چە ندە، چۆن برا،

ئامۇزاکەى وتى چى؟ دراوسىكانيان چىيان وت، ئىتر مەپرسە. کاس وورپى کردم،
مىشكى بردم.

حەسەن: بەلى راستە، وە زۆر چاكت کرد که گویت لى گرت. بى گومان بە که
گوئ گرتنى زۆر پىويستە بۆ مەحامىى ناجيح.

برایم: راستە، بەلام مىشكى ئىنسانىش ئەکەوئتە خوارەوہ.

حەسەن: ناکەوئتە خوارەوہ، مەترسە. سەبرت بىى بۆ ئەوہى لە شت بگەيت. تو
ئەزانى که باش گویت لى گرتن، جارىکى تر که شتىکيان لى قەوما، رائەکەنەوہ بۆ لای تو؟
برایم: راستە بابە گيان، منىش وام کرد. لەدوای ئەوہى که ئىتر قسەى پىنەما،
بەتەواوى دلنابوو وە زۆر بە رووخوشى چووہ دەرەوہ.

حەسەن: کورپى خۆم، وا بوو بە دوو مانگ که کەوتووئتە ژيانى عەمەلپىيەوہ.
برایم: بەلى بابە گيان، دوو مانگە مەحامىن، کاسپى ئەکەين، پارە پەيدائەکەين. بە
راستى ئەوہندەى لە ماوہى ئەم دوو مانگەدا فىرى بووم، بە دەسالى مەکتەب و ناو
کتىب فىرى نەئەبووم.

حەسەن: کورم، کتىب و مەکتەب و خوئندن فەرەن. سەرچاوەى ئەسلى، ژيان
خۆپەتى، ئەم کۆمەلەپە و ئەم خەلقە.

برایم: بەتەواوى نەمئەزانى ژيان مەعناى چى؟ نەمئەزانى ئىش و کارى ئەم خەلقە
چەندە پروچرە و تىکەلاوى يەکتىرى بوون. نەمئەزانى شار، لادى، ئەرز و ئاو،
کشتوکال و فەلاحەت، دزى و کوشتن، بپىن و خەرمان سووتاندن و پىاوکوشتن و
زىنا و زولم و زۆر، مەعناى چى؟ نەمئەزانى بىروباوہرى خەلقى ئا بەم جۆرە
جىاوازە، بپوام نەبوو لەسەر هیشووہ ترىيەک پىاوئک، ئىنسانىک ئەکوژرئت!

حەسەن: هیشتا وایت لە سەرەتای رىگادا، کورپى خۆشەوئست، زۆرت ماوہ بۆ
ئەوہى بەتەواوى لە هەموو شتىک بگەى. با بىينەوہ سەر مەسەلەکان.

برایم: کام مەسەلە بابە گيان؟

حەسەن: مەسەلەى ژن هينانەکەت.

برایم: ئىستا هەر فکرت ناگورئت، بابە گيان؟

حەسەن: بى گومان نايگورم، پۆلە مال و ژنيان وتووہ، مال بى ژن هىچ ناهىنئت.

برایم: راستە، بەلام بابە گيان ئەترسم ژن هينان بىتتە ھوى دواکەوتنم.

حهسهن: ژن هینان ئەگەر بهوردی لێی کۆلرایهوه و ئیختیاری مووهفهق بوو، ئەوا بێگومان ئەبیتە هۆی پیشکەوتنی پیاو.

برایم: بەلێ راستە، بەلام ئەم نەوعە ئافرهتە لە کوێ بو ئیمە ئەدۆزیتەوه، لەناو ئەم موجهتەمه‌دا که حه‌رامه‌ کو‌ر و کچ یه‌کتیری تیا ببینن؟

حهسهن: بێگومان به‌ کو‌رم، ئەگەر تیکرا هه‌موو خه‌لقی ئەخلاق و ره‌وشتی پته‌ونه‌بیت و جو‌ری هه‌لسان و دانیشتن و ژیانیان به‌ باشی نه‌گو‌ریت، تیکه‌لاوی بێسنوور ئەبیتە هۆی کو‌ستینکی کو‌مه‌لایه‌تی گه‌وره‌.

برایم: بەلێ راستە، گو‌رگ و مه‌ر به‌یه‌که‌وه ناژین بێزیان. بەلام شوکو‌ر ئیستا خه‌لقی زور له‌ جازان پیشکەوتووترن، وه‌ له‌پاشا چینه‌ خوینده‌واریکی باشیش پێگه‌یشتوون، که بێگومان ئەبته‌ پیشه‌ره‌و بو‌ دامه‌زراندنی بته‌وه‌ی پاک‌ی ره‌وشته‌به‌رز.

حهسهن: من له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا له‌گه‌ل تو‌ نیم، هه‌یشتا کو‌رم زورمان ماوه‌.

برایم: بەلێ راستە، بەلام یه‌عنی -مه‌سه‌لا- من بچم ئافره‌تیک‌ی نه‌خوینده‌واری جاهیل که هه‌یچ نازانی بکه‌مه‌ هاوسه‌ری ژیانم و عومری خو‌می له‌گه‌لا ببه‌مه‌ سه‌ر؟

حهسهن: ئافره‌تی نه‌خوینده‌وار چیه‌انه‌؟ نازانن بخوینن و بنوسن، وه‌نیه‌؟

برایم: بەلێ، ئەمه‌ سه‌به‌یه‌که‌. جگه‌ له‌وه، له‌ ئیستیلاحتی دنیای تازه‌ ناگه‌ن. هه‌تا ئیستاش کچی گه‌لیک مالی -گوایه‌- موته‌مه‌دین به‌ باو‌ل ئەلین بالۆن، یان به‌ موجه‌له‌ ئەلین مه‌جده‌ره‌.

حهسهن: ئەمه‌ ده‌لیل نییه‌ کو‌ری خو‌م بو‌ خراپیی ئافره‌تی نه‌خوینده‌وار، ئەه‌ی ئەگه‌ر خوینده‌واره‌کان نه‌خوینده‌واره‌کان نه‌هینن، چو‌ن ریی راستی فیری نه‌خوینده‌وار ئەکری؟!

برایم: ئینجا باب‌ه‌ گیان، ئەوی ژن ئەهینن قابیله‌ مه‌کته‌ب دابنن، له‌ ماله‌وه‌ ببی به‌ موعه‌للیم؟

حهسهن: بەلێ، ئەگه‌ر هه‌موو خوینده‌واریک له‌ مالی خو‌یا، له‌ ولاتی خو‌یان نه‌بیت به‌ موعه‌للیم وه‌ شت فیری نه‌زان نه‌کا و ده‌ستیانه‌گریت، به‌ خوینده‌وار ناژمیریت. عیلم یه‌عنی زانین، یه‌عنی فیرکردن، نه‌ک موجه‌ره‌د ته‌نها شه‌هاده‌ت وه‌رگرتن.

برایم: به‌راستی باب‌ه‌ گیان، قسه‌کانت جوانن، به‌لام کی ئەتوانی ئەمه‌ ته‌تبیق بکات؟

حەسەن: ھەموو ئىنسانىكى تىگەشتووى راستى دلسۆز، ئىستا بىنەوہ سەر مەسەلەكە.

برايم: فەرموو، ئەمرکە.

حەسەن: چاوت بە بەھىەى پورزات كەوت؟

برايم: بەلى، نيوەرۆ كە ھاتمەوہ بو قاوہلتى ديم. بەراستى بابە چىشتى چاك لىئەنى و ئەمرۆ مالاكە زور پاكوتەمىزە.

حەسەن: ئەى رۆلە ژن و مالىان وتووه.

برايم: ئەوہ بابە گيان چۆنە ئەمرۆ لىرەى؟

حەسەن: بە خوشكم وت كە لەمەودواوہ با لىرەبى و خزمەتمان بكات، چونكە حالىان زەعيفە و جگە لەوہش، ويستم باش بىيىنى، بو ئەوہى بزائم ئەلىى چى؟

برايم: لە چ خسووسىكەوہ؟

حەسەن: لە خسووسى ھىنانىوہ.

برايم: نامەوئت بابە گيان، ھەرچەندە پورزامە، بەلام نەخويندەوارە و بە عەمەلى من نايت.

حەسەن: رۆلە، سەد بار گوشت لەر بى، ھەر لەسەر نانە. بەلى، راستە نەخويندەوارە، بەلام ھامسەرىكى دلسۆز و بەئەخلاق و پاكە.

برايم: بەخوا بابە من ھامسەرى وام ناوئت.

حەسەن: وام ئەزانى ئەتەوئ، بەلام قەى چىكات. باشە كئىترت ئەوئ بوئ بەينم.

برايم: ناجىى كاك رەشىد، وا لە موتەوہسىتەدا و كچىكى جوان و عاقلە و دەولەمەندە و..

حەسەن: رۆلە، جوانى دەم وچاوا حسىب نىيە. شەرت جوانى عەقل و دەروونە. جگە لەمەش، پارە چلكى دەستە، پياو پئويستە چاوا نەبرئتە سەرودەتى ژنەكەى، كورم. تو ژن ئەھىنى، خو تىجارەت ناكەيت.

برايم: بەخوا ھەر ئەوم لەلا باشتەرە.

حهسهن: نامه‌وی له‌مه زیاتر موناقه‌شەت له‌گە‌لا بکه‌م، که‌یفی خۆ‌ته. خۆت مه‌سئولی نه‌تیجه‌ی ئە‌م ئیلحاحه‌یت. من بۆت ئە‌هینم، به‌لام ئیختیاره‌که‌ت باش نییه و ب‌رواناکه‌م ه‌امسه‌ریکی باش بی‌ت.

برایم: بزانی چۆن ئە‌بی‌ت، ئە‌گەر حه‌زیش ئە‌که‌ی نایه‌ینم.

حهسهن: من بی‌دلێت ناکه‌م. هیوام زۆره سبه‌ینی ره‌حمه‌تم بۆ بنی‌ریت.

برایم: ئیستا که‌واته‌ رازیت بابە‌ گیان.

حهسهن: ئا رازیم و هه‌موو هه‌فته‌ییکی تر نابات، بۆتی ئە‌هینم.

(مۆسیقای سه‌ره‌تای دراما)

برایم: ناجی؟ ئە‌وه باوکه‌م کوا؟

ناجی: چووزانم، من به‌شوین باوکه‌ته‌وه‌م، چووزانم بۆ کوئی چووه.

برایم: ئینجا ئە‌م رۆ‌گرژی و تووربه‌بوونه مه‌عنای چی؟ ژن وا جوابی می‌رد ئە‌داته‌وه.

ناجی: تووخوا ئە‌گەر وزنه‌بی‌ت. به‌زیادنه‌بی، ئە‌لێی له‌ خوینا وه‌ری‌گرتوم.

هه‌موو رۆژیک له‌سه‌ر باوکه‌ت به‌زمیکم پی‌ئه‌گریت، بۆچی وا ئە‌که‌ی؟ خۆت له‌ لایه‌ک و باوکه‌ت له‌ لایه‌کی‌تر.

برایم: باوکه‌م چیی لێ‌کردوویت، ناجی‌خان؟

ناجی: ئینجا چی ماوه نه‌یکات، هه‌موو رۆژیک شه‌ش سه‌عات موخازه‌رم بۆ

ئە‌دات و نه‌سیحه‌تم ئە‌کات، وه‌کوو من نه‌خوینده‌واریم وه‌کوو به‌هیه‌خانی....

برایم: دهم‌دریژی نه‌که‌ی ناجی، ناوی به‌هی نه‌هینی.

ناجی: بۆچی ناوی نه‌هینم؟ ئاخ‌ر ئە‌ویش فی‌ری دهم‌دریژی بووه له‌ باوکه‌ته‌وه.

برایم: کچی عه‌یب‌ناکه‌ی، ناجی؟ ئە‌مه ژنی خوینده‌وار و عاقل و سه‌لار، ئە‌بی

به‌م نه‌وعه‌ بجوولێته‌وه و قسه‌بکات!

ناجی: جوولانده‌وه‌م چیه‌تی؟ مه‌نعی مالی هه‌موو خزم و که‌سوکار و باوکه‌ت

لێ‌کردووم، نایه‌لی قبوولم بی‌ت، نایه‌لیت بچم بۆ سینه‌ماییک، بۆ سه‌یرانیک.

برایم: که واته ئەم داخانهیه ئەتهینه جۆش؟ مەنعم بۆیه لێ کردی، چونکه هەرچییهک پهیدائەکهەم، ئەیدەى به جل و بەرگ و ئەیدەى به وان. جگە لەو، من تاقتى ئەم هەموو دەعوەت و مەسرەفەم نییە.

ناجی: ئینجا خۆم ئەیکەم، یەك فلسى تۆم ناوێت. باشە بێنە پارەى ئەم سى مانگەى مەحەلەكەم بەدرى.

برایم: تووخوا؟ راستە، حەقت هەیه. ساحیبى خانوویت و منیش کریگرتهەم، راستە کریگرتهى ژنەكەم.

ناجی: تۆ ژن بۆچى ئەوەندە به سووک دیتە بەرچاوت؟

برایم: من ژنم به سووک نایەتە بەرچاوت، بەلام تەسەرپوفات و قسەت جوان نین.

ناجی: تەسەرپوفاتم چیبەتى؟

برایم: ناشیرین، لام جوان نین، حەز لە چارەى جەمال ئەفەندی ئامۆزاشت ناکەم.

ناجی: چیبەتى؟ ئەویش چەند مانگیكى تر وەكوو تۆ ئەبى به مەحامى.

برایم: ببى به هەر شتىك، لای من وەكوو چۆنە، وایە.

ناجی: چۆنە؟ چیبەتى؟ من دەستم پى لێ هەلناگیرى.

برایم: به سەرى باوكت، ئەبى دەستى لێ هەلگرى.

ناجی: ناوى باوكم مەهینه، دەى وەكوو تۆ به پارە هەلئەكیشى.

برایم: هەموو كەسىك ئەزانى چۆنى كۆکردۆتەو، لە كوێ بوو! رینگا ئاسانە، بەلام هەندى كەس هەر ئەیانەوى فەقیر بن و قەد بەو رێیانە دەولەمەندنەبن، وەكوو باوكت.

ناجی: نەخەلەتابى ئەم نەوعە قسانە بكەیت! جگە لەو، لەمەوداوه من به ئارەزووى خۆم هەموو شتىك ئەكەم، من حورپم، ئافرەتیش هەموو حەقیكى هەیه وەكوو پیاو.

برایم: ئەم قسانە زیادن به دەمت، تۆ هەموو حورپبەتیکى تەواوت هەبوو، بەلام تىكت دا، لەبەرئەو حورپبەت نییە بۆ دوژمنى حورپبەت.

ناجی: تووخوا؟ به قانون قسەم لەگەلا ئەكەى؟

برایم: ئەى به چى قسەت لەگەلا بكەم؟ به پارە؟

حەسەن: (لە دەرگا ئەدا)

برایم: كتییه؟

حهسهن: منم.

برایم: ههسه، بهه ده رگاکه له باوکم بکه ره وه.

بهه: وا ئه چم.

ناجی: ئیستا نه تیجه؟ قه راریک بده. من ئه چم بۆ مالی باوکم.

برایم: بیریته وه، باوکم هاته وه. ناچیت، یه عنی ناچیت.

حهسهن: ئه وه چووشم بۆ مه حهل، له وئ نه بوویت، برایم.

برایم: به خوا تووئ ئیشم هه بوو.

ناجی: ئیستا مامه بۆچی وه کوو موحازره بۆ من ئه دهیت، دوو قسه ش له گه ل

برایما ناکه یت.

حهسهن: قسه ی چیی له گه لا بکه م؟ له چ خسووسیکه وه؟

ناجی: بۆچی وام لی ئه کهن؟ چ خوا هه لئاگرئ به باوک و کوو حه پستان کردووم.

حهسهن: کچم، من محازره م بۆ داوی، تا ریک برۆیت به ریگاوه و ژیانتان به

کامه رانی ببه نه سه ر.

ناجی: به لی، ئه م قسانه م زۆر بیست.

برایم: چیت ئه وئ ئیستا؟ بۆچی به ئاشکرا قسه ناکه یت؟

ناجی: ئه مه وئ له هه یچ شتیک مه نه کریم. وا له م ماله ش دا نامینمه وه، ئه چینه

یه کیک له خانووه کانی باوکم.

حهسهن: من موداخه له ناکه م ئیتر. وه هه رچی قه راریکیش ئه دهن به چاکیی

خۆتان، من پیم خۆشه.

برایم: قه رار وایه هه ر لیره ئه بین، وه ناچیت به لای که سوکارتا، چونکه ئه وان تووان

وا لی کرد، ئه وه نده سرپاندیان به گویتا. جگه له وه ش، تهحه مولی مه سره فی وا گرانم

نبیه. ئه م ما مه سه له ی جه مال ئه فه ندیی ئاموزات که مه نعم کرد له وه ی بیته ئیره،

له به ره ئه وه بوو، چونکه له م لاوئه ولا و تبووی له گه ل تووا - گوايه - ده زگیران بوون.

ناجی خان: راسته.

ناجی: به لی راسته، ئا راسته و چی ئه که ی بیکه و من هه ر ئه چم، هه ر ئیستا ئه رۆم.

برایم: قسه م بشکینیت ته لاقه ت ئه دهم، که ریته نه که ی؟

ناجی: وهللا سا ئەرۆم و یه کده قیقه ی تیا نامینم. ئا بینه عه باکه م به هییه.

برایم: ئه وه کردت به راست؟

ناجی: زۆروتنی ناوی، کاوالم کرد به سهر خۆت و باوکتا.

حه سه ن: باوکی بوچی، رۆله؟

ناجی: هه موو خه تای تویه.

برایم: خه تای ئه و نییه. خه تای منه که له سه ره تاوه هه موو شتیکم [به قسه کرد].
ئیللا ئه م ژن هینانه نه بیته. وا ئه مه شی به قسه ئه که م. ناجی خان سی به سی
ته لاقته که وتبیته ناها مسه ری ژیان، به هیچ مه زه بییک چاک نه بیته وه.

ناجی: قبوولم کرد، قبوولم کرد. به کویرایی چاوت شوو ئه که م به جه مال.

برایم: له ئه وه له وه که وه فاته نه بوو، شوو به بیست که سی تریش بکه ی، تازه
هه یه وو. مه رۆ را وه سه ته، با جاری پانزه دیناری کریمی مه حه له که ت بده می، له
سه به یینیشه وه چۆلی ئه که م.

ناجی: چۆلی نا که ی، چش، بییه.

برایم: ده فه رموو، خوا حافیز.

ناجی: خوا حافیزتان نه بیته، ئاوا.

(مۆسیقا)

برایم: ئه لحه مدولایلا که رزگارمان بوو، من و ئه مه یان نه وتبوو.

حه سه ن: له ئه وه له وه کوپم پیموتی، ئه م جوړه ئافره ته نیوه خوینده واران هه رپا و
مه غروورن.

برایم: به لئی، هه رپا و مه غروورن به خویندنه که یان، به سامانی که سوکاریان. وه
ئه و توژه حوربیه ته ی هه یانه، نازانن چۆن له کیس خوینی ئه دن به
خوت و خویرایی. جگه له وه ش، ماله کانمان ئه که ن به نادى و ئوتیل. به راستی ئه م
نه وعانه ده ردیسه رین، نه که هه مسه ری ژیان.

حه سه ن: ئۆخه ی که ئه م فه سه له ش برایه وه و دوا یی هات، ئیستا قه راری چیت دا؟

برایم: مه‌حلم گویزایه‌وه سهر چایخانه‌که‌ی عه‌بدوللا و هه‌موو مه‌سه‌له‌ی ماره‌یی و شتومه‌کیشم له ئیجرا کۆتایی پی‌هینا و له‌سه‌ر ئیش‌وکاری خۆم ئه‌پۆم.

حه‌سه‌ن: لام وایه ئه‌م ژنه وای چاوترسین کردی، که ئیتر جارێکی‌تر بیر له هامسه‌ری ژیان نه‌که‌یته‌وه.

برایم: به‌لێ، سه‌دمه‌ییکی گه‌وره بوو، به‌لام بوو به ته‌جروبه بۆم. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش‌دا، ئه‌گه‌ر موافیقی، من ئاماده‌م به‌هیه به‌ینم.

حه‌سه‌ن: ئاخ‌ر نه‌خوینده‌واره.

برایم: به‌لێ، نه‌خوینده‌واره. به‌لام له‌م ماوه‌یه‌دا بۆم تا‌قی‌بووه‌وه که عاقل و سه‌لار و به‌ته‌گبیر و گۆی‌له‌مست و دلسۆزه. بۆم ده‌رکه‌وت که ئیش‌که‌ر و زیره‌که و ئاماده‌یه بۆ فێربوون. ده‌ ئه‌مه‌تا هامسه‌ری ژیان. پیاو به‌شوین هامسه‌ری وا بگه‌ریت. ئه‌گه‌ر خوینده‌واریش بیت باشت‌ر. ئه‌گه‌ر خوینده‌واریش نه‌بوو، پیاو پیویسته خۆی فێری‌بکات.

حه‌سه‌ن: بریاری ته‌واوت دا که‌واته‌؟

برایم: به‌لێ بریاری ته‌واو، من فێری خویندن و نووسینی ئه‌که‌م.

حه‌سه‌ن: موخازره‌دانی مه‌علووماتی عام و ته‌جروبه‌ش له‌سه‌ر من.

برایم: به‌م جووره به‌هیه ئه‌بیتته هامسه‌ریکی باش، هامسه‌ری ژیان.

(ته‌واو)

نامۆزگاریی میکروفون

۱۹۵۴/۴/۳۰

چیرۆکی یه کهم

کوئخا و پیریژن^۱

(دهنگی بالنده و ئاژهل.... لادی پیشان بدا)

غهفور: (به هله داوان) دایه، دایه گیان.

خونچه: گیانی دایه، باوکه گیان غهفور، ئه وه بۆچی بهم به یانییه هاتیته وه وا زوو؟

خونچه: دیسانه وه مه پومالاته که ی کوئخا که وتوونه ته وه ناو په له گه نمه که مان.

خونچه: ئه یه پۆ، وا نه لئی غهفور، ئه ی تو چیت کرد؟

غهفور: هه تا به سه راگه یستم وه دهرم کردن، نیوه یان زیاتر خوارد.

خه نچه: ئه ی مال کاوول خومان، ئه ی ره نجه پۆ خومان. ئینجا چی بکهین، بۆ

خاتری خوا؟ هه موو خایه و مایه مان ئه م په له گه نمه بوو.

غهفور: ئه لئی چی دایه، لاقی سی چواریکیان بشکینم به خرک؟

خه نچه: خوا هه لئاگرئ پۆله، ئه مانه هه یوانن، عه قلیان کوا؟ به شوین خواردنا

ئه سوور پینه وه.

غهفور: ئه ی خه تای کئیه؟ ئیستا چون ئیمه بی دهنگ بین؟ به خوا ئه گهر باو کم ئه ما..

خونچه: لیلا ییم دایه بۆ باوکت، پۆله، به خوا هه تا مابوو، به رازیش نه یئه ویرا

بکه ویته ناو مه رزه یه وه.

غهفور: ئیستا چی ئه لئی بیکهین، دایه گیان، بچم له شوانه که بدهم؟

^۱ که مال ره ئووف محهمه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ل ۲۶۵-۲۷۷.

ره فیق چالاک، له دوا لاپه ردا خوی دهره کانی بهم جوړه دابه ش کردوه: ۱. میکروفون: ره فیق چالاک، ۲. غه فور: ئه حمه د مه حمود، ۳. خونچه: ئه حمه د دلاوهر، ۴. کوئخا: نووری عه نبه ر. (ک.پ)

خونچه: نهكهی باوكهكهم، لیدان و شهپرکردن دوايييهكهیان خیری
لی ناوه شیتته وه، ئەو منالە به سزمانه گوناھی چییه؟

غەفوور: ئەهی خەتای حەیان نه بی و خەتای شوان نه بی، ئەهی گوايه خەتای کئییه؟
خونچه: خەتای بهختی کاوولی خۆمانه، خەتای من و تۆیه كه ئاگاداریی
په له گه نمه كه مان ناکهین، پۆله. هه لسه با پرۆین، ته ماشایه کی بکهین. هه لسه کوپم.
غەفوور: پرۆ با پرۆین، به قورعان نیوهی زیاتر خوراوه، بروام پی بکه، دایه.
خونچه: ئینجا چیمان دهسته لاته، کوپم. سابیرم به بهش و کهرهمت خوايه. خوا
خراپتر نه دا، کوپم.. پیشمکه وه.

(پشووئی مۆسیقا)

غەفوور: چاوت لی بیت، ته ماشاکه ئەوه دیسان خۆ حەیان کانیان کردۆته وه ناو
په له گه نمه كه.

خونچه: ئەیه پرۆ، کامه تا، ئادهی - له منت نه کهوئی - غەفووره دهریانکه....
غەفوور: وهحه، وهحه هۆو، وهحه بۆ دهره وه، سه ری ساحتیتان خۆن ئاوا..
وهحه هۆو، ئەوه خۆ کوپخاش وا له بهردهمی جوگا که دا و قسه ش ناکات....

خونچه: ئەیه پرۆ، کوپخا خۆی له وئییه؟^۱
غەفوور: ئەری وه لالا، ئەری باوکم مام کوپخا بۆچی حەیان کانت ئەکه یته ناو
په له گه نمه كه مانه وه؟

خونچه: کوپخا رهزا عهیب نییه؟ ئاخر منی بیوه ژنی لیتقه و ماوی رهزیل، خوا به
ههزار کوپره وه ری..

کوپخا: له سه ری مه پرۆ، خونچه، ئینجا چی قه و ماوه؟
غەفوور: چۆن چی قه و ماوه مام کوپخا؟ بی قه زابی خایه و ما یه مان ئەم په له گه نمه یه.
کوپخا: غەفووره، جیتی باوکت م لی مه گره وه.
خونچه: کوپخا رهزا، خوا هه لئاگری، باوکم..

^۱ سی لاپه ره ی ئەم چیرۆکه به دهسته تی نووسه ر تا ئیره له دهفته ریکی ۱۵ لاپه ره یی دا هه یه. (س)

کوئخا: ده بېرېته وه، ئېتر چیتان کرد، حاھ. ئەوا ھەيوان ھەوتۆتە ناوی. لەجیاتیی دوو لالەوئېچ، وەختی ھەرمان وەرن دوو جامتان پې بدەمەوه. ئېتر ئەو ھەندەش لەسەری مەرۆن.

غەفوور: دوو جامی خۆت بۆ خۆت کوئخا، خیرمان پې مەکە.
کوئخا: دە بېرېتە وه ئېتر، مردووتان مری.. حاھ .. چیتان کرد بەم بەیانییە.
خەنچە: چیمان کردووه کوئخا.. نابئ رجات لی بکەین ھەيوانە کانت بخەرە ناو ھەيوانی دئیه کەوه، تا شوان نەییئ بکەونە ناو رزقی خەلقییە وه.
کوئخا: رینگا پېشانی من مەدەن. من کوئخام، خۆم ئەزانم چی ئەکەم. ئەبېرنە وه یان گال بدەم دەرتانکەن لیرە.

غەفوور: ئەوهی دەرمان ئەکات ھېشتا لە دایکی خۆی نەبووه.
خونچە: وزبە کورم. کوئخا، خوا لەسەر ھەق بیت.
غەفوور: ھەيوانات بکەونە ناو گەنمە کە مەوه، قاچیان ئەشکینم.
کوئخا: ھەتیو، دەست بەری بە لای ھەيوانە کانما، قەبرت بۆ ھەلئە کەنم.
میکرۆفون: چیی بۆ ھەلئە کەنیت، کوئخا؟! (قاقای پئیکەنن)
کوئخا: ئەوه چییە؟ ئەوه کئیه؟ ھا.. ھا..

میکرۆفون: منم میکرۆفون، پشنگیری بی پشست، دەستی لئقە و ماوی بی چارە..
چیت وت، بیلئره وه ئەم جارە...

خونچە: ئەی بە قوربانی دەمت بم، تووخوا خەتای ئیمە یە یا کوئخا؟
میکرۆفون: کوئخا واز لە خەلقى بەھینە بژین، مە یەلە ھەيوانە کانت بچیتە ناو رزقی خەلقە وه.

کوئخا: ئینجا تۆ ھەقت چییە بەسەر وه، کاکە؟
میکرۆفون: ھەموو کەسئ ھەقی بەسەر ھەموو شتیکە وه ھە یە. پئیم ناخۆشە زولم لە ھەتیو و بیوژن بکری، پئیم ناخۆشە عەز یەتی خەلقى بدرئ. زولم نە خوا رەوای ئەبیینی، نە باوەر، نە ئابین، نە ئەو میللەتە رەش و پرووتە، ئەگینا سبەینی خەلکە کە راپئچت ئەکەن. وازبئینە، ھەتا خراپیان بەسەر نە ھیناوی، کوئخا! خەلقى دئیه کە

بلاوینەرەو، چاکەیان لەگەڵا بکە، باشتەرە لەوێ بیانکەیت بە دوژمن.. ئەگینا
هیچت لێنەکەن لە کوێخاییت ئەخەن.. ئەلێی چی کوێخا؟

کوێخا: قوربان، وەللا من غەفوورە و خونچەم ئەوئ بیللا.

میکرۆفون: وەختی خەرمان هەلگرتن بئ پیوتنەو، دوو فەرەدە گەنمیان بۆ
ببژیرەو، کوێخا.

کوێخا: ئینجا قوربان دوو فەرەدە زۆرنییە؟

میکرۆفون: نە، زۆرنییە، ئەگەر بتەوئ ببیتەو بە پیاویکی چاکی خیرخوا.

خونچە: کار نییە خوا چاکی نەکات لەم دنیاوە دا.

کوێخا: شەرت بئ ئیتر بە رەقی جوابی کەس نەدەمەو، نەچم بەلای مائی کەسا،
لە کەس نەکەوم.

میکرۆفون: ئافەرین کوێخا رەزا.. ئەگەر هات و لە پیاوێتی، لە کوردایەتی، لە
ئیسلامەتی، لات دا و زولمت لە خەلقى کرد، بئ گومان بە کە خوا بە کافری ئەتکوژئ و
پیش مردنیشت یە کە دەقیقە بە رەحەتی ناژیت، ئیتر کەیفی خۆتە. خۆت
راست کەرەو، هەتا خەلکە کە داریان بۆ نەکردووی. خۆتان راست کەنەو
کوێخایینە، لە هەر کوێیە کە هەن و ناوتان لە هەر جێیە کە هەیه. خۆتان
راست کەنەو چەوتینە، بەسە ئیتر، با میلیلت قیزتان لێ نەکاتەو.

(پشوووی مۆسیقا)

(چیرۆکی دووهم)

کوپی گەرە^۱

کور: ئیستا وتت چی بابە، زەمیرم، دەروونم، پری لە عەزاب و بەیە کاهاتنە.
وەختە میشکم بتەقی، بۆ خاتری خوا.

باوک: ئەم قسە هیچ و پووچانە لای من مەکە و ئەوا پیموتی بیهینیت، بئ بەریت
ئەکەم لە هەموو شتیکا.

^۱ رەفیق چالاک، لە دوا لاپەرەدا خۆی دەورەکانی بەم جۆرە دا بەش کردووە: ۱. میکرۆفون: رەفیق
چالاک، ۲. باوک: نووری عەبنەر، ۳. کور: ئەحمەد دلیر، ۴. عاسمە: ئەحمەد دلاوەر. (ک.ر.)

کورپ: بابە گیان، خەتا لە منەوهیە کە بە قسەى لووس، بە ھەزار فیل و فەرەج، سى ھەزار وەعد و بەلینى ھىنان، وای لى کردم کە لىم کرد، سکی پرە بۆ خاترى خوا.

باوک: سکی پرنییه، چش. من تەحەمولی ئەم شتە بى مەعنايە ناکەم. چۆن منى خانەدان، میرزا رەشیدی حاجی وەسمان، موافەقەت بکەم لەسەر ھىنانى کچە تیویک بۆ کورپی گەرەم!

کورپ: بابە گیان، تازە کار لە کار ترازاو، بۆ خاترى خوا.

عاسمە: کار لە کار نە ترازاو، چش. کچە تیوہى وا ماوہ ببیت بە بووکمان؟ یا خوا بە زیای خیرم نە کرد ئاوا، وەللا ھەر ئەم حەیاچوونەمان پى ئەویست.

باوک: یا خوا بەرکە نە کەى، ئاوا رۆلە. ئەم ھەموو ئەرز و ئاوە، ئەم ھەموو مەرۇمالاتە، ئەم ھەموو سەرودە، بەمىنیتەوہ بۆ منالى ئەم ریسوايە.

عاسمە: کچی کى ئەلئیت بۆت ئەھىنین؟ بەلام ئەو کچە تیوہ دەست و پى کریشاويیە. ئەى موبارەکم نە کرد ئاوا.

کورپ: ئىستا - دايە گیان - چۆن ئەبیت من وازى لى بىنم، ئاخر خۆشم ئەوئ.

باوک: خۆشم ئەوئ، خۆشم ئەوئ، ھەتیو عەیب ناکەى؟ من چۆن کچە تیویکی کچی پیاوی ژیر دەستی خۆم بۆ تۆ ئەھىنم؟

عاسمە: کورپم خۆشە وىستى چى؟ من و باوکت یە کتریشمان نە دىبوو، کە چى ئىستا وەکوو ئەمانىنى.

باوک: کچی ئەحمە دئاغا ئەلئیت، کچی حەمە بەگ ئەلئیت، کچی شەریف بەگ ئەلئیت، بەسەر چاو، بەلام کچی حەمە ئەمىنى تۆکەرت لى حەرەمە، لیت حەرەمە و برپايەوہ.

کورپ: ئەى سکپرییە کەى؟ ئەى منالە کەى؟

عاسمە: پى فرى ئەدەین، برپايەوہ، دەستار لەسەر ورگی ئەگىرین. باجى ئایشى مامان لە شارەوہ ئەھىنین، دەرمانى بۆ دروستکا و برپايەوہ. کورپم گوی مەدەرە ئەم قسانە.

باوک: ئەوى بە خەيالنا نەبەت، ئەمە بىت. برۆ بەلای رابووشکاری خۆتەوہ، دایکت ھەموو شتیک جى بەجى ئەکات.

میکروفون: ئەى بەلای ناگەھانتان لى دات بۆ کار و پيشە و کردەوہتان، بۆ قسە و باس و دەم و دووتان، ھاوکارانى شەیتان.

عاسمە: بىسمىللاھى رەحمانى رەحیم، ئەوہ چىیە، ئەوہ ئەو دەنگە چى بوو؟

باوک: ئەو گۆیم زرنگایه وه، یان یه کیک قسه ی کرد؟

میکرۆفۆن: ئەمه تۆی عاسمه خان، پێویست به بیسمیلا کردن ناکات، چونکه بیسمیلا له تۆ به ریبه. تۆش جه نابی میرزا رهشید، گویت نه زرنگایه وه و مه له رزه. تووخوا گوناھ نییه کورپه بی ئەخلاقه که تان کچیکی به سزمانی هه ژاری خه له تاندووه به ناوی هینانه وه، به ناوی مه رکه زه که یه وه و حیا و حیشمه تی وه ک دز لی فراندووه و سکی پرکردووه؛ ئیستایش ئیوه پازی نابن بهیئیت؟!

باوک: ئینجا تۆ کئیت؟ تۆ عیلاقهت چیه به سه ر ئیش و کاری ئیمه وه؟

عاسمه: کچه کاره که ری خو مانه و باوکی پیاومانه، تۆ حه قت چیه، کابرا؟

میکرۆفۆن: زۆر شووره بی و شه رمه، خو تان له خه لقی به گه وره تر، به زلتر ئەزانن. ئەم کچه به سزمانه سه بی نی ئه خه نه به رده ستی ئافره تی نه زان، به داووده رمان، به ته گبیری لاکۆلان، ده ستار له سه ر ورگی ئه گبیرن، منالی بی تاوان ئه هاپن. دوورنییه کچه ش بمریت، یان باوکی، برای، که سوکاری پی بزائن و بیکوژن، یان ئیوه له وان و ئەوان له ئیوه قه سا بخانه دابن و چهن ئیسانیکی بی تاوانی تیا بروات، حه یای هه موو لایه کتان بچیت. ئەمه بو؟ ئەمه ئیسلامه تییه میرزا رهشید؟

باوک: باوکم من به م پیرییه وه، به م هه موو ناوه وه، حه یای خو م نابم نه وه لالا.

عاسمه: ئیستا پیاوه که حه زئه که ی تۆ پرسیکیش به

میکرۆفۆن: نه حه یا چوون و نه پرس و رای ئه ویت. حال له دوو فه قه ره به ده رنییه: یا ئەمیان یا ئەویان، ریگای مام ناوه ندیتی نییه. یان ئەوه تا به حوسن و په زای هه مووتان، ئەم ئافره ته به سزمانه ی بو ئەهینن، یان ئەوه تا کوپی گه وره ی موخته رهمتان ئەبی وان له هه موو میرات و به رکه وتیکی بهیئیت و کچه ماره بکات.

عاسمه: چۆن شتی وا ئەبیت باوکم، به زیای خیرم نه کرد؟

میکرۆفۆن: چۆن شتی وا نابیت؟ ئەی حه یای خه لقی بردن، هه روا شتیکی گالته و خو پاییه؟

باوک: به خوا من ئیعدامیشم بکه ن، ناچمه ژیر ئەم مه سه له یه وه.

میکرۆفۆن: ئەی تۆ کوپی گه وره ی موخته رهمی میرزا رهشید فکرت چیه؟

کور: به خوا بلیم چی؟ من ... من ... باوکم؟

میکروفون: ئەم مینجەمینجە چی، کرمی پیسی سەرلاشە، میشی چەپەل. ئەی چۆن دەستی ئەو ئافرەتە بەسزمانەت بری و حەیا و حیشمەتت وەکوو جەردە لێدزی؟ ئەی کە کاری وا ناشیرینی چەپەلت کرد، ئەئەبووایە پاشەپۆژت بەینایەو بەرچاوی؟ خوا ئەیزانی نەیهینی، شکاتت لێئەکا و لە مەحکەمەدا بەزۆر ئەیدەن بەسەرتا و حەپسیشت ئەکەن.

کور: حەپس.. مەحکەمە؟ حەپس مەعنای چی؟

میکروفون: ئەی چۆن؟ ئەی خەلقکۆشتن.. حەیا بردنیان هەروا خۆپایبە؟ کچە عومری لە هەژدە کەمتەر، لەبەرئەو دەمارت دەرئەهینن، دەپانزە سال ئەکرێتە کونی ژوورەو. خەلقى قانونیان داناوہ بۆ ئەوانەى تاوان ئەکەن. بەرى دنیا بە پووش نەگیراوە، هەر کەسیک خراپ جوولایەو، دەمارى دەرئەهینن، بە سەرى باوکت.

عاسمە: ئۆی من ترسم لێ نیشتم، ئیستا باوکی جەلال ئەلێی چی؟

میکروفون: هەر دیزە بەدەرخۆنە بیتم باشتەر، میرزا بە قسەم بکە زەرەرناکەیت.

باوک: وەللا چی ئافرەت، کە مەسەلە وابێ، ئەلحوکمولیلا، بلێن چی؟

میکروفون: بێ دەنگ و سەنگ بە کچی خۆتانى قبول بکەن. جگە لەمە، قسەى نزم و سووکیشى پێنەلێن، چونکە ئەبێ بە دایکى کورەکەتان، ئەبێ بە بووکتان، ئەگینا لەناو خەلقا حەیاى ئیوہ ئەچێ پێش ئەو. تۆش جەنابى کاک جەلال، ئەمە دەرسبیت بۆت، منالەکانت باش پەرودەبکە، بۆ ئەوہى شتى خراپیان لێنەقەومى. بە دوعا گەرەمالان، گەرەپیاوان، هەى بەشەرەفەکان، بە دوعا.

(پشووین مۆسیقا)

چیرۆکی سێیەم

ئەجرى دراوسى

مێرد: رەحمە بپریتەو، هەزار جارم پێوتى نابى هیچ بەدەى بە خەلقى، نابى لە بەشى خۆمان زیاتر لێ بنییت.

^۱ رەفیق چالاک لە دوا لاپەرەدا خۆی دەورەکانى بەم جۆرە دابەش کردووە: ۱. میکروفون: رەفیق چالاک، ۲. غەنى: نوورى عەنبەر، ۳. رەحمە: ئەحمەد دلاوەر، ۴. فەقى: ئەحمەد مەحمود. (ک.ر.)

رەحمە: پياوۋەكە، تۇ بۇ ئەۋەندە لەسەر شت ئەرۋىت، بۇ رەحمى ئىسلامەتتە لە دلا
نەماۋە؟

مىرد: رەحمى چى، رەحمەخان؟ من پارەم دۆزىۋەتەۋە، سىكە لى ئەدەم؟ ھەموو
پۆژىك دوو دەۋرى چىشت، مەئناى ھەيە ئەينىرەت بۇ مزگەوت! ئەۋا بلېين
ناۋبەناۋ مزگەوت قەيناكات، بەلام ئەى مالى باجى عاسمە مەئناى چى؟

رەحمە: پياوۋەكە، شوکور خوا ياۋىنىتى و پىي عەتاكردوۋىن، ۋەجاغكوپىر، ئەم
ھەموو مولكوماۋە!

مىرد: بېرىتەۋە، ئاخر ساحىبى تۇ بووم، بۇيە ۋەجاغم كوپىربوو، خوا بىكوشتمايە و
چارەى تۇم نەديايە، تا..

رەحمە: بېرىتەۋە پياۋە، عەيىبە قەسى ۋا ئەكەيت. تۇ لەكن خۇى بەعومراچوۋىت و
پياۋى ناۋ پياۋانى.

مىرد: ھىچ بەعومرا نەچووم. ئىستايىش ئەتوانم دوو ژنى تر بەينم.

رەحمە: ئەعوزوبىللا مېنە شىطانى رەجىم، ئەگەر ئىستا قەسەئەكەم، با دىزە بە
دەرخۇنە بىت. ھەى خۇت بە خۇت بى.

مىرد: ئىستا بۇ لە كورتى نايىرپتەۋە، ئافرەت؟ من حەزناكەم ھىچ شتىك بەدى
بە ھىچ كەسىك و براپەۋە.

رەحمە: ئەى ئەجرى دراوسىتى؟ ئەى خىرخوايى؟ ئەى رەحمەتى خىرىك بۇ
مردوۋەكانمان؟

مىرد: ئەيھۇ ئەيھۇ، ئىنجا بەزەم بەزم، ئەم چەنەبازى و حەنەحەبەشىيە. من
ئەلىم چى و ئەۋ ئەلى چى؟

رەحمە: ئىستا تۇ بۇچى توۋرەئەبىت؟ باجى عاسمەى بەسزمان، بىۋەژن و
لىقەوماۋ و داماۋە، لەۋ كۈنە گورگەدا ئەمە دە سالە كەۋتوۋە و مىردى مردوۋە،
كەسى نىيە لەم دنيايەدا.

مىرد: ئىنجا من حەقم چىيە بەسەرەۋە؟ من چى بكەم؟ من حەزمكردوۋە ۋاى
لىبىت؟ بەخوا سەيرە.

رەحمە: خۇ من نالىم خەتاي تۇيە، بەلام ئەگەر پاروۋىكە چىشتمان بۇ نارد،
چىمان لى كەمئەبىتەۋە، پياۋەكە؟

میرد: کهم ئەبیتەوہ نابیتهوہ، بۆی مەنیرە.

رەحمە: ئاخر لە برسا ئەمریت.

میرد: بەخوا سەیرە، کچی ئینجا من چی بکەم؟ ئیستا بۆ وام لێ ئەکەیت تەلاقت لێ بخۆم.

فەقی: (تەقە ی دەرگا) راتووی^۱ فەقی، رەحمەتتان لێ بی.

میرد: تووخوا ئەمە وەزعییەتە؟ هەموو ئیوارە یەک راتوو، راتوو.

رەحمە: پیاوێکە عەییە، بۆ خاتری خوا، راوەستە باوێکم وا هاتم.

میرد: بە سەری پێغەمبەر ناچیت، راوەستە من ئەچم. یا خوا موبارەکم نەکرد،

ئەری چیت ئەوی کاکە ی فەقی؟

فەقی: وەللا قوربان هاتووم بۆ راتوو.

میرد: راتوو مەعنا ی چی، فەقی گیان.

فەقی: ئینجا قوربان کەس هە یە راتوو نەزانی یە عەنی چی؟

میرد: من نایزانم، ئەمەوی تێم بگە یینیت. یە عەنی حەق مەنییە سوئالت لێ بکەم؟

فەقی: بەری وەللا، گوا یە بۆچی حەقت نییە؟ قوربان، راتوو یە عەنی یار مەتی

تە لە بە ی عەلم، یە عەنی خزمە تکردنی ئەو کەسانە ی خۆیان تەرخان کردوو ه بۆ

هیدایەتی خەلق ی، بۆ خویندن، بۆ...

میرد: بەس بەس، لە سەری مەرۆ. ئە ی بۆ ئیشیک بۆ خۆتان نادۆز نەو ه، لە پال

ئەم فەقییە تیە دا بیکەن؟

فەقی: وەللا قوربان هە تا ئیستا نە بوو ه بە عادت، وە نە بی ت حەز نە کە ی ن لە پال

دەرس خویندنی ش، ئیش بکە ی ن. بە لام بۆچی جە نابت وا بە م لە هجە یە قسە ئە کە ی ت؟

میرد: ئینجا بۆ تۆزیک نایە ی ت بە گژما؟

فەقی: ئیمە ناچین بە گژ کە سا، ئیمە ئیشمان بەر بەرە کانی ی جە هالە ت و نە زانی ن و

کفرە. ئیمە خۆمان بۆ بلاو کردنە و ه و پاراستنی ئایین تەرخان کردوو ه. بە دوعا

قوربان، ئەم نانە مان نە ویست.

میرد: (دەرگا پێو ئە دا) بە خوا شتیکی باشە. ئاخر ئە گەر تۆ لە ئە وە لە و ه ئیزنت بدانیە ..

^۱ راتوو: واتە نانی فەقیکانی مزگەوتان کە خەلک رۆژانە بە خۆرای پێشکەشی فەقی و قوتابیەکانی فیرگەکانی مزگەوتە بە نێو بانگەکانیان کردوو ه. (ک.ر)

پهحمه: پياوه رجات لى ناکم بهسيه تی. ئەوه عەيب نه بوو بهم ئىوارەيه ئەو فهقى بهسزمانەت وا مۆته ئه سىرکرد، تووخوا شوورەيى نىيه؟

مىرد: نه وه لالا هيچ شوورەيى نىيه.

مىكروڤون: (پى ئەكەنى) مەرحەبا قەمتەرى شەيتان لە دەم، كاك غەنى مەرحەبا.

مىرد: كىيە ئەوه؟ ئەوه چىيە؟

مىكروڤون: تووخوا عەيب نىيه ئەمەندە بهرچاوتەنگ، ئەوهندە رەزىل و سووك و رىسوا و بى مەعناى؟ تووخوا عەيب نه بوو بهم ئىوارەيه ئەم بهزم و پەزىمەت داگىرساند؟

مىرد: كابرأ تو موداخەلەى ئىشى من بو ئەكەى، حەقت چىيە بهسەر تەسەر و فاتى مەوه؟

مىكروڤون: ئاخىر تەسەر و فاتەكانت ناشىرىن، خوا تەسەر و فاتى وا بىر پىت. لەپاشا دووسى قسە كردن، دووسى نەسىحەت بو خىرخوايى خراب نىيه كاك غەنى. بەم رۆژگارە هەتا نيوەشەو فهقى بهسزمان لە كونجى مزگەوتا بى كەس و دوور لە شارى خۆى خەرىكى خويندن و عىيادەتە و ئىوارە و ئىوارە داواى تاقە نانىك لە تو ئەكات كە هەتە، ئەبى وا جواب بەدەيتەوه؟ بە نانىك چىت لى دىت؟

مىرد: نايدەم، باوكم ئارەزووى خۆم نىيه؟

مىكروڤون: ئىنجا نايدەى، چش. سبەينى هەرچى خەلقى شارەكە هەيه، ئەم مەسەلەى راتووى فهقىيەكانى ئەكەوتتە دەم، ئەشبيت بە بنىشتە خۆشەى سەرزمانى خەلقى، رىسوا ئەبىت، كاك غەنى.

پهحمه: ئەى بە قوربانى دەمت بم، زۆرم بىوت، زۆرى لەگەلا خەرىك بووم، فايەى نەبوو.

مىكروڤون: خۆى زەرەر ئەكات. دوور نىيه كەس لەمەودوا مەرحەباى لى ئەكات. جگە لەوه، ئەو دراوسى بهسزمانەتان، باجى عاسمەى پىرى قوربەسەر، تووخوا ئەوپەرى شوورەيى نىيه لە برسانا لەتەنىشت توى موسولمانەوه لە برسانا بمرىت؟ ئەى بەلام دا لە هەموو رەزىل و پىسكەيهك، لە هەموو قەمتەرىكى شەيتان لە دەم، لە هەموو يەك كە ئەجرى دراوسىتى نازانى.

پهحمه: بەخوا باوكم يەك دەقىقە من لەم مالا دا نامىنمەوه، نه وه لالا.

مىرد: بو كوى ئەچى پهحمه؟ ئەوه چى ئەكەى؟

پهحمه: نه پوم، من له گه ل بې په حميكي خيږ به شراوه ي په زيلي وهكوو تودا ئيتر دانانيشم. هر چي په حمي خوا و ئينسانيه ته تياتا نه ماوه. بووي به عه بد و خزمه تكاري پاره و دهوله ت. من و تو...

ميږد: نه مه باشه كابر؟ تو بوچي به م ئيواره يه وهكوو مووي لوت، وهكوو بايه قوش، حازربوويت و خريكي مالم به قورنه گريت؟

ميكروفون: تو خو ت به ئيش و كار و كرده وت، به م پي ناشيرينه ي گرتو ته، مالي خو ت كاول نه كه يت و خو ت ريسوا نه كه يت و له زومر ي به شه ر نه چي ته دهره وه. خو ت راست كه ره وه كاك غه ني، دنيا پينج و دوو روژي كه. نه وي پياوه، ناوي چاك، كرده وه ي چاكي له دوا به جي نه مي ني، له گه ل په حمه تگويي.

فهقي: (له دهرگا نه دات)

ميږد: كيته؟ كيته نه وه؟

فهقي: منم تو وخوا كاك غه ني، هه تا ئيره فه رموو.

ميږد: نه وه خو فه قيكه يه هاته وه.

ميكروفون: بې گومان فه قيكه يه، كه رامه تي هه يه، ته له به ي عيلمه، خاوه ني عيززه تي نه فسه.

ميږد: ها فه قي نه لي ي چي؟

فهقي: نه لي م قوربان هه تا ئيستا يانزه نانمان له مالي ئيوه بر دووه. ماموستام نانه كاني نار دو ته وه.

ميږد: يه عني چي؟ يه عني چي؟

ميكروفون: يه عني ناوي، كاك غه ني، نانه كانت وهر گره وه.

ميږد: نامه ويته وه، باوكم عه يب نييه؟

فهقي: عه يبي چي، ناني خو ته قوربان. هه ر نه بې وهر ي بگريته وه.

ميږد: كاكه ي ميكروفون فريام كه وه، بو خاتري خوا. باوكم ئيمانم به هه موو قسه كانت هينا.

ميكروفون: ده ئيعتيزار، عوزر خواييي بو بهينه وه.

ميږد: لي م خو ش به فه قي و عه فووم كه، ئيره به مالي مزگه وت و عيلم دابني.

فەقى: باشە قوربان، باشە بە دوعا.

میکروفون: لام وایە رەحمەخان تۆش ئیتر هیچت لە دلا نامینی؟

رەحمە: ئاخر ئەترسم با بداتەوہ؟

میرد: با نادەمەوہ رەحمە، خو من منال نیم.. عەھدبی لەمەوداوە ھەرچی چاکە یە بیکەم. ئەجری ئینسانییەتی، دراوسیئەتی، بەتەواوی بەجی بەینم.

میکروفون: دە رەحمەخان نانەکە تێکە و بەشەکەى حاجی عاسمە بنیرن، چاوەروانە، برسییەتی. بە دوعا..

میرد: تووخوا ئەگەر لیژە نانەخۆیت..

میکروفون: تەشەکورت ئەکەم کاک غەنی، بەزیادی، تیرم. خوابکات پوژی سەد خیر بکەیت، بە دوعا.

(مۆسیقای کۆتایی)

(تەواو)

چیرۆکی تەمسیلی (۱۱):

میکروفون لە پەمەزانا

چیرۆکی یەکەم

بەربانگ

سەعید: ئەڕی پەحمە! کچی پەحمە، بۆ جوابم نادەیتەوه؟

پەحمە: چیت ئەوی سەعید؟ عەیب نییه ئەوەندە قسە ئەکەیت؟

س: پەحمە، بیسمیلا، وا ئەمە ئەوەڵ پۆژمانە! ئینسان کە بە پۆژوو بوو، مەعنای ئەوە نییه تەنگەچیکە لانه بیت.

پ: تووخوا ئەگەر نەبیریتەوه، من تاقەتی تۆم نییه. ئەی نابێ شتەکان حازر بکەم؟
قورپی کوئی بکەم بە سەرما؟ داوای هەزار نەوع خواردنیش ئەکەیت و ناشهیلی
ئیش بکەم، دە بلی، بزائم چیت ئەوی؟

س: لەبیرت بردمەوه، ئا.... ئەلیم پەحمە گیان بۆ پارشێو چی ئە.....

پ: پیاووەکە هیشتا پارشێو لە کوێتەتی؟ تۆ بۆ ئەوەندە خەریکی سکتی، بۆ خاتری خوا؟

س: من بە زمانی بە پۆژوو، بەم پۆژگارە ئیش بکەم، هیلاک و ماندوو و برسی...
هیشتا باسی خواردنیش نەکەم؟

پ: ئەم عالەمە هەمووی بە پۆژوو و کەسیش وەکوو تۆ ناکات، ئا هەلسە،
ئیتەر..... بەهی، ئیش بکە کچم.

س: وازی لێ بینە، هەتا تۆ پەکە ئاگر ئەدات.

پ: یا خوا موبارە کەم نەکرد، کچی بەهی.....!

بەهی: دایە گیان، سەرم گێژ ئەخوات، ئەلینی لەناو بیژنگام.

پ: کچی هەلسە، بە قوربان یارمەتی بکەم بە. وا سەماوەرە کە ئەکولی. ئاو بکەرە
قۆریبە کەوه، کچم.

س: ئەبێ ئەمڕۆ زۆرت ئیش پێ کردبێ، پەحمە.

ر: ئىشى چى؟ خوا ئەيزانى ھەمووى دوو سەعات ھەلنەساو، ھەر نوستوو.

س: دە ھەلسە كچم، كەواتە ھەلسە، عەيبناكەيت؟!

ب: ئاخىر بە خوا بابە پىشتم ژان ئەكات.

ر: ديارە پىشتت ژان ئەكا! تۆ ئەوئەندە پال بىكەوى، چۆن لەشت تىكناشكى؟

س: ئەگەر ئەزانى ناتوانى كچم، بەرژووومەبە.

ر: ئەو ووت چى سەعید؟ يا خوا بە زىيى خىرم نەكرد، عازەب و زل و زەلام،

بۆچى - گوايە - بەرژووونەبىت؟

ب: بە خوا من ناتوانم بەرژوووبىم.

ر: بە خوا بىشمى، ھەر ئەبى بەرژوووبىت! عەيبناكەى كچم؟ ئەو ئەختەرى

زەكەخان، لە ھەشت سالانەو بەرژووونەگرى.

س: دە بىرپىتەو، چىتان كرى؟ وا دوو دەقىقەى ماو.

ر: ئى، چىت ئەوئى؟ وا ھەموو شتىك حازرە.

ب: ووت چى بىكەم، دايە؟

ر: ئەى زەبىت بە زەبىنى سوورسوورە بىت، گوايە ھىشتا نازانى چى بىكەى؟

كچى، ئاو بىكەرە قۆرىيەكەو، جلفر! قور بەسەر ئەوئى ئەتەبىنى!

ب: ئەو چىيە دايە، بە زىيى خىرم نەكرد؟ چاوت لەم دەستە سووكانە بىت؟

س: ئەمە كەس بەرژووونىيە تۆ نەبىت، رەحمەخان؟

ر: تووخوا ئەگەر تۆ نەبىرپىتەو، سەعید، رجات لىناكەم.

س: دە ئەو پەرۆيانەى دەستت فرىبدە و وەرە ئىرە، ئافرەت.

ر: ئەو پەرۆيە، يا بەرمالەكەمە؟ ئىنجا ئىستا ...

ب: ئەو خو چاى تىانىيە!

س: چا لە چىيا نىيە؟

ب: لە قۆرىيەكەدا ... بەتال و حەتالە.

ر: ئۆ، دەم و لەوست خواتەو. ئىنجا ناتوانى تۆزى چاى تىكەى لە شووشەكە،

جرپنەى بىمىشكە؟

ب: ئەو چىيە دايە، بە زىيى خىرم نەكرد؟

س: ئیستا نه تیجه؟ به خوا لام وایه ئەم به ربانگه مان لئ ئەکهن به قوزەلقورت.
ئیستا ئەگەر جینیو به ئەژداوئابادتان ئەدهم بهم رهمهزان و وهختی به رباننه..
نه عوزو بیلا ..

پ: خوا ئەیزانی، به باوک و کچ خهریکن بهم وهختی به رباننه ... ئەگەر ئیستا
مال به جئ ئەهیلیم ... ئینجا شهیتان ...

س: رهحمه، بۆ نارۆیت و وازم لئ بیینی؟

پ: شهرت بی مادام واتان کرد، یهک دهقیقه و سهعاتی تیا نامینم.

میکرۆفون: السلام علیکم! مەرحة با کاک سه عید.

س: علیکم السلام! ئەوه کییه؟

پ: موور محمه دی شهریف! بسم الله الرحمن الرحيم!

ب: ئوی دایه، من ئەترسم.

م: مهترسه به هاوه خان، مهترسه، له چی ئەترسی؟ من میکرۆفونم، بریار وایه
له رهمه زانا چهند شوینیک بچین، چهند ئامۆژگارییهک بکهین.

س: باوکم، کاکه میکرۆفون توخوا ئەمه حاله به دهست رهحمه وه؟ توخوا
ئەگەر ئەم رهحمه ی ژنی منه، نه خه یته ته مسیله کانی به شی کوردییه وه!

پ: ئەی تو بۆ نه خات، که وله کونی رهزاگران، حهق وایه تو و به هی کچت باس بکات.

ب: من حهقم چیه! موباره کم نه کرد.

م: بی گومان بن که باسی هه مووتان ئەکریت، یهک له دوا ی یهک، بۆ خیر و سوودی
خوتان. توخوا کاک سه عید، جارئ بیینه سهر تو، چ پیویسته ئەم هه موو مه سره فه؟

ئەم هه موو شتومه که که به ده کهس ته واونایی و که به شی پینچ رۆژی جارانته؟

س: ئەی باوکم رهمه زانه و ئەیه ویت.

م: رهمه زان شتی فهزله و زیاد له لزوومی ناوی، شوربایهک، زه لاته یهک، تۆزی
سه وزه و که می گوشت به برژاوی، به سووره وه دکرایی، به شفته، برایه وه کاک

سه عید. تو ئەلئی مه طعمت داناوه، بی قه زابی!

پ: باوکم، وه لالا ئەمه ۲۰ ساله پینی ئەلیم، فایه ی نییه، سکی کوشتوویه تی.

س: ئەى تو پەحمەخان! لام وایە ماشاللا زۆر كەمخۆرى. خۆ تو ھەموو پارشئویك قبوولی و قەزاتمە نەبیت، یان تاسكەبابى، ناخۆیت!

م: مەعیدە، دوای ئەوھى ئەو ھەموو خواردنە قورسەى تىئەكرى و بەسەریا ئەنوون، ئەترشى، لەبەرئەوھ گەلیك جار بەیانیان كە ھەلئەستن، قرقینەى ترشەلۆك ئەدەنەوھ، دەم وچاوتان ئەئاوسیت. دوورنییە تەسەمومبەكەن. ئەمە ھەمووی لە زۆرخواردنەوھ پەیدائەبیت.

ب: وەللا راستئەكات، من پار كە بەربانگم ئەكردەوھ، ئا ئیرەم، بیلامانى كەلەكەم، سكم ژانى ئەكرد.

م: بەلى، راستە بەھىخان، چونكە ماشاللا زۆر ئازا و گورج وگۆل و ئیشكەرى! ئەى تو پار بەرباننىشت ئەكرد، پارشئویش، نیوہروانىش كە دایكت ئەنوست، تیر و پىرشتت بە دزییەوھ ئەخوارد. دیارە لەبەر ئەم ھەموو خواردنە، بیلامانى، كەلەكەت ژان ئەكات، بەھاوہخان.

ب: ئەمە چییە بەزیایی خیرم نەكرد؟ تو لە كوئ ئەزانى باوكم؟!

م: چۆن نازانم؟ من ئاگام لە ھەموو شتىكە، ھیوام زۆرە ئەم سال وەكوو پار نەبیت. ھیوام زۆرە شەپوشۆر لە ناوتانا نەمىنى و بۆ خوتان بە ئاشتى و ئاسوودەگى و خۆشى پەمەزان و ھەموو سال تىكرا بیەنەسەر، وە لە پەمەزان و غەیری پەمەزانا یارمەتیی یەكترى بەدن. كەم بخۆن، دەستى لىقەوماوان و داماوان بگرن و ھەستبەكەن بە ئیش و ئازارى برسیتی، لەسەر شتى ھیچ وپوچ مال لە خوتان مەكەن بە دۆزەخ. وا تۆپى ئاگردا، بە دوعا كاك سەعید، پەحمەخان، بەھاوہخان، بە دوعا.

ر: ئەھا تووخوا ئەگەر بەربانگمان لەگەل نەكەیتەوھ.

م: سویندمەدە، منیش ئەبى برۆمەوھ بۆ مالەوھ، بە دوعا.....

(فاصل موسیقى)

چیرۆكى دووھم

لە چایخانە

شاگرد: ئاو، ئاوى سارد، كى ئاوى ویست؟ ئاو.

پەسوول: ئەرى ئەحمەد ئەم پەمەزانە لە كوئوھ بۆ ئیمە ھاتەوھ؟

ئەحمەد: نازانم! ياهوو رېئى ھەموو شتىكىمان لى گىرا، مەگەر شەواوشەو تۈزى ئەم چايخانە و سەرجادانە پېربېنەو ھە خەلقى.

ر: راست ئەكەى ئەلئى ئاشى ئاوكەوتەيە، تووخوا ئەمە ھەزە؟

ش: ئا، رەسوول ئەفەندى چات خواردەو؟

ر: ئا خواردمەو، بەلام چايەكى ترم بۆ بېنە.

ش: چايەك بۆ ئېرە رەوف، ئا، ئاوى سارد.

ئ: ياهوو، پېش ئەم رەمەزانە ئەو ھەموو سەيرانە خوشانە ... ئەو ھەموو رابواردنانە!

ر: تووخوا ئەمە حالە؟ لە مالاھەو بۆ دايەرە و لە دايەرەو بۆ مالاھەو ھەتا شەوئى.

ئ: ئىنسان ەسران بۆ خوى تۈزى بىستە و چارەككى ئەخستە گىرفانى ...

م: (قاقاى پېكەنين) ئەى بەلام لى دان، بى ئەخلاقى داوئىن پېسى ناپياوینە.

ر: ئەو ەكئى؟ ئەو ەچىيە؟

ئ: ئەو ە بە كئى وت؟ كئى بوو؟

م: ئەو ە منم من منوئى، دوو چاوم پئوئەيە بىزىوئى. كئى خواردوويەتى تىتى

من؟ كئى خواردوويە بى بى من؟ بىتە شەرەجەنگى من.

ر: ئەرى ئەمە مەئناى چى؟ ئەحمەد، ئەو ەكئى؟ ئىمە ... كوا.... كەسمان لە

دەورويشت نىيە؟!

ئ: منىش سەرم سوورماو! كئى قسە ئەكات؟

ش: (لە دوورەو) ئا، ئا.

م: وا ديارە كاك رەسوول و ئەحمەد ئەفەندى ھىشتا مىكروئونتان نەبىستوو؟

ر: ئەو ە خو لەگەل ئىمەيەتى؟

ئ: مىكروئون مەئناى چى؟

م: مىكروئون مەئناى دەرختتى شەرم و شورەبىيە، مەئناى دەرختتى دەرد و

دەرمان، مەئناى ئامۇژگارى و رېگاپېشاندانى خەلقى نەزان.

ر: ئىنجا كئى ناردويەتى بە شوئنتا كاكە؟

م: چاوه پروان نيم تا جه نابتان ئه نيرن به شوينما. بئ گومان تو و ئه حمه د ئه فنه ندي هاوريت و عه زيز ئه فنه ندي و مارفى براگه وره تان قهت نانيرن به شوين ميكرو فونا بو ئه وهى چه پهلitan دهرنه خات.

پ: ئه وه شهرم ناكه يت كابرا تو؟

ن: ئاخ..... بمديتايه.

م: (بينكه نين) تووخوا عه يبنييه بهم رورژگار هه ر كه دوو مالى به سزمان پرويان كرده قهراغ شار، ئيوه قوزه لقورته كه تان وهكوو ده مانچه ئه خه نه پشت قنگنان و نزيك بهو ماله به سزمانه، نزيك بهو ئافره تانه، ده ست ئه كه ن به خوار دنه وه و زهره زه ر و پلار و توانج تيگرتن، بو ئه مه ئاخ هه لئه كيشن و قيتان له ره مه زانه؟

پ: كئ ئه لئى قينمان له ره مه زانه؟ تو له خو ته وه بوختانمان بو دروست ئه كه يت.

م: دور له ئيوه! بوختان؟ ئه ي ئيوه ئيستا باسى چيتان ئه كرد؟ كوره توزيك شوورهي، توزيك عه يبه، توزيك غيرت، ئيوه ش خوشك و كه سو كارتان هه يه، شه رهي خه لقي بپاريژن، تا كه س طه ماع نه كاته شه ره فتان. به رورژوونابن چش، به لام ئيحتيرامى ئه و كه سانه بگرن كه به رورژوون، بو ئه وهى ئيحتيرامتان بگرنه وه.

ن: من پيموتى ره سوول هيچ نيه به شاررته وه، مردووت مرئ. به نامووسم مادام ناوى مارف و عه زيزى برد، مه عناى ئه وه يه هه موو شتيكى تريش ئه زانى.

پ: ئينجا گوايه چيمان كردووه؟ به خوا سه يره!

م: ئه مه گوايه هيچتان نه كردووه؟ شه و و رورژ قوما ر و خوار دنه وه و شوين ئافره ت كه وتن و خه لق ترساندن و مييازي و هه تيوبازى و كارى ناره واى پيسى چه پهل. وا بهم ره مه زانه ش به رورژوونين و ئيه تيمام نادن هه تا به وهى كه توزيك ئيحتيرامى شه عائيرى دين بگرن. ئه تانه وي هه موو خه لقي به رورژووننه بن و مانگى ره مه زان هه لگرن، وهكوو ئه م دنيايه بو ئاره زوى جه نابى پيسى ناموباره كتان دروست كرابى. ئه مه هيشتا هيچ؟

پ: ياهوو، به خوا كابرايه كى چه نه بازه ... ئينجا كئ دهره قه تى تو يه ت؟

ن: به خوا هه موو قسه كانى راسته، ئه شه هه دو بيللا ئيمه قور ئه روين به ريگادا.

م: بزى ئه حمه د ئه فنه ندي، پئ نان له گونا هه مه عناى ئه وه يه به ره و راستى، به ره و پياوه تى، ئه رويت. هيوام زوره له ره فيقايه تىي ئه م نه وعه ئينسانه بئ نرخانه

دوورکه ویتته وه. به لّام تو جه نابی ره سوول ئه فندی له گه ل هاوریکانی ترتا، بی گومان به که روژیک له روژان خه لقی شاربه دهرتان ئه کهن، له بهر بی ئه خلاقی و رهوشتن زمیتان. جاری به دوعا، ئیشم زوره، من میکروفونم (قاقای پیکه نین).

چیرۆکی سینه م

له بازارا

رهحمه: گه زی ئه م بلورییه به چه ند، باوکم؟

غه نی: به ۲۰۰ فلس.

رهحمه: دووصه د مه عنای چی؟ به چوار په نجایی؟

غه نی: ئا... به چوار په نجایی ... به ری پانه.

رهحمه: ئینجا با به ری پان بیت! کوا به ری پانه؟

غه نی: من ئه یزانم یان تو. به خوا سهیره.

رهحمه: ئینجا باوکم بوچی وا گرانی ئه فرۆشی؟

غه نی: مالی خوومه و وای ئه فرۆشم... دایکم به رهجه ژنانه و ...

رهحمه: به رهجه ژنانی چی؟ بیسمیلا، جاری ئه وه ل روژی ره مه زانه.

غه نی: ئیستا دریتژکردنه وه ی بو چییه؟ برۆ نیفرۆشم، سه ری بلووری به پیشی

بابی، ئینجا ئیستا!....

رهحمه: بیسمیلا کابرا، ئه م تو ره بوونه ی بو چییه؟ بوچی ئیمه شه رئه که نین

یان سه وا و مامه له؟

غه نی: من سه وا و مامه له ناکه م، ده برۆ، چیت ئه وئ؟

رهحمه: ئه وه کابرا تو شیت بوویت؟ بوچی سواله، ساقه سه ره، به زیادم نه کرد، ئاوا؟!

غه نی: ئه رویت یان بو ت بیمه خواره وه، گه زیک بکه م به ورگتا؟

رهحمه: کوره، نه خه له تابی ئه وه نده ده م دریتژی بکه یت، کابرا. ریشته خواته وه،

ئه لئی کلکی بزنه که ی مالی حاجی بارامه.

غه نی: ئه وه به کئ ئه لئی، جادوو گه ره ی فره ا دکوژهی.... راهسته با بیمه

خواره وه.... ئه وه کوا قونه ره کانم؟؟

میکروفون: (قاقای پیکه نین) یا خوا موباره کنه بی ئاوا له م کرین و فروشتنه، له م سهوا و مامه له یه، له م بی میشکییه. پارهسته، بابه میرزاغهنی، سهبر، تۆزی سهبر باشه بۆ پیاو..... دانیشه رهوه. ئیجگار وا جلهوی خۆت بهرمه ده، ئه لئی ئیستری توپخانه ی..... سهبر .. تۆش پووری.... باجی رهحه.... پارهسته مه پۆ.

رهحه: ئه پۆم باوکم، شهرت بی ئیستا شکاتیشی لئ بکه م و گالیشی بدهم، چه... سه عۆله و حه سه ن و عه به بینه سه ری، گه زه که ی بکه ن به ورگیا.

میکروفون: تۆزی سه بر... حیلتم بی رهحه خان، تۆزی سه بر....

غهنی: توو خوا ئه گهر وازمان لئ نه هینی، رجات لئ ناکه م، من زمان به پۆژووم، تهحه مولى ئه مه ناکه م، ههر ئه بی لئی بدهم، ئینجا با ئه و شکاتم لئ بکات.

میکروفون: میرزا، غه له ط له پۆژوو و له موسولمانیتی گه یشتوویت.

غهنی: حه ددت چیه وا به من بلئی کابرا.

میکروفون: موسولمانیتی راسته قینه، یه عنی ئیحتیرامی ئافرهت گرتن، یه عنی سهوا و مامه له ی راستی بی غه لوغه ش، یه عنی نه خه له تاندنی خه لقی. ئه م ما پۆژووش، مه عناى ئه وه نییه پووی خۆت گرژبکه یه و تهنگه چیکه لانه بیت و ناوچه وانت بکه یه به دوو ئه موسست و وه کوو دوو پیشک چزووت حازر کردی، بۆ ئه وه ی به خه لقیه وه بدهیت.

رهحه: ئه ی به قوربانى دهمت بم.

غهنی: تو کابرا وه عزی چی دائه دهیت؟

میکروفون: وه عزنیه میرزا، ئامۆژگاریی ریگاپیشانان پیویستی هه موو موسولمانیکی راسته قینه یه. پیم ناخۆشه موشته ری له خۆت به رینی. پیم ناخۆشه موسولمانیک جنیوبات و شه پکات و خه لقی هاودینی هاوجنسی پووت بکاته وه به ناوی شت پی فروشتن و به ناوی پۆژووگرتن و به ناوی به ره جه ژنانه وه.

رهحه: ئه ی به قوربانتم بم کاکه ی میکروفون بۆ خۆت و قسه ی جوانت، من چیم پیوت... تووخوا خه لقه؟

میکروفون: تۆش باجی رهحه، پیویست ناکات ئه وه نده له سه ر شت برۆیت و درێژه ی پی بدهیت و بیرئیسیت. ئه لئ به چوار په نجایی، بلئ به سه دوپه نجا، به سه د، به هه شتا. نهیدا بچۆ بۆ لای دووکانداریکی تر. که دیت دووکانداریک تووربه و تپۆیه... شتی لئ مه کره و برایه وه.

رەحمە: باوکم، دەللا خەتای ئەو بوو، ھەر لە خۆیەووە کەوتە کەفوکۆل و ھەلچوو، وا ئەزانئ کەس بەرۆژوونییە، ئەو نەبئ.

میکرۆفۆن: ئیستا پیویست بە دلگیری و عاجزی ناکات، موسولمان و پۆژوگری راستەقینە ئەوانەن کە دەمیان پاکە و جنیوی پینادەن و قسەئ سووکیان لئ نایەتە دەرەو، ئەوانەئ دەستیان خاوینە و خراپەئ پیناکەن. ھەردوو لا خوا حافیزتانبیت، منم میکرۆفۆن... بە دوعا.

چیرۆکی چوارەم

غەیبەتکردن

عاصمە: بە قوربانی خوا بم، خۆزگە بمزانیاپە چۆن وا ھەلگران؟ بە چی بوون بە صاحبی خانوو؟! ھەتا دوینی سوالیان ئەکرد.

ئافتاو: ئەو بە باسی کئ ئەکەیت، دایە؟

عاصمە: باسی مائی سالە دەمخوار ئەکەم. ھەیبەتی ژنی ئەمپۆ دەستی نابووہ کەلەکەئ، بە ناو ھەیانئ بەردەمی عرووسیپەکەدا ئەھات و ئەچوو، فیزی ئەنا بەسەر ئەو ئەرزەشا کە بەسەریا ئەرۆیشت.

ئافتاو: ئینجا ھەیبەتەکەچەلئیش ئینسانە؟ ئەو گلە کویرئ. خۆ پەروانەشی کردووہ،^۱ دایە!

عاصمە: ئەئ گواپە بۆ نایکات؟! کردەئ سالە دەمخوارە و بردەئ ئەو. ھەر پۆژەش دەستی جل ئەگۆرئ.

میرد: ئافرەت، دە تۆزئ بی دەنگ، با بۆ خۆمان بنوین.

عاصمە: ئینجا تو چیت ئەوئ لە من؟ بۆچی بۆ خۆت نانوویت؟

میرد: چۆن بنووم؟ تو ئاوا منیشت خستە بیرکردنەوہ.

ئافتاو: فکر لە چی ئەکەیتەوہ، بابە؟

میرد: دەللا رۆلە، منیش بیر لەم دنیاپە ئەکەمەوہ، لەم خەلقە (ھەناسە ھەلئە کیشئ).

عاصمە: ھەزار جارم پینوتئ پیاوہکە دووکاندارئیتی بەقالئ نانی تیا نەماوہ.

^۱ نەزانرا چیبە. بەپئی رستەکە، دەبی مەبەست جۆرە جلیکی ژنانە بئ. (س)

میرد: ئەى چى نانى تىايە، ئافرەت؟

عاصمە: سىنەما، پىاوەكە سىنەما.

میرد: سىنەما مەعنای چى، ئافرەت؟

ئافتاو: تووخوا بابە گىان ئەگەر ئىزىنمان نەدەیت بچىن بۆ سىنەما.

میرد: هەى هەى.. ئەمە كەواتە ئەم هەموو قسە و هەناسە هەلكىشان و ئاخ و داخە، هەمووى بۆ سىنەما بوو؟

عاصمە: وزبە پىاوەكە، مەترسە، ناچىن بۆ سىنەما. ئەلئىم ئەگەر توش ببووتىايە بە شەرىك لەگەل صالحدە لە سىنەماكەدا، ئىمەش ئىستا صاحىبى هەموو شتى ئەبووین.

میرد: من حەز لە چارەى صالحدە ناکەم و نابم بە شەرىك لەگەلىا، ئافرەت.

عاصمە: نابى، چش، ئەم نەحسىيەى تۆيە ئىمەى بە مەرارە بردوو و خەلقىش، هەتىو و چەتىوى دوینى، ئەمۆ بوون بە ئەفەندى و خانم.

میرد: من بىزىمنايەت مەرەبا لەم تازەپىياكەوتوانە بكەم.

مىكرۆفون: (پىكەن) چى؟ ئەو ئەلئىن چى، عاصمەخان، جەنابى كاك حەسەن؟ موشتەرىبەكانت، ئەوانەى رۆن و برنج و شەكر و چات لى ئەكەن، كىن؟ كىن ئەوانەى هەموو سەرى مانگى خايەومايەيان تەسلىمى تۆ ئەكەن؟ ئەم ئەفەندىيانە نىن؟ ئەى تۆ بە دەمىانەو بە ناكەنى و چاپان بۆ ناكەرى و پىيان نالئىت مال مالى خۆتانە؟ ئەى بە هەندىكىان نالئىت بەگم، بە سەرت قەستەم رۆنى ئاوتەيه؟ ئەم دوورپووبىيە بۆ، كاك حەسەن؟

میرد: ئىنجا بە حسابى تۆ، بى ئىنسان نابى لە مالهەكەى خۆشیا دوو قسەبكات! بە خوا شتىكى باشە.

مىكرۆفون: قسە بۆ ناكەيت؟ كى رپى قسەى لىگرتوويت؟ بەلام قسەى جوانى بەكەلك، نەك باسى خەلقى كردن، نەك دوورپووبى و غەيبەت.

عاصمە: ئەها تووخوا مىكرۆفون گىان، ئەگەر هەيبەت و سالە دەم خوار نەخەیتە ناو تەمسىلييەكانەو.

مىكرۆفون: ئەى تۆى غەيبەتكەر، عاصمەخان؟ هەيبەتى بەسزىمان ناوى كەسى نەبردوو، بۆ خۆى لە مالى خۆيا دەست بخاتە كەلەكەى، يان خۆى بگورپى. چى سووكىيەكى تىايە و بۆ ئەبى غەيبەتى بكرى؟ يان صالحدى بەسزىمان، رۆژ تا

ئىوارى ئىشئەكا و ھەلئەسووپى و ھىچ فيعلئى خراپى نىيە. ئەگەر شتومەك بىرئى بۇ مالەكەى، چى سەنە و سووكىيەكى تىايە؟ عەيبە غەيبەتكردن !

عاصمە: ئىنجا ئەمە تۆ بۆ وا بەگەرمى لەسەريان ئەكەيتەو، ئەلئى براى باوكتن!
مىكرۇفون: پىويستە ئىنسان لەسەر ھەموو شتىكى حق و باش بىكاتەو. جگە لەوھش، رەمەزانە عاصمەخان، كاك ھەسەن، رەمەزان و پۆژوو و موسولمانئىتى دوورن و رىكناكون لەگەل غەيبەت و دوورپويىيا، ئەگىنا پۆژووھەكەتان بەتالە و ھەموو ھىلاكى و ماندويىيەكەتان ئەچىت بۆ ئەوان! خەلقە رەمەزانە، بەسىيەتى غەيبەت، بەسىيەتى دوورپويى، موسولمانى تەواو ئەو كەسانەن كە بەرپۆژووشئەبن لە غەيبەت و دوورپويى و زمان پىسى..... خوا ھىدايەتتان بدات..... خوا بتانخاتە سەر رپى راست، خەلقە، بە دوعا..... بە دوعا.....

چىرۆكى پىنچەم

خەرمان سووتاندن

رپىخان: ھەى رۆ، مالى ويرانم، رەنج بىوەر خۆم! خايەومايەمان رۆى! ئەو كەسە بەر گوللە كەوئى كە خەرمانەكەى سووتانين. خوايە بە كافرئى بىكوژئى. توو ئەم رۆژئى رەمەزانە، بە سووتان بىمىرئە و جەرگى ھەلقرچئە (لەسنگدان).

مەنىچ: ئەو چىيە پلكە رپىخان؟ چى قەوماو؟

رپىخان: كەنى مەنىچە، جواييان بۆ ھاوردم كە خەرمانەكەيان سووتاندوو، كافرئى بىدینانە. بەم رەمەزانە خەرمانى بىوەرئىكى رەزەلخوئى ھەتئوبار! ئۆھ خوا قىبوولئى نەكەى، ئەم ھەقەم لە تۆ ئەوئىت.

مەنىچ: ئۆھ ھەمرەكەم نەمىئى پلكە رپىخان! يا خوا ئەوھى خەرمانەكەتى سووتان، جەرگى بە قاورمە بى، دە برۆ شكات بىكە لە ناخىيە.

رپىخان: ئىنجا شكات لە كئى بىكەم؟ چووسانم كئى سووتاندوونى، مەنىچ گىان لە خۆمەو كئى گوناھبار بىكەم؟ خوا ھەلئناگرئى.

مەنىچ: شكات بىكە، كئى ئەگرن با بىگرن، چش. ئەى خوا ھەلئەگرئى بەم رەمەزانە موسولمان رزق و ئازووقەى موسولمان بسووتئىنى؟

ھەمە: ئەو چىيە مەنىچە؟ كەنى، بچۆ بە لای ئاژالەكەو، با خرىكىت تى نەگرم.

مەنىچ: ئۆھ خوا بىكۆزى، ئاوا. ھەمە گەلۇرى تىرنەخۆرە، وا ئەچم... وا ئەپۇم.
رېحان: ھەمە نايەى لەگەلما بچىن بۇ لاي قۇمىسەر؟
ھەمە: من كارم وه قۇمىسەر نىيە، رېحان فەرمانم ھەس رېحان، وه پۇژووم،
بەلام بۆچى ئەچى بۇ لاي قۇمىسەر؟!
رېحان: شكات ئەكەم، قورئەكەم وەسەر خۇما، خەرمانەكەيان سووتاندگم.
ھەمە: ئىنجا كى چووسوانى چۆن سووتاو، كەنى؟ رەنگىبى وه جگەرەى خۆت
سووتابى، بوختان بە خەلقى مەكە.
رېحان: جگەرەى چى، ھەمە گزىر؟ بە قەيتانى چەخماخ سووتانوويانە، خوا
بىانسووتىنى.

ھەمە: كەنى، بۇ دىنت خراو، دوعامەكە، تۆ لەكن خۆت بەرپۇژوويت!
مىكروڧون (پىكەننن): بەلى، ھەمە گزىزى ساختەچى، توش بەرپۇژوويت! بەلام
بە شەویش جەردەى ئەكەيت و خەرمان ئەسووتىنى. تووخوا تۆ عەيبت نەكرد؟
شەرم نەيگرتى خەرمانى ئەم ئافرەتە بەسزمانەت سووتاند؟

ھەمە: ئەو بە كى يىژى كابرا؟ وه من؟
مىكروڧون: ئا بە تۆ يىژم، ئادەى چەخماخەكەت دەرپىنە، دەرپىنە، خىرا... بىنە، بىنە.
ھەمە: تۆ كارت چىيە وه چەخماخى منەو؟!
رېحان: دەرپىنە ھەمە كەلەگا. بەو خوايە دەرپىنەھىنى، گشت لەشت وەگاز ئەپچرم.
ھەمە: ھا ئەو چەخماخ.

مىكروڧون: كوا؟ قەيتانەكەى ناوى كوا؟
ھەمە: لىمكەوت، چووسوانم چى لىھات.
مىكروڧون: ئاى موجرىمى جەردەى خەرمان سووتىنەر، بەو قەيتانە خەرمانى
باجى رېحانى كلۆلت سووتاند؟ برۆ شكاتى لىبە، با ئەم موجرىمە بگرن.
رېحان: ھەر ئىستا دەردى دەرمان ئەكەم. ئەمە قىنى ئەووت ھەلسا كە مەرەكەم
پىنەدايت، وا چوويت خەرمانەكەمت سووتاند، ھەمە سووتاو.
مىكروڧون: رانەكەى ھەمە، وا دەوربىيەكە ھات.

رېحان: ئا بېگرن، نامەردتان نەكەن، بېگرن نامەردتان نەكەن، بېگرن خەرمانى
سووتاندووم.

حەمە: بە قورحان، شەيتان پېيى كردم.

مىكروڧون: بەلام دا لە تو و لە شەيتان، لە ھەموو جەردە و چەتە و پياوخراپ و
سووتىنەرانى خەرمان، بېگرن، بېيەن، منم مىكروڧون. (پىكەنين)
(ختام)

۹۵۴/۵/۲

چىرۆكى يەكەم:

سەئىد- نوورى بەھى- ئەحمەد

رەحمە- دلاوەر

چىرۆكى دووھەم:

شاگرد: دلاوەر ئەحمەد- ئەحمەد

رەسوول- نوورى

چىرۆكى سىئىھەم:

غەنى- نوورى

رەحمە- دلاوەر

چىرۆكى چوارەم:

مىرد- نوورى ئافتاۋ- ئەحمەد

عاصمە- دلاوەر

چىرۆكى پىنجەم:

حەمە- نوورى مەنىچ- ئەحمەد

رېحان- دلاوەر

چیرۆکی تەمسیلی (۱۲):

پۆزووگرتن

نووسینی: عەبدولجەبار شەوگەت

(گۆرین)

۱۹۵۴/۵/۷

(پەردە یەكەم)

(مؤثرات: أصوات غنم وصهيل جیاد وأصوات دیکة)

حەسان: خوايه، توو گەورەیی خۆت و خۆشەویستی پیغەمبەر، هەرچی خیر و خۆشی، هەرچی چاکی و باشییە، ئەوەمان بەیتەرە ری. بمانخەرە سەر پێی راست و لە چەوتی دوورمان خەرەو، کاروبارمان رایی کە، ئیمانمان بەهیز و پتەو کە، بەرە ی موشریکین و بتپەرست و ناحەزانی بەشەر لەناوبیە!

ئافرەت: دایکی نائیلە، ئەو چى ئەكەى؟

ژن: (فووئەكا بە هەرچوار دەوری خۆیا) توو گەورەیی خۆت بمانپاریزە لە هەموو دەرد و بەلایەك! ئەلێ چى پیاوئەكە؟

حەسان: وتم ئەبى ئەمرو بچم بۆ یەثروب، بۆ دیدەنێ پیغەمبەری گەورە.

ژن: ئینجا زوو نییە وا لە ئیستاو ئەرۆی؟

حەسان: ئافرەت گر و کلپەى ئیمان، ئایەتە بەرزەکانی قورئان، حەدیثەکانی پیغەمبەری گەورەمان، وایان لێ کردووم خۆشم لەبیربچیتەو!

ژن: بەراستی، لەو پۆژەووە کە دینی پیرۆزی ئیسلام بلاووتەووە لەناو ئیمەدا، جۆری ژیانیشمان گوراو!

حەسان: بێگومان هەموو گوشەیهکی ژیانمان گوراو، جارێ کچ زیندەبەچال ئەکرا، تالان و برۆ، جەردەیی و دزی و پیاوکۆشتن، بابوو! لەجیاتیی خۆی گەورە، ئەبووایە لات و عەزا و هوبەل و بتەکانی تری ناو کەعبەمان بپەرستایە!

ژن: له پيش ئيسلامييه تا، ئافرهت هيچ نرخيكي نه بوو، وهكوو حه يوان ته ماشائته كرا، كهس به هيچي نه ئه زاني.

حه سان: به راستي ئافرهت ئيمه به ختيارين كه به رچاومان روون بووه وه و پرووناكيان له تاريخي جياكرده وه و شوين ئهم بيروباوه ربه رزه كه وتين و له وه حدانيه ت گه يشتين! ئه وه كوا موجاشيع؟

ژن: دواي ئه وه ي نوڅي ژي كړد، چووه دهره وه!

موجاشيع: وا هاتمه وه بابه گيان! ولاخه كه م بو زين كړدي، به لام بوچي وا زوو ئه رو، بابه گيان؟

حه سان: بو ئه وه ي به فينكي بگه مه يه ثروب، بو ئه وه ي له حه ديته كاني پيغه مبه ر مه حرووم نه بم.

موجاشيع: ئه زاني -بابه گيان- عه بدوللاي ره فيقم فيري خويندن و نووسينم ئه كات، بو ئه وه ي باش له قورئان بگه م؟

حه سان: زور شتيكي به جيئه! پيوسته له سه ر هه موو موسولمانيك، نير بيت يان م، گه وره بيت يان بچووك، دهوله مه ند بيت يان هه ژار، فيري بيت و هه ولي زياتري فير بوون بدات. پيغه مبه ري گه وره ئه فه رموي: "اطلب العلم ولو بالصين"، داواي عيلم بگه و بچو به شوينا، حه تا ئه گه ر له چين بيت.

ژن: به راستي كه گويم له بانگ و سه لا، له خويندنه وه ي قورئان ئه بيت، ئه چمه عاليه ميكي نورانيه وه.

موجاشيع: هيچ كتيبيك نيه بگا به قورئان.

حه سان: قورئان هه موو شتيكي تيايه، كورم، هه موو شتيكي گرتوته وه، هه رچييه كت بويت، وا له قورئانا.. هه ر كه سيك به ته واوي له قورئان بگا و په يره وي بكات، موسولمانيك ته واوه و ئيمانداريكي پته و و عالمه.

نائيله: دايه گيان، ئه م كونده ئاوه م لي بگره.

ژن: ئا بيته دايكه كه م، بوچي دوو كونده ئه به ي له گه ل خوتا، كچم ناتواني.

نائيله: ئه توانم، دايه گيان.

ژن: پياوه كه به موجاشيع بلئ، ئاگاي له خوي بيت.

حه سان: له چ روويه كه وه ئافرهت؟ هيچ رووي داوه؟

ژن: له گه ل عه بدوللا مه په كان لي ئه خوړن بۇ دوور. هه تا ئيواران ئه گه پريته وه، دلم وا له مه راقا.

حه سان: جوابي چي دايكت ئه ده يته وه، كورم؟

موجاشيع: هه موو دايكي وايه، بابه گيان، ئه گينا شواني مه راق و ترسي بۇ چييه؟
ژن: كورم ئه وه نده دوورمه كه وه ره وه، چونكه جووله كه و دوژمنه موشريكه
بتپه رسته كان بۇ هه ليك ئه گه پين موسولمانيني تيا شه هيدبكه ن.

موجاشيع: خاوه ن ئيمان له بي ئيمان ناترسييت.

حه سان: بژي كورم، خوا به رخوردارت كا و ئه مسالت زيادييت.

موجاشيع: موسولمانيني ئيمانداري پر پروا، ده ره قه تي له شكريكي بي ئيماني
بي پرواي كافر دييت.

حه سان: له مه وه دو او ه شيره كونه كه مان له گه ل خوتا ببه، هه تا شيريكي تازه ت بۇ ئه كورم.
موجاشيع: هه موو روژيک، بابه گيان، عه بدوللاي هاوړيم دوو شير له گه ل خويا
ئه هيني و خه نجه ريشمان پييه.

حه سان: كه واته ئافره ت ئيتر ترست نه ييت، ئه م دوو شيره و ئيماني ئه م دوو
موسولمانه پر پروايه و ئه و قورئانه ي پيانه، له شكريكي بي ئيماني پي
مه حوئه كړي ته وه.

ژن: وا من له گه ل كورم.

موجاشيع: شه وي كه هاتيه وه، ئه بي هه موو حه ديسه كاني پيغه مبه ري گه وره م
بۇ بگيرپريته وه.

حه سان: بي گومان بو تاني ئه گيرمه وه.

موجاشيع: منيش دوعا.

ژن وه نائيله: خوات له گه ل، له په ناي خوابييت.

(مؤسيقاي ناي و ده ف)

ژن: نائيله، نائيله.

نائله: به لي، دايه گيان.

ژن: ئەو ە چى ئەكەى، كچە شىرىنەكەم؟
نائىلە: خەرىكى درونەو ەى ئەم جەوالەم.

ژن: چاوت لە ئاوابوونى پۆژە.

نائىلە: بەلى، چاوم لىيەتى: لە جوانىيا وەسفنەكرى، مەگەر ەەر خواى گەورە
بتوانى ئەم جۆرە نىگارانه دروست بكات.

ژن: دلم وا ديسان دەكەوئتەو ە مەراق.

نائىلە: مەراق؟ بۆچى داىە گيان.

ژن: وا پۆژ ئاوائەبىت و تارىك داىەت، كەچى نە باوكت ديارە و نە كاكەت.

نائىلە: پىغەمبەر ئەفەرموى "دلىياى نىو ەى ئىمانە"، پىويستە مەعناى صەبر بزانىن.

نائىلە: ئىنجا كە وا ئەزانىت، بۆ مەراق ئەكەى، داىكە؟

ژن: نازانم، مالى جگەر بەقوربگىرىت.

نائىلە: تەماشاكە، داىە گيان، تەماشائى ئاسۆ كە!

ژن: بەلى! پۆژ خەرىكى ئاوابوونە!

نائىلە: ئەو ە نالىم، تەماشائى ئەو تۆز و غوبارە كە!

ژن: ئەترسم سەرەتائى تۆز و گەردەلوولى سەحرا بىت.

نائىلە: نە، گەر گەردەلوول نىيە، تۆز و غوبارى مەرەكانى كاكەم.

ژن: خوابكات ئەو بىت.

نائىلە: بىگومان. ئەو ە باش سەرنج بەدە.

ژن: ئا...! راستە مەرەكانن، پانى ئاوايىيەكەيە، ئەو ە عەبدوللايە و .. ئەو ەش كاكەتە.

نائىلە: باشە، ئەو ە چىيە بە باو ەشى كاكەو ە؟

ژن: ئەو ە كوا چىيە بە باو ەشەو ە؟

نائىلە: باش سەرنجى بەدەرى و ە لى و ردبەرەو ە!

ژن: ئەو ە لە بەرخ، لە كار ئەچىت، بەرخە.

نائىلە: ەيى ەەر كەسىك بىت، دەرئەكەوئت، كچم.

(مؤثرات: أصوات لغنم من بعيد، ثم تتعالى)

نائيله: ئه وه بۆچى وا دواكه وتى، كاكه؟

ژن: رۆله، دلّت خستمه مه راقه وه.

موجاشيع: دلّان نه كه ويته مه راقه وه، بۆچى من منالم؟ ئه وه باوكم نه هاتوته وه؟

ژن: نه، وا تو هاتيته وه، ئينجا نورهى خه م خوار دنى دواكه وتنى باوكته.

موجاشيع: پيويست به خه م خوار دن ناكات. بى گومان نويژى ئيوارهى له وى
ئه كات، ئينجا يه ته وه.

ژن: له مزگه وتى پينغه مه را؟

موجاشيع: بى گومان.

نائيله: خوزگه م به و كه سهى له گه ل پينغه مه را نويژئه كات.

موجاشيع: من و عه بدوللا جاريكيان له وى نويژمان كرد.

ژن: خوزگه م به خوتان، خوزگه نه مردمايه و چاوم به پينغه مبه رى خوا بكه وتايه.

نائيله: منيش هه تا بلئى هه زئه كه م.

موجاشيع: ئينجا بۆچى گوايه بى هيوان؟ شت نييه له مه ئاسانترينت، ئيوهش وهكوو

ئافره تانى موسولمان ئه توانن بچن وه گويتان له هه موو وه عظ و هه ديسى پينغه مبه ر بيت.

ژن: بۆچى ئه هيلن ژنان بچنه مزگه وت؟

موجاشيع: بى گومان، من به چاوى خوم ديمن، كى ئه لى ژن نابى بچيته مزگه وت؟

ژن: كه س، كه واته با نائيله به باوكت بلئين كه هاته وه.

نائيله: زور شتيكى به جى و جوانه، بى گومان ئيزنمان ئه دات.

موجاشيع: خوى ئه تانبات.

ژن: وهى، كچم با مه ره كان بدوشين.

نائيله: با برۆين، دايه گيان، كوا جامه گه وره كه؟

ژن: ئه وه ته له په ناي كونده كه دا.

(موسيقى دفوف وناي)

(مؤثرات حوافر جواد وصهيل جواد)

نائيله: گویتان لی بیت؟

موجاشیع: بی گومان باوكمه هاته وه.

ژن: بی گومان خویه تی.

حه سان: السلام علیکم.

هه موو: وعلیکم السلام.

موجاشیع: بینه و لاخه کهت، بابه گیان.

ژن: دهی زووکه، کچم نان بینه بو باوکت.

نائيله: چیی تازه هه یه له یه ثروب، بابه گیان.

حه سان: ئایه تیکی تازهی تری قورئان هاتوته خواره وه بو عیباده تیکی تر.

نائيله: چی؟ عیباده تیکی تر چیه، بابه گیان؟

ژن: ده وازی لی بینه کچم، جارئ با نانه کهی بخوات، هیلاک و ماندووه!

حه سان: قهیناکه، گوئ بگرن، ئه م عیباده ته تازه یه که ئه و ئایه ته ی بو هاتوته

خواره وه، پوژووگرتنه.

ژن: پوژووگرتن مه عنای چی؟

حه سان: له هه موو شتیک، غهیری ئیشکردن و قسه کردن.

نائيله: نابئ قهه هیچ بخوین؟

حه سان: گوئ بگره کچم، ئایه ته که ئه لی چی! ئه ی ئیماندارینه، پیویسته

سی پوژوهی په مه زان به پوژووین. ئه وانه ی نه خوش، یان له سه ر سه فه رن، ئه توانن

به پوژوونه بن، به لام ئه بی به قهزا بیگیرنه وه. ئه وانه ی ئه توانن و به پوژوونابن،

پیویسته خوراک بدن به پوژوودار و هه ژارانی موسولمان. پیروزی مانگی

په مه زان له وه دایه که قورئانی تیا هاتوته خورای بو ری پاست.

ژن: که ی ئه م ئایه ته هاتووه پیاوکه؟!

حه سان: ئه مرؤ وه له له بزى پیروزی پیغه مبه رم بیستووه.

نائيله: ئینجا هه ر وا زو له به رت کرد؟

حه سان: به لی، کچه شیرینه که م، ئینسانی خاوه ن ئیمان که شتیکی خوش ویست،

په به دل زور سووک و ئاسان ئه بیت لای. منیش و هه موو ئه سحابه پیاوچاکه کانیش

له بهرمان کرد، وه بیلالی کوری ریاحیش به دهنکه خوشهکهی له بهردمی نیرووی
خودا دووباره‌ی کرده‌وه.

نائیله: تووخوا ئه‌گهر، بابه گیان، نه‌مانبه‌ی بۆ یه‌ثروب؟

ژن: پیاوه‌که زۆر هه‌زنه‌که‌م بمانبه‌یت.

حه‌سان: ئه‌ی ماله‌که به‌دیار کیوه به‌جی به‌یلین؟

موجاشیع: ته‌نیا پوژئیکه، من لیتره ئه‌بم.

ژن: پوژئیک هیچ نییه.

موجاشیع: ئینجا قه‌یناکه دوو یا سێ پوژمان پی‌بچیت.

نائیله: که‌ی برۆین، بابه گیان؟

حه‌سان: وا دیاره زۆر په‌له‌تانه؟

ژن: بی‌گومان په‌له‌مانه، کئ هه‌یه په‌له‌ی نه‌بی بۆ بینینی ئه‌و که‌سه‌ی ری‌ی

هیدایه‌تی پیشانی خه‌لقی دا؟

نائیله: ئه‌و که‌سه‌ی له تاریکییه‌وه عاله‌می پال‌پیوه‌نا به‌ره‌و پرووناکی.

حه‌سان: به‌لی، راسته پیغه‌مبه‌ری گه‌وره بووه ری‌پیشانده‌ر و پیشه‌نگمان بۆ
پزگاریبون له نه‌زانین، له تاریکی، له کرده‌وه‌ی پیس و ناشیرین، له بتپه‌رستن، له
کویله‌تی پزگاری‌کردین. مه‌عنای هه‌ق و داد و سه‌ره‌بسته‌یی تی‌گه‌یاندین، له
شه‌پوشۆر و تالان و برۆ و جه‌رده‌یی و دزییه‌وه، ئیمه‌ی خسته باوه‌شی
ئاسوده‌گی و ئیمانداری و ئارام‌گرتن و فی‌ری ئاسایش و ئاشتیوانی و برایه‌تی‌کردین.

ژن: هه‌تا دنیا دنیا‌یه ناوی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره هه‌ر ئه‌مینێ و ناکوژیته‌وه.

نائیله: هه‌تا دنیا دنیا‌یه بانگی هه‌قه‌رستی پوژ له‌دوای پوژ زیاتر به‌رزنه‌بیته‌وه.

حه‌سان: خوتان ئاماده‌که‌ن، سه‌به‌ینی له‌گه‌ل شه‌به‌قا ئه‌که‌وینه ری‌ پرووه‌و

یه‌ثروب، پرووه‌و ئه‌و شاره‌ی نوری هه‌ق کردوویه‌تی به‌ جینشین.

(فاصیله‌ی مۆسیقا)

موجاشیع: بابه! بابه!

حه‌سان: ها، باوکه‌م ئه‌لیی چی؟

موجاشيع: ئەلیم وا به یانییه ناچن بۆ یه ثروب؟

حه سان: چۆن ناچین؟

موجاشيع: دایه، دایکه ده هه لسه!

ژن: بۆ کوئ هه لسم، کورم؟ ئەئى پارشیومان نه کرد؟

موجاشيع: مه به ستم پارشیو نییه؟

موجاشيع: ئەلیم ناچن بۆ یه ثروب؟

ژن: چۆن ناچین؟ نائيله؟ نائيله، کچم ده هه لسه!

نائيله: من به خه بهرم، دایه گیان!

حه سان: کچم، ئەگه ر ئە زانی ناتوانی به رۆژووبیت، بیشکینه، چونکه سه فه رمان

وا له بهر.

نائيله: به خوا نایشکینم.. ئەم بسته رینگایه سه فه رى پى نالین.

حه سان: کورم، ئاگات له ئازه له که، ئاگات له ماله که بیت!

موجاشيع: پيويست ناکات، بابە گیان.

حه سان: ئیواران بۆ خۆت به ربانگی خۆت بکه ره وه.

موجاشيع: له گه ل عه بدوللا دا به یه که وه لیره به ربانگیش و پارشیویش ئە که یین.

حه سان: ئەئى رانى ئاوايیه که؟

موجاشيع: عه بدوللا و برا که ی ئەم دوو رۆژه ئە یانله وه رینن.

ژن: به دوعا کوربه شیرینه که م.

موجاشيع: خواتان له گه ل.

(مؤثرات: صوت حوافر جیاد کثیره وهی تبتعد)

حه سان: وا گه یشتین، ئەمه یه ثروب، ئەو شاره ی پینغه مبه رى گه وره ی لیه.

ژن: ئەم ماله گه وره یه هی کتیه پیاوه که؟

حه سان: ئەمه مالى خوایه، ئەو مزگه وته یه که بۆم باس کردن.

نائيله: ئیمه شه له گه ل ئەم هه موو خه لقه دا ئە چینه ناو ئەم مزگه وته وه؟

ژن: جیگای ژنان جیایه کچم.

حهسان: وا خهريکه رۆژ ئاوانهبيت، نهختيکی تر بانگئه دا. با بچين شتيک پهيدا بکهين بۆ بهربانگ.

ژن: نان و خورما و په نيرم له گه ل خوما هيئاوه.

حهسان: ئه ي ئافهرم، باشه له مزگهوت ئاويش ههيه، به لام بۆ پارشيو چي بکهين؟
ژن: به شي بهربانگ و پارشيومان ئه کات.

نائيله: ئه ي بۆ نه چينه مالي پوورم، دايه؟

حهسان: چونکه دهستيان کورته، کچم. ئيمهش بچين ئه بين به بار به سهريانوه.

ژن: پياوه که هه زئه که م گويم له بانگ و سه داي بيال بيت، چونکه زوري مه تح ئه که ن.

حهسان: نهختيکی تر گويت ليني ئه بيت، ئافرهت. ئه ها، نائيله ته ماشاي سه ربان که،
ئافرهت ئه و پياوه دريژه ئه بينيت؟

ژن: ئا، چاوم لييه تي.

نائيله: ئه وه کتبه بابيه؟

حهسان: ئه وه يه بيال، بانگ پراهيله ري ره سوولي گه وره.

ژن: وتيان بته رسته موشريکه کان زوريان ئه شکه نجه و ئازار دا له سه ره تاي
ئيسلاميه تا.

حهسان: بي گومان، ويستيان له ئاييني پاک وه ري چه رخينن، په شيماني که نه وه،
له خشته ي بهرن، هيچ سووديکی نه بوو. وا رۆژ ئاوابوو، ئيستا بيال بانگئه دا.

(مؤثرات آذان)

حهسان: ئيستا خو به ته واوي هه موو شاري يه ثروبتان دي؟

ژن: بي گومان شارپکه نووري لي ئه باري.

نائيله: پريه تي له ئيمان، چونکه پيغه مبه ري گه وره ي تيايه.

ژن: چونکه هه موو پر له ئيمانن، هه موو به رۆژوون، هه موو نويز ئه که ن.

حهسان: به لي، چونکه هه موو برا و خوشکي يه کترين، کهس ته ماع ناکاته مال و
شه رهي کهس، کهس له کهس ناکه وي، هه ر کهسه پيوستبي سه رشاني خوي ئه زاني.

ژن: ئيستا و زه ماني جاهيلييه ت ئاسمان و ريسمانه.

حهسان: ئەو حەلە بتپەرستی بوو، ئیستا خواپەرستی. ئەو حەلە زولم و زۆر بوو، ئیستا حەق و عدالەت جیگیر و بنجبهست بوو.

نائیلە: خوای بکردایە ئەم نووری حەقە زال ببوایە و هەموو شوینیکی تاریکی پروناک بکردایەو.

حهسان: بئگومان بە کچم، که پوژیک له پوژان هەرچی گوشەى زهوى ههیه، بهم نووره پروناکئەبیتەو. سەرەتای ئەم دینە چونکە لیرە بنجبهست بوو، تازە هەرچی بتپەرستی دنیا هەیه، بکەوئە سەر یەک، ناتوانن بیلەقینن. سەرکەوتن بۆ ئیمانی پتەو و بۆ حەقپەرستی و بۆ ئەوانەى پروای تەواویان هەیه بە پیشکەوتنی ئیسلام، بە زالبوونی بەسەر دوژمنە بتپەرستە بئبروا و زالمەکانا.

ژن: پیاوئەکه نهگه پڕینهوه؟ دلّم وا له مهراقا.

نائیلە: دیسانەو دایە دلت کەوتەو مهراق؟

حهسان: ناحەقی نییە کچم، جگەر عەزیزە و ئینسان نابى مالیش بەرەلابکات. ژن: کە واتە با بگه پڕینهوه و له فرسه تیکى تریشا، ئەگەر عومر ما، بۆ دیدەنى دئینهوه. حهسان: با پڕۆینهوه، دەى سواربن، بەلام ئەوەتان لەبیرنەچیت کە دین، یەعنى ئیشکردن و تیکۆشان، یەعنى دەمپاکى و دەستپاکى و دلپاکى، یەعنى خراپەنەکردن، یەعنى خیرخوایى، بەجى هینانى هەموو ئەمریکى خوای گەورە، نوێژ و پوژوو، خیرکردن، دەستی داماو و لیقەوماو گرتن، یارمەتیدانى براى هاودین و هاوجنس و هاوبروا، بە دوعا شارەکەى یەثروب، قەرارگەى نوورى حەقى سەرکەوتوو، بە دوعا...

(صوت جیاد وهى تبتعد)

(ختام)

چیرۆکی ته مسیلیی ۱۴:

قهوماوی ناومان

۱۹۵۴/۵/۲۵

چیرۆکی یه کهم

مه لای ناعادل

پیاو: ئافرهت! حه لاول! ده ههسته! ئای!

ژن: ئه وه چیه تو بهم نیوه شه وه، به زیای خیرم نه کرد، ئاوا!

پیاو: ئافرهت بو تو وره ئه بی؟ عه یب نییه دهنگمان ده رته هینی بهم نیوه شه وه! ده هه لسه!

ژن: نه خیر هه لئاسم! چیت ئه وی بزائم؟

پیاو: ئه ی پیم نه وتی پارشیوم بو دروست بکه، به پوژوو ئه بم!

ژن: من پارشیونا کهم و به پوژوو نايم!

پیاو: پارشیونا کهیت و به پوژوو نا بی، چش!

ژن: چشت لی پر، هو به زیای خیرم نه کرد، ئاوا وه للا لیت په یاهه بیت.

پیاو: دهنگم ده رمه هینه، حه لاول! به سه، چه نه بازی و حه نه حه به شی! من ئه مه وی

به پوژوو بم و پارشیوم بو دروست بکه!

ژن: من پیم وتی به پوژوو نا بم و پارشیو بو کهس دروست نا کهم.

پیاو: به خوا ئیشمان باشه! زه مانیک تی که وتووین ژن به قسه ی پیاو نا کا...

ژن: تو پیم نا لئی ئه م سال ئه م موسولمانه تییه ت له کوپوه جوولا؟

پیاو: ئه ی چین، ئیمه فه رمه سو نین؟ ئه ی ئیمه موسولمان نین، حه لاوله خان؟

ژن: ئه وه مالی مه لا حه سه نی دراوسیمان شه ش سه رن، تا قه یه کیکیان

به پوژوو نین.

پیاو: کچی، عه یبه به درو ناوی خه لق به بیت، گونا هه. خوا بتگری، ئاوا!

ژن: خوا ئەوەندە بتگرئ، هەتا غەوری غەزەبت ئەکا! ئای!

پیاو: لە کوێ ئەزانی مائی مەلا حەسەن بەرۆژوونین؟

ژن: ئەو ئەمینیە خانی مەلاژن؟ خۆی پێی وتم! خۆشم بە چاوی خۆم ئەمڕۆ نیوەرۆ مەلا حەسەنم بینی، دانی پاک ئەکردهوه، پارچەگۆشتی لە دەمی ئەهینایە دەرەوه.

پیاو: ئیستا حەقمان چییە بەسەر مائی مەلا حەسەنەوه؟ بەرۆژوو ئەبن یا نابن، کەیفی خۆیانە. رۆژی قیامت هەر کەسە بزن و مەر بە لاقی خۆیا هەلئەواسرئ!

ژن: ئینجا کە مائی مەلا بەرۆژوونەبن، ئیتر ئیمە بۆچی.....

پیاو: دەمدریژی بەسە، کچەتیوہی ناکەس بەچە، توخمی مارفەشیئت!

ژن: ئەو بە کێ ئەلیی کورە، هۆو بەزیای خیری نەکرد ئاوا! نەخە لەتابی ناوی

باوکم بینی!

پیاو: پارشیو دروست ئەکەیت یان تەلاقت بەدەم؟

ژن: تەلاقم نادەیت، فیلنار فیلسقەر! بیئە هەر ئیستا تەلاقم بەدە، دەی!

پیاو: کچی لە کەلی شەیتان وەرە خوارەوه. ئافرەت ئەمە دە سالە ئیمە...

ژن: دە سال و بیست سالی ناوی، بیئە دەی، تەلاقم بەدە هەر ئیستا، پیاو تەرپە

بی فەرە؟

پیاو: دەسا مادام وات وت، سەبەسی تەلاقت کەوتیی، بە هیچ مەزەبیک

چاکنەبیئەوه و هەرچی شەرە بتداتی، من نەتدەمی. دە برۆ دەی!

(نقلة موسيقية)

پیاو: ئەری مامۆستا! مەلا حەسەن! مەلا حەسەن!

مەلا: ئەو کئیە؟ فایەق ئەلیی چی؟ باش بوو دیمی!

پیاو: ئەو چۆن وت تەلاقە کە چاکنابیئەوه مەلا حەسەن؟

مەلا: تۆ فایقە، رۆلە موسولمانیکی باشی و بەلام تۆزی نازانی چۆن ئیش و کار

مەیسەر ئەکەیت.

پیاو: ئیش و کاری چی مەلا حەسەن؟

مه‌لا: ئه‌گه‌ر بهاتيتايه بۆ ماله‌وه، باشته‌نه‌بوو له‌وه‌ى بىنيت له‌ به‌رچاوى ئه‌و
هه‌موو خه‌لكه‌ باسى مه‌سه‌له‌ى ته‌لاقه‌كه‌ بكه‌يت؟

پياو: گوايه‌ باشته‌رى چى بووه؟ ئه‌مه‌ چى عه‌يب و عاريكى تيايه! خوا نه‌خواست
دزىم‌كردوه، پياوم كوشتوه، زىنام‌كردوه، مه‌لا؟

مه‌لا: ئاخ‌ر كه‌ پىت‌ئه‌لئىم كه‌م‌فامى، ئه‌لئى بۆچى مه‌لا حه‌سه‌ن وا ئه‌لئى؟ كورم، تو
له‌ به‌رچاوى ئه‌و هه‌موو خه‌لكه‌ ئه‌لئى سى‌به‌سى ژنه‌كه‌م ته‌لاق‌داوه، ئىتر چۆن
ئه‌توانم به‌ شه‌رع خاسى بكه‌مه‌وه، به‌لام.....

پياو: به‌لام چى؟ ده‌ بىلئى مه‌لا حه‌سه‌ن!

مه‌لا: ئه‌لئىم ئه‌گه‌ر بهاتيتايه بۆ ماله‌وه، ته‌ماشاي كتيم بۆ ئه‌كردى و يه‌كىكمان
چاك‌ئه‌كردوه، به‌ حوكمى ئه‌و يه‌كه‌ ئه‌وانى تريشمان ئه‌هينايه‌وه‌ چى؟

پياو: ده‌ باشه، ئىستا با بچينه‌ ماله‌وه و ته‌ماشاي كتيم بۆ بكه‌!

مه‌لا: كتيب به‌ خورايى ته‌ماشاناكرىت. فايه‌ق ئه‌بى تىگه‌يشنت بى، به‌ قوربان!

پياو: چه‌ندت ئه‌وى مه‌لا؟

مه‌لا: به‌ دوو كاوپ بۆ مناله‌كان، يارييان پى‌بكه‌ن، فايه‌ق و دراوسيتيه.

پياو: وه‌للا دوو كاوپم نيه‌ و ئه‌گه‌ر دراوسيتيه‌تيش بى، ئه‌ى تو بۆ له‌گه‌ل من
دراوسيتيه‌تى ناخوينتته‌وه، مه‌لا حه‌سه‌ن؟

مه‌لا: كه‌يفى خۆته، وا ئه‌رۆم نويزه‌كه‌م ئه‌چى؟

پياو: كوره‌ نويزى چى؟ به‌و قورعانه‌ هه‌موو به‌تاله‌!

مه‌لا: وا مه‌لئى، بۆ دىنت خراپه‌! وا مه‌لئى.

پياو: ئه‌ى تو به‌ دوو كاوپ به‌ درۆ ته‌لاق چاك‌ئه‌كه‌يته‌وه و ئه‌يه‌ينتته‌وه جى خۆى،
وه‌كوو ناووك بى كه‌وتىت، يا پى بىت له‌جى چووبىت. ئه‌مه‌ بۆ دىنت خراپ نيه‌. ئه‌ى
تو له‌باتى سى‌شه‌مه‌ چوارشه‌مه‌ت كرد به‌ رهمه‌زان، بروات‌نه‌كرد به‌ قاضى و به‌
شه‌رع، بروات‌نه‌كرد به‌ راديۆى حكومه‌ت كه‌ بلاوى كرده‌وه سى‌شه‌مه‌ رهمه‌زانه.
ئه‌م هه‌موو موسولمانه‌ى دىت چه‌واشه‌كرد، بۆ دىنت خراپ نيه‌؟!

مه‌لا: بىرپته‌وه‌ فايه‌ق چىت كرد! به‌و قورعان لاي مديرى ناحيه‌ شكاتت لى‌ئه‌كه‌م،
له‌م ئاواييه‌ حه‌يشت پى تال‌ئه‌كه‌م، وه‌ عوسمان‌به‌گيش بىژم.

پیاو: شکات ناکه‌ی، چش! مه‌لای ناعادل، به‌لام تا له‌و دئییه‌ی تو مه‌لای بیت! ئه‌وا
نه ژنم ویست و نه ئه‌م دئییه‌ش، که نه‌زانیکی وه‌کوو تو پیشه‌وای بیت! شه‌رت بی
ئه‌م‌رۆ باربکه‌م! شه‌رت بی شه‌وی تیا ناکه‌مه‌وه.

(فاصل موسیقی)

چیرۆکی دووهم

نه‌دی‌وبدی

(مؤثرات: ده‌نگی گۆرانیه‌ک به‌به‌رزى)

ژن: تووخوا ئه‌مه‌ حاله‌؟ ئه‌مه‌ وه‌ضعیه‌ته‌؟ ئه‌م خه‌لقه‌ تۆزى بۆ لیکدانه‌وه‌یان
نییه‌، بۆ خاتری خوا؟

پیاو: چیه‌ دیسان هه‌لاوه‌؟

ژن: تو گویت لى‌نییه‌ له‌ مالى وه‌ستا فه‌ره‌جا رادیۆکه‌یان چۆن به‌ وه‌خت و
ناوه‌خت ئه‌که‌نه‌وه‌ و ئه‌وه‌نده‌ی به‌رزئه‌که‌نه‌وه‌، ئینسان کاس‌ئه‌بیت!

پیاو: ئیستا چی بکه‌ین، چارمان نییه‌؟ من دوینی‌شه‌وی هه‌تا دواى توپه‌که‌ی
به‌ربانگیش خه‌وم لى‌نه‌که‌وت، له‌به‌ر ئه‌م قره‌قره‌، ئه‌لینى ئاشى ئه‌له‌کتريکه‌که‌یه‌!

ژن: به‌خوا من پێیان‌ئه‌لیم وه‌ تاقه‌تى ئه‌م قره‌م نییه‌، نه‌وه‌لا!

پیاو: ئه‌ترسم بێن به‌گژمانا، تاقه‌تى شه‌رمان نییه‌، فه‌ره‌ج بى‌حه‌یایه‌!

ژن: بى‌حه‌یا نییه‌، چاوى ده‌رئه‌هات! به‌قوربانى خوا بم! هه‌تا دوینی
شه‌مه‌که‌چه‌لى ژنى کراسه‌کۆنى خه‌لقى له‌به‌رئه‌کرد.

(به‌ده‌نگى به‌رزى) ئه‌رى شه‌مسه‌! شه‌مسه‌!

شه‌مسه‌: ئه‌وه‌ کێیه‌؟ کى بوو بانگی کرد؟

ژن: ئه‌لیم رۆله‌، خوا هه‌لناگرى، تۆزى ئه‌و رادیۆیه‌تان نزم‌که‌نه‌وه‌!

شه‌مسه‌: بوچی گوايه‌ نزمى بکه‌ینه‌وه‌؟

ژن: ئاخىر وا نابى، رۆله‌ به‌ شه‌و و به‌ رۆژ به‌ ده‌نگى به‌رز رادیۆکردنه‌وه‌،
مه‌عنای نییه‌، کچم!

شەمسە: رادىۋمان بۇيە كرىۋە، كەيفى پىۋە بىكەن! ئىنجا ئىۋە بۇچى قىنتان
ھەلئەسىت، پۇلە! بەلام نابى نەختى لىكدانەۋەتان بىبىت!

شەمسە: كچى بىرىتەۋە، ھۆۋ بەزىادىم نەكرد، ئاۋا!

ژن: ئىستا ئىۋە نابى لىكى بدەنەۋە، خەلقى نەخۇشيان ھەيە، منالان ھەيە،
ئەيانەۋى بنوون، ئىستراحتە بىكەن!

شەمسە: ئىنجا بۇ ئىستراحتە ناكەن، بەزىادەنە بى! دايىم رادىۋمان .. ئىمە بۇ
كەيف نەكرىۋە، ئىۋەش بۇ ناكەن؟

ژن: كچى، رادىۋن رادىۋن؟ شەمسە كەچەل، بە قوربانى يايە مەنجى دايكت نەبم،
كە ھەتا مرد لە سەرەنۋىلك، ۋەكوو دۆم پەرەشەرى كۆئەكردەۋە.

شەمسە: ئەۋە بە من ئەللى حەلاۋەكونج، دەم وچاۋت ئەللى تۈيكلە شووتىيە و
مىشك دەنوۋكى لى داۋە!

پىاۋ: كچى حەلاۋ، تاقەتم نىيە، بى دەنگە، ۋەرە خوارەۋە!

حەلاۋ: ۋەللا نايەم! ھەر ئەبى ئەمپۇ كراسە كۆنەكانى خەلقى بېنمەۋە بىر.

فەرەج: ئەۋە كچى حەلاۋ عەيب ناكەى تۆ ھاتوۋىتە سەرمان بەم پەمەزانیە تىيە؟
حەلاۋ: ئەمە لە مالاۋەۋەى فەرەجەۋرگزل؟ ئەى بۇ تەمىي ژنە جوانەكەت ناكەيت؟

فەرەج: كچى دەم درىژى بىكەى، حەلاۋ ھەلئەسم لە سەربانەكە ئەتخەمە خوارەۋە!

حەلاۋ: ئەۋەى من ئەخاتە خوارەۋە، ھىشتا لە دايكەنە بوۋە، دە تۆ پىاۋى و ھەلسە!

پىاۋ: ئەۋە فەرەج قەسە بە حەلاۋ ئەللىت؟ قەسەم بە زات و سىفەتى خوا، لەمەودوا
رادىۋكەتان بە سپاى بۇ خۇتان نەكەنەۋە، كە ھاتم، خۇتان ئەكەم بە رادىۋ!

فەرەج: باۋكم بە ۋەللا خەتای من نىيە، تۆ تەمىيەكى حەلاۋى ژنت كە!

پىاۋ: من لىزە دانىشتووم، گویم لە ھەموو شتىكە، فەرەج! ئەزانم خەتای
شەمسەى ژنتە! فەرەج، ئەگىنا دىۋارەكەى مابەين ئەپرووخىنم، بىللا.

فەرەج: ئىحتىاج ناكات كاك عەبدوللا، حەزئەكەى ھەر وا رادىۋكەش ئەفروشمەۋە و
نامەۋىت!

پیاو: نه، مه یفرۆشه وه! به لām بۆ خۆتانی لێ بدهن! با خه لقی خه ریکی دهرد و کویره وهری خۆی ببیت! ئەم عالەمه نه خۆشی ههیه و منالی ساواى ههیه و هه لاکه و ماندووه، ئەهیه ویت ئیستراحت بکات! خۆ مال چایخانه نییه، رجات لێ ئەکه م!
 فه رهج: وه لā و وه لā شه مسه! له مه وه داوه رادیۆ به به رزی بکه یته وه، ته لاقت ئەده م!
 شه مسه: ببیرته وه، ئینجا نۆره ی تۆ نییه، به زیاده بی!
 فه رهج: به زیاده بی، له عومری باوکت! ئاخه کچه تیوه و نه دی و بدیت، بلیم چی؟
 (فاصل موسیقی)

(چیرۆکی سێهه م)

پاکوته میزی و له شساغی و مالدارى

حه لāو: ئەه ی عه بدولā!
 عه بدولā: به لێ، هه لā وه خان، چی ئەفه رموویت دیسان؟
 حه لāو: ئەلیم پیاوه که قسه یه که ههیه و ئەمه و ی بیکه م، به لām ناویرم!
 عه بدولā: قسه کردن له ناومالا هه شتا قه ده غه نه کراوه، به لām تووخوا یان قسه ی جوان بکه، یان هه ر مه یکه!
 حه لāو: په نام به تۆ خوايه! گوايه بۆچی قسه کانمان جوان نین؟
 عه بدولā: کچی نه موتووه جوان نین! ئەلیم قسه ی باش و به که لک بکه! شتیک قانزانجی ببیت! قسه یه که بکه گوشتی بی بگریته. ئافرهت!
 حه لāو: ئەمه وانابى که تۆ ئەیکه یته، پیاوه که! تۆ هه موو شتیکت به حه سابه!
 عه بدولā: به لێ، هه موو شتیکم به حه سابه! هه ر ئینسانیک له م دنیا یه دا هه موو کاروباریکی ده ره وه و مال وه ی به حه سابه نه بیت، تیا نه چیت، ملی ئەشکیت، قورئه کریت به سه ریا. ده بلێ، قسه بکه!
 حه لāو: تازه قسه ی چی بکه م، پیاوه که! تۆ ئینسان ئەکه ی به که ری نیوه زه ر!
 عه بدولā: ئافرهت، ئەوه نده ی درێژه مه ده ری! کتیبیکی باش و به که لکم له هاوڕییه کم خواستووه به وه عده ی پۆژیک، زوو قسه که ت بکه و یا ببیره وه، با له سه ر خویندنه وه ی خۆم برۆم، ئافرهت!

حه لاو: ئەم خشه خشه هەر نه برایه وه، هه موو رۆژیک کتیب! کتیب! ده با دوو قسه بکهین.

عه بدوللا: فهرموو شه کر بشکینه! فهرموو قسه بکه!

حه لاو: ئەلیم ئەمرو بۆ سوخمه کهم ئەگه رام!

عه بدوللا: ئی وا گه رایت! چی بوو، دوو پیشکی پیوهی دایت؟

حه لاو: ئو، دهمت شک، ئاوا! چاوت له م نوقلانهی خیره بیت، به زیادی خیرم

نه کرد! ئەلیم قاپووته که تم دی، مۆرانه یه کی پیوه بوو!

عه بدوللا: یا خوا موباره کم نه کرد، مۆرانه یه عنی چی؟

حه لاو: ئینجا خه تای من چیه، به زیادنه بی!

عه بدوللا: ئەی من له وه هله وه که دامکه ندووه، پیم نه وتی نه فتالینی پیوه که!

حه لاو: ئینجا من نه فتالینم له کوئی بوو، به زیادنه بی!

غه نی: (له دهرگا ئەدات)

حه لاو: ئەوه کتیه؟

شه مسه: منم؟ هه لاوه خان.

عه بدوللا: کتیه هه لاو؟

حه لاو: شه مسه یه، راوهسته وا هات!

شه مسه: سه لاموعه لیک!

حه لاو: یا خوا به خیر بیی، ئەوه کتیه له گه لتا؟

شه مسه: میرزایه!

عه بدوللا: فهرموو میرزاغهنی! فهرموون! یا خوا به خیر بیی!

غه نی: شوکور چاکن؟

حه لاو: سه لامت بیت یا خوا میرزا.. فهرموون!

شه مسه: چاکی شوکور، کاکه عه بدوللا!

عه بدوللا: خوا خوشت کات! به دایکی کوران بیت، یا خوا به خیر بیی.

غه نی: چیه، ئەلئی وه کوو ئیستراحه تمان لی تیکه دابن، وایه؟

عبداللہ: نہ وہ لالا، بہ لام قوربان حہ لاول نہ فتالینی نہ کردوہ بہ جہ
زستانیہ کانمانہ وہ، خوا ئہ یزانی ئیستا چییان لی ہاتوہ.

شہ مسہ: ئینجا خو ئیمہ زورمان ہہ یہ، بو قسہ نہ کرد، حہ لاولہ خان.

حہ لاول: چووزانم، زہینم خواتہ وہ.

غہ نی: بہ خوا من کہ ژورمان ہہ لگرت، فہرشہ کانمان تہ کاند، ئینجا
وردہ توو تنمان پیوہ کردن وہ ہہ لمان گرتن. ئیتر بپرای بپرای مورانہ بیت بہ لایانا.

شہ مسہ: جہ زستانیہ کانیشمان، بہ تاییہ تی خوری، نہ فتالینمان پیوہ کرد. ئای
کہ شتیکی باشہ.

عبداللہ: بی گومان شتیکی باشہ! ئہی توو خوا کہ فہرش و جلی زستانہ مورانہ
تی بدا لہ بہر ئیہمال، لہ بہر باایی سہد فلسیک نہ فتالین و وردہ تووتن، مہ عنای
ئہ وہ نییہ زہرہ ریکی زور گہ ورت لہ مالہ کہی خوٹ خستوہ. بہ راستی ئہ مہ
وہ کوو ئہ مہ وایہ بہینی شتومہ کی ناومالہ کہی خوٹ بسووتینی.

حہ لاول: بہ خوا پیاوہ کہ ہر ئہ موت ئہ مپرو نا سبہینی، ہہ تا ئہ مہ قہوما، تو
ئہ م جارہ توورہ مہ بہ. شہرت بی ئیتر ہیچم لہ بیرنہ چیت.

عبداللہ: ہر ئہ مہ نییہ ئافرہت، خوژگہ ہر ئہ مہ بووایہ!

حہ لاول: گواہی چیی تر ہہ یہ، پیاوہ کہ؟

عبداللہ: کچی منالہ کان میش و مہ گہز خواردنی، خوا بتگری بہ رہحمہ تی خوئی!

حہ لاول: ئینجا من پیمنہ وتی مہلمہ لمان بو بکرہ، بو پہردہ کوللہ!

عبداللہ: کچی، من نایزانم بیکرم، ئافرہت ئہ مہ ئیشی ژنہ!

غہ نی: ئہ شہہ دو کوللہ زور زہرووریہ بو میش و مہ گہز، بو گہراندنہ وہی توز و خوئی.

شہ مسہ: ئہی قہرہ ویلہ؟ توو خوا ئہ وہ حال بوو، پار روحم دہرچیت، کہ پورہ

فاطمہ مارہ کہ پیوہی دا!

عبداللہ: ئینجا وا ناوشار چہن کہ سیک توانی قہرہ ویلہ بکریت.

غہ نی: کورہ تہخت، ہہرزالہ، کہ پر، ہیچ نہ بی ئینسان توزی لہ ئہرزہ کہ
بہر زبیتہ وہ، لہ بہر ئہ م دہعبا و جروجانہ و ہراندہی بہ شہ و دینہ باوہش پیاوہ وہ!

حہ لاول: بوچی مار و دوویشک بہ سہر قہرہ ویلہ دا ہہ لانا گہرین؟

غەنى: نەوۋەللا ھەلناگەپىن، ھەرچى چۈنى بى باشترە لەسەر ئەرز.
غەنى: ھەر تەنيا قەرەوئەلە و كوللە كافى نىيە، باوكم كاك غەنى. ئەى ئەم
ھەموو كون و كەلەبەرى ناو حەوشە و دىوار و گويسوانانە!
غەنى: بەراستى زەرورىيە تەرزى بيناى خانووەكانمان بگوپىن، لە كەرەستەى
تازە دروست بگرىن.

غەنى: ئەوا لە ژوررا نوستووى، لەپەر تەماشائەكەى چروچاوت پىبوو لە خۆل.
شەمسە: ئەو مالانەى سەقى ژورەكانيان كردووە، يەكزەرپەرە خۆليان لىنايەتە
خوارەو.

غەنى: ئەو پىموتى ئەو كەلەگىيەش سەققە، پىاوەكە من ئەترسم.
غەنى: تۆزە تۆزە، ئافرەت، لەتوانامانىيە، ئىنشائەللا لە پايىزا ئەيكەين.
غەنى: دويىنى بە بەردەمى مالى حاجى غەفوور تىئەپەرىم، دىم پەنجەرەكانيان
بە تەلى ھىلەك ئەگرن.

غەنى: ئەزانى چەند قازانجى ھەيە، مىرزا؟
غەنى: بەلى، مەعنای چى، تۆز و خۆل، مېشومەگەز ئەگەر پىنئىتەو.
غەنى: ھەر ئەو، حەتا بۆ سەرما و گەرماش تەئسىرى ھەيە، بىللا.
شەمسە: بە خوا شتىكى باشە، تووخوا پىاوەكە دلم وا لە مەراقا، ئەگەر
ستارەكەى سەربان دروستنەكەى.

غەنى: بە وەستا ئەمىنم وتووە، دواى جەژن دىت و دروستى ئەكات!
غەنى: ستارە بوچى، شەمسە گيان؟
شەمسە: لەبەر منالەكان. ئوى، چى ئەكەن. ماشەئەللا بەم پۆزگارە، وەختى ئىواران..
غەنى: بەراستى زۆر پىويستە بۆ موحافەزەى منال لە كەوتنەخوارووەو، بۆ
پاراستنى دەرئەكەوتن.

غەنى: ئىنجا ئەم عالەمە ھەموو بەيارە! ئەم ستارەيە بوچى؟
شەمسە: وا مەلى داىكم، ھەتا ئىستا - دووربى لىمان - ھەزار منالى بەسزمان لە
سەربان كەوتوونەتە خوارووەو، مليان شكاو.

عەبدوللا: بەراستی ئەم ستارەیه شتیکی باشە. ئینشائەللا ئیمەش سالیکی تر دروستی ئەکەین.

شەمسە: ئەو لە بیرم نەبوو - حەلاو - بۆت گێرمەو، ئە زانی ئەمڕۆ هەموو مالی فەرەجیان راپیچ کرد بۆ مەحکەمە.

حەلاو: ئەیه رو، بۆچی شەمسە گیان؟

شەمسە: ئەمە حەفتەیه ک زیاترە، موراقیبەکانی بە لەدیە، چاوە شەکان پێیان ئەلین چلگاو مەرێژنە بەردەرگا، زبل فری مەدن، نەیه لێن منالە کانتان پیسایە بکەن لە کۆلان؛ فایە ئەبوو.

غەنی: بردنیان، چش. خوای ئەکرد شەش مانگ لە حەسخانەیان توند ئەکردن.

عەبدوللا: بەراستی بێ مەعنا ییە، بەراستی کرداریکی ناشیرین و نارەوایە، تەنە کەیه ک دابنن بۆ زبل. ئینجانە لە هەموو مالیکدا هەیه، ئیتر ئەم پیسایە لە بەردەرگا و لە کۆلان بۆ؟

حەلاو: حەق وایە مال و بەردەرگا بە پاک و تەمیزی رابگیرن. ئەو ژنە ی گوی ئەداتە پاک و تەمیزی، ژن نییە!

عەبدوللا: بەلێ، هەر بە قسە!

حەلاو: قسە بۆچی، پیاو هکە؟ گوایه لەم پاک و تەمیزی زیاتر، مال ئەلێ گولە.

عەبدوللا: ئەمە حەفتەیه ک زیاترە پیت ئەلیم بە ئیسفە نیک تۆزیک ئاورشینێ ئەم مالە بکە، بزانه ئەیکەیت!

حەلاو: ئوی، وەللا راست ئەکە ی!

غەنی: بە خوا ئەم ئیسفە نیکە شتیکی مەعقوله، یا هوو مار و دوو پشک، قالونچە، سیسرک، کرم، هەموویان دەر ئەپەرینن و ئەیان کۆژیت.

عەبدوللا: ئە ی میکرو ب بۆ نالی؟ بە هەزارە ها میکرو ب لە ناو ئەبات، بونی پیسایە ناھیلن!

شەمسە: بە خوا ئەو کابرایەش شتیکی باش بوو پیاو هکە، کە ئەو جارە بۆت هینایە وە.

غەنی: کابرا کامە شەمسە؟ بە خوا ئیشمان چاکە!

شەمسە: دی دییە کە، چووزانم توش!

غەنى: دە بلى دىدىتى، ئافرەت!

حەلاو: چىت بۇ منالەكەكان كىردوۋە، شەمسە؟

شەمسە: بە خوا بلىم چى؟

غەنى: بلىم چى يەنى چى؟ راستتەئەوى حەلاۋەخان - حەشا مین حضور -

ھەندى كەس زور بى مەعنایانە دەستیان داۋەتى!

حەلاو: چۆن ئەفەرموۋى، كاك غەنى؟

غەنى: مەسەلەيەكى كوردى ھەيە ئەلى: "ئانى نەبو، ئەچوۋ نىركەپپازى قەرزئەكردا!"

عەبدوللا: ئەشەھەدوبىيلا ئەمە لە ئىمە روۋى داۋە، بە ھاۋىن ھەر جل ئەكەين. بە

زىستان، بە پايىز، بە بەھار، كەچى ئەبى ھەموو جىژنىكىش دەست بکەينەۋە بە

جل دروستکردنى تازە!

غەنى: خۆزگە ئەم عادەتە بى مەعنایەش نەمايە و عەيب نەبوۋايە ئىنسان بە جلى

پاكوۋتەمىزى ئىعتىادىي خۆيەۋە جىژنى بگردايە!

عەبدوللا: قوربان، بە بيانوۋى جىژنەۋە - ئەۋە دوژمنى ئىمانت بىت - لە دوۋەم

پوژى رەمەزانەۋە ژنان سەرئەكەنە سەر پياۋ، بەرەجىژنانە پياۋەكە! بەرەجىژنانە

پياۋەكە، ئەبىتە بنىشتە خۆشەي سەرزمان و ژىرزمان.

غەنى: بەلكوۋ يەككى نەبىۋو!

شەمسە: ئىنجا منال "نەبىۋو" چووزانى، پياۋەكە؟

غەنى: كچى چۆن نازانى؟ ئەبى بىزانى، ئەبى فىرى بىى! قسەى ھىچ ۋېۋوچ!

عەبدوللا: گوايە بچىن قەرزوۋفەرزبەكەين بە خوت وخورپايى، چىيە ۋەللا منال نىيە،

نازانى؟!

غەنى: كورە باۋكم منالى قوربەسەر كوا شتى ۋا ئەزانى؟ ئەگەر دايكەكان

ئەۋەندەى تەكرارنەكەنەۋە، بى قەزابىت!

عەبدوللا: ئەشەھەدوبىيلا راست ئەكەى، رەحمەت لە باۋكت!

حەلاو: ئەم قسانەت پىن خۆشە، ۋەنىيە؟ ۋا زەردەئەنگرى؟

عەبدوللا: ئافرەت، "ھەموو شتىك بە خويى، خويش بە مەعنا!" مادام جليان ھەيە و

جلەكانيان پاك و جوانە، ئىتر ئەم مەسرەفە زيادە بۇ؟

غەنى: تو ئەو مەلى، باشە ھەر جىژناو جەژن جل بو منال بکہین، چۆنە ھەلاو ھەخان؟
 ھەلاو: ئىنجا ئەو ھەلاو چۆن ئەبى، باوكم؟!
 ھەلاو: ھەلاو: زور چاک ئەبىت! ئەى باشە ئەگەر ئىو ھەسەدان خوتان نىيە...
 ھەلاو: ھىچ مەسەدى ناوئى و لەسەرىشى مەرۆ، نايكەى چش! خەلقى ھەبە
 لە تو ئەگرن، من چى؟
 ھەلاو: خەلقى چى ئەلین بىلین، ئاخى ئەم ھەبە و ترس و لەرزەى قسەى
 خەلقىيە، مالى ئەم ھەلاو ھەلاو! تۆزى پاكوتەمىزى، تۆزى مالدارى.
 ھەلسە، نەختى ميو ھەبەت ئافرەت!
 ھەلاو: ئىنجا تو لەبەر قسەکردن ئەھىلى ئىنسان فكريك بکاتەو؟
 غەنى: ھەزىت مەكىشن، درەنگە! ئەمانەوئى برۆينەو!
 ھەلاو: بە قورئان نارون، ھەتا ميو ھەلاو! بىقەزابت، ھىشتا شەو لە كوئىتەى!
 ھەلاو: دەى فەرموون، بىسمىلا.
 ھەلاو: دەى فەرموون كاك غەنى! فەرمو شەمسەخان، ھەرنە پىشەو. ھەمر
 ئەبەرتەو ھەلاو قسە نابەرتەو، فەرموون.

(ختام)

۳	۲	۱
ھەلاو: پەفەق	پەفەق: پەفەق	پەفەق: پەفەق
ھەلاو: پەفەق	پەفەق: پەفەق	پەفەق: پەفەق
ھەلاو: دلاو ھە	ھەلاو: نورى	ھەلاو: نورى
شەمسە: ئەھمەد	شەمسە: ئەھمەد مەھموود	

چيرۆكى ته مسيلى: (۱۵)

دايكيكى خراب

۱۹۵۴/۶/۸

ئايشى: كچى پووناك، ئەو لە گەل تۆم نىيە؟
پووناك: چىت ئەوئ ديسان؟ بۆچى توورە بوويتەو؟
ئايشى: كچى، بۆچى توورە بوومەتەو، دەم گاوخان؟ توخىمى رەشەزل.
پووناك: ئەو قسە بە باوكىشم ئەلى، دايە؟
ئايشى: بۆ؟ خۇ ئىنشائەللا لىم نايىت بە وەكىلى باوكت؟ ئەمترسىنىت،
پووناكخان؟

پووناك: ئىنجا من حەددم چىيە بىتترسىنىم! كى ئەتوانى پەنجه لە پەنجهى تۆ
بدات؟ تۆ باوكت كردۆتە كونهو.

ئايشى: ئۆ، ئەو وەخت و سەعاتە خواتەو كە تۆمان تيا ناونا پووناك! ھەى تاريك!
وەرە داوئى خۆت دوژمنت بىت! ئەمە چ دنيايەكە، چ زەمانىك تىكەوتوين، پىر لە بەلا و
ئاشووب، كچ بى بە رەقىب و دوژمنى دايك! يا خوا بەزىدانە بى لە دەور و زەمانى وا!
پووناك: خوا ھەلى پىنچىت بە رەحمەتى خۇى، يا چاكىكات. گوايە من دوژمنى
تۆم؟ كچى عەيبە وا ئەكەى، تۆ ئەلى باوہژنى، لەو پۆژەو كە من خۆم ناسىو،
ھەتا ئەمرو دانىكى خىرت پىانە نام.

ئايشى: دانى خىرى چىت پىابنىم؟ ئىنجا توش كچى؟ خۆزگە پشیلەيەكم ببووايە،
توش خۆت ئەبەيتە رىزى ئەختەر؟

پووناك: عەيبە قسەى وا ئەكەيت، ئەختەر خوشكمە و بىگانە نىيە. ئەو بۆچى
ھەر ئەوت لەسەر زمانە؟

ئايشى: چونكە قسە لە مست و عاقل و سەلار و ئىشكەر بوو؛ لەو پۆژەو
شوى كردوو، مالەكە رەنگى قەبرىستانى لى نىشتوو.

پووناک: پیش شووکردنیش هر ئوت خوش ئهویست. خو من پیم ناخوش نییه، به لام تۆزی به سلووکهت به له گه لما.

ئایشی: سلووکهت؟ ئیھی، ئه لئ سلووکهت؟

پووناک: به سه گالته پیکردن و عهزیتدان و داخ و خهفته، منیش له گوشت و خوین دروست کراوم، خو ئاسن و دار و بهرد نیم.

ئایشی: ئینجا چی ئه فهرمووی؟

پووناک: ئه لیم ئه م ماله حه پسخانه نییه و توش کراییت به وهردیان! هه موو شتیک هه ددیک هه یه، جام که پر بوو لئی ئه پڑییت.

ئایشی: ئه م قسانه یان فیرکردوویت له مه کته ب؟ ده وهره تۆزیک لئ ده.

پووناک: من هه ددم نییه له کهس بدهم، ئینسان بو لیدان و ئازار دروست نه کراوه.

ئایشی: ببریته وه، کچی، دریژه ی مه ده ری، با نه یه م تیتکت له بن ده رکیشم. به لوغهت قسه م له گه لا نه که ی. من تاقه تی قسه ی مه کته ب و ناو کتیم نییه. به خوا، به خوا، که هات به سه رما، دو و دوشاو تیکه لا وئه که م. هو، هو، نه خه له تابی.

پووناک: هه ی ئافهرم، ژنه سه لاره که! ئه گه ر دایک و کچیتی هه موو خه لقی به م نه وعه بییت، ئه گه ر ئینسان دروست بکریت بو عه بدایه تی و زیلله ت و چه رمه سه ری، به لام دا له هه زار ژیان ی و ا بی مه عنای شیواو!

ئایشی: ئیستا چیت ئه ویت، دایکم؟ هه موو پوژیک ئه م دهمه وه ری و بی حه یاییه به سه نییه؟ به خوا من تاقه تی تو م نییه؟ با ره شید بیته وه، شه رت بی مه سه له که ی له گه لا یه کلایی بکه مه وه!

پووناک: به شه رتی دروی تیا نه که ی، من حازرم بو هه موو حوکمیک ی باو کم. ئه وی پاک بییت، له هیچ شتیک ناترسیت. تو ئه ته وی منیش وه کوو ئه خته ر هه رچییه ک بلئی، ته صدیقی بکه م.

ئایشی: کچی، نه خه له تابی ناوی ئه خته ر بینیت! قونده ره کانی هه زاری وه کوو تو ئه هینی.

پووناک: عه ییه، قسه ی و نا شیرین مه که. و وهختی هاتنه وه ی باو کمه، با هه موو پوژی به سه ر شه را نه یه ته وه.

ئایشی: دووسی ده رسم پی بلئی، فیری ویل و ئو صوولم که، پووناک خان. شه رت بی ئیستا بیته وه...

(تەقەسى دەرگا)

پووناك: كىتپە؟

رەشىد: منم كچم.

پووناك: يا خوا بەخىربىتتەره بابە گيان.

رەشىد: خۇشبىت، فەرموو كاكە.

پووناك: مامە گيان، يا خوا بەخىربىتتە.

مام: خۇشبىت پووناكخان، چۆنىت، دايكە گيان؟

پووناك: خوا خۇشتكات! خەرىكبووم ئەمرو بىم بۇ لات!

مام: ئىنجا بۇچى نەھاتى؟ چوار رۆژە ديارنىت!

پووناك: تۆزى سىنگم ژان ئەكات، وەكوو قورسايىپپەكى لەسەر بىت، واىە! وتم بەلكوو فەحصىكت بىكردمايە!

مام: بەسەر چاو، سبەينى وەرە! ئايشەخان، ئايشەخان!

ئايشى: (لە بەرخۇيەو) خوا بەخىرت نەھىنى، ئاوا (بەدەنگى بەرز). ئەو توى دوختەر قادر؟ يا خوا بەخىربىتتە.

مام: شوکور چاكىت؟

ئايشى: خوا خوشتكات، دەمىكە ديارنىت؟

مام: وەللا دائىرە و عەيادە و ئەم خەلقە بەسىزمانەى دوچارى ھەزار نەوع دەردىسەرى و نەخۇشى بوون، لە نيوشەو، لە بەرەبەيانا، ھەر بەوودا رائەگەم پاكەم بەم لاوبەولادا!

ئايشى: ئىنجا ئەوئەندە بۇ عەزىتەتى خۆت ئەدەى؟

مام: عەزىت مەعنای چى؟ ئىنسان بۇ ئەو دەرسىت بوو، ھەست بە ئازار و ئاواتى ھەموو ئىنسانىكى تر بكات. ئەى كە من بۇ تو نەبم و ئەو بۇ ئەم نەبىت، ئىتر چ تامىك لە ژيانا ئەمىنى؟ ژيان، يەئنى يارمەتيدانى خەلقى، يەئنى خۇشويستنى ئادەمىزادا!

ئايشى: (بە تەوسەو) بەلى، واىە. نانتان بۇ تىكەم، پياوئەكە؟

رەشىد: ئەى بۇ تىنىناكەى؟ چىمان ھەيە، ئافرەت؟

ئايشى: لەپەى ساوەر!

پەشىد: لەپەى ساوەر مەعنای چى، بەم ھاوینە؟

ئايشى: وەللا، حەزم لى کرد، گوايه چىيەتى، خوا نەبىرى، تووخوا كاكە قادر!

مام: ھىچى نىيە، بەلام لە ھاوینا ساوەر مەعنای نىيە؟

پەشىد: كچى من، بەيانى نەموت قبوولى و باينجان لى بنى؟

ئايشى: نەپەنەر، بەزىادەنەبى. ئىنجا رووناكخانى كچت ئەيەلى ئىنسان بەرپىتى

خۆى ببىنى؟

پەشىد: چىى كردووه ديسان؟

ئايشى: ئىنجا چى ماوه بىكات؟ ھەموو روژىك كە تو ئەروى، عەينى تاسە و

عەينى حەمام؛ ھەر لە خۆيەو دەست ئەكات بە جنىودانى ھەردووكمان

پەشىد: جنىودان؟

ئايشى: ئەرى وەللا، جنىودان، ئەرى وەللا، ھەرچى فەزح و فەزىحەتى دونيا

ھەيە، ئەيكات، ئەچىتە دەرەوھە بى پرس، ھەرچى ئارەزووبكات ئەيكات. منىش

ناوئىرم لەل بلىم، ئەگىنا لىم ئەدات!

پەشىد: يا خوا موبارەك نەبى، ئاوا!

مام: ببىرئەوھە جانم ئەم وەزەعە بى مەعنايە، ئەمە ھەموو روژىك ئەم قەوانە؟ دە

كۆنى كەن!

ئايشى: چۆن كۆنى كەين، باوكم؟

پەشىد: ئەمە مەعنای چى، رووناكخان؟

رووناك: بابە گيان، بە ھەرچى شتىكت باوەرە، ئەم قسانەى دايكم راست نىيە و ھىچ

خەتايەكى منى تيانىيە، ئەو نەبىت كە لە ھەندى شتى نارەوادا بەر بەرەكانى ئەكەم.

ئايشى: ئەو دەستت كەرد بە درۆ كەردن؟ ئەو ھەرم ناتگىرى وا ئەلىنى؟ ئەى كى

بوو وتى منەتى باوكم بە بنى قۆندەرەكانم، من سبەينى ئەبم بە موعەللىم.

رووناك: ئەگەر وام وتبى، زمانم بىرن. تو خۆت دايكم ناناسى، ھەر لە منالىيەوھە

قىنى لە منە و ئەختەرى خۆش ئەوئىت.

رهشید: باشه ببریته وه، یه لالا نان بینن، به زیادم نه کرد له م حاله. ئیستا من کاکم
بۆ له په ی ساوهر هیناوه؟

ئایشی: چی باشه، ببریته وه ره شه زله؟ ئه ی موباره کم نه کرد له عهمرت، بۆ چ
پیاویکی ئاوا.

رهشید: کچی، عهیب ناکه ی ئایشی، هه ی بی ئابروو؟

ئایشی: بی دنگ به، کورپه هۆو، ئه وا پیم وتی، ئه گینا..

مام: پیویست بهم به زمه ناکات، چیتان کرد؟ عهیبه، به لام دا له م دنیا به ی نه مالی ماله و
نه دهره وه ی دهره وه یه. به ههر لایه کا ئه پۆی، موشکیله یه و قاچت ئه گه زیت. دهست بۆ
ههر چیه ک دریز ئه کهیت، وه کوو مار پیته وه ئه دات، دهره وه به و هه موو ئاشووب و شته
پچرانه، ئیتر ئیسان چۆن و که ی و له کو ی هه ناسه یه کی رهحه تی هه لکیشی؟

ئایشی: وس به، باوکم، به خوا تو خوی رووناکت وا خراپ کرد، ئه وهنده کتیبیت
بۆ خوینده وه و ئه وهنده لاوانته وه!

مام: خوی خراپ نه بووه، به لام به زوری زورداره کی تو ئه تهوی خوی
خراپ بکهیت، ئایشه خان.

ئایشی: تو خوا؟ چۆن؟

مام: وا ئه زانی ئه میش ئه بی وه کوو ئه ختهر واییت، حالبووکی ئه ختهر
نه خوینده وار بوو، میشکی هه یه هه لنه گرت، له وه زیاتر که تو فیرت کرد بوو.

ئایشی: هه زار خوینده واری وا به قوربانی په نجه یه کی ئه ختهر بیت.

مام: به لی، چونکه باره گویزی لی بنرایه، خره ی نه ئه هات. به ئیعتیقادی هه موو
کور تیبینیک، هه ر که سه ی هه موو شتیکی قبول نه کرد، ئیوه به خراپی ئه دهنه قه له م.
جگه له مه، ئه ی بۆ که هاتن بۆ خوازینی، نه تهیششت شووبکات و بروات؟

ئایشی: بیده م به کی؟ به حسین ئه فه ندیی موباره ک، که مه عاشه که ی هه شت
دیناره؟ باوکم تو بۆ په نجه ئه خه یته ئیش و کاری ئیته وه؟ ئای؟

رهشید: کچی بی دنگ به، هه ی هه ژدیها، با زمانت نه برم!

ئایشی: له بهر چاوی کاکت هه ره شه وگوره شه نه کهیت، هۆو! ئه وی زمانم ئه بری،
هیشتا له دایکی نه بووه ...

مام: ئەمە ھەمووی بوودەلەیبی تۆیە، سەرژنانی، تۆ ئەگەر مێردیکی باش بوویتایە و ئاگاداریی مالی خۆت بکردایە و تۆزئ پیاوەتیت تیا بووایە، ئیستا ئەمیش ئەمە ی ئەئەکرد..

پەشید: ئەوہ بۆ کوئ ئەچی؟ کاکە!

رووناک: مامە گیان نەپۆی؟

مام: بەلام دا لە موجتەمەعی وا دواکەوتوو، کەس ھەتا ئیستا تینەگەیشتووہ کە ژیان، پیویستی سەرشان، یەعنی چی؟
پەشید: کاکە گیان، نەپۆی.

مام: کورە برۆ بەسزمان، شەرت بچ ھەتا خۆت نەکە ی بە پیاو، ھەتا پوشتە ی ژیانئ ناومال و دەرەوہت راست نەکەیتەوہ، مەرحەبات لی نەکەم و پیت نەلیم برا. زۆرم لەگەلا وتی: پیاو ئەو پیاوہیە ھەموو شتیک بە ریکوپیکی ببات بەرپۆہ، بی گیرەشئوینی، ترسنۆکی، بی ورەبەردان و خوخلەتاندن و خەلق خەلەتاندن. بە چاوانووقاندن لە ناریکی، دنیا راست ناییتەوہ.

ئا: ئینجا تووخوا من قسەم کردووہ؟

پەشید: کاکە گیان، تووخوا ئەگەر برۆی؟

مام: پیموتی، پیموتی پەشید، تۆزئ پەشید بە. تۆزقالبیک جەسارەت، رینگای نەجاتە.

(فاصل موسیقی)

پەشید: ئەمە باش بوو رووناکخان؟

رووناک: ئینجا خەتای منە، بابە گیان؟

ئایشئ: خو ئینشائەللا خەتای من نییە، تۆ چاوت لەم.. ئینجا ئیستا.. کەتنەکەش ئەکا و..

پەشید: ببریئەوہ، ئایشئ رجات لی ناکەم، ئاسایشئ ئەم مالەتان تیکداوہ. دوو کەس ناتوانن بەیەکەوہ ھەل بکەن، ئەلئی دش و ھەوئ و خەسووی یەکترن.

ئایشئ: کورە، ببریئەوہ پەشەزلە، ھەلبەتە لاسایی کاکت ئەکەیتەوہ. توش ئەتەوئ خۆتم..

پهشید: ببریتهوه و له په ساوهرهکه بیڼه.

ئایشی: ئه ی پرووناکخان؟

پهشید: چیه تی پرووناکخان؟

ئایشی: ئه ی ته می ناکه ی، لی ناده ی؟

پهشید: شهوئ که هاتمه وه، دووقسه ی لی ئه که یین!

ئایشی: ئیستا یه خه ی خوُم دابدِرْم و عالمت بهینمه سهیر؟

پهشید: پیویست ناکات عه زیتی خوَت بده ی.

ئایشی: نه تیجه.

پهشید: ئافره ت عه ییه، تو تو زئی بیریکه ره وه، بزانه ئیمه له چ کویره وه ری و قوربه سه ریبه کداین. وازم لی بیڼه، با تو زئی ئیسراحت بکه م.

ئایشی: به وازی خوا، لی نده ی، سه ری شامان^۱ دائه درْم.

پهشید: باب، ئایشی ئه م له په ی ساوهره ش خوا بیبری ت. ئه وا نه مخوارد و پویشتم له داخی ئیوه.

ئایشی: ئه رو ی چش، خوا ی ئه کرد نه ئه هاتیته وه.

(فاصل موسیقی)

پهشید: پیموتی پهشید، تو زئی پهشید به. توزقالتیک جه ساره ت، ریگای نه جاته، توزقالتیک جه ساره ت، جه ساره ت یه عنی له خو بوردن، یه عنی وازهینان له هه موو شتیک، نه ترسان له هه موو شتیک، به لام له کوئی ئه هینی ئه م جه ساره ته؟ له کوئی ... (له دهرگا ئه دات)

ئایشی: کئیبه؟ پرووناک.

پهشید: پرووناکی چی، منم.

ئایشی: ئه زانی جیگا نه ماوه به شوین پرووناکا نه گه ریم؟

^۱ شامان: شه مهنده، هه ر شتیک قنج و قوت و دهر په ریو بی، سنگ و به روک. مه به ست نیشاندانی سنگ و مه مکه بو ئابروو بردنی به رامبه ر. (س)

رهشید: یه عنی چی؟
 ئایشی: عه بای یاوه به سه ریا و رویشتووه.
 رهشید: ئه ی تو له کوئی بووی؟
 ئایشی: سه ریکی ئه ختهرم دا، تو زیك له گه ل خه سوویا عاجزییان بووه.
 رهشید: یا خوا موباره ک نه بی، ئی.
 ئایشی: ئی ئی، چوومه سه ر مالی حسین ئه فه ندیش ئه و هم پین کردن که نه کرابی.
 رهشید: مالی حسین ئه فه ندی بوچی، ئایشی؟
 ئایشی: چون، بوچی، به زیاده بی، حسینی موباره ک پروناکی فراندووه.
 رهشید: بی ده نگ به، مه رجانه ی جادوی بی ئابروو، هه ر ئه م په نده مابوو بیده ی؟
 پروناک ره دووئه که ویت؟ ئینجا حه یا و شه ره ف چون بکری نه وه؟
 ئایشی: به خوا، به خوا، حه یا و شه ره فم پیوه نه هیشتن. چوشم بو سه را،
 حسینم به گرتن دا و ئیستا بو خوی ته وقیفه و مالیشیان باسخوون کردن.^۱
 رهشید: ئه ی به لام لی دایت. شه رت بی به شه رتی خوا و پیغه مبه ر، دوی ئه م
 مه سه له یه نه یه لم یه ک ئان و ده قیقه له مالما بیت. شه رت بی ته لاق ت بده م.
 ئایشی: ئینجا گوایه خراپم کردووه.
 رهشید: نه وه لالا، حه یای تایه فه یه کت بردووه، گوایه خراپی چیت کردووه! ئه ی
 نه ئه بوو راوه سستی هه تا یه مه وه؟
 ئایشی: ئینجا چووزانم، وتم هه لبه ته ته واو باشه، تو بو وا زوو تو وره ئه بیت.
 رهشید: به سه ری ماره سه سووتاوی باوکت، تازه ئیشت تی په ری. ئه مه نده پر بووم،
 تازه قووه ت نییه تو به ژنیته ی من به یلته وه، به لام جاری تو زی بوم راوه سته.
 ئایشی: ئه وه بو کوئی ئه چی؟
 رهشید: ئه چم بو لای کاکم، مه سه له که ی تی ئه گه یه نم، ئه ی فاته ی سووره بان،
 حه یابهری حه وت ده ولت.
 ئایشی: ده مه رو منیش یه م؟

^۱ باسخوونکردن: به پین و شوینی رسته که، واته یا استجواب، لی کولینه وه و پرسیارکردن له تاوانبارکراو، یان پشکنین و هه لگیرو داگیترکردنی شتومه ک. (س)

ڀهشيد: ٺهئ نه چوويت ٻو ٺه وٺيش؟
 ٺايشئ: هه ر ٺه وئ نه چووم، ٺه گينا جي نه ما نه گه ڀيم به شوينيا.
 ڀهشيد: ٺينجا ڀووت يه ت بيني له گه لئا؟
 ٺايشئ: گوايه ٻوچي ڀووم نايه؟ خوا نه خواسته چيم ڪردووه؟
 ڀهشيد: شه رت بي بنگهه م به په ند و عيبره ت ٻو هه موو دا يڪي ڪي خراپ، ٻو هه موو
 ٺافره تيڪي بي ميشڪ.

(فاصل موسيقي)

(دهنگي جه ڀهس)

مام: ڪٺيه؟ ٺو ڀهشيد، ٺه م جه رهس ليدانه مه عناي چي؟
 گوايه ٻوچي نايه يته ٺووره وه؟
 ڀهشيد: ڪاڪه گيان، ليم بيوره، تو له جي باوک و دا يڪمي.
 مام: گوايه خوانه خواسته چي قه و ماوه؟ فه رمون دانيشن، مه رحه با ٺايشه خان.
 ٺايشئ: ٺو خوا هه ر بته لئ و ده ست و با لت گري و بي به مو دير صيحه.
 ڀهشيد: ڪاڪه گيان، وه زعيڪي پيسمان لي قه و ماوه، به تو نه بي، چار ناڪري.
 مام: ٺه ترسم له په ي ساوهره ڪه ٺينته لاي پي ڪرد بن.
 ڀهشيد: ساوهر ي چي، بي قه زابي، ٺيمه له وئ جه ناي ٺايشئ حه ياي بر دو وين.
 ٺايشئ: من ٻوچي، پيا وه ڪه.
 مام: چييه مه سه له؟ حه ياي چي؟
 ڀهشيد: قوربان ڀووناڪ...
 مام: چييه تي، نه خو شه؟
 ٺايشئ: خوزگه بمردايه و ٺه م عه يب و عاره ي به سه ر نه هانينايه.
 مام: چو ن؟ چي ڪردووه؟
 ٺايشئ: حسين ٺه فه ندي نامو باره ڪ فراندويه تي.
 مام: چي، حسين ٺه فه ندي ڪٺيه؟

ئايشى: ئەۋەى ھاتە خوازبىنىيى لە ۋەختى خۇيا، ئەۋى كاتبە لە دايرەكە.. ئۋى ناۋەكەشىم لەبىرچۈۋەۋە.

مام: فراندن، مەعنایە چى؟ ئەم قسە قۇرە بى مەعنایانە مەكە جارىكى تر.

ئايشى: بە قورعان بە راستمە، ئەۋە پرواناکات خو.

رەشىد: كاكە، راست ئەكات پروناك ديارنييه، من ھەر ئەترسم خۇى كوشتييت، ھەيامان چو.

مام: ئىنشا ئەللا ھەيامان ناچيت، كچىكى خويندەۋارى تيگەيشتوو، باش ئەزانى چۈن ھەيا و ھىشمەتى خۇى ئەپاريزيت. جگە لەۋە، خۇكوشتن دوورە لە ئىنسانى بيروباۋەر بەرزى زيرەك، ئى.

ئايشى: بى قەزابى، تۋ ھەموو شتيك ھەر بە لەسەرخۇيى باس ئەكەى.

مام: ھەموو شتيك بە ھىمنى ئەبى باس بىكى، بە ھىمنى بىرى لى بىكىتەۋە، بە ھىمنى چارەسەربىكىت، لەگەل تۈزىك جەسارەت و پياۋەتى دا. ۋا نىيە رەشىد؟ رەشىد: بەلى ۋايە.

ئايشى: خۇ من ئەگەر بلين جيگا نەماۋە، نەگەرپىم بەشوينيا.

رەشىد: قوربان، چوۋە خەبەرىشى داۋە بە سەرا و ھىنىيان گرتوۋە و مالىشىيان پشكنيوە.

مام: ۋا نەلین، بۇ خاترى خوا؟ ئەمەشت كرد ئايشەخان.

ئايشى: ئەى چى بىكەم، باۋكم؟

مام: يا خوا موبارەك نەبى، ئەۋا مەسەلە پىس و بى مەعنا بوو. ئەى جەنابت لە كوئى بوۋى، پياۋ؟ مېردى موحتەرەم؟

رەشىد: من ئاگام لى نەبوۋە، بە قورعان، ھەتا ھاتوۋمەتەۋە، ئەم فاتەى سوورەبانە دنياى خروشاندوۋە.

مام: بە راستى ئايشەخان گالە ئەكەيت بەم عالەمە. براستى ھەتا ئەم موختەمەعە پانزە ئافرەتى ۋەكوو تۋ و شەش ھوت پياۋى ۋەكوو رەشىدى تيا بىنى، قەت ھەناسەى رەھەتتى تيا ھەلناكىشريت. ئىنسان ئەبى تۈزىك لىكدانەۋەى بيت، ئەبى پىش ئەۋەى ھىچ ھەنگاۋىك بنيت، جارى فېرېكاتەۋە و مەسەلەكە تاوتوئى بىكات، قازانچ و زەرەرى ئەنجام لىك بدانەۋە، بەلام فايەى چى؟ ھەتا خەلقى ئەگەنە ئەۋ

پوژە، هەزاري وەكۆو من، هەزارەها ئافرەت و پياو و گەنج بە خۆرايي -بەداخەو-
سەرئەننەو و ئەبن بە قورباني بۆ كەريپياوان.

ئاييشى: گوايه خوانەخواستە هيچ غەلەتمان كەردووه؟ تووخوا رەشيد، حەوت جار سلاو.
رەشيد: كچى سلاوى چى ئاييشى، بى دەنگ بە، با ديزە بەردەرخۆنە بيت.

مام: خەتاي تو نيبه، ئاييشەخان. خەتاي كۆمەلى دواكەوتوى قوربەسەر، كە هەتا
ئىستا نەيتوانيوه مېشكى خەلقى راست بکاتهووه بۆ ئەوئى كاروبار بە راست و پەوانى
بروات بەرپووه. بى گومان بن، كە هەتا خەلقى تىكرا لە راستى نەگات، هەموو هاشو هوش و
جرت و فەرت و مالدارى و كار و كاسپيهك، هەر بە بۆش و بەتالى ئەمىنئەتەوه.

ئاييشى: باوكم، تو باسيكى كچه كەمم بۆ بکه، وا كسپە لە جگەر مەوه يەت.
مام: كچه كەت، كسپە. عەجايب ئاييشەخان، ئەم قسانە بە غەلەت بينە سەر زمانى
تو. كەى تو بە پووناكت و تووه كچم؟ كەى جاريك كسپەت لە جەرگەوه هات؟
رەشيد: قوربان، ئەيهوى خوى بە پياوچاك، بە ئافرەتى سەلار بداتە قەلەم،
چونكە زۆرى بۆ هاتووه.

مام: بەلى، "كە زۆر هات، قەوالە بەتالە"، بەلام بۆچى هەموو شتىك هەر ئەبى
هەرەشە و گورەشە و بەزۆر بيت؟

رەشيد: ئەم نەوعە ئىنسانانە، چونكە كورتبين و بى مېشكن، هەتا زۆريان بۆ
نەهينى، نايەنە ريز، نابن بە ئىنسان.

مام: تۆش وا ديارە خەريكى خوراست كەردنەوهى، خەريكى برياردانى.

رەشيد: بريارى تەواوم داوه، زاتم ناوئەتە بەر خۆم، يا ئاييشى راست ئەكە مەوه، يان..
ئاييشى: بۆچى من چيم كەردووه. خوا نەخواستە؟

مام: هيچت نەكەردووه، ئىستا بينەوه سەر مەسەلەى پووناك، خورشيدخان.

ئاييشى: دە فەرموو، چۆن ئەلىنى بيكهين؟

مام: "لەپاش باران كەپەنەك"، تو ئەو هەموو بەزم و پەرمەت ناوئەتەوه، ئىنسانىكى
بەسە زمانى بى تاوانت لە حەپسخانە توندكەردووه بە خۆرايي، ئىنجا ئىستا پرسورا
بە ئىمە ئەكەيت!

ئاييشى: ئىستا من قورى كوى بكەم بە سەرما؟

په شید: دهنګه دهنګ، هه تا نه مکیشاوه به له وستا.

مام: نه ئه بوو جارئ له پیشه وه بهاتیتایه بو ئیره، یان ته لگرافیکمان بناردايه بو
ئه حمه دی براشم له مووصل، بزائن له وئییه لیړه یه. ئینجا ئه و حله شتیکی تر ت بگردایه.

په شید: هه تا هاتمه وه، ئه مه ی کردبوو که که س هه تا ئیستا نه یکردوو؟

ئایشی: خوا بمکوژئ و پرزگارم بیټ.

مام: پرزگارته ئه بی، په له مه که. بی گومان به، که هه موو شتیک چاکه ئه بیټ، که
هه موو چه وتییه ک راسته بیټه وه، که گیروگرفت نامینی چاره سه رنه کریت. ئیستا
چی بکه ین بو مه سه له که ی رووناک.

ئایشی: خوټ ئه زانی؟ ئه ها مه عزه ن لیللا، ئه گه ر به قسه بمکوژئ.

مام: ئه ی تو بوچی به قسه خه ریک بووی کچه که ی خوټ، ئه وی له خوین و
گوشتته، بیکوژیت؟ چون ئه بی باوک و دایکی تیگه ویشتوو فهورق و فرووق بکه ن له
بهینی مناله کانی، له بهینی کچیک و کچیک تر، یان کچیک و براکه یا؟ هه موویان،
هه ر جگه رن، هه موویان هه ر ئینسانن، پیویسته که رامه تیان پپاریژریت،
ئازاریان نه درئ، باش به ختوبکرین، بو ئه وه ی کو مه لیکي باشیان لی دروست بیټ.

ئایشی: تو ئه م جاره رووناکم بده ره وه ده ست، ئه گه ر له لم پیوت، زمانم بیړن.

په شید: "توبه ی گورگ مه رگه".

ئایشی: ئه گه ر هیچم کرد، دهرم بکه.

مام: تازه رووناک نایه ته وه بو لای تو، ئیستا ئه چم حسین به ره لاله که م وه
رووناکی لی ماره ئه که م له سه ر په نجا دیناری پیشه کی و ده دیناری پاشه کی.

په شید: که واته رووناک لیړه یه.

ئایشی: ئه ی بو قسه نا که ی له خوانه ترس؟

مام: دهم دریزئ نه که ی له گه ل منا، منیش په شید نیم.

په شید: بوچی په شید چیه تی؟ پیاو نییه؟ جه ساره تی نییه؟ چه زئه که ی هه ر
ئیستا ته لاقی بده م، بیده م؟ بیده م؟

مام: پیویسته ناکات وا هه ر هه ردووکتان ئه میننه وه. ئه و حله که یفی خوټانه،
چی له یه کتری ئه که ن بیکه ن، رووناک، رووناک.

پووناك: به لى. مامه گيان.

ئايشى: پووناك گيان.

په شيد: كچه شيرينه كه م.

مام: ده يه كترى ماچ كه ن و بېرېته وه، هه لسن پيشم كه ون.

ئايشى: بو كوى؟

مام: بو ماله وه، بو ماله كه ي خوتان. وا منيش ئه چم حسين به ره لاله كه م و سبه ي ئيواري ماره برينه وه ئايشه خان خوت حازربكه و به زم وره زم نه بيت.

په شيد: به زمى چى، به خوا نقه ي ليوه بيت، نقه ي ئه برم.

مام: ده خواتان له گه ل.

په شيد: خوا له برايه تيت كه م نه كات.

ئايشى: خوا بته لى و بيته موديرى صيحه.

پووناك: مامه گيان، ژيان بو يه خوشه، چونكه چوارپينجىكى وه كو تو تى تيايه.

مام: دلنيا به كچه شيرينه كه م، كه پوژىك له پوژان هه موو خه لقى ئه بنه ئينسان،

ئه بنه مه لائيكه ت، وه كه س له كه س ناكه وى.

(موسيقى الختام)

کریگر ته بی °

۱۹۵۴/۷/۱۶

حه بی: ئەو پیاو هکه دیسان به خیرئ چی ئەکهی؟
پیاو: ئەو ژنه که دیسان به خیرئ کتیب ئەخوینمه وه.

حه بی: ئینجا بۆ توورپه ئەبی؟

پیاو: کامه تا توورپه بووم؟ توورپه بی چی؟ ئەتوئ به خوت و خوڤایی و به بی
به هانه ناخوشی دامه زینیت؟

حه بی: په نام به تو خواجه، ئەو بوچی وا ئەکهی؟

پیاو: به خوا شتیکی سهیره، چیم کردووه؟ ئەو بوچی هه ندئ ئینسان له شیان،
فیکریان ئەخوری بۆ شه کردن و به زم دۆزینه وه؟ ئەو بوچی هه ندئ کهس هه ر
ئهیانه وئ له ناو گهردا و تۆفا بژین؟ کچی، تۆزی ئارام باشه، چیت دهست ئەکه وئ
له م به زم داگیرساندنه؟

حه بی: باشه، له سه ری مه رۆ هیچ. کتیب بخوینه ره وه هه تا ئینشائه لالا ئەم تۆزه ش
نامینئ.

پیاو: کام تۆز؟ گوايه چی ماوه؟ به خوا -تو خوش بیت- هه تا ئەمرین هه ناسه ی
ره هه تی هه لئاکیشین.

حه بی: من؟ خه تای من چیه؟ چیم کردووه؟

پیاو: ئەی گوايه من چیم کردووه؟ هه ر له به ره وه ی کتیب ئەخوینمه وه، ئیتر ئەم
تۆزه ش نامینئ؟ نامینئ خه م، نامینئ قیروسیا و فیلنار، فیلسه قه ر.^۱ وه لالا ئیتر ئەم

* که مال ره ئووف محهمه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ۲۷۸-۲۸۹.

جیگه ی گوته، دهوری ئەکته ره کان نیشانه نه کراوه که کئ و کئ به پئی چیرۆکه که دهینوینن.
پاستیه کهشی له دهفته ره که وه دیاره بینکه م په ره ی دراوه و لئ کراوه ته وه، بویکا وئ ده چی
دابه شکردنی ده وره کان له ئەو په ره یه دا بی و له دهست چووبئ. (ک.ر)

^۱ في النار، في الصقر: له ئاگر و له دۆزه دا. (ک.ر)

وه زعييه ته نه گهر نه ما، دنيا ناخر نه بي؟

حه بي: ئينسان تو زى بير له حال و نه حوال و وه زعى دواړوژ بکاته وه، باشه.
پياو: به لى، به لى، حه به خان وايه. به لى، حه بيب گيانى جانى جانان راست
نه فه رموى، شه کرت شکان، نو قل له دهمت.

حه بي: نه وه گالته به نه قلم نه که يت؟

پياو: حه ددم چييه گالته به نه قلت بکه م! من به قوربانى نه قلى هه موو بي نه قلىک
نه بم. نه وانهى به ختيان ياره و به سو دغه نه بن به هه موو شتيک، نه وانهى گيرفانيان
قورسه و ميشکيان به تال.

حه بي: ئينجا فايهى چى له گهل تودا. به قسه هيچت نه هيشتوتوه وه و به کرده وش..

پياو: به کرده وش هيچ، چيت نه وي حه بيبه خان بیکه م؟

مه نموورم، ئيش و کارى خو م باش نه که م، دلى خه قليم راگرتووه. نه نه خو مه وه
نه قومار نه که م، نه به ند و حه شيشه و تلياک نه کيشم، نه زينا نه که م، نه دزى،
دانشتووم کتيب نه خو ينمه وه. له ساي سيبه رى توى نائل و نه م ماله جوانه دا،
نه ته وي چى بکه م؟

حه بي: ئينجا نه م قسانه هه مووى چهنى به چهن؟

پياو: هه مووى به هيچ. قسه يه و نه يکه م و له قسه زياتر هيچى تر نازانم و
سه ره تاي هه موو شتيكى پرکه لکى نه م دنيا يه ش له پيشه وه هه ر قسه يه، قسه له
بو ميا موهي متره.

حه بي: تو و خوا؟ قسه له بو ميا موهي متره؟

پياو: به لى، موهي متره و بي ده نگيش به، با کتيب ه که ته واو که م، به وه عده هي ناومه.

حه بي: کتيبش به وه عده نه بيت؟

پياو: به لى نه بيت، ئي چي تر؟ ده قسه بکه؟ چيت پتیه ده ريبيره و بريتته وه.
نه زانم نه ته وي باسى شتيک بکه يت.

حه بي: نه ليم دو ينى له مالى پوورم باسى خانويان نه کرد.

پياو: ئينجا چى بووه؟ نه يانوت چى له مالى پوورت؟

حه بي: خه لقى خه ريکى خانوو دروست کردن و خانوو کرين.

پیاو: به چی ئه یکرِن و به چی دروستی ئه کهن؟
 حه بی: ئینجا ئه وه سوئالی ئه وی؟ کی هه یه نه زانی که به پاره یه.
 پیاو: ئافهرم، ده ئیمه چونکه پاره مان نییه، نه ئه توانین بیکرین و نه ئه توانین
 دروستی بکهین، ته نیا ئه توانین به کریتی گرین.
 حه بی: ئینجا ئه مه خانووه، خوا بیبریت.
 پیاو: خانوو گرانه و له مه باشرمان به م پاره یه ده ست ناکه ویت.
 حه بی: ئه ی تو ئه مه سی ساله ههر ئه لینی خانوو ئه کهن بو مه ئموور، کوا، کامه تا؟
 پیاو: تو زور سهیری، ها، گوایه یاویانه به من و نه چومه ته ناوی! ناوی خۆم
 نووسیوه و چاوه پروانم هه تا دهرووی فهره جمان ئه کریته وه.
 حه بی: ئینجا به چاوه پروانی دهرووی فهره ج ئه کریته وه؟
 پیاو: ئه ی چارم چیه؟ خو ئینشائه لالا حه بی خان شه رم پی ناکه یت. ئای به خوا شتیکی
 باشه، چی بکه م، بچم په لاماری مالیک بده م و بچمه ناوی؟ بو تووشی چه رمه سه ریم
 ناکه یت تو خوا. سه ره رای ئه م کوله مه رگییه ش، نوره ی به زم و په زمه.
 حه بی: ئه ی ماعنای هه یه ئینسان بی خانوو بیت له م دنیا یه دا؟
 پیاو: ئیستا وا وایه، چی بکهین؟ له کو بی بهینین؟ پیاو بکوژین، یان دزی بکهین؟
 حه بی: خوانه کات، به لام ئه لیم پاره مان کو بکر دایه ته وه.
 پیاو: (پی ئه کهنی) جوانه، به چی؟ له کو ی کو ی بکهینه وه؟
 حه بی: له مه عاش.
 پیاو: مه عاش؟ به شی خواردن و کرئ خانوو و جل و به رگ ناکات.
 حه بی: ئه ی کات، ئه گهر بیده یته ده ست خۆم.
 پیاو: (پی ئه کهنی) ده ست تو؟ به خوا شتیکی باشه. ئه مه دایکت فیری کردی یان
 بوورت؟ ئافهرت، له مه ولاره ئیتر رازیم نییه بچیت نه به لای دایکتا و نه به لای بوورتا.
 حه بی: بو، به زیادنه بی چیان کردو وه؟
 پیاو: هیچیان نه کردو وه؟ ئه ی ئه م قسه تازانه له کو ی فیر بوویت؟ هه لبه ته دایکت
 بیویستی به چه ند دیناریکه، وه نییه؟

حەبى: وا مەللى بەزىدانەبى. دايكم ئەللى سەد دىنارمان بە قەرز ئەداتى، ئەگەر خانوومان كۆرد.

پىاۋ: چۆن؟ كەى دايكت وابو بە خىرخوا؟ من ھەتا ئىستا خەسووم نەدىوھ كارىكى خىرى كۆردىن، بەلام دايكت ئەم چاكەيە بۆ ئەكات؟

حەبى: بۆ ئەوھى لە كرىگرتەبى پزگارمانبىت.

پىاۋ: ئىنجا ئەو بۆچى وا بەپەرۆشە؟

حەبى: چونكە خۆشى زۆرى بەسەرھاتوۋە و داخى وا لە دلا.

پىاۋ: دە بەخو دايكت ھەر داخى واى لە دلا بىت، بەلكو ئەمە خوايە دەروويىكى بەرھەمەتمان لى بىكرىتەوھ. كەى سەد دىنارەكەمان ئەداتى؟

حەبى: كە ئىمە پارچەزەوويىكەمان كرى و نەختى پارەمان بو.

پىاۋ: ئەگەر راست ئەكات، با سى سەدەمان بەداتى، منىش سەدوپەنجا دىنارى شەش مەعاش لە مەسەرفى رھوون وەرئەگرم و ئەرزەكە ئەكپىن و ئەكەوينە رەھنكردن و قەرزوقۇلە و تەواۋى ئەكەين.

حەبى: باشە پىئى ئەللىم، بچم ئىستا.

پىاۋ: ئىنجا بۆچى ناچىت، دە ھەلسە برۆ، خىرا. سەر و زمانت خۆش بىت، ئافرەت. پىئى بلى ئەورەحمان زۆر عەرزى سەلام و ئىحترامى ھەيە.

(پىشووئى مۇسىقا)

حاجى: (لە دەرگا ئەدات) ئەوھ كەس لە مالەوھ نىبە؟

پىاۋ: راۋەستە وا ھات، ئەوھ كىئىھ؟

حاجى: منم باۋكم، ئاى كە دىنيا گەرمە.

پىاۋ: ياخو بەخىربىئى حاجى ئەحمەد، گەورەت كۆردىن.

فەرمو، فەرمو، لىرە دانىشە فىنكە و ھەر ئىستا ئاۋى ساردىشت بۆ ئەھىنم.

حاجى: ئىحتىياج ناكات، سەلامەت بى، خۆت عەزىت مەدە.

پىاۋ: عەزىتى چى بى قەزابىت، وەكوو مامم واى.

حاجى: من خۆم ھەر ئەمزانى كە ئەم خانوۋەم بە ھاۋىن فىنكە و بە زستان گەرم.

پیاو: وهللا مامه حاجی وانیه. خوا ئهیزانی ئه م زستانه وهخته بوو له سه زمانا بمرین.
حاجی: وانیه باوکم تو خانووی خه لقی ترت نه دیوه، بی قه زایی. مال ئه لئی
سندووقه، ئه لئی بووکه.

پیاو: به لئی وایه، قاوه یه کت بو دروست بکه م؟

حاجی: نه وهللا قاوه ی چی، من نه خو شم.

پیاو: خوانه کات، چ خیرته.

حاجی: ریگای بازارم دووره و ریگای مزگه وتیش، جگه له وه نه ختی ته عمیراتم
هه یه، ئه مه وئ بیکه م.

پیاو: ئینجا یه عنی له بهر ئه مه نه خو شکه وتوویت؟

حاجی: ئای، گوایه ئه مه که مه؟ ئی پیریشم و خم و خه فه تیشم هه یه و -
ناشوگری نه بی - پاره کهش نییه و کاسپی نه ماوه ..

پیاو: راسته کاسپی نه ماوه، راسته پاره که م بو ته وه و گرانی هه یه، به لام تو
شوکور وه زعت باشه.

حاجی: وه زعت باشه، وه زعت باشه! هه ر که سی ئه بینم وام پی ئه لئی. باشی چییه؟
پیاو: ئیستا وا دووکان و بازار هیچ. به لام شوکور یانزه خانووت هه یه.
موعه دهل به لای که مه وه هه فتا هه شتا دینار وهر ئه گری له کری و کریش ناده ی.

حاجی: ئاخر چاوی خه لقی وای لی کردم. باوکم خو نه مدزیوه؟ ئینجا ئیوه ش
بوچی خانوونا که ن؟!

پیاو: ئاخر پارهمان نییه مامه حاجی، به چی بیکه یین؟

حاجی: ئیستا ئیمه بوچی دریزه به مه سه له که بده یین باوکم به خو رای؟

پیاو: هیچ، پیویست به دریزکردنه وه ناکات.

حاجی: ئه لیم به لکوو خانووه که تان چۆل بکر دایه.

پیاو: بوچی؟ کام خانوو؟

حاجی: چۆن کام خانوو، ئه وره حمان ئه فه ندی؟ ئه ی ئه مه چی پی ئه لین؟

پیاو: ئه لیم گوایه بوچی چۆلی بکه یین؟ خوانه خواسته کریمان خواردووی،
پروخاندوو مانه؟

حاجى: كەس ناتوانى كرىي من بخوا، باوكم. ھەر ئىحتىياج بە خانوۋەكە ھەيە.
پىياو: بۇ؟ ئەيفرۇشىت؟

حاجى: بۇ ئەيفرۇشىم باوكم؟ بۇ بۇم ئەقپىنى، ئەورەھمان ئەفەندى؟ خۇم يەمە ناۋى.
پىياو: ئى تۆ دە خانوۋى تىرت ھەيە. دوۋانىان چۆلن، بۆچى بەمەى منەۋە
نوساۋىت، مامەھاجى.

حاجى: باوكم، دلم بەمەيان ئەكرىتەۋە و نىزىكە لە بازار و لە مزگەوتەۋە و فىنكە و
منىش نەخۇشىم و بىرايەۋە.

پىياو: باشە، كەۋاتە يەكى لە خانوۋە چۆلەكانتم بدەرى.

حاجى: تەعمىراتيان تيا ئەكەم، كورم.

پىياو: تەعمىراتم ناۋى ھەر كامىكىانم ئەدەيتى قەيناكا.

حاجى: باوكم، من نەخۇشىم، تاقەتمىيە زور قسەبەكم.

پىياو: ئەى چۆن؟ ھەروا بە ئاسانى من لەم مالا دەرنەپەرىنى بۇ كۆى؟ بۇ كۆى
بچم؟ ئەمە دوۋسالە لەم خانوۋەى تۇداين و پراھاتوۋىن و تەرتىياتمان تيا كردوۋە و
دوۋجارىش بۇم زىادكردوۋىت.

حاجى: من حەقم چىيە بەسەرەۋە، باوكم وا ئەمرم، خانوۋ زوروزەبەندەيە.

پىياو: بەلى، لاي تۆ زوروزەبەندەيە، تۆ و ئەمسالى تۆ دەۋپانزەتان ھەيە منىش و
ئەمسالى منىش تاقە يەكبىست شىكنايەين، مەگەر لە سەرەقەبران كە مردىن.

حاجى: كى بمرىت، ئەورەھمان ئەفەندى؟

پىياو: باسى خۇم ئەكەم، حاجى.

حاجى: ئىستا وتت چى؟

پىياو: ۋەللا ئىستا ناتوانم جارى ۋەعدەت بدەمى.

حاجى: گوايە بۆچى ناتوانى؟

پىياو: جارى مانالبوونمان وا بەدەستەۋەيە، ئەمە يەك. دوۋەمىن، ئەبى بگەرېم بۇ
خانوۋىەك كە شىروۋى سىحىي تىابىت و بشتوانم كرىكەى بدەم.

حاجى: ئىنجا من حەقم چىيە بەسەر ئەمەۋە؟

پیاو: ئەگەر حەزیش ئەکەى نىو دىنارى تەرت بۆ زىادئەكەم، ئەلھوكمو لىلالا، با دەنگمان دەرئەچىت؟ حەوتە بۆت ئەكەم بە حەوت و نىو.

حاجى: ھەلبەتە خىرم پىن ئەكەيت؟

پیاو: خىر بۆچى؟ نىو دىنارىت ئەتوانم بۆ زىادبەكەم، لە دەمى مال و منالى خۆمى بگىرمەوھ.

حاجى: بەخوا كار لە دووانىشا نىيە، بە سەرى تۆ.

پیاو: تۆوخوا؟ دوو دىنارىت لە كوئى بۆ بهىنم، وا سەرى دنىام لى ھاتۆتەوھ يەك؛ ناچمە دەرەوھ، بۆ ئەوھى دە فلس نەدەم بە چاىخانە.

حاجى: ئىنجا من ھەقم چىيە بەسەرەوھ، باوكم؟

پیاو: ئەى ھەر تەماشای سوود و قازانج و دەستكەوتى خۆت ئەكەيت! تۆ بتىت، ئىتر ئەم عالەمە چىى لى بىت، چش! ئەى بەلام دا لەم وەزەعە پىسە بى سەرۆپىيە.

حاجى: من سەرۆپىم فرۆشتووھ؟ من بە سەرۆپى فرۆشتن خانووم كرىوھ؟ كى حەدى ھەيە وا بلىت. ئىمە سەرتاپا تان و پۆ ئاورىشم بووین، ئىمە وەكوو ئىوھ پۆلە.

پیاو: بېرىتەوھ، كەرەوالەى خەلەفاوى بى مەعنايە، تان و پۆ شەيتان بىزى و جاو و خام! لەگەل دوو پوولتان بوو، خوا و دىن و رەحم و ئىنسانىيەتتان لەبىرئەچىتەوھ. بە چاوى عەبد و خزمەتكار تەماشای ئەم عالەمە ئەكەن، وەكوو بۆ رەتاندنەوھ و تەقاندنەوھ و ئىوھ دروست كرابن.

حاجى: سا - شەرت بى - مادام وات كرد، ئەبى دەرتهكم.

پیاو: كۆرە بۆ دەرەوھ كەرپىاو، ھەى قەمتەرى شەيتانى پىسكەى خوانەناس.

حاجى: دەرئەكەى؟ لە مالاكەى خۆم، دەرئەكەى؟

پیاو: مال ھەتا من كرىى بەدەم، مالى خۆمە. لەبەرئەوھ جارىكى تر بىنئەوھ بەم ناوھدا، دار ئەدەم بە پۆختا. جگە لەمە، بشمرى، لەم خانووه ناچمە دەرەوھ و يەك پوولىشت بۆ زىادناكەم.

حاجى: دەسا شەرت بىن قاپى مەحكەمەت لى بگرم.

پیاو: بۆ بىگرە و منەتت نەبىت. قور بەسەر عەقلىت، مىرى قانونى داناوھ و دارى ياوھ بە پۆختانا، ناتوانن نە كەس دەر بکەن و نە لەسەر كەسى زىادبەكەن. سەرى مانگىش كرىكە ئەدەم بە كاتىبى عەدل.

حاجی: شهرت بی نیستا ده مه حامی بگرم. شهرت بی شکات لی بکه م.
پیاو: خوی ته کرد هه رچی پاره و پوولیکت به م نه وعه کو کردو ته وه، ته تدا به
مه حامی و شکات. فه رموو دهی رامه وه سته، ئیشم هه یه.

حاجی: پالم پیوه مه نی.

پیاو: کورده، بو دهر وه بی قیمة ت. به لام دا له توش و له هه موو کریگرت هه کیش که
پازین به م وه زعه پیسه. شهرت بی چاکه ته که ی به ریشم بفروشم و که لاوه یه ک بو
خوم دروست بکه م، شهرت بی ته گهر له ژیر ده وارا دانیش تووم، ته مه قبول نه که م.

(پشوویی موسیقا)

حه بی: (له دهرگا ته دات)

پیاو: خیر، دیسان کی بیت، دیسان؟

حه بی: ته وه بوچی وا دهم وچاوت گرژه؟

پیاو: بو هیچ، دایکت وتی چی؟

حه بی: دایکم ده سرازه کانی یا به دروستکردن.

پیاو: ده سرازه ی چی؟ ئیمه باسی ده سرازه ته که یین؟ من تووم بو ده سرازه نارده
خزمه ت دایکت، یا بو پاره؟

حه بی: ناخر ته میش و ته ویش. پیاوه که ته لیت، سه دوپه نجاتان ته دهمی،
به شه رتی هه موو مانگی ده دینارم بده نه وه.

پیاو: باشه زور مه منووم و خوابکات، خوا خه سووی وا زورکات له م دنیا یه دا،
کوا پاره که؟

حه بی: لای خو یه تی، ته لی با ته وره حمان سه دوپه نچا که ی رهوون وه رگری و
بیهینی، ته وه حه له یان خانوویه کتان بو ره نه ته که م، یان ته یگرن.

پیاو: مه علومه یان دروستی ته که یین.

حه بی: ئینجا سی سه د دینار به ش ته کات؟

پیاو: زیادیشه، له قور ته یکه م. چیغی به ده ورا ته گیرم و خوم له قورگی ته م
پیاو هه لלוوشه رزگار ته که م.

حه‌بی: کام پیاوه‌للووش، موور محه‌مه‌دی شه‌ریف؟
پیاو: ئە‌مسالی حاجی ئە‌حمه‌دی موباره‌ک.
حه‌بی: بو‌وای پی‌ئه‌لئی پیاوه‌که؟ نوورانی و هه‌تا ئیستا هیچ خراپه‌یه‌کمان لی
ئه‌دیوه و..

پیاو: له‌سه‌ری مه‌رۆ، دوو ده‌قیقه له‌مه‌وپینش لی‌ره‌بوو.
حه‌بی: بۆچی هاتبوو؟ خۆ هه‌یشتا بیستی مانگه؟
پیاو: قوربان، ئە‌للی یان ئە‌بی له‌خانوه‌که برۆنه‌ده‌روه، یان دوو دیناری‌تر
زیایی ئە‌وئ.

حه‌بی: ئە‌ی موباره‌که‌نه‌کرد له‌عه‌مری ئاوا، تۆ وت چی؟
پیاو: منیش له‌پیشه‌وه‌قه‌سی خۆشم له‌گه‌لا کرد، فایه‌یه‌نه‌بوو، ئینجا ئە‌وهم
پی‌کرد با به‌ده‌واری شپری نه‌کردبی.

حه‌بی: ئاخری؟
پیاو: ئاخری چوو شکاتم لی‌بکات.
حه‌بی: ئینجا هه‌چی بۆ ئە‌کرئ، پیاوه‌که؟

پیاو: نه‌، قانونی ئیجار و ئیستیئجار هه‌یه، ناتوانی هه‌چ بکات. ئافره‌ت
فایه‌ی‌نییه، زنجیکمان ببی هه‌ی خۆمان، له‌هه‌زار قه‌سری کرئ باشتره.
حه‌بی: رازئه‌که‌ی، هه‌رچی خه‌لیکیشم هه‌یه هه‌مووی بفرۆشه، پیاوه‌که.
پیاو: ئە‌مه له‌که‌یه‌وه، ئافره‌ت؟

حه‌بی: له‌ئیستاوه، وا بوو به‌دووسال من ژنی توم، هه‌چ خراپه‌یه‌کم لی‌نه‌دیت،
له‌چاکه‌به‌ولاوه. له‌به‌رئه‌وه‌هه‌تا جلی جل‌ئاساییشم ناوی بۆ ئە‌م جیژنه.
پیاو: ئافره‌ت ئە‌مه تۆ و دایکت نین، بۆ خاتری خوا چیتان بیستوه؟
حه‌بی: ژن ئە‌و ژنه‌یه‌مال‌جیایی له‌گه‌ل می‌ردیا نه‌کات، یارمه‌تی‌بدات له‌هه‌موو
کاریکی خێرا.

پیاو: بژی حه‌بی. نه‌، بژی حه‌بیبه‌که له‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌هاتوه. حوب،
حه‌بیبه، حه‌بی، بژی حه‌بی و گولچینی دایکی حه‌بی، بژی گولنازی نه‌نکیشان.
(هه‌ردووکیان پی‌ئه‌که‌نه)

قادر: (له دەرگا ئەدا)

حەبى: ئەو دەرگای ئىمە بوو؟

پياو: رەنگى بى يا حاجى بيت ھاتىتەو سەرمان، يا پۇلىسە، كىيە؟

قادر: منم كاك ئەورەحمان.

حەبى: ئۆى دلم داخوريا.

قادر: سەلاموعەلىكم.

پياو: عەلىكەسەلام، فەرموو، چۆنى قادر؟

قادر: سەلامەت بى ياخوا. ئەو دايكم سەلامى لى ئەكردى، ئەيوت خانوويىكى
بچكولانەى مالى باجى ئەجى ھەيە، ئەيخەينە رەھنى سەد دىنارەو، ئەگەر
حەزئەكات با عەسر بيت بىيىنى.

پياو: ئىنجا شت لەو ھەشتەرتە بيت. حەزئەكەى ھەر ئىستا خومان كۆئەكەينەو و ئەچىن.

حەبى: من ديومە، خانوويىكى خنجىلانەى خۆشە.

پياو: مادام تۆ رازىت، برايەو. قادر تۆ نەتديوہ؟

قادر: بەرى وەللا ديومە. كە منال بووين، ئەچووين بەدزىيەو لە شاتووەكەمان
ئەخوارد.

پياو: بۆچى شاتووشى تيايە؟

قادر: ئەى باخىكى خنجىلانە و حەوزىك و ميويك و دوو دارهەنجير.

پياو: كورە وا مەلى بۆ خاترى خوا؟ بە نامووسم وەختە شىت بىم بۆ تۆزى
سەوزايى. مالىك باخى تيانە بيت، ئەھىنى پولىك.

قادر: راستە، نازانى باجى ئەجى رۆزى سەدھەزار جنىوى پى ئەداين لەسەر ئەو
شاتووە، كەچى ھەر وازمان نەئەھىنا.

حەبى: ئىتر لەمەوداوە وەرە بى جنىودان تىر شاتوو بخۆ.

قادر: نازانى كاك ئەورەحمان، حاجى ئەحمەدى لەمەر تۆ، بەسزمانە تووشى
شەلەل بوو، قاچ و دەستى.

پياو: وا نەلى؟ گۆج بووہ؟

حەبى: كەى؟ ئىفلىج بووہ؟

قادر: ئەم ئىوارەيە بە عەرەبانە برديان بۇ خەستەخانە.
پياو: لاحەولە ولەلاقووتە ئىلابيلا، ھەر وا زوو خوا پىي نووان؟

قادر: چىي پى نووان؟ چى بووہ؟

پياو: قوربان، ئەمرو ئەوہى کردووہ کہ ھەر ناگىرپىتەوہ.

قادر: دەمىکە ئەمە پىشەيەتى.

حەبى: دە ھەلسە با بچىن بۇ لای دايکەم.

پياو: يا ئەللا، لەوئىشەوہ تەماشای خانووہکەى ئەکەين.

قادر: ئەى سەرىكى حاجىش ئەدەين؟

پياو: کام حاجى؟

قادر: حاجى ئەحمەد.

پياو: وەللا حەق نىيە بچم بەلایا و سەرى بدەم. بەلام با ھەر پياو چاکەبکات لە
خراپە باشترە، با برۆين.

قادر: فەموو.

حەبى: راوہستە عەباکەم.

پياو: ئاخىر دە خىراکە، ئافرەت.

قادر: با ئىمە برۆين، ئەوئىش لەدواوہ يەت.

حەبى: دە برۆن، با برۆين، چىتان کرد، حا.

(پشووئى مۇسىقا)

حاجى: ياخوا سەر چاوہکانم بىن.

پياو: خوا سەلامەتتکات حاجى. پشت بەخوا چاکئەبىتەوہ، ھىچ نىيە.

حەبى: ئىنشائەللا ھىچ نىيە.

حاجى: تووخوا دوعام بۇ بکەن. حەبىبە رۆلە دوعام بۇ بکە.

حەبى: ياخوا بە دوعاى پياوچاکان بىت. ئۇ پىرى شەوکیل چاکتکاتەوہ، قورعانەکە.

حاجی: باو کم قاله من ئەمڕۆ تەعەدام کردە سەر ئەورەحمان ئەفەندی، ئەبێ لیم خۆش بییت.

قادر: نه ئینشائەللا تەعەدات نە کردوو.

پیاو: گۆئ مەدری حاجی، هەموو شتیک ئەبریتەو. دنیا ئەو ناهینی، پیاو ئیجگار خۆی بۆ وا لێ بکات. ئەوی بۆ پیاو، بۆ قەبر و قیامەتی ئەمینتەو، چاکەیه، مامە حاجی.

حاجی: قسە کانت لەسەر سەرم، هەمووی بەجێیه، باو کم نه زیادهم ئەوی و نه له خانوو هەش ئەبێ بجیتە دەرەو. مال مائی خۆتە و کەس هەدی ساحیب مائی نییه.

پیاو: وه للا تازه تیپەری حاجی. ئینشائەللا سبەینی چۆلی ئەکەم.

حاجی: مەعنا ی چی، ئەورەحمان گیان؟

پیاو: چونکه خانوو بچوو که که ی باجی ئەجیمان رەهن کرد ئەمڕۆ.

حەبێ: خوا مالت ئاواکات.

حاجی: ئاوی چی، کچم. وا من گۆج و ئیفلیج بووم، بۆ خاتری خوا. بەلام دا له تەماع، بەلام دا له و ساحیب خانوو ی ئیتر پەلپ بە کریگرته ئەگری.

پیاو: وا مەلێ حاجی. بلێ بەلام دا له هەژاری و دەست کورتی و نەبوونی، بەلام دا له دەست نەڕۆیشتویی و بی دەرامەتی، که ئینسان وا لێ ئەکەن رازی بێ بە کریگرته یی، رازی بێ بە قیوولکردنی هەزار شتی بێ مەعنا. داد له دەست کریگرته یی، له دەست گرانیی خانوو، له دەست هەژاریی باوکیان، داد ..

(تەواو)

هەندىك نارېكى*

۱۹۵۴/۹/۲۳

ئىستا خەلقى واى لى ھاتوۋە، بەھۋى بلاۋبوۋنە ھەي خويندە ۋارىيە ۋە، كە بزىان ژيان ھەر لە ۋرژە ۋە كە ئىنسان راست ۋ چەپى خۋى ئەناسىت، ھە تا دايئە ھىلنە قەبر، پىرەتى لە چەوتى ۋ بۆنە ھاتى ۋ خەم ۋ داخ ۋ نارېكى.

بەلى، زۆربەي زۆرى خەلقى چاۋكراۋە ھەست بە نارېكى ئەكەن ۋ لى ئەدوین، ۋە ئەزانن كە ئەم نارېكىيانە ژيانىان تىكداۋن ۋ بوۋنە تە ھۋى شىۋاندنى ۋوشدى كاروبار ۋ ھەلسان ۋ دانىشتىيان. بەلام -لەگەل ئەۋەشدا- گوئى خۋىيانىان لى ئەخەفىنن، يان چاۋيان ئەنوو قىنن، بۆ ئەۋەي كە ئەۋەندە گوئىيان لى ئەبىت، ئەۋەندە چاۋيان پى ئەكە ۋىت، ئەۋەندە ھەستى پى ئەكەن. بەلام ئەم پاكردنە لە نارېكى، بەم خۇغافلكردن ۋ گوئەدانە، بەم لى ترسانە، ھەرگىز چارەسەر نەكراۋە ۋ ناكرىت. نارېكى ناۋ كۆمەل دەستكردى ئىنسان خۋىەتى، لە بەرئەۋە پىۋىستە زۆر پىاۋانە ھەۋل بدەين بۆ نەھىشتىيان تا ژيانمان تامى تى ئەكە ۋى، تا خىر بىنن لە ۋ عومرە كەمەي ئەژىن. بەلى، دوورنىيە لە بەر ھەندى ھۆ نەتوانن بەسەر ھەموو نارېكىيە كەدا زال بىنن. ئەگەر ھات ۋ ھەر كەسە لە عاستى خۋىەۋە ۋ لە ناۋ مالى خۋى دا خەرىكى تۋوناشتنى خىرخوايى ۋ زانىن ۋ پاكۋتەمىزى ۋ ۋوشت بەرزى ۋ زىان بە خەلقى نەگەياندن بو، بى گومان ئەمە لە دۋارۋژا تەشەنە ئەكا ۋ بلاۋئەبىتە ۋە. زۆربەي زۆرى خەلقى نەفام بەھۋى تىگەيشتۋە خويندە ۋارەكانە ۋە راست ئەبنەۋە لەدۋاى چەوتى، ئەتوانن بەشى زۆرى نارېكىيەكانى خۋىان ھەل كەن ۋە يارمەتى يەكترى بدەن لە نەھىشتى نارېكىيە گەرەكانى كۆمەلا. بۆ نەھىشتى نارېكى، ئەبى ھۋى نارېكى نەھىلرېت، ئەبى بنەمالە ھەژار ۋ نەخۇش ۋ نەزان

* كەمال پەئوۋف محەممەد، ھونەرى درامى پادىۋىي كوردى، ل ۲۹۰-۳۰۱. جىگەي گوتتە، دەۋرى ئەكتەرەكان نىشانەنەكراۋە كە كى ۋ كى بەپى چىرۆكەكە دەينىن. راستىيەكەشى لە دەفتەرەكەۋە ديارە بىكەم پەرەي دراۋە ۋ لىكراۋەتەۋە، بۇيىكا ۋى دەچى دابەشكردى دەۋرەكان لە ئەۋ پەرەيدا بى ۋ لەدەست چۋوبى. (ك.ر)

نه بیټ، ئه بې هه موو فهدر دیک له و بنه مال هه دا بیټه پشت و په نای بنه مال هه کی خو ی و له یارمه تی خه لقی ش دوانه که ویت. ئیشکردن به بې له ش ساغی پیک نایه ت، هه ژاری به بې پته و بی له ش و می شک و له نه بوونیه وه په یدانه بیټ. ئه و سنی کوچکه ناقولایه که به ته و او ی له ناو کومه ل دهرکرا و راوه دوونران، بی گومان ناریکی که م ئه بیټه وه و به ره به ره ناهیلریت، چونکه هه موو ناریکیه کی ناو کومه ل له نه خو شی و هه ژاری و له نه زانینه وه په یدانه بیټ.

له چیرۆکه کانی رابوردووا گه لیک جار له گه لیک ناریکی دوواوین، وا ئه م جار هه ش چه ند ناریکیه کی تر ئه گیرینه وه بو که لکلی وهرگرتن.

چیرۆکی بیکه م

جلی بووک

ئهمه بنه مال هه که و خواز بیټیان کردوه بو کور هه کیهان و هه موو شتیک بر او هه ته وه و ته نیا ماوه ته سه ر مه سه له ی جل برین. ده گوی بگرن چی ئه قه ومی:

حه لاول: ئه م سورمه یه گه زی به چه ن؟

حه سه ن: گه زی به دیناریکه، ئه ویش له بهر خاتری ئیوه، ئه گینا له دینار و روبعیکی که متر نادم.

حه لاول: ده باشه که واته هه وت گه ز له م سورمه یه دادره.

حه پسه: چی؟ هه وت گه ز؟ بو؟ چی قه و ماوه؟ ئینجا خوا ره وای حه قی هه یه، گه زی به دیناریک؟!

حه لاول: گوايه ئه ی خوا بو ره وای حه قی نییه، باجی حه پسه؟

حه پسه: به خوا دایکم حه لاول، من پټیان نه وتووم گه زی سورمه ی دینار بایی بکرم، نه به خوا.

حه لاول: بو؟ ئه ی چی بو کچه که م ئه که ن، چیت یان پیکه^۱؟

^۱ چیت یان پیکه: ئهمه وای بو ده چم راست "چیتۆکه و پیتۆکه" بې و له و شوینه دا به ته و سه وه و ترابې. چیت مانای هه یه، به لام پیکه مانایه کی بو نه بئیرایه وه. که حه پسه ده لئ: "نه چیت و پیکه و نه سورمه ش"، واته نه چیتۆکه و پیتۆکه که قوماشی بی به های شرکه یه و نه سورمه یش که گرانبه هایه. (س)

حهپسه: نه چیت و پیکه و نه سورمه‌ش. ئا لهو قوماشه جوانه‌ی که گه‌زی ..
گه‌زی به چه‌نده. کاک حه‌سه‌ن؟

حه‌سه‌ن: گه‌زی، له‌به‌ر خاتری ئیوه، به نیو دیناره.

حه‌پسه: ده خرابی چیه‌ه‌لاوه‌خان؟ تو ته‌ماشای ته‌خته‌که‌ی که؟!

حه‌لاو: ته‌ختی چی، باجی حه‌پسه؟ به‌و خوییه‌ه‌لاوه‌ه‌یه، له‌و سورمه‌یه
نه‌بیت، بۆی نابرم. بۆچی کچی من چیی له کچی خه‌لقی که‌متره، دایکم؟

حه‌پسه: ئینجا -خوانه‌خواست-ه‌ ئیمه‌ چیمان وتوو، ئه‌لیم نه‌ شیش بسووتی و
نه‌ که‌باب..

حه‌لاو: شیش و که‌بابی ناوی، به‌و کاک‌ئه‌حمه‌دی شیخه‌ ناهیلیم شتی پروپوچی
ه‌ه‌رزان‌به‌های بۆ بکرن. عه‌یب و شووره‌یی، بۆچی ئیمه‌ کچی خومانمان دۆزیوه‌ته‌وه؟
حه‌پسه: به‌خوا دایکم ئیمه‌ش همه‌ قه‌دۆ نین، نه‌ به‌خوا، دوو کراسی له‌و
نیو‌دینارییانه‌ و کراسیکی سورمه‌ وه..

حه‌لاو: کچی، دوو کراس، دوو کراس به‌زیایی خیرم نه‌کرد ئاوا. به‌خوا له‌ چوار
ده‌ست سورمه‌ و گووروونی که‌متربیت، نامه‌ویت، ئه‌بئی شوغلوله‌یلیشی بۆ بکرن
له‌گه‌ل دلی خانما..

حه‌پسه: شوغلوله‌یلیش دلی خانم مه‌عنای چی؟ بۆچی ئیوه‌ جیازییه‌که‌تان چیه‌
تا ئه‌م هه‌موو کوتاله‌ به‌ ئیمه‌ بکرن، دایکم؟

حه‌لاو: سا وه‌للا هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بۆ نه‌کرن، له‌سه‌ر زینه‌که‌ش بیت، ئه‌یه‌ئیمه
خواره‌وه.

حه‌سه‌ن: دایکم، من دره‌نگمه‌. ده‌ لایه‌کی به‌لایه‌کا بخه‌ن و ببریته‌وه.

حه‌لاو: په‌له‌ی چیته، کاک حه‌سه‌ن. نابیی دوو قسه‌ و دوو باسی لئوه‌بکه‌ین،
به‌زیادنه‌بی.

حه‌پسه: په‌له‌په‌لی چیته، باوکم. ئه‌وه‌ خه‌ریکی ئه‌یکه‌ی به‌ مه‌سه‌له‌که‌ی ئه‌وجاره‌ی
مالی ئایشی.

حه‌سه‌ن: به‌خوا ئیوه‌ه‌وا بکه‌ن، مه‌عنای ئه‌وه‌ ریکناکه‌ون.

حه‌پسه: بۆچی ریکناکه‌وین حه‌سه‌نه‌ چلمنه‌.. به‌ قوربانی خوا بم، تالعی دایکت یاره‌..

حهسهن: ئینجا تورهی منه؟ دایکم بۆ نایبریتهوه و لایهکی به لایهکا بخهن، ئەمه جلی بوو کیننی هه لگرتن کهی وائهبیت؟

هه لاهو: ئەهی چۆن ئەهبیت؟ ده فیرمان که، نایزانین؟

حهسهن: وادیاره ئیوه گالته م پئ ئەکهن؟ برۆم له هه مووی مه سه له هتتره. بینه ئەو سورمه یه م بده ره وه، باجی هه پسه.

هه پسه: ده راوهسته رۆله، ئەوهنده په له مه که، ئیستا وتت چی هه لاهو؟

هه لاهو: ههر ئەوهتا، سورمه کهی بۆ ئەکرن باشه و نایکرن، ههر که سه له مالی خوی. میرد: هه لاهو، کچی هه لاهو.

هه لاهو: چیهی ئەوه، باوکی ئەخته ر؟

هه پسه: تووخوا کاک ئەحمه د وا ئەبی؟ تووخوا ئەمه شه رتی خزمایه تییه؟

میرد: بۆچی وا ئەکهی، ئافره ت؟

هه لاهو: چیم کردووه، به زیای خیرم نه کرد ئاوا؟ ئەهی نایی جل بۆ کچه که..

میرد: کچی جلی چی؟ تو خه ریکی مه سه له که تیک ئەده یته وه له سه ر شتی پر و پووچ. هه لاهو: ئەمه شتی پر و پووچه، به زیاده بی؟

میرد: به لئ، مه سه له ی جل شتی پر و پووچه.

هه پسه: هه زار ره حمه ت له کاک سه عدی باوکت. به خوا - رۆحم ده رچیت - له و رۆژه وه که عه مری خوی کردووه، ئیتر پیاو له گه ره که که دا نه ماوه. ئای کویراییم دایه بۆ شان و سه لته کهی که چه فته ی مه له کیی ئەبه ست..

حهسهن: دایکم چه فته و سه لته ی چی، باجی هه پسه؟ من دره نگه ئه برۆم.. تو تازه خه ریکی ته ئرخنی کچینی خۆت باس ئەکهی!

هه پسه: نه خه له تابی کورپه هۆو قسه ی به رز و نزم بکهی، به زیاده بی..

میرد: پتیوست به ده مه قالی ناکات. ده ی چی به مه عقوول و باش ئەزانن بۆ هه ردوو لا، عه یب نه بی هه لیگرن.

هه پسه: قسه ئاوا ئەبی، ئەمه تا پیاوه تی..

هه لاهو: به خوا سورمه که نه بی، نامه وی دایکم.

میرد: سا به بیللا سورمه بیت و ناکریت..

هه لائو: يه عني چي پياوه كه؟

ميرد: يه عني سورمه مان ناويت، چونكه گرانه و مه عناي تيانبيه.

هه لائو: ئينجا كه ي بووه به عادهت باوك خوي هه لقورتينيتيه مه سه له ي جل برينه وه؟

ميرد: نه بووه به عادهت، من ئه يكه م به عادهت، كچي خومه و داومه به شوو.

له سه ره مه سه له ي جل برين، له سه ره مالي دنيا هه لي ناوه شينمه وه.

هه پسه: ئه ي به قورباني دهمت بم، ئاوا..

هه لائو: وه لالا من رازي نابم.

ميرد: رازي نايبت چش. ئيستاش داخي دايك ت وا له دلما كه له جل برينا قوري

كرد به سه رما، چي گران بوو، ئه وه ي پي كرپيم، وه كوو دوژمني باوه كوشته ي بم.

هه لائو: تووخوا؟ نه كه ي ناوي دايمك بيني هوو..

ميرد: كچي برو، كچي مه نيجه كه چهل. ئاي له م فيز و كيبريايه! خوا ئه وه بگريت

كه توي كرد به كولكمه وه.. ده ي هه سه ن له و نيو ديناره بايبيه دادره و ببريته وه.

هه سه ن: چه ند گز هه پسه خان؟ هه لائوه خان؟ ده پيم بلين شه قم برد؟

هه پسه: ده هه لائو گيان قسه بكه.

هه لائو: من هه قم نيبه به سه ره وه، دايمك.

ميرد: وه لالا وه بيلا ريكنه كه ويت له گهل هه پسه، چيي بو ئه كه ن بيكه ن و شه رم

لي لاده ن..

هه سه ن: ئوخه ي شوكور ده رووي فه ره جمان لي كرايه وه.

ميرد: جل برين، سوورمه بيت يان چيت موهم نيبه. له ژن هيتانا نابي گوي بدريته

شتومه ك. مه سه له كوره و كچه يه، كه كوره پياو بوو، به شه ره ف و ئيشكه ر،

پئويست به هيچي تر ناكات.

بو دامه زراندي بنه ماله ي تازه پئويسته به هه ردوو لا، به كه سوكاري كوره و كچه،

هه رچي نارتيكي و ته گه ره هه يه، نه يهين. ئينسانيه ت و ئيسلامييه تي و هاووزوباني

داوامان لي ئه كه ن يارمه تبي يه كتري بدين و پشتي يه كتري بگرين و خيربكه ين و چاكه،

هه لائو و هه پسه و هه سه ن دادرن.. نيوديناري، روبه ديناري چيت، كرئشه، پيكه..

خيرخواين خه لقه، خيرخوا..

(پشووئی مۆسیقا)

چیرۆکی دووهم

هاورپی بیوهفا

ئەو پیاویکی خیرخوایه، بەرپا دا ئەپوات، ئەچیت بۆ سەرا، مەئموورە لەوئ، ناوی قادر ئەفەندییە.. چاکەى هەیه بەرامبەر بە هەموو کەسیک، ئیش و کاری میری و خەلقى زۆر بەباشی رانهپه‌رینی، هەرچی خەلقى هەیه مەدحی ئەکەن، چونکە ئیشی بەدەستە و بەپیوه وەستاوه.. گۆئ بگرن.

ئەحمەد: یاھوو بە خوا ئەم قادر ئەفەندییە پیاوه.. بە ناموسم بپواناکەم دوو ئینسانی وا عاقلی خیرخوا ببیت لەم ولاتەدا.

مەحمود: راستە، بەشەرەفم ئەو وەندەم خۆش ئەوئیت، قەستە دەست بکەمە ملی و ئەملاوئەولای ماچبکەم.

ئەحمەد: ئەوا ئەو رۆژە ئیشیکم کەوتە لای ئەو. کە چومە لای، داینام چای بۆ کرپوم، ئاوی بۆ هینام، بە دەستی خۆی جگەرەى بۆ داگیرساندووم، ئیشی بۆ تەواوکردووم.

مەحمود: ئینجا ئەو چیبیە؟ کورە میرزا فەرەج گێراپەوہ کە هەتا ئیستا رەنگبى هەزار کەسى زیاتر دامەزراندبى. ئەزانى دامەزراندنى هەزار کەس یەعنى چى؟ یەعنى چاکەى لەگەڵ پینچ هەزار کەسا کردووه، بەلای کەمەوہ یەعنى هەزار خیزانى لە نەبوونی رزگار کردووه.

ئەحمەد: ئەشەهەدوبیلا گالتەى لەگەلا ناکریت.

قادر: رۆژتان باش.

مەحمود: ژیان ت باش.

ئەحمەد: یا خوا بەخیربیت. فەرموو قادر ئەفەندى گەرەمان کە.

مەحمود: بەناموسم دائەنیشیت.

قادر: تەشەکورى حسیياتان ئەکەم، زۆر مەمنووتانم.

ئەحمەد: بە ناموسم خۆشم ئەوئیت. بە بیلا پیاو نییە بەقەد تۆ پیاوہتی کردبیت.

قادر: خوا سهلامه تتان کات. خوا له برایه تیتان که م نه کات.

مهحموود: ئیش وکار له چییایه قادر ئه فهندي؟

قادر: باشه، کار نییه خوا چاکی نه کات.

ئهحمه د: ئه وه بوچی قادر ئه فهندي هه میشه مات ئه تینیم؟

قادر: وه لالا بلیم چی؟ هه ر خۆم وام و نه ختی مه شاکیشم هه یه.

ئهحمه د: مه شاکیل، تو؟

قادر: ئینسان نییه له م دنیا یه دا ره حه ت بیت. سه ری بی سه ودا وا له ناو خا کا.

مهحموود: باو کم من حازرم ئه و نده م هه یه که خۆمی پیوه به رم به ریوه.

ئهحمه د: باو کم منیش چه ند ئه فه رمووی حازرم. سه د، دو سه د، سی سه د.

قادر: عه رزم کردن مه سه له پا ره نییه.

مهحموود: ئه ی چیه؟ بیل، تا به سه رچاو ئیمه ش یارمه تیت بده ین.

قادر: مه سائیلی ناوما ل و عائیلیه، ئه بی هه ر خۆم حه لی بکه م. باو کم ته شه کوری

پیاوه تیتان ئه که م.

ئهحمه د: ئه وه چی ئه که ی قادر، مه حته ل نه بن.

مهحموود: باشه خیری پیوه یه. به لام له بیرت نه چی که حازرین بو هه موو ئه مریک.

ئهحمه د: هه رچییه کت بوئ به سه ر سه ر ئه یکه ین.

قادر: خوا بتانه یلی، خوا له برایه تیتان که م نه کات. بی گومان - خوانه خواسته - لیم

قه و ما، ئه و حه له هه ر ئیوه ن چیگای متمانه و یارمه تی، به دوعا.

مهحموود: خواتان له گه ل، گه وره م.

ئهحمه د: خوات له گه ل، میرم، یاهوو به خوا ئینسانه.

مهحموود: باسی چا که ی نا کرئ و برایه وه.

(پشوو یی مؤسیقا)

ئهحمه د: مهحموود، کو ره مهحموود.

مهحموود: ها ئهحمه د چیه مه سه له؟ مردووت مرئ، وا به هه له داوان رائه که ییت.

ئەحمەد: كۆرە قادر ئەفەندىيان دەرکرد.

مەحمود: تووخوا؟ چۆن؟ كەي؟

ئەحمەد: دوينى، دوينى دەرکرا.

مەحمود: دەستى شكاوم، بۆ؟ ئىنجا حەقمان چىيە بەسەرەو.

مەحمود: چۆن؟ پياويكى چاكي خىرخوا.

ئەحمەد: كۆرە ئىمە عىلاقەمان چىيە، مردوت مرئ، دەرى ئەكەن دەرى ناكەن چش. جانم، قابىلە مەعاشى بۆ ئىمە وەرگرتى؟

مەحمود: نەو ەللا، نالین لەسەر چى دەريان کردووه؟

ئەحمەد: ئەلین دزىي کردووه لە سندووق.

مەحمود: تووخوا؟ پرواناکەم دزىي کردبى.

ئەحمەد: بۆ؟ مەلائىكەتە؟

مەحمود: نەو ەللا، بەلام نە فىعلی هەيە و نە خراپە ئەكا و..

ئەحمەد: بېرىتەو، مردووی بى عەقلىت مرئ، ئاوا. بە نامووسم بۆيە ئىشى باش پائەپەران، بۆ ئەو دزىيەکانى خۆى بشارىتەو.

مەحمود: بى دەنگ بە، ئەو ەتا هات.

ئەحمەد: بى دەنگ بۆ ئەبم. قالە شان خوارىش بوو بە پياو، ئىنسان لىي بترسى؟

مەحمود: چاوت لى بى لە دوينيوه تا ئەمرو چۆن زەرد و زەعيف بوو.

ئەحمەد: ئەي چۆن؟ مەسەلە دزىيە؟

قادر: پوژتان باش براينە.

قادر: ئەلیم پوژتان باش.

مەحمود: (بەساردىيەو) پوژ باش.

ئەحمەد: (بەساردىيەو) مەرحەبا قادر ئەو بۆ كوئ ئەچوويت؟

قادر: وەللا بۆ لای ئيوه هاتووم.

مەحمود: بەخىر بىت.

قادر: تەشەكورتان ئەكەم. باوكم وا ئەمرو تووشى بەلايەكى ناگەهان بووم بە خوت و خورايى..

ئەحمەد: خىرى پىوھىيە، بىستوومانە.

قادر: بە بىلا دەستى منى تىانييە. كاتبەكەم سى وپىنج دىنارى لە قاسەكە دزىوھ و من سەحبولىيە دكرام، ھەتا نەتىجەى تەحقيق.

مەحمود: ئىنجا چىت ئەوى، سى وپىنج دىنارەكە؟

قادر: ئەلىم ئەگەر مومكىن ببووايە..

ئەحمەد: باوكم شەپمان لى لادەى باشترە، رجات لى ئەكەم، ئىمە تاقتى مەحكەمە و بەزىم و رەزىمان نىيە.

مەحمود: راست ئەكات قادر، مەحامىيەك بدوزەرەوھە باشترە..

قادر: ئاخىر پارەى مەحامىم نىيە، بۇ خاترى خوا.

ئەحمەد: ئىنجا خەتاي ئىمە چىيە باوكم، بە بىلا يەك مەنقىر شىكنا بەم.

مەحمود: خوا بەو سەرەوھە ئاگاي لىيە، منىش لەژىر دەستما بووايە، ئەمدىتى،

گوايە كە مالى [دنيا] چىيە؟

قادر: من ھەموو ھىوايەكم ئىوھ بوون؟

ئەحمەد: ھىواى چى، باوكم؟

مەحمود: دە بېرىتەوھ بىن قەزابى، ئاي ئەوھندە لەسەرى مەرو، بېرىتەوھ باوكم.

ئەحمەد: برو، مەحمود با بروين.

قادر: بەخوا جووتە رەفقىكى بەغىرەت و پىاو و بەشەرەفن. ئەشەھەدوبىلا ئەگەر

شەرەف مابىت، وا لاي ئىوھ. ئاي كە پىاون! ھەتا ھىچم لى نەقەوما بوو، ھەموو

وھكوو مىش و مەگەز لە دەورم وىزەويزتان بوو بۇ شىرىنى خواردن و ئىستائىش

ھەرىكە بەلايەكدا رائەكەن. ئەمەيە شەرتى چاكەدانەوھ و پىاوھتى و ھاوپرىيەتى.

ئەى بەلام لى دان بى بەروپشتىنە. من ھەر رىزگار ئەبم و ھىچم بۇ نابىت، چونكە

تاوان و جورم نەكردووه. بەلام عەھدىت ئىنسانى بى بەروپشت نەناسم.

عەھدىت چاكە لەگەل ناكەس بەچە نەكەم. عەھدىن كىلىلى سىندووق نەدەمە دەست

¹ نووسراوھ "كە مالى چىيە"، ھەلەيە، دەبى "كە مالى دنيا چىيە" بى. (س)

كەس. متمانە تەنیا بە پیاو بكەم، ئەو پیاوانەى خىانەت ناكەن. پاكەن، خىرا برۆن، تلۆربىنەو وەكوو ھەلماتى ھەلماتىن. باش پاكەن لە پیاو تى، باش، باشتر، خىراتر، خىراتر. ئەو ھى خراپەى نەكردىت، لە موھاكەمە ناترسىت.

(پشووئى مۆسىقا)

چىرۆكى سىيەم

دەروونى ئەو خەلقە

فەلسەفەى ئەم ژيانە، لە چىرۆكى مام ھۆمەرايە. لە رابوردووا پياوئىك بوو ھەم ھۆمەر ناو، ئەلئىن بازركان بوو و پياوچاك، بەلام ژنەكەى و كچەكەى و كورپەكەى كەربوون. ژىرمالەكەشيان ناوى فاتەكەر بوو. كە وتت فاتەكەر، ئىتر ئەبرىتەو و دەست بەجئ تى ئەگەى كە ئەمىش بۆ كلۆئى مام ھۆمەر ھەر كەرە. دە ۋەرە مام ھۆمەرىكى بەسزما ھەموو ژيانى لەناو ئەم كەرانەدا بباتە سەر! خۆ ۋەنەبئ تەنیا ئەم قورت و نارىكىيە ھاتىتە رىئى، بەلكوو لەۋلاشەو ۋە ئىفلاسى كروو ۋە سەرمايەى داۋەتە دەم قازانچ و ھەمووى كروو بە قورگى ئەم كەرانەدا. چى بكات قوربەسەرە، قابىلە وازيان لى بەھىنئى؟ ئەو لۆشلۆش ھەر ئەگەرئىت بۆ ئىش و ئىشئىش نىيە و بەم ناؤمىدىيە رووى كروو تەو مال.

ھۆمەر: ھىئى؟ لەگەل تۆمە، بۆچى وا لووتت داژەندوۋە؟ لەبەر ئەو ۋەخت و سەعاتە مرم كە تۆم تيا مارەكرد.

ژن: ئەلئىم پياو كە ئەمرو چەندى مانگە؟

ھۆمەر: بىست و حەوت، بىست و حەوت؟

ژن: ئىنجا چىمان ھەيە بىخوئىن، بەزىايى خىرم نەكرد. ھەموو رۆژئىك بەزمىكم پى ئەگرىت.

ھۆمەر: ئەى قورەكە بەسەر من، بۆ خۆم و ژن ھىنانم.

ژن: لە خۆتەو بەخۆرايى بۆچى شەرم پى ئەفرۆشئىت؟ ئىنجا من نەبوومايە، كى بە سولكەرىكى ۋەكوو تۆ رازى ئەبوو.

ھۆمەر: كچئ ئافرەت، ھىچم نەوتوۋە بىللا. باسى خواردم نەكروو، بەو قەبرەى داىكتى تى چوو.

ژن: من وتوومه لهږه و چهورنښه؟ ئه گهر وام وتبې سهرم تاشن. تو كهى گوشتت هيناوه بهم ماله دا، تا من وا بلېم پياووه كه. بؤ به خوت وخوږايې بوختانم بؤ ئه كهى؟
هؤمه ر: ئينجا ئيستا من بلېم چى و قورې كوي بكم به سهرما. ئه وه وتيان كه منالى بوو، گويى بهرئه بى، كه چى لاليش بووه؟

ژن: له په ساوهر، له په ساوهر، بوو به چى ئه م له په ساوهره؟
هؤمه ر: ههش، ههش، بهس، بهس، هيچ قسه ناكم، ئيتر بېرته وه، ئا وهره به هيه.
كچ: كه واته هه موو شهږه كه له سهر منه، به زيايى خيرم نه كرد؟
هؤمه ر: ئه ليم داده گيان توژى ئاوم بؤ بينه، ئا ويخؤمه وه.
كچ: تووخوا ئه گهر وا بلېى بابو گيان، عه يبنښه شتى وا؟
هؤمه ر: عه يي چييه ږوله؟ ئاوخوار دنه وه بؤ عه ييه؟
كچ: عه به؟ عه بهى پوره ږيخان؟ ئينجا تووخوا دايه من كهى وتوومه شووى بى ناكم.

هؤمه ر: ئهى هه شه شين به سهر، من كه كه وتمه به ينى تو و دايكته وه، توش هه ز له شوو كردن و هه ز له عه بهى پوره ږيخان ئه كهى؟ من نازانم كهږ له كوي ئه بى فيرى دلدارى بييت؟ خو ئه لېن كهږ دلدارى نازانې؟ ئهى بؤ له به ختى ږه شى منا.. به هيه فيرى دلدارى بووه؟

ژن: ئه وه نه براهه وه؟ ده به سيه تى ئه وه نده باسى گوشت مه كه، با سهرى شامان دانه ږم له داخى تو، هؤمه ره گول.

كچ: به خوا دايه گيان ئاره زوى خو تانه، به كي م ئه دن قه ييناكا و قسه ناكم.
هؤمه ر: ههش، ههش، بهس، ئه وه كوا حه سهن؟ ئا وا هاته وه، له كوي بووى حه سهن؟
حه سهن: من؟ من فاته كهږم ماچ كردووه؟ من؟ وه لا ئيستا ئه چمه سهرى.
هؤمه ر: به خوا ژيانكي خو شى بى گري و قورت ږائه بويرم، به خوا چاك ئه م ماله له من بووه به كه ربازار. خوايه خراپتر نه دهى، هه ر كه سه چيى له دلایه و چيى ئه وي و بېر له چى ئه كاته وه، ئه وه ئه لېت. خوژگه هه موو دنيا كهږ بوونايه، بؤ ئه وهى به راستى هه رچى وا له دل و دهروونيا، دهريان بخستايه.

ژن: ئه وه نده بؤ له بؤل مه كه، كوا گوشته كه؟

كچ: خۇ ئەمرو لى رېي مالى پورم چاويشم بە عەبە كەوت.

حەسەن: بابە فاتەكەر ئەلئيت وام نەوتووه.

ھۆمەر: ئەزانم كورم، گوشت بۇ دايكت، مىرد بۇ بەھىيەى خۇشكت. شەرت بىى
فاتە كەريش لى تۇ مارەبكەم، بەلكوو ئەمە خوايە چوارپىنج منالى كەرتان بىى و
منيش تىرتير بەپىئوھ پىبكەنم. ئىوھيش بۇ خۇتان بە ئاسوودە ئەژين، چونكە
گويتان لى قسەى خەلقى بىمەعنا نابىت.

(تەواو)

ته له فون*

۱۹۵۴/۱۲/۱۱-۱۰

که‌ریم: مونیره، مونیر، مه‌ناو، کچی ده هه‌لسه، وا سه‌عات هه‌شت و نیوه، به‌سه نوستن.

مونیره: ئه‌وه چیه؟ چیت ئه‌وئیت؟

که‌ریم: ئه‌لیم هه‌لسه، ئیتر ئه‌مه‌وئ بچم به‌لای دایه‌ره‌که‌مه‌وه. ئه‌مه سه‌عاتیکه هه‌لساوم و جلم له‌به‌رکردوو.

مونیره: ئی ئینجا چیت ئه‌وئیت له‌من؟

که‌ریم: ئه‌ی چانه‌خزینه‌وه؟

مونیره: ئینجا بۆچی ناخوئته‌وه، کئ رپی لی‌گرتووئیت؟ ئوی چیه ئه‌وه؟
عه‌یبنیه به‌م به‌یانیه له‌سه‌ر ئه‌م شته بی‌مه‌عنايه من هه‌لئه‌ستینیت؟

که‌ریم: عه‌فوووم که‌خانم، لیم‌ببوو، نه‌مزانی و غه‌له‌تم‌کرد.

مونیره: به‌حه‌پسه بلئ نانت بۆ بینیت. ئه‌ی من کچه‌تیو و کاره‌که‌رم بۆچی
راگرتوو، که‌به‌یانیان زوو هه‌لسم؟

که‌ریم: باشه، ئیستا درێژه‌ی مه‌ده‌ری، خو کفرمه‌کرد، جاریکێ تر هه‌لتناسینم.
حه‌پسه، حه‌پسه، کچی له‌گه‌ل تو‌م نییه؟ ئه‌وه تو بۆچی جوابم ناده‌یته‌وه داده؟ چاو
له‌ئاغازنت ئه‌که‌ی؟

حه‌پسه: وا هاتم که‌ریم ئه‌فه‌ندی، به‌خوا له‌مووبه‌ق بووم، گویم لی‌نه‌بوو.
هیلکه‌ورونه‌که‌ت بۆ بینم.

که‌ریم: گوايه بۆ نایه‌ینی؟ دره‌نگمه، با برۆم به‌لای دایه‌ره‌که‌مه‌وه، وا نیوه‌رۆیه.

* که‌مال ره‌ئووف محهممه‌د، هونه‌ری درامای رادیویی کوردی، ۲۰۳-۳۱۵.
جیگه‌ی گوته، ده‌وری ئه‌کته‌ره‌کان نیشانه‌نه‌کراوه که‌کئ و کئ به‌پئی چیرۆکه‌که‌ ده‌ینوین.
راستییه‌که‌شی له‌ده‌فته‌ره‌که‌وه دياره بیکه‌م په‌ره‌ی دراوه و لی‌کراوه‌ته‌وه، بۆییکا وئ‌ده‌چی
دابه‌شکردنی ده‌وره‌کان له‌ئو په‌ره‌یه‌دا بی و له‌ده‌ست‌چووین. (ک.ر)

(دهنگى تهلهفون)

كهريم: خير، ديسان بهم سباهى سالحانه. ياهوو بهخوا ئەم عالهمه بى وئىل و ئوسوول و بىمهعانان. ئەم تهلهفونە بهم بهيانبييه مهعناى چى؟ دايرهيه، دووكانه؟

مونيره: وازى لى بينه، من ئەچم.

كهريم: ههلى مهگره چهپسه.

مونيره: ههلاو، دايه، پوژ باش بهيانيت بهخير، چوونى؟

شوكور چاكى؟ خوا خوشتكات، باوكم قوماشهكهى بو هيناوم؟

كهريم: (له دوورهوه) توژى خوئى؟ توژى خويم ئەوئى؟

مونيره: بژى باوكم، بهلام لاي كئ بيدوورم، دايه گيان؟

نه. بهخوا دايكم لاي ئەو نايدوورم، چاوباشقاله، كوستهمهكه مى سهقهت كردووه.

كهريم: كئ چاوباشقاله؟ ئەى قورهكه بهسەر من؟ كئ ههيه لهم دنيايهدا به دلى ژن

بيت؟ ئەوه چهپسه نه موت توژى خوئى بينه، خو وا مهدام مونيره خهريكى كوستهمه.

مونيره: قهيناكا دايه، با گران بيت باشتهر، به چهند؟

چهپسه: به ده دینار؟ ئینجا ئەههمییه تی چیه؟

كهريم: تهبعن ئەههمییه تی نییه. قابيله تو پهياى بكهيت و هيلاك بييت؟! ئەلى ده

دينار ئەههمییه تی نییه. ئەى موبارهكنه بئ ئاوا. ياهوو دنيايهكى سهير

تى كهوتووین، ده دینار ئەههمییه تی نییه. كچى چهپسه، كوا خوئى پوئه؟

چهپسه: كليلهكان، نازانم كليلهكان چييان لى هات.

مونيره: بهخوا دايه گيان لهسەر كهتهلوك نه بيت و دوا مودهى سالى ۱۹۵۴ نامه ویت.

كهريم: كچى چهپسه كليلى چى؟

چهپسه: ئاخىر خوئيهكه وا لهناو دوولابهكهدا.

كهريم: ده بيهيته و ببريتهوه.

چهپسه: ئاخىر داخراوه و نازانم كوا كليلهكان، ئوى زهينم به زهينى

سوورسووره^۱ بيت، ئوى به پهن خوم!

^۱ سوورسووره: خولهخول. (س)

مونیره: له کوییه دایه گیان؟ له سهر جادهی تازه؟ ئی ئی زانیم.
که ریم: چی له سهر جادهی تازهیه؟ کچی کلپله کان بده به چه پسه، نه ختی خویم
باتی. هیلکه به بی خوئی ناخوری، ئافرهت.

مونیره: ئوی چیت کرد. ده راوهسته بزائم خه یاته که له کوییه. نابی نه ختی قسه
له گهل دایکما بکه م؟ هه له و دایه. نه، هیچ نییه، که ریم داوای خوئی کرد. ئه ری دایه
گیان ئه مرۆ چی لی ئه نیت؟ ئوی به خوا من چهز له فاسولیای وشک ناکه م.

که ریم: کچی چهزی لی ناکه ی چش. وا هیلکه که بوو به دهمی مردوو، کلپله کان بده
به چه پسه، با خوئی که دهر بهیتی، هه ی جری نه ی ناگاله هیچ نه ماوه ی بی مه عنایه.

مونیره: وا ئیستا ئه روات بو دایه ره. ئه وه تووخوا دایه گیان بوچی سه عادهت
دیار نییه؟ به خوا زوری بیر ئه که م. تووخوا ئه گهر پی نه لی له گهل هه بیهت و
ئه خته را ئه مرۆ بی.

چه پسه: ها ئه مه خوئی، که ریم ئه فه ندی.

که ریم: چی؟ خوئی؟ ئه مه خوئی یان پارچه به ردی مه پمهر. کچی خوئی وردم
ئه وی، عه قل درشتینه. ناحهقت نییه دهرست له ئاغازته وه وهر گرتوو، فیزی ویل و
ئوسوول، ئه و پوژه توش نینوکت بو سوورنه کردبووم، لایبه فری ده.

چه پسه: فری مه ده ئاغا گوناچه، نمه که.

که ریم: چیه؟ نمه ک؟ نمه ک مه عنای چی، چه پسه گیان؟

چه پسه: یه عنی گوناچه و ئه بی له پوژی قیامه تا.

که ریم: باشه بی دهنگ به تی گهیشم. باسی قه بر و قیامه تم تی مه گینه، کچم.
مه عنای نمه کیش به فارسی یه عنی خوئی؟ یه عنی خوئی به کوردی.

مونیره: دایه گیان مه سه له ی ئه ختهر و میرده که ی به چی گهیشت؟

چه پسه: تووخوا ئوی به سزمانه، ئینجا ئه وه عه له دریزی دهم وچاو کولیره ی
په نجه کیشی بوچی وا ئه کات! به زیای خیرم نه کرد له عه مری خوئی و تایه فه ی
ئاوا، چوئن؟ حه دی چیه به ئه ژداو ئابایه وه ئاوا.

که ریم: لاهوله وه لا قوه ته ئیللابیلا، ئینجا نوبه ی جنیوبه خه لودان و شه پرکردن و
به زمانه وه یه. ئه مه مال نییه و خسته خانه ی شیتانه. با برۆم له هه مووی چاتره،
هه تا شتی کم نه کردوو، له عنهت له ئه ژداو ئابای ته له فون بیت، ئاوا بیت.

مونیره: ئە قەیناکە، ئا ئەو کەریمە، ئە چیت بۆ دایەرە.

سەلام لە باوکم ئەکەم، دەستەکانی ماچ ئەکەم، خواحافیز. ئا لە بیرم نەبوو، ئە لیم دایە گیان سەعاتیکی تر قوماشەکەم بۆ بنێرە و نەختی شیلیم بە ترشیش باشە، لە پەنای خوادا بیت.

مونیره: حەپسە.

حەپسە: بە لێ، ئا غاژن.

مونیره: ئەو چینی کەریم هیلکە و پۆنەکە ی نە خوارد؟

حەپسە: نە، خویی ورد نەبوو، توش تە لە فۆنت ئە کرد.

مونیره: ئا بینیە بۆ من. ئە ی خوی وردەکە کوا، کچی؟

حەپسە: وا لە ناو دۆلابەکە دا و کلیلەکەش بە خۆتە.

مونیره: ئوی وە لالا راست ئەکە ی، بە لام ئە ی نەختی خویت بۆ نە کوتا؟

حەپسە: دەسکە وانهکەش لە ناو دۆلابەکە دایە.

مونیره: وەرە لایبە، منیش دلم گیراوه و پیم ناخوری.

دە ی خیرا بچۆ بۆ بازار شتومەک بکرە و لینی، وانیو پۆیە، من تۆزی ئە نووم.

ئە گەر تە لە فۆنیان کرد، یان قوماشەکە یان هینا، یان کەس هات بۆ لام، هە لمسینە.

حەپسە: باشە خانم.

(پشووینی مۆسیقا)

کەریم: ئەو بۆچی وا عاجزی، عەزیز؟

عەزیز: کورە چۆن عاجز نەبم، بی قەزابی.

کەریم: بۆ؟ چی قەوماوه؟

عەزیز: بە هەر لایەکا ئاور ئە دەیتەو، موشکیلە یە و دیتە پێی پیاو، داخە و یە تە

سەر داخ.

کەریم: ئیستا هیچی تازە پووی داوه؟ ئەوا کون هیچ، پێوه ی راها تووین و براو تەوه.

عەزیز: قوربان، منالکی تریشمان بوو.

کەریم: ئیی، ئیی، پێو قە دەمی موبارە ک بیت.

عەزیز: یاخو قەد موبارەك نەبیت، موبارەكى چى، وا بوون بە چوار.

كەرىم: ئىنجا شت لەوہ خوشتەر ھەيە، مردووی بى عەقلىت مری؟

عەزیز: تووخوا ئەگەر قسەى وا بکەى؟ من بە يەك و دووان رازى نەبووم، وا بوون بە چوار. بە نامووسم بمزانیايە وام بەسەر يەت، ھەر لە ئەسلا ژنم نەئەھینا. ھەتا شەكر ئەكړى، چا ئەبړیتەوہ؛ ھەتا جل بۆ ئەمیان ئەكەى، ئەویان سنگى دانەچەقیت؛ ھەتا پارەى بەقال ئەدەیتەوہ، پارە و مەسرەفى منالېوونت لەسەر بارئەبیت.

كەرىم: بەراستى منالى زور و دەرامەتى كەمیان نەوتووە. چوار منال بەخيوکردن و گەورەکردن، پشتى پياو ئەشكىنى.

عەزیز: ئىستا ئەوہ لەولاوہ راوہستى. قوربان، ئەمرو خەسووی موبارەكم ھاتوئە سەرم، ئەوہى ئەو کردوویەتى، ھەر بە داستان ئەگىردىتەوہ.

كەرىم: چۆن؟ خەسووت مەعنای چى؟

عەزیز: ئەى ھاتوہ ئەلى بەلكو كچەكەم بمردايە، بەلكو دايكى ئال ببيردايەوہ بۆ خوۋى.

كەرىم: بۆ؟ لىقەوماوہ؟

عەزیز: ئەلى بۆ مومەريزەت ھىناوہ، من باجى ئايشيم نەھىنا، وەدەم پى داوہ.

كەرىم: ئىنجا ئىستا نەتىجە؟

عەزیز: نەتىجە دەرمکرد بەپال، چنگلەسەرشان راوہدوومنا و تيم گەيان كە ئىتر نە سەر بكا بە مالما و نە دەست بخاتە ئىش و كارى منوہ. ياهوو من نازانم ئەم خەسووانە بۆ وا ئاخريان شەر بووہ و خويان ھەلئەقوتىننە ھەموو شتىكەوہ؟

كەرىم: منىش قوربان خەسوويىكم ھەيە، نە بخوۋى نە بکەى، تەماشای ساي گەردنى بکەى؛ ميۆژە رەشكە بخوا، بە سابوون دەستى ئەشوا؛ گىزەر بکړیت، بە تەلەفون قسە لەگەل كچەكەيا ئەكات.

عەزیز: تووخوا؟ تەلەفون مەعنای چى؟

كەرىم: قوربان، ئەلى ياخو تازەدەو لەمەند و نەدى و بدیى بى عەقل ھىچى نەبیت. ئەوہ دوژمنى ئىمانت بى، لەو پۆژوہ كە تەلەفونيان راكيشاوہ، ئىتر بەدالەى بەرىدى قوربەسەر بەم پۆژگار و شەوگارە ھەراسانە.

عەزیز: بۆچى تو لەگەل مالى خەسووتا بەيەكەوہن؟

که‌ریم: حەددى چىيە؟ ئىنجا خۇ بەيەكەوہ بوويناہ، كەللەيى ئەبووم. بەلام فايەى چى، بەم پوژگارە تەلەفونەكەى لە دەست ناكەويتە خوارەوہ و قسەئەكات.

عەزىز: لەگەل مالى ئيوەدا؟

كەريم: نەوہللا، لەگەل ھەموو مالىكى كلولا كە تەلەفونيان ھەبىت، بەلام تەبعەن مالى ئيمە زياتر.

عەزىز: ياھوو بەخوا ئەم تەلەفونەش نىعمەتە.

كەريم: بەلى نىعمەتە، بەلام لە ئيمە بووہ بە مارەكەى ھومەر و ئالاوہتە گەردنمان، بە ئامان و زەمان دانامالرى و ليمان نابىتەوہ، بوارەى نىيە.

عەزىز: بەشەرەفم دويني شەوي ھەزار ئاخ و داخم خواردووہ بۇ تەلەفون.

كەريم: بو؟

عەزىز: ئەى بەو نيوەشەوہ، سەرما، باران رەھىللەى ئەكرد بە باوہ، ئەبارى، قور ھەتا ئەژنۆ. ھەلسە وەرە پرۆ بگەرى بەشوين مومەپرزە و ئافرەتا. ئەگەر وا نەبووايە، بە تەلەفونىك كار مەيسەرئەبوو.

كەريم: بەراستى ئەگەر بلنى تەلەفون لە ھەندى وەختا زەروربىيە و شتىكى پىويست، وە شارستانى تازە و گەرەبوونى شارەكان تەلەفونيان لە كەماليات كردۆتە دەرەوہ و بووہ بە شتىكى پىويست لە مالا. بەلام ئەوہتا ئيمەمانان ھىشتا وامان لىنەھاتووہ كە بزائين چۆن كەلكى لىئەبينين، بەبى ئەوہى عەزىتى خەلقى تر بەدين.

عەزىز: راستئەكەى، بەلام ھەموو شتىك لە سەرەتاوہ بەبى نارىكى و گىرەشويىنى نابىت. ئىنجا لە دوايىيا بەرەبەرە رىك ئەروا و سەقامگىرئەبىت. ئيمەمانان لە عەزاب و دەرەيسەرىدا ئەژين. تەسەوربەكە من ئەمرۆ بەرچايمنەكردووہ.

عەزىز: بو، خەسووت ھات؟

كەريم: نەخىر قوربان، بە تەلەفون قسەى كرد؟

عەزىز: (پىئەكەنى) ئەى قورپەكە بەسەر من، ھەى. بەتەلەفون فەرمانى دەرکرد؟

كەريم: ئەى، ئەوہ سەعات چەندە؟

عەزىز: سەعات؟ قوربان سەعات سى و دوو دەقىقەيە.

كەريم: ئەھ ھەلسە با پرۆين.

عەزىز: ئەگەر پىتتە، دوو دىنارم بدەرى.

كەرىم: تەنيا دوو.

عەزىز: ئا جارى بەسە، بزائىن چۆن ئەبىت.

(پشووئى مۆسىقا)

مونىرە: ئەو چىتە پىاو كە بۆ جواىم نادەيتەو؟

كەرىم: (قسەناكات)

مونىرە: ئەو بۆ وا خۆت عاجز كىردو؟ گوايە چىمان كىردو؟

كەرىم: (قسەناكات)

مونىرە: وا ديارە لە دەرەو نانت خوار دوو.

كەرىم: (قسەناكات)

مونىرە: ئەو لە من عاجز بوو؟ بۆ، لەسەر چى؟ دە قسە بكە؟

كەرىم: هېچ نىيە و وازم لى پىتتە.

مونىرە: نابى، ئەبى هەر پىم بلى.

كەرىم: پىتت ئەلىم، هېچ نىيە و برايه وە لەسەرى مەرۆ.

مونىرە: ئەها توو قەبرى باوكت، ئەگەر پىم نەلى؟

كەرىم: گوايە نازانى؟

مونىرە: لە كوئى بزائم؟

كەرىم: دە كەواتە بچۆ لە تەلەفۆنە كە بىرسە.

مونىرە: بىسمىللا تەلەفۆنى چى؟

كەرىم: تو و دايكت لە تەلەفۆن خۆشەويستترتان نىيە.

مونىرە: دىسانەوە باسى دايكت كىردو؟

كەرىم: بۆ؟ نابى ناوى بەرىن؟ چىمان وتوو؟ پىاو هەيە لە دنيا دا ئەمە

قبول بكات كە من لە توى قبول ئەكەم؟! پىاو هەيە بىه لى ژنە كەى گوى نە داتى و

لەگەل لە خەو هەلسا، تەلەفۆن بۆ دايكى بكا و نيو سەعات باسى قوماش و خەيات و

خەلقى بىكەن بەو بەيانىيە و مىردەش چاوەروانى خوئى بىت؟ ھەزار نەعلەت لەو
پۆژە پەشەى خۆم پىشگاوكرد و تەلەفونم راكيشا.

مونىرە: ئىستا مەبەستت چىيە؟

كەرىم: مەبەست ئەو دىيە من ئەم تەلەفونە لائەبەم.

مونىرە: بۆچى گوايە؟

كەرىم: چونكە ئەم تەلەفونە ژيانى منى لەم مالا دا تىك داو. من تەلەفونم بۆ
ئەو ھىنا كە لە وەختى پىويستا بەكارى بەيىن. ئەمە شەش مانگە تۆم
مارەكردو، بە شەش ھەزار قورئان سويندئەخۆم، ئەو ھەندەى قسەت بە تەلەفون
كردو، نيو ئەو ھەندە لەگەل منا نەدوواوى، كە لەكن خۆت مىردتم.

مونىرە: ئەو بۆچى نىسكىك ئەكەى بە گىسكىك؟ ئەمە چىيە؟

كەرىم: درىژە بە مەسەلە بۆ بەدەين. بە نىسك و گىسك و بە سەرى داىكت ئەم جارە
و ەن بەم نەوعە تەكرار بىتەو، يان تەلەفونەكە ئەشكىنم، يان ئەرۆم و مال بەجئ ئەھىلم.
مونىرە: دەنگ ھەلمەپرە، دە ھەلسە جەكانت داكەنە. دە ھەلسە با نانەكەمان بخۆين.
كەرىم: من ھىچ ناخۆم، تۆ بۆ ناچى نانى خۆت بخۆيت.

مونىرە: بە تاقى تەنيا؟

كەرىم: گوايە قەيچى نەكات، يان ھەزئەكەى لەگەل تەلەفونەكە دا بۆ خۆتان
بەيەكەو بە ئىشتىھا نان بخۆن، عافىتتان بىت.

مونىرە: عەببە قسەى وا ئەكەيت، گوايە من كىم ھەيە لە تۆ زياتر؟

كەرىم: بەخوا ئافرەت من ناتوانم ئەم وەزە تەحەمول بىكەم. جام كە پىبوو
لئى ئەرژىت! ھەموو شتىك ھەتا رادەيەك تەحەمول ئەكرىت. بەلام لەپاش ئەو
رادەيە، ئىتر نە سەبر ئەمىنى و نە تەحەمول، ئىتر كەيفى خۆتە.

مونىرە: توورە مەبە، ئىتر بىراى بىر.

كەرىم: ئەمە ھەزار جارت وت بى قەزابى، بىراى بىرى چى؟

(تەلەفون)

مونىرە: دەقىقە يەك ئىستا يە مەو، ھەپسە نان حازر كە.

ھەپسە: بەلئى ئاغازن وا تىئەكەم.

که‌ریم: ده فەرموو دەی، دیسان وا لێ درایه‌وه.

مونیره: هه‌لاو، کێیه؟ ئا، دایه گیان فەرموو.

که‌ریم: ئوو دیسانه‌وه دایه گیانه؟

مونیره: ئە‌ی تو نه‌توت ئە‌مرۆ قوماشه‌که‌ت بو ئە‌نێرم. ها بو قبوول؟ نه به‌خوا دایه ناتوانم بێم له‌به‌ر که‌ریم.

که‌ریم: که‌ریمی چی؟ قسه‌ی هیچ‌و‌پو‌و‌چ، ئە‌لێ که‌ریم.

مونیره: ئاخر ئە‌بێ به‌یانی زوو بۆم بنێری، تا بچم بو لای خه‌یا‌ته‌که. ئە‌مه‌ که‌ی ئە‌به‌رێ و که‌ی ته‌واوئە‌بێ؟ باشه‌ خوا‌حافیز، به‌یانی زوو.

که‌ریم: ئای، کچی خو تو وتت خوا‌حافیز، هه‌ی خوا‌حافیزی‌نه‌بیت، ده‌ بیریته‌وه. مونیره: له‌بیرت‌نه‌چی به‌ ئە‌خته‌ر بلێی مونیره‌ چاوه‌کانت ماچ‌ئه‌کا. ئا که‌ریم سه‌لامت لێ‌ئه‌کا.

که‌ریم: چی؟ سه‌لام؟ ئە‌گەر سه‌لامی لێ‌بکه‌م، ئیزرائیل سه‌لامم لێ‌بکات! سه‌لامی چی؟

مونیره: ده‌ تو‌خوا دایه‌ گیان که‌واته‌ به‌یه‌که‌وه‌ ئە‌چین. باشه‌ خوا‌حافیز. بای بای.

که‌ریم: بۆن وی، کوکو.

مونیره: ئە‌وه‌ قسه‌م له‌گه‌ل دایکما ئە‌کرد.

که‌ریم: ئە‌زانم، که‌ وتت بای بای، ئینجا تی‌گه‌یشتم. وا دیاره‌ دایکت ئینگلیزی باش ئە‌زانیت؟

مونیره: (پێ‌ئه‌که‌نی) ئینگلیزی چی، ئە‌و ره‌قه‌می ته‌له‌فۆنه‌که‌شی له‌بیر‌چوو‌بو‌وه‌وه، به‌ هه‌زار‌حال هه‌تا دۆزیویه‌ته‌وه.

که‌ریم: شه‌للا نه‌یدۆزیایه‌وه.

حه‌پسه: نان حازره، فەرموون با سارد‌نه‌بیتته‌وه.

که‌ریم: ئینجا ئە‌مه‌ ئە‌گەر هه‌موو رۆژی سه‌دجار ته‌له‌فۆنی نه‌کردایه، لام وایه هه‌ر ره‌قه‌مه‌که‌ی بو له‌به‌رنه‌ئه‌کرا؟

مونیره: ئینجا ئە‌ی ته‌له‌فۆن بۆچی دانراوه، بو موخابه‌ره‌ نییه‌؟

¹ وشه‌ی دو‌عا‌خو‌ازیی فەره‌نسی. (ک.ر.)

ھەپسە: بەرئ وەللا راست ئەکا ئاغاژن، ئەمرو ھەمەدەمىنىش موخابەرەي کرد.
 کەریم: مەھەدەئەمىن کىيە، ھەپسەخان؟
 ھەپسە: ئاموزاکەمە. ئیھى بەخو دەنگى لە تەلەفون زور خوشە.
 مونیەرە: بچو بەلای ئیش و کار تەو، کچی.
 کەریم: بەخو ئیشمان چاکە. یا خوا موبارەکم نەکرد ئاوا. ئینجا تۆرەي
 ھەمەدەمىنە، بە تەلەفون دلدارى لەگەل ھەپسەدا بکات؟
 مونیەرە: دلدارى چى پیاوھکە، عەیبە؟
 کەریم: بەخو من ئەم تەلەفونە لائەبەم.
 (تەلەفون)

کەریم: راوہستە مەچو، ھەلاو، بەلئ، بەلئ، مالى ئابله مونیەرەيە. من کیم؟ من
 خزمەتکاری مالى ئابله مونیەرە خانم، ئەمرکە خانم. بەلئ. نەوہللا ناتوانى بىت بو
 قبول، ئەي مێردەکەي رازى نابى.

مونیەرە: ئەوہ چىيە پیاوھکە؟ ئەوہ کىيە؟
 کەریم: وس، ھا. من لە خۆمەوہ قسەئەکەم. کەریم ئەفەندى، مێردى ئەبلە
 مونیەرەخان وای پى و تم. خواتان لەگەل، باي باي.
 مونیەرە: ئەوہ چىيە پیاوھکە، عەيب و شوورەيى؟
 کەریم: لەسەرى مەرۆ، وەرە کچی ھەپسە.
 ھەپسە: فەرموو ئاغا.

کەریم: ئەوہندە ئاغا و ماغا مەگرەرەوہ. لەمەودوا کە تەلەفونکرا، کەس
 جواب ناداتەوہ لە من زياتر، تى ئەگەي؟
 ھەپسە: بەلئ قوربان.

مونیەرە: پەنام بە تو خوايە.
 کەریم: کورسىيەکم لای تەلەفونەکەوہ بو دابنى.
 ھەپسە: بەلئ باشە.
 (تەلەفون)

کەریم: ئەي گيان، ديسانەوہ، ھەلاو، بەلئ ئیرەيە، کیت ئەوي؟

حەپسە: تۆ كىيىت جەنابت، ميرم؟ ئا حەمەدەمىن.
مەرھەبا حەمەدەمىن، چىت ئەوئى كورم؟ دايكى نەخۆشە؟
خىرى پىئوھى، چى؟ ئەمرو مارهى ئەكەن؟ بەخو ئىشمان باشە. حەپسە، حەپسە،
پرۆرەوھ بۆ مالى خوتان كچم، موبارەك بى سەلەفەن.

مونىرە: چىيە ئەوھ پىاوھكە؟

كەرىم: ھىچ نىيە، تەنيا حەمەدەمىن ئەمرو حەپسە ماره ئەكات.

مونىرە: ئەيەرۆ، ئەى كى ئىشمان بۆ بكات؟

كەرىم: تەلەفون، تەلەفون، ئىشمان بۆ ئەكات. گوايە لەمە باشتر، ئەوا جارئ
حەپسەى يا بە شوو.

حەپسە: دەى دوغاتان ئەخووزم.

كەرىم: خوا حافىزت بى، ئىنشائەللا خىرى پىئوھى. سەرمان بدە حەپسە لەگەل
حەمەدەمىنا.

مونىرە: ئەى نايەتەوھ ئىتر، حەپسە.

حەپسە: بەخو بلىم چى ئاغازن.

(تەلەفون)

كەرىم: كورە گيان، سەدەھزار جار گيان، تەلەفون گيان.

ھەلاو، خوا خۆشتكات. بەلى مالى كەرىم ئەفەندىيە، خوشكى. ئى تۆ ھەقت
چىيە بەسەر ئەم تەحقيق و تەحقيقكارىيەوھ، كىت ئەوئىت؟ پروناكخانى
دراوسىمان؟ دراوسىمان نىيە ناوى پروناكخان بىت.

مونىرە: ھەمانە پىاوھكە، تازە ھاتوون.

كەرىم: ئى ھەمانە تازە ھاتوون، ئەفەرموى چى؟ تۆ خوشكى پروناكخانى؟
باشە. بىن بۆ لاتان بەسەر چاو، بىريان ئەخەينەوھ. خوات لەگەل. نە، لەبىرمناچىت؟
چۆن لەبىرم ئەچىت.

مونىرە: كىيە ئەوھ پىاوھكە؟

كەرىم: قوربان، رەوشەنخانى خوشكى پروناكخانە و ئەلى بە پروناك بلى
لەبىرى نەچىت سبەينى بىت بۆ مالى ئىمە، حەمام ئەكەين، خوى بشوات.

مونيره: ئه يه رۆ واي وت؟

كهريم: ئه ي، ئه رى وه لالا واي وت، ئه ي چۆن؟

مونيره: ئينجا ئىستا چۆن ئه م خه به ره ببه ين بۆ پروناك خان؟

كهريم: وه لالا بلييم چى؟ ئه وه بۆ نه گبه تى هه پسه ش رۆى، من بچم؟

مونيره: ئه رى وه لالا پياوه كه خىرشت ئه گات.

كهريم: ئينجا تووخا ئافره ت عه يب نيه پياويكى زل و زه لام بچم به ئافره تىكى

نه ديو و نه ناسيو بلييم، سبه ينى بچۆ خۆت بشۆ؟

مونيره: به رى وه لالا عه يبه، ئه ي من بچم؟

كهريم: به م شه وه؟ به خوا ئيشمان چا كه. نه تو و نه من ئه چييت بۆ هه مام،

ناچييت، فيلنارى سه قهر. ياهوو به خوا عاله ميكي سه ير ن ئه م تازه پياكه وتوو انه، به

ته له فۆن ده عوه تى هه مام ئه كه ن. ئا ئه و كتي به م بۆ بينه، نه ختى بخوينمه وه.

(زهنگى ده رگا)

كهريم: خيتر، ئه مه يان چى بوو؟

مونيره: زهنگى ده رگا كه يه، با بچم بزانه كتيه؟

كهريم: شه رت بى به شه رتى خوا، هه رچى زهنگ بى له م ماله دا نه يهيلم. تو با

رۆژم لى ببيته وه.

مونيره: هه لسه، بچۆره ژوورى ئه وديو.

كهريم: بۆ خيتره؟

مونيره: فاته خانى ميرزا ره شيده شه له ي دراوسيمان هاتوه، ته له فۆن ئه كات.

كهريم: بۆ كوئى؟ بۆ قه لادزى يان هه له بجه؟

مونيره: بۆ سينه ما، ئه يه وئى بزانه ئه م شه و چ فليميك ئيش ئه كات.

كهريم: ئه ي موباره كم نه كرد ئاوا؟ ئينجا فاته خانى ميرزا ره شيده شه له هه قى

چييه به سه ره وه؟

مونيره: ئه وه تو بۆ ئه وه نده له سه ر شت ئه رۆى، ئه يانه وئى له گه ل دا يكى و باجى

عاسمه و هه مينا بچن.

كەرىم: جوانە، ئىنجا ئىستا لەگەل ناوى فلىمەكەيان زانى، ئىتر حالەن ئەزانن چىيە و چى نىيە؟ ئىستا ئەمان چىي لى تى ئەگەن؟! دەبا ئەگەر ئەيانەوى بچن، برون و بېرىتەوہ. ياهوو بەخوا چاك ئەم عالەمە چاولىكەرى بى مەنا كوشتووئەتى. من تى ناگەم بۆچى ھەتا خوويەكى چاك بلاوئەبىتەوہ، ھەزار خووى خراب فىرئەبىن؟ پەنام بە تو خوا، لەمە خراپتر نەدەى. نەنووين ئافرەت؟

مونىرە: با بچم دەرگاگە داخەم.

(تەلەفون)

كەرىم: ئەوہ ئەلىنى ئەم عالەمە بە قەستى وا ئەكەن. سەرى تەلەفون بە پىشى بابى ئاوا، كىيە؟

ئى، چىت ئەوى؟ نەخىر ئىرەنىيە. ئىرە خەستەخانەى شىتانه. ئەى بە سەرى باوكت دروناكەم. شەوت باش نايىت، چش. خاى ئەكرد ھەتا رۆژئەبووہوہ ئەكۆكىت.

مونىرە: (پى ئەكەنى) ئەوہ چىيە؟

كەرىم: داواى خەستەخانە ئەكات، ئەلىت ئەكۆكم قوربان. وا تى ئەگات ئىستا سى چوار ئوتومبىلى بۆ ئەكەوئىتەرى لەگەل يەكدوو دوختور، بۆ ئەوہى نەيەلن ئىمشەو بكوكى. ئەى بە رۆژ لە كوى بوو؟ بۆ نەچوو دەرمانى خوى بكات. ئىستا جەنابى بىرىكەوتتەوہ.

مونىرە: دە وەرە ئىتر پال كەوہ و بنوو.

كەرىم: تازە خەوہكەم زرا. بەخوا ئافرەت ئەمە حالە ئىمەى تىاين، نەوہللا.

مونىرە: ئىنجا ئەلىنى چى پىاوہكە؟

كەرىم: جارى لەپىش ھەموو شتىكا ئەم پلاكەى ھەلئەكىشم، بۆ ئەوہى لە نىوہى شەوا لە خەو راستمان نەكاتەوہ.

مونىرە: ئىي، لەوہدوا؟

كەرىم: قوربان لەوہدوا سبەنى كە رۆژبووہوہ، بە بەرىد ئەلىم بىت لايبەرن.

مونىرە: مەعناى چى؟

كەرىم: مەعناى ئەوہىيە تەلەفون بۆ بەرئوہبردنى كاروبارى پىويستى خىرا دروستكراوہ، بۆ ئەوہى بەشەر سوودى لى وەربرى، نەك داخ بچىتە دليەوہ و تووشى دەرديسەرى بىت. تەلەفون بۆ قسەى قور و بى مەنا و ئارەزووى پىوپوچ

دانه هینراوه. که ی به ته و اوی خه لقی له مه گه یشته، ئه و حه له منیش ته له فون دائه نیم.
ئه گینا هه تا ئه و حه له خوا حافیژ ته له فون، بای بای، بون وی؟ کوکو.

دادی ناسمان*

۱۹۵۴/۱۲/۲۴

دایک: (به دلگیرانه) ئه وهنده لیکه مه ده ره وه، کوربه شیرینه که م. که س نامینی له م دنیا یه دا نه مریت.

کور: ئه زانم مردن له رپی هه موو ئینسانیکدایه و ئه نجامی هه موو ژیانیکی ئه م خه لقه یه، به لام زولموزور و ناپاکیش تهحه مولناکریت.

دایک: هه لبه ته روله خوا وای قه رارداده کردوه. ئه بی رازی بین به هه موو شتیکی، به هه موو شتیک که دیته ریمان.

کور: هه رگیزاوه ره گیز خوی گه وره شتی خراب قه رارداده ناکات بو ئینسانی بی گوناھی بی تاوان. گوایه ئیمه ئه بی چیمان کردبیت، تا ئه م کابرایه ی پی ئه وتری مام ئه م هه موو خراپی و ناپیاوی و زولموزوره مان ده رباره بکات؟ چ دادیکی ئاسمان ئه مه ئه سه لمینی؟

دایک: له ده نگم دانه چله کئ، خه تای باوکت بوو.

کور: خه تای باوکم بوچی؟

دایک: ئه گه ر نه یکر دایه به وه سی به سه ر سه رمانه وه و هه موو خایه و مایه ی نه دایه ده ست ئه و، ئیستا ئه میش ئه مه ی نه ئه کرد.

کور: ئه و وای زانی ئه میش پیاوه و برای راستی دل سوژ. چوزانی ئه بیت به ماره که ی شینخ هومر و دیته گه ردنمان. چوزانی خیانته له قه بری براکه ی ئه کا و مالی حه لالی برازا که ی به حه رامی ئه خوات.

* که مال ره ئووف محهممه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ل ۳۱۶-۳۲۷. جینگه ی گوته، دهوری ئه کته ره کان نیشانه نه کراوه که کئ و کئ به پی چیرۆکه که دهینین. راستیه که شی له دهفته ره که وه دیاره بی که م په ره ی دراوه و لی کراوه ته وه، بویکا وئ ده چی دابه شکردنی ده وره کان له ئه و په ره یه دا بی و له ده ست چوو بی. (ک.ر)

دایک: ئەوی مالی ههتیو بخوات، خوا پیتی ئەنوینی و قلی ئەکاتوه، ئەگەر نه مروود بیت. به لام هەر سه بر باشه، کورم.

کور: مالی سه برم به قورگرت. ئەوهندهمان سه بر گرت، خانهی سه بر سووا و هەر دەروری فه رجمان لی نه کرایه وه. ئەم سه بره بوو به چی؟

دایک: چار نییه رۆله. ئەوقاته که ئەلین ههتا نه بیت به ههژده سالان ناتوانی. کور: ئەزانم، له مه گهیشتووم. مه سه لهی ههژده ساله که بوو به رهگی گولی. ئەوهندهمان نه ماوه، به لام فایه ی چی؟ خو هەر ئەبی جاری پیاوی ئەو، دهسندەخۆری ئەو بین. به بهرچاوی خۆمه وه به ئاشکرا دزییهکانی ئەبینم و ناشتوانم قسه بکه م.

دایک: دزی ئەکات؟ ئەیه رۆ چی ئەدزیت؟

کور: چی نادزی؟ ئینجا چی ماوه له و مه حه له زلوزه لامه ی باوکما؟ به م رۆژگار هەر خه ریکی فرۆشتن، به بی ئەوهی هیچی تازه بکړینه وه.

دایک: ئەیه رۆ وا نه لئی، مه محمود، بو خاتری خوا؟ ئەی بو ههتا ئیستا قسه نه کردوه؟ کور: قسه ی چی بکه م؟ بلیم چی؟ ئەگەر راستت ئەوی، ههتا ئیستا وا بوو به سی سال که باوکم مردوه و من له ژیر دهستیا ئیش ئەکه م. له هیچ نه گهیشتووم، له وه زیاتر که هه موو رۆژی دهست به دهستا ئەدا و ئەلی خوا بۆمان ناهینیتته پی شه وه و هەر زه ره ئەکه یین.

دایک: تووخوا؟ زه ره ر؟ زه ره ری چی؟ جه نابی سالح به گ پاره کان ئەخوا و ئەلی زه ره ر؟ دهک موباره که نه بی ئاوا، ئەی کاتبه کان؟ ئەی دهفته رهکان؟ گوايه شت که به دهفته ر و حساب بوو، ئیتر دزی و زه ره ر مه عنای چی؟

کور: کاتب هه موو پیاوی خۆین و دهسندەخۆر، دهفته ر و حسابیش مادام له ژیر دهستی پیاوی بی زیمه تی خو فرۆشی له خوانه ترسایه، زۆر به ئاسانی ده ئەبی به یهک و قازانج وهر ئەچه رخیت به زه ره ر.

دایک: ئەوانه ی کاروباری خه لقیان له ژیر دهستایه و دهفته ر و حساب باش راناکرن و زیمه ت و پیاوه تی خۆیان ئەفرۆشن و زولم له هه تیو ئەکه ن، حه واله ی خوا بن، ته سلیمی ئەویان ئەکه م بو ئەوهی غه وری غه زه بیان کا و سه رنگوم. ئو خوايه دوام قبول کهیت، هەر چوار یاره که ی پیغه مبه ر.

کور: پیویست به دوعا و نزا ناکات و ببریته وه.

دایک: به قوربانی خوا بم. سالج وه کوو خزمه تکار بیست و چوار سه عاته به شوین باوکت ه وه بوو. ئهوی ئه وه نه دایه، نه بیوو بیخوات. وا ئیستاش ئیمه که وتووینه ته ژیر رهحمه تی ئه وه وه.

کور: به راستی نه ئه بوو باوکم - به رهحمه ت بی - مه حهل و خایه و مایه بخاته ژیر دهستی ئه م مارسه.

دایک: تازه قهوما، پۆله. راستیشت ئه وی نه یئه زانی که ئه مه ئه کا، چونکه ئه وه حه له خوی به ئه و په پی دلسۆز و پیواچاک ئه دایه قه له م.

کور: تو بزانه ئه مه دوو مانگ ئه بی، چ خوی و چ فاته خانی ژنی، سه ریکیان کرد به م ماله دا؟

دایک: ئه لین فاته خان مانگی خویه تی و به م زووانه منالی ئه بی. په نگ بی له بهر ئه وه بیت. کور: ئه مانه قسه ی هیچ و پووچن. ئه زانی هه رچه ند چاوی پیم ئه که ویت، ئه لین به راز ئه بیینی؟

دایک: ئه گه ر به و چاوه ته ماشات بکات، هه ردوو چاوه زه قه کانی ده ریۆقی و مزمه عیل دانیشی.

کور: دوو پارچه زه ویی کری و به ناوی خویه وه تا پوی کرد. که لیشم پرسی بزانه مامه هه ر به ناوی خۆته وه یه، پی که نی و وتی: ئینجا پۆله مالی من هیی کتییه؟ دایک: تووخوا؟ منال ئه خه له تینی؟ شه رت بی به شه رتی خوا، له گه ل بوویت به هه ژده سال، به محامی و مه حکه مه و قانون ده ستار له سه ر سه ری به ارم، هه تا چاوه زه قه کانی ده رئه پۆقینم. با بۆم راوه ستی.

کور: ئه وه نده به سزمان نییه پی به ته خته ی چرووکا بنی و کاریکی وا بکات که قانون گونا هباری بکات.

دایک: به حه ول و قوه تی خوا، ناییلم ساله چاوزه ق بیخوات.

کور: با برۆمه وه به لای مه حه له وه.

دایک: له په نای خوادا بیت. بۆ هیچ جیگاییک له گه لیا نه چیت، نه وه کوو سه ره ونگوونت کا مه حموود.

کور: ئەوی ویستووێتی، کردووێتی و بردووێتی، ئیتر سەرەونگونم بۆ ئەکات؟ مەترسە.

(پشووین مۆسیقا)

سالح: ئەزانی ئافرەت هەرچی عەقد و دەفتەر و حساب و کتاب هەیە، هەمووی بەتەواوی ریکووپیکی و باش کرا.

ژن: ئافەرم چاکت کرد. چەند مانگی تر مەحەلەکە ی ئەدەیتە دەست؟

سالح: مانگی چی؟ ئەوەندە ی نەماوە. بەلام مەحەلی چی؟ بۆم پاکوخواوین کردۆتەو. ژن: پیاوێکە ئەترسم شتیکت لەسەر بدۆزیتەو.

سالح: شت لەسەر من؟ (پێئەکەنێ) ئەوی شت لەسەر من ئەدۆزیتەو، هینشتا نەخوڵقاو. من سالح بەگی وەستا توفیقم، ئافرەت تو عەقڵت لە کوینیە؟ (پێئەکەنێ) ئەلێ شتیکت لەسەر بدۆزێتەو، ئەوەش عەقڵی ئافرەت.

ژن: ئینجا ئەو و لە خۆت ئەکە ی رەزا و ئیسکت خواتەو، ئەلێ غەزای بەدر و حونەینی کردوو، لەئۆمەت نەچوو.

سالح: ئاخر ئافرەت لەسەر شەرکردنمان نەکردبیت، فاتە گیان.

ژن: فاتە فاتە، بەزیای خیرم نەکرد لە عەمرت، ئەلێ کۆنە کارەکەری بووم.

سالح: ئاخر توورەمە بە فاتم گیان، ئە ی چیت پێبلیم؟ تازە دەم راهاتوو.

ژن: نەخە لەتابی، دەمت بەمە رانەیهت. وەللا لەمەودواوە بانگم نەکە ی فاتە یان فاتمەخان، ئەوەت پێئەکەم با بە دەواری شەر و سەرما بە هەتیوی نەکردبیت.

سالح: باشە فاتمەخان لەسەری مەرۆ، ئەزانی ئافرەت گیان هەر کە منالت بوو، یەک دانە ملوانکە ی مرواریت بۆ ئەکرم، بەلای کەمەو بەیی سەسەد دینار بیت.

ژن: من تەنیا بە ملوانکە رازی نابم. ئەبێ ئەم خانووهم لەسەر تاپۆبکە ی، ئەبێ سەهەزار دینار بە قەرز بەدی بە عەبدووللای برام، کاسپی پیو بەکات.

سالح: ئەیکەم ئافرەت، هەمووی ئەکەم وەللا، تو هەر تووێ سەبرم لی بگرە، هەتا مەحەلەکە بەرەسمی تەسلیمی دەستی مەحمودی برازام ئەکەم و ئەبریتەو بەخیرئ و گەر و گێچەلمان نامینی. ئەو حەلە شەرت بێ هەرچیەکتان بویت، وا ئەکەم.

ژن: باشه ئینجا گوايه من چيم وتووه؟ ئیستا ئیمه چه ندمان پارهی نهختینه ههیه، پیاوهکه؟

سالخ: بۆچی ئەپرسی فاتمه گیان؟

ژن: ئەپرسیم، دنیا ههزار مردن و ژینی تیدایه، نابی بزانی؟

سالخ: یانزه ههزار دیناری نهقدی، دوو پارچه زهوی به ناوی خۆمهوه که باایی سی ههزار دینارن.

ژن: ههتا ئیستا لهوه ئەترسای وهجاخت کویربی و -خوانه خواسته- سبهینی که شتیکت لی هات، هه رچییهکت ههیه بهر مهحموود بکهوی، ئیستا له چی ئەترسی؟
سالخ: له هیچ ناترسم. هیچ شتیکی نییه لهم دنیا به دا من لینی بترسم. به لام کهی مناله کهت ئەبی، ئافرهت؟

ژن: چوو زانم، ئینجا ئەوه قسهیه تو ئەیکهیت، پیاوهکه؟ ئەمڕۆ، سبهینی.

سالخ: خیری پێوهیه. با بجمه وه به لای مهحه له وه. خوا ئەیزانی هه رچه ند چاوم به وه ههتیوهی برا زام ئەکه ویت، ئەلینی خویننه خوینی خۆم ئەبینم.

ژن: راست ئەکهی، منیش ههز له چارهی ناکه، دائیمه ن به مۆره وه ته ماشا ته کات.

سالخ: به مۆره وه ته ماشا نا کات، چاوی دهریهت، تازه ئەوی من ویستم کردم و به مورادی خۆم گهیشتم، ئیتر مۆر ئەبیته وه، نابیته وه، چش.

ژن: ئەری به خوا سالخ ئەوه رهحمه خانی دایکی مهحموود نابینیت؟

سالخ: له کوی بیبیم؟ دوو مانگیک زیاتره نه مدیوه. ئینجا بۆچی گوايه بیبیم؟ ئەوهنده ههز له چارهی ئەکه م. خوا ههقه.

ژن: ئاخو ئیستا شهو و رۆژ چه ند ههزار دوامان لی بکات، پیریژنه سه ر ئاسنینه؟

سالخ: دواماناکات، چاوی دهرئه هات ئیتر. ئەمه به م رۆژگاره ئەم عالمه هه ر به دوامان ئەژین و ئەمرن. وا من بو خۆم تیروپر ئەیخۆم. با ئەویش ههتا له تاقهت و توانایایهتی، دواماناکات، ئەلی دوامان.

(پشووینی مۆسیقا)

کور: مامه سالخ، رۆژ له دواي رۆژ مهحه له که به تالترئه بییت.

سالخ: ئەى، ئەرى وەللا چى بکەين؟

کور: تو ئەلئى ئەتەوى تەسفییهى بکەى؟

سالخ: تەسفییه بۆچى، پۆلە؟ شتە و ئەفرۆشرى و ئەکپرى و ئەفرۆشریتەو و ھەروا. بە کورى خۆم بلیم، لەم چەند سالەى دواىى دا من نەبوومایە و ھەر کەسیكى تر بووايە، ئیستا ئەبووايە سوالى بکرايە.

کور: بۆ؟ لەبەر چى گوايە؟

سالخ: کورم بۆ و لەبەرچى و بۆ چىیە؟ ئەم ھەموو بارخراپى و بۆنەھاتیە و ئەم ھەموو زەرەر و زیان و بارشیاووی بازارە، مەگەر ھەر من بە عەقل و حیکمەت و سەبر و حیلەى بى پرانەو ھەم توانیبتەم لەبەر یا بوەستم.

کور: خیرى پتوہیە، بەس نییە توانیت زال ببیت.

سالخ: ئەى چۆن؟ چۆن زال نايم؟ بەلام لە سەرىكى ترەو ئەزانى، کورم زورمان زیان لى کەوت.

کور: چۆن مامە؟

سالخ: باوکی رەحمەتیت کە عەمرى خواى کرد، شەش ھەزار دینارى بۆ بەجى ھیشتین. کور: بەلى ئەزانم.

سالخ: لەم شەش ھەزارە و لە ماوہى ئەم سى سالەدا، ئیوہ ھەزار و دووسەدو پەنجا دینارتان بە ئیمەوہ خەرج کردوہ.

کور: بەلى، بەپى دەفتەرەکان ئەمە وایە.

سالخ: ئى ئیتر بۆچى ئەلئى؟ جگە لەوہ، بەم ھەموو زیان و سەرفیاتە شەوہ، ھیشتا ھەزار و کسوور دینارت ماوہ لە مەحەلەکەدا. خوابکات کە وەر تگرت، ھەمووی خەرج نەکەیت و بەلکوو بتوانى پۆزى چەند قپۆشنىكى پتوہ پەیا بکەیت.

کور: جوانە، ئەى خۆت چەندت ھەيە، مامە؟

سالخ: من؟ خۆم؟ خۆمى چى کورم؟ وا سوال ئەکەم. من ھەرچى واروویخى خۆم ھەيە، لەسەر ئیوہم دانا، کورە باشەکەم. ھەر وتم قەیناکا، لەبەر خاترى قەبرەکەى رەحمەتیی کاکم.

کور: خوا خوشتکات، گوايە ئیمە چۆن چاکەى تۆمان لەبیر ئەچیتەوہ؟ ئینجا من کیم ھەيە لە تو زیاتر؟

سالم: ئافەرم كورە شيرينه كەم، وا دياره سپله نيت و ئاگات له دلسوزى من ههيه، چون به هه موو توانايه كمه وه مالى تو ئه پاريزم؟

كور: ئه، ئه پرى وه لا خوا هه لناگرى هه رچيه كت له توانا دابووبى كردووته و گويت نه داووته هيج. گوايه نازانم؟ ئه ئه گهر نه زانم، به ريبنم خرپيت.

سالم: خوانه كات. به لام به خوا روله عه بدوللاى شووبرام نه بووايه له برسانا ئه مردين. كور: راست ئه كهى ئه زانم.

(تهله فون)

سالم: هه لاو، به لى سالمه. ها شه ريف به گه فرموو. چهند ها. ئى باشه با لاي خوت بيت، تى ئه گه م، ئه زانم، ئه ليم ئه زانم، چواره زاره. ئى لاي خوتى دانى هه تا وه ريه گرم، چونكه ئه مه عيلاقه ي بيره وه نيه و به پرانييه، ئا، خوا حافيز.

كور: ئه وه چيه مامه سالم؟

سالم: ها، هيج نيه، ئه وه گويزه كرپومانه بو يه كيك پى وتم.

كور: ها، مه سه له چواره زار گويزه و وه لا نه مزانى، وتم به لكوو دینار بيت.

سالم: دیناری چى روله، مه سه له وه كوو وتم گويزه.

(تهله فون) هه لاو، ئا چيت كرد؟ مووافقه تيان كرد؟ زور باشه و خيرا ئه يكه م. تو عيلاقه ت نيه.

(تهله فون دائه خا) ئه ئى كه كابر ايه كى بى مه عنايه ئه م ده ماغسه زه.

كور: ئه وه كنيه مامه؟

سالم: ئه وه تو هه تيو بوچى ئه وه نده موداخه له ئيش و كارى من ئه كهى؟ هه رچيه ك ئه بى و نابيت، ئه پرسيت؟ برۆ بو لاي حاجى حه سه ن ده دیناری لايه، بيهينه. وريا به گومى نه كهى.

كور: ئه مه هه تا ئستا هه زار جار چووم.

سالم: ئه م جار هه ش بچوره وه و ببريته وه، ياللا برۆ.

(تهله فون)

هه لاو، ئا ئه وه تو شيت بووى كابرا؟ مه حمودى چى و كاليارى چى؟ من ساحيبى هه موو شتيكم. هه موو سه روه ت هه يى منه، ئيتى ناوى ئه وى چى؟ قانونى

چی و مه سئوولییه تی چی؟ هه موو شتیکم وا جی به جی کردوو، هه رچی پیی بوتری که له بهر تیانییه.

جگه له وه، گویت لی بیت جه لال ئه فهندی، به شی توشم داناوه، ئا له سه دا پانزه ی هیی تویه، ئا ئا. (پین ئه که نی) ئه ی، خوا حافیز.

دایک: مه رحه با سالح.

سالح: کئی؟ ره حمه خان؟ یا خوا به خیر بییت، فه رموو، فه رموو.

دایک: سه لامه بیت، خوت ئه زانی سالح ئه مه سی دانه ساله له و پوژوه که باوکی مه حموود عه مری خوی کردوو، من به توم نه وتووو چی ئه که ی؟

سالح: ئی وایه. به لام خوانه خواسته هیچ قه وماوه براژن؟

دایک: وه لالا، بلیم چی؟ بو ئه وه هاتوم بیت بلیم که له پاش چه ند پوژیکی تر مه حموود مه حه له که ی باوکی وه رئه گریت.

سالح: ئه زانم.

دایک: ئه زانم ئه زانیت، هه ره کوو ئه مه ئه زانیت، ئاگاداری ئه وه شی که مه حه له که هیچی وای تیا نه ماوه، له به رئه وه ئه مه ویت ریگایه کی باشی مه عقوول بدوژیته وه.

سالح: وه لالا براژن ریگای باش لای تویه و من له خزمه تتام، چون ئه مرئه که ی وا ئه که م.

دایک: که تو ئه م مه حه للهت ته سلیم کرا، بایی شه ش هزار دینار ئه موالی تیا بوو، که چی ئیستا بایی هه زاریشی تیانییه؟

سالح: ئینجا گوایه براژن خوانه خواسته من ئه توانم چی بکه م؟ من چیم پی ئه کری له گهل زهره ر و زیان و بو نه هاتی و حوکی قه ده ر؟

دایک: گوایه ئه مه بو نه هاتی و حوکی قه ده ر هه ر بو ئیمه بوو؟ ئه ی بزائم ئه وه حه له ده ستیان له کاکت پان ئه کرده وه، ئیستا هه موو بوون به خاوه نی زه وی وزار و کوشک و ته لار؟

سالح: وه لالا راسته ئه مه، براژن؟ به لام ئیراده ی خوا له ژوور هه موو ئیراده یه که وه یه.

دایک: ئیراده ی خوی چی، سالح؟ بلی ئیراده و ویستنی خوم.

سالح: ئیراده ی من بوچی؟

دایک: ئیرادهی تو، چونکه شهیتان هاته کۆلهی شانت و وای لئ کردیت دەم
بنیته خویناوی ههتیو و خیانهت لهو کهسه بکهی که کردیتی به ئەمینداری خۆی
بهسه‌ر برازا که ته‌وه.

سالم: من قه‌ت رازیم‌نییه بوختانم بۆ بکه‌ی.

دایک: بوختان؟ من بوختان‌ناکه‌م سالم. ئە‌ی ئە‌گەر ئە‌مه‌ وانیه‌، ئە‌و هه‌موو زه‌وی و
مولک و مال و پارهیته له کوی بوو؟ پیم‌بلئ، له ئاسمانه‌وه بۆت داباری؟

سالم: براژن، نه‌ختی به‌ئینساف‌به! هه‌ر که‌سی ده‌وله‌مند بوو، مه‌عنای ئە‌وه‌نییه
خویناوی خه‌لقی مژیوه و خه‌لقی پرووت کردۆته‌وه.

دایک: به‌لئ، به‌لام تو پارهی ئیمه‌ت دزیوه.

سالم: وا مه‌لئ عه‌یبه، براژن. من حورمه‌تت ئە‌گرم له‌به‌ر قه‌به‌ره‌که‌ی کاکم.

دایک: باشه‌ مادام وا ئە‌لیت، وه‌ره‌ پیاوانه‌ وه‌ره‌ پێشه‌وه‌ و نه‌ختی ئە‌م مه‌حه‌له
به‌تاله‌ پرتربکه‌ره‌وه.

سالم: به‌چی گوايه؟

دایک: به‌پاره، به‌شتومه‌ک.

سالم: ئینجا له‌کوی به‌ینم؟

دایک: چۆن نیته؟

سالم: له‌کویم بوو، براژن؟ وا من سوال‌ئه‌که‌م. جگه‌ له‌وه، من مه‌جبووریه‌تم
چییه‌ ئە‌مه‌ بکه‌م؟ منیش ساحی بی ژن و مالم. وا ئە‌مرۆ و سه‌بینیش منالم ئە‌بیته. با
بیته‌ دووکانی خۆی وه‌رگریته‌ و ئیشی تیا بکات، من مه‌سئول‌نیم به‌رامبه‌ر به
که‌س و نابئ که‌س ئە‌م قسه‌و باسانه‌ش له‌گه‌ل منا بکات.

دایک: تو مه‌سئولی به‌رامبه‌ر به‌ ویژدانی خۆت، به‌رامبه‌ر به‌ قه‌بری براکه‌ت،
به‌رامبه‌ر به‌و خوايه‌ که‌ ئاگای له‌ کردارته.

سالم: به‌خوا ئە‌مترسینیت؟

دایک: هه‌موو وه‌ختیک، ئە‌ی به‌کی بترسینم؟ له‌ ویژدانت ناترسی، چونکه‌ مردووه.
له‌ قانون ناترسی، چونکه‌ فیلت لئ کردووه. له‌به‌رئ‌وه‌ هه‌ر ماوه‌ته‌وه‌ خوا.

کور: دایه‌ ئە‌وه‌ لی‌ره‌یت، ئە‌وه‌ چییه‌ مه‌سه‌له‌؟

سألح: دايكت راز و گله يي ئەكات.

كور: راز و گله يي چي؟ تو و راز و گله يي؟

سألح: بو گوايه؟

كور: چونكه ئيستا چوم بو لاي شەريفبەگ و زانيم كه چوارهزار گويژهكه چوارهزار ديناره، چونكه زانيم كه دوو پارچه زهوييه كهت به سىههزار دينار كرپوه و عەبدوللاى براى ژنه كهت ماليكى چوار فلسى قەلب نيه له م دنيايه دا.

سألح: ئەم قسانه مەعناى چي؟ ئەوه پرووت يهت له پرووى مامى خۇتا ئەم قسه ناشيرينانه بكهيت؟

كور: مام؟ كاشكى نه بوويتايه. چۆن منى ماليكى شەرعىي هەموو سەرۆهت و سامانى باوكم، له هەموو شتىك بكهيت و ماله كه م بدزى و دەم بنىيته خويناوم، هيشتا به مامت دابنيم؟

سألح: قسه ي وا قور مه كه. من گه و ره ي تو م، بى ئە دە ب.

كور: جهنابي موحتەره مى به ئە دە بى گه و ره، تو گه و ره ي من نيت. تو گه و ره ي دز و جه رده و دەستبەره كانى، تو هاوكارى خوینخۆر و جانەوهر و شەيتانى.

سألح: هەتيو، من تو م گه و ره كرد، من تو م خو ش ويست. بو چي من دوژمنت م؟

كور: نه وه لالا، ته نيا دوژمنى من حاشا، تو دوژمنى خوا و پيغه مبه ر و دوژمنى هەموو كه سيكى.

سألح: ئەوه شيت بوويت؟

كور: گوايه هەتا كه ي شيت نه بم. ئەوه نده م سه بر كرد و ئەوه نده عاقل بووم، مردم. چۆن گوايه هەر چيه كه له مه حە لا بوو، فرۆشتت و كيشهت كرده ماله كه ي خۆته وه و منى مایه پووچ كرد. خيانهتت له براكهت كرد، پيت نا به ئينسانىيه تا، ويژدانى خۆت مران، له سه ر حيسابى منى هەتيو ده وله مەندبوويت و گەنجينهت پر كرد له ئالتوون. هيشتا شيت نه بم؟

عاقلى له عورفى توى ته ماعكارى بى پروادا، ئەوه يه خوینم بمژى و بى دەنگم و جووله نه كه م؟ من ئەم شيتىيه به هەزار عه قلى وا ناگورمه وه، له جياتىي جار يك سه دهه زار جار من شيت م.

سَالِح: ئافەرم، ھەي ئافەرم. ئەو ھەق بۇ قسەناكەي براژن، ئەمە عەيب نىيە؟ چىتان ئەويت ئىستا؟

دايك: عەيب عەيبى چى، رۆلە. سَالِحە كوا عەيب ماو ھەق دىيادا؟

كور: ھەق بگەرپنەو ھەق بۇ خاوەن ھەق.

سَالِح: ھەق؟ ھەق چى ھەتتو، كام ھەق؟

كور: ئەو ھەق ھەتتو ھەتتو ھەتتو ھەتتو، با دەست نەنئىمە بىنت، تاواندارى گوناھبارى موجرىمى چەپەل.

سَالِح: ئەو ھەق بە من؟ بۇ دەرەو، ياللا بۇ دەرەو، ھەتا گالى فەراش و ھەمالم لىنەداون؟

دايك: رپوت يەت سَالِحە وا بلىتت؟ شەرم ناتگرىت؟

سَالِح: ئىو ھەق شەرم تان كورە دەرەو. وەللا وەللا جارىكى تر قسەي بەرز و نزم تان ھەق دەم بىتەدەرى، يان سەربكەنەو بىرەدا، ھەتا مودەتەكە تەواوئەبىت، ئەو ھەق تان پىئەكەم ھەتا ئىستا بە كەس نەكرابىت.

دايك: خوا لەسەر ھەق بىت سَالِح. خوا پىت بنوئى.

سَالِح: بۇچى ناچن ھەق مەھكەمە شكاتم لى بكن؟

كور: شكات؟ شكاتى چى؟ من خۆم رپشگاوناكەم. من باش ئەزانم كە تو و ھاوپىكانى تو، ھەموو ئەو موجرىمانەي مالى ھەتتو ئەخون و ھەق بى ھىزەكان ئەكەن بەژىر پىو، ھىچ بەلگەيەك نادەنە دەست قانون و پىلانە پىسەكان تان باش رپكئەخەن. من ئەزانم ھىچت بۇ نابىت.

سَالِح: ئىنجا كە ئەزانىت ئەمە واىە و ھەموو سىجلل و قەيد و ھىساب پاستە، ئەم بوختانانە بۇ؟

دايك: وت قەيد و دەفتەر و ھىساب سَالِح؟ ھەموو يانت دەستكارى كر دوو، بەلام قەيدى لاي خوا بە راستى نووسراو و دەستى پىسى تو ناتوانى رەشى بكاتەو.

سَالِح: (ئەنەرپنە) بۇ دەرەو ناكەس بەچەينەي سواكەرىنە، بۇ دەرەو.

كور: برۆ داىە وازى لى بىنە، پارە پىاو دروست ناكات. پارە ناتوانى ھەموو كەسىك وەكوو ئەم راپىچكات بۇ ناخى شوورەبى.

دایک: برۆ کورم با برۆین، سالحه چاوزهق، خوا لهسهه حهق بیت. ئەهی ئاسمان
هانا ئەهینمه بهر تو له زولمی بهشهه. ئەهی ئاسمان داد، دایک ئاسمان، دایک
نهیخهیه سبهینی، به بهرمانهوه نهماوه، داد ئاسمان.

(پشووی مۆسیقا)

(دهنگی ههه و برووسکه و رهشهبا)

سالخ: ههلاو، بهلی من سالحم. دهنگ ههلبهه، قسهبکه ئەلی چی؟ چۆن تی ناگهه؟
وا نهلی بو خاتری خوا؟ ههورهتریشقه؟ بهر مالی ئیمه کهوت؟ بو؟ ئەسووتی؟ وا
هاتم، وا هاتم.

(دهنگی ئوتومبیلی ئاگرکوژینهوه)

کور: دایه، چاوت له مامم بیت به ههله داوان هات.
دایک: کامهتا؟ با بیت ببینی خوا چۆن به ناپاکهکانی ئەنوینی.
سالخ: بهرهلام کهن؟ ههه ئەچمه ژوورهوه، ئەچم، پارهکانم، پارهکانم.
دایک: کوره نهچیت، سالحه ئەسووتیت، نهچیته ژوورهوه.
کور: نهپۆی مامه، نهپۆی. ئەها وا ئەو دیواره رووخا، رووخا، مامه نهپۆی.
دایک: لهپاش مردوو رهحمهت چاکه.

کور: دایه بهزهیم پیاپیاپیهتهوه، کهوته ژیر ئەو ههموو دار و پهردوه سووتاهوه.
دایک: گهلیک جار کورم دادی ئاسمان زوو دیتهدی، دوعای بیوهژنی
ههناسهسارد و ههتیوی زولم لیکراو زوو گیرائهبیت.

کور: بهلام دا له تهماع و له تهلهکهبازی و پئی چهوت، که ئەبنه هوی ههموو
ناشیرینی و خراپیههک لهم دنیاپیهدا. توش خوی گهوره ناوبهناو که تاوانکارهکان
دهستی قانونیان ناگاتی، دایکی ئاسمانی بخهه کار، بو ئەوهی تهماعکار و
مهغروور و ناپیاوهکان ببنه عیبههت، ناوبهناو دایکی ئاسمانی پئیوسته.

(مۆسیقای کۆتایی)

(تهواو)

چیرۆکی تەمسیلی بە گۆرانی:

نۆپەریتی

دلداریی کورەشوان*

(اوپریت حب الراعی - تمثیلیة غنائیة شعریة)

شیعری: محەمەد ئەحمەد

دەستکاری و ئاوازی: رەفیع چالاک

(بۆ سی شەمووی ۱۹۵۵/۳/۲۹)

(کات دەمەوبەیانە و سەرەتای بەهاری بەهاداری پڕ ئەفسوون و دلداری، شوین
میرغوزاریکە، مەلبەندی یاری)

(مؤثرات: صوت تغرید بلابل و طیور)

شوان: (بە گۆرانییەوه)

گژنگی زیرینی خۆری بەیانی،

خۆی سوو لە لالە و سەر سنگی کانی

ئاونگی سەر گونای گۆلی سوور تکا

سوپاکە ی زستان پرایکرد و شکا

خۆر دەمی ناوەتە ناوجەرگە ی گولزار

تاقگە ی چەم ئەروا بۆ دامین نزار

هوزار و پەپوولە لە عەزەتی گۆل

ناسلەمیتەوه لە درک و چقل

بەهارە و بەهار، کاتی دلداری

* ئەم دەقە لە دەفتەریکی نووسەر خۆی وەرگیراوه، لەم سەرچاوەیەشدا بلاوکراوەتەوه:
کەمال رەئوف محەمەد، هونەری درامای رادیویی کوردی، ل ۳۲۹-۳۳۲. (س)

کاتی بردنه سهر شهو به بیداری

وهه نازه نین، ئارامی گیانم

تاقانهی ئاغا، چرای ژیانم!

نازه نین:

وا هاتم گیانه، شوانی بالابه رز

بینیت گشت دهم لیم بووه به فه پز

سا له گهل ئاوازه ی به سوژی شمشال

له ره ی بیت ژیرملی بی گهردت، چاوکال

شوان:

گیانه که م نازه نین، پۆلایی بروا

چۆن ویرات بییته لام بی ترس و په روا

ناترسی خه نجه ری زۆرداری له پز

برژیننی خوینی دل له ناکا به خور؟

نازه نین:

هه رگیز ناترسم خو شه ویسته که م

گه ر بۆشم حازر که ن داره مه یته که م

کورپه شوان، شوانی جوان، دلنیا به تو

دلی من بو تویه و ناتکه م ده سخه رۆ

هه ر تو یارمی هه تا دوانه فه س

به لاین بی دوی تو، دل نه دهم به که س

شوان:

دلنیا م گیانه له وهد و په یمانت

له ههستی ناو دل و هوش و زمانت

زړه ی زیپ به قوربان دهنگی تریقه ت

بریسکه ی به قوربان خه نده و بریقه ت

سەرکەو، سەرکەو، سەرکەو، سەرکەو، سەرکەو، سەرکەو
تا خۆزگەمان پێ بەرن کچ گەل و کورگەل
بە لەنجە و پەوتیک جوانتر لە هێی مەل
سەرکەو، سەرکەو، سەرکەو، سەرکەو، سەر کەل
نازەنین:

کۆشکە کەم بە قوربان خاکی ژیر پیتە
سەرودلێشم دايم لە پیتە
هەر تۆ یارمی هەتا دوانەفەس
بەلێن بێ دواي تۆ دل نە دەم بە کەس
(فاصل موسیقي)

(لە دوورەو)

باوک:

پێم نالین ئەو دەنگە دەنگی کێیە دێ
لەو کەژەیی ئەو بەر، بێ باک هەلئەسی؟
پێم بلێن نۆکەرینە، خێراکەن؛
کچە کێیە و کورە کورێ کێ؟
ئامۆزا:

ئاغا ئەو دەنگە نازەنین خانە
دلدارە و سووتاو و گیرۆدەیی شوانە
گویت لێیە پێی ئەلێ - هۆ هۆ کورە شوان
نەک خۆم، باوکیشم ئەکەم بە قوربان
باوک:

ئا سواربەن بە تاویک بەرەو دەمی کەل
ئەو شوانەم بە خەنجەر بۆ بکەن پەل پەل

لاشه‌که‌ی فری‌دنه به‌رده‌می قه‌ل و دال
جله خویناوییه‌کانی تاقه‌ت‌که‌ن له چال
(مؤثرات خیاله، ثم فاصل موسیقی)

نازه‌نین:

گیانه‌که‌م لاوی پاک، شوانی دیده‌کال
کوا ده‌نگی گورانیت، سوژه‌ی ناله‌نال!
بینیته شایی جه‌نگه‌لی قه‌دپال
دوژمن بسووتینی و بیکا به زووخال؟
شوان:

گیانه‌که‌م نازه‌نین پۆلابی پروا
چۆن ویرات بینیته لام بی ترس و په‌روا
ناترسی خه‌نجه‌ری زۆرداری له‌پر
پرژینی خوینی دل له‌ناکاو به‌خوړ
نازه‌نین: (مؤثرات خیاله)

ئه‌وه چییه؟ هه‌ی هاوار! هه‌ی هاوار!
شوان:

مه‌ترسه گیانه‌که‌م، خه‌نجه‌ری زۆرداره بو سنگی دلدار!
باوک:

مه‌یکوژن جارئ، هه‌تا ئه‌ده‌م قه‌راری
ئا، با به دار قه‌برغه‌ی بکه‌م به خرخال
به پشکو گلینه‌ی بکه‌م به زووخال
مه‌یکوژن، به سووژن چاوی ده‌ردینم
به خه‌نجه‌ر خوینی دلی ئه‌پرژینم
نازه‌نین:

بابه! کوا ره‌وای کاری ئینسانه

ئىۋە وا بىكەن لەو بەسزمانە؟
تووخوا مەيكوژن، خەلقە دلداره
خۇشەويستى منە ئەم شوانە ھەژارە
لە جىيى ئەو، ھا دلى من ئەنجن ئەنجن كەن
چاۋى من بە سووژن و دەرزى ئاژن كەن
شوان:

ئاي! بى ويژدانينە! ئاي ئارام، قەرار!
نازەنين:

مەيكوژن تووخوا؟ ھاوار، سەد ھاوار!
شوان:

مەترسە! خەنچەرى زۆردارە،

بۆ سنگى دلدار، دوايىي ناھەموار!
نازەنين:

كۆرە شوان، بە قوربان سۆزى كۆلت بىم
بە قوربان دلۇپىك خويىنى دلۇت بىم
باوك:

كوا زىرەى قامچى و دار لەسەر پىشتى بى
ماندووبوون، دارزىن، ھەى دەستان شكى؟
شوان:

بىمكوژن خىراكەن بەس بىسزا

بەلام بى گومان بن كە ئەيخون جەزا
ئاي

(فاصل موسيقي حزين)

نازەنين:

دەمەوبەیانە و سەرەتای بەھار
کەچی ماتەمە و شەپۆری دلدەر
ئەوتان کوشت، بەلام دل تاکوو ماوە
بۆ ئەو شینیەتی و بۆ ئەو سووتاوە
دەک بن بە قوربان بآلی بەسراوی
پەنجەری برسیی لامل خویناوی
ئاموزا:

نازەنین شینت بوو، ویل و پەتیارە
کەژاوکەژئەکا و دل پرچەخارە
ئاواتی دلی خرایە ژیر خۆل
ئەمیش ئاوارەیی دەشت و چیا و چۆل
گرتووێتێ بەر رینگەیی نەھاتی
بەدەم ئیشەوہ سەد مەرگە ساتی
نازەنین: (لاوانەوہ)

ئەیی مانگ تا مردن ھاوڕی تیشکی تۆم
سەرینم بەردە و تا پوژ تلئەخۆم
شەمالی ھاودەم، ئەیی سۆزەیی شمشال
کوا نیگای مەنگی شوانی دیدەکال؟
ئەیی مەلانی شاخ، وەرن بگرن کۆر
تیکرا با بیکەین بە شین و شەپۆر
بە دەنووی ئال بۆم ھەلکەنن گۆر
ئینجا با بمرم، بی ئاواتی دل
سیسبم، بوەریم، وەکوو پەرەیی گۆل
(تەواو)

دهورهكان:

۱. شوان: رهفبق
 ۲. نازهنبن: ئهحههه
 ۳. باوك: نوورى
 ۴. ئاموزا: دلاوه
- مؤثرات:

۱. دهنگى پىى ولاخ
۲. مؤسبىقائ ههزبن
۳. دهنگى بولبول
۴. فىرقهى مؤسبىقائ ئبستگه

تۆبە كردن*

(نیوان ۱۹۵۰-۱۹۵۵؟)

نوسینی: قاسم خەتات

دەرھینانی: عەبدوللا عەزاوی

گۆرین لە عەرەبییەو

ئەحمەد: پۆژباش کاک جەمیل.

جەمیل: پۆژباش یاخو بەخیرییی، فەرموو دانیشە. فەرموو، ئا ڕاکە شەفیع، بچۆ بۆ لای میرزا عەلی، سێسەد سنووق چای تری لێ بکەر، خێرا پیش ئەوێ شەکر و دووکان ھەلبگریت. عەزیز تۆش بچۆ بۆ لای ھاروون، دووسەد و بیست فەردە شەکر لێ بیئە. ئا ئەو چوارسەد دیناری بۆ بەرە. خێرا بە قوربانە و پۆژ ئاوانە بیت. درەنگە، دە درەنگە بۆچی بە دیارمەو ھەراوەستاوی، بۆ خێراکە.

(دەنگی دەرگابە یە کدادان)

ئەحمەد: نەتیجە؟ ھەلسە کاکێ خۆم، شەکرێ چی و چای چی!! ئیستا وەختی شەکر و چایە؟ بەلام دا لەوێ کە شەکر و چای ھینا بەم ولاتەدا! ئیستا نیرگزا چاوەروانمان ئەکا.

ئەم بەیانییە ئەلماسم^۲ دی لە مائی بەھیجە،^۳ ھەتیو کوژرام، خۆی لە تەل دا بوو.

* کەمال پەتووف محەممەد، ھونەری درامای رادیویی کوردی، ل ۳۷۴-۳۸۶. مەتنی ئەم درامایە، بە نووسراوی دەستگیرنەبوو، بۆیە کە ئیمە بە بیستن لە شریتەو ھەرمانگرتوو و نووسیومانەتەو، دابەشکردنی دەورەکانیش ھەر لەبەر پۆشنایی ناسینەوێ دەنگیان ئاشنامان کردوون، کە ئەمانەن: ۱. جەمیل: پەفیق چالاک، ۲. ئەحمەد: ئەحمەد دلاوەر، ۳. نووری: نووری عەنەبەر، ۴. ژن: ئەحمەد مەحموود. شریتەکە لە دووکانی عەلی شیخ فەرەج، سلیمانی، لە سالی ۱۹۷۶دا لێم کرایو. (ک.ر.)

^۱ بە رای من نیرگز، گۆرانییێژ (فەوزییە محەممەد) ھە کە لە ئیرەدا پارچە یەک گۆرانی کوردی و توو. (ک.ر.)

^۲ بە بروای من، ئەلماسی گۆرانییێژ ئەلماس محەممەد. (ک.ر.)

^۳ بە بروای من، بەھیجە گۆرانییێژ دایکی جەمالە. (ک.ر.)

جهمیل: کاکي خوم نابی کاسبی بکهین؟ نابی پاره په یادابکهین؟ کهس وه کوو تو
بوئی نه لولو او په پارهی مفت، بی رنج و ته قهلا، به بی سهرئیشه و هه ولدان، بیته
به ردهستی. به خوا باوکی په حمهتیت، نه گهر نه یزانی وا له سهروه ته که ی نه که ی،
دهمیک بوو بی بهریی کردبووی له هه موو شتیک.

نه حمه د: له سهری مه پو، مردووت مری، دنیا پینج و دوو روژیکه، سبهینی نه مرین.
به خوا هه تا له توانامابی بی دلایی خوم ناکه م. نیستا نه مه لازم، نه مرو قازانج چه نده؟
جهمیل: من قازانج ناژمیرم، ئیمشه و نه یکه م... خوا هه رچییه کی نارد، به زیادی،
نیازت چییه کاک نه حمه د؟

نه حمه د: نه مشه و نه چین بو مه لها. له دواي ته و او بوون، نیرگز نه مانباته وه بو
مالی، هه تا روژی به حهق نه بیته وه، من و تو و نیرگز و نووری و دایکی نیرگز و
فاتیمه ی^۱ خوشکی نیرگز....

جهمیل: عائله ی نیرگز هه موویان، به لی...
نه حمه د: نا نا، نه خوینه وه و پوکه رنه کهین و گورانی نه لین، سه ماش نه کری و
جهمیل: بیلته به سه ماش نه کری و ئی.....
نه حمه د: نه یکهین به و شه وهی قه ره وهیسی تیا نه کوژن.

جهمیل: جوانه جوانه.. ناخر نیوه پو نه چوومه ته وه مالی، نیستاش نه چمه وه،
شتیکی ناشیرینه. نه مه مانگیکه له گه ل دایکی هیوادا ساردی که وتوته به ینمانه وه
له سه ر نه م درهنگ رویشتنه وه یه...

نه حمه د: واز له م قسه بی مه عنایه بیته، پیمان بلی پاره په یاکردن و بازارگانی به
ئیشکردن جی به جی نه بی. تو هه موو شتیکي ناومالت بو جی به جی نه کردوون؟
جهمیل: کردوومه.

نه حمه د: ئیتر چییان نه وی؟ قسه ی هیج و پوچ، یه که م دهر دوو نه چین بو مه لها....
جهمیل: به خوا نه حمه د خووت خراپ کردووم، خوا خووت له مه خراپتربکا.. هه لسه با
بروین. تو خوا نیستا نه مه وهختی مه لها یه؟ تو خوا نه مه وهختی مه لها یه؟

^۱ به بروای من فاتمه، مه بهست له خوشکی گورانی بیژ فهوزییه محه مده که ناسراوه به
گولبه هار. (ک.ر.)

(دهست پيكردن و ليدانى گورانى "قل للمليحة في الخمار الأسود"، به دهنگى گورانى پيژى عه رب، كه ره وان)

ئه حمه د: ئه مه يه ژيان كاك جه ميل (به سه رخوشى زوره وه). به لى، كاك جه ميل خوى ئه خزينيته زوره وه، وا ئه زانى ژن هينان و مال ئاواكردن و شتى وا ئه بى، ئيش به سه ريا تى په رى و ئه مه ش پي ئه وترى تىخزان. ئه مه يه به لى تىخزانه، شوكور له تاريكييه وه هينامانه وه رووناكى.

جه ميل: (به سه رخوشى به كى زوره وه) رووناكى روژ يا رووناكى ئيمان.

ئه حمه د: چى ناوئەنى بينى، ئايا ماله كه تان وا پر جوش و خرؤشه؟

جه ميل: هر ته نيا به راويه تياترو ئيره بوو به پر جوش و خرؤش؟

ئه حمه د: ئه گەر ئىستا برؤيته وه، مالىكى تاريك ونوته كى ساردوسر ئه بينى. دانىشتووه كانى هه موو نوستون و ئه لى خولى مردوويان به سه راكراوه، به لام دا له ژيانى خيزانى ئه م ولاته..

(قرقينه يه ك ده داته وه) ئه مه ئه م ژن هينانه بوچى له م خه لقه بووه به ملؤزم؟

چاو^۱ شير ئه كا به رىوى!!

جه ميل: هه قوربه سه ر ئه وهى ئه كه ويته كورى دوو شه يتانى وه كوو ئيوه وه، يه كيكتان (قرقينه) سه ر ئه تاشن، ئه وى ترتان ئاويئه ئه دهنه ده ستى.

ئه حمه د: (به سه رخوشى به وه) حاى، بوچى كاك جه ميل تو ئيمه ت له خانه قاوه هيناوه بو ئيره؟ ئه وه كوئه تاوى^۲ خوته... ته نيا ئه وه نه بى ماويه ك بوو لى به .. به له سه بووى، ئىستا گه راويته وه.

نوورى: ئا، پياوه كه ژنى هيناوه، به قسه ي پروپيرىژنان گه راوه ته وه، شوكور گه راوه ته وه، هه هه ها...

جه ميل: من پيم له وه ناوه كه ده ره قه تى دوو شه يتانى وه كوو ئيوه نايه م.

نوورى: پيش ئه وهى ژن به ينى، ده ره قه تى ده شه يتان ئه ها تى، كاك جه ميل.

ئه حمه د: ئىستاش كه ته وقه كه ت به ده ستى خوت كرده ملت ...

^۱ چاو: پروانه. (س)

^۲ رسته كه ناروون و هه له يه. هيج شتيك له به رده ستدا نه بوو، تا راست بكرىته وه. (س)

جەمىل: بەس لەسەرى مەرۆن، قسەكانتان بەجىيە.
 ئەحمەد: دە بخۆنەوه، چرپۆ، لە چاوى نىرگىز كە ئىمشەو (پىكەنىنىكى نەرم) ھە ھە...
 جەمىل: ئەوه راويە لى نەبوو ھە؟ ئەوه راويە نىيە؟
 نوورى: بەلى راويە، راويە بە قوربانى سەعاتىكى بى.
 جەمىل: بە خۆت و تايەفەتەوه بە قوربانى يەكئانە بى.
 ئەحمەد: ئەوه بۆ توورپەئەبى، جەمىل؟
 جەمىل: بۆچى؟ كوا توورپەئەبىم؟ گالتهئەكەين، گالته..
 ئەحمەد: تووخوا جەمىل.. ئەوه ماوه.. عەرز و ئاسمان نىيە..
 جەمىل: كاكى خۆم، ئەگەر ئىرادەمان بەھىزى، لە تواناماندايە كە مالىەكانمان
 بكەين بە بەھەشت، بەتايەتەتى چونكە ھەزەى مالىشمان باشە.
 نوورى: ھەرگىز ئەمە پىكنايەت، بەلام دا لە مال، دۆزەخ زۆر خۆشتر و
 باشترە ... ئەوه نيوەرپۆ لە دايەرە دىمەو، مالىكى پەرتوبلاو، ئەلىنى
 سەرەنوئىلكە... دەورى، مەنجەل، پەرپۆ، بىشكە، خۆل، تۆز، قەرە و گريان و
 نووكەنووكى منالەكانىشم لەولاو ھەستى.
 ئەحمەد: سەرباقىي ئەوانەش -كاك نوورى- تەماشائەكەى ژنە كراسىكى چلكنى
 لەبەرايە، قزى بژبوو ھەتەو، رەشىبى مەنجەل وا بە دەم و چاويەو، بۆنى چىشتى
 ئەو رۆژەى لىيەت، ئىنسان قىزى لىئەكاتەو.
 جەمىل: ئىنجا شوکور ھەموو ھەتانە، بۆچى كارەكەريان بۆ راناگرن؟ ژنى قوربەسەر
 كەوتوتە بەينى دوو ئاگرەو: چىشتت بۆ لىئەنى و خزمەتى مال و مندال ئەكا، واى
 بىئەلەين!! (قرقىنە) نايكا، ناوى ئەنن شتىكى تر. بۆچى نالەين ئەمانەوى پەلپ و بەھانە بە
 ژنەكانمان بگرين، تا لەم جۆرە شوپانە ھەو و رۆژ بكەينەو؟
 ئەحمەد: بۆى؟ ھەتەو بۆى (يەككىك لە دوورەو دەلەيت: بەلى، بەلى) نيو لىتر
 قونىاكى تر بەينە. ئىتر بېرپىتەو ئەم قسانە، قابىلە ھەموو عومرى خۆمان بە
 باسكردنى ژن و منالەو بەرینەسەر. ئىو ھەس بەس لە رابواردنى ئەمشەو بكەن.
 جەمىل: سەعات چەندە، ئەحمەد؟
 نوورى: ئاى، ئاى، كورە دوانزەيە. تەماشائى سەر شانۆ بكە، مال و پىران.
 تەماشائى كە، ئەو نىرگىزە گورانى ئەلەيت.

ئەحمەد: ئەي بە قوربانى نىرگىز...

جەمىل: نىرگىز، نىرگىز. (دەست پىكىردىنى گۆرانىنى گۆرانىيىژ فەوزىيە محەمەد لەسەر ئاوازىكى عەرەبى)

(پشوو يەك مۇسقىي جىاواز)

(دەنگى گرىيەى مندالى شىرەخۆرە)

جەمىل: ئۇ... ئەمە نەبىرايەو ئەم گرىانە. كچى، مېشك لەسەر نەما، وا لە دە لاو دەم وچاوى خۆم بىرى... تووخوا ئەمە ژيانە، خۇ داخى ئەم پېشە پېسەش! ئەي بەلام لى داى بۇ چ پېشكىكى ھەر ناتاشرىيى، ئەوا شەوېش داھات.

ژن: چىيە؟ ئەو پىاوەكە ھەر ئەتەوئى راکەي، وا بوو بە مانگى شەوېكت لە مالاكەتا پۇژنە كر دۇتەو!

جەمىل: ئىش و كارم زۆرە (بە دەنگى بەرز) ئىش و كارم زۆرە.

ژن: بە پۇژ يا بە شەو؟

جەمىل: فەرقى شەو و پۇژ نىيە. ئىش ھەر ئىشە، بە شەو بى، بە پۇژ، بە شەو، بە نىو شەو، ئىشم ھەيە، ئىش، ئىش، تى ئەگەي ئىش.

ژن: لەو ھەلەو ھەلەو ھەلەو، ھەتا پېش مانگىكىش شەو كارت نەبوو. پىاوەكە ئەمە مانگىكە ئەم شەو كارىيە دەستى پى كر دۇو.

جەمىل: ئافتاوخان، حسابى شەو و پۇژم لەگەلا ئەكەي؟

ژن: نا، نا، باوكى ھىوا ھىسبەت لەگەلا ناكەم، بەلام لە مانگى لەمە و پېشەو ھەلەو، جەمىلەكەي جاران نەماوى.

جەمىل: بۇ ناگەپى بە شوپىن جەمىلەكەي جارانا؟

ژن: ئافەرم پىاوەكە، خۇزگە بتزانىايە لەم مالا چۆلە چۆن شەو و پۇژم لى ئەبىتەو (بە گرىانەو)، ئەو ھەلە تو بە جىت نەئەھىشتم. خۇزگە ھەستت بە ئىش و ئازارم بىكر دايە، خۇزگە.

جەمىل: لەسەرى مەرپۇ، خۇزگە خۇزگە، خۇزگە يان چاند و نەروا. پېش ئەو ھى بىگرىت و دەست بىكەي بە نووكە نووك، با تىتى بگەيىنم كە ھەرگىز ناتوانى ئەمىر بەسەرا بىكەي؟ من لەو پىاوە سەرژنانىيانە نىم كە ژنەكانىان بوون بە مېردىيان.

ژن: پیاوهکه، من داوای شتی نارہوات لی ناکه م، چاکه ی هہردووکمانم ئهوی،
نهختی بیربکه رهوه؟ بیربکه رهوه؟

جهمیل: به م قسه لووسانه من ناخه له تیم. له سهری مهرو، با دهم وچاوی خوم
له مه زیاتر نه برم؟ به خوا نافرہ تیکی عه جایبه، ئیشم ههیه، وا نیوه شه وه.
ژن: ئاخر خوا رهوای ئه بینی هه له به یانییه وه تا ئیواره له بازار ئیش بکهیت و
شه ویش له دهره وه پروژبکه یته وه؟ بو به زه بییت به گهنجی خوتا نایه ته وه؟! وا من و
هیواش چش.

جهمیل: چی؟ گهنجی؟ گهنجی؟ ئا گهنجی ئی. ئه ی قوربه سهر من. ئاخر گهنجی و
لاوی و قوزیتی ئه و حه له نه مان، که توم هینا، که تهوقی عه زازیم به دهستی
خوم کرده ملی خومه وه، ئافتاوخان.

ژن: من تهوقی عه زازیم، وا له بهرچاوت که وتووم؟
جهمیل: له سهری مهرو، ئه تهوی له م ماله دا بژین، ئه وا لیکی بنی قوروقه پ،
وهکوو مقه با وهره و برو، به بی دهنگ، به بی دهنگ.

ژن: ئه گهر قسه کردنت پی ناخوشه، وا ئیتر به هیچ کلوجی قسه ناکه م، پیاوه که.
جهمیل: من نافرہت باش ئه ناسم. تو ئه تهوی وهکوو مریشک بمبه سستیته وه. چاک
چاوبکه ره وه. ئه گهر پروپیریژن دهرسیان دایاوی بو ئه وه ی سواری کولی شانی
من بی وهکوو میرده زمه، ئه وا باش تی بگه که نه ک پروپیریژن، شه یتانیش گره و
له من ناباته وه. تی ئه گه ی ئافتاوخان ئه لیم چی؟

ژن: ئه ی ژن حهقی ئه وه شتی نییه دوو قسه له گه ل میرده که یا بکا؟
جهمیل: نه، هه رگیز حهقی هیچی نییه و له سه ریشی مهرو، خه ریکی به
زوربلینی کاس و گیژم که ی؟

ژن: په نام به تو خواجه، په نام به تو خواجه. هه تا ئه هاوړی به دانه راویان نه کردبووی،
ریگای دوورت دووکان و ماله وه بوو. سابیرم به بهش و کهرہمت، خوی گه وره.

جهمیل: کچی، دهم دریژی به سه. باش به خیونه کراو، ناوی هاوړی من بو
ئه به ی؟ بی دهنگ، ئیتر با زمانت نه برم.

ژن: (دهگری) ئەمه ره‌واش نییه تو وام پئ‌بکه‌ی، هر له به‌یانیه‌وه تا ئیواره وه‌کوو سه‌گی پئ‌سووتاو مالت بو به‌رم‌به‌پئ‌وه و مالت بو به‌خیوبکه‌م، به‌هه‌موو شتی رازی‌بم، هیشتا تو.....

جه‌میل: له‌سه‌ری مه‌رۆ، له‌سه‌ری مه‌رۆ، منه‌تم به‌سه‌را مه‌که. من کوا له ماله‌وه‌م؟ خانوو و مال‌به‌پئ‌وه‌بردن و ئیشکردن و مالت به‌خیوکردن بو خوته. من کوا مال ئەکه‌وم؟ قسه‌ی قوڤ، ده‌م‌دریژی‌مه‌که. بئ‌ده‌نگ‌ئه‌بی، یان تیت‌بسره‌وینم؟

ژن: سوپاست‌ئه‌که‌م، سوپاست‌ئه‌که‌م، سوپاست‌ئه‌که‌م، ئەگەر حه‌یام به‌خۆم بئ!

جه‌میل: (به‌ته‌وسه‌وه) سوپاست‌ئه‌که‌م، سوپاست‌ئه‌که‌م، به‌کوردی په‌تیش قسه‌ئه‌کات!! به‌لام دا له‌و رۆژه ره‌شه‌ی که تو‌م تیا هینا، ئەگەر ئەمزانی ئەمه‌یه ژن هینان، به‌لام بلیم چی، تازه کار له کار ترازوه. ئای هر ده‌قیقه‌بیک نا ده‌قیقه‌بیک ئەم هه‌نه‌هه‌به‌شینه‌یه، چیه ئەمه؟ ژنم نه‌دی زمانی گه‌زیک درێژنه‌بی و به‌قه‌د ده‌شه‌یتان نه‌زانی. یاخوا مالتان به‌قورگیرئ، خوینه‌واریان له نه‌خوینه‌وار و هه‌یچ‌نه‌زانان چه‌نه‌بازترن. مالی ئەحمه‌دئاغا ئوتومیله‌که‌یان هیناومه‌ته‌وه؟ ئەوان وتیان سه‌عات، وابوو به‌دوو سه‌عات و نیو.

ژن: ده‌میکه هیناویانه‌ته‌وه، ده‌نان بخۆ، ئینجا برۆ.

جه‌میل: ناخۆم، نانی چی؟ ئیستا وه‌ختی نان‌خواردنه؟ یان ئیستا وه‌ختی تيجاره‌تکردنه؟

ژن: به‌م ئیواره‌وه‌هخته‌یه‌وا تاریک داهاتوه، کوا دووکان و بازار ماوه؟ پیاوه‌که تيجاره‌ت له‌کوئ ئەکه‌ی؟

جه‌میل: له‌چالی چاوتا تيجاره‌ت‌ئه‌که‌م، بوچی تيجاره‌ت به‌دووکانه‌یان به‌قسه‌کردن و هاتوچوکردن و ئی... له‌شت‌گه‌یشتن و..... بنوو بو خوت. من خۆم که هاتمه‌وه، ده‌رگاکه ئەکه‌مه‌وه... تی‌گه‌یشتی.

ژن: باشه، باشه، وا ئەنووم (ده‌نگی ده‌رگاداخستن) ئۆه‌خوایه، خوایه، خوایه، بیخه‌يته‌سه‌ر پئی راست و گه‌وره‌یی خوت. خوایه بیپاریزه له‌هاورپئی به‌د، له‌کرداری ناشیرین، له‌م رپی پیسه‌لای‌ده، خوایه... ئای، ئای، خوی گه‌وره ئەم ته‌نیاپییه، ئەم ئەشکه‌نجه و سزایه‌هه‌تا‌که‌ی، خوی گه‌وره، خوی گه‌وره.

(ماوه‌بیک ده‌نگی ئیش‌پئ‌کردنی ئوتومییل و رۆیشتنی)

ژن: تاکسییه؟

جهمیل: ئی ... خانمه که فهرموو، فهرموو ئی...؟

سه رکه وه، سه رکه وه.

ژن: تاکسییه؟

جهمیل: تا تا تا ته ته ته کسييه، ئا ته کسييه بۆ سوواریبوونه، فهرموو، فهرموو، فهرموو. (دهنگی رویشتنی ئوتومبیل)

بۆ کوی ئە فهرمووی کچه جوانه که بته م؟

ژن: کچ نیم، لی خوره، لی خوره.

جهمیل: عه فووم که، به لام بۆ کوی لی خورم، خانم؟

ژن: ئی ... بۆ بابولشه رچی.

جهمیل: به سه ر ههردوو چاوه که م، به سه ر ههردوو چاوه که م، ئی... ئایا ئە توانم ناوه که ت بزانم، خانمه که م؟

ژن: چۆن، ناوی منت بۆ چیه؟ ههقت چیه به سه ر ناوی منه وه، کابرا؟

جهمیل: هیچ، هه ر هه زئه که م، هه ر وام هه زکرد، هه ر له به ر هیچ، له به ر هیچ.

ژن: چۆن له به ر هیچ؟ مه عنای هیچ هه یه، مه عنای هه یه؟

جهمیل: (به شله ژاوییه وه) دد ئی، تو بۆچی عاجزه بیت؟ گوايه پرسیارکردن عه ییه؟

ژن: ناوی منت بۆ چیه؟

جهمیل: خۆ گوايه خوانه خواسته ناو پرسین شتیکی تیايه؟

ژن: ناوم سه نییه یه.

جهمیل: ئاوا بلای سه نییه ... سه نییه له سه ناوه هاتووه، ناویکی زۆر جوانه، سه نییه سه ناء، یاخوا به خیری بی، منیش ناوم جه میله.

ژن: ناوی تو م پێ لازم نییه.

جهمیل: باشه منیش نه مه لازم.

ژن: (پیکه نین) تو ئەم نه مه لازمه له کویوه فیرووی؟

جەمیل: باشتەین شت خانمەکه لەم پوژەدا، بلیم سەننیه خان، لەم پوژەدا بۆ ئینسانی عاقل ئەمە لازمە. هەموو کەسیک ئیستا وشەى نەمە لازمی بەسەر دەمیەوه گرتووه.

ژن: وا دیاره قسەخۆش و عاقلی.

جەمیل: نا، نە نە نە مومکینە قسەخۆش بم، بەلام قەت عاقل نەبووم و عاقل نینم، عاقلیش نابم. هەر کەسێ سەننیه خان عاقل بووبی، جگە لەوهی نانیشى دەست ناکەویت و هەموو کەسیک قینیشی لێهەتی، خۆشی بە سیلەوه سەرئەنیتەوه. ناوی عاقل مەهینە، بۆ خاتری خوا. ئەم دنیاى کەربازارە، کەربازارە. لەوه بەولاوه نەمە لازم نەمە لازم!!

ژن: (پیکەنین) لێرەدا دامبەزینە، ئەگەر ئەتوانی.

جەمیل: ئەى نەختیک نەگەرپین سەننیه خان؟

ژن: گەرانی چی، دامبەزینە.

جەمیل: ئی بۆچی؟ کەمیک ئەگەرپین و ئینجا بۆ کوێ ئەلیی ئەتگەیینم.

ژن: تو ئیشت چیبیە؟

جەمیل: (بە شلەژاوییهوه) من ن ن ن، ئی ئی... بازرگانم، بازرگانم.

ژن: نە، بازرگانیکى بێهەیا.

جەمیل: ئەم سەروسیما جوانە، گورگیش ئەکات بە مەر.

ژن: جنسی پیاو مەعنا، هەموو شەیتان و بێوهفا و کەتن بەخەلکەرن.

جەمیل: هەموو وانین. جگە لەوه، من پیم نەوتی من لە نەمە لازمە کانم.

ژن: (پیکەنین) ئیستا بۆ کویم ئەبەى؟

جەمیل: بۆ کامەرانی، با تیر بنوارمە ئەو چاوه پر ئەفسوونانە. با ئیمشەو خۆم بەو قژە ئالتونیهیە بخنکینم. تووخوا ئەگەر دەست بنی بە پووی جوانپەرستیکەوه کە بێناز و دل و دەروونی هەلقراوه.

ژن: تو لە شاعیر و خەیاالی و شتی وا ئەچی، ژنت نییه؟

جەمیل: من، من، ژ.. ژ.. ژن، ژن چی؟ نا، نا، من هەر خۆم و خۆم، کەسم نییه لەم دنیا گەورهیا لە تو زیاتر، تو تو، تو پەیکەری جوانی.

ژن: ئا، من میردم هەیه.

جهمیل: (به سهرسامییه وه) میرد؟ میرد؟ بۆ خاتری خوا وا مهلی. ئینجا ئه و
خواییاوه کتیه که که وتووته ئه م ناز و نیعمه ته وه؟ چۆن دلێ یه ت یه کده قیقه و
یه کئان لیت جیابیتته وه.

ژن: تۆ زۆر به سزمان و ساویلکهیت، بۆچی نیو سهعات له ماله که دا ئه مینیتته وه؟
جهمیل: ئه بی کابرایکی شیت بی.

ژن: ئه لئی ماخولانیه تی، له گه له کارکردن هاته وه، خۆی ئه گورپی و خۆی
جوان ئه کا و سه یاره هه لئه گری و سواری ئو تومبیله که ی ئه بی و به ناو ئه م به غایه یا
پاوی ئافره تی ناو کولانان ئه کا، وه کوو جه نابت ئاوا...

جهمیل: (ورته ورتیکی شله ژانی پیوه دیاره)

ئم ئه و و ... و .. و

ژن: ئه وا تۆ بلین ژنت نییه. به لام ئه و داوین پیسه ...

جهمیل: (شله ژان) گو.. گوایه به دریژایی شه و خه ریکی ئه و پاووشکاره یه.

ژن: که پاویکی باشی کرد. به خۆی و نیچیره که یه وه ئه پوا بۆ مالی هاوړیکانی،
هه تا پوژی حق ئه بیتته وه، پۆکه رئه که ن و ئه خونه وه، به تاییه تی له مالی ئه و
ئافره ته تیا ترویه که ناوی نیرگزه (دهنگی ورته و شله ژانیکی جهمیل) ئاخ دهستم
بکه وتایه و بمدیایه ...

جهمیل: نیرگز، نیرگز، نیرگز...

ژن: ئا، نیرگز، ئه وه بۆ وا شله ژای؟ تۆ نیرگز ئه ناسیت؟

جهمیل: نا. ناوه لالا، من نه نیرگز ئه ناسم و نه که سی تر، که س ناسم، هه روا
بیستومه، نیرگز.

ژن: به یانیش که هاته وه، خومار، له ش تیکشکاو، پیاله یی چا ئه خواته وه یان
نایخواته وه و ئه پوا.

جهمیل: ئینجا ئه ی چۆن تۆ بدهنگ ئه بی له مه؟

ژن: قسه کردن فایده ی نه بوو، گریان و له خۆدان پوولیکی نه هیتا. له دواییا
دهستی کرد به لیدانم.

جهمیل: ئه ی دهستی شکی، ئاوا، نه تیجه؟

ژن: نه تیجه، ئه وهیه که ئه بیینی، ئه وهی من به پاشماوهی خه لقی بگوریتته وه، من به که ری ئه گورمه وه.

جه میل: جوانه، جوانه، جوانه، راسته، زور راسته.

ژن: چاوه پروانی چیی بم! که پیاوی ژنی بهم حاله به چی هیشته، ئاوری لی نه دایه وه و خیا نه تی له گه لا کرد، له نه تیجه دا چی ئه کا؟ ها؟ ئه وه، بۆ وا شله ژایت؟ بۆ وا په شوکایت؟

جه میل: بۆ، بۆ... (ورته ورتی شله ژاوی)

ژن: بۆ زه رده ه لگه پرای، بۆ؟ بۆ؟

جه میل: لوتفه ن لیره دا دابه زه، من، من نه خو شم، نه خوش، نه خوش که وتم. دابه زه خیرا، ئه بی برۆمه وه، ئه بی برۆمه وه، خوا حافیز، خوات له گه ل...

ژن: باشه وا دائه به زم.

(پشوووی مؤسیقا)

جه میل: ئی، فهرموو، فهرموو (له ده رگادان)

(دوو که س دینه ژووره وه و ئه لاین سه لامونه له یکوم) عه لیکوم سه لام، فهرموون دانیشن، به خیر بیین. ئاده ی شه فیق بلی دوو لوری شه کر باربکه ن بۆ هه له بجه، ئی کاک ئه حمه د)

ئه حمه د: ئه مه وائه بی، نیرگز هه راسانی کردین، ئه وه چوار رۆژه له کوئی؟

جه میل: نیرگز بۆچی هه راسانی کردوون؟

ئه حمه د: ئی قوربان، ئه لی نه بیینم شیت ئه بم. هه لسه با برۆین، هه سته له به هه شت پرا کردو.

جه میل: جاری نیرگز شیت ئه بی یان هار، ئه وه هیچ نه وه کاریکی به منه وه نییه، خوی ئه کرد مناله وردکه چه پله یان لی ئه کوتا. جگه له وهش، ئه وه به هه شته ی ئیوه هه رگیز به م دۆزه خه ی خۆم ناگورمه وه. جاریکی تریش لوتفه ن باسی ئه وه پاشماوه ی خه لقه پیسه لای من مه که ن. شه ونخوونی، قوما، خوار دنه وه، هه رسیکی ته لاق دران، ته لاق درانیک به هیچ مه زه بیک چاک نه کریتته وه. تی ئه گه ن یان نا؟

ئه حمه د: ئه مه مه عنای چی، جه میل؟ شیت بووی، جه میل؟

جهمیل: ئیستا من شیت نه بووم، ئیوه خوتان به خورایی شیت کردووه، به دهستی
ئه نقهست مالی خوتان ویران ئه کهن، ئابرووی خوتان ئه بهن.

ئه حمهد: ئه وه ئه لئی چی؟ تو زور گورای، چیه ئه وه؟

جهمیل: بی گومان گورام. جاری که میک گویم لی بگرن، ئینجا تو وره بین. ئه ری
کاک ئه حمهد، توش کاک نووری، ئه تانه وی قسه بکه م یان نا؟

ئه حمهد: به لی، فه رموو.

نووری: به لی، فه رموو.

جهمیل: به کورتی من توبه م کردووه، ئه وی توبه شی پی کردم ئافره تیکی
خراپکراو بوو، نه ک مه لایه کی دوانزه عیلم یا فه یله سووفیک.

ئه حمهد: ده قسه بکه، بزانی چیه؟

جهمیل: وه کوو عادهت و پیشه ی هرسیکمان و ئه مسالی هرسیکمان له وانه ی
پاره دارن، سواری ئوتومبیله که م بووم و دهستم کرد به راوشکار له سه ر جاده ی ره شید.

ئه حمهد: ئی، ئی.

جهمیل: ئافره تیکی زور جوانم راو کرد. له دواییا بوم دهرکه وت که ژنی پیاویکه
له و پیاوانه ی که له ناو کومه لا زور به شه ره ف ناسراوه.

ئه حمهد: کئییه؟ ئاده ی ناوی بلی؟

جهمیل: ناو نالیم. قسه شم پی مه برن، ژنی یه کیک بوو له وانه ی راوی ژن ئه کهن. ژنی
کابرایکی بی غیره تی وه کوو ئیمه بوو، که ژنه کانیا ن به جی ئه هیلن و هه تا رۆژ ئه بیته وه
له باوه شی خوار دنه وه و قوما ر و ئافره تی پاشماوه ی خه لقییا ئه میننه وه.

ئه حمهد: ئه م قسه قورانه مه عنای چی؟ ئه وه تو ی خه له تاندووه، میرم. ژنی
ئینسانی به غیره ت شتی وا ناکا.

جهمیل: من زانیم ژنی کئییه و بوم ساغ بووه وه به ته واوی.

ئه حمهد: باشه ناوه که ی بلی؟

جهمیل: نایلیم، به لام ئه وه باش بزانی که ئه و ریگا چه وته ئیمه له سه ری ئه رۆین،
شتیکی باش نییه بو خوشمان و بو....

جهمیل: وای دابننن ئا له م دهقیقه یه دا خوانه خواسته عائیله کانمان له گه ل کابرایکیا بن..

ئەحمەد: چى، تۇ نايى نەختى شەرم بىكەي؟ ئەم قسانە چىيە!

نوورى: ئەو شىت بووى، كورە جەمىل؟

جەمىل: نا هېشتا شىت نەبووم، بەلام كە ئەو ژنەم دى، ھەموو شتىك لە بەرچاوما تارىك بوو، پامكردهوہ مالئى، تۇبەم كورد. وازم لە ھەموو شتىك هېنا، لە رېئى ئەوہيا پوژئى لە پوژان - خوانە خواستە - نەك ئەوہم....

ئەحمەد: ئەلئى چى بۇ خاترى خوا؟ چۆن؟ بى دەنگ بە، تەواوى نەكەي. بە نامووسم نەك كابرانىك لەوانە، سى سەد كابرا ئەكوژم....

نوورى: بە شەرەقم من مليونىك ھەلئەدېم، مەسەلە عەرز و نامووسە.

جەمىل: دە عەرز و نامووسى خەلقى بپارىزن، تا خەلقى بەلای عەرز و نامووستان دا نەيەت. تۇبەبىكەن لە كردارى پىس، ھەر كەسە ناگای لە خۇى و مال و منالى بيت، تەعەداش نەكاتە سەر خەلكى، بۇ ئەوہى نە ئابرووى بچى و نە كەس بكوژئى و نە بىكوژنەوہ. تۇبەكردن، راست بەرئى داروئىشتن، چاكەكردن، نزيكمان ئەخەنەوہ لە ئىنسانىيەت....

ئەحمەد: بەراستى ئەم ئافرەتە دەرسىكى فېر كرىن، نيوہى واعيز و مەلاكانى دنيا نەيانئەتوانى ئەوہندە كارمان تى بىكەن.

نوورى: بە نامووسم ئىتر لە مالەوہ نايەمە دەرەوہ.

جەمىل: كەواتە تۇبەبى لە سى كوچكەي بىئەخلاقىي قومار و خواردنەوہ و داوئىن پىسى، تۇبەبى لە سى كوچكەي بىئەخلاقىي قومار و خواردنەوہ و داوئىن پىسى. مردن بۇ ھەرسىكيان، مردن بۇ خراپە و بۇ خراپەكەران. تۇبەبى، تۇبەبى نەسووح لەگەلما بلئىنەوہ: تۇبەبى، تۇبەبى نەسووح.

(مۆسىقا)

(تەواو)

حاجی قادری کوئی *

(نیوان ۱۹۵۰-۱۹۵۵؟)

ئەحمەد: فاتم، فاتم، ئەو چ دەکە، سەلامەت بی؟
فاتم: ئەو چتە ھەند قسان دەکە؟ (بە ئازارەوہ)
ئەحمەد: ئەو دەگریە؟ فاتم چ رووی دایە، لۆ دەگری؟
فاتم: ناگریەم، ئەتۆ چتە وە کاری ژنانەوہ؟ ھەرۆ ئایشیلە ی مامانی گازکە.
ئەحمەد: ھەر ئیستا دەچم. ئایشیلە داخۆ لە مالا یان لە کانی؟
فاتم: ئەمن چووسوانم لە کویندەرییە؟ لۆ ھیندە قسان دەکە ئەحمەد، دە ھەرۆ،
زوو بە زوو، ئەوا دەمرم.

ئەحمەد: ئەوا دەپۆم، دەپۆم... پلکە ئایش، ھۆ پلکە ئایش؟

(دەنگی گریە ی منال)

ئەحمەد: کیژە یان کور، حورمی؟

فاتم: ئەمن چوسوانم، پلکە ئایش نەھات؟

ئەحمەد: وا ھات، پلکە ئایش؟

ئایشی: (لە دوورەوہ) وا ھات، ئەوا تیم.

ئەحمەد: وە کەلاموللا کورە، فاتم کورە وە قورحان.

چیرۆکیژ: بەم جۆرە لە سالی ۱۸۱۵، سەد و سونو سال لەمەوبەر، لە دئی
گورقەرەج نزیك کوئی، ئەستیرە ی گەشی پرشنگدار، شاعیری بەناویانگی
نیشتمانپەرور، حاجی قادری کوئی ھاتە دنیاوہ، بۆ ئەوہی بییتە پیشرەو و ری پیشانی
خەلقى بدا، بۆ ئەوہی بییتە مۆم بسووتی لە ریی روونکردنەوہی ریی تاریکا....

* کەمال رەئوف محەممەد، ھونەری درامای رادیویی کوردی، ۱۹۸۸-۵۰۶.
جینگە ی گوتتە، دەوری ئاکتەرەکان نیشانەنەکراوہ کە کئ و کئ بە پئی چیرۆکە کە دەینوین.
پاستییە کەیشی بە دەفتەرە کەوہ دیارە دوا لاپەرە ی دراوہ و لئ کراوہ تەوہ، بۆییکا وئ دەچی
دابەش کردنی دەورەکان لە ئەو پەرەیدە دا بووبی و لە دەست چوو. (ک.ر.)

(پشووئی مۆسیقا)

فاتم: خودایه ئهتوی بی شهریک، ئهتوی دالدهی داموان، ئهوا میردم مرد. قادرم
گه یانده ههفت سالان، به برسیتی، به رهنجه رۆیی، گوندی گورقه رهجم وهجی هیشته،
هاتمه شاری کو، له مزگهفتی موفتی خویندی و قورحانی خهتم کرد. مه لا ئهحمه دی
ئومه رگوبه نی فییری فهقیایه تیی کرد، ئهویستاش له تهک مه لا هه بدوللای رۆیشتن لۆ
فهقیایه تی... دهترسم بمرم پیش وهی به مه لایه تی بیییم، دهترسم دیارئاخر بین... خودایه
ئاگات له قادری بیت، هه ئهتویم قادر و کهریم...

(مۆسیقایه کی جیاوان)

قادر: عه بدوللا ئیستا ئیمه له کۆینده رییینه؟
عه بدوللا: واین له لاجان. دواي ئه وهی خوشناو و ههولیر، سهردهشت و سابلاغ،
شنۆ و سولهیمانی و کهرکو کمان دیت، وا ئیستاش نسیب هیناینیه لاجان....

قادر: با هه رۆینه مزگهفتی.

عه بدوللا: جیی فهقیان مزگهفت یان دیواخانانه.

قادر: دیواخان، برا جیی ریاکارانه و مزگهوت بی منه ته، چونکه مالی خودایه و
لۆ عیبادهت ته رخان کرایه.

عه بدوللا: به لئ، که ئینسان ئه چیه ناو مزگهوت وه و به راستی ناوی خوی تیا
بهینی و پوووی دلئ تی بکا، ئه که ویته عالمیکی حهقیقه تی بی ریا و بی درۆوه.

قادر: بانیی نۆ تاقی قوبهیی بیستوون

که عبهیه کی بۆ مه کرده راهنموون

قاسیدی په یغامی فرموو "من بنی مسجدا"

بینی له بیتا کما

یه عنی هه مالی کرایی بۆ خوا

که عبهیی عولیایه بۆ زیکر و دوعا

عه بدوللا: وا گه یشتین، پیش که وه.

قادر: ئەستەغفیروللا، ئەتۆ پیش دەکه ویت.

عەبدوللا: ئەسسە لامونعە لەیکم.

جەماعەت: عەلەیکوموسسە لام وە رحمە توللا وە بەرە کاتوھوو

قادر: ئەسسە لامونعە لەیکوم.

جەماعەت: وە عەلەیکوموسسە لام، بە خیربەین فەقی، بە خیربەین فەقی...

عەبدوللا: پیش ئەوہی جەماعەت پرسیارمان لی بکەن، دەلیتین کە ئەمن عەبدوللا جەلی زادەمە و ئەمیش فەقی قادری کورپی ئەحمەدی یە و ھەردوو کمان فەقیینە و خەلقى شاری کۆ.

جەماعەت: وە خیربەین، فەرتان ھاورد، وە بانێ سەر.

قادر: پیش ئەوہی بێننە ئێرە، ھەولێر، خۆشناوەتی، کەرکوک، سولەیمانی، سەردەشت و سابلاخ و شێق چووین. چاومان بە براکانمان کەوتوو و لە حال و ئەحوالی دین و دنیایان شارەزابووینە. کار و پیشەیی ئێمە ھیدایەتی راستی پێی خوداوەندی باری تەعالایە، پێی راست و باش پیشانی بەشەر دەدەین.

جەماعەت: قسەتان وە جێتە، ئەمسالتان زیادین.

عەبدوللا: قادری برامان کە مەشھوورە بە حاجی قادر، شاعیرە.

جەماعەت: فەقی قادر حەجی کردووہ؟

عەبدوللا: نەخیر، کونییە شیعری حاجییە و لە مانگی حاجییانی موبارە کدا لەدایک بووہ.

جەماعەت: حاجی چەند شیعری کمان بۆ ئەخوینیتەوہ؟

عەبدوللا (بە لەسەر خۆیی): دەی خیراکە چەند شیعریک بخوونە، تا قەدرمان زیاتر بگرن..

قادر: ئەمن شیعەر لۆ قەدرگرتن و پیاپی و ... پووالەت نالییم. شیعەر دەلییم لۆ فیکر کردنەوہ و پیشخستنیان.

عەبدوللا: دە خیراکە، چیت کرد؟

قادر: کتیب و دەفتەر و تەئریخ و قاقەز

بە کوردی گەر بنووسرایە زەمانی

مهلا و زانا وو پير و پادشامان
 هه تا مه حشهر دهما ناوونيشانى
 هه مووتان ببه بيك ته عليم و نووسين
 وه يهك بهرگ و زمان و رهسم و ئايين
 حاجى كه سيكه بئ كهس بو ئيوه قورده پيوئ
 گوئي لئ دهگرن زهريفه، نايكهن به لا له خوٲان

ئيمهش دهمرين دهبينه خاكي سه ره پئ
 ئەم رۆژ و شه وه ته نوورى سوبحى دهگرئ^١
 دهسگا و دوكانى شارهكان داده نرئ
 ئەميان دهفرۆشيت و ئەوى تر دهكرئ
 ئەم باوكى مردووه، يهخهئ داده پئ
 ئەو بووكى نووى^٢ ههيه، كهواى بو دهبرئ
 پهيوهسته فهلهك ئاشهكى^٣ و اى ناوه ته وه
 بو هارڊنى ئيمه چ عهجايب دهگه پئ
 لادئيبش رهزى ئاوده دات و وهردى دهبرئ
 حهيوانه دهزئ، سهگ دهوه پئ، كهر دهزه پئ
 لوقمان له مه دا شوانه گه^٤ خوئ بكوژئ
 گاوانه فهلاتوون له غه ما^٥ گه ر بدريئ

^١ رهفبق چالاك، ئەم نيوه ديڤهئ وا نووسيوه: رۆژ و شهو ته نوورى سبهينئ دهگه پئ. كهلك

وهرگيراوه له ديوانى حاجى قادري كوئى، چاپى سالى ١٩٨٦. (ك.ر.)

^٢ چالاك: دهزگائى نووسيوه. (ك.ر.)

^٣ چالاك: نوئى نووسيوه. (ك.ر.)

^٤ چالاك: بيويستهئى نووسيوه. (ك.ر.)

^٥ چالاك ئاشيكي نووسيوه. (ك.ر.)

ئەم دەستە كە چوو دەستەيىكى تازەيە^۱ دى
 مەعلووم نەبوو ئەم كەشمەكەشە كەى دەپرى
 عالەم ھەموو مردن لە غەمى زانىنى
 ئەم حىكمەتەيان نەزانى ھىچ لى مەگەرى
 جەماعەت: بڑى بويژ، بڑى حاجى قادر.
 قادر:

حەق تەعالا واقىفى ئەحوالە،
 خالىسەن ئەللایە تەرقىمى ئەمە
 وەرنى ئەم دونىايە نەفسى نەفسىيە
 گەر لەبەر ئىوہ نەبى، باكم چىيە؟
 من لە توفانا بەرى خۆم دەردەكەم
 وا مەزانە دامەنى خۆم تەردەكەم
 ئىستە ھەرچىم پى بلىن، عەيى نىيە
 چونكە ئىنسان عىلمى غەيى پى نىيە
 گەر لە سەحرا مەلا نەمردايە
 گورگەشىن با كەرى بخواردايە
 شىرى دروندى وەك لەناو بىشە نەما
 گورگ و مام پىوى دىنە رەقس و سەما

پۆستەمى مازەندەران ئەو وەختە دەستى بردەوہ
 ھاتە پى دىوى سپى، ئازانە دەستى كردهوہ
 ھەر كەسىكى دايە بەر شەق زالى دونىايى دەنى
 گۆى لە مەيدانى جەوانمەردانى عوقبا بردەوہ

^۱ راستەكەى لە ديوانى حاجى قادرى كۆبىيەوہ وەرگىراوہ و ھەلەكان دووبارە نانوسىنەوہ. (ك.پ.)

داستانی هیجری من شەرحی بە نووسین ناکرئ
 پیت دەلیم چۆنە، ئەگەر چاوم بە چاوت کەوتەو
 ئاهی من سوورە، چیا وەک لۆکە هەلاجی دەکا
 عوقدەیی زولفی گریی موویینە با نایکاتەو
 هەر کە بیستم پێم دەلی: حاجی سەگی دەرگانه
 من لە ترسی گورگی بەدکارم کەری خۆم بەستەو

لە گوئی گا نوستوون هەرچەندە شیرن
 وەکی کە رویشکی چاوانزا وو کویرن
 ئەوی ئەعلایه، سەردەستە ی شکاره
 ئەوی ئەدنایه، بەستە ی زولفی یاره
 ئەوی ئازایه، شانامه دەخوینی
 ئەوی مسکینە، گەنم و جو دەچینی
 ئەمانه بی شوعوور و گیزووین
 موتیعی لۆتی، خویری و هەرزە بیژن
 بوچی فەرموویەتی نەبیی ئەمین:
 "اطلب العلم ولو بالصین!!"
 نیر و می لەم حەدیسە فەرقی نییه
 گەر مەلا نەهی فەرموو، دینی نییه
 جەماعەت: یا خودا هەر خۆش بیت، سفرەیان لە بو پابخەن.
 (پشووینی مۆسیقا)

عەبدوللا: پێخەف و بالیفیکی گەرم و نەرمە. ئەگەر لە مزگەفت بخەفتینایه،
 پەڕیشان دەبووین.

قادر: قەرەنی ئاغا پیاویکی باش و میوان راگر و سەخییە.

عەبدوللا: ئەو مەدحەى لۆ خاترى گۆرییە.

قادر: بەراستی گۆرئ و گولە و لاجانى گشت رازندوووتەو، خودا بیپاریزیت و حەیا و حیشمەتی کاکی زیاتریت.

عەبدوللا: قادر توو خودای دلت نەچوویتی؟

قادر: پر بەدل خۆشم دەویت. خۆشەویستی مە وەکوو مەم و زین و شیرین و فەرهادە.

عەبدوللا: توو خودای هیچت لۆ نەگوتوو؟

قادر:

مەه و میهری بە غارەت دا، بە شوعلەى شەمعی رۆخساری

گولستانیش بە یەغما چوو، لە تەنگی غونچەیی زاری

لە نەشئەى دیدەیی مەستی، هەموو مەیخانە وێران

هەموو کەس بەستە زوننار لە سەودای زولفی تاتاری

دل و جان و رەوان و تەن، وەکوو ئیمان و دینی من

فیدای رۆخساری گولناری، نیساری زولفی تەرپاری

شوعاع و شەعشەى میهری، ئەشیعە و میشعەلى بەدری

لە سایەى پرتەوی رۆوتە - بە قوربان - نووری یان ناری

دەخیل، ئەى چاوی جادووگەر، بفرموو مەردومان یەكسەر

دەلین خەوتوویی بیداری، دەلین مەخموری هۆشیاری

بپرسە حاجی تۆ جارئ لە زولف و پەرچەمی خواری

بلی؛ گەر تارى بۆچ ماری؟ بلی: گەر ماری بۆچ تارى؟

ئومیدی وەصلی تۆم زانی، نیشانەى بی نیشانی بوو

ئەوہى ئیمەى فریب دا ئیلتیقاتی سەر زمانى بوو

لەسەر تۆرئ رۆخت مووسا کە فیرعەونى خەتى لادا

لە سیرپرى زارى تۆی پرسى، جەوابى "لن ترانى" بوو

ئەگەر مووسا وو دارا بی، لە دنیا بەرەوەر نابى

دهزانی مهنسه بی ههردوو؛ شوانی و ئاشهوانی بوو
 له سایه ی لئو و دندانێ له بهرچاوم نه ما شانی
 ئه گهر له علی یه مانی بوو، وه گهر ئه لماسی کانی بوو
 مه گهر بیستوو یه تی خه تته له نئو چاهی زه نه خدانت
 ئه سیری یووسفه، بۆیه نزوولی کاروانی بوو
 ئه وی تو هه تبوو من نه مبوو، قه رار و سه بر و عیززه ت بوو
 ئه وی من هه مبوو تو نه تبوو، وه فا وو میهره بانی بوو
 عه بدوللا: به راستی حاجی شیعره کانی جوان و به رزن. وا دیاره سه رچاوه ی ئیلهامی
 شیعرته به جوړیکی وا هه لده قولی، تا ده گه ی نه وه شاره که ی کو، لافاوی ده مانبات.
 قادر: لافاوی شیعر و بیرو باوه ری جوان، نه فسی به شه ر، دنیا ی پرله خه ته ر،
 پاک ده کاته وه.

عه بدوللا: بزانه گشت شیعره کانت تا ئیستای هه ر غه زه لن؟
 قادر:

که شه ی تان تا قی میحرابی برۆی تو ی دی، گو تی یاره ب
 له سو جده ی حه زره تی ئاده م، سه ری خو م بو چی بادا وه؟!
 به غه ی ره ز با سی ئه و زا ره مو هیممه ده رکی ئه و زا ره
 ئه وی بیستوو مه بیستوو مه، ئه وی دیتوو مه دامنا وه
 چ سه ییادی که سه ییادی بو وه سه ییادی ئوستادی
 چ هه سته کردوو هه سته چ باز یبه ست و وه سته وه
 وه ره ره به ی د ل و چاوم، به هه شته ی رو به ی مه سکونه
 هه تا د ل حه زده کا باغه، هه تا چا و برده کا ئا وه
 نیه ایه ت بمکوژن، وه ل لا له ما چی لیوی خو ش نا بم
 ئه وی خوا حه زنه کا نا بی، ئه وی قه وما وه قه وما وه
 عه بدوللا: قسه ی در ی بی وینه، له سه ر ده سته ی ن، بینوینه.
 سه بی نی ری ده گرینه به ر، ده گه ری نی نه وه بو ولات

قادر: ئېرە و ئەوئ گشتى ولاتە. لە ھەر كۆيىھە كى بىم، ھەست بە غەربايەتى
ناكەم. سبەى بگەريئىنەوہ؟

عەبدوللا: دەگەريئىنەوہ، ئەمن تەواو تاھەتم چووہ.

(پشووئى مۇسقىقا)

قادر: ... دل بەندە دەست بەدى سەبا ھەستە مەلەرزە.

(عەبدوللا لەدەرگادەدات)

قادر: كئىھە؟ لۆ نايەیتە ژووئى؟

عەبدوللا: ئەوہ خەرىكى چ بووى؟ ئەوا ھەموو شارى كۆ لە ئەتوو، لە كەيفى
جوانرۆئى ھەلستاون.

قادر: مەلئى، ھەموو شارى كۆ؟ بلئى ساختەچىيەكان. ئەوانەى لەبەريان گرانە
حەقىقەت بلابوويئەوہ. ئەوانەى دىنى پاكى خودايان كرديتە بازرگانى و تىجارەتكردن،
كى سەركردەى وانە.

عەبدوللا: شىخ نەبى. نازانىت؟ شىخ نەبى ھەموو ئاغاكانىشى ھەلگىرايتەوہ لە
ئەتق و لە كەيفى.

قادر: باشە، كەيفى بۆ؟

عەبدوللا: چونكە كەيفى و ھەيبەتى ئايشووكى دلخوازى يەكدىن و
سەروسەودايان لە ھەموو كۆيە بلابووئىتەوہ.

قادر: ئىستا ئەمنىش قەسىدەكەى لۆ گولەم نووسىيە، تەواوكرد.

عەبدوللا: لۆمى بخوونەوہ.

قادر:

ئەم خەيمە كە شەمسىيەى شاھەنشەھى ئەرزە

تا چادرى نىلووفەرى سەرتەپلەكى بەرزە

ئەتنابى وەكوو توولئى ئەمەل لاموتەناھى

ئەوتادى وەكوو كئوى ئوحد مەركەى فەيزە

سەقى وەكوو گەردوونە، شكافى وەكوو ئەنجوم

په رده‌ی وه‌کوو ئه‌دواری سه‌ما ئه‌تله‌سی سه‌وزه
 هه‌روه‌ک ئه‌لیفی جانه ستوونی له سکون‌دا
 نه‌ک تابعی غه‌یره موته‌حه‌رپړیک وه‌کوو هه‌مزه
 وه‌سفی چ بکه‌م؟ نیوه‌نی گول، دامه‌نی سونبول
 شایسته سه‌ناخوانی بکه‌م هه‌ر وه‌کوو فه‌رزه
 مه‌ئزوونی ئه‌وه‌نده وه‌کوو ئاهم به نه‌زاکه‌ت^۱
 لاده‌ی سه‌ری زولفی نه‌وه‌کوو بیخه‌یه له‌رزه
 لای ژووری سه‌مه‌ن، نیوه‌نی گول، دامه‌نی سونبول
 له‌و سووره‌ت و مه‌عنايه که سه‌د جه‌ننه‌تی له‌غزه
 ئه‌وسافی وه‌کوو خه‌تتی دو زولفی به‌چه‌پ و راست
 وه‌ک ماری موته‌له‌سه‌م که ته‌لیسمی سه‌ری که‌نزه
 هه‌ر لیږه هه‌تا ده‌شتی به‌هه‌شت‌تایینی لاجان
 ئاهيسته برؤ، نه‌ک وه‌کوو دیوانه‌یی هه‌رزه
 تا داخلی خه‌لوه‌ت ده‌بی، ئه‌مجا به‌وه‌کاله‌ت
 خاکی قه‌ده‌می ماچ‌بکه به‌م ته‌زوه که ته‌رزه
 ئه‌و نه‌وعه گوله هه‌لده‌که‌وی سالی له‌قه‌رني
 نه‌ک وه‌ک گولی بازاپییه هه‌ر ساله که سه‌وزه
 فیلجومه وه‌کوو خالی روخی دولبه‌ری حاجی
 دل په‌سته، ده‌سا بادی سه‌با هه‌سته مه‌له‌رزه

ئه‌گه‌ر لیږانه مه‌قسوودت، بفه‌رموو
 وه‌گه‌ر قه‌تله مه‌رامت، ها ده‌سا زوو
 له‌رپی خوا مه‌یکه ته‌حسیلداري ئی‌مه

^۱ ئه‌م شیعراڼه له مه‌تنی دراما‌که‌دا پاش‌وپیښن و له دیوانه‌که‌وه وشه راسته‌کانمان داناوه. (ک.ر.)

رَه قییبی کافر و بی دین و به دخوو
 شه و رَوژئی ده برژیم وه ده قرچیم
 به سووتن ئیکتیفاناکه م وه کوو موو
 گه لایژه گه لایژئی دوو چاوت
 دره وشاوه، سه روو پشم سپی بوو
 که خوئیان خسته به حری ئه شکی خوینین،
 دل و جان بو ته وافی خالی هیندوو
 به قه ولی تاجری ده ریایی ئه خبار:
 دلی دیوانه تی چوو، روو حی ده رچوو
 عه بدوللا: ئاخر حه ساده تی ئه و شیعرانه یه و راستیی قسه و باست، بویه هه موو
 لایهک لیت هه لساونه سه ریچ، ئیسته ته دبیریک بکه حاجی.
 قادر: ته گبیری چی بکه م، ده توانم به تک و ته نیا چیان له گه ل بکه م!
 عه بدوللا: که یفی له دوینی شه وه وه مه جبوور بووه شاری کو به جی بهیلی.
 قادر: که یفی روئی؟ بو کوئی چوو؟
 عه بدوللا: بو مولکی خوا، که لیره جیی نه بیتته وه، چی بکات؟ ده لین ری هی ولیری
 گرتووه.

قادر: له دوای که یفی ئه منیش نامینم.
 مه ماتم حه یاته، حه یاتم مه مات
 که لیم تونده بی ئه و ده می ئیلتیفات
 له بی نازهنینی به خه تیی جهلی:
 له ئیرانه وهی گرتووه تا هیرات
 عومه رگومبه تی له ززه تی داته پی
 ته که لتووی شکا زینی ئه سپی حه یات
 ته ماعم بوو دونیا وو عوقبا بخوم:
 ئه مم چوو له ده ست و ئه وم بو نه هات

له غوربهت به شاهى له بيراناكرى
زهمانى جوانى و يادى ولات
له قوشخانهوه تا دهى ئيچقه لا
له بايزئاغوه تا مهحلهه قهلات
هموو خزمى خو من، دهزانم دهلین:
له بى حورمه تيمان بوو حاجى ههلات

ئه من مهلا عه بدوللا شوين كه يفى دهكه وم. شارى كو به جى دههيلم بو ئه وانهى
گورگن و پيستی مهريان له بهر كردوه. هموو ئينسانىكى دانا دهر به دهره.

عه بدوللا: ئه وانهى له كاروبارى ژيان دا سه رپوشته يان گرتوته دهست، رى
تيكدهدن و پيشرهوى مهردووم نين؛ ئه گينا چون دوو تيگه يشتووى راستى
وهكوو تو و كه يفى، ده بى نهحه وي نهوه و بكه ونه باوه شى غه ريببیه وه؟

قادر: ئيمه ئهوى توانيمان، كردمان. هه رچيبه كمان به باش زانى، گوتمان. چووين
به گز بت و بنپه رسته كان دا. ئينجا ماوه ته وه سه ر ئيوه. به دوعا شاره كهى كو، به
دوعا مهلا عه بدوللاى جهلى زاده. به دوعا بو غه ريببى، بو دهر وي شى، بو گه رانى
دنياى گوره له رى حه قيقه ته په رستى دا.

(پشووى مؤسقا)

قادر: براله، كه يفى، وا دياره ئه مړو كه زور به كه يفى.

كه يفى: حاجى له پاش ئه وه هموو ريگه دوورود ريژه، دواى ئه وه هموو هيلاكيبه،
شارى ئه سته موول، باله خانهى بنه مالهى به درخان پاشامان بوو به مه لبه ند، ياخوا
هه رگيز نوشوستى نه هينن.

قادر: من بووم به ماموستاى منداله كانى به درخان پاشا.

كه يفى: خو شى له خو ت. ئه منيشى داخيلى حقوق كرد. پشت به خوا لي ره زه مان
به ده ممانه وه پى ده كه نى.

قادر: سالى ۱۸۵۴هـ، هه ر منم ئسته واري سى عيسا، بى ژن و مال و بى كور و مه ئوا.

که‌یفی: ئیمه‌ی دهر‌به‌دەر، ئه‌و که‌سانه‌ی خویان بۆ خوشکردنی دنیا
 ته‌رخان‌کردوه، پتو‌یستیان به‌ ژن و منال‌نییه، برا.
 قادر: خویندن و دنیا‌ی ئیره، جو‌ریکی‌تره‌ له‌ گه‌ل و لاتا.
 که‌یفی: به‌لئ، نزیکه‌ له‌ ئه‌وروپاوه و ئه‌وروپاش له‌ خه‌وی غه‌قله‌ت هه‌لساوه.
 قادر: ئه‌وه بۆ کو‌ی دهر‌و‌ی، که‌یفی؟
 که‌یفی: کار‌یکی گه‌وره‌ وا به‌سه‌ر شانمه‌وه، پتو‌یسته‌ ته‌واوی‌بکه‌م.
 قادر: زوو بیته‌وه برا، ئه‌گه‌ر بنه‌ماله‌ی به‌درخان‌پاشا و تو‌ نه‌بیت، له‌م
 غه‌ریبیه‌دا هه‌رگیز هه‌لناکه‌م.

گوتم به‌ به‌ختی خه‌والوو، به‌سه‌ ئه‌توو بی خودا
 له‌ خه‌و هه‌لسته‌ زه‌مانئ، بچینه‌ ئه‌ولا
 گو‌ره‌ی به‌هارییه، ئیستیکه‌ شاخ و داخی و لات
 پره‌ له‌ لاله‌ وو نه‌سرین و نه‌رگسی شه‌هلا
 له‌ گرمه‌گرمی سه‌حاب و له‌ هاژهبی باران
 چیا‌یه پر له‌ هه‌را وو نواله‌ پر له‌ سه‌دا
 پره‌ له‌ سه‌یل و له‌ گولاو و کانی، پرووی زه‌مین
 پره‌ له‌ به‌رق و بریقه‌ی برووسکه‌ی جه‌ووی سه‌ما
 شکوفه‌ دره‌می شاباشی بایی وه‌عه‌ده‌ ده‌کا
 له‌ شه‌وقی مه‌قده‌می خه‌ملیوه‌ دار و به‌ردی چیا
 پیاله‌یی زه‌ری نه‌رگس له‌سه‌ر که‌فی سیمین
 پره‌ له‌ شه‌بنمی وه‌ک دو‌رر و لوئلوئی لالا
 گو‌لئیش به‌ په‌نجه‌یی فه‌یرووزه‌ جامی یاقووتی
 له‌ بۆ نیناری موه‌ه‌ییایه‌ پر له‌ زه‌ر‌ری ته‌لا
 له‌ شادی وه‌ک سه‌فی شایی، له‌ کتو و که‌ژ ئه‌زه‌ار
 هه‌ژا به‌ خه‌لعه‌تی گو‌لگوون و که‌وته‌ ره‌قس و سه‌ما
 چه‌مه‌ن له‌ لاله‌ میسالی خه‌تی روخی دو‌لبه‌ر

سیاھ چادری لی بوته خالی سهر گونا
 لهکن بنه وشه وو خاو و هه لال و به بیوونی
 هه لالی پیسته بی خاوه عه بیر و موشکی خه تا
 چیا له ته و قه سه ری دارژاوه تا که مه ری
 چو زولفی سونبولی دهره هم، چو په رچه می به رها
 به جو شنی ناگری گولناری کانی هه لده قولی
 میسالی دیده بی وامیق له حه سره تی عه زرا
 قه لاتی زیوی پروخواوه، هه رهس به توپی نه سیم
 سوپاهی لاله وو گول، چادری له جی هه لدا
 له گوله سیننی که قاز و مراوی دین و ده چن
 نه زیری ماه و ستارهن له قولزومی مینا
 شنه ی نه سیمه سه دای ئاوی سافی سهر قه لبه ز
 به ورشه ورشی گیا، شه نگی بی بووه شه یدا
 خرینگ و هوپی قولینگ قه تاره ی سی له سهران
 ده یت و که و ده فریت و شه هین چریکه ده کا
 له پیره پیر و له سمکولی پیره گاکوی
 ده لرزی گاوی زه مین و ده ترسی گاوی سه ما
 له دنگ و دووکه لی شینی تفه نگی نیچیره وان
 میسالی سونبولی زولفی که تیک بچی به سه با
 چیا یه شیخ و که وای سه وزه، میزه ری به فره
 سیواکی چو وزه ره پیواسه، ته یله سانی گه لا
 چه مه ن له لاله وو ره یحان و نه سته رهن ئیمرو
 سوپیهر و سویح و شه وه و ئافتابی وهختی زوحا
 چنار و عه رعه ره ده فزه ن، هه زاره نه غمه سورای
 گیاشی زاگیره ته سبیحی شه بنمی له ملا

له ژووری میځه‌لی هه‌وره، له ژیری میځه‌لی مه‌پ
 شه‌بیهی گولشه‌نی خه‌زرایه تووده‌یی غه‌برا
 له کیو و که‌ژ که سه‌ر ئیواره دیته‌وه مال‌ات
 له ده‌وری چادری ساحییی مه‌وجی دا، وه‌ستا
 له حیل‌ه‌حیلی که‌حیل و له باره‌باری مه‌پ‌ان
 له ده‌نگی قو‌په‌یی گاجووت و بو‌په‌یی مانگا
 له گورگه‌لوور و چه‌په‌ی سه‌گ، له قاره‌قاری بزن
 له عه‌کسی ده‌نگی دووباره‌ی که دیته‌وه له چیا
 له ئو‌حه‌ئو‌حه‌یی گاو‌ان و قیره‌قیری شو‌ان
 له بگره‌به‌رده‌یی کاب‌ان، ده‌بیته‌ چه‌شر و چه‌لا
 مه‌لائیکه‌ی سه‌ری تاق و په‌واقی مینایی
 ده‌بینه‌ جو‌نبووش و له‌رزین، ده‌که‌ونه چه‌وله‌وه‌لا
 که هه‌لکرا شه‌وی ئاگر له کوللی په‌شماله‌ک
 خجل‌ده‌بن له زه‌وایایی خه‌یمه‌یی والا
 عوتارید و زو‌حل و ئافتاب و ماهی ته‌مام
 خولاسه‌ ساییت و سه‌بیاره تا ده‌گاته سو‌ها
 سه‌با ده‌زانی ژیانم له دووربیان مه‌رگه
 ده‌سا وه‌ره به‌کزه‌ی خو‌ت خجل‌بکه‌ عیسا
 ئه‌گه‌ر منم له فیراقیان کزه‌م له جه‌رگه‌وه‌ دی
 ئه‌گه‌ر دلّه وه‌کوو جه‌رگم ده‌لیی ئه‌وا سو‌وتا
 له‌پاشی ئه‌م هه‌موو داستانه، به‌ختی خو‌اب‌ئالوود
 میسالی ئه‌ژده‌ری نوستوو به‌رق له خه‌ وه‌ستا
 جه‌وابی دامه‌وه، ئه‌مما جه‌وابیکی وا په‌ق
 نه‌ما مه‌جالی مه‌قال و مو‌باحه‌سه له‌م‌لا
 گو‌تی هه‌تا‌کوو خه‌زان و به‌هار و زستانه

مه‌داری عه‌یشی مه‌والیدی عالهمی غه‌برا
 به‌هاری وا‌هه‌موو سالیکی دیته‌وه ئه‌مما
 ئه‌وانی ده‌چنه‌ دیاری مه‌مالیکی عوقبا
 به‌کیکی نایه‌ته‌وه، چوونیان هه‌ر ئه‌و چوونه
 له‌ شیخ و عالیم و جاهیل، له‌ پادشاه و گه‌دا
 مه‌کانه: شه‌وقی به‌ عیلاته، په‌شمه‌ کۆنه‌هه‌وار
 حه‌یاته: زه‌وقی به‌ ئه‌حبابه، بایه‌ ئاب و هه‌وا
 ره‌فیقی کۆنه‌ نه‌ماون، جه‌وانه‌کان پیرن
 به‌ شه‌ق ده‌رۆن و له‌ داری دیاره‌ شه‌ققی عه‌سا
 له‌ دووسه‌دی یه‌که‌کی زه‌حمه‌ته‌ بناسییه‌وه
 مه‌گه‌ر به‌ ناوونیشان و به‌ خزم و باب و برا
 که‌ بێی و بچی‌وه‌ ئیستا ((کانه)) دیسان
 سه‌فه‌رده‌که‌ی له‌ وه‌ته‌ن، ده‌چی‌ه‌ شاری جابولقا
 خولاسه‌یی قسه: ئیستیکه‌ مه‌سه‌له‌حه‌ت ئه‌مه‌یه
 بلیی به‌ وه‌جه‌ی نه‌سیحه‌ت، به‌ کاغه‌ز و ئینشا
 ئه‌مان کورانی ره‌فیق و براده‌رانی ولات
 به‌ ئیوه‌ هه‌ر که‌ گه‌یی ئه‌م که‌لامی بی‌سه‌روپا
 له‌ پاش ئه‌وه‌ی که‌ ته‌سیحه‌ و موتاله‌عه‌ی بکری
 به‌ یادی من له‌ به‌ری‌که‌ن له‌ پوویی میهر و وه‌فا
 هه‌تا له‌ خیتته‌یی بیگانه‌ فه‌خری پیوه‌ بکه‌م
 له‌ به‌ینی زومره‌یی ئه‌حیا وو مه‌جمه‌عی مه‌وتا
 وتی: مه‌که‌ن وه‌کوو ئاساری (نالی) و (کوردی)
 له‌ سه‌هوی دیده‌ بیژشن، گوزه‌ر بکه‌ن له‌ خه‌تا
 نییه‌ له‌ مومکینی ئیمکان خه‌تا وو سه‌هوی نه‌بی
 به‌غه‌یری خواجه‌یی دیوانی (علم‌ السما)

ئەوى ھەسود و جەھوولن، لەئىم و پەخنەگرن
 لە عەيبە و پەخنەيبى عاليم بەرى دەبن ئودەبا
 ئەمانە زادەيبى ئەفكار و خۆشەويستى منن
 ئەگەر قەبيح و كەريھن، ئەگەر شەل و ئەعما
 ميسالى فەرخەيبى ژيشك كە پىئى دەلى دايكى
 ئىلاھى قاقومە يا خەن، سەموورە يا ديبا
 شەيبىھى چۆلەكە رازى نەبى بە سەردىر خوى
 مەلن فەساحەتى كوردى بە فارسى ناگا
 بە لاغەتىكى ھەيە، ھىچ زوبانى ناىگاتى
 لە بى تەعەسوبيى كوردانە بى رەواج و بەھا
 كە خۆتى تى نەگەيبىنى، لە نىكتەكانى نەگەى
 دەلى ھەمووى ھەزەيانە، خودا بە لاى لى دا
 بەلام ئەوانى كە سەرفانى زىر و زىوى قسەن
 بە شەھرەوايى دەزانن، چ سىككەيبىكە رەوا
 چ ھىكمەتىكە كە ئاسارى كوردە ناموسى
 نە كىمىايە، نە عەنقا، لە بەينى ئىمە نەما
 ئىلاھى نەيخەيە بەر چەنگى مەندەبوورى لەئىم
 نقوودى حاجى كە نەيدىوھ خوسرەو وو دارا
 ئومىدى وايە نەسبى كەرىمەكى وابى
 بەخىرى دايكى و بابى، لە رىيى خودا بيبا
 گەلى قسەم لە دلأ بوو، ھىكايەتم مابوو
 كەچى، لە بەختى كەچم، خامە نووكى لىرە شكا
 يەكك: ماموستا، حاجى قادر، ماموستا
 قادر: چىبە ئەوھ؟ چ باسە؟
 يەكك: كەيفى دىلە، دەلن كەيفى ئەسیری رۆمە.

قادر:

ئەم ئەرزە كۆنەھەوارە، خەلايقىش كۆچە
تەماعى سوورى نەبى كەس لە ژىرى چادىرى شىن
دووكەز زەمىن و سى گەز جاو و مستەخولئىكە
لىباسى پىخەف و راحەت ھەتا دەگاتە سەرىن
سەبا موسلىمى ئافاق و قاسىدى غورەباى
ئەنىسى يار و ھەمىيازى منى غەمگىن
سەبەى مەوھەستە و ھەلامى بگەبىنە خاكى و لات
دىارە چەندە ھەزىن و غەرىب و بىكەيفىن
كە چوويە سەرحەدى بابان و عىلەكەى جافان
بگىرىن ھەروەكوو بارانى مانگى فەروەردىن
لە قور بىنىشە، بلى قەوموقىلە ھاوارە
ئەسىرە كەيفى لە رۆما، لە ھەپسى ژىرى زەمىن

لەبەر پىرى ئەمەندە بىھەواسم
دەلىي ئەركانى ئىسلامى ئىناسم
سەروپىشم سەراپا بۆتە لۆكە
بە شەو ھەمرازمە پىشمىن و كۆكە
غەرىبى غوربەتى كردم بە ئەوتان
سەراپا ئەرزى لىكردوومە زىندان
وھلىكىن تۆكەرىم ئىبنولكەرىمى
بە رەھمەت بابى ئەشعارى يەتىمى
ئەتۆ ماوى لە نوققادى وىلايەت
ئەوانى تر ھەموو بوونە ھىكايەت
منىش كاتى دەزانى پىم ھەلەنگوت

ئەجەل باي سەرسەرە ئىمەش پەرپووت
 پەفيقانم لە كۆيە ئاشنانين
 وقووفى حالى ئىمەى بىنەوانين
 سەلامىكە دياريمان، ديارە
 لە دار و بەردى ئەو دار و ديارە
 خسووسەن ئاستانەى ئەرجومەندى
 جەلى زادىكە عەبدوللا ئەفەندى
 وەرە با بىئىنە سەر باسى نىهانى
 بە يادى عەيش و ئەييامى جەوانى
 بە فيكرت دى زەمانى چووينە بالەك
 بەپى خاوسى، نە كەوشم بوو، نە كالەك
 لەبەر پىم دىك و دار و شاخ و بارى
 وەكوو مەخمەر بوو نەرمى يا نە قالى
 دەلەين ئىستا هەوارى گورگ و شىران
 وەكوو قەلبى حەسوودى تۆيە ويران
 چكاوہ ئاوى پرژ و گۆلەشىنى
 نەماوہ هەر لە كۆتر تا شەهينى
 لە دەردى دوورى و جەورى زەمانە
 گەلە نەزدىكە، زۆر دوورى مەزانە
 لە خۆم ئاگر هەلەنم وەك چنارۆك
 لە چاوم گرىە دەربى وەك حەمامۆك
 لە ئىمە هەر كەسى پىرسى تەمامى
 وەكىلى موتلەقى سەرفى سەلامى

برایینه، وهسییهت بی له گه ل نالی بمنیژن له ئوسکودار، با هیچ نه بی له غه ربیی دا
له تهنیشت هاوولاتییه کمه وه بنیژریم.^۱

۱ له ئەم شۆینیه وه، پاشماوهی درانی (۷) لاپه‌ره‌ی به دهفته‌ره دهستتووسه‌که وه دیاره، کوتایی
دراماکه دیارنیه. من به رۆشنایی ئاخوتنی نه ته وه په‌روه‌ری نه‌مر مسته‌فا سائیب که له دهفته‌ری
وانه گوتنه وه‌ی دا و له قوتابخانه شه‌وانه‌که‌ی (کۆمه‌لی زانستی) ی سالی ۱۹۲۸ دا نووسراوه و
ده‌بیژریت: "حاجی له ماله فه‌قییه‌کی خۆی دا له ئەسته‌موول مردووه"، پینم چاک و جوانه که ئەم
وتوویره‌یه‌م ببیت به کوتایی بۆی و هیوام وایه په‌سه‌ندی خۆینده‌واران بی. (ک.ر)
(له‌ده‌رکه‌دانئ)

حاجی: (به ته‌نگه‌نه‌فه‌سییه‌وه به هیواشی و له به‌رخۆیه‌وه) فه‌قی، فه‌قی، فه‌قی... فه‌قی...
فه‌قی: وه‌لامی نییه!

حاجی: ف ف ف. فه فه‌قی: کوره‌چت، چت لی‌هات: به‌رزتر فه‌قی
فه‌قی: (به په‌له‌وه) به‌ری به‌ری عاجی، ئەمرکه، چت ده‌وی، ئەوه له ده‌رکه‌یان دا...
حاجی: (به هه‌ناسه‌ی گرانه‌وه) ر ر ر راست ده ... ده‌که‌یت... (به ئیشی زۆره‌وه) ئە... ئەمن...
ئاخ ئاخ ... خ خ.
فه‌قی: ئاوت بده‌می؟

حاجی: (به ئیشی زۆره‌وه) ن ن ن نا، ئە ... ئەتو به‌ر... به‌ر له‌وه‌ی یا... یاسینه‌ک بخوون
نی ... گویم لی ... لی‌را... گوئی را... رادیره...
فه‌قی: (به جۆشه‌وه) که‌ره‌م که‌ عاجی.. چ ئەمریکت هه‌یه...
حاجی: خ خ خ خودا ساحیب...؛ خودا ئامیره، به‌لان فه‌قی حه ... حه‌سه‌توکی... ئەتو بزانه...
بزانه له دوو: به‌ری له دوو... دوو چتان ده‌ترسیم.
فه‌قی: (به ژیرییه‌وه) من بزانه‌م هه‌رگیز تو نه‌ترسایته.
حاجی: با ... با ... ده‌ترسیم.

فه‌قی: له چی؟
حاجی: (به گرانه‌وه) له ... له ... له کوردان و ... له ... له ... ش ش ش شیعره... کانم (به ژانی
زۆرتره‌وه) که ... که بفه‌وتین.

فه‌قی: چ خه‌مت نه‌بی عاجی، نه کورد ده‌مری، نه شیعره‌کانت ده‌رزی... شیعری تو به‌سته‌ی
سه‌رزاری کوردانه... ئەمنیش...
حاجی: ک ک... کوردانی ره... ره‌شش وروو... رووت و ئاقل.
ئا... ئاخ... ئە... ئە... ئا... خ خ خ
فه‌قی: قومه‌ک ئاوت بده‌می؟

حاجی: ئا... ئا... ئاوی رۆمان... ئا... ی ی ی رۆ... چی دی... چی چی دی نا ... ناخۆم م م ...
یاسین ... یاسینه‌که‌ی ب ب ب خوو ... نه... در... دره‌نگه.

زنجیره‌ی چیرۆک بۆ شانو: ۱

هێزی تاریکی، یان تاوانی دلداری*

وه‌رگیڤی: رابه‌ر

دانە‌ی بە ۱۰ فلسە

چاپخانە‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۵۵م

[ناوه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م لێ‌نووسراوه‌: ۱۹۵۴م-۱۳۷۴هـ له‌ ئە‌ده‌بیاتی بی‌گانه‌ وه‌رگیراوه‌.]

سه‌ره‌تا

تیکرا چیرۆک له‌ ئە‌ده‌بیاتی زمانه‌ پیشکه‌وتوو‌ه‌کان‌دا، پایه‌یه‌کی به‌رز و به‌رێز بۆ خۆ‌ی داگیرنه‌کات، به‌ تاییه‌تی چیرۆکی سه‌ر شانو، له‌ تیگه‌یاندن و ئاراسته‌کردنی گه‌ل و کۆمه‌ڵ‌دا، ده‌وریکی گه‌وره‌ و هه‌ستدار ئە‌گێرێت. جا لێ‌ره‌دا هه‌رچه‌نده‌ به‌ پێ‌ویستی نازانین که‌ به‌ دوورودرێژی به‌ تان‌و‌پۆ‌ی ئە‌م باسه‌ قووله‌ ره‌گ‌ره‌گاوییه‌دا بچین، ته‌نیا ئە‌وه‌نده‌ نه‌بێ که‌ په‌یوه‌ندیی به‌م باسه‌ی ئێ‌ره‌مانه‌وه‌ هه‌بێ. ئە‌وه‌ش ئە‌وه‌یه‌ که‌ زمانی کوردی سه‌رباری ئە‌وه‌ی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ دواکه‌وتوو‌ه‌، له‌م پوه‌شه‌وه‌ بێ‌نازه‌. جا ئە‌مه‌ وای لێ‌کردین که‌ زنجیره‌یه‌ک به‌ ناوی چیرۆکی سه‌ر شانووه‌ ده‌ربه‌که‌ین، بۆ پێ‌شخستن و به‌رزکردنه‌وه‌ی پایه‌ی زمانه‌که‌مان وه‌ بۆ

فه‌قی: (یاسین ده‌خوینیته‌وه‌، حاجی ئاخ ئاخیه‌تی و له‌ پریک‌دا ده‌نگی کپ‌ده‌بیت و فه‌قی هه‌ر یاسینی خۆ‌ی ده‌خوینی و له‌دوای سه‌ده‌قه‌للا‌هوله‌عظیم ده‌بیژیت) خودا به‌هه‌شتیت‌کات و انا لله و انا الیه‌ راجعون (ده‌نگی بارانی خوڤ و موسیقای کۆتاییی دراما‌که‌ که‌ ته‌واو خه‌مناکه‌ و بۆ ئێ‌ره‌ شایسته‌یه‌).

(ته‌واو)

* ئە‌م شانوییه‌، جگه‌ له‌ بلا‌بوونه‌وه‌ی به‌ نامیله‌ سه‌الی ۱۹۵۵، له‌ دوو ژماره‌ی ۳۰۷، ۱۹۵۵/۸/۱۵، ۲-۶؛ ۳۰۸، ۱۹۵۵/۸/۲۲، ۷-۱۴؛ ۳۱۰، ۱۹۵۵/۹/۵ گۆفاری "په‌یام‌یش‌دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌. (س)

پازاندنه وهی گهنجینهی ئەدهبیاتمان. وه له م پوووه وه چ له ئەدهبیاتی بیگانه، وه چ له ئەدهبیاتی خۆمانه وه ناوبه ناو چیرۆک بلاوئه کهینه وه، له گه ل نووسینی تری کوردییا. هیوامان زۆره بتوانین دهسته به رهی کارکردنی به که لک هه ل بگرین، له ریی ئامانجیکی پیروزی پیویستا، که به ردی بنچینه که ی بلاوکردنه وه ی زانیارییه.

بلاوکه ره وه کان

هیزی تاریکی یان تاوانی دلداری

پیشه کی

هیزی تاریکی یان تاوانی دلداری، چیرۆکی ئینسانه، ئەو ئینسانه ی دوو پوووه؛ پووویه کی نه مر که شوین هیزی پووناکی که وت، پوووه که ی تریشی چه په لیه، که جله وی خوی دایه ده ست شه یتان.

چیرۆکی کچیکه که له به رئه وه ی ئەدریت به پیاویکی پیر، خراپ ئەبی و دوست بۆ خوی ئەدوژیته وه و فیری کوشتن ئەبیت. چیرۆکی زورانگرتنی ئەزه لی و ئەبه دییه له به ینی خیر و شه را، له به ینی گیان درنده بییتی و خیرخوایی دا. ئەو کاته پیشان ئەدات که ئینسان پارایی ئەبی و هه ز له خراپه ناکا و که چی هه تا ئامبالاشی نوقوم ئەبیت له تاوانا. دلداریه و خۆشه ویستی، به لام له جیاتی ئەوه ی کامه رانی و خۆشی و تام به خشی و فه ربدات به ژیان، تاوانی لیوه ئەقهومی و مه رگی چه ند که سیک، چه ند که سیک بی تاوانی به سزمان، به خوت و خورایی ئەمرن، به لکوو ئەکوژرین، له گۆری تاریک توند ئەکرین.

چیرۆکه که هاواریکه بۆ ریی راست، نه ره یه که به رامبه ر به بارپییسی و چه په لی. پیشانمان ئەدات که پیاوه تی، چاکه له دوای که وتن و پیشیلکردنیش نامریت، هه ر هه لئه سیته وه سه ری، له جاران به هیزتر و سه رکه وتووتر. له ناوجه رگه ی تاریکی دا، برووسکه ی پووناکی چه خماخه ئەدا و هه تا دیت نزیکتر و گه شتر و پرشنگدارتر ئەبیته وه و هه تا دیت دنیا زیاتر پووناکتر ئەکاته وه و ئەو هه له به ته وای ئەبینین که دوورنییه تاواندارترین به رهی هیزی تاریکی تۆبه بکا و له به رده می خه لقا هه موو تاوانه کانی هه لریژی و په شیمان بیته وه.

شکسپیر له چیرۆکی "ماکبیت" دا، تۆلستوی له م چیرۆکه دا، بۆمان ده رئه خه ن که هه ر که سیک تاوانی کرد، پیی هه لئه خلیسکی بۆ تاوانی تر. وه ئەم تاوانانه پۆژ له دوای

پوڙ و سهعات له دواى سهعات تاوانكهر راوه دووئنه نين، دسته خه نه بينى، ويژدانى نه تاسينن، نايه لن هه رگيز تاقه تاويك به ئاسوودهي بي خه م بجه ويته وه. نه م سزايه له گرتن و زنجير و زيندان گوره تر و زياتر و نازار اويتره. پياو نه و پياويه خوى به م عه زاب و نازار و نه شكه نجه يه نه گه بينى و تاوان نه كات، پينجه وانهى حه ق و راستى و چاكي و جوانى نه جووليتته وه. ژن نه و ژنه يه پيى هه لئه خليسكى و به قسه ي لووس ته فرده نه خوا و شوين هيزى تاريخى نه كه وي و شه يتان ته فرده نه دا. جوانى و پاكي گول له وه دايه كه له هه ر شوينى كا پروا، هه ر گول بيت. به رزي ئينسانيش له وه دايه، به ده ستى خوى په تى تاوان نه كاته مل.

(به ندى يه كه م)

ماتريونا: ئيتر نه وه نده باسى نه م مه سه له يه مه كه و ليكي مه دهره وه.
نيكي تا: ناتوانم ليكي نه ده مه وه. من خراپه م كرد، گوناھى نه و چى بوو؟ بوچى نه بي پياو تاوان و داوين پيسى و ناشيرينى بكا و ئافره تى به سزمان به گوناھبار و خراپ بدريته قه له م.

نه كيم: نه م قسانه جوانن، به لام سه ير نه وه يه كه ئيستا فيريان بووبيت.

ماتريونا: وس به، تو هه لمه دهرى.

نه كيم: بوچى هه لئه ده مى ئافره ت؟ منيش باوكم، حه قى دوو قسه م هه يه بيكه م.

ماتريونا: هه قى قسه ت نييه. كه نجه و كه يفكر دن بو نه م هاتوه.

نه كيم: كه يفكر دن! ماريناي هه تيوى ره زه لخواى بي كه س خراپكر دن، ئابروو بر دنى خه لقى، بووه به كه يف؟!

ماتريونا: هه موو ئينسانى كه بوى لووا، نه بين به گورگ.

نه كيم: راسته. هه موو ئينسانى كي وه كوو تو و كوره كه ت. نه گه ر نه م كوره تووشى داكيكي له تو چاكرت به اتايه، فيرى نه م كرده وه ناشيرينانه نه نه بوو.

ماتريونا: نه خه له تابى جاريكى تر قسه ي وا بكه ي، پيره مي رده خه له فاوه ي عه مر نه ماوه ي بيره له كه نه!

نه كيم: بيره له كنه دن پيشه يه كي پياوانه يه و هيچ شه رم و شوره يييه كي تيانبييه.

ماتريونا: ئيستا نه بيريه وه، يان ...

نیکیتا: هه‌موو قسه‌کانی باوکم راستن و له‌سه‌ری مه‌پۆ دایه. من ده‌ستی مارینام بریوه و به‌لینی هیتانم داوه‌تی، له‌به‌رئه‌وه هه‌ر ئه‌بی بیهینم. چاری ئه‌م مه‌سه‌له‌یه، به هیتان ئه‌کریت.

ئه‌کیم: پۆله‌ی شیرین، پیاوه‌تی له‌وه‌دایه پین له‌ تاوانی خۆمان بنیین، ئه‌و هه‌لانه راست‌که‌ینه‌وه که کردوومان. ئا شتومه‌که‌کانم بۆ بینه، پۆله.

نیکیتا: به‌م پۆژه ناخۆشه ئه‌چیته سه‌ر ئیش؟

ئه‌کیم: ئیش، خۆشی و ناخۆشی بۆ نییه. نان‌په‌یداکردنه و ژیان گۆی‌ناداته هه‌یچ. هیوام زۆره ببیت به‌ پیاو.

ماتریونا: (گالته‌ی پین‌ئه‌کات) به‌لێ، وه‌کوو تو، ئه‌ویش ببی به‌ بیره‌له‌کن، بۆ ئه‌وه‌ی نانی شه‌وی نه‌بی!

ئه‌کیم: پیاو نانی شه‌وی نه‌بی و به‌شه‌ره‌فیبی و به‌ ته‌نگ شه‌ره‌فی خه‌لقه‌وه بیت، باشتر له‌وه‌ی ده‌ی پێویست به‌ قسه‌ ناکات، ئافره‌ت.

نیلیتا: دلنیا به‌بابه، که چۆن بلێی وا ئه‌جوولیمه‌وه.

ماتریونا: هه‌رگیز نه‌مه‌زانی ئه‌وه‌نده ریشگا و کورتیبینی.

نیکیتا: بۆ؟ پیاو هه‌له و گوناھی خۆی راست‌بکاته‌وه، پین‌ئه‌لین ریشگا و کورتیبین؟

ماتریونا: ئه‌ی تو که مارینات هیتا، چی له‌ ئه‌نیسیای ژنی پیته‌رئاغا ئه‌که‌یت؟

وازی لی‌ئه‌هینم، ئیتر دل‌داری له‌گه‌لا ناکه‌م.

ماتریونا: واز له‌ ئه‌نیسیای جوانی ده‌وله‌مه‌ند ئه‌هینی بۆ مارینای کچه‌تیو؟

نیکیتا: ئه‌نیسیا ژنی میردداره و ...

ماتریونا: پیته‌رئاغا سه‌ری له‌ گۆی‌قه‌بر ئه‌له‌رزئ. له‌و پۆژه‌وه ئه‌نیسیا شووی پین‌کردوه، وا بوو به‌ سالیکی له‌ ژووره‌که‌ی نه‌هاتۆته‌ده‌ری له‌به‌ر نه‌خۆشی.

ئه‌زانم. به‌لام پیاویکی باش و خیرخوایه و پیم‌عه‌ییه ...

ماتریونا: ئه‌گه‌ر پیاوی باش و خیرخوا بووایه، به‌م پیرییه ئه‌و کچه‌ جوانه‌ی

نه‌ئه‌هیتا. ئه‌و کچی به‌شووی هه‌یه، دارزیت، ئاو!

نیکیتا: ئیمه‌حه‌قمان به‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌وه نییه.

ماتريونا: ئاخىر ئەم مەسەلەيە بوو بە ھۆى ئەوھى ئەنيسيا ھەز لە تو بکات، ئەگىنا لە چىي كەمە؟ لە ..

نيكىتا: بەراستى وەختە سەرم بەتەقى، لەبەر ئەم موشكىلانەى تووشم ھاتوون.
ماتريونا: دايكت خۆش بىت، ھەموو موشكىلەيەكت بۆ ھەل ئاكات! پۆلە، ئەنيسيا دەولەمەندە، كە پىتەرئاغا مرد، ھەموو سەرۋەت و سامانەكەى ئەبى بە ھىي تو، ئەبى بە ھىي ئىمە!

ئەنيسيا: (لەدەرگا ئەدات)

نيكىتا: كىيە؟ كىيە ئەوھ؟

ئەنيسيا: منم، بىكەرەوھ.

ماتريونا: ئەنيسيا ھات. نەخەلەتابى قسەى رەقى لەگەلا بکەى. وا من ئەچمە ئەو ديو.
ئەنيسيا: ئەوھ بۆچى دوو پۆژە ديارنيت، گيانە شىرىنەكەم؟
نيكىتا: نەخۆشم، لەشم ژان ئەكات.

ئەنيسيا: خوانەكات، نەخۆشىي چى؟ گالتەم پى ئەكەيت؟

نيكىتا: گالتە مەعنای چى؟

ئەنيسيا: دايكت پىي وتم خەرىكى ژن ھىنانى.

نيكىتا: چارم ناچارە.

ئەنيسيا: ئەى من؟ ئەى دلدارى بۆ خۆشەويستى؟ ئەى سويند و بەلین و پەيمانەكانت؟
نيكىتا: تو ژنى مىرردارى، لەپاشا من خەتايەكم كردووه، ئەبى راستى بکەمەوھ.

ئەنيسيا: ژنى مىرردار مەعنای چى؟ ئەى جاران ژنى مىرردار نەبووم؟ لەپاشا ئەم چل وچيوه پىي ئەوترىت مىرد، بەزىادەنەبى؟

نيكىتا: ئىستا ئىمە بۆچى درىژە بە مەسەلەكە بدەين؟

ئەنيسيا: با بەراستى پىت بلنم، رووتم لى گرژبەكەيت و ژن بەينى، خۆم ئەكوژم و پىتەوھ ئەكەم.

نيكىتا: بە خوا شتىكى باشە! ئىنجا ئەم خۆكوشتنە بۆچى؟

ئەنيسيا: سەرتاپا ژيانم تارىكە. لەو پۆژەوھ شووم كردووه بە پىتەرئاغا، خىرم لە دنيا نەديوه. تەنيا تو ترووسكەى پرووناكيت لە گيانى تارىكى منا. توش نەمىنى، خۆم ئەكوژم.

ماتريونا: هيچ خۇكوشتىنى ناويت و له توش زياتر كهسى تى ناوى.
ئەنيسيا: منيش شەرت بى چاكەت يەك بەھەزار بدەمەوہ. شەرت بى چاكەتم
لەبىرنەچىتەوہ.

ماتريونا: بۇ خۇتان رابويرن. دنيا پىنج و دوو پۇژىكە. مەسەلەى پىتەرئاغاش،
ھەروەكوو ئاسانە، نەخۇشە و بەقەد چىنگىكى ماوہتەوہ. بەلام گەلىك رىگاش ھەيە
بۇ قورسترکردنى نەخۇشىيەكەى.

نىكىتا: رىگا، رىگای چى؟

ماتريونا: كورم، ھەموو كەس ھەر ئەمرىت. پۇژى لە پۇژان ھەموو خەلقى ھەر
ئەمرن. ئىنجا بۇچى ھەندى جار يارمەتییان نەدەين و مردنيان بۇ خوش بکەين؟
ئەنيسيا: مردنيان بۇ خوش بکەين.

ماتريونا: رىگای مردن، بۇ ئەوہى عەزىت زۇر نەكىشن، كچم. ئەمەش خىرە.

نىكىتا: خىر، پىاو خەلقى بمرىنىت، ئەمە خىرە!؟

ماتريونا: ئەگەر قازانجى تىابوو، مەسەلا ئەنيسياى بەسزمان رىگارى بىت يان
دەولەمەندىبىن، رىگايەك ھەيە ئىوہ بەيەك ئەگەيىنى.

ئەنيسيا: چۇن؟ رىگای چى؟ چى بکەين؟

ماتريونا: ھەموو رۇژىك دووسى قەترە لەم دەرمانە.

نىكىتا: دەرمانى چى؟ ئەوہت لە كوى بوو؟

ماتريونا: لە شارەوہ بۇيان ھىنام. من ھىچم لەبىرناچى لە رىى خۇشىى
ھەردووكتانا، بەلام بەسى پووپىيەم كرىوہ.

ئەنيسيا: ئىنجا سى پووپىيەكە مالى چىيە؟ ھەزئەكەى پىنج پووپىيەشت ئەدەمى.

ماتريونا: بوى بکەرە چايەكەوہ، چونكە ھەز لە چا ئەكا و زۇرى ئەخواتەوہ.

نىكىتا: ئەم رىگايە زۇر ناشىرىن و چەپەلە. ئەمە پىئى ئەلین خەلق كوشتن، تاوانکردن..

ماتريونا: ئەمە پىئى ئەوترى پىاوچاكى و خىرخوايى و بەزەيى و رىگای درىژ

كورتكردەنەوہ!

ئەنيسيا: ئەى ئەگەر يەككىك پىئى زانى؟ ئەگەر دەرمانەكەيان دى؟

ماتریونا: خوانه کات. ئو حهله من حهقم بهسه ره وه نییه و هیچ نازانم، تاقه تی مهحکه مه و پۆلیسم نییه. بلای دهرمانی کینچ و ئهسپنییه و پیتهرئاغا ئهسپنی تیی داوه.

ئهنیسیا: که واته با من برۆم. ها ئه وه پینچ رووپیه.

ماتریونا: ئوو پینچ رووپیه؟ خوا به زیادی کات. خوا نه بیریت. خوا ئه م دهرگایه مان لی دانه خات.

نیکیتا: ئینجا دایه ئه مه وائهبی که تو ئه یکه ی؟ ئه مه ره وای حه قه؟

ماتریونا: حه ق؟ دنیا هه مووی بریتیه له پیلان و ریگادۆزینه وه بۆ خیر و خوشی.

نیکیتا: ئه مه یه ریگای خیر و خوشی؟

ماتریونا: بیریک له کۆشک و ته لاره که ی پیتهرئاغا، بیریک له پاره که ی، بیریک له جوانیی ئهنیسیا بکه ره وه.

نیکیتا: راست ئه که ی، دایه گیان. هه موو ریگایه ک له دنیا دا، مه شروع و نامه شروع، ئه مانبه نه وه بۆ "بوون". ئینسان له دنیا دا بی سامان، بی ئافره تانی جوان، هیچ ناهینی. یه کیک به پیاو نادریته قه له م له م دنیا یه دا..

ئه کیم: چیه مه سه له، باسی پیاو و ناپیاو ئه که ن؟

نیکیتا: ئه ی ئه گهر بمانبووایه، ئه م ژیا نه خراپه نه ئه ژیا ين. تو مه جبوورنه ئه بووی به م پیرییه خه ریکی بیره لکه ندن بیت له ژیر زه وی دا. بریارم وایه مارینا ئه هیتم.

ئه کیم: چی؟ ئه وه وتت چی؟

ماتریونا: نایهینی و برایه وه. ئافره تی خراپی داوین پیسی وای، چیه بیهینیت؟

ماتریونا: ئاخه کوره که ی تو خراپی کرد.

نیکیتا: خراپم کرد، چش! ئه م خه لقه هه موو به دریزی ئه م رۆژگاره هه ر خه ریکی خراپه ن. ئه م عاله مه ی خو یان به پیاو چاک ئه ده نه قه له م، هه موو ته مسیل ئه که ن. هه ر یه که له بهر شتیک خو ی وایشان ئه دات. له سه ره تا دا هه موو یه کیکمان به راستی راستین له هه موو شتیکمانا، به لام له دوایی دا به ریکه وت له بهر شتیک -چارنییه- خراپه هه ر ئه که ين. هه موو یه کیکمان رۆژی هه زار سویند به درۆ ئه خوین. لای هه ر یه که خو مان به جو ریک پیشان ئه ده ين. ئیتر ئه م ته مسیل و ته مسیلکارییه، ئه م پاکیه درۆیه، ئه م ساخته چیتیه ی بۆ چیه؟ به لام خو زگه و سه ده ه زار خو زگه تووشی خراپه کردن نه هاتمایه!

(بهندی دوهم)

ئەنيسيا: تووخوا ئەوەندە پرسىيارم لى مەكە. وا وەختە ئىستاش لە ترسا زراوم بئوقى.
ماتريونا: سەعات چەند مرد؟

ئەنيسيا: پاش نيوەشەو. شين هەلگەرا، چاوى دەرپەرى. زورى هاوارى سكى
کرد. داواى ئاوى کرد، هەتا بۆم برد، کار لە کار ترازابوو.

ماتريونا: چاوت لىنە داىكى خۆت چۆن کارت بۆ سازنەكات. بىنە لىرەكان لای
من دانى، نەوەكوو خوشكەكەى بنگەرى، يام ئەكۆلىناى كچى.

ئەنيسيا: هانى. ژماردوومە، سەدووحەفتاوشەش لىرەيە.

ماتريونا: ئىستا كە نىكىتا هاتەو، زۆر شادئەبىت.

ئەنيسيا: ئەبى مەسەلەى مولك و مالەكە زوو جى بەجى بكەين. كەى
مارەم ئەكات؟

ماتريونا: هەمووى سى چوار مانگ ناخايىنى. ئەو نىكىتا لە كۆنيە؟

ماتريونا: چووە بۆ سەر ئىش. ئىستا يەتەو. هەلسە برۆرەوە بۆ مالەو، ئىستا
منىش يەم.

ئەنيسيا: ناویرم زۆر لەو مالەدا بە تاقي تەنيا بمىنمەو. ئەللى هیشتا بىتەر
نەمردووە و ئاگای لە هەموو هەلسان و دانىشتنىكمە.

ماتريونا: لە هىچ مەترسە. شت نىيە لە دنياىدا پياو لى بترسى، جگە لە نەبوونى.
خوات لەگەل، ئۆخەى ئەوە منم دەستم دا لە سكهى لىرەى سوور.

نىكىتا: (لەدەرگائەدا) دايە، دايە.

ماتريونا: ئەو هاتىتەو باوكەكەم. من هەر لە مناللىيەو ئەمزانى ناوچەوانت
پرىەتى لە خىر. وا پىتەرئاغا تۆ خوش! دەرمانى وا باش كەم ماو.

نىكىتا: مرد؟ كەواتە با بچم بۆ سەر قەبران.

ماتريونا: پەلەمەكە. جارى هیشتا نەشۆراو. ئەوا پىت ئەلیم ئەبى ئاگات لە خۆت
بىت. ناوى دەرمان و دەرمانكارى لای كەس نەبەيت.

نىكىتا: نە، چۆن ناوى ئەبەم.

ماتریونا: لەمەودواشەو هەموو رۆژیک داوای پارە لە ئەنسییا بکە و وای لێ بکە مۆلکەکانی بفرۆشی.

نیکیتا: بۆ؟ ئینجا من مۆلکی بۆ بفرۆشم؟

ماتریونا: وا باشترە کۆرپم. ئافرەت کە نەیبوو، ئینجا شوین پیاو ئەکەوێت. وا من ئەچم ئاو گەرم ئەکەم بۆ شتتی پیتەرئاغای رەحمەتی. تۆش بچۆ گۆرەلکەن ئاگادارکە و بە باوکیشت بلی بیتەو، تا جگەرە و قاو بەدات، چونکە پیتەرئاغای رەحمەتی چاکە ی زۆر بەسەرمانەوێه.

نیکیتا: بێ گومان. گواهی لەو زیاتر کە مال و مۆلک و ژنەکەشی بوو بە هێی ئیمە و بەر ئیمە کەوت. چاکە لەو زیاتر کە ناردمان لە شارەو بەشتین زەرمان بۆ هینا و دەرمانخواردمان دا و بە زووترین وەخت دەرنگترین کاتمان لێ نزیک کردووە. درێژترین ریگامان بۆ کورت کردووە. خۆ ئەو هەر ئەمرد. دە وا ئیمە ئەم مردنەیمان نزیکتر کردووە. بەراستی پیتەرئاغا چاکە ی زۆر بەسەرمانەوێه.

(بەندی سییەم)

ماتریونا: کچی تۆ نابیت ئەوێندە دەم درێژنەبیت، میردی خۆکوژ؟

ئەنسییا: ئەو بە من ئەلی پیریزنە سەرئاسنینهی فەرهادکوژە؟ هەرچی پارە و پوول و مۆلک و مال هەبوو، هەمووتان لە دەست دەر هینام بە خۆت و کۆرە بێ ئەخلاقە کەت.

ماتریونا: کۆرپی من بێ ئەخلاقە، دووشووکەر!

ئەنسییا: ئەری وەللا کۆرپی تۆ. ئەی ئەوێنیه منالکی بوو لە ئەکۆلینای کچی پیتەری کۆنەمیردم!

ماتریونا: پیاو پیاو، هەرچی بکات، شەرم و شوورەیی نییه.

ئەنسییا: زۆر لەسەر قسە برۆیت، شکات ئەکەم و هەمووتان بەگرتن ئەدەم بە خۆشمەو. بۆچی دوینی شەوی ئاگام لێ نەبوو کە منالکەتان خنکاند و لەناو باخەکەدا ناشتان بە دزییەو؟

ماتریونا: ئینجا ئەوێ عەقلە ئیمە واز لە تۆ بینین، یان خاوانە خواستە قیمان لیت بیت! ئەگەر من قینم لیت بووایه، نەم ئەهینای بۆ کۆرەکەم.

ئەنيسيا: ئەمە ھەتا ئىستا كۆرە بەشەرەفەكەت سى ئافرەتى بەسزمانى تووشى دەرد و كۆپرە وەرى و ھەياچوون كرد. پياويكتان بە من كوشت، منالئىكى بى تاوانى بەسزمانىشتان ..

نىكىتا: تەواوى نەكەى، ھەژدىھا. ئەگەر لە سەرەتاوہ بە تۆ و بە داىكم نەھاتنايە بن كلئىشەمەوہ وەكوو شەيتان، نە تۆم ئەھيئا، نە پيئەرنائا دەرمانخواردئەكرا، نە ئەم كۆرپە مەسوومە بەسزمانەى كە بەندى جگەرم بوو، ئەخنكىنرا و ئەنيژرا. بەلام دا لىتان. بەلام دا لە ھەموو ئەو كەسانەى يارمەتیی تاواندار ئەدەن و رېگا خۆش ئەكەن بۆ تاوانكردن و بۆ داپۆشىنى تاوان.

ئەكىم: من دەمىكە ئەزانم كە ئەم نانە زەقوومەى ئىمە بە خوین شىلراوہ، بە ئىش و ئازارى خەلقى ھەوین كراوہ. خواردنمان، نوستنمان، دانىشتنمان، جلى بەرمان، ھەمووى لەجياتى بە ئارەقى ناوچەوان پەيداكرىت، بە موئامەرە و كەلەكبازى و ئارەقى بى ئابرووى پەيداكراروہ. من ناتوانم لەگەل موجرىمەكانى ناو ئەم مالاەدا ئىتر ھەلكەم. ئىوہ ھەموو تىكرا لەناو شىوئىكى پرىپىسايى دا ئەژىن.

نىكىتا: نەرۆى بابەگيان، نەرۆى.

ئەكىم: برۆ چەپەل، لەو رۆژوہ تۆ و داىكت دەستتان داوہتە ئەم بى ئابروويىيە، من خەو لە چاوم نەكەوتووہ. وا ھەست ئەكەم كە ھەموو شتىكى ئەم مالاە وەكوو مار و دوووشك پىمەوہ ئەدەن.

نىكىتا: باشە داىە، ئەوا باوكىشم رۆى.

ماترىونا: كۆرم، باوكت ھەتوچەيە و بەم ژيانە بەرزە رانەھاتووہ. باوكت كفرانى نىعمەتى كرد.

نىكىتا: ئەو منالە بەسزمانەتان بە من كوشت، خوا بتانكوژىت. بەم دەستە پىسانەم كوشتەم، بەم دەستە چەپەلانەم گۆرم بۆ ھەلكەن. ئەم دەستانەى بە درۆ بۆ داىكىم كرد بە سەرىن، ئەم دەستانەى وەكوو مار ئالانمە گەردنى ئەو ئافرەتە بەسزمانە بى گوناھە، ئەو كچەى باوكى دەرمانخواردكرا و مىراتىيەكەى دزرا و ئابرووشى برا و منالەكەشى كوژرا. ئاى كە ئىمە تاوانكارىن!!

ماترىونا: ئەمە تاوانى دلدارىيە، ئەمە ھىزى تارىكىيە، ئەو ھىزەى كە ھات ھەرچى جوانى و پاكى و بەرزى و شەرەف و خىرخوايى ھەيە، پىشىلى ئەكەت، ئەفلىقنىتەوہ، پىسى ئەكەت. ئىمە بە خوت و خۆرايى بە دەستى ئەنقەس بووين بە

مهقاشى دەستى ھىزى تارىكى. بووين به تاوانكەر و خەلقمان كوشت. به لام ئەم تاوان و بىغىرەتى و لەسەر خراپەپرويشتنەمان گەيشتوتە پۆپە و ئىتر ھەرگىز لەمە زياترنايىت. لەم پۆپەيەو ھىزى تارىكى ئەشكى و سەربەرەوخوار خلورئەبىتەو ھەموو شتىك لىرەدا بوەستىنم.

(بەندى چوارەم)

ئەنيسيا: نەكەى بۇ خاترى خوا قسەبکەى، ئابرووى ھەزار سالمان ئەچى.
نيكىتا: ئابروو! بەرى چ دارىكە؟ دەمىكە ئىمە ئابروومان لە لا نەماوہ. ئەو رۆژە ئابرووى پىتەرئاغاي مىردت چوو، كە كچىكى پچكولانەى وەكوو توى ھىنا بەو پىرىبە. ئەو ھەلە ئابرووى تۆ چوو، كە ھەزت لە من كەرد و بە قسەى دايكمت كەرد و مىردەكەت دەرمانخواردكەرد.

ماتريونا: ئەو ھە شىت بوويت؟ ئەو ھە.

نيكىتا: لىكىنى. جارى ھىشتا شىت نەبووم، ماومە. تۆش ئەى دايكى ناموحتەرەم، ئەو ھەلە ھەيات چوو كە گوناھ و تاوانى منت داپۆشى و ھانەھانەت دام بۇ لەسەر خراپەپرويشتن. ئەو رۆژە تاوانت كەرد كە ژەھرت كرى بۇ كوشتنى پىتەرئاغاي نەخۆش. ئىمە ھەرسىكمان تاواندارىن، ھەرسىكمان خۇمان فرۆشتو ھە بە شەيتان، بە ھىزى تارىكى. ھەرسىكمان چەپەلەين. بەلەين و پەيمانان لەبىر بەردمەو ھە. منالەكەى خۇم خنكان. دەستم چوو ھەگەرەم. وام لى ھاتوو بە شەو و بە رۆژ ھەر لە تاوان بكولمەو ھە.

ماتريونا: ئەو ھە بۇ كوئى ئەچى؟ نەپۆى.

ئەنيسيا: نەپۆى، خۇم ئەكوژم، نەپۆى.

نيكىتا: ئەى خەلقى دى! ئەى خەلقى لەگوئى گادانوستووى ئەم دىيە! باش تەماشام كەن. ئەو كەسەى سەلامى گەرم و گورى لى ئەكەن، ھەتا بىنەقافاي لە تاوانا نوقمە. ھەرچى خوا ھەزى پىنەكردوو ھە و بەشەر نايەوئىت، ئەيكات.

ئەو كەسە منم، باش تەماشام كەن. من و دايكم و ژنەكەم، پىتەرئاغامان دەرمانخواردكەرد، مولك و مالەكەيمان دزى. منى تاوانكەر، دەستى دوو كچى

بەسزمانم بېرى و وەكۆو گورگ خويىم خواردنه وه. منى پياوكوژ دەستم چووه
كۆرەكەى خۆشم، خنكانم و لەناو باخى ماله كه مانا ناشتم.
من گۆر وایه هه لاسریم، چونكه بوومه ته كوته كى پيسى دەستى هیزی تاریكى.
له جياتى ئەوهى دلداریم بكردایه له پى خیر و خۆشیی خۆم و هاوڕیکه ما، كه چى
تاوانم كرد. بهردبارانى تاوانكه ر كه ن، بى غيره تینه، هه ر وا مه وهستن وەكۆو دار و بهرد.

(ته واو بوو)

بووکی ژیر دهواری رهش

نووسینی به چیرۆک : مامۆستا ئ. ب. هه‌وری
ئاماده‌کردنی بۆ شانۆ: ره‌فیق چالاک

له ٩٦١/٣/٢ هوه ته‌مسیل‌کرا له کتیبخانه‌ی گشتی هه‌تا ٩٦١/٣/١٠ به
سه‌رکه‌وتوویی، (٩) پۆژ.

بۆ قوتابیان: له ٤ هه‌تا ٦

بۆ گه‌وره: له ٧،٣٠ ی شه‌وی هه‌تا نزیک ١٠

٩٦١/٣/١٢

پاویژکه‌ر: شوین مه‌لبه‌ندی دسکه‌ره‌یه له ناوچه‌ی ده‌وروپه‌ری شاره‌زووره. وه‌رز
به‌هاره و سال ١٨٩٠. ٧١ سال له‌مه‌وبه‌ر، تیره و عه‌شره‌تی کورده‌واری پۆغزایی و
ته‌رخانی به هانه‌هانه‌ی داگیرکه‌ر، کردنی به‌گژیه‌کا، بۆ ئامانجی پیسی خۆی! زیانیکی
گه‌وره له هه‌ردوو لایان که‌وت، خوینیکی زۆری ئه‌م کورده‌ پۆژا به ده‌ستی کورد. که‌س
سوودی وه‌رنه‌گرت، بیگانه‌ نه‌بی و نابج جاریکی تر ئه‌مه پووبداته‌وه.

دی تالانکراو، به‌شه‌ر کوژراو، زاوا نه‌کرایه‌ په‌رده و برا ده‌ستی چوه‌ برا و
خه‌نه‌ی زه‌ماوه‌نی خوینی گه‌شی لاهه‌کان بو، لیوی شانازی نازدار به‌ فواره‌ی
خوینی سه‌ر دلی سه‌ی‌ئه‌لیی دلخوازی په‌نگی ئالی وه‌رگرت و ئینجا به‌ مۆری
زه‌ردی مردن ئه‌و ده‌م و لیوه‌ش چوه‌ کلیله و گل گرتنیه‌ باوه‌ش.

په‌رده‌ی په‌که‌م

(دیکور: دیمه‌نیکی شاخ‌وداخ، تۆزی له‌ دوور، باریکه‌ پیگای به‌ینی ئاش و دی،
به‌هاریکی ته‌ری قه‌شه‌نگی ئاوداری به‌په‌ونه‌ق) (دی چه‌ند نه‌مۆم، په‌شمال، ئاش له‌ دامینا)
شاناز و سه‌ی‌ئه‌لی هۆپی دووتای پر له‌ به‌رده‌ما و ئه‌میان تفه‌نگ‌به‌شان،
پاوه‌ستاون، قسه‌ئه‌که‌ن.

(که لویپه لی پئیویست، جلی کوردی بۆ ههردووکیان، کهوش و کلاش بۆ ژنه و پیاوه، هۆر، به رهه لیبین، تفهنگ، قهفهزی کهو، ملوانکهی حیل و میخهک، گول به سه، خه نجهر و فیشه کلخ، هه یاسه)

سهی ئهلی: شاناز! فریشتهی جوان!

شاناز: (ئاوړئه داته وه) سهی ئهلی.. رۆچی رهوانم!

سهی ئهلی: گیانی شیرینم، ئه وه بۆ وا دامای؟

شاناز: چوو زانم، گاره شی سندان لی داو باراشه کهیشی خستم و که چی خۆیشی رای کرد بۆ چه مه که.

سهی ئهلی: جا بۆ نه چووی بیهینیته وه؟

شاناز: ئه ی کئی باری بکر دایه له گه لاما؟

سهی ئهلی: هیشتا رۆژ زووه و با گا بله وه پری و با باراشیش بکهوی، منیش تیر تیت بروانم!

شاناز: قسهی وا مه که و با باره که م بار که م، درهنگمه، خوات له گه ل!

سهی ئهلی: ئه م جار هیه و ئه م به هاره و ئه م هه له، کئی ئه لی جار یکی که ری ئه که ویته وه، خۆشه ویسته که م؟

شاناز: مه به ستت چیه، سهی ئه لی؟

سهی ئه لی: ئه لیم چه ند رۆژیکه هه روا دوراودوور ئه تینم، ئیمه هیشتا له ئاوا بیا و ئیوه ده وارنشین، توخوا دلّم به به ریوه نه ماوه له مه زیاتر، شاناز.

شاناز: کوری چا به و با باره که بار که م و وهک پیړی دایکت به یه که وه دینی، با ئه مپوش کهس به یه که وه نه مان بینیته وه.

سهی ئه لی: دلّاری هات، شهرم له کهس ناکا. خوانه خواسته هیچی خراپه مان لی نه وه شاو هته وه. من و تو بۆ یه ک دروست کراوین بۆ یه ک بین.

شاناز: پینچ و دوو رۆژیکه و نه ختی ئارام بگره. ئه و حه له هه رگیز له یه ک دوور نا که وینه وه.

سەئەلى: ئاخىر ئەو پىنجودو رۆژەيە مالى منى كاول كىردووه و بە قورئان ئارام و ئۆقرەي لەبەر ھەلگرتووم.

شاناز: تا كە سوكارى ھەردو لاما بە پىي نەرىتى خوا و عەشرە تىمان پازى نەبن، ھىچ شتىك لە من نايىنى، غەيرەز خۆشەويستى دوور بە دوور نەبى.
سەئەلى: شەللا بە دەست خۆم بووايە و ئەمشەو مارەم بىكر دىتايە. بووكى ناو دەوارى رەشم بفراندايە كۆشكى سىپى لالە سەرحەد.

شاناز: دلدارى و خۆشەويستى راست لە كۆشك و رەشمالا ھىچ تەوافىرىكى نىيە.
سەئەلى: شاناز، تۆ بلىي خانە خواستە بۆ يەك نەبىن؟

شاناز: من بۆ تۆم و دواي تۆ گل، دە توخوا برۆ گايەكەم بۆ بىنەرەو.

سەئەلى: كە نىشكە كوردەي مال لە نۆ ھەوار،

بەرکە بەم لاوہ و گاکەت بۆ بکە بار.

شاناز: (توورەئەبى و ئەكشىتە دواوہ) نە تۆ بمىنى و نە خاوەنى بار،

چەفتەي ھەوت برا چۆن ئەكەم لار؟

سەئەلى: لىم گرژمەبە، گيان و خۆشەويستم، كەف و كولى دلم پىي كىردم.

شاناز: پەشيمانن، بىرواناکرى.

سەئەلى: توخوا لىم مەگرە، خۆشەويستەكەم.

شاناز: من رەوشتى بەرزى باووباپىرم ھەرگىز تىك نادەم، تا نەبىن بە ھاوسەر.
خۆ ئەگەر ھات و ختوورەي داوین پىسى بە دلما ھات، شەرتە لە گورپەي دەخەم.

سەئەلى: بى گومان بە، بى گومان منىش لەگەلتام، ھەرگىز خۆشەويستى پاك و داوین پىسى بە يەكەوہ نالکىن. دامەزاندنى بنەمالە يەكى پاك بە خۆشەويستى يەكى پاك و بى گەردە، خۆشەويستەكەم.

شاناز: پەرورەدە كىردنى رۆلەي مەردى نەوہى نوئى، لە باوہشى خىزانىكى پاك
گۆش ئەكرى.

سەئەلى: ئاشت بوويتەوہ؟

شاناز: ئا ئاشت بوومەوہ، دە بچۆ گايەكە بىنە.

سەئەلى: نە، با بارەكە بەرىنە ئەو دىبەرە.

(هەردووکیان دەست ئەخەنە دەستی یەكەو و بارەكە ئەبەنە دەری شانۆ و لەم كاتەدا دەیسە دیتە سەر شانۆ)

دەیسە: دەی گیان! دەك موبارەك نەبێ لە عەمرتان! ئەمە شاناز بۆیە ئاوپر لە من ناداتەو، حەزی لە سەیهلی كردوو. جا من چی بكەم؟ (كەمێك فكر ئەكاتەو و لێو ئەگەزێ و دەست ئەدا بە دەستا) شەرته كاریكی وا بكەم هەموو تەختی شارەزوور بە خوین سووركەم، پوغازایی و تەرخانی دەست لە جەرگی یەك نین. شەرته دەستم لەگەڵ دەستی دوژمنای. (ئەپرا)

(سەیهلی دیتە سەر شانۆ، خۆی ئەتەكینێ و دەست ئەداتە قەفەزی كەو و كە و ناوبەناو ئاوپر ئەداتەو بۆ دواو و بە پووخواشی بەرەو دەره دەی شانۆ ئەپرا)

بەردە دەووم

دیکۆر: (دیوێخانی مائیکی لادی و پوخته و پەرداخ و پووناك)

بیداو یستییەكان: (بەرە و دۆشەك و سەری بە هەرسێ لای شانۆدا و لە ناوێراست كۆنەیی ئاو و ئەسكویی ئاو خوار دێنەو دەی دار، چیفیكی ئەسمەرپیچ، كلاوی قووچ، دوو جامانە، گۆچان، جلی كوردیی پیاوانە و ژنانە، بەرمال، تەزییحی درێژ، سەبیل)

مکیاج: (ژن و پیاو هەردووکیان، پیریکی خەفیف)

سەرحد دانیشتوو لە ناوێراستی دیوێخانا، شانی داداوتە سەر سەری، سەبیل ئەكیشی و تەزییحی بە دەستەو دەیه.

بەردە هەلئەدریتهو و ژنەكەیی سەرحد تەزییحی بە دەستەو دەیه و لەسەر خۆ دیتە ژوورەو و تۆزیک لە خواروویەو لە بەردەمیا دائەنیشی و تەزییحەكەیی ئەكاتە ملی و ئەلی:

ژن: باوکی سەیهلی، لە پیریۆه پێوهم باسیكت لەگە لا بكەم.

سەرحد: بیژە.

ژن: دەمیکە لە سەیهلی وردئەبمەو و وەكوو سەیهلی جارێ نەبێ وایە!

سەرحد: تێناگەم ئەلی چی؟!

ژن: بیژم داویەتیە باریکی و لاوازبوون، سەرکزم بیته وەرچاو.

سەرحد: دەی منیش وا ئەیوینم.

ژن: وهکوو دلخوازی هه بی، وایه.

سەرحد: (زهرده خه نه یهک ئەیگرئ) دلخواز؟! دەی یاخوا بیوئ!

ژن: ههیه تی به قورحان، پیڕیکه زانیم.

سەرحد: کئیه؟ کئیه؟

ژن: شانازی که نیشکی لاله مراده.

سەرحد: ئئی! ئئی! لاله مرادی هه وارنشینه کانی خو مان؟

ژن: خو یه سی، ئه ری وه لا ئه وه.

سەرحد: ئینجا چی بیژی، ئافرهت؟

ژن: بیژم با داوای بکهین و بیورینه وه. ئه وه ژنمان بو مه والی هیناوه و ئەم چارهش بو سه ی ئه لی و بو هه ر چواره که ی کهش، خوا بیکا به ره ودوا.

سەرحد: ئینجا که نی چی وئ له مه خاسترا به و که سه ی گیانی سەرحدی ها وه دهس، هه موو هیوا و ئاواتیکم ئه وه بوو له م دنیا یه، پییش ئه وه ی بمرم، هه موو کورپه کانم بکه مه په رده.

ژن: ده که واته با ناوی خوای لی بینین، پیاوه که.

سەرحد: ئئی دنیا (هه ناسه یهک هه لئه کیشئ). له ویرته که نی، پییش ئه وه ی بو هینم، تازه نارده بوومه خوازینیت، رۆژیکیان کوننه یه کت هه لگرتبوو، ئه چووی بو کانی؛ که خو م یا به ته کتا، توش وهک سوئیسکه تی ئه په ریت، دهست کرد وه زوورپه زوور.

ژن: (تۆزی زهرده ئەیگرئ) کورپه باوکی مه والی، تازه باسی چی دینیته وه بیر؟ ئه وه رۆی له گه ل لاویمانا.

سەرحد: ئئی دنیا ی بی وه فا! سەرحد پیڕئه که ی، چاوکز و که نه فت له ماله وه دابنیشئ، توانای راووشکاریشی نه مابئ.

ژن: کورپه باوکی مه والی، تازه باسی چیم دینیته وه بیر؟! ئه وه رۆی له گه ل لاویمانا، توخوا ئه گه ر ئەم قسانه بکهیت و برینم بکولینیته وه، دهی چیت وت؟

سەرحدە: چى بېژى خاسە، ئافرەت. ئەنئىنە خوازىنى و مارەئەكەين و
حەوت شەو و حەوت پوژ ئەدەين لە تەقەى دەھۆل و زورنا و ئەم ناوہ ھەمووى
ئەخرۆشىنن.

ژن: ئەى كەس بانگناكەى؟

سەرحدە: كەنى چۆن بانگيانناكەم؟ بەرە وەللا، ھەرچى سەرتۆبى ئەم
عەشائىرگەلەى كوردستان ھەيە، ھەموويان بانگئەكەم، ئەيكەمە پرمبازين و
تەقوتوقىك، لەو دنيايەدا دەنگباتەوہ.

ژن: دەى كەواتە با من بڕۆم، خەرىكى تەدارەك بم.

سەرحدە: دەى بڕۆ خەرىكەبە. گویت لى بن كەنى، لەناو ھەگبەكەشا ھەندى
دراوى ھا تيا، لى خەرجكە.

(ئافرەتە قنج و قىتتەر ئەبىتەوہ و بە رووخوشىيەوہ ئەپرواتە دەرەوہ)

سەرحدە: سەد شوکور خوا، كە شوکور وا ژنىش بۆ كورپى دووہم ئەھىنم.
خۆزگە نەمردمايە پىش ئەوہى ھەموو كورەكانم ئەكردە پەردە.

(پياويك دىتە ژوورەوہ): وەقوربانى سەرەكەت بم، وەيسە لای تەرخانىيەكانەوہ
ھاتووە، گەرەكەتەى بىتە لات.

سەرحدە: وەيسە! كام وەيسە؟

پياوہكە: قوربان وەيسەى سەيفوللا.

سەرحدە: ئا ئا.. ناسىم، پى بىژە با بى، وەسەر چاوان بى. (پياوہكە ئەپروات)

سەرحدە: خىربى، خوا! ياخوا خىربى.

(وەيسە دىتە ژوورەوہ)

وەيسە: ئەسسەلاموعەلەيكوم.

سەرحدە: وەى عەلەيكومەسەلام و خۆش ھاتى، فەرموو بىرە ئىرەوہ، دانىشە.

وەيسە: دەى وەختى دانىشتن نىيە، لالە سەرحدە.

سەرحدە: چۆن؟ تو لەو رى دوورەوہ ھاتگى، چۆن شەكەتتى خۆت ناحەسىنئىتەوہ؟

وەيسە: بىژم چى؟ وەلا خۆشم نازانم بىژم چى؟

سەرحدە: چىيە ئەوہ؟ بۆ قسەناكەى، وەيسە؟

وهیسه: راستییه که ی ئه وهیه سه رجه م تهرخانی هه لساون و داوای خوینی لاله جافر ئه که ن.

سه رحه د: ئه مه یه عنی چی، بو خاتری خوا؟! ئه ی ئیمه ئاموزای یه ک نین؟ ئه ی خوینی خاله جافرمان نه دا؟ ئه ی صولحمان نه کرد له سه ر دهستی مه لادا؟ ئه ی نه مانبرانده وه؟

وهیسه: به خوا هه ر ئه وه سه، وه کو عه رزم کردیت.

سه رحه د: ئینجا ئیستا چیان پاسپاردووی، وهیسه؟ چیان گه ره که؟

وهیسه: یا ره و کردنتان له م مه لبه ند و ناوچه یه، یا شه ر.

سه رحه د: ئینجا وهیسه ره و بو کوئ بکه یین؟ زه وی زه وی باووبایرمان، ئاووه وا و عه رد و به رد و دار ه یی خو مان. له م خاکه دا له دایک بووین و له م خاکه دا ئیسقانی باوک و باپیرمان پوو و رزا. به م ئاووه وه وایه گوش کراین، ره و بو کوئ بکه یین؟ وهیسه: که واته شه ر ئه که ن؟

سه رحه د: ئه ی نا کرئ پیاوماقوولانتان شوین ده ماری رقی درنده یی نه که ون و یه ک زمانی و خزما یه تی و یه ک دینی و وه فا و خیرخوا یی به یینه به رچا و؟

وهیسه: تازه بریاره و قه رار، یا ره و یا کوشتار.

سه رحه د: ئینجا ئیوه ده ره قه تمان یه ن، وهیسه؟!

وهیسه: له شکرئ ترمان وا له پشت، لاله.

سه رحه د: له شکرئ تر؟! بیگانه ی بی ویزدان؟ ده ی تی گه یشتم. ئینجا رۆ له حه یف نییه وا به م میله تی خو تانه ئه که ن؟

وهیسه: ئیستا چیت وت، لاله؟ ئه رۆم دره نگه.

سه رحه د: خوا.. ئاگاداری له هه موو شتیک، شه ره و یه خه مان ئه گری؛ ئه گه ر نه یکه یین، خوا ئه مان گری. به و که سه ی گیانی سه رحه دی ها وه ده س، رۆغزایی ئه بی سه ر شو رنه کا و مه لبه ندی باووباییری بو هیچ ه یزیکئ ئه م دنیا یه به جئ نه هیلئ. برۆ لاچۆ له به رچاوم، شه ره جواوم.

(وهیسه ئه روا و سه رحه د هه لئه سی و په رده دائه درئته وه)

پەردەى سىيەم

(هەمان دىكۆرى پەردەى دووهم)

سەرحەد: ئا وەرە ... سەىئەلى.

سەىئەلى (دیتە ژوورەو): ئەمرکە، بابە گيان.

سەرحەد: بچۆ بەشوین شەریفبەگا، با تەشریف بىنى بۆ ئیرە.

سەىئەلى: بەسەر سەر، ئىستا بیت؟

سەرحەد: ھەر ئىستا. (سەىئەلى ئەپوات)

سەرحەد: مەوالى.

مەوالى (دیتە ژوورەو): بەلى، بابە گيان.

سەرحەد: ھەر ئىستا پىا و ئەنیرى بە سوارى بۆ ھەموو ئاوى و پەشمالىكى

پۆغزایى، سوارە و پىادە، ھەموو بکەونەرى پىچەك بەرەو ئیرە.

مەوالى: فەرمانى باوکمان پەوايە.

سەرحەد: دەرکى عەمارى چەك بکەنەو و چى چەك ھەيە دابەشى کەن بەسەر

قارەمانانا.

مەوالى: فەرمانى گەورەى پۆغزایى لەسەر سەرمانە. (ئەپوا)

سەرحەد: فەتالى..

فەتالى (دیتە ژوورەو): ئەمرکە، بابە گيان.

سەرحەد: ئاگر لەسەر ھەموو گەردەکان بکەنەو و ئاژەل تاقتەکەن و ژن و

پىا و بکەويته خۆى و فووبکەن بە کەپەنادا و سوارە تەپلى باز لىبدا و خواردن و

ئازوووقە حازرکەن.

فەتالى: فەرمانى گەورەمان پەوايە. (ئەپوا)

سەرحەد: محەمەد با بى.

محەمەد (دیتە ژوورەو): بەلى، باوکە گيان.

سەرحەد: گيانى باوکت.. بە غارىک بگەرە پەشمالەکان و لالەمرادم بۆ بانگبکە و کە

گەپايتەوہ مامۆستاش با تەشریف بىنى.

محەمەد: بەسەر چا، باوکە گيان. (ئەپوا)

ژنه که ی (دیته ژووره وه): باوکی مه والی، گشت تداره کم سازکرد، پیامو نارد
بو کرینی که لوپه لی شایی.

سهرحد (دهست نه خاته بهر سهری و پرووی لی نه کا به ولاره و به
دهسته که ی تری چاری نه سپری): خاستکرد، ئافرهت.

ژن: چیه باوکی مه والی، چی پرووی داوه؟

سهرحد: ئینجا له مه خراپتر چی پرووبدا، ئافرهت؟

ژن: نه یه پو، خراپی چی؟

سهرحد: تهرخانی به فاکوفیکی بیگانه شه پمان له گهل نه که ن.

ژن: دیسان! نه ی صولخ نه کرا؟ نه ی نه برایه وه نه ی خوینی سیاوه حشه؟

سهرحد: بیگانه و نوکه ری ناوخو خوش نه بن، نابجی برا له گهل برادا، ئاموزا
له گهل ئاموزادا، نه م تیره له گهل نه و تیره دا به ئاسووده گی و بی خهم به وینه وه.

ژن: نه ی خوا هله ی نه گری، نه ی خوا هه موو ناپاکیکی گیره شیوینی
فیتنه هه لگیرسینهر غه وری غه زب که ی. خوا مناله کانم بپاریزی، خوا جوانکه ن.

سهرحد (تووره نه بی): بوپیتته وه.. چه نه چهن، ههر تو منالت نییه! دوعا بو
هه موو روله یه کی نه م عه شره ته بکه.

ژن: بو هه موویان... خوا بیانپاریزی. نه ی دایکت کویرجی، سه ی نه لی، خو من
که لوپهل و خه نه م کری بو شاییه که ت.

سهرحد (موتنه نه تیره بی و نه قیژینی): بپریته وه..... بو نه ویدیو.

(ژنه نه چیتته دهره وه)

(دهنگی ته پل و دهنگی دهف و دهنگی بوپیه زهن، غه لبه غه لیکی زور له ویدیو شانووهر)

(دهنگی چه ند پیایوکی، ئا کوره ری بیان که ن، ری بیان که ن، فه رموو ماموستا، فه رموو

شه ریف به گ، نه ی خو ش هاتی، لاله مراد)

(ماموستایه کی ئایینی، شه ریف به گ، لاله مراد، مه والی، سه ی نه لی، فه تالی،

مه مه د، له گهل دوو کوری تری سهرحه ددا)

ماموستا: نه سسه لاموعه له یکوم.

سهرحد: وه عه له یکومه سه لام وه ره حمه توللا، فه رموو ئیره وه.

(ئەوانى تىرىش سەلام ئەكەن و سەرحدە ۋە لامىيان ئەداتە ۋە. مىوانەكان لەم دىيوئە دىيوئە لالە سەرحدە دائە نىشەن و كۆرەكانىش بە پىئە)

سەرحدە: مامۇستا.. براينە.. ۋا سەرلە نوئ و بەبى بەھانە تەرخانى بە ۋەيسەى كۆرۈ سەيفوللادا جوابيان بۇ ناردووين، كە يا رەو كۆردن ۋەيا شەپ. (مىوانەكان ھەموو بە سەرسورمانە ۋە تەماشاي يەك ئەكەن) ديسان سەرلە نوئ بالۆرە كۆنەكەيە ۋە ھەلى داۋەتە ۋە ۋاۋاى خوينى لالە جافر ئەكەنە ۋە.

شەرىف: ھەمديسان؟

سەرحدە: بەلى.... ھەرچەند لەگەلىا خەرىك بووم، كەلكى نەبوو. زۆرم وت و كەمى بىست و بەم نزيكانە ئەدەن بەسەرمانا و لەشكرى بىگانە شيان ۋا لەتەكا. مراد: ئەى موارەك نەوئ لە عەمرىان، بەلام دا لە رەزايان بۇ چ ئامۆزايەكن ئاوا. مامۇستا: ۋەلا ئەمە ئەعجەبى عەجائىب و ئەغەربى غەرائىب و ئەكەبرى كەباثيرە، لا حول ولا قوۋة الا بالله العلي العظيم.

مراد: ئەى ۋەقوروانى دەمت بم.

سەرحدە: ئىستا ئىئە يىژن چى؟ رەوبكەين، يا شەپكەين؟

شەرىف: رەو! رەو بۇ كۆئ؟ قەسەم بەۋەى دروستى كردووين و ناھەقى قبول ناك، لەسەر بەردىكى ئەم خاكە، دوا دلۆبى خوينى خۆم و تايەفەم ئەبى بېژئ.

مراد: بە ھەموو قورعان و كەلاموللايەكى سەى سايەق و بالانتەران، ھەرچى دەۋارنشىنە ئەبى لە رىئى كۆيرەكانىيەكى ئەم ۋلاتەدا ۋرگى بېرئ.

سەرحدە: تو ئەفەرموۋى چى، مامۇستا؟

مامۇستا: ۋەللا من بلېم چى، لالە سەرحدە؟ خۆت گەۋرەيت و ئەم پىاۋانەش گەۋرەن. سەرحدە: ئايا ئىمە لەم شەپەدا، كە دوورنىيە خوينىكى زۆرى تيا بېژئ، تاۋانبارى بەر قاپى خوا ئەبىن؟

مامۇستا (ئەكۆكى و ئەجوولئ و ئەلى): نە ئىنشائەللا، چونكە ئەوان شەپمان پىئەفرۆشن، نەك ئىمە. جگە لەمەش، فەرموۋيانە "حب الوطن من الإيمان".

شەرىف: ئەۋى مەلبەند و نىشتمانى خۆى خۆش نەۋىست، ئىمانىشى نىيە.

سەرحدە: ئىمە چاۋمان لە سامانى كەسەۋە نىيە و شەپ بە كەس نافرۆشەين و خوا ئەۋانە بگرئ كە شەپمان پىئەفرۆشن.

لاله مراد: نامانه وئ نیشتمان و مهلبه ندى كهس داگير و زهوت بكهين و ئه وئ دئته سه ريشمان، كوشتنى غه زايه.

مامؤستا: به لئى، قسه كانتان جوان و شه رعييه، به لام هه تا نه يه نه سه رمان، نابئ په لاماريان بدهين.

سه رحه د: به جئيه فه رمايشته كهت و با دؤست و دوژمن بزائى كه كئ تاوانبار و شه پرفروشه.

شه ريف: دهئ لاله سه رحه د ئيتر با برؤين به لائى خو كو كردنه وه و تفاقه وه. شه رت بيئ ئه وه يان بيئ بكهين، جاريكى تر هه تا بن و بنه چه يان زات نه كه ن ناوى شه پ بينن.

سه رحه د: به و كه سهئ گيائى سه رحه دئ ها وه دهس، هه موو يه كيكتان به رامبه ر به هه زار ئه وه ستن، چونكه له سه ر هه قن، خواش له سه ر هه قه.

لاله مراد: دهئ له دوئى خو ت كئ سه رله شكر بيئ، لاله سه رحه د؟

سه رحه د: من شه ريف وه باش ئه زانم.

شه ريف: ئه مه شه ره فيكى گه وره يه بو من، به لام به و خوايه ئى تا ق و ته نيايه، له مه واليمان ئازاتر و زرنكتر و تيگه يشتووتر تيانئيه، دوئى تو و هه ر لايقي ئه وه.

مامؤستا: فه رمووده يه كئ جوانه و له جيئ خوئيه تئ.

لاله مراد: نه وهئ سه رحه دئ مه رد، سه رله شكره و نه به رد.

سه رحه د: دهئ موباره ك بيئ، پؤله. خوا دهست به بالئانه وه گريئ.

مه والئ: به و سه ره ئى مائه ي سه ره رزيئ پؤغزايئيه، هيچ تايه فه و عه شره ت و ميلله تيئ سه ره به ست و ئازادانه ناژئى، هه تا خوئى به ده ستئ خوئى هه قئ ته واوئى خوئى نه سيئئى و نه پيارئيزئى به خوئئى لاوه مه رده كائئى.

مامؤستا: پشت به خوائ ته باره ك وه ته علا و به م هه موو جه نگا وه ره قاره مانانه، هه ر هه ق سه ره ئه كه وئى و ناهه ق ژئيرئه كه وئى، "ان الحق يعلو ولا يعلى عليه".

سه رحه د: دهئ خوا دهست به بالئانه وه گريئ.

(هه موو هه لئه سن): دوعا ئه خوازين.

سه رحه د: خواتان له گه ل، خوا پشتيوانتان بيت.

(به ره به ره ئه پؤنه دهره وه و په رده دائه درئيه وه)

پەردەى چوارەم

(دیکۆرىك، دیمەنى پاناییى بەرمالى لالەسەرحدە پيشان بىدا و دەروازەپەكى گەورە سەرحدە لە بەردەميا وەستاو و دەستى خستوتە سەر قەفى گۆچانەكەى، سەرباز و كۆرەكانى بە چەكى تەواو وە ئامادە وەستاون و چەند ئاڤرەتىك لەولاو وە كە ژنەكەى لالەسەرحدە و شاناز بە غەمبارى لەناوایانا وەستاون)
(پەردە ئەكریتەو)

مەوالى: گەورەم، لە بەرەبەیانەو، سوارە رۆيشت و ھەموو رېياز و دەروودلەكانمان تەنیو و وا ئیمەش ئامادەى رۆيشتنين.

سەرحدە: ھەرچەندە خوین لە جەرگم ئەتكى كە دەست بخەینە خویناوى يەكتریبەو، بەلام چارمان ناچارە و لە رېى خاك و نامووس و شەرەفمانا، ئەبى بچەنگين. وەك بەشم كەردوون و پيم وتوون، ھەميشە نیو تان ئەجەنگى و نیو كەى تر تان ئەحەسیتەو. بواریان نەدەن يەك ھەنگاو بینه خاك تانەو. ھەر كامیكتان لە پشتەو بېيكرين، نەوہى ئەم رۆغزاییبە نين.

سەى ئەلى: ھەر كەسك پشت بكاتە دوژمن، لەگەل دوژمنایە و بە دەستى خۆمان لەناوى ئەبەين و نابى لەناومانا بژى.

سەرحدە: تیغ مەگەبینه سەر ئیسقان؛ كە پشتیان تى كردن، مەيانكوژن، فرە مەنیشنە سەریان. كە دوژمن شك، لەسەر لوتكەى شاخەكەو فوو بە كەرەنادا بكەن و تەپلى باز لى بدەن. دەى بە قوربانى كۆر بىم، روى خۆتان و نەوہى دوا رۆژى ئەم خاكە سېبەكن.

(تاقم تاقم ئەكە و نەرى، ئاڤرەتەكان گولبارانیان ئەكەن)

شاناز (نەختى دیتە پيشەو و بە بەشى دوايى لەشكرەكە ئەلى): ئەم مەلبەند و نیشتمانە بە ئیو سېر دراو و ئیو ش بە خوا و بە غیرەتى مەردانە ئەسپيرم.
سەرحدە (ئیشارتىكیان ئەدا كە برۆن): برۆن ئیو.

سەرحدە (پاش رۆيشتنیان لەسەر بەرزیبەك تەماشای ئەو رېتە ئەكات كە جەنگاوەرەكانى لئو رۆيشتن و بە گریانەو ئەلى): ئەى كۆپراییت دایە زەمان، كەنەفت و پير و ئیفتادەم ئەكەیت، لە مالهو دانیشم، لە كاتىكا كە قەوموقیلەم لەسەر مەلبەندەكەم شەرى ژيان و مردن ئەكەن.

سهرحد (سهر بهرزئه کاته وه و به دهنگی گریاناوییه وه ئەلی): خوی گه وره،
دهست به بالیا نه وه بگره و سه ریان خه، هیچ عهیب و عاریک نییه له دنیا دا بگاته
عهیب و عاری دیلی.

فه لهک برووخی حوکمی ده و رانت
نه مینئ چه رخ و بهخت و ئه یوانت
چه رخت هه لپیچری، زالمی ده و ران
وهک ئیمهت ئاوا بهم حاله گه یان

په رده ی پینجه م

(گریان و شین وشه پوری ژنان و دهنکه دهنگی زور)
لاله سه رحد: که نی، چه یامان چوو له ناو تیره ی رۆغزایییا. ئە ی کوا کوره کانی
تو، بۆ نه کوژراون؟! له ناو کهنده لانا خویان شار دۆته وه؟!
یه کیک: کوره ئاوا یی، مه یی سه ی ئه لییان هینایه وه.

(گریان و هاوارهاواریکی زور)
ئافره تیک: کچی باوان شیناوا، لاشه ی کوژراویان هینایه وه.
(مۆسیقایه کی به هیز)

ئافره تیک: زاوارۆیه و هه ر ئه مرۆیه... (ژنان بۆی ئه سیننه وه)
شاناز (پانه کاته سه ر مه یته که و ئه کشیته دواوه و ئه کیشی به سنگ و دهم و چاوی
خویا و هاوارئه کا و ئەلی: کوژرای سه ی ئەلی؟! برۆا به وه بکه م که مردوی؟!
(ژنان ئه که ونه وه گریان و هاوار و سه رحد و ژنه که ی به ره و دارمه یته که ئه چن)
سه رحد: داده نگ (ئه گاته سه ر لاشه که و جاجمه که ی سه ری لانه دا و ئەلی)
قه سه م به وه ی گیانی سه رحدی ها وه ده س، له پیشه وه نه پیکرابی، به کوری خۆمی
دانانیم. (سه ر هه لئه بری بۆ ئاسمان و ئەلی) ئوخه ی خوی گه وره، نه تکردم به په نگ
له ناو کورده وارییا. (پروئه کاته ژنه که ی و ژنه کانی تر و ئەلی): ئافره ت گه ل نه گرین،
ئهو ی له سه ر گه ل و نیشتمان و میلیله ته که ی بکوژری، شه هیده له لای خوا و به شه ر،

گریانی پی ناوی. (دهست ئەخاتە سەر سنگی سەی ئەلی و دەستی بە خوین سوورئەبی و بەرزئی ئەکاتەو و ئەلی): ئا بەمە هەق ئەسیندری و هەرگیز نادرئ. شاناز: قەسەم بەو خوینە گەشە، نابئ دواي سەي ئەلی چاو بە دنیادا بگێرم. (خەنجەر دەرئەهینی و ئافرەتەکان لێ ئەچنە پیشەو و هاوارئەکن): نەکەي... نەکەي.

شاناز (ئەقیرئینی): کەس نەیه تە پیشەو، (لە جەنازەکە نزیک ئەبیتەو و ئەلی): سەي ئەلی... لە ژيانا بەیەکنەگەیشتین، ئەشی لە خاکا بۆ یەک ببین. (خەنجەرەکە ئەدا لەسەر سنگی خۆی) (مۆسیقا) شاناز لە تەنیشت جەنازەکەو ئەکەوی و خەلقەکە هەموو دەورەي لێ ئەدەن بە دانیشتنەو و جاجمیکي سووری بەسەرئەدەن)

سەرحد: ئیتر کوژراوی تر نەهیننە ئیره. (دەنگی کەرنا و تەپلی بەهیز دیت) سەرحد: سەرکەوتین.. سەرکەوتین، میلەتیک لەسەر هەق بی و شوین هەقی خۆی بکەوی و نەترسی، ئەنجامی هەر سەرکەوتنە. (سەربازەکان بە جل و بەرگی کوردی جوړاو جوړەو دینە ژوورەو، ئافرەتەکان دوورئەکەونەو)

سەربازی یەکەم: ئیمە بۆ زەماوەندی سەي ئەلی هاتین، کەچی ئەم کۆستە ئەبینین! سەرحد: ئەمە کۆست نییە، زەماوەندە و تەنیا یەک زەماوەند هەیه لە دنیا، ئەویش زەماوەندی سەرکەوتنە. خەنەي زەماوەندی سەرکەوتنیش خوینی لاوکانە.

سەربازی دووهم: تا کەي خۆخۆر و مەقاشی دەستی ناپاک بین؟ تا کەي خوینی یەکتري برێژین؟

سەرحد: لە خۆتان بپرسن.

سەربازی سییەم: وەرن، ئەي گەورەي هەموو تیرەکانی ئەم ناوچەیه، دواي بەم کارەساتانە بهینن.

سەرحد: بەراستتانه و لە دلتانەو هیه؟

هەموو: بەلی، بەراستمانە.

سەرحد (پروئەکاتە لاشەکان و دەست درێژئەکا و ئەلی): لەگەلما بلین بە یەک دەنگ: قەسەم بە خوینی رێژراو.

(هەموویان ئەیلینەو)

سەرحد: قەسەم بە لاشەي کوژراو.

(هەموویان ئەیلینەو)

سەرحەد: بە منالی هەتیو کراو.

(هەموویان ئەیلێنەو)

سەرحەد: بە دایکی جگەرسووتاو.

(هەموویان ئەیلێنەو)

سەرحەد: جارێکی تر دەست نەخەینە خوینی یەک.

(هەموویان ئەیلێنەو)

سەرحەد: پشت و پەنا بین بۆ یەک، بۆ مەلبەند و نیشتمان.

(هەموویان ئەیلێنەو)

سەرحەد: هەر کەسی دەستی چوو بەراکە ی و بوو بە تۆکەر، رووزەردی بەر

دیوانی خوا و میللەت بێ.

(هەموویان ئەیلێنەو و دەست ئەخەنە ناو دەستی یەکەو و دەست هەلئەبێن،

فەقیانەکانیان شۆرئەبیتە خوارەو و مەخشەلێک لەناو دەستەکانەو

بەرزئەکریتەو و چرایەکی زۆر دیتە سەر شانۆ، موسیقایی صاخیب و پەردە

دائەدریتەو و گۆرانی نیشتمانی "گەرچی تووشی رەنجەرۆیی" لێ ئەدریت)

ژن ھېتانی نابەجى

(فېكرەكە و ھەندى حىوارى لە شانۆنامەى "ژن ھېتانی بەزۆر"ى مۆلىر وەرگىراوہ)

ئامادەکردن

۹۷۳/۲/۱۵

پەردەى يەكەم

دىكۆر: ژوورىكى مالى بازىرگانىكى دەولەمەند.

جل و بەرگ: جل و بەرگى ئاسايى ئىستاكە.

پىويستى: موبىليا و فەرش و مېز و كتيبخانە و گولدان و پىويستىكەى ژوورى
مالە دەولەمەندىك.

(پەردە ئەكرىتەوہ)

مىرزارەشىد: (خەرىكى رىكخستنى گولى ناو گولدانەكەيە) كواى حەمە، كورە
حەمە! ئەحە! كوان؟

حەمە و ئەحە: (بە جووتە و بە ھەلەداوان دىنە ژوورەوہ) فەرموو! ئەمركە!

مىرزا: ھەزار جارم پىوتوون! دائىمەن يەكىكتان لەم بەردەرگايە بن.

حەمە و ئەحە: بەلى! بە خوا ھەر لىرەين.

مىرزا: مال پاكوتەمىز، ھەموو شتىك لە جى خويا بى، من ئىشىكى پچكولەم
ھەيە و زو ئەگەرئىمەوہ، ئەچم بۆ مالى نوورى بەگ. ئەگەر پارەيان ھىتا، ئەوا
وہرن بەشوىنما. ئەگەر ئىشى تر بوو، ئەوا بلىن كە سبەينى بىنەوہ.

حەمە و ئەحە: بەلى، باشە! تىگەشتىن!

مىرزا: (بەرەو رى چوونەدەرەوہ ئەپوات)

نوورى: (دىتە ژوورەوہ)

(ھەردووكيان بەيەك ئەگەن)

میرزا: باش بوو هاتی! خه ریک بووم من بییم بۆ لات! فهرموو دانیشه!

حه مه و ئه حه: (ئه رۆنه دهره وه)

نووری: (دائه نیشی) خیر بوو میرزا!

میرزا: ئه مو یست پرسیکت پین بکه م.

نووری: فهرموو میرزا!

میرزا: خۆت ئه زانی نووری به گ، من هه موو شتی کم به راوته گیره!

نووری: به لئی، وایه! راوته گیر زۆر پیویسته له هه موو شتی کدا.

میرزا: به لام تکات لی ئه که م نووری به گ، به ته واوی جوابم بده ره وه و به بیی موجه له!

نووری: بروات بیی میرزا ره شید به ته واوی رای خۆم پین ئه لیم.

میرزا: ناشیرینترین عاده ت ئه وه یه که دهر دیکي خۆت لای هاو رتییه کت باس کرد و

ئه و بچی بیگی رتیته وه بۆ خه لکی و هه لیشیگی رتیته وه و به هاراتی پیوه بکا و نان و

پیازیشی پیوه بخوات.

نووری: به لئی، ئه مه ناشیرینترین شیوه ی دوژمنایه تییه، نه ک ره فیکایه تی.

میرزا: ره فیک زۆر که م بوونه ته وه له م رۆژانه دا، نووری به گ! به قه بری باو کم،

هه ندی که س به ره فیک تی ئه گه یستم و زۆر به دلسۆزانه هه ندی شتم لا

باس ئه کردن، یان ئه وان لای من باسیان ئه کرد، که چی له دوایی دا ته ماشائنه که م،

ئه یه هو، ئه یه هو!

نووری: به لئی! وه فا نه ماوه و ره فیکایه تی و خزمایه تی و هه موو شتیکی ئه مپۆ،

بووه به مه صله حه ت و خۆویستی و مه رکه ز په رستی و پار په رستی.

میرزا: یا هو، هه ندی له و ره فیکانه م زۆر بی شه رمانه چون درۆوده له سه یان

بۆ هه لبه ستم، ئه سه ف!

نووری: به لئی، ئه و نه وعانه هه ن!

میرزا: نه ک هه ن، زۆرن، ئیجگار زۆرن! من قه رارم داوه له مه و داوه نه پار هیان

به قه رز ئه ده می، نه یارمه تی یان ئه ده م، نه مه رحه باشیان لی ئه که م.

نووری: به لئی، وا باشتره! پیاو له سه ریه شه و داخ و خه م و خه فه ت

دوور ئه که و یتته وه! به لام جه نابت پیت نه وتم مه سه له که چیه!

میرزا: بەلێ! ئاخەر منیش ئەمەوێ داخڵی مەسەلەکە بێم! بەلام چونکە زۆر بەی
هەرە زۆری پەرفیقەکانم گزبیاان لێ کردم و پاشقولیان لێ گرتووم و لە پشتتەو و
وێک دز خەنجەریان کردوو بە کورتە کەلەکەما، ئەمەوێ سویندم بۆ بخۆی کە
قسەناکەم، رای پاستیشم ئەدەیتێ!

نووری: میرزا، عەیبە ئەو قسانە! بە شەرەفم، بە نامووسم، لای کەس قسەناکەم و
رای تەواویشت ئەدەم!

میرزا: عاجز مەبە، بڕام! بڕوام کەم بوو بە خەلکی!

نووری: ئینجا من خەلکیم، میرزا؟

میرزا: (تۆزی ئەو سستی و تەماشای ئەکا و سەر ئەلەقینی و ئەلێ) نەو هەللا! حاشا!
و هەجاغزادە شتی ناشیرین ناکات! ئەو کردارانە هەر لە هەیتوچە و نارەسەن
ئەو شیتتەو!

نووری: چیبە مەسەلەکە، دە پێم بلی شەقم بێد؟!

میرزا: ئەلێم! ئەمەوێ ژن بەینم!

نووری: بەلێ، چی؟

میرزا: ئەلێم ئەمەوێ ژن بەینم و رای خۆتم بدەری!

نووری: (بە سەرسوورمانەو) و هەللا ئەمەم قەد بەبیرانە ئەهات!

میرزا: گوایه بۆچی؟ شتیکی سەیرە پیاو ژن بەینت؟

نووری: نەو هەللا سەیرنییە! بەلام پێش ئەوێ جوابت بدەمەو، ئەمەوێ
پرسیاریکت لێ بکەم!

میرزا: فەرموو بلی!

نووری: عەمرت چەندە، میرزا؟

میرزا: (لێکی ئەداتەو) و هەللا بلیم چی؟ عەمرم زۆرنییە و شوکور ساغم و بە
هیز و گورم.

نووری: باشە، کە من و تۆ یەکتیمان ناسی، عومرت چەند بوو؟

میرزا: هەر وا دەوری ۲۰ سالیک ئەبووم و نەئەبووم.

نووری: ده له و رۆژهوه تا ئیستا ۳۲ ساڵه میرزا، به حساب و کیتاب بیستیشی
بچیته سه، ئهوا ئهگاته ۵۲.

میرزا: چی، چی؟

نووری: ئه لیم ته مهنت ئیستا که ۵۲ سالی دهقه!

میرزا: ئینجا - گریمان - واش بی! چیه؟!

نووری: وهک هاو پێیه کی ۳۰ سالی، پیت ئه لیم که ژن هینان له م ته مه نه دا شتیکی
راست نییه. ئه گه ر راست بی که ژن هینان له ئه صلا خوی شتیکی بی مه عنابی، ئه وا
له م ته مه نه دا و ژن هینان له بی مه عنابی دا ئیق ئه کاته وه.

میرزا: ده زور باش بزانه که بریاری ژن هینام داوه و کچه م دوزیوه ته وه و
خواز بینیشم کردووه له باوکی و ئه مشه ویش ماره ی ئه که م.

نووری: ئینجا ئیتر پرس و را مه عنای چی، میرزا؟

میرزا: وا مه لی نووری به گ! پرس و را هه ر پیویسته!

...

^۱ ئه م شاتو نامه یه ناته واوه و ته واو که ره که ی دیار نییه. (س)

دارکیۆلا*

پیشه‌کی:

هه‌تا‌کوو ئیستا له چیرۆکه‌کانمانا، ته‌نیا ئه‌و نه‌خۆشیا‌نه‌مان گێراوه‌ته‌وه که تووشی کۆمه‌ل، که تووشی ئینسانه‌کانی ناو کۆمه‌لی ولاتی ئیمه بوون. ئه‌و که‌م‌و‌کوو‌پیه‌مان ده‌رب‌ریوه که زیانی کۆمه‌لایه‌تییان نا‌پیک و ناله‌بار کردووه. به‌شی زۆری چیرۆکه‌کانی رابوردوومان ساکار و که‌مه‌عنا بوون، وه به‌شیوه‌یه‌کی پیکه‌نیناوی ئه‌م‌گێرانه‌وه، تا گوێگره‌کانمان به‌ره‌به‌ره‌ موس‌ته‌وای زانیارییان به‌رزیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانین پێ‌بنیننه‌پله‌ی دووه‌می ئامانجان، که به‌رزکردنه‌وه‌ی موس‌ته‌وای گوێگره‌ به‌ نووسین و ته‌رجه‌مه‌کردنی چیرۆکه‌ ته‌مسلییه‌ عاله‌مییه‌کان. وا له‌م هه‌فته‌یه‌وه پیمان نایه‌پله‌ی دووه‌می ئامانج، به‌گۆرینی چیرۆکی دارکیۆلا بۆ کوردی به‌شیوه‌یه‌کی به‌رزتر له‌ جارن.

دارکیۆلا، شه‌خصیه‌تیکی عاله‌مییه‌، به‌شیکی زۆر له‌ نووسه‌ر و ئه‌دیبه‌کانی ئه‌وروپا گه‌لی چیرۆکیان ده‌رباره‌ داناوه؛ هه‌ندیکیان له‌ وینه‌یه‌کی خورافیا، هه‌ندیکیان له‌ وینه‌یه‌کی ره‌مزی خستوویانه‌ته‌ ناو کتیه‌وه. خه‌یاالییه‌کان، له‌ وینه‌ی شه‌مشه‌مه‌کوێره‌یه‌کی گه‌وره‌ی دان‌دریژی خویناوییا باسیان کردووه. ره‌مزیه‌کانیش، له‌ وینه‌ی ئینسانیکی خۆیستا، که هه‌زاران که‌س له‌ناوئه‌بات، له‌ پێ‌ئوه‌دا به‌ نه‌مری بمینننه‌وه‌ وه‌ هه‌تا دنیا‌یه‌ هه‌ر گه‌نج و جوان بیت.

به‌لام نووسه‌ری ئینگیزی برام ئوستوکو کردوویه‌تی به‌ رۆمانیک له‌سه‌ر شیوه‌ی شه‌مشوون وه‌ ئۆدی، وه‌ هه‌تا بلێی له‌ واقع نزیکي خستۆته‌وه. ده‌ ئه‌م چیرۆکه‌ی ئیمه ئه‌مه‌ی دوا‌ییانه‌، که زۆر نزیکه‌ له‌ واقع وه‌ یه‌کێ له‌ شیرکه‌ته‌کانی سینه‌ما کردوویه‌تی به‌ فیلم.

* ئه‌م ناوه‌ له‌ ده‌ست‌نووسی شانۆنامه‌که‌دا هه‌روا هاتووه، به‌لام راس‌تییه‌که‌ی دراکیۆلا‌یه. ده‌قیکی ئه‌م شانۆنامه‌یه‌ له‌ رۆوی ده‌نگه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ و بلا‌بووه‌ته‌وه‌ له‌ که‌مال ره‌ئوف محه‌مه‌د، میژووی رادیۆی کوردی به‌غدا ۱۹۳۹-۱۹۵۸، به‌رگی بیکه‌م جزمی دووه‌م، (له‌ بلا‌وکراوه‌کانی وه‌زاره‌تی رۆشنییری)، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری، ۲۰۱۴، ل. ۶۰-۶۸. (س)

تەحلىلى چىرۆك، شەره لە بەينى جوانى پەرستىن و ناشىرىنى ويستنا،
بەربەرەكانىيە لە بەينى خىر و شەرا.

كات، پاش نيوەشەو، لە دىيەكى خامۆشا. داركيۆلا، لە بەردەمى مېزەكەيا دانىشتو،
كاغەز و كتيبيكى زۆر لە دەورويشت و بەردەميا كەلەكەبوو، بى پشوو خەرىكى
نووسىنە، خامە زەلالەتتەى بە دەستىەو، چراى زۆرە كە هەتا يە^۱ كزترئەبىت.

(مۆسقىقا)

داركيۆلا: چىيە ئەمەى ئەينووسم؟ بۆ كى؟ بۆچى ئەنووسم؟ لەرپى كىدا؟
ئەى ئەو ئافرەتەى پربەدل خۆشمويستى، بۆ يارىم پىئەكەيت، بۆ؟ گيانى من،
گيانەكەم، تەليكە بە كەمانىكى هەلپرواوهو؛ كە پەنجەى پىئەهينى، زووخواو هەلئەرپىزى!
كە بە پەستى ئەتيني، دلۆپ لەدواى دلۆپ خوينى گەرم لە جگەرى بريندارى ئەتكتە
زەوى. من تەلى كەمانچەيەكەم، بەلام ئەو ئاوازە نيم كە هەستى تو ئەجووليني؟ من
قاوغى كەمانچە تىكشكاوه پرواوهكەم، كە ئەينيت بە سنگتەو، بۆ ئەوەى بزاني لەرپى
تودا بووم بەم چل وچيو. من ئەو لەشەم كە لەناو خەياللا دوزيتەو، بەلام ئەمەوى ئەو
گيانە بى كە بەشوينيا ئاوارەيت. جوانى بە چىيە؟ ئەدويت، بۆيە تەنيا ئەو گيانانە تىئەگەن
كە لە ئىش و ئازارا قال بوون. من توم ئەوى، بەشوين تودا ويلم.

ئۆرنىه: لە دەرگا ئەدا...

داركيۆلا: كىيە بەم نيوەشەو؟ كىيە؟

ئۆرنىه: منم كاكە، خەوت لى زپاندووم بەم ورتنەكردنەت. ئەمە بۆ ئەم
چىرۆكنووسىنە، لە ئىمە بوويتە رەگى گولى؟ دە هەلسە، واز لەم كتيبانە بينە و
بەرەبەيانە، هەلسە چاويك لىكنى، با كەمى بەسنىتەو. ئەزاني چەندەت كەم كردوو؟
گۆشت بە لەشتەو نەماوه، زەرد و لاواز بوويت، بۆ وا لە خۆت ئەگەى؟

داركيۆلا: وازم لى بينە برا، بووم بە كورپىكى قول، بۆ ناشتنى پاكى كوژراوى
دەستى دەنيە چەپەلەكان.

ئۆرنىه: ئەمە هيشتا لە ئافرەتە نەفامەكە ئەدويت؟

^۱ يە: يەت، دىت. (س)

دارکیۆلا: که چاوم پښکهوت، دہست به جی زانیم ئەمە یە که به شوینیا ویل و ئاوارەم. له پشٹی راستییەوه دوزیمه وه، بۆ ئەو هی نهینیی خۆمی پښلیم.. به لام گالتهی پښکردم و پرووی لی کردم به لاوه. ئای ئافره ته که، ئەگەر ئەزانیت بۆچی توم خۆش ئەویت؟ به شوین جوانییەکا ئەگه پام، که هه موو که سی نایدوزیته وه..

ئورنیه: کاکه، تۆ هه زت له وینه یه کی ناو چوارچیوه کرد، بریق وهووری ناو چوارچیوه که ئاوی چاوی بردی. یاری به رهنجی راکیشاوه به لای خویا، نهیهشت وینهی ناو چوارچیوه که ببینی. ئەگەر که می رښگایان بدایتایه و لیت رابوه ستانایه، تا به گیرفان پری و ناوگه ورهیی ئەگه رښیته وه، بښگومان شیرباییه کی باشت ئەدا به که سوکاره که ی. ئەو حه له چاوت به وینه یه که ئەکهوت، وهک وینه ساکاره کانی تری دنیا.

دارکیۆلا: ئورنیه، برا شیرینه که م، من هه رگیز نه مويستوو ه ئەو ئافره ته بخوازم، ئەمویست له گه ل ئەو وینه یه دا بژیم، دوور له شوینی پۆخلی چه په ل.

ئورنیه: ئەگونجی راست بیت، به لام خولیا ی جوانی خۆشتی له بیر بردوویته وه. دارکیۆلا: جوانی؟ به لی، جوانی ئەو شته یه که ئەپیه رستم، جوانی هه موو شتی که، ئەهی ئەو نهینییی راستی له په وروو که وتوو ه له به رښیتا، قاره مان پښلوت ئەلیستیه وه، خۆزگه شتیکی به ده ست گیراو بوویتایه.. به لام.. داخه که م..

ئورنیه: واز له م خه و و خه یالاته بینه، له م شه وه پرمه ترسییه دا، هه لسه، با برۆین، بنوین برا، دارکیۆلا.

دارکیۆلا: چی؟ دارکیۆلا؟ ئەهی که ناویکی به دناوی کلۆم هه یه. دارکیۆلا، نه. برا من ئەو نیم، ئەو که سه نیم که خه لقی زراویان لی ئەتوقی. دارکیۆلا، ئنسان مرد، ئیستا تابووته که هی گۆرستانی به جی هښشتوو ه، ئەگه پښ بۆ یه خسیرکردنی جوانی، ئەیه وئ گۆل له شینوهی بۆگه ن دوورخاته وه، شیله ی شیرینی له زهت بتکښیته لیوی سووری ئافره ته وه. ژیا نی خه لکی نه فام پرئه کات له تام و چیژ.. دارکیۆلا، به شوین جوانیا عه وداله و خه لقی به خوینرښی دانه نښ، حه یا، حه یا، حه یا..

ئورنیه: هه موو له شت، هه موو بیرکردنه وهت، پره له ئەنانییته. خوویستنت لی هه لئه قولی!

دارکیۆلا: ده مت لیکن، نه فامی به سزمان، ترسنۆک، ده مت لیکن. من وه کوو هه موو دانیشتوونی پرووی زه وی به شوین کامه رانیا ئەگه رښیم، به لام من کامه رانی له

تىكەلا بوبونا ئەيىنم، بە خۇنەويستىن، بەلكوو بە خۇلەناوبردن لە رېي زىندوويىي ھەمىشەيىيا.

ئۆرنىيە: من ھىچ لە قسەكانت، لە بيروباوەرەكانت، ناگەم. ئەوھى ئىمە ئەيزانىن، ئەوھىيە كە جوانى پەنجەرەھى لەشە، لەويوھ لەزەت ھەلئەقولئ.

داركيولا: بەسيەتى، بەسيەتى، بەلام لئدايت. ئەگەر وايتت، وەكوو تو ئەلئيتت، كەواتە من ھاتووم ئەو پەنجەرەھى داخەم.. بزماررئىژى كەم.

ئۆرنىيە: ئەھ. قورس و رەق؟ من بە ھىژى گيانى نەبەزىوم ئەيھىنمە جوولە، بە دلئوپى خوئىنى گرتىبەربووم ئەيتوئىنمەو، لە رېي رزگاركردىنى جوانىيا.

ئۆرنىيە: بۇچى جوانى پئويستى بەوھ ھەيە كەس رزگارى بكات؟ يان ئادەمىزاد ئەبئ ھىژ و تىن و گورپى خۇي لەوھوھ وەر بگرئت؟

داركيولا: ھىشتا جوانى ھەر پئويستى بە ئادەمىزاد ماو، چونكە ناشىرىنى زىندەوھ و مردووھ. خىز موحتاجى يارمەتئىيە، چونكە شەر ھىشتا بەھىزە.

ئۆرنىيە: ھەلسە، با بنووين، وا بەرەبەيانە. ھەلسە، ئىتر.

داركيولا: وازم لئبىنە، با نووسىنەكانم تەواوبكەم، بۇ ناچى تو بنوويت؟ .. برؤ، برؤ، وازم لئبىنە، برؤ، بنو وەكوو مردوو...

ئۆرنىيە: كەيفى خۇتە. ئەمەى تو ئەيكەيت، خۇكوشتنى پئئەلئىن بە دەستى ئەنقەس. مردن ئەمەيە... مردن ئەمەيە...

داركيولا: ھا ھا ھا.. ئىستا لە راستى نزيك بووينەو، خۇكوشتن. بەلئ، خۇكوشتن، لە رېي جوانىيا، لە رېي خىزا.. مردن نىيە؟ زىندوويىيە، ھا ھا ھا.. برؤ، بنو، برؤ بنو وەكوو مردوو، ھا ھا ھا..

داركيولا: پياو بەھىژ و زۇردارە، ئافرەتئىش پرچەكە. ھەردووكيان وان لە بەرەبەرەكانىدا، يەكترى ئەھىنن و ئەبەن. بەلام زالبوون بۇ ھىچ لايەكيان نىيە. ئەو ھەلەى پياو دەستى ئەگاتە دلئ ئافرەت و زىفى لئئەسىنئ، جوانى خۇي ئەكوژئ لە ترسى پىسبوون. جوانى وەكوو گولە وەنەوشە وايە، ھەتا دەستى لئئەدراو، گەشە. بۇ رەنگى خۇت پەران، گيانەكەم بۇ خۇتت ناشىرىن كرء؟ بۇ.. بۇچى؟

ئۆرنىيە: ئىنجا ئەمە ئەبىتت تو نەيەلئى خەو بچىتە چاوم؟ خۇشت نانويت و ناشىيەلئى خەلقئى بنوون؟

داركيؤلا: له سهرى مهړو ئورنيه، دلم كهيله و ناخى دهررون پره له كلپه. با به كاغذى ساريژبكه م.

ئورنيه: ئيستا تيم ناگه يه نى بو خوت نازار ئه دهيت له رپى ئافره تيكا كه جوانى تيا نه مابيت؟ له رپى گوله و نه وشه يه كا كه سيس بوويت؟

داركيؤلا: بهلى، بهلى، سه رچاوه ي بى ئاو، به هارى بى گول، لاشه ي بى گيان، ئافره تى بى جوانيه. ئه مانه قاووغن، قاووغيكى پر له ناشيرينى جى جوانى. هيچم بو نه مايه وه له دهست به ده ستادان زياتر.. دنياى من پر بوو له نازار، له داخ، له سزا، له ئه شكه نجه ي گيان و له ش، بو، بوچى ئه گرى.

ئورنيه: نامه ردت نه كه ن كاكه، بو بيره وه رى رابوردو ئه گريت؟

داركيؤلا: گريان ئه هين يان نا؟ بيره وه رى رابوردو له واقع نازار اويتره، برا. ئورنيه: هه رچى چونيك بيت، رانا په رموم به توى تيگه يشتووا بگريت، نه كه ي فيرى گريان بيت، كاكه.

داركيؤلا: راسته پياو نابى بگرى، به لام من وه كوو كانيه ك وام كه ژيره كه ي پرې له بوركان. بو جوانى گريام، بو جوانى.

ئورنيه: جوانى نه مردوه تا بوى بگريت.

داركيؤلا: بهلى، مردن دلداره كه ي له و سته دا كه ليوى نايه ليوى ميرده كه يه وه، ئه و حله مرد كه ده ستيان كرده ملي يه كا، جوانى ئامبالا خويناوى پرله زام له به رپينا كه وه ته زهوى. خوشى و شادى له من چوه كولى شير.

ئورنيه: بى گومان كه كه سوكاره كه ي داين به و كبرا جوانى نه ناسه تينگه يشتوه.

داركيؤلا: بهلى، ئه وانيش ده ستدار بوون له فرؤشتنيا، له كوشتنى جوانى ئه وا، له ئارام و ئوقره ش له من هه لگرتنا. بهلى، هه موويان تاواندارن، زور يا كه م، بى دهنگ به ئورنيه، وازم لى بينه با بنووسم.

(مؤسقا)

داركيؤلا: بهلى، گيانه كه م، كه سوكارت پنيان وتى ئه و لاوه داماره بى ده سه لاته جوانى تو ئه په رستيت. له به رئه وه وه ره لى بشاره وه، گومى كه، بيكوژه. پنيان وتى مادده ميحوه رى وجوده، مادده.. من مادده م نه بوو، بويه جوانى كوژرا، بويه خه لتانى خوين

کرا .. ها ها ها.. مادده وهره پیشهوه، منم دارکیولا.. هیزیک وا له دهست و په‌نجه‌ما، که گوشیمیت سوورای له له‌شتا ناهیلیم، وهره.. ها ها ها.. وهره لیوه پاراوه‌کانت بمژم، تا وشکیان‌ئه‌که‌مه‌وه، وه هه‌لیانئه‌قرنجیم.. منم دارکیولا.. ها ها.. لیوت بینه، موری مردنی پیوه‌بنیم.. موری مردن قابیل به تویه؟.. له مردوو چوو... ها ها ها.

ئورنیه: کاکه چیه‌ئه‌مه؟ چون ته‌سه‌ووراتی وا ئه‌کری؟ خوی یه‌ت بو لای من، من ئه‌بی بجم بو لای، من ئه‌بی بجم.

ئورنیه: کاکه وازبینه و وهره‌وه هوش.

دارکیولا: ناتوانم وازی لی‌بینم، ناتوانم، ناتوانم.

ئورنیه: بوچی ناتوانی؟ چون ناتوانی؟

دارکیولا: ئه‌ی گهرده شووشه‌یه گهرم‌ونه‌رمه‌که، دارکیولا، که‌شه‌نده،^۱ تینوو، وه‌خته سوئی‌بینه‌وه بو قه‌پالیک، قه‌پالیکی دهم، تیرئاونایی تا دان‌نه‌نی به شاده‌ماری پر له خوینی گه‌شته‌وه، که له سه‌رچاوه‌ی دلی پر له ده‌نا‌ئه‌ت هه‌ئه‌قولی!

ئورنیه: دارکیولا، له‌سه‌ر ورینه‌کردن مه‌رۆ، تو وا له خوت بکه‌ی، بی‌گومان زور ناخایه‌نی له‌ناوئه‌چیت!

دارکیولا: خوزگه له‌ناو‌بچومایه، پیش ئه‌وه‌ی دهم بنیم به سه‌رچاوه‌ی خو‌شه‌ویستی و جوانییه‌وه، پیش ئه‌وه‌ی له خیر و شه‌را، له جوانی و ناشیرینی بگه‌م. ئه‌گه‌ر مردن ئه‌وه‌نده ترسنوک بی‌ت، شوینم‌ناکه‌و‌یت. شه‌رت‌بی من شوینی‌بکه‌وم. ناتوانم بژیم، له کاتیکا که جوانی له به‌رچاوم هه‌لا‌هه‌لا‌ئه‌کریت. له ولاتیکا که دانیش‌توو‌ه‌کانی می‌چکه‌می‌چکه بو شه‌ر ئه‌که‌ن، ئه‌و کابرایه بو ئه‌و جوانییه بکوژی، بو؟ ئه‌مه‌وئ تئ‌بگه‌م. ئه‌بی سه‌ری پی‌بده‌م له زه‌وی.. ها ها..

ئورنیه: کاکه، وهره‌وه سه‌ر خوت.

دارکیولا: من کاکه تو نیم، من برات نیم.. من به‌رترم له‌وانه‌ی له جوانی ناگه‌ن، به هه‌ناسه‌ی ژه‌هراویان ژیان پرئه‌که‌ن له ئازار.. لاچۆ، برۆ، بنوو، ئیش‌نه‌که‌ری مردوو. برۆ، بنوو، له‌دنیا‌نه‌گه‌یش‌توو.

(موسیقای "رقصة النار")

^۱ که‌شه‌ند: شه‌که‌ت. (س)

دارکیولا: دانیشتووہکانی لادی، نیشته جیکانی شارستان، له گهل ئیوهی ئازار و سزا و ئەشکه نجه چیشتووم، براینه. له بیرتان نه چی، دارکیولا خوینرێژنه بوو و ههزی به مردنی خه لقی نه ئەکرد، رێگای سهختی پر ئیش و ئازاری گرتبوو وه ئەیویست رووناکیان بو بێنی، ئەم تاریکستانه تانی پی رووناکبکاته وه، خیر و فهرتان چنگبها، شهرتان لی دوورخاته وه، له خوتان، له مال و کەس و کارتان، له وانە هێ خویشیان ئەوین و خوشتان ئەوین. خه ریکی جۆمالی سه رچاوهی جوانی و خو شه ویستی بوو، له ناشیرینی پاکی کاته وه، له رپی دل و دهروونی تینوو هکانا.. به لقی ئەمه بوو دارکیولا. به لام داخه کهم کردیان به کوریکی قول بو ناشتنی پاکی کورژراوی دهستی ده نییه چه په له کانی به ره ه تاریکی، به ره ه شه ر، به ره ه ناشیرینی. ئای له و شه وهی به دیل گیرام، ئای.. ئای.. (به توور په بییه وه) بو بمینمه وه له م دینه دا، بو، بو؟ ئەبی برۆم، ئەبی برۆم، فه رمانیکی گوره چاوه ریمه، به بی رۆیشتن رینگان بریت، کار مه یسه رنابیت، ئەبی برۆم، ئەبی برۆم..

ئورنیه: دارکیولا، بو کوی؟

دارکیولا: لاچۆ له ریم، ئەمه وی برۆم، ئەمه وی بجم بو لای، بو لای هاو رپی گیانی.

ئورنیه: نایه لم برۆیت، نایه لم.

دارکیولا: هه ر ئەرۆم، هه ر ئەرۆم.

ئورنیه: شیت بووی، شیت بووی؟

دارکیولا: من شیت نابم، چونکه قوناغ به قوناغ رینگانه بریم، به گویره ی عه قل ئە جوولیمه وه، له کارکردن ناکه وم. شیت ئەو کەسه یه شوین جوانی و خیر و خیرخوا یی ناکه وی. لاچۆ، ئەمه وی برۆم، قافلە به جیی هیشتم، لاچۆ له ریم.

ئورنیه: هه رگیز نارۆی، نایه لم برۆی، نایه لم.

ئوراس: ئوراس هات، ئوراسی هاو ریت، پاوه سته با ده رگا که بکه مه وه.

(ده رگا ئە کاته وه)

دارکیولا: ئوراس گیان، هاو رپی به وه فاکه، چیی به م به ره به یانه هیتاتی؟ بو

هاتی؟ بو؟

ئوراس: خه به ریکی موهم، په یوه ندیبه کی زوری به تووه هیه.

ئۆرنىھ: چىيھ؟ چىيھ؟ بىلى.

داركىولا: راي كىرد، له مىردەكە جىابوونە وەيەكە، جىابوونە وەيەكە دوداويى..
جىابوونە وەيەكە بىگەرانە وە، بىگەرانە وە.

ئۆرنىھ: راي كىرد؟ چۆن؟ چۆن؟ چۆن ئەبى؟

داركىولا: شتىكى سەيرنىيە، دەمىكە چاوەرۋان بووم. وا ئاخىرىيەكەى ناشىرىنى
بەزى، بە جوانىيە وە نەلكا. شەرى تارىكى بەزى، قاچە ئىفلىجە گۆجەكانى بەدواى
خۇيا راکىتشا، بۇ گۆرستان، بۇ گۆرستانى پر له كىرم و مىروو و دەعبا و جانە وە،
ھاوکارەكانى بەرەى شەرى و تارىكى، با شوىنىكەوم؟

ئوراس: وا رۆژ ھەلھات داركىولا، رۆژ ھەلھات.

داركىولا: بەلى، رۆژ ھەلھات، جوانى سەركەوت، تارىكى مرد، شەرى ناژرا، بەلام
ئە و پارە دلرەقە بۆچى دەرنەكەوت، بۆچى؟

(مۆسىقا)

هاورپي گورگه کان*

دوکتور: (له دەرگا ئه دا)

ژن: ږاوهسته وا هات، به زيایي خيرم نه کرد.

دوکتور: (له دەرگا ئه داته وه)

ژن: ئای، به خوا سهیره، ئه ليم وا هات، ږاوهسته.

دوکتور: ئه وه چييه ئافرهت؟ نازاني هيلاک و ماندووم، نازاني وا سهعات چواره و ههتا ئيستا من هر له خهسته خانه بووم بهم گه رمایه، نه نانیکم خواردوه، نه ئيسراحه تیکم کردوه. سه ره ږای ئه وهش، به سه عاتی ئینجا دەرگا کم لئنه که یته وه.

ژن: پيش ئه وهی مالخو دز بگریت، دز مالخوی گرت. قسه ت ماوه بیکه ی، دوکتور به گی میردی موخته ره مم؟

دوکتور: ئینجا کی به دم دره قه تی تو یه ت، گولچین گیانی حه ره می موخته ره مم؟ ئه وه کوا ږووناک؟

ژن: چوو بو لای خه یاته که، په راوهی کراسه که ی ئه کات؟

دوکتور: بهم نیوه ږویه وه ختی خه یاته؟ خه یاتی چی؟ من هه زار جارم نه وتوه نابی هیچ کامیکتان به تاقی ته نیا بچن بو هر کوئییه ک؟ ئافره ت بو له گه ل ږووناکی خوشکما نه چوویت بو لای خه یات؟

ژن: ئه وه چييه پیاوه که، تو شه ږت لئنه باریت؟ په نام به تو خواهه، بهم نیوه ږویه من بو کوئی بچم؟

دوکتور: یا ئه لالا، دهی کوا چیمان هه یه، بیهینه بیخوین.

* که مال ږه ئووف محهمه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ل ۳۳۳-۳۴۲. جیگه ی گوته، دهوری ئه کته ره کان نیشانه نه کراوه که کی و کی به پینی چیرۆکه که دهینوین. راستییه که شی له دهفته ره که وه دیاره بیکه م په ږه ی ږاوه و لئ کراوه ته وه، بویکا وئ ده چی دابه ش کردنی ده وره کان له ئه و په ږه یه دا بئ و له ده ست چوو بی. ږه نگبی ئه م ته مسیله سالی ۱۹۵۲ پیشکه ش کرابی. (ک. ږ)

ژن: ئەى ئەم جانتايە چىي تيايە؟

دوكتۆر: هيچى تيانبيە.

ژن: ئەى ئەم پەرۆ خويئاوييانە چين پياوہکە؟

دوكتۆر: هيچ نين، حەقت چيە بەسەرہوہ؟ بە جليشورہکە بلي بيانشوات.

ژن: ئەرى پياوہکە....

دوكتۆر: مەكەوہرە سوئال و جواب، هيلاکم، بينە با نانەكەم بخۆم.

ژن: من ئەمپرۆ دەجار تەلەفۆنم کرد بۆ خەستەخانە، تۆ لەوى نەبووى.

دوكتۆر: كەى تەلەفۆن ت کرد؟

ژن: لە سەعات يەك و نيوہوہ هەتا سى و نيو ہەر تەلەفۆنم ئەكرد و ئەيانوت لەوى نيت.

دوكتۆر: ئەوہ تۆزىك ئيشم هەبوو. ئەرى ئافرەت، دوكتۆر جەلال هەوالى نەپرسيم؟

ژن: با تەلەفۆنى کرد، ئەلى سەعات چوارونيو يەم.

دوكتۆر: وەكوو بزانيت پروناك حەزئەكات شووى پى بكات؟

ژن: ئەى بۆ حەزناكات؟ گوايە شووئەكات بە دوكتۆر جەلال باشتر؟

دوكتۆر: وەللا من حەزئەكەم ئەم مەسەلەيە پىكبيت، چونكە دوكتۆر جەلال

پەفيقمە و لە ئەخلاقى رازيم وە ئيش و كاريشى باشە. بە ئەكسەرييەت خەلقى ئەچن

بۆ لای ئەم، عەيادەكەى بەرناكەوئيت.

ژن: ئى، راوہستە. بەلام ئەوہ باسى عەيادەت کرد، شتيكم هاتەوہ بير.

دوكتۆر: چيت هاتەوہ بير، گولچين؟

ژن: ئەلىم ئەمپرۆ رەنگبى لە عەيادە بووبيت.

دوكتۆر: ئا نەختى ئيشم هەبوو.

ژن: ئەوہ بۆچى بەراستى بۆم ناگيريتەوہ؟ لە سەعات يەك و نيوہوہ لە

خەستەخانە هاتوويتە دەرہوہ، چوويت بۆ كوئى؟ عەيادەى چى و ئيشى چى؟ كوا

تۆ لە عەيادە بوويت؟ ئەى من تەلەفۆنم بۆ ئەوئيش نەكرد و هيچ جواب نەبوو؟

دوكتۆر: ئىستا چيت ئەوى بيزانى؟

ژن: ئەمەوى بزانم كە لە سەعات يەك و نيوہوہ تۆ لە خەستەخانە هاتوويتە

دەرہوہ، چيت کردوہ و چوويت بۆ كوئى؟

دوکتور: چووم قه تلم کرد، باشه؟

ژن: ئه یه رۆ، قه تل مه عنای چی؟ خه لقت کوشت؟

دوکتور: به لئ، یه کیکم کوشت، چارم ناچار بوو.

ژن: ئه وه شیت بووی؟ بۆ به راستی شتم پین نالیی؟

دوکتور: راستیه که ی ئه وه یه که ژنه که ی ئه حمه د ئه فه ندی ره حمه تی که پیرار
عه مری خوی کرد..

به لام ئافره ت بۆ خاتری خوا لای که س قسه نه که ییت، ئه گینا ده ریش ئه کریم له
دوکتوری و حه یاشم ئه چی و مومکینه حه پسیش بکریم.

ژن: مه ترسه پیاوه که، گوایه ژن هه یه خراپی میردی بویت؟ ئا بلی بزنام،
ژنه که ی ئه حمه د ئه فه ندی ناوی نه سرین بوو؟

دوکتور: به لئ خۆیه تی. ئه حمه دی به سزمان پیش ئه وه ی بمریت، زوری چاکه
له گه ل حه مه دا کرد، به خیوی کرد، مه کته بی پی خویند، ده ری چووان، بوو به
مه ئموور. بیلته ب پاش مردنی ئه حمه د، جه نابی حه مه ئه فه ندی هاتوچۆی ئه کردن،
خه لقیش که وتنه مقومقو.

ژن: ده ی منیش له ته عزیی مه نیچ خانا هه ندی شتم بیست.

دوکتور: ئه وا ته ماشائنه که م ئه مرۆ نه سرین به هه له داوان هاتوته سه رم، ئه گری و
له خۆی ئه دا و ئه یه وی خۆی بکوژیت.

ژن: بۆ؟ داوای پاره ئه کات؟

دوکتور: پاره ی چی؟ له جه نابی حه مه ئه فه ندی سکی پرکردوو.

ژن: ئه یه رۆ، ئه ی که بی نامووس و بی غیره ته.

دوکتور: هه ر ئه و بی نامووسه؟ ئه ی نه سرین خان؟

هه ردووکیان شه ریکن له م تاوانه گه وره یه دا، له م بی ئابرووی و بی شه ره فیه دا؟

ژن: ئیی، نه تیجه ئه یه ویته حه مه ئه فه ندی ماره ی بکات؟

دوکتور: ماره ی چی! حه مه ئه فه ندی گورگ، له داوی ئه وه ی قه پالی خۆی
گرتوو، چووه بۆ شاریکی تر.

ژن: ئه ی سپله ی ناره سه نی زۆل!

دوکتور: نه تیجه چارم ناچار بوو، بۇ ئه وهی به ته واوی حه یای نه سرین نه چیت، یان خوی ده رمانخوار نه کات، مه جبوور بووم عه مه لیاتم کرد و مناله که م پی فری دا.

ژن: ئه یه پو، که واته ئه و په رۆ خوینا و بیانه هیی ئه وه؟

دوکتور: به لئ، هیی ئه وه و له ماله وه که وتووه.

چارم ناچار بوو. له بهر دوو هه تیوه که ی تری و له پیی رزگار کردنی دایکه که یانا، مه جبوور بووم نه فسئیک بکوژم، چارم ناچار بوو.

ژن: ئه ی قانون؟ ئه ی سوئندخوار دنت که له قوتابخانه ده رچووی، که خیانه ت نا که ی له ئیش و کارتا؟

دوکتور: هه موو شتئیکم خسته لاوه، چارم نه بوو.

جه لال: (له ده رگا ئه دا)

ژن: لام وایه دوکتور جه لال بیت.

دوکتور: من ئه لیم روونا که.

ژن: سه عات چوار و نیوه و موحه قه ق دوکتور جه لاله.

جه لال: پوژتان باش.

ژن: پوژباش دوکتور، یا خوا به خیر بیت.

دوکتور: ئه وه بۇ دیار نیت، جه لال؟ ته نک ده ر ئه که ویت، واش نا.

جه لال: وه للا ئیشم ئیجگار زوره. له خه سته خانه وه بۇ ماله وه، له ماله وه بۇ عه یاده، له عه یاده وه بۇ نادی، ئینسان ده سستی ناگات سه ریشی بخورینیت.

دوکتور: شوکور چاکیت؟

جه لال: ته شه کورت ئه که م. ئه وه ئه لئی روونا که له ماله وه نییه.

ژن: چوو بۇ لای خه یاته که ی خومان، ئی دوکتور، دایکت شوکور چاکه؟

جه لال: چاکه شوکور. نیازی کویتان هه یه ئه مرؤ؟

ژن: وه للا وتمان نه ختی بچین بۇ مالی مام.

جه لال: خیری پیوه یه.

(زهنگی ته له فون)

دوکتور: ئا بزانه کنیه، ئافرهت؟

ژن: هه لالو، به لئ؟ به لئ، مالى دوكتور عه زيزه، ها تويان ئه وئيت؟
دوكتور: هه لالو، به لئ روژباش. ئئى، ئئى، چى؟ خوئنى له بهر ئه پروات؟ نه زريف؟
مه ترسن هيچ نيه، وا هاتم. هه ر ئيستا، هه ر ئيستا، مه ترسن، خوا حافين. ئادهى ئافرهت
كوا جانتا كه م؟

ژن: ئه ئى ئيمه ئه چووئين بو مالى مامم؟
دوكتور: ئه گه ر ئه مپرو نه چووئين بو مالى مامت، هيچ زهره ريك ناقه ومئيت. به لام
ئه گه ر نه چووم بو سهر ئه م ئافره ته، دوورنئيه نه زريف بيكوژئيت.

جه لال: كه واته با منيش بروم.
دوكتور: بو كوئى ئه چى، تو دانئشه. هه مووى نيو سه عات نابات يه مه وه، به دوعا.
جه لال: خوا حافيزت بئ.
(ته قه ئى ده رگا)

ژن: ئى دوكتور جه لال، كه ئى مه سه له ئى رووناك ئه برئينه وه.
جه لال: وه لالا بلئم چى، نازانم جارئ.
ژن: يه عنى چى نازانم؟ رووناك كچئكى عاقل و سه لار و جوانه و چاوى شئينه و..
جه لال: من هه ز له چاوى ره ش ئه كه م، جووته چاوئكى وه كوو... وه كوو..
ژن: وه كوو چاوى من؟

جه لال: به لئ، وه كوو چاوى تو گيانه كه م، به لام چى بكه م داخه كه م... تازه رابورد.
ژن: به راستى نازانم بلئم چى؟ هه رچه ن يه ئته ئئره هه ست ئه كه م به
خوشه ويستئيه ك به رامبه رت.

جه لال: دل ئاوئنه ئى دلله. خوژگه دووسال له مه وه بهر يه كترئيمان بدئايه، پئيش
ئه وه ئى دوكتور عه زيز بته ئئئى، به لام تازه چار چئيه؟

ژن: بئى گومان به، ئه گه ر تو م له مه وه بهر بدئايه، بار به نه وعئكى تر ئه گوورا. به لام
دوكتور دنيا پريه تى له چه وتى....

جه لال: ئئىستا ش نه چوو ه بچئت.. بئى گومان به كه من هه ز له رووناك ناكه م.. تو م
خوش ئه وئيت...

من: منيش.. منيش تو م خوش ئه وئيت...

پووناک: (تہقہی دہرگا بہ قایم و ہاتنہ ژورہوہ)
پووناک: دہک بہ زیادنہ بی ئاوا. ئەی ئافہرم ژنہ سالارہکہ.. ئەوہ خیانت لہ
کاکم ئەکہی؟

ژن: ئەی ھاوار بہ مالْم، ئەی ھاوار ھەیش، ئینجا چی بکہم؟ بۆ کوئ بچم؟
جہلال: بی گومان بہ، پووناک ھیچ لہ ئارادانییہ، ھەر مہسەلہ ھینہ، یەعنی
تەمسیلمان ئەکرد.. ئا تەمسیل، پراوہ.. ھیی ریوایە تەکہی دوینئ لہ سینەما دیمان..
پووناک بہ کاکت ئەلینت.

پووناک: تۆ لہ کن خۆت دہزگیرانی منی و ھاوپی کاکم؟
تووخوا عەیبناکەئ خیانت لہ ھاوپی کەت ئەکہی؟ تووخوا تەریق نابیتەوہ؟
بەلام تۆ گورگی، ھاوپی نیت بی شەرم..
ژن: پووناک گیان، وەللا ھیچ لہ ئارادانییہ، ھەر تەمسیلمان ئەکرد، نازانم چۆن
ماچی کردم.

پووناک: (ئەگری)

ژن: ئەوہ بۆ کوئ ئەچی، جہلال؟

جہلال: ئەرۆم بۆ عەیادہ، بۆ خاتری خوا نہیەلی بہ دوکتۆر عەزیز بلی.
ژن: کەمیک لہ مەوبەر باسی خیانتی ئافرەتیک و ھاوپی کمان ئەکرد. وا
ئینستایش بەسەر خیانتی ژن و ھاوپی کەئ خویا دیتەوہ.. چی بکہم بۆ خاتری
خوا، ئەگەر ھات و پووناک بۆی گیرایەوہ؟
جہلال: وا من ئەرۆم.. جارئ می شکم ھیچ ئیشناکات.. نازانم بلیم چی؟ نا.. نا.. نازانم..
(پشوویی موسیقا)

جہلال: بەخوا باش بوو بۆ خۆمان پزگار بووین، وا دیارہ پووناک ھیچی بۆ کاکئ
نەگیراوتەوہ. کورہ چۆن ئافرەت ئەویری شتی وا بۆ کە سوکاری بگیری تەوہ، جانم.
ئینجا ئیستا وا لەدوای تپہر بوونی ئەم وەیشوومہ پرتسە، پیویستە بیر لہ کچیکی تر
بکہمەوہ. دہزگیرانکی تازہ بۆ چەند پوژئی، کئ بدوژینەوہ.. کئ ماوہ.. کئ.. کئ.. جارئ
با لہ خوشکی ھاوپی کمانەوہ پیا بیم.. خوشکی قالہ.. خوشکی نہریمان.. خوشکی
عوسمان.. نہ، جانم بی حەییایە، تاقەتی ئەوم نییہ.. دەئ کئی تر.. کئی تر..

(له دەرگا ئەدرئ)

جەلال: فەرموو.

حاجی: پۇژباش، دوکتور گیان.

جەلال: پۇژباش، حاجی غەنی، فەرموو دانیشە، چاکی شوکور؟

حاجی: ئا کامەتا لوتفەن دەمت بکەرەو، ئو... ئەمە بەسیتە، ھەر ئیستا دەرمانی ئەکەم... یا خوا بەخیربئی مامە حاجی.

حاجی: خوا سەلامەتت کات یا خوا... تۆ شوکور چاکی؟

جەلال: نەو ئەللا چاکنیم مامە حاجی، پارە یە شوکور زۆرە، ئیش شوکور باش ئەروا، بەلام بۆم دەرکەوتوو ئەینسان بەبئ ژن ھینان باش ناژی.

حاجی: ئینجا گوا یە بۆ ژن ناھینی دوکتور؟ بەخوا لام وایە داوای ھەر کچیک بکە، ئەتدەنئ. ئەی وتیان بەخیرئ پووناکی خوشکی دوکتور عەزیز ئەھینی.

جەلال: کئ؟ نەخیر ئەسل و ئەساسی نییە.

ئەگەر مامە حاجی بە کوری خۆتم قبوول بکە، مەمنون ئەبم وە فەخری پیوہ ئەکەم، حازرم چەندیش داوا بکەن، پیشکەشی بکەم.

حاجی: و ئەللا کورم.. من نازانم بلیم چی؟ مەعە مافیھئ ئەگەر لە مالەوہ پازی بن، من ھیچ مەنعیکم نییە.

جەلال: تەشە کورت ئەکەم مامە حاجی، مەمنونت بووم.

پووناک: (پال بە دەرگاوە ئەنئ) منیش مەمنونی تۆم، دوکتور جەلال.

جەلال: تۆیت پووناک؟ ئەلئ چی؟ بۆچی ھاتووی؟

پووناک: ھاتووم ئەمۆستیلە کەت بۆ بەینمەوہ، چونکە بۆم دەرکەوت کە

مۆستەحەقی ئەو نیت ببیتە شەریکی ژیانئ سەگنیکیش.

جەلال: ئەوہ بە کئ ئەلئ، پووناک؟

پووناک: بە تۆ ئەلئم خانینی چەپەلی دن، تۆ لەکن خۆت ھاورپی کاکم بووی، بیغیرەت.

حاجی: من سەرم لەم مەسەلە یە سوورماوہ.

جەلال: نە، مامە حاجی ھیچ سەرت سوورنەمینئ، پووناک تۆزئ نەخۆشە،

نەخۆشیی ئەعسابی لەگەلا ھە یە.

رووناک: من نه خوش نيم، چونکه بئنه خلاقيم نه کردووه. تو نه خوشی، چونکه ههتا ئیستا دهستی هزار نافرته تی به سزمانت بریوه، ناپیاو.

حاجی: چۆن، یه عنی چی؟ من سهرم سوورپماوه له م مهسه له یه.

جهلال: نه، مامه حاجی گیان، تو هیچ سهرت سوورنه مینتی. چه زئه که ی ته شریف به ره، ئینجا له دواییا مهسه له که ت تی نه گه مینتم.

حاجی: دوایی چی؟ من نه مهوئ ئیستا له مهسه له که بگم. تو داوای کچی منت کرد و وت هیچ عیلاقه یه کم به که سی تره وه نییه و که چی ئیستا شتیکی تر دهر که وت. به خوا من سهرم له م مهسه له یه سوورپماوه.

جهلال: سهرت سوورنه مینتی مامه حاجی گیان، وه لالا هه موو شتیک به ته واوی جی به جی نه کریت.

رووناک: ناشی دهستی توشی بریبت، مامه حاجی؟ خوازینینی لی کردی؟

حاجی: ئه ری وه لالا، من بو دان یه شه هاتوومه ته لای، که چی ئه و باسی ژنم له گه لا نه کاته وه. من تی ناگم، سهرم سوورپماوه!

جهلال: مامه حاجی گیان، تو چه زئه که ی برۆ.

حاجی: کوره مامه حاجی گیان، مامه حاجی گیانی چیت لی گرتوومه ته وه، نارپه سن. ههر دهقیقه نا دهقیقه یه ک برۆ برۆ، بو کوئ برۆم، ئه ی نابئ به خیری له م زاویام بگم. من سهرم له م مهسه له یه سوورپماوه.

جهلال: ئاخر سهرت سوورنه مینتی، رووناک درۆئه کات.

رووناک: نه خه له تابي وا بلنی من درۆئه که م، تو کابرایه کی دهستبری ساخته چیت.

حاجی: نه مه تا قسه ی راست. جاریکی تر دوکتور جهلال ناوی کچم بهینی، ههرچی خراپه پیته نه که م. ئا کوره ئه و گوچانه م بده ره دهست، کاولم کرد به سهرتا ئاوا. من خۆم ههر نه مزانی شتیک هه یه له ئارادا، من سهرم سوورپماوو. ئیستاش ههر سهرم سوورپماوه.

جهلال: باش بوو رووناک وات له حاجی غه نی کرد؟ وه لالا ههر تۆم خۆش ئه وئ، بیلا ههر تۆم خۆش ئه وئ.

ژن: ئا لاچۆ کوره له بهر نه و دهرگایه. کیت خۆش ئه وئ دوکتور جهلال؟ دوینی من، نه مپروش رووناک، وه نییه؟

جەلال: (ئەشلەژى) ئەو تويت؟ چۈن ھاتى... چۈن ھاتى بۇ ئىرە، بۇ خاترى خوا؟
 ژن: ھاتووم تەسفىيەى حسابت لەگە لا بکەم.
 پووناک: تۇ وازى لى بھينە باجى، من ئەيخنىم.
 جەلال: بۇ خاترى خوا، ھەيام مەبەن، دەستم دامىنتان.
 ژن: ئەى تۇ بۇچى ھەيى خەلقى ناپاريزى، بى غىرەت؟
 پووناک: ھەلاو، ھەلاو.
 جەلال: چى ئەكەى پووناک، بۇ خاترى خوا.
 پووناک: کاکە، وەرە بۇ عەيادەکەى دوکتور جەلال، ھەر ئىستا، ئا..
 جەلال: بۇ خاترى خوا چىيە مەسەلە؟ ئەھا بۇ خاترى خوا.
 پووناک: بە خاترى خوا ئەبى ھەموو شتىک لە کاکم بگەينىم، بۇ ئەوہى بزائى
 کە چ ھاوپىيەكى گورگى ھەيە.
 ژن: ئاخىر پووناک ھەيى منىش ئەچىت، ھەرچەندە ئەم بى غىرەتە تەنيا
 ماچى کردم، بەلام عەزىز ئەمکوژى، بروام پىناکات (ئەگرى).
 جەلال: من ئەپۆم، ئەپۆم سەرى خۆم ھەلئەگرم.
 پووناک: بۇ کوئ ئەچى بى غىرەت، ھەلئەسىت.
 ژن: نەجوولئىتەوہ، ناپياوى ترسنۆک. ئەوى ناپياو بوو، خىانەت بکا، ئەبى
 ئەنجامى تاوانەکانى خوى بىينىتەوہ.
 دوکتور: ئىوارەتان باش، چىيە مەسەلە؟ چى قەوماوہ؟
 پووناک: قسەبکە دوکتور بەگ، بۇ بووى بە بت؟
 جەلال: ب.... بب بلئىم چى من؟ عەزىز گيان لئىم ببوورە.
 عەزىز: ئىستا چى قەوماوہ، نابى تىي بگەين.
 ژن: ئەو پۆژەى تۇ چوويت بۇ لای نەسرین کە نەزىفى بوو، دەستى بۇ من
 دريژکرد و پووناک ھاتەوہ بەسەرا.
 عەزىز: بەراستە، وايە پووناک؟
 پووناک: بەلى، کاکە وايە.
 جەلال: خەتای منى تىانييە، من من ھىچم نەکردوہ.

دوکتۆر: ئەى خەتای کێییه؟ من به پیاوم زانیت، خوشکی خۆم دایتی، بئى غیرهت. ئەمه چهند ساله هاوپیمی. ههزار پیاوه تیم له گه لا کردووی، که چی وه کوو گورگ له نا کاو قه پالم لئى ئەگریت، بئى شهرم. ئادهی رووناک ئەو ئەموسستيله پیسهی بۆ فری به ره وه؟

رووناک: نیوسهعات له مه وپیش له بهردهمی حاجی غه نییا کیشام به سه ر سنگیا. من بیزم نایهت ببه شهریکی گورگیکی چه پهل.

ژن: پیاوه که وه لا عه رز و نامووستم پاراستوو، منیش هیچم نه کردوو، هه مووی خه تایی ئەم کابرا ناپاکه یه.

جه لال: لیم ببوو ره، عه زیز گیان.

دوکتۆر: رووناک ئیوه برۆنه وه ماله وه، با جارئ چاره سه ری ئەم بکه م.

جه لال: بۆ خاتری خوا، چی ئەکه ی عه زیز گیان؟

ئهی هاوار، خه لقینه ئەمکوژی، هاوار، ئهی هاوار.

دوکتۆر: هاوار هاوار مه که، بئى ئابروو، هیجت لئى ناکه م، ته نیا یه ک گوئچکه ت عه مه لیات ئەکه م.

جه لال: ههی هاوار گویم ئە برئ، گویم ئە برئ.

دوکتۆر: هه زار هاوار به پوولیک، گوئچکه یه کت هه ر ئە برم، هه ر ئە یبرم، هاوپی خو شه ویسته که م، هاوپی گورگه که م.

جه لال: ئهی هاوار، ئهی هاوار... ئای ئای.

(مۆسیقا)

دوکتۆر: ئیى حه ره می موحته ره م، وا جارئ گوئی ئەومان بری، به لام ئهی تو بۆ گویت شل کرد بۆ قسه ی ئەو گورگه.

ژن: پیاوه که لیم ببوو ره، تی ناگه م بۆ چی.

دوکتۆر: له چی ناگه ی؟ له خیانه تکردنت، بئى ئابروو.

ژن: وه لا خیانه تم لئى نه کردووی، ته نیا ماچی کردم.

دکتور: تهنیا ماچی کردی! ئای ئافهرم. ده له بهر خاتری ئهو تاقه ماچه، سئ به سئ ته لاقته وتبیت، به هیچ مه زه بیک چاک نه بیته وه. یه لالا بۆ دهره وه، بلی قبوولم کرد، بلی قبوولم کرد.

ژن: ئاخیر پیاوه که هیچم نه کردوه، تو بۆ وا ئه کهی؟

دوکتور: هیچت نه کردوه بی ئابروو! ئهو ئافره تهی بهیلی تاقه ماچیکی بکهن، مه عنای ئه وه یه ئاماده یه بۆ هه موو جوړه خراپیه کی تر. بۆ دهره وه بی ئابروو.

ژن: شهرت بی به شهرتی خوا شکاتت لئ بکه م.

دوکتور: پیویست به شکات ناکات، هه موو حقوقیکی شهرعیی خۆتت ئه که مه مشت.

ژن: شکاتی ئه وه نا، شکاتی منال پی فریدانه کهی نه سرین، به لکوو ئه مه خویه دهرتکه ن.

دوکتور: سوألش بکه م، یا بشمخنکینن، تازه نه ئافره تیک ئه ناسم که ماچ کرابی وه نه هاوړی وه ک گورگ ئه ناسم. به لام دا له تو و له هاوړی گورگه کانم، بۆ دهره وه، بۆ دهره وه.

(ته واو)

كۆرى ناغا

كۆر: ئىستا وت چى، بابە؟ من ويژدانم، دەر وونم، مئىشكم، وهخته بتهقى...
باوك: قسهى هيچ وپوچ و خۆرايى مهكه، پيموتى، هرچى بووه، بووه و موقهدهره و برايهوه...

كۆر: ئاخىر بابە گيان منيش گوناھبارم، به قسه ههلمخه له تان و زورم لى كرد و پيموتوه كه ئەتھينم.. ئىستاش ئەوتاسكى پرە!

باوك: پرە، پرنييه، چش، چۆن؟ منى عهبدوللا ناغاي حهमे عهلى ناغاي وهجاغزادهى تانوپۆ ئاوريشم و پياوى ناوپياوان، كچه تيويهكى دهست و پى كپيشاويى كاره كهر بهينم بۆ كۆرى گهرهه؟!

كۆر: ئاخىر بابە گيان مهسهله سك پر بوونه كهيه...

عاصمه: وزبه! نه يلىته وه.. ئىنجا سك پر بوون چيه؟

باوك: من چۆن رازى ئەبم سبهينى خهلكى بلين كچه تيويهكى بۆ كۆره كهى هيناوه و تانوتم لى بدەن.. قهت ئەوه ئەكهه...

عاصمه: كچى كى ئەلى بۆت ئەهينين، كورم ئەوهنده لىكى مهدهره وه.. سكى پرنييه، چش!

كۆر: ئاخىر دايه گيان، راستيشت ئەوى رپحان جوانيشه و خوشم ئەوى..

عاصمه: ئەى جوانى وا خوا بيبيرى، ئەلى خوشه ويستى؟ به خوا من و باوكت خۆ يه كتريشمان نه ديبوو.. خوشه ويستى چى؟

باوك: كچى ئەحمه دئاغا ئەلى، كچى حهمه دبهگ ئەلى، به سه رچاوه.. ئەمانه دهوله مەندن، ئەرز و ئاو و مه رومالات و پارەيان ههيه، دهستيان ئەروا.. وهجاغزادهن.. به لام كچى مينهت لى حه رامه، كورم!

كۆر: باشه بابە گيان! به لام ئەى سك پر پيه كهى؟ ئەى ئەو منالهى وا له سكياء؟

عاصمه: ئۆى، كۆره خوشه ويسته كهه، ئەوه زور ئاسانه، ئەوه بۆ دايكت و پوره مەنيج به جى بيله! ده زمانه دروستى ئەكهين و دهستاره ئەيگيرين له سه ر ورگى.. گوى مه ده رى و ههقت نه بى!

باوک: (پيئنهکهنی) ئەي ئافەرم عاصمە! ئەشەهەدو ئافەرەتییکی کارامەي، برۆ کورم
رەبوویرە و بە خەيالئا نەيەت...

میکرۆفۆن: ئەي بەلای ناگەهانتان لیدات بۆ کار و پیشە و کردارتان، بۆ قسە و باس و
دەم و دووتان.. مەرۆ جەناب! مەرۆ رەوہستە!

عاصمە: بیسمیلا، بیسمیلا، ئوی خوايە ئەوہ کئیە؟

باوک: ئەوہ گویم زرنگایەوہ، یان قسە بوو عاصمە؟

میکرۆفۆن: مەرەبە عەبدوللا ئاغای وەجەزادە و عاصیمەخانی ژنی و
وەجەزادە و ھاوکاری شەیتان!

ئەری ئیوہ چین و لە کوئی و لە چ عەيامیکا ئەژین؟ ئەری ئەو کردار و
قسەناشیرین و رەو و تەگبیرە چەپەلانە، مەعنای چی؟

باوک: ئینجا تۆ هەقت، عیلاقەت؟

عاصمە: کچەيە کارەکەری خۆمانە و باوکەيە جووتیاری خۆمانە و ئیمە خۆمان
رەزییان ئەکەین و کەس هەقی خۆتینەلقولاندنی نییە.

میکرۆفۆن: زۆر شوورەیی و شەرەمە، خۆتان لە خەلقى بە گەرەتر و زیاتر
بزانن. ئەم کچە بەسزمانە گوناھی ئەوہیە کە بە بەلین و پەیمانێ کورپی ناپاکی
ئێوہ خەلەتاوہ، بۆ دەستاری لەسەر سەک ئەھارن؟ بۆ دەرمانی پیسی
منالەلەبارچوونی ئەدەنی؟ کئی ئەلی بەم کردارانە ئافەرەتەکەش ناکوژن، چ جایی
منالە بێ گوناھەکە، بۆ کاریکی وا ئەکەن کە سوکاری کچە پێ بزانن و کچەش بکوژن و
کورەش؟ یان جەنابت ئاغای وەجەزادە؟! حەز ئەکەي عاصمەخان سکیشت
بسووتی و میزدیشت بکوژری؟

عاصمە: نەوہللا باوکم، ئوی موور محەمەدی شەریف، قورعەنەکە لیمان دووربێ!
میکرۆفۆن: دەبا لە خەلکی تریش بەدووربێ! وەرە جەناب! ئاغا! برۆ تەرتیباتکە و
بنێرە بۆ خوازینی پێحان و مەلا بانگبکە و مارەي بکەن، هەتا دین و دنیاشتان
نەفەوتاوہ و ناوتان نەزەرەوہ و حەیاتان نەچووہ..

باوک: وەللا من قسەکانت لەسەر سەرم! ئەلی چی کورم؟ عاصمە ئەلی چی؟

کور: ئەمەي خۆتە، باوکە!

عاصمە: وەللا خراب نییە و ئیستا ئەچم بۆ خوازینی.

میکروفون: بی پشهیمان بوونه وه و بی پاشگه زبوونه وه، تاوان به تاوان
چاره سه رناکری.. به دوعا، گه وره مالان.. تاوان به کرداری باش.. به رهوشتی بهرن،
به نه رمونیانی چاره سه رئه کری.. هیوام وایه تاوانی وا ته کرارنه بیته وه.. نه له لای ئیوه و
نه له هیچ شوینیکی که دا.. هه لسه عاصمه خان ته رتیبات بکه، دایکی ته رتیبات...

[۹/۱/۲۶]

(ته واو)

المشاركون:

المنهج الأول:

رفیق صابر

شمال عبدالله

عبدالله عباس

فریاد فاضل

رفیق چالاک

نسرین مرجان یان شیرین.

المنهج الثاني:

فریاد فاضل

عبدالله عباس

شمال عبدالله

آزاد احمد

^۱ به پیتی ئه و ناوانه که به شداری شانوگه ریبه که بوون، ده بی هیی پاش ۱۹۷۰ بی. (س)

نه ناسراو

(المجهول)

نوسینی: بیتەر ستینوف

(وهرگیزان)

له ژوریکي ساکاری ته مه لځانه ی پیرانا، چهند پیره میردیک دانیشتون پاز و په نهانی رابردوویان نه گیزنه وه بو یه کتر، ئاخ به بائنه دن بو هیوا و ئاواتی بابر دوویان. دیواری ژووره که ره ش داگه راوه، ئاگر کلپه ی دی له کووره که دا. عه قید رادلی سهر بازیکی نه ناسراوه، ته مه نی ۵۸۴، له په نجره که وه ته ماشای گه لاریزانی خه زانی پاییزه کات. له ش ولاریکی پته و به هیزی هیه، زه بروزه نگی سالان کاریان تی نه کردوه. پیری دووهم، چارلی مالوری داهینه ره، له نزیک کووره که وه دانیشتوه، ته ماشای گری ئاگره که ئه کات، که دهم وچاوه چرچ هه لاتووه خه مباره که ی پروناک نه کاته وه. جوئی لافورسیش شاعیره و له لای چه پی ژووره که وه له سهر کورسیه کی پان دانیشتوه، بی قه رانه چاوی بریوه ته رادلی و مالوری. ئه م سی پیره رۆژانی دوایی ژیانیان له م شوینه دا نه به نه سهر، هر یه که یان خولیا یه کی وا له سهر.

(سیمفونیی پینجه می چایکوفسکی)

(که می بی دهنگی)

جوئی: پاییزیکی تریشمان دی، چی بوو ئه م هه موو پاییزه، هر نه برایه وه.

چارلی: نه وهنده بی سه بر مه به.

جوئی: هر چاوه پروانیکردن و رۆژانی به شوین یه کاهاتوو ژماردن به شمانه. له گه ل نه وه شا، هرگیز ئیوه گوئ شلناکه ن بو شیعره کانم.

رادلی: ئا.. ئیجگار به م جوړه هه ستیت نه جوولیت.

جوئی: من شاعیرم.. شاعیریش خاوه ن هه ستیه.

رادلی: بەلئ، منالە گەورەکە ئەمە راستە، بەلام لە جەنگەکانی ئەفریقادا کە سوپاکەمی تیا نیشته جئ بوو، هەندئ لە سەربازەکانم خاوەن هەست بوون، دوورنیه لە ئیمە زیاتر لە جوانی ناو جەنگەکە گەشتتبن. بئ گومان شیعیریشیان هەلئەدا بەسەر هەموو شتیکا کە کاری تی ئەکردن.. پلنگەکان، گولە پاقلە ی سوودانی، گۆمە شینەکان، بەلام نەیانئەزانی کە لە ئەفریقادا زۆر هەستیکردن هیچ کەلکی نییه.

جۆنی: پئویستم بە ئامۆژگاریکردنی تۆ نییه. من شاعیرم، ئەو ریگایەشم خەت کیتشاوە کە بەسەریا ئەرۆم. زۆریش شادم بە توندوتیژی هەستیم. ئەو نەبووایە، جوانیم لە شتی ساکار و خاوا نەئەدی.

رادلی: ئاھ... بەلئ... بەلئ.

جۆنی: ئامانج چیه؟ ئەزانی ئەگەر هەستی نەبووایە، نەئەژیام. من لە ئەفریقای تۆ نەبووم، هیچ پەيوەندییەکیشم بەووە نییه، هەروەها ناشمەوئ هەرگیز بچمە ئەفریقا.

رادلی: ناتەوئ بچیتە ئەفریقا؟ قەسەم بە خوا، حەزم ئەکرد چاویکم کوئبووایە و جارێکی تر بمدیایەو.

جۆنی: بەم پیرییهش.

رادلی: بەلئ، بەم پیرییهش، هەمیشە خەوم بە مردنیکی گەورەووە بینیووە. منی شارەزای میژووی سوپا، منیک کە چاوەروانیم ئەکرد بێم بە میرلیوا، کەچی لە عەقیدی دا کوتایی بە ئاواتم هینرا. زۆرم ویست خۆم بخلافینم. بەلام خۆخلافاندن هەرگیز سەرنەگرت، هەرگیز دادی نییه. هەرگیز نەکە ی خۆت بخلافینیت.

جۆنی: ئەمە چەندجار تۆ ئەم باسەت گێراپایەو، وەکوو قەوان ئەم باسەت لەبەرکردووە، هەموو رۆژی هەمان بالۆرەیه.

رادلی: ئیمە گوئناگرین لە شیعەرەکانت، تۆش گوئناگری لە میژووی ژیانم. کەواتە با چارلی ناو بژیکەرمان بیت، بەلام چارلی هەمیشە بئ دەنگە، نازانم بۆچی؟

چارلی: واز لە من بینن، دەمیکە پەستم لەم ژیانەم، ژیانیک کە تەقەلای بئ پایانم تیا دا لە رپی ئەو دا کە ئادەمیزادیەتی بەشداربکەم لەو کامەرانییه دا کە لە ئیخترا عەکانمەووە پیدائەبیت. بەلام بەختی رەش بوو بە سببەرم، هەر لیم نابیتەو. لەدوای مارکۆنی، بیرم لە لاسلکی کردووە، لەپاش گراهام بیل بە چەند رۆژی تەلەفۆنم دروستکرد، لەدوای بییر بە چەند سەعاتی رەنگی تەلەفیزیۆنم رشت.

بەلام كەلكى چى بوو؟ كەس نىيە بەقەد من لە كارەبا و موغناطيس بزانیت، بەلام
كەس گویم لى ناگریت لەم دنيايەدا، ئەگونجى....

جۆنى: ئى...

چارلى: ئەگونجى لەو دنيا كەلكم لى وەر بگرن، لەبەرئەووە حەزئەكەم بە زووترين
وہخت بمرم و بچمە عالەمىكى ترەوہ، كە هیشتا كارەبايان تيا نەدۆزیوہ تەوہ.
هەولدان لێرە كەلك نابەخشیت، لەوئى بەلكوو سەرلەنوئى دەست پى بەكەينەوہ.
وانىيە، برا؟ ئاى ئەگەر بمتوانيايە بىر بەكەمەوہ..

جۆنى: زور جىگای سزايە ئەم وتانە رۆژ لەدواى رۆژ پات بکرىنەوہ، هەموو
رۆژيکمان لە رابوردووەكەى ئەچیت، پاتکردنەوہى وتە وە دەمەتەقەى كاتى رۆژى
رابوردوو تا نيوەرۆ، ئىنجا مومەريضة بمانباتە ژىرخان و لەگەل سەد پىرى خەلەفاو و
ورپتەكەرا نانمان دەرخوارد بەدات. لەپاشا سەعاتىك پالکەوتن، ئىنجا جارىكى تر لەم
ژوورەدا كوئەكرىنەوہ وە هەمان قەسەوباسى رابردوو دەست پى ئەكەينەوہ. هەموو
كەسى جەوالى خوى ئەرپۆژتەوہ و من نەبم، كەس گوئى لە شىعرەكانم ناگریت. بەراستى
پىتان ئەلیم هىچ شتىكى تازە نەماوہ لى بدوئىن، ئايا هىچ هەيە؟

رادلى: نەخىر، هەرگىز هىچ نىيە.

جۆنى: داخى گرانم بۆ عومرى بابردوو، وا پايىزىكى تریشمان دى.

چارلى: بەشويتمانەوہيە بە دريژايى سالان، هەندى جار لە ناوہراستى
زستانيشا سەرەتاتكىيەكمان لى ئەكەت.

جۆنى: بەلى، سەرەتاتكى.. ئاخ سەد ئاخ.

رادلى: ئايا جۆنى ئەم جۆرە باسانەت پى ناخۆشە؟

جۆنى: ئەگونجى پىم ناخۆش بىت، بەلام با لە مردن بدوئىن.

چارلى: مالى مردن بە هەشە شينا چیت، كوشتىنى و هەر نەهات.

جۆنى: بەلى.. هەلى پروانين.

چارلى: ئەم هەموو سزايە بۆ؟

جۆنى: ئەگەر رۆيشتن، چىتان لەدوا بەجى ئەمىنى كە خەمى بۆ بخون؟ بۆچى ئەترسن؟

رادلى: ئەى ئەفريقا؟

چارلى: ئەى هیوا و ئاواتەکانى لاویم؟

جۈنى: بەلام من.. داخەكەم ھىچم بۇ نەماۋەتەۋە، يادگارە نەمرەكانى رابوردوۋى
ناۋ شىعرەكانم، تابلۇيەكى تىكشكاۋىشى بۇ نەھىشتوۋمەتەۋە. پۇژان و شەۋانىشم
با بردنى، ۋەك عەترى گۈلىكى عومركورتى جوانەمەرگ.

(توزى بى دەنگى)

رادلى: ئاى.. ئەفرىقا. ئەفرىقا دلدارم بوو، جىي راز و نیازم بوو. بار ھەرچۈنىك
بىت، ئەفرىقا بەشەكەى تىرى ژيانمە. ھەرچەندە ئىحتىمال [بۇ] قولەرەشەكانىش زۆر
گران بوو [بى]. بەلام من ھەزم لە سەختىي ژيانەكەى كردوۋە. گاكىۋىيە بەلەسەكانىم
خۇش ئەۋىت كە بەناۋ دەشت و جەنگەلەكانىا دىن و ئەچن، بەبى ئەۋەى سل لە ھىزى
ئادەمىزاد بكن. ھەموو ژيانم بە بەربەرەكانىي سەخت و سەنگ بردەسەر، دىندەى
كىۋىم داپلۇست، ئادەمىزاد بەزان لە مەيانى جەنگا، بە چىر و بىشەى تارىكا ھاتم و
چووم، بەلام ھەموو لە بىريان چوومەۋە.. دىندەكان، قولەرەشەكان، ھونەرۋەرانى
شەطرەنج، كەس منى بەيادانايەت، داخەكەم.

جۈنى: رادلى، من ئامادەم يارىي شەطرەنجت لەگەلا بكنم.

رادلى: تۆ يارىيەكە باش نازانى، برا، لە ھەنگاۋى دوۋەم يا سىيەما ژىرئەكەۋىت.

جۈنى: ھەۋلدانىكە، با بزىنن، ھەرچەندە ھەز لەم جۆرە يارىيەش ناكەم.

رادلى: لىم ببوورە، منالە گەۋرەكە.

چارلى: ھەمىشە ھەۋلم ئەدا بەسەر ماددەدا زال بىم.

رادلى: من ئاۋاتم لەۋەش كەمترە. ئەۋەى ئەمەۋى جۆرە سەرکەۋتتىكە، ئىتر
ئەۋ سەرکەۋتنە ھەرچى چۈنى بىت، قەيناكا. سەرکەۋتن وا لە خۋىن و دەمارما.
ئەم تەمەلخانەيە منى فەۋتان. تەمەنم ئەۋەى ھەلنەئەگرت كە بمەھىننە ئىرە.

جۈنى: ئاى برا خۇشەۋىستەكەم.

رادلى: تەماشاي ناۋ دولابەكەم كەن.

جۈنى: چىي تىايە؟

رادلى: ئەمە، دەمانچەكەم.

جۈنى: خۋاي گەۋرە. ئەۋ دەمانچەيەت لە كۈى بوو؟ چەك بۇ خراپە؟ ئاى كە
شتىكى نەنگە.

پادلی: ھەرچەندە دانیاشم لیتان، بەلام ھەتا ئیستا پيشانم نەداون، چونکە وا بە بیرما ئەھات، کە ئەگۆنجی بە مومەریضە کە بلین و ناھومیدم بکەن لئی. وا تئ ئەگەم کە دەمانچە کەم بە شدارمە لە خۆشەویستیم بەرامبەر بە ئەفریقا. نیوەرۆ، ئیوارئ، ناخۆشی و خۆشی، دانیایی و مەترسیی ئەفریقای لەگەلا چیشتووم.

جۆنی: ھیوام وایە فیشەکی تیانەبیت.

پادلی: ئاھ.. مەترسیی لی ناکریت.. وە قازانجیشی نییە.

چارلی: ئا بیئە با بیبیین، لە دەمانچە کۆنەکان ئەچیت. پوژیکیان دەمانچە یەکی تازەم دروست کرد..

جۆنی: بۆچی دروست کرد.

چارلی: حەزم لی ئەکرد.

جۆنی: تۆ حەز لە رەنگ پرشتنی کەرەسە ی مردن ئەکەیت؟

چارلی: ئەگەر بلیمەتیی میکانیکیم داوای دارپشتنی خەتی مردنم لی بکات، مەجبوورم دەست بە جی بیکەم.

جۆنی: من شیعر ئەنووسم لە ریی ئاشتی دا.

پادلی: پراوەستە جۆنی، تۆ داوات لی کردین کە لە مردن بدوین، کەچی ئیستا لئی ئەترسی.

جۆنی: لە مردنا حەز لە ساتە ساکارە کە ئەکەم، ئەگینا هیچ شتیک نییە لە دنیا بەقەد مردن بیو غزینم.

پادلی: ئایا لە مردن ئەترسیت؟

جۆنی: نەخیر، پراوش ناکەم کەس ببیت لە مردن بترسیت. ھەمووان لئی ناترسن، لە دوا ھەناسە ی ژيانا نەبیت.

پادلی: بەلئ، لە بەرئەو یە کە حەز لە مردنیک کتوپری ئەکەم، گوللە یەک، خەنجەرئیک، سنگم کوناودەربکات، بۆ ئەو ی بە ئازایی بمرم. ئەمە تە ئەو مردنە ی حەزی لی ئەکەم.

جۆنی: من.. حەز لە مردنیک ھیمنی پرغیرەتانە ئەکەم، وەکوو مردنی ناو ئوپیژراکانی سەدە ی ھەژدەھەم. کەمئ فرمیسک و زۆر لە گولم ئەوئیت. حەز لە عەشامیک زۆری بە درۆ فرمیسک پرشتوو ناکەم. خۆزگە لە پوژی مردنما بارانیک

سەخت ئەبارى، تا بە تەنيا بېرامايە بۇ گورستان لە ژير چەترەكەى هينرى نيووبولتا. زور ژيام، لەبەرئەو بەروام نيبە تازە بېم بە شاعيريكي گەورە، چونكە شاعيره گەورەكان لە سى سالانا ئەمرن بە نەخوشىيى سيل و دەستە خۆشكەكانى سيل، بە دلدارى، يا بە گوللەتويپكى دوژمن.

پادلى: تو بېر لە شاعيري جەنگاوەرى ئینگليزى لورد بايرن ئەكەيتەو.

جۆنى: بېر لە شوپان، بايرن، شىللى، پۆشكېن ئەكەمەو، هەريەكەيان جۆرە مردنيكى تايبەتى هەبوو، هەموو لە ئادەمیزاد رايان کرد. من بۆيە خۆشم ئەوین، چونكە كوژران بە دەستى ئەو بىميشكانەى رېي دەرخستنى بليمەتیی ئەمانەيان نەدا. بېريش لە نەغمەخوانەكان ئەكەمەو كە تەمەنيان لە تەمەنى گولئى بەهار ئەچیت. بەزەبېشم بە تاقميكي ترا دیتەو كە ئەدەببیا[نە] ئەمرن، بېش ئەوہى مردنى راستەقېنە راپېچيان بكات. بەراستى زورم قين هەلساوە لە مەنطيقى ئەم دنيا شیتە گالته چيپە دلرەقە.

چارلى: لەبەرئەوہى كە ژيان لەوہى بى دەسەلاتترە هيچمان بىبەخشيت، نابى لە مردن بترسين. هەموو ئەو ئازارانەم چيشتووە، كە ژيان بەسەريا داوم. لەبەرئەوہشە كاتيكي تەواوم چاوەروانى گورپينىكم .. بەلام داخ...

پادلى: ئەوى ئاشكرابيت لای من، ئەوہى كە تا ئىستا بۆم ساغنەبۆتەو كە ئەفەريقاش لەگەلما ئەمریت.

جۆنى: چاوەروانى ئاوات پېكھينانىك لە مردن ئەكەيت؟

پادلى: چاوەروانم پاداشى سەبەرم بەریتەو. چاوەروانم بېم بە سوارچاكيكى زال. لە شوينى نيشتەجىي ئەو بەشە بېم كە ئەفريقياپەرستەكانى تيا دانىشتوون. ئەوى لە مردنم ئەوئيت، ژيانىكى ساكارى ترە.

(دائەنیشيتەوہ وە ئەمریت)

جۆنى: شتيكى سەمەرەيە جەنگاوەرىك بچیتە زەويى ئاشتییەو.

چارلى: من حەز لە مردن ئەكەم لە رېي مردنى خوى دا وە هيچى تر.

جۆنى: وام لى هاتووە بليم ئەوہندە ماوينەتەو ليرە، ئيزرائيليش لەبېرى چووينەتەو.

(دائەنیشيتەوہ وە ئەمریت)

جۆنى: شتيكى سەمەرەيە جەنگاوەرىك بچیتە زەويى ئاشتییەو.

چارلى: من حەز لە مردن ئەكەم، لە رېي مردن خوى دا وە هيچى تر.

جۆنى: وام لى ھاتووہ بلىم ئەو ھندە ماوینەیتەوہ لىزە، ئىزرائىلىش لەبىرى چووینەتەوہ.
(مۆسىقا)

(كەمى بى دەنگى)

چارلى: بى دەنگى دل زور پەست ئەكات.

جۆنى: رادلى، ئەلىنى نوستوويت، بۇ قسەناكەيت؟

چارلى: رادلى.

جۆنى: وس، ھەلىمەسىنە، خەو زور بەنرخە لەم رۆژانەدا.

چارلى: راوہستە بزانم، نوستنى چى؟ (بە تەئەئورەوہ) رادلى مردوہ!

جۆنى: رەحمەتى تۇ، خۇاى گەورە.

چارلى: (بە دەنگى بەرز) دكتورەكان، تیمارکەرەكان، وەرن، وەرن بۇ ئىرە.

جۆنى: نە، نە، وەرەوہ.

چارلى: چىيە؟ چىت ئەوى؟

جۆنى: ئايا ھىچت بەبىرانايەتەوہ؟ ئەوا بىرى ئىزرائىل كەوتىنەوہ، وا جارى

رادلى راپىچ کرد، بى گومان نۆرەى ئىمەش دىت. رادلى، لە منىش بچووكتربوو،

كەچى لەپىش منىشا رۆى. وەرە با دانىشىن و چاوروان بىن.

چارلى: ئەمە شتىكى سەمەرەيە، لام واىە وا باشترە كە

جۆنى: نە، نە، دانىشە و بى دەنگبە و بىر بکەرەوہ. ئا لەم کاتەدا بۇ رادلى

خوالىخۆشبوو دەرئەكەوى كە ئايا ئەتوانى ئەفرىقا لەگەل خۇيا ببات، يان بەناو ھەورا

ولاخە ئاسمانىيەكانى تاويدا و لە ئەستىرەيەكەوہ بچىتە ئەوى تر؟ وا ژيانى تازەى

دەستى پى کرد. با لە خوا بپارىننەوہ كە ناومان لە داستانى دنيا رەش بکاتەوہ.

چارلى: ھىوام واىە رادلى خوالىخۆشبوو بە ئاواتەكانى خۇى بگات.

جۆنى: بى گومان ئەگاتە ئاواتەكانى، ھەرودھا ئىمەش. سەرلەنوى تۆش

دەست ئەكەيتەوہ بە داھىنانەكانت، چونكە لە ھەر كوئىيەك بيت، كارىان پىت ئەبيت.

چارلى: پىويستە كارىان پىم بىت. (بە ئازارەوہ) وام لى ھاتووہ ھەست بە

تپەر بوونى زەمانىش ناکەم، وەكوو يەكىم لى ھاتووہ كە بەناو بىابانىكا بە وىلى

دیت و ئەچیت. ناوبەناویکیش ئەلنی لە رۆخ دۆلکی قوولی ناخ بەدەرەو ئەبوو وەستاوم. هەست بە نەرمەبایکی سارد ئەکەم کە دەم و چاوی گرتیبەربووم سارد ئەکاتەو. لەوئ، لەو ناخدا تاریکی و ڕووناکی ژینم تیکە لاون. لەوئ، سنوور نییە بۆ هیچ شتیک. ئەوەتە لە بەرچاومە، ئای، وا تئ ئەکەوم. ئەچمە ناخ، ڕووەو ناخ ئەرۆم (ئەمریت).

جۆنی: (ڕوون ئەکاتە ئاسمان و هاوار ئەکات) ئیستا نۆرەمی منە. ئینجا نۆرەمە، خەتیک بەسەر ناوەکەما بیئە. خوای گەرە ڕەحمیک، بەزەبییەک، منت لەبیرنەچیتەو. تەمەنی من هەشتاوپینجە، ڕادلی هەشتاوسی، چارلی هەشتاوپچار سالان بوو. پیویست وابوو من پیشیان بکەوتمایە، کەچی ئەوان پیش من کەوتن. (بئ دەنگی) ئەو تۆزە تالە داوەمی بەینی ژیان و مردنە، با زوو بچریت. با مردن وەک ڕووسکە بیت و ببریئەو، با دنیا بخروشت، با شوینیان کەوم بۆ زەویی ئاشتیی هەمیشەیی (بئ دەنگی). ئیستا وەختیەتی، دەمی خیرا، خیرا، (دەنگی مۆسیقایەکی هینمی کلاسیک بۆ نیو دەقیقە، دەنگی زەنگی گەرە) هۆمی بەرزبوونەو هۆمی ئەم ئاوازانە چییە؟ زەنگم بۆ لی ئەدەن. بئ گومان بەم زووانە لە بەرەو ژوور لەناو ئەستیرەکانا گۆرانی ئەلیم (ئەقیژینی). دەرگاکەم لی دامەخە، گویت لی بی. گویم لی بگرە. کوا دەمانچە کەمی ڕادلی؟ ئای وەرە (تەقەمی دەمانچە).

مومەریضە: ئەو تەقەمی لیرەو هات؟

جۆنی: بەلی، لیرەو بوو.

مومەریضە: (ئەقیژینی) کوشتت؟ کوشتت؟

جۆنی: نە، بەلام ئەوان خەلەتانیان، ڕوشتن و میان لە باوەشی تەنیا بییا بەجی هیشت بۆ پاییز ژماردن.

مومەریضە: ئایا گوللەمی تری تیا ماوە؟

جۆنی: ئەگەر تیا یا بوایە، ئیستا منیشت لیرە نەئەدی.

مومەریضە: بۆچی هەولت دا خۆت ب.... خۆت بکوژیت؟

جۆنی: هەولمدا کە نەرمەبایەکی سارد دەم و چاوی گرتیبەربووم سارد بکاتەو، بەلام نەمتوانی. هەولمدا تاریکی و ڕووناکی ببینم، ویستم مەنطیق ببەزینم. ژیان ڕاوەدوو بینم، خۆل بەسەر خۆما بکەم، نەمتوانی، نەمتوانی.

مومەرىضە: بەلام تىمبگەيەنە چۆن مردن؟
جۆنى: خۆزگە بمزانىايە (بە ھەناسە ھەلکىشانەو) خۆزگە بمزانىايە.
مومەرىضە: با بياننىژين، رەحمەت بۆ مردووان.

جۆنى: دەمىگە نىژراون، خوشكى، دەمىگە مردوون، پىويست بە زەحمەت ناكات.
زەحمەت بۆ زىندوو قازانجى زياترە.. ئاخ، سەد ئاخ، ئەوا پايىزىكى تىشىم دى. وا
خەزانىكى تىشىم بە بەردەما تىپەرى، چى بوو؟ ئەم ھەموو پايىزانە بۆ نەپرانەو، بۆ
نەپرانەو، بەسىەتى لەبىرچوونەو، بەسىەتى نەناسراو بۆ پايىز ژماردن؟ بەسىەتى.

(مۆسىقا)

چیرۆکی کاوهی ناسنگەر یان بزگارکهری گهل

(په‌رده‌ی یه‌که‌م)

(په‌رده ئه‌کریته‌وه، ده دوانزه سه‌ربازی شا له‌گهل زابتیکا، جل‌وبه‌رگی زه‌مانی کونیا
له‌به‌رایه (شه‌روال و مرادخانی)، شمشیر به قه‌ده‌وه، قه‌لغان به ده‌ستی چه‌په‌وه، قامچی
به ده‌ستی راست، سه‌ر سنگی لای چه‌پیان پارچه‌یه‌ک قوماشی سه‌وز و سووری پیا
دووراوه (۱۰ سم درێژی، ه‌سم پانی) سمیلیان زله، ده‌م‌و‌چاویان موجریمانیه، له‌شیان
قه‌به و زه‌لامه. ئەمانه له ده‌ری مه‌سرح حازرن بۆ چوونه ژووره‌وه له دووسی
ده‌رگاوه. که په‌رده هه‌لدرايه‌وه، سه‌چوار پیاوی زه‌بوونی لاواز، رانک‌و‌چو‌غه و ده‌رپیی
شه‌ریان وا له‌به‌را، پیلاره‌کانیان کاله و پیتاو و په‌رۆی شه‌ره، چوارپینج منال و سه‌چوار
ئافره‌تی قه‌یره و جوانی لاوازی ره‌نگ‌زه‌رده‌ه‌لگه‌راوی به‌رگ‌شه‌ر دانیشتون، ئەم قسانه
ئه‌که‌ن به ده‌نگیکی نزمی پر له ترسه‌وه.)

شام‌راد: ئەم زولم و زوره، نه‌خوا ره‌وای ئەبینی، نه‌پیغه‌مبه‌ر.

خه‌له: کویره‌وه‌ری ئه‌وه‌یه ناشویرین پینان‌بلین بۆ وامان لی‌ئه‌که‌ن؟

پیرۆز: (ئافره‌تیکی قه‌یره‌یه) کورپه ئه‌ی هاوار، دوتینی له ماله‌وه دانیشتونم، له‌پر
جه‌رده‌کانی پاشا خۆیان کرد به ژوورا و دوو سه‌ر مه‌رم مابوو، ئەویشیان برد.
خوایه ئیستا که من قورپی کوئی بکه‌م به سه‌رما، به چی بژیم؟! کورپه ئه‌ی هاوار،
غیره‌ت نه‌ماوه له‌ناو ئەم میله‌ته‌دا.

منالیک: دایه، برسیمه.

دایک: بێ‌ده‌نگ‌به‌رۆله.

مام‌شه‌ریف: به‌خوا خوشکم غیره‌ت نه‌ماوه، ئەشه‌ه‌دوبیلا تو راست‌ئه‌که‌ی. ئای
بۆ جاری جارنم، ئای بۆ چه‌ند سالی له‌مه‌وپیش که له تافی لاویما بووم،
رمبازیم‌ئه‌کرد به به‌رده‌می مالی خاتوونا، شام به سه‌پانی خۆم نه‌ئه‌زانی؛ میله‌ت
تیروپر، خه‌له و خه‌رمانیکی زور، سپیایی هه‌تا زستانیکی دره‌نگ ئەما، نه‌دزی، نه
جه‌رده‌یی له‌م ناوه‌دا ناویان نه‌بوو. به‌لام ئەوه‌ته‌ی که ئەم پاشایه هاتوو و ئیره‌ی
داگیرکردوو، به‌خوا هه‌یشمان پێ تال‌بووه.

شامراد: نه مولکمان، نه مالمان، نه زهوی و زارمان، هیچی نه ما، هه مووی برد بۆ خۆی. کورپه، خۆ هه هه هی ئیمه ی مسکین نا، هه ی ئاغا و خانه کانی شی داگیر کردوه. ئەم زولم و زۆره، نه خوا رهوای ئەبینی، نه پیغه مبههه.

خاسه لمه: (به تهئه ئورههه) لیلاییم دابیت، ئەم به یانییه که چاوم به لاشه ی شاسوار کهوت له ژیر پیی و لاخه کانی ئەو جروجانه وه رانه ی پاشادا، وهخته بوو ئاگرم تی به ربیی. خوا ئەیزانی، نازداری کچمیان بکوشتایه، به قهده ئەوهه پهی ناخۆش نه بوو. ئەه ی دایکت کویری، شاسوار، چ کورپکی قوزبووی، هه وهه ی سواریت هه زار دلای دانه خورپان. دهک به کوشته چن ئەوانه ی کوشتی تیان. خوا ئاگای له هه موو شتی که. پشت به خوا، بزنی بی شاخ هه قی خۆی له بزنی شاخدار ئەکاته وه.

پیرۆز: بۆچی شاسواریان کوشته؟ دهک کویری بۆت، پۆله.

خاسه لمه: ئەری وه لالا میمه که پیرۆز، ئەم به یانییه سهه ر بازه کانی شا له ژیر دارا کوشتیان و ئینجا به سواری به سهه ر لاشه که شیا دهستیان به ته راتین کرد.

شامراد: ئەم زولم و زۆره، نه خوا رهوای ئەبینی، نه پیغه مبههه. له سهه رچی کوشتیان، خاسه لمه؟

خاسه لمه: ئینجا ئەمهه پرساری ئەوی؟ ئاره زووی کوشتن و برینی ههه که سیکیان بوو، هه زار بیانوی بۆ ئەدۆزنه وه و له ناوی ئەهه.

مام شهه ریف: به خوا خوشکم راست ئەکهه ی، غیرهت نه ماوه له ناو ئەم میله ته دا. ئای بۆ چه نه سالی له مه وه بهه که ..

شامراد: (قهه ی پهی ئەهه ی) که له تافی لاویتا بوویت، رهبازیت ئەهه کرد له به رده می مالی خاتو نا، شات به سه پانی خۆت نه ئەزانی. مال کاول، تو قهت دوو قسه ی خیرت نه کرد. ئەم سهه ر ئەکهه ی و ئەو سهه ر ئەکهه ی، ئەهه پینیته وه سهه ر ئای بۆ چه نه سالی له مه و پیتشم. بنیشته خۆشه ی سهه ر زمانت: به خوا غیرهت نه ماوه له ناو ئەم میله ته دا، غیرهتی چی مال ویران؟ میله تیکی هه ژاری نه خۆشی تینه گه یشتووی بی په نا، ولاتیکی کاول بوو، زۆرداریکی به هیزی دهه با، ئەهه ی ئیستا که غیرهتی چی به کاری نین؟ بچین به گژ پاشادا؟ ئیمرو پۆژی نییه. پۆژی نییه، چونکه هیشتا له ناو کووره ی ئیش و ئازار و سزادا باش قال نه بووین. (به ئیستی هزا وه) ئای بۆ ئەو سالی که له تافی لاویما رهبازیم ئەهه کرد به به رده می مالی خاتو نا. نه برایه وه ئەم فه ته هه ی که تو کردووته، ئەم شیره ی که تو به گوئی گرتووته؟!

مام شریف: ئەرئى ئەۋە تووخوا شامراد، پۇلە، بۇچى وا قسەكانى منت
بىناخۇشە؟ خۇ من له تو گەۋرەترم، ھەى بىعەقل، غىرەت نەماۋە لەناو ..
شامراد: وس، لەسەرى نەپۇى، تەموورەكەت تازەنەكەيتەۋە. عەقل ھىچ بە
گەۋرە و بچوۋكى نىيە.

خلە: تووخوا ئەگەر ۋاز لەم بەزم و شەپەشەقە نەھىنن. ئىمە ئىستا ۋەختى
ئەۋەمانە بچىن بەگژ يەكتىرىيا؟ ئىۋە باسى كۆپرەۋەرىى خۇمان بکەن، پىگايەك
بدۆزنەۋە بۇ پزگار بوون، نەك پەلامارى يەكتىرى بدەن. دوشمن بەۋ ھەموو
ھىزەيەۋە سەربكاتە لاکمان و ئىمەش لەناو خۇمانا پەلامارى يەكتىرى بدەين؟ زۆر
بىشەرمىيە ئەم بەزم ۋەزەمان. گۆى بگرن، ئەزانن شامراد بۇچى كوژرا؟
پىرۆز: نە، دەى بە قوربانە بۇمان بگىرەپەۋە.

مام شەرىف: سا دەى كورم (ئەۋانەى تىرىش ھەموو لە دەۋرى خەلە كوئەبنەۋە و
پوۋى تىئەكەن).

خلە: دەمىكە مەلا شىخ ۋەسمان ھەز لە گولچىنى ژنى شاسۋارى جوانەمەرگ ئەكا.
(خەلقەكە: ئەم قسانە چىيە ئەيكەيت؟ ئەۋە خەلەفاۋى، عەيبناكەى وا بە مەلا
شىخ ۋەسمان ئەلىت؟!)

پىرۆز: ئەۋ پياۋە نوورانىيە، پۇم بە قوربانى بى، بەۋ كۆلە عىلمەۋە ئەچى
شتى وا ئەكات؟

خلە: ئىۋە گۆى بگرن، ئىنشائەللا درۇناكەم.

شامراد: دەى تووخوا ئەگەر نەيگىرپتەۋە. بە خوا منىش دىومە، زۆر بە بەردەمى
مالى شاسۋارا ئەھات و ئەچوۋ، ھەر چاۋى ئەبىرپە دەرگاگەى ئەۋان.

خلە: ھەتا دوينى پەنگە ھەزار جار سەرەپى بە گولچىن گرتبى. دە دوينى
پاست ۋەپەۋان خۇى ئەكا بە مالى گولچىنا. گولچىنىش ناكاتە نامەردى، پەلىكى
باشى پىائەكىشى و دەرگای ھەۋشەى لەسەر دائەخا و جواب ئەبا بۇ
شاسۋار. شاسۋارىش دووسى تفى لىئەكا و پەلامارى خەنجەرى لىئەدا
بىكوژى. ۋەللا خەلقە كە بەسەريانا دائەبارى و بە ئەمرى مەلا، شىخ شاسۋار
ئەگرن و لە ھەپسەخانەدا لەژىر دارا ئەيكوژن.

شامراد: دەك بە نەعلەت بى، ئىنسانى ناپاك.

خه لقه که: ئه ی هه زار جار.
 خاسه لمه: ئه ی ره حمه ت له و دایکه ی شاسواری خستوته وه.
 خه لقه که: ئه ی هه زار جار.
 منالیک: برسیمه دایکه.
 دایک: بی دهنگ به رۆله، خوا ئه م زولمه قبول نه کات. (زابت و سه رباز ده کان دینه ژووره وه به پرتاو)
 زابت: ئه ری ئه و غه لبه غه لبه چیه بی ئابرووینه، ده ی هه لسن مل بشکینن (خه لقه که به ترسه وه، ئافره ته کان مناله کانیا ن ئه گرن به باوه شه وه).
 شامراد: بۆ کوی بچین میرم، غه لبه غه لبی چیمان کردو وه؟
 زابت: بی ئابرووینه له رووی منا وهر ئه گه رینه وه؟! ده ی تینان هه لده ن.
 (ئه یانده نه بهر قامچی. ژن و منال هاوار ئه که ن و ئه گرین و خویان ئه دهن به سه ر مناله کانیا نا).
 شامراد: (هاوار ئه کات) خویه ئه م زولم و زوره قبول نه که یه ت، خویه ئه م زولم و زوره قبول نه که یه ت.
 زابت: تیی هه لده ن، بیانکوژن ئه م هه رچی و په رچییا نه. به ده م هاواری شامراد و گریان و ناله ی ئافره ت و مناله وه، په رده دائه دریته وه.

(په رده ی دووهم)*

□

* ئه م شانوییه لیره وه له ده فته ریکی ده سته ته ی نو سه ردا به نا ته واوی ماوه ته وه. (س)

خەسەو يا ھەژدىھا

عارف: كۆرە ھەتتو ئىۋارەيە و ۋەختى بەربانگە، ئەم مووشىن و مووشىنكارىيەتان لە چىيە؟ خوا بتانگىرى.. ئافەرم كۆپى خۆم، ئافەرم. ھەستە ۋەرە لاي باوكى خۆتەۋە. ئۆخەيش كۆپم، چىتە، ئەۋە نەخۇشى؟!

ژن: ئەرى وتت چى، پياۋەكە؟ وا نزيك بۆۋە.

عارف: چى، ئافرەت؟

ژن: چووزانم چى.. ئەمە سەدجار باسمان كۆرد.

عارف: ئاي لە بۆلەي ژن.. ئافرەت بەيانى بۆت دىنم، ئىۋارە بۆت دىنم، بلىم چى؟!

ژن: بۆ منى ئەھىنىت؟ وا ئەزانى لەم مالاھدا ھەر منى تيام!

عارف: توى تىانىت.. ھەر تۆش نان ناخۆيت. ئەزانى دىياكەي گرانىيەكە، ئەۋسەرى دىارنەبىت! جارى مەعاشەكەم ھەر بەشى كرى خانوو و نانى وشك ناكات. چى بکەم؟ ئەۋ يەكدوو پوولەي ھەشمان بوو، خواردمان. بۆ ئەۋەي بەشكەم ئەمە خوايە لايەك بە لايەكا بکەۋى.. ئەم گرانىيە لەناۋا نەمىنى.

ژن: جا ھەر بۆ ئىمە گرانىيە؟! ئەي ئەم خەلكە بۆچى ھەر پۆژەي بابەتتىك لەبەرئەكەت، لەسەر نووكى پەنجە ئەرۋات؟

عارف: قور بەسەر عارف، ئەم چاولىكەرىيە نەبراىەۋە؟ مردووت مرى، چەند جارت پى ئەلیم فلان و فيسار لە من مەگرەۋە! من موۋچەخۇرىكم، لە دەي مانگدا فوو لە مەعاشەكەم ئەكرىت، ئەكەۋمە قەرزوقۇلە لەسەر مانگى تازە.. خۆت حالەكەم باش ئەزانى، ئافرەت، چى بکەم.

ژن: بەخوا دە دىنارم ئەۋى.

عارف: دە دىنار! تەنھا دە دىنار، لە كوۋى بىنم؟ ۋەللا نىيە. قورى كوۋى بگرمەۋە و بىكەم بە سەرما! ئەمە چۆن ئەبى؟ ھەرچى تۆ فەرمووت، من بىكەم؟! بۆ خاترى خوا، خۆت باش ئەزانى كە مەعاشەكەم چەندە. ئەبى مانگى چەند خەرجكەين؟ كە بووم بەژىر بارى قەرزارىيەۋە، چۆن بۆم ئەدرىتەۋە؟ نابى تۆزى ئەقلىتىن، ئافرەت؟ ئەمە شەش سالاھ لەگەلمائىت، نەبراىەۋە؟

ژن: ئه شهه دو، هه رچیهه ک دایکم ئه لئ، راست ئه کات.

عارف: بۆ دایکت هات بۆ ئیره؟ من ئه موت حه ز له چاره ی ناکه م، با نه یه ته مالمان.

ژن: خو نه هاتوو ه سوالت لی بکات؟ به زیاده بی، ئاوا!

عارف: لا حول ولا قوة الا بالله العظیم! ئه زانم نه هاتوو ه سوالم لی بکات، هاتوو ه مالم ویران کات. قور کا به سه رما. هه ر کاتئ هاتبئ، گه ره که که هاتوته سه یرمان. کردووینی به سینه مای خه لگی، ئینجا رۆیشتوو ه. ئه وا نانه که شم له قورگ گیرا.. مالتان ویران بی!

ژن: به سه، به سه له سه ری برۆ. ئه وه بۆ ئه و دایکه مت لی بووه به دیو و درنج؟ خوا بییرئ ئه م به شه ی من. به قوربانئ خوا بم، ئه گینا من و تو هه ر قسه ی لی مه که.

عارف: بۆ ئافره ت من چیم؟ دایکت نه بی، هه موو که س ده ست به سنگه وه ئه گری و ریزم لی ئه گری. مالی خه لک ناخۆم و چاوم له ده ستئ که سه وه نییه و سه ره به رز و سه ره به ست ئه ژیم، ئیتر چیمه؟

ژن: به لئ، به قسه ته واوی.. کویریم بۆ مال و حاله که ت، هه موو خه لک گالته مان بی ئه کات. پیکه نینیان به ناو ماله که م دئ.

عارف: به لئ، ئه وانه به ماله که ی من بی ئه که نن، که هه ر رۆژه ی له سه ر په تیک یاری ئه که ن و به مه رایئ و ریایی. درۆوده له سه له پیناوی پاره دا، ئه وه ی ناشئ ئه یکه ن. من باش له دنیا گه یشتووم.. ئه وه ی ئاره قئ ناوچه وانئ خو م نه بی، نامه وئ. ره وشت به رزی به ده وله مه ندئ و فه قیری نییه.

ژن: ئه وه ی منئ کوشتوو ه، ئه م کتیب کرینه ی تو یه.. پاره ی ئه و کتیبه بده ی به من، باشترنییه؟

عارف: کتیب، کتیب دیسانه وه. ئه گه ر هه مووتان بمرن له برس، کتیب و رۆژنامه هه ر ئه کرم، تا ئه و رۆژه ی تو له داخا ئه ته قئ! وه ک سه گی بی سووتاو، به م لادا راکه و به ولادا راکه و پاره په یدا که، که چی ئیواره وه ک سه گ قاچت بگرن، نه هیلن بچه و بیته وه! برۆم، برۆمه وه ده ر.

ژن: ده برۆ، بۆ لیمان نابیته وه؟ کئ قسه ی کردوو ه، به زیانه بی یا خوا؟ هه ر که دایکم سه ری له مناله کان بات، تو ئه یکه ی به م کاره.

عارف: کچی، دایکت، حالی دایکت.. ئەو مال بە قورگیراوه، کچی دایکت ژنی چاکه،
بەسەر و سیمایه. دەک بە خێربیت یا خوا، سەر هەردوو چاوه کانم هاتی، دیسانه وه
گەر هت کردین، فەرموو، لای سەر وو دانیشه.

خەسوو: کورپه ئەوه "دایکت، دایکت" ی چیتە، شیت بووی؟

عارف: ئەلیم ئەوه دایکه بەرەحم و شەفەقەتەتە!

خەسوو: ئەری بە خوا پۆله، ئەمەندە بەزەبیم بەم منالانە دا دیتەوه.

عارف: بۆ هەتیون؟ راست ئەکە، فەرموو ئیسراحت کە. یا خوا بە خێربیت،
سەر هەردوو چاوم.

خەسوو: عەمرت درێژبێ و قەبرەکەت پڕ لە نوور بێ.

عارف: چی؟

خەسوو: قەبرەکەت پڕ لە نوور بێ!

عارف: قەبری کێ؟

عارف: قەبری تو؟

عارف: هاتووی قەبرم بۆ هەلکەنی و قەبرم بۆ هەلبەستی؟ دەک بە خێرنەبیت،
بۆ خاتری پیغەمبەر.

خەسوو: خۆ نالیم ئیستا، بە عەمری درێژ ..

عارف: دەی قەبر نەتگرتتە خوی!

خەسوو: ئەلیم وەرن پۆله، سەر و عانەتان بەمی. دە وەرن، پۆله وەرن.

عارف: تەشەکورت ئەکەم. دانیشن پۆله، فیری عانە و مانەیان مەکە.

منال: بابە، ئەلێ چی؟

عارف: هەتیو، ئەم جارە هەر کامیکتان موشین و هەلماتین بکەن، چاوتان
دەردینم، عەمرتان نەمین. سەیری ئەو دەم و چاوه پیسانە.

خەسوو: ئەیه پۆ، ئەوه بۆ وایان پێ ئەلیت؟ سەر و شکلت خواته وه!

عارف: ئەلیم موداخەلە ی ئومووری من مەکە. جارێکی تر دە فەرموو وەرە
بەربانگ بکەرەوه.

خەسوو: بەو خوایەى ھەموومانى دروست کردوو، بەربانگناکەمەو، تا خوا
حەقم لە حاجى نەسینى.

عارف: کام حاجى؟

خەسوو: باوکی کافيیە.

ژن: بۆچى دایە گیان؟ ناشى ديسان شەرتان بووبى لەگەل باوكم؟

خەسوو: ئەرئى وەلا، داواى لاگیرەيەكم لى کرد، ھەزار قسەى سووکی پى و تم.

عارف: ئەگرىجە پشکن، تۆ لەم عومرەدا لاگیرەت بۆ چىيە؟ سەیرى ئەم ھەموو
تیتیلە و بیبیلەيە لە خۆت داو، ئەلئیت مەزاتخانەکەيە! کچى، عەيبناکەي؟

ژن: تووخوا دایە گیان گوناھە ئا بەم رەمەزانە بەجیت ھىشتوو و

خەسوو: وس کچى. دەمدريژئى نەکەيت، نەھاتووم بۆ لای تۆ، ھاتووم بۆ لای
مارفەفەنى.

عارف: کچى ناوم عارفە، عارف! پینج سالە ژنم ھیناوە. تازە پیم ئەلئى مارف. ئەى
عەمرت نەمینى، ئاوا!

خەسوو: دە بلیم چى. ھەر وا بۆم دیت.

عارف: ئیستا بەخیرئى يەعنى توراوى!

خەسوو: ئەرئى وەلا پۆلە توراوم.

عارف: دەى گەرەت کردین. بەخیربىنى بۆ خاترى قورعان. ئینشائەلا
پى وقە دەمت خیرئەبى، بەم بەرەجە ژنانە.

خەسوو: ئینشائەلا.

عارف: کورم، ئەو بە ناخۆیت؟ چیتە، نەخۆشى؟ نەمریت، ھەتیو. نەک
پى وقە دەمى شەپ بیت.

خەسوو: نە ئینشائەلا، خوانەکات. بۆ منالەکان ئەترسینى؟

عارف: منالەکە لە ئەنكى ترساو. دە فەرموو وەرە بەربانگمان لەگەلا بەرەو، پوورئى.

خەسوو: سویندم خوار دوو، نان ناخۆم.

عارف: سویند لەسەر نان ناکەوئى. فەرموو با بیته ئیرە.

ژن: دە بخۆ دایە گیان، با ساردنەبیتهو، بۆ ئیمان زەرەرە.

خه سوو: به خوا مه گهر له بهر خاتری ماره فنه نی توزی بخوم.
 عارف: کچی عارف، عارف، ناوم عارفه پووری.
 خه سوو: به خوا پوله هر مرفم بویه ت، چونکه باوکم خزمه تکاریکی هه بوو،
 ناوی مرف بوو.

عارف: کچی، تو باوکت له تمه لخانه که دا مرد، نیت خزمه تکاری چی و مالی چی و
 شتی چی! تیت گه یه نم عارف یه عنی چی پووری؟
 خه سوو: له سهری مه پو، سهرم دیشی. نه وه لا تیمه گه یه نه.
 عارف: عارف یه عنی دانا و زانا و تیگه یشتوو، به ئیداع باوکم بویه ناوی ناوم
 عارف، بویه وهی له م پوژه ره شه بگم.
 خه سوو: کوره ناشوکور مه به، خوا خراپتری لایه.
 عارف: له مه ش خراپتر، ئه بی چی بی؟! تی ئه گم، ئه زانم، ئه ی نالیم ناوم عارفه.
 (له ده رگا ئه درئ)

عارف: ئه وه کی بوو؟ ده رگایه، کوره ئه و ده رگایه بکه ره وه، بزانه کتیه.
 خه سوو: به خوا باوکم من ناروم وه.
 عارف: بوی کوئی ئه پوئته وه؟ دانیشه.
 منال: باب، حاجی ره حیمه.
 عارف: کام حاجی ره حیم؟
 منال: حاجی ره حیمی ساحیب خانوو که مان.
 عارف: پاره ی ئه وئی.. نه مداوه تی. مالی کرئ خانووم به قورگرت، مه عاشه که مان
 دوو کرئ خانوو.
 حاجی: سه لامون عه له یک.
 عارف: وهی عه له یکه سه لام، به خیره اتی. حاجی، فرموو دانیشه.
 حاجی: باوکم، بوی و امان لی ئه که یت، گونا حمان، خراپیمان؟!
 عارف: چیم لی کردوویت، حاجی؟
 حاجی: ئه مپو هه شتی مانگه، یه ک فلسه نه داومی.
 عارف: هه شته، یا تو؟

حاجی: هه شته.

خه سوو: ئەمه به خیری کری خانوو هه که شت نه داوه؟

حاجی: ئی، پاره بینه.

عارف: حاجی له ئیجرا بۆم دانای، چونکه میری خۆی نرخى بریوه ته وه بۆ خانوو. تۆش که هانیم، وهرت نه گرت.

حاجی: ئیجرا.. ئیجراى چی؟ ئەمه شت کرد! من ئیجرا و میجرا نازانم. بهو که عبه یه یه دەستم پیوه گرتوه، به ته و اوای نه مدهیتی، شرو شیتاڵت فری ئەدهمه دهره وه. من له بهر خاتری حاجی نه بووايه، چۆن خانووم به سولکه رى وه کوو تو ئەدا!

عارف: حاجی، ئەمه سولکه ریبیه که بهم بانگی شیوانه یه خه م پى بگری. میری چه ندی داناوه، یه کفلس زیاد نادهم، برۆ شکات بکه.

حاجی: قور به سه رت، هه زار فروفیل هه یه. وا ئەزانیت به مه رزگارت ئەبى. سبه ینى ئیجازه ی بۆ دهر دینم، هه ر له بنه رته وه ئەیکه م به دوو خانوو. دیاره زۆر بى عه قلی، دوو خانووی باشی تیا ئەبى، که یه کی ۵۰ دینار بکات. له بهر ئەمه له ئیستاوه مشووری خۆت بخۆ.

عارف: ئەزانم ئەتوانی، به لام خۆت ئەزانى که ئیستا گرانییه و منیش هه ر ئەوه ندهم پى هه لئه سوورئى، خۆشم به یانى دیم، تیت ئەگه یه نم.

حاجی: چیم تى ئەگه یه نى؟ من پاره م ئەوئ، پاره!

خه سوو: ده ی لیڤه تى گه یه نه مارف. بۆچی ئەیخه یته سبه ینى؟ ئیستا پاره که ی بده رى.

حاجی: وه لا شرو شیتاڵت فری ئەدهمه دهره وه.

عارف: شرو شیتاڵ هه مووی فرۆشرا، به سه رى باوکی هه ردوو کمان.

حاجی: ئەوه ی که ماوه، له گه ل خۆت و مال و منالت. من تا قه تی ئەمه م نییه.

عارف: به ئەصحاب، هه مووی بايى دوو دینار نابى.

حاجی: قه ینا.. خۆت ئەبینیته وه.. خوا حافیز.

عارف: کچی، پى وقه دهمت خیره. شاللا پینان بېریتایه، پيش ئەوه ی بییت بۆ ئیره.

خه سوو: به خوا پیت خۆش بى و پیت ناخۆش بى، نارۆم.

عارف: ئیستا تى گه یشتى که ئەمه حال وه حوالمانه.

خەسۇو: ئەو پېمىنالىي ئەو مەعاشە چى لى ئەكەي؟ تۇ كۆلى مەعاش وەرئەگرى.
عارف: ئىنجا حىسابمان لەگەلا دەكەي، مەدیرى حىسابات! مەعاش ئەدەم بە
سارپۇخ، ئەچم بۇ مانگ لەتاو تۇ.

خەسۇو: لەتاو مەن بۇ؟ خوا بەزىادى خىرم نەکرد، ناوى مەن نەھىنى، ھۇو..
عارف: ئەدەم بە قومبەلەي زەرى و ھایدروچىنى، بۇ ئەوھى ھەردوكمەن بىین
بە خۆلەمىش.

خەسۇو: بە چى؟

عارف: بە خۆلەمىش.

خەسۇو: ئەيەرۇ، خۆلەمىشى چى؟!

عارف: خۆلەمىش ئەوھى، بىلامانى، كە كەر خۇى تىدا دەگەوزىنى.

خەسۇو: بەزىادەنە بىن یا خوا. لە ئۆمەت نەچو. (لە دەرگا ئەدرى)

عارف: ئادەي بزانە لەدەرگایان دا، قەدەمت خىرە.

خەسۇو: خىرئەبى ئىنشائەللا، مارف نارۆمەو.

عارف: كچى، ناوم عارفە، عارف.

منال: بابە كاك نوورىيە.

خەسۇو: بەخوا ھاتووە بەدوای مەنا، وەلاھى نارۆمەو.

عارف: كچى، تۇ مەرۇ، مەن ئەرۇم.. مەن.

نوورى: سەلامو عەلەيك.

عارف: عەلەيكە سەلام، یا خوا بەخىرىيىت، فەرموو. (ھەموو بەخىرھاتنى ئەكەن)

نوورى: ئەرى حاجى ژن عەيبە، بۇ ئەو پىاوەت بەم رەمەزانە جى ھىشتووە.. تۇ

كەي لەوھدا ماوى!

خەسۇو: نەموت ھاتووە بەشوین مەنا، بەخوا نارۆمەو.

عارف: كچى، بۇ كوئ ئەرۇیتەو؟ ئەو ھاتووى بەشوین ئەو؟

نوورى: ئەرى وەللا.

خەسۇو: ناچمەو، ناچم. لاچۇ، مەن نارۆمەو.

نووری: وه لالا حاجی نه وه تا له ماله وه، خوین له جهرگی نه تکی.

خه سوو: خوای نه کرد هه موو جهرگی کون کون نه بوو.

عارف: کچی عه یبه نه م قسانه به میرده کهت نه لیتت. خوا بتگری، سی ساله ژنیت، عه یبناکه ییت؟

نووری: وه لالا وایه، باو کم.

خه سوو: مارفه سیس، نه وه دهرم نه که ییت؟!

عارف: کچی، بو دهرت نه که م؟ هه سته، وهره نانه کهت بخو.

خه سوو: ناخوم، برایه وه. (حاجی دیتته ژووری)

عارف: یا خوا به خیر بییت، مامه فرموو، فرموو.

ژن: باب به خیر بییت.

حاجی: ئیسته تو بو وا نه که ییت، ئافرهت؟ تو عه یبناکه ییت؟ من خراپیم چیه؟ نه وه نده نه لیم ته داخولی مالی عارفه فنه نی مه که و وازیان لی بیته، با بو خویان بی قره دانیشن.

عارف: گوايه - خوانه خواسته - نه ته داخولی ئومووری ئیمه ی کردووه؟ نه وه لا مامه! خه سوو: نه وه گالته م پی نه که ییت؟ به زیاده نی له عومرت، ئوا.

حاجی: به سیه تی، واز له م قسانه بیته، ئافرهت. سهیری چند ده می دریتزه، لیره ش قسه نه کات!

خه سوو: نابی دوو قسه له گهل کچه که م بکه م و دوو نه سیحه تی بکه م؟

حاجی: تو هه تا نه گاته نه و ته مه نه ی نه یده ی به شوو، تیر له نه سیحه ت ناخویت؟ وا هوت ساله شووی کردووه، نه م نه سیحه ته ته واونه بووه. ده به سه، به سه. چاوت لینه چیت به سهر نه م ماله ش هیناوه؟!

عارف: نه وه لالا، نه، پی وقه ده می خیره.

خه سوو: نه وه گالته م پی نه که یی، مارف.

عارف: نه وه لالا، هه ددم چیه گالته ت پی بکه م.

نووری: ده هه سته حاجی ژن بروره وه ماله کهت.

خه سوو: ده برۆ، برۆ. با برۆین.

حاجی: باو کم، به نامووسم، قهت شتی خراپم به ده ما نه هاتووه. وام لی هاتووه که ..

عارف: وس نه یلئیت، بو خاتری خوا، نه یلئیت بو خاتری پیغمبهر. مالی من
ویران نه کهیت.. ئەمه خه سووه یا هه ژدیها؟!

حاجی: سا وه لالا وه بیللا وه ته لالا، که ههرسیکی ناوی خواجه، ئەگه ئیسته
پیشم نه کهوی، له سبهین زووتر نییه، بیوه ژنیک ئەدۆزمه وه. هه ر بو په ندی پسات،
ژنی به سه را دینم.

خه سوو: چی.. چی؟ کات درهنگ بوو، با برۆم.

(هه موو ده ست ئەکه ن به پیکه نین)

داد له دهست هه ژاری*

(٩)

جه لال: (له خه و رائه په پړی) په حمه، کچی په حمه.
په حمه: (خه و الووه) چیه ئه وه؟ بیسمیلاهی په حمانی په حمیم.. داتچه کانه، خوا
داتچه کینی. ئه وه چیه، ئه وه چیه، بهم به ره به یانه؟
جه لال: ده هه لسه چایینک لی نی و بزانه سه عات چه نده؟
په حمه: بهم به یانیه بچم به مارانه وه بگه پیم، بزانه سه عات چه نده؟ یا خوا
موباره ک نه بی ئاوا. ئاخر ئه گهر سه عات که ت نه فرۆشتایه، باشتر نه بوو؟
جه لال: باشتری چی بوو، ئافره ت؟ ئه ی ئه گهر سه عات که ت نه فرۆشتایه، چیمان
بگردایه، چیمان بخواردایه؟ به خوا ئه گهر ئه و دوو دیناری سه عات نه بووایه، ئه م
هه فته یه نانی وشکیشمان ده ست نه ئه که وت.

په حمه: پووناک، پووناک.

پووناک: ئه لئی چی دایه؟

په حمه: هه رسه پوره، بچو بو ماری چه پسه خان، بزانه سه عات چه نده و
پیاره بیکش چامان لایانه، بیهینه ره وه.

پووناک: به خوا دایه من پیم عه یبه داوای چایه که یان لی ناکه مه وه.

په حمه: بوچی عه یبه پوره؟ قهرز و قهرزکاری عه یبی بو چیه، خو سواریان لی ناکه یان.

جه لال: پووناک خان، عه یب مه عنای چی؟ پیاله یه ک چایان به قهرز بردووه و تو

داوای پیاله چایه که ئه که یته وه، کچم.. هه لسه ده ی خیرا.. سه عات که ت له بیرنه چی؟

پووناک: نه، بابه له بیرم ناچیت.

* که مال په ئووف محممه د، هونه ری درامای پادیویی کوردی، ل ٤٥٠-٤٥٩.

په فیه چالاک، له دوا لاپه ده ی ده فته ره که ی دا دهوره کانی به م جوړه دابه ش کردووه: ١. جه لال:
په فیه چالاک، ٢. عه زیز: فائق چالاک، ٣. په حمه: ئه حمه دلاوهر، ٤. مودیر: نووری عه نهر،
٥. پووناک: ئه حمه د محموود. (ک.ر.)

رہحمہ: ئی پیاوہ کہ.

جہلال: ئی چی؟ فہرموو.

رہحمہ: کوا باقیی پارہی سہعاتہ کہ؟

جہلال: بوچی؟

رہحمہ: چونکہ ئہمرو ہیچمان نییہ بو ئہوہی شتی پی بکیرین.

جہلال: بہ قہرز، قہرزبکہ لہو دووکانانہ، ئافرہت. ئہم عالہمہ ہمووی بہ قہرز
ئہژی، کہس نییہ قہرزارنہ بیت.

رہحمہ: ئہوہندہمان قہرزکردووہ، ئیتر کہس متمانہمان پی ناکات.

جہلال: لاحوہلہ وہلا قووہتہ.. ئینجا باشہ ئیتر چی بکہین، خہتای من چییہ؟

رہحمہ: ئہی خہتای منہ؟ یا خوا موبارہکنہ بی ئاوا. ئاخر ئہگہر نہختی
سہرپاست بوویتایہ، وامان بہسہرنہئہات و لہ گہرہکہ کہدا حہیامان نہئہچوو.

جہلال: کہس ہہیہ لہ دنیاا زہرہبیک عہقلی بیی و حہزبکات ہہژاربت، حہزبکا
ناراست بی، حہزبکا قہرزکویر بیت؟ چی بکہم، ئافرہت، مالی نہبوونیم بہقورگرت، ئاوا..

رہحمہ: کہیفی خوۓ، من حہقم نییہ بہسہر ئہم قسانہوہ.

جہلال: ئہی حہقت ہہیہ بہسہر چییہوہ؟ ہہر ئہوہ ئہزانی بلئی بیتہ، بیتہ، ئہمہوی..

رہحمہ: مار ہہموو شتیکی ئہوی.

جہلال: مار، کچی زمانت راست کہرہوہ، مار بہسہری زمانتہوہ با، ئاوا. دہ بلئی
مال. مال بہخوا ئہم زمان خوارییہی تو سہری لی شیواندووم.. دہ وہکوو خہلقی
بلئی مال، پیالہ، خہلقی.. ئہم لامہ قوربہسہرانہ بو ئہکہی بہ ری..

رہحمہ: ئہی سندان لہ بہربینت ہہری ئاوا. ئہوہ گارتہم پی ئہکہی؟

جہلال: تو.. دیسانہوہ بہزمہکہیہ، ئیستا وازمان لہ زمانت ہینا و چون
قسہئہکہی بیکہ و سایبرم.. بہلام داخم مہکہرہ دلہوہ.

رہحمہ: من داخ دہکہمہ دری تووہ، یان تو ہہموو روژیک بہزمیکم پی ئہگری؟
ئہگہر نیو دینارت بدایہ بہ بہکری قہساب، شتہکانی حیجزنہئہکردین.

جہلال: لہسہری مہرو، ہہتا توورہنہبووم. ئہوا پرووناک ہاتہوہ. سہعات
چہندہ، پرووناک؟

پووناک: سهعات هه شته بابہ گيان.

جہلال: هه شت ئه ی قور به سهرم. ئه وا ئه مرؤش دواکه وتم، باشه ئه مه ئافرهت؟
رهحمه: دواکه وتم، دواکه وتم، من وتوومه دواکه وه؟ کریکاریه تیش بووه به
ئیش، دواکه وتم.

جہلال: ئه ی کریکاریه تی ئیش نییه، چی؟ به ناموسم ئه مرؤ مودیر
پوبعه دیناریکی موچه که م ئه بری.

رهحمه: مودیر؟ (بی ئه که نی) کام مودیر؟ بؤچی قومیسهری؟ کریکار مودیری کوا؟
جہلال: ئه وه گالته م پی ئه که ییت؟ کریکار بؤ مودیری نییه؟ ئه ی له کارگه دا
ئیش ناکه م؟ ئه ی کارگه مان مودیری نییه؟ ئه ی له مه وپیش ئه مانه م هه موو بؤ
باس نه کردووی؟ ئینجا ئافرهت که وابوو بؤ شووت کرد به منی کریکار، بؤ
قومیسهری، زابتی، دوختوری، موهه ندسیکت نه دوزییه وه شووی پی بکه ییت؟
رهحمه: به قوربانی چاره نووسی ئه و خویه بم.. ئیتر بریم چی؟ هه موو رؤژیک
من دابنیشم ئه و جله چه ورانه ی تو بشؤم.

جہلال: ئه وه ئه زانی تۆزی دهستم کورت بووه، لیم هه لئه گه پریتته وه. به باو و
باپیرته وه به قوربانی ئه م جله چه ورانه م بییت. ئه مه جلی نان په یاکردنه به شان و
بازوو، به ئاره قی ناوچه وان.

رهحمه: ئیستا چیمان وتووه، وا تووره بوویت. بینه پارهم به ری، شتی پی بکرم.
جہلال: بؤ نامبه ی له بازار بمفرؤشی؟

رهحمه: ئینجا کی توی ئه ویت؟

جہلال: ده وازم لی بیته که واته، هه تا پاره وهرئه گرین؟

رهحمه: ئه ی چی بخوین؟ به چی بژین؟

جہلال: له پارهی سهعاته که ته نیا په نجا فلسم پی ماوه. سی فلسی بؤ تو،
بیستیشی بؤ من.

رهحمه: دهک موباره کنه بییت، بیته هه ر په نجا فلسه که.

جہلال: فهرموو، فهرموو ئه وه په نجا فلسه که، به لام دا له ژیانی ئاوا، به عاسمان
رؤژانه که م ئه برن.

پهحمه: ده خیرا که برۆ.

جهلال: خیرا؟ خیرای چی؟ بی چا، بی نان، بی پاره، بی جگهره، به سکی برسی و لیوی وشک بچمه سهر ئیشیکی قورس، ده دوانزه سعات میلبازی بکه م. ئهی به لام دا له هه ژاری، داد له دهست هه ژاری.

(مۆسیقا)

مودیر: ئا وهره جه لال، ئه وه ئه مپۆ بۆچی دواکه وتی؟

جهلال: وه لالا قوربان مودیر، چی بئ له تو نهینی بئ، ئه م جار ه لیم ببووره. به سه ری جه نابت، ئه م هه فته یه به پاره ی سه عاته که مان ژیاوین.

مودیر: تو ئه م قسانه بۆ کئ ئه کهیت؟ سه عاتی چی و ژیا نی چی؟ ئیمه به پاره تو مان راگرتو وه تا ئیشمان بۆ بکه یت.

جهلال: ئینجا قوربان، خۆت و ویجداتی خۆت.

مودیر: بریارمان دا مووچه ی نیورپۆژت لی ببرین.

جهلال: قوربان نیورپۆژ زۆره. من ته نیا سه عاتی که دواکه وتووم، نه ک نیو پۆژ.

مودیر: سه عاتی که نیو سه عات، چاره کینک دواکه وتوویت، ئه مه یه جه زا که ت.

جهلال: ئاخر قوربان هه موو شتی به خو ی، خو یش به مه عنا! پۆژی چوار سه د فلسم هه یه و هه شت سه عات ئیش ئه که م. سه عاتی به په نجا فلس. ئیتر بۆچی دو سه د فلسم لی ئه بپی؟

مودیر: ئه وه حیسابی سه عات و ده قیقه م له گه لا ئه که یت؟ رازیت به مه، رازیت.

جهلال: ئاخر میرم غه درم بۆ لی ئه که یت؟ وه کوو تو له سه ر حه قی خۆت سووری و حیسابی سه عاتی که ئیش کردنم له گه لا ئه که یت، منیش حه قم هه یه داوای حه قه که ی خۆم بکه م.

مودیر: دریژه ی ناو یت. رازیت رازیت، رازی نیت ده رگای کارگه که وا له سه ر گازی پشت، حو شتریشی پیوه ئه چی. هه زار کریکاری بی ئیش چا وه پیی ئه وه ن عه مه له بی که ده ربکری و بچنه جیگا که ی. یاللا برۆ به لای ئیش و کاری خۆته وه.

(مۆسیقا)

(دەنگەدەنگى سەرشەقام)

عەزىز: جەلال، جەلال، لەگەل تۆمە جەلال.

جەلال: من؟ ئا مەرحەبا كاك عەزىز، چاكى شوكور؟

عەزىز: سەلامەت بى، تۆ شوكور چاكى؟ ئەو چىيە، بۆ وا پەشوكاوى و پەنگت زەردەهەلگەپراوھ؟

جەلال: كوا پەشوكاوى چىم؟ ھىچم نىيە.

عەزىز: وەرە، با بچىنە ئەو چاىخانەيە دانىشىن.

جەلال: ناىەم بۆ چاىخانە.

عەزىز: وەرە يەكدوو قسەبكەين، بۆ ناىەيت؟

جەلال: چونكە پارەم پىنىيە.

عەزىز: بۆچى پارەت پىنىيە؟

جەلال: ئىنجا ئەوە پرسىيارە ئەيكەيت؟ پارەم پىنىيە و بىرايەوہ. ئىتر ئەم

درىژەيەى بۆ چىيە؟ تۆ سەرەپراى كويزەوہرىى خۆم، دەرەم گران ئەكەى؟

عەزىز: باشە، وەرە من پارەى چاىخانەكەت بۆ ئەدەم.

جەلال: پىئويست ناكات. بەزىادىن، پىمان گەيشت.

عەزىز: دە برۆ، با برۆين، بەرەو خوار ناچىتەوہ بۆ مالەوہ؟

جەلال: خۆشم نازانم. وا ئەرۆم بزەنم ھەتا كوئى برئەكەم.

عەزىز: تووخوا ئەگەر جەلال پىم نالىئى چىتە، من لە جىئى براتم. ھەر دەرەديكت

ھەيە، بۆ منى باسبكە.

جەلال: بىريارم واىە شتىك بكەم.

عەزىز: شتىك؟ ئىش. ئەى بەتالىئى ئىستاكە؟

جەلال: كەر لە كوئى كەوتووہ و كوئنە لە كوئى دراوہ، ئىشى چى! ئەمەوئى خۆم بكوژم.

عەزىز: خۆت بكوژى؟ ئەستەغفىروللا، رجووع بەرەوہ، ئەمە كفرە.

جەلال: كفر؟ يەكى لەتاو وەزعىكى پىسى بىمەنا خۆى بكوژئى، كفرە؟

عەزىز: بەلى كفرە. پىاو ئەو پىاوہيە خۆى لەو وەزەعە رزگار بكا و بەسەر

ناخۆشىيا زال بىت.

جەلال: بەلئى، ئەم قسانەمان زور بېستوۋە. ئەى ھەژارى بۇچى كفرنېيە؟ ئەى ناھەقى بۇچى كفرنەبېت؟

عەزىز: ئەمانەش ۋەختە بېن بە كفر.

جەلال: ئەبېن بە كفر، نابن، بار راست ئەبېتەۋە، نابېتەۋە، چش. من كە خۇم كوشت، ئىنجا ئېتر چى ئەقەۋمى ۋە ناقەۋمى، مەطلەب نېيە.

عەزىز: ئەى دۆزەخ؟ ئەى عەزاب ۋە ئەشكەنجەى ئەۋەدنيا؟

جەلال: جارى تو لە خۆتەۋە بۇچى بۇ من ئەخوئىنى؟ كئى ئەلئى من ئەچمە ناو دۆزەخ؟ لەپاش ئەم ژيانە پىر ئەشكەنجەيە ۋە لەپاش ئەم ھەموو ھەژارى ۋە نەبوونى ۋە ئىش ۋە ئازار چىشتەش، جەنابت بۇم ئەقېئىنى كەۋا ئەچمە ناو دۆزەخ؟

عەزىز: ئەى ئەۋى خۇى بكوژىت، ئەچىتە كوى؟ ئەچىتە بەھەشت؟ ھەموو دىن ۋە شەرىعەت ۋە ئايىنىك نەھىيە لە خۇكوشتن كىدوۋە. تو كە ئەتوانى ئازارى دىنيا بچىژىت، چۆن لەبەر عەزابى قىامەتا خۇت رانئەگرىت.

جەلال: بەلئى قسەكانت جوانن. وازم لى بېنە ۋە بچۆ بەلئى كاروبارى خۆتەۋە. عەزىز: كاروبارم تۆيت. وازت لى ناھىنم ھەتا يارمەتتەنەدەم. موسولمان ۋە ھاۋولاتى ئەبى پىشتىۋانى يەكترى بن.

جەلال: جوانە. مودىرى كارگەكەمان موسولمان ۋە ھاۋولاتىشە، كەچى لەجىياتى پەنجا فلس، دووسەد فلسم لى دائئەشكىنى ۋە ئەيخوا!

عەزىز: ئىستا بۇچى نايەيت بگەرىت بۇ ھۆى ئەم يەئس ۋە پەستىيەت؟

جەلال: ھۆى يەئس ۋە پەستىم ھەژارىيە، بە چى مال بەرم بەرپۆۋە؟

عەزىز: بە رۆژانەكەت، ئىشت ھەيە يان نىتە؟

جەلال: ئىشم ھەيە قوربان، بەلام خۆزگە نەمىۋا، باشتر بو.

عەزىز: بۇچى؟ شتىك لە ھىچ چاكترنېيە؟ .. رۆژى چوارسەد فلس ۋە رنئەگرىت؟

جەلال: بەلئى، بەلام بە چوارسەد فلس مال نابرى بەرپۆۋە، لەم زروۋفە ناخۆشەدا.

عەزىز: ئەى من چەن ۋە رنئەگرم؟ منىش ۋە كوو تو كرىكارنىم. منىش چوارسەد

فلس ۋە رناگرم؟

جەلال: ئى ئىنجا بەشت ئەكەت؟

عەزیز: بەلێ بەش ئەکات، مەسەلە ژیان نییە.

جەلال: ژیانی چی؟ نان و چا خواردن ژیانه؟

عەزیز: کێ ئەلێ نان و چا ئەخوین؟ تەنیا ئەوەندە هەیه بەقەد بەرەى خۆمان
پێرائەکیشین.

جەلال: ئاخەر ئەم قەسە پرۆپوچانە ئەم خەلقەى کوشت؟ بەقەد بەرە، ئەى ئەوى
هەر بەرەى نەبیت؟ باوکم بۆ وازم لێ ناهینیت؟

عەزیز: هەردوو کمان کریکار و هاوپی شە و هاودەردین، وازت لێ ناهینم هەتا
ئەو پەردە پەشەى سەر چاوت لانه بەم.

جەلال: پەردەى رەشى سەر چاوم لاناچیت، هەتا هەژاری لە کۆل خۆم نەخەم.

عەزیز: چۆن لە کۆل خۆتى ئەخەى؟

جەلال: رینگایىکى بۆ ئەدۆز مەوه.. هەندى ئینسانى تینەگەیشتوو ئەلین نەخۆشى و
نەزانین لە هەژاری پیستەر. بەلام ئەو قەسەى پاست بیت، هەژاری خۆى نەزانین و
نەخۆشییە.

عەزیز: چۆن؟ ئادەى بۆمى باس کە.

جەلال: ئەگەر ئینسان هەژار نەبیت، ئەوا پارەى هەیه و ئەخوینى. پارەى هەیه و
باش ئەخوا و خۆى لە نەخۆشى ئەپاریزى. کە نەخۆشیش کەوت، بە پارە خۆى
دەرمان ئەکات. کەواتە هەژاری رەگى گولییە و لە هەموو شتیک پیستەر.

عەزیز: ئەى دەر دەکانى تر، ئەى نەزانین و نەخۆشى؟

جەلال: بەلام دا لە هەرسىکیان، بەلام دا لە دەس هەژاری. ئیستا ئیمە بۆچى
خۆمان خەرىک بەکەین، ئەتەوى یارمەتیم بەدى؟

عەزیز: بەلێ ئامادەم.

جەلال: دینارىکم بە قەرز بەدرى یان وازم لێ بینە و برۆ، تا دینارى لە یەکى بستینم.

عەزیز: ئەى قەرز دانەوهى ئەوى؟

جەلال: بەلێ دانەوهى ئەوى، دە برۆ وازم لێ بینە.

عەزیز: ها ئەوه دینارەکە و عاجز مەبە.

جەلال: تو لەم پۆژەدا دینارىکت هەیه؟

عەزیز: بەلێ ھەمە، ھەمیشە پارەم ھەیە.

جەلال: لە کویت بوو، بازرگانی ئەکە؟

عەزیز: لە کریکاری زیاتر هیچی تر ناکەم. مانگی چەند ئەدەی بە جگەرە، جەلال؟

جەلال: جگەرە و شقارتە، تیکرا دینارونیویک.

عەزیز: ئەی مانگی باایی چەند ئەخۆیتەو؟

جەلال: باایی دووسە دیناریک.

عەزیز: باشە، چەند ئەدەی بە کرێ خانوو؟

جەلال: سێ دینار بە ئاو و کارەبا و ھەسەس و من نازانم ئەم ھەسەسییە چییە؟ ئیستا من چیم ھەیە تا بیدزن، ئەی ھاوار؟

عەزیز: باشە، تۆ جارێ واز لە مەسەلە ھەسەسی بەینە، دینارونیویکی جگەرە و شقارتە، دوو دیناری عارەق، ئەمە سیانونیو. ئەگەر ژووریکیش گرت بە دیناریک، ئەوا مانگی پینج دینارونیوت بۆ ئەگەریتەو.. راستە یان نا؟

جەلال: بەلێ راستە. تەرکیان کەم؟

عەزیز: ئا تەرکیان کە وەکوو من.. ئەو ھەلە بێ گومان بە کە لە ئیستا باشتر ئەژیت..

با و ابکەین، ھەتا دەرووییکی رەحمەتمان لێ ئەکریتەو.. تۆ نوێژ ئەکە ی جەلال؟

جەلال: نوێژی چی؟ دەمیکە ھەژاری نوێژی لەبیر بردوومەتەو.

عەزیز: وا مەلێ، نوێژکردن شتیکی باشە، خێروبییری وا لەدواو.

جەلال: خێروبییری چی، لەبەرت مرم.. ئەو دەولە مەندانە بە نوێژ دەولە مەندبوون؟

عەزیز: ھەزار دەولە مەند ھەیە لە باوھشی ئازار و کویرە و ھەرییا شەو و پوژ ئەکەنەو.. تۆ وەرە و نوێژبکە و ئەو کارە ناشیرینانە واز لێ بیتنە کە پارەکەت بەفیرۆتەبەن، ئەو ھەلە دلناییی ئەبیینی بە چاوی خۆت..

(دەنگی بانگ بەرز ئەبیتەو)

رەحمە: پیاوھکە، باوکی پووناک، ئەو ھە چی بوو ھەر دیارنەبوویت؟ وات لێ کردم بێم کۆلانانت بە شوینا بگەریم.

عەزیز: مەرحەبا دایکی پووناک.

رەحمە: مامی باوکی پووناک، عەمری خوای کرد.

عەزیز: "انا لله وانا اليه راجعون"، كەواتە ھەموو سەرودتەكەى بۆ باوكى
پووناك بەجى ھىشت؟

جەلال: بەلى، بۆ منى بەجى ھىشت، ئەو رەزىلى پيسكەيەى داواى روبيعك
لىئەكرد، بە قەرز دەستى ئەئەگرتم..

عەزیز: كەواتە واز لە ئىشوكارەكەشت ئەھىنى و جگەرە و خواردنەودەش
تەركناكەيت.

جەلال: تۆ غەلەتى كاك عەزیز، من ھەر كرىكارە كلۆلەكەى پىنج دەقىقە
لەمەويئىشم. بىرىارى تەواو بىت ھەرچى خوا نەھىى لىكردبى و خرابىت بۆ بەشەر،
نەيكەم. لە ئەمرۆشەو دەست ئەكەمەو بە نوێژكردن.

عەزیز: ئەمەتە رىگای پياوھتى و راستى.

جەلال: پەحمە تۆ بىرۆرەو، من جارى ئەچم بۆ مزگەوت و نوێژئەكەم، ئىنجا
ئەچم بۆ مالى مام.

عەزیز: دە بىرۆ ھەتا نوێژەكەم نەچوو.

جەلال: بىرۆ، بەلام دا لە ھەژارى، داد لەدەست ھەژارى! شەرتبى سەرودەت و
سامانەكەى مام بکەم بە كارگەيىكى گەورە بۆ كاركردنى كرىكارى داماو، قوتابخانە و
نەخۆشخانەش دروستبکەم بۆ خويئندن و دەرمانكردنى ھەژارە داماوەكان.
سوپاست ئەكەم خواى گەورە. تۆش ھاوړى شىرىنەكەم، منت كرىبەو ىمان و
بىرات بى پەياكردمەو.

(دەنگى بانگ بەرزئەبىتەو)

(تەواو)

ژن هینان*

(۹)

رزگار: ژن ناهینم، ژن ناهینم. بهم پوژگار هه ر ئه بی خه ریکی ئه وه بم وا به و که سانه بلیم که له کولم نابنه وه و ئه یانه وئ هه موو نهینیییه کی ناو دل و ده روونم، هه موو ماجه رایه ک و سه رگوروشته ی ژیا نی رابووردووم، بزانی.

منیش خو ناکری به تووره یی خه لقی بی دهنگ بکه م، هه روها له تواناشمانیییه دابنیشم له خه لقی بگه یینم. چاریش ناچاره، ئه بی له هه موو شتیکی هه موو که سیکیش بگن بو دهرس وه رگرتن. پیم ئه لین سه ره تایی لایته و بی که س ئه بی ژن بهینی، ئه گینا که پیربووی که س نایی به دایه قت^۱ ده ربیت، که ست نایی یارمه تیییه کت بدات، چوړی ئاو بکا به ده مته وه. به لام ئه مه راست نییه، چونکه زور پیای پی هه ن که خو یان ریشگاو ئه که ن و له عومری په ناجاوشه ستا ژن ئه هینن، چونکه پارهیان هه یه. که ئینسان بووی، هه زار که س به خوړایی ئاو ئه کا به ده میه وه، که واته مه سه له گنجی و پیری نییه. مه سه له بوون و نه بوونه. له دوایییا که هه موو ریییه کم لی به ستنه وه، سه ره له نوئی له نوو که وه بو م ده ست پین ئه که نه وه و ئه پرسن:

که واته بو ژن ناهینی؟ ئینجا بو بی دهنگ کردنی خه لقی و بو شت فیر کردنیان، چارم ناچاره چیرۆکی به سه ره تایی رابوردووم که قه تره یه که له ده ریای کومه لی دواکه وتوو، ئه گنریمه وه، بو دهرس لئوه فیربوون بو عییره ت لی وه رگرتن.

به لام هه ر ئه مه ش نییه هو ی گنرانه وه ی چیرۆکه که، به لکوو ئه وه شه که فیکرم گورپوه، چونکه جارن له خو م ئه پرسسی: ئایا پیویسته منیش ژن بینم، بو ئه وه ی ژنه که م وه کوو ئا فره تی ناو ئه م چیرۆکه وه مناله کانم وه کوو خو میان به سه ربیت؟ جگه له وه، ئایا ئه توانم پاشه پوژیکی پر له دلنیایی بو خو م و خیزانه که م ده ست بخه م؟ ئایا له توانامایه مناله کانم باش په رو ده رده بکه م و به ته واوی پینان بگه یینم و

* که مال ره ئووف محه ممه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ل ۳۶۴-۳۷۳.

جیگه ی گوته، دهوری ئه کته ره کان نیشانه نه کراوه که کئ و کئ به پپی چیرۆکه که ده نیونین. راستیییه که شی له ده فته ره که وه دیاره بینکه م په په ی دپاوه و لی کراوه ته وه، بوینکا وئ ده چی دابه شکردنی ده وره کان له ئه و په په یه دا بی و له ده ست چوو بی. (ک.ر.)

^۱ دایه ق: که لک، سوود، بایه خ. (س)

بیانکه به ئینسانیکی باش له ناو کومه لا؟ ئەم پرسیارانه کاریگەر بوون و وەرنامه کانیشیان دلیان خووش نه ئەکرد.

به لام ئیستا بۆم دەرکه وتوو که نابێ من وه کوو باوکم بم، بۆ ئەوهی ژنه کهم وه کوو دایکم ئازار نه چیژێ، بۆ ئەوهی مناله کانم وه کوو من دوچاری ئەشکه نجه و سزا و نه هامة تی و کویره وه ری نه بن. هه موو ئینسانیکی ناوکومه ل، ئەبێ هه ولی خووباشترکردن و خه لقی باشترکردن بدات، ئەبێ گول بیت و بۆن و به رامه ی خووش بلاویکاته وه و هه رگیز دړک نه بیت، تا خه لقی ئازاریان پێ نه گات. ئەبێ ئینسان که ویستی کاریک بکات، ده ست بداته ئیشیک، قازانج و زیانی هه ردوو سه ره که ی لیک بداته وه، ئینجا ئەو حه له بریاری ده ست پینکردنی بدات. که بریاریشی دا، نابێ بترسی، نابێ بگه رپه ته وه، چونکه "ئه گه ر سواری بوون عه بییک بیت، دابه زین دوو عه بیه"، چونکه هه ر که سیک له نیرینه ی ئاوا ترس و له رز گرتی، له هه ردوو که نار ئەبێ و ئاوه که رایئه فرینێ و ئەیخنکینێ؛ له م لاش ئەبێ و له ولاش ئەبێ به "کورده که ی له هه ردوو چیژنان بوو". خوابکات که س تووشی نه یه ت، چونکه که س به دایه قی دهرنایه ت، که سیش زیان ناکات خو ی نه بیت..

(پشوو یی مۆسیقا)

بیینه وه سه ر نووکی چیرۆکه که مان؛ ئەو حه له ی فامم کرده وه، ئەم کاره ساتانه م ئەدی، ئەم قسانه م ئەبیست، له مالی خو مانا له به ینی دایکم و باوکما.

باوک: ئەمه دیسانه وه کچت بووه، هه ی راست نه بیته وه ئاوا.

دایک: ئینجا خه تای من چیه، پیاوه که؟

باوک: من نازانم، شه ش کچ و کورپیک به چی به خیکه م، به چی؟

دایک: خوا که ریمه پیاوه که.

باوک: به لێ، ئەه ی ئەبیارینی! من تێ ناگه م بۆچی هه ر کچت ئەبیت؟

دایک: بۆچی هه ر کچ؟ ئەه ی ئەوه رزگاریشمان نییه، پیاوه که؟

باوک: ئینجا تا قه کورپیک به چی ئەچیت، له ناو شه ش کچی ده عبادا که به م رۆژگاره وه ک زه رپه قووته هه ر ده میان کردۆته وه و من ئەبیت خو اردنیان بده می؟

دایک: ئەمه نیعمه تی خواجه، ئەبێ پێی رازی و شوکور بین.

باوک: کام نیعمهت؟ وزبه، قینم هه‌لنه‌سیت.

دایک: خوا وای قه‌رارداده‌کردووه، رازیم به به‌ش و که‌رهمی.

باوک: ئە‌ی گوايه بۆچی رازی‌نیت؟ چی له تویه؟ قوره‌که هه‌مووی بۆ من گیراوته‌وه. ئە‌مه ناوچاوانی شوومی تویه منی به‌م مه‌راره‌ته بردووه.

دایک: ناوچاوانی من چی بکات، پیاوه‌که؟ تۆزئ ره‌حمی خوات له‌دلاییت! به‌سه هه‌موو رۆژیک ئە‌م ئازار و ئە‌شکه‌نجه‌یه؟ وه‌للا ئیسقانت پروانم، ئە‌مه‌نده‌م نه‌ماوه توشی سیل بم.

باوک: توش‌نا‌بیت چش. له‌گه‌ل دوو قسه‌م له‌گه‌لا کردی، باسی نه‌خۆشی و مردنم له‌گه‌لا ئە‌که‌یت.

دایک: بروام پی‌ناکه‌ی که نه‌خۆشم؟

باوک: من بروا به تۆ بکه‌م؟ ئە‌لی بروا، قسه‌ی هیچ‌و‌پو‌وچ، هه‌موو جاریک که سکت پرئه‌بیت، ئە‌لی ئە‌م‌جاره‌ کوره، که چی له‌ دواییا ئە‌بیت به‌ کچ.

دایک: ئە‌وه شتیک نییه به‌ده‌ست من بیت، به‌لام چ درۆیه‌کم له‌گه‌لا کردوویت؟ چ رۆژیک له‌ رۆژان -خوانه‌خواسته- شتیکی خراپم کردووه؟ هه‌موو خایه‌ومایه‌م له‌ ری‌ی تودا دانا، عومر و جوانی خۆم بۆ تۆ به‌خت‌کرد.

باوک: ئە‌م قسه‌ بی‌مه‌عنا‌یا‌نه به‌سی‌بیت.

دایک: ئە‌مه‌وی شتیکت پی‌بلی‌م، پیاوه‌که.

باوک: هیچم پی‌مه‌لی.

دایک: تۆزئ ره‌حمه‌ت بیت، بمبه بۆ خه‌سته‌خانه، سنگم ژان‌ئه‌کات.

باوک: (پی‌ئه‌که‌نی) تووخوا؟ سنگت؟ بۆ؟ ئینجا تۆبه‌ی ئە‌م مه‌کر و په‌راویزه‌یه، ئافره‌ت؟ دایک: بروام پی‌بکه، ناتوانم هه‌لسم، نه‌خۆشم. پیاوه‌که ئە‌ها مه‌عزه‌ن لیلاه چاریکم‌بکه، ئە‌گینا ئە‌مرم.

باوک: وه‌ی نامریت، چش. (ده‌رگا‌دا‌خستن)

رژگار: ئا له‌م دۆزه‌خه‌دا چاوم‌کرده‌وه و گه‌وره‌بووم و فامم‌کرده‌وه. ئە‌مه‌ میردایه‌تی و پیاوه‌تی باوکم بوو له‌گه‌ل دایکما. به‌بی‌گونا‌ه و تاوان، هه‌موو رۆژیکی خوا به‌زمیکی پی‌ئه‌گرت، داخی دل‌ی خوی، داخی ده‌ره‌وه‌ی، به‌م ئە‌رشت. رۆژ له‌دوای رۆژ و مانگ له‌دوای مانگ و سال له‌دوای سال، به‌شوین سالا هاتن و چوون و

دایکیشم هه تا ئەهات که می ئەکرد. هه تا ئەهات ئەتووايه وه و زهرد هه لئه گه را، به لام ریخۆله به کیش بوو له رێی ئیمه و باوکما، هه ولێ ئەدا هیچ نوقسانییهک له ماله که دا نه بیت، هیچ که م و کوو رپیه کمان پیوه دیاری نه دا له بهرچاوی خه لقی. باوکم خووی دابووه قوما و ئاره ق خوار د نه وه، که م مال ئەهه وت، که متر ئەیدوو اندین؛ شتیکی له دلابوو، شتیکی له ژوور سه را بوو، شتیکی بنیات نابوو، بۆیه وای ئەکرد. رۆژیکیان دایکم به ته وای که وت له ناو جیگادا، ئیتر توانای ئیشکردنی نه ما، مۆمی ژبانی که بۆ رووناککردنه وهی شه وه زهنگی ئیمه داگیرساندبوو، خه ریکی کوژاندنه وه بوو. ئیمه ئیشی ناوالممان ئەکرد، من و خوشکه کانم، هه موومان کز، بی شه وق، به و منالییه ترس وری کردبووین، داخ و زووخاویش له دلمان ئەتکا. به دزییه وه شه وی که ئەنوستین هه ریه که مان له ژیر لیفه که وه تیروپر ئەگریاین. منال بووین ده سه لاتی هه چمان نه بوو، له گریان زیاتر، نه مه زانی چاری به لای ناگهان به گریان و پارانه وه و ترسان نا کریت، له پاش دووسی هه فته، دایکم له گه ل باوکما که وتنه قسه کردن:

دایک: باوکی بزگار، باوکی بزگار.

باوک: چیه ئەم دهنگه دهنگه؟ چیت ئەوی؟

دایک: ئەترسم پیاوه که بمرم.

باوک: ئینجا بۆچی ئەترسی؟ بۆچی نامری؟

دایک: چۆن دلت یهت پیاوه که؟ چۆن وا ئەلێی؟

باوک: دهی له سه ری مه رۆ، ئیستا چیت ئەویت؟

دایک: ئەلیم به لکوو دوخته ریکت بۆ بهینامایه.

باوک: بۆ؟ دوختۆر بۆچی؟

دایک: ئەی نامینی؟ ئەی چاوت لیم نییه چیم لئ هاتووه؟

باوک: هه چت لئ نه هاتووه، تۆزیک سه رمات بووه.

دایک: ئەمه نزیکه ی مانگیکه که وتووم. ئەم دیو و ئەو دیوم بۆ نا کریت، ئەمه

سه رمایه پیاوه که؟

باوک: ئەی سه رمایه.

دایک: ئەی ئەگه ر مردم، پیاوه که؟

باوک: ئەگەر مردیت، وا ئەمریت و ئەبریتەو و تەواو.

دایک: ئەی ئەم منالانە؟

باوک: ژنیکی تر ئەهینم.

دایک: ئاخر باوەژن پەهەندەى کۆلانیان ئەکات.

باوک: نایکات، ئینجا تو مەراقى ئەو و بۆ گرتوتى؟ منال منالى خۆمن، چىيان لىیه و لىنايهت، چش.

دایک: بۆچى وام لەگەلا ئەکەى، پیاووەکە؟ بۆ بەم پەنگە ئەمکوژى؟ بۆ پەحم و بەزەبیت لەبەر هەلگیراوە، بۆ لە خوا ناترسیت؟

باوک: دەمدریژى مەکە و خوام پى مەناسینە و بۆ خۆت ئیسراحت بکە و بەبى دەنگ بمرە.

دایک: خوا، خوا، عەرش و قورش بەرزینە و زالم غەورى غەزەبکە. خوا زوو بمکوژە و پزگارمکە لەم دىلیه تىیه، خوا، بەزەبیت پيامابیتەو، بمکوژە. (ئەگرى)

(پشووین مۆسیقا)

پزگار: چەند پۆژىكى كەمى خایان، دایكى كۆلى كەساس بەو هەموو ئىش و ئازارەو، بە هەموو هیوا و ئاواتەو، دەمى لىكنا و مرد و شۆرپکرایە ناو گۆرى تارىک. ئىمەى هەتیوى لىقەوماوى كەساسى دل پى لە داخى چاو پى لە فرمىسكى بەجى هیشت، بۆ ئەو باووەکە زالمە و بۆ باوەژنى موبارەک. بە هەموو تاقەت و توانایە کمانەو خزمەتمان ئەکرد، ئىشمان بۆ ئەکرد، بەلکۆو ئەمە خوايە لىمان پازى بى و پاروویەك نانى پەحمەتمان بەداتى و شکاتمان لى نەکات لای باوکمان، یان خۆى لىمان نەدا و بە شیشى سوورەو هەکراو داخمان نەکات. کەچى ئەو باوەژنە دەعبایە شمان، چونکە بۆى لووابوو، حەزى لە چارەى کەسمان نەئەکرد، قىنى لى هەلگرتىن، دوژمنى ئىمانتان بىت، هەموو پۆژىک مالى ئىمە مەحکەمەیه کى تیا دائەنرا و دەست ئەکرا بە فەلاقە کردنمان بە ناحەق. هەر لەبەر ئەوەى باوەژن ئەیه و پى پەهەندەى کۆلانمان کات، حەپسەى خوشکم - کویراییم دایى - تووشى نەخۆشى بوو، مرد. فاتە پۆژىک چوو بۆ بازار، سەرکەف بۆ دەم و چاوى باوەژنى کونج بکرىت، بوو بە ژیر ئوتومبیلەو. نازەننى جوانیش کە ئەتوت بوو کە شوشەیه، لە ترسى داخ و ژیرخانى تارىک و

شيشى سووره و ده كراو، شيتت بوو. ماینه وه من و ئافتاو و شهونم و گیللاس. من و سئ خوشكى بئ دهره تان، ئەگەر له وان گه وره تر نه بوو مایه و چاره سه رم نه كردنايه، ئەم سیانه شیان ره ههنده ی مالان و شاران ئەبوون، یان ئەبوون به ئافره تی خراپی کلؤل. ئینسان به مردنی باوکی نابئ به هه تیو، هه تیوی راسته قینه ئەو كه سانه ن كه داكه باشه كانیان ئەمرن و ئەكه و نه ژیر دهستی باوکی بئ مه عنا و باوه ژنی درنده وه.

گوئ بگره گوئگری خو شه و یست

باوک: ئەوه چیته هه ییبه ت گیان، بوچی وا ماتی، روچی ره وان؟

هه ییبه ت: بو هه یچ، هه ر توژیک سه رم ژان ئەه کات.

باوک: خوانه کات. سه ری خو م و هه موو ئەولاده كانمت له ده ور ئەگێرم، خوانه کات گیانی من.

هه ییبه ت: ئەلیم پیاوه كه ئەوه كوا ده سماله كه م، پیم وتی؟

باوک: ئاخه به خوا هه ییبه ت گیان توژیک گرانه.

هه ییبه ت: چی؟ ئەوه وت چی؟ گران؟ دهك موبارهك نه بیته، به خوا به خوا..

باوک: سویند به خوا، ته واوی نه كه ی، هه موو شتیک، هه رچییه كت ئەوی، ئەیکه م. ئەمرو بو ت ئەكړم.

هه ییبه ت: سه ركه یییه كیشم بو بکره له ئاوریشمه باشه كه.

باوک: به سه ر چاو.

هه ییبه ت: دوو دیناریشم بده ری، بیده م به زه ره نگه ره كه.

باوک: به سه ر چاو، هه ر تو عاجزه به، هه ییبه ت گیان. به لام ئافره ت قسه یه كت له گه لا ئەكه م، عاجزه به.

هه ییبه ت: بلئ با بزانه م.

باوک: ئەلیم كراسیكی كوئی خو ت ناده یته به گیللاس، هه موو له شی به دهره وه یه.

هه ییبه ت: ئینجا من كراسی كوئم كوا؟ به زیای خیرم نه كرد ئاوا.

باوک: باشه تووره مه به، له سه ر تووره بوونمان نه كرد بیته.

هه ییبه ت: ئاخه تو قسه ی وا ئەكه ی، قینی پیاو هه لئه سینیت..

باوک: نه، ئیتر قسه ی وا ناکه م، باشه ئافره ت با بچین بو بازار، نه ختی جلیان

بۆ بکهین، چونکه دنیا زور سارده و ..

هه بیهت: ئینجا ساردنییه چش. من حهقم چیه بهسه ره وه، بۆچی ناچیت جلیان بۆ بکهیت.

باوک: باشه تو وره مه به، یه کی چه ند گه زیان ئه ویت؟

هه بیهت: من نازانم، له خویان بیرسه. ئینجا ئه مانه کچن، ئه مانه منالن، خوا بیاناته وه بۆ خوی. به خوا باوکم من یه ک ئان و سهعات له م ماله دا نامیتمه وه، نه وه لالا و هر ئیستایش ئه روم.

باوک: بۆ چی بووه دیسان؟

هه بیهت: گوایه چی نه بووه، هیشتا به زیای خیرم نه کرد، بۆچی من دیلم له م ماله دا؟
باوک: ئاخر ده تیم بگه بیته هه بیهت گیان و تو وره مه به.

هه بیهت: به م رۆژگار هه ر ئه کهن له گه ل دهرودراوسی دا و به زمم بۆ ئه نینه وه و خه ریکی چاوا باشقالین و گالته م پی ئه کهن و زمانم لی دهر ئه کیشن. که پیشیان ئه لیم وا مه کهن، به گژ ده م ما یه نه وه.

باوک: هه روا؟ چۆن؟ چاوا باشقالی مه عنای چی؟

هه بیهت: چووزانم! لیان بیرسه، خو رزگار له وان خراپتر، ئه و فیریان ئه کات.
باوک: رزگار پیاویکه، ئا فرهت، عه بیه گوایه ..

هه بیهت: به خوا یان من له م ماله دا ئه بم، یان کچه کانت.

باوک: ئا وهرن کچی، ئا فتا، شه ونم، گیلان، وهرن مارس ی مارس دایکینه، توخمی ئه و دایکه گۆر به گۆره، (ئه قیژینی) ئه و داره م بۆ بیته با بیانکوژم (قیژه قیژ)
(پشووی مۆسیقا)

رزگار: ئا به م پیودانگه هه موو رۆژیک که له ئیشکردن و قوربه سه ری ئه هاتمه وه، خوشکه کانه م به تیه لدرای و که ساسی ئه دی؛ له ش بریندار، پرووت وقووت و چلکن، ئه سپی یابوو یه کالانه ی چاویان، به سکینک تیر و به هه زار برسی، له سه ر چه ند به ره کونیک له ژووریکی تاریکی ساردا هه تا به یان ئه له رزین. بوو کیش، باوه ژنی موخته ره م و باوکی مه رد له ناو نوینی گه رم و نه رمی ئاوریشما له سه ر ته ختی سیسه م!

خو ئەم مال و حالە ھەلپنچى، خو ئەم كەسايەتییە ھەلۆەشینی، ئەم رەحم و سیلەى رەحمییەتە لەبنا بېریت! گوی بگرە گویگری خۆشەو یست.

باوک: ئیستا ئافرەت ھەموو رۆژیک ئەم تاس و ھەمامە؟ ھەموو رۆژیک ئەم مەحکەمە و مەحکەمە کارییە؟

ھەیبەت: بۆ؟ جەنابت توورە بوو، یان بېروام پینا کەیت؟

باوک: وەللا بلیم چی؟ بەراستی منیش تیا ماوم، نازانم چی بکەم و قورپی کوی بەسەر اکەم؟

ھەیبەت: بۆ نایاندەى بە شوو، بېریتەو؟

باوک: چ وەختی شوویانە، ئافرەت؟ دەسال و یانزەسال چۆن ئەدریت بە شوو؟ ھەیبەت: بۆچی نادری؟ داوای ھیچ مەكە و بە کراسی بەرى خۆیانەوە بیانە بە شوو، با بېریتەو، ھەتا تووشی سەرشۆرپیەکیان نەکردوین، ئەم چاو.... نەعوزوبیلا، خویە لیم نەگرت؟

باوک: ئەو تۆ ئەلی چی، ئافرەت؟

ھەیبەت: ھیچ نالیم.

باوک: چی ھەیە، بۆ خاتری خوا ئەگەر پیم نالی؟

ھەیبەت: بەخوا لەت لەتم کەیت ھیچ لە دەم نایەتە دەرەو، بەلام ھەتا زووە بیانە بە شوو.

باوک: کامیان وا ئەکەن؟ کامیانە رەوشتی خراپە؟ ئافتاو؟

ھەیبەت: نازانم.

باوک: ئەى خۆ ئینشائەللا گیللاس نییە کە ھیشتا عومری نەگەیشتۆتە ھەشت سالانیش، ئافرەت؟

ھەیبەت: ئەیھوو، ئەیھوو، ئینجا من ئەلیم نیرە و ئەو ئەلی بیوۆشە.

باوک: ھەروا؟ ئەى ئافەرم، ھەى.

ھەیبەت: ئەو چی بوو، بیسمیلا.

باوک: ئەو خۆت گرتوو ھە پەنا دەرگا کەدا؟

رەزگار: ئەى چی بکەم؟ چارم چییە؟ ئەبیت ئەم خووە ناشیرینانە فیربین، چونکە

ئەگەر وا نەكەين، ئەبىن بە پۆرى خوراو، بە شەو سەرەنگون ئەكرىين.

هەببەت: ئىنجا كى بە تۆى وتووه؟ كى ناوى تۆى هىناوه؟

رەزگار: ئەوه نىيە خەرىكى كچ بە باوكى بە كوشت بەدەى؟

هەببەت: ئەيەرۆ من؟ من لە جىي دايكتانم.

رەزگار: تووخوا؟ لە جىي دايكمان، حەددت نىيە بە ئەژدادتەوه لە جىي ئەو بيت،

ئەو بە شەرت ئافرەت بوو، تۆ درندەيت.

هەببەت: من؟ ئەوه بە من ئەلئى؟ گویت لىيە پياوهكە؟

باوك: نەخە لە تابى هەتو قسەى بەرز و نزم بەكەى؟

رەزگار: لە ئىعتىبارى ئەمرۆوه مادام مەسەلە گەيشتە ئەو رادەيەى كە خەرىكى

كچەكانت بە كوشتن بكوژت، ئىتر من و تۆ قەل و بەردىن، هەتا دنيا دنيايە نە

ئەمناسى و نە ئەتناسم.

باوك: ئەوه لەگەل منتە هەتو بەى حەيايە؟ ئەوه لە رووما وەر ئەگەر ئىتەوه؟

كوپ لە پرووى باوكيا وەر ئەگەر ئىتەوه؟

رەزگار: ئەى ئەگەر باوك بوويتايە، لە پرووتا وەر ئەگەر پامەوه، خۆم لە رىدا

بەخت ئەكردىت. بەلام لە باوه پيارە خراپتر بووى، دايكمت كوشت. بووى بە سەبەبى

شىتبوونى كچىكت، بووى بە سەبەبى كوشتنى دوو خوشكى ترم. وا ئەم سى

خوشكەشم وەكوو يەخسىر لە منالئىيەوه هەتا ئىستا بە منەوه هەر خەرىكى زەهر

دەر خواردانمانى، هەر خەرىكى كوشتنمانى بە خۆت و هەببەت خانى جوانى ژنت. ئىتر

باوكى چىت، خوا ئەم نەوعە باوكانە لەناوبەرئىت. كاشكى تۆ بمرديتايە لەجياتى دايكم.

هەببەت: بەخوا من يەك دەقىقە و ئان لەم مالا دا نامىنمەوه.

باوك: بەى ئابرووى بەى غيرەت، هەر ئىستا ئەبى برۆى، هەر ئىستا.

رەزگار: من ئىستا ئەرۆم، قەرارە و داومە. بەلام هەرسى خوشكەكەشم لەگەل

خۆما ئەبەم.

باوك: حەددت چىيە بيانبەيت؟ تۆ چىي ئەوانى، هەتا من مابم!

رەزگار: تۆ نەبوويتايە باشتربوو. من برايانم، من باوك و دايكيانم، من هەموو

كەسىكيانم، چونكە خۆشم ئەوئىن، چونكە بەزەبىم پيايانايەتەوه، چونكە لە ئىش و ئازار و

هيو و ئاواتيان گەيشتووم، چونكە فرمىسكم لە رىدا رشتوون. باوكىك كە ئەمانەى

تیانەبیت، بەتەنگ منالەکانییەو نەبیت، بە دایەقیان دەرئەییەت، باوک نییە و حەقی دەست بەسەر اکتیشانی منالی نییە.

باوک: حەیی حەیی، لە کاک نارزگار، ئەمە ئەم قسانە لە کوی فیربووی.

رزگار: ئەم قسانە لە کوێرەوهریی ناو ئەم دنیایەو فیربووم، لە کردەو ناشیرینەکانی تو و هەببەتخانی باوهرنی موحتەرەمەو، لەو زولموزۆرەیی لە دایکم و لە خوشکەکانم کرا. ئیو، کۆمەل فیری ئەم شتانهتان کردم.

باوک: ئینجا بە چی بەخوێیان ئەکەیت؟

هەببەت: با بینبات.

رزگار: ئەیانبەم هەببەتخان، ئەزانم قورسن لەسەر دلت، ئەتەوی مالهکەت بۆ تەختبیت. تۆش باوکی موحتەرەم، خەمی ئەو مەخۆ کە ناتوانم بەخوێیان کەم، یان چی ئەخۆین؟ چونکە لێرە هەر داخت دەرخواردوین، هیچ نەبی لەوی داخناخۆین. جگە لەو، شەو ئەخەمە سەر پۆژ و بەخوێیان ئەکەم. خوینمن، ئیسقان و گوشت و شەرەفمن، ئەزانم چۆنیان بەخوێو ئەکەم، چۆنیان ئەپاریزم. دەیی خوشکینە یا ئەللا، بۆ ئەرزوی خوای گەرە، بۆ ئەو شوینەیی زولمی لی نییە.

(پشوویی مۆسیقا)

بەم جۆرە گوێگری خوشەویست مالمان بەجی هیشت، ژووریکمان گرت، بەرەبەرە بۆ خۆمان مالمان پیکەوینا. ئیستاش هەر چوارمان بە خوشی و شادی ئەژین. باوکم مرد... بەدەم گیانەلاو هەر لە خوا ئەپارایەو کە لی ببووریت.

تۆ بلایی خوا دوکاکی قبوول کردبیت؟ لە هەببەتخانی ئەپرسن؟ هەر دوابەدوای باوکم بۆ خۆی شوویەکی تری تەر و تازەیی کردەو. دە من ئەمە بوو چیرۆکە کەم بەکورتی. ئەمانەم دی، ئەم ژیانە ژيام، ناحەقمە ژننەهینم؟ جگە لەو، خوشکەکانیشم بەسەر منوین، مەسئولم لە بەخوێکردن و پاراستنیان. دە هەتا ئەمان شوونە کەن و مال و حالی خوێان پیکەنەهینم، ژنناهینم. جگە لەو کە داوای ژنیشت کرد، داوای هەزار دینار و لۆرییە لۆکە و ئوتومبیل و قەسرت لی ئەکەن، لەگەل هەزار بەنگ و باوای ترا. ئینجا تووخوا ناحەقمە پر بەدەم بقیژینم: ژنناهینم، ژنناهینم.

(تەواو)

ژنی لال*

(۹)

پیاو: ئیستا دنیا که مان - به ناشوگری نه بی - وای لی هاتووه، ئینسان له گه ل خویشیا ریک نییه و وا له شه را. که م که س هیه پازی بیت به و باره ی تیابیتی، به و ژیانیه که ئەژی، به و ئیشه ی که ئەیکات. پیاو قارسه به قسه ی خه لقی و به و شتانه ی که په یوه ندیی راسته و خو ی نییه به خیر و خو شیی خو یه وه. وه گه لی جاریش - بۆ نه گبه تی - ئینسان تووشی ژنی زۆربلیی چه نه بازی بی مه عناش ئەبیت، که نایه وی له ئیش و ئازار و دهر د و به لای میرده که ی و ژیان بگات و سووره له سه ر داواکردن و پیوستیه کانی خو ی. بی گومان ئەم جو ره ژنانه ئەبنه هوی ناخو شکردنی ژیان، ئەبنه هوی تیکدانی بنه ماله که ی خو یان، ئەبنه هوی شه پو شوپ له مالا و میرده ئە ته رینن له ژیان ی ژن و میردایه تی و هه رگیز به ئاسوده ناژین. له به ره وه پیوسته له سه ر هه موو ژنیک، هه موو ئافره تیک، که ئەیه وی بنه ماله که ی له تیکچوون و پووخان بیاریژی، شوین ئاره زووی بی مه عنا نه که ویت. ئاره زووی بی مه عنا چییه؟ هه موو ئەو شتانه یه که پیوستین بۆ ژیان، که میرده پی ناخو شه، هه موو ئەو شتانه یه که زیان ئەگه یینن به ده سته که وتی خیزان. بی گومان بن که قبول و ئالتوون کرین و پالتوی مانتور و قونده ره ی سی چوار دیناری و سوورا و سیپاوی ماکس فیکتور و قاش و قاشکاری و موجاده له و مونا قه شه ی بی ئەنجام و زۆربلیی و چه نه بازی، هه رگیز پی شمان ناخن، هه رگیز ژیانمان خو شتر و با شتر ناکه ن. هه گیز ئەم شتانه، نینوک دریزکردن و سوورکردن، نیشانه ی مه ده نییه ت و شارستانی و به رزیتی نین. بی گومان بن که ئەم شتانه ئاره زووی بی مه عنان، پیوسته ئافره تی به غیره تی تیگه یشتوو ده ماری ئەوه نده به هیزبیت که ئەم بیدعه تانه زال نه بن به سه ریا و

* که مال ره ئووف محهمه د، هونه ری درامای رادیویی کوردی، ل ۴۱۳-۴۲۵. جیگه ی گوته، دهوری ئەکته ره کان نیشانه نه کراوه که کئ و کئ به پیی چیرۆکه که ده نیوین. راستیه که شی له ده فته ره که وه دیاره بیکه م په ره ی دراوه و لی کراوه ته وه، بویکا وی ده چی دابه شکردنی ده وره کان له ئەو په ره یه دا بی و له ده ست چوو بی. (ک.ر.)

شلی نه کهن. بڼ گومان بن که ئەم شتانه خوتان رهوانه ئەکات بۆ ریسوایی و میرد و که سوکاره کانتان بۆ دزی و بهرتیل وهرگرتن و چه پسخانه. وه هه ندهی جاریش میرده کانتان گورج به خویانا رانه گهن و ته لاقتان نه دهن و ژیا تان لی تال نه کهن. خه لقه، قوربه کهه وای مه کهن زور ئاو بکیشیت، نه گینا له دواییا تیا یا نه خنکین، ئیتر که یفی خوتانه.

(پشوویی موسیقا)

پیاو: ئیستا وت چی، پووری؟

پوور: وه لالا بلیم چی، چه سه ن گیان، گوايه نه ته وی بلیم چی، به قوربانه کهت بم؟!

پیاو: رازیت یان نا؟

پوور: گوايه بۆ رازی نیم، باوکه کهم؟ چ راده مان نه که وی له تو زیاتر، له تو باشتر بیده یین به شوو.

پیاو: باشه ئاخو پئویسته ره ئی خوشی وهر بگرن، به لکوو رازی نه بیته؟

پوور: چه ددی نییه رازی نه بیته. هه رچی شهرتی پیاوه تی هه یه وا له تودا، عاقل و تیگه یشتوو و به نه خلاق و ئیشکه ر و خزم، پیاوی ناو پیاوان، له هیچت که م نییه و فه خرت پئوه نه که یین.

پیاو: ته شه کوری فیکری به رزت نه کهم. هیوام زوره دایکانی تیگه یشتوو و وه کوو تو زور بن له م دنیا یه دا.

پوور: چه ند رور ئی له مه و پئیش هاتبوونه خوازینی به هیه، نه وه له بیرم نه بوو بو ت بگێرمه وه، چه سه ن.

پیاو: کئ هاتبوو، پووری؟

پوور: هه تیوه بڼ نه خلاقه که ی مچه. منیش یامه قاقای پیکه نین و پیم وتن که ده زگیرانی تو یه و له تو زیاتر نایدیم به که سی تر.

پیاو: نه مه زانی که شتی وا رووی داوه، به لام با ئیستا بیینه وه سه ر مه سه له ی شتومه ک و شتومه ککاری.

پوور: شتومه کی چی، چه سه ن گیان؟!

پياو: مەسەلەى جىازى، كە گەرەتەرتىن قۇرتە لە مەسەلەى ژنەيتانى ئەم ولاتەدا.

پوور: ھىچ بە قۇرتى دامەنى و چۇنت ئەوى، وا ئەكەين.

پياو: ئەزانى پوورى ھەندى كە ئەم مەسەلەى شتومەكە دائەنين بە گەرەتەرتىن قۇرت و ھەر لەم ترسەشە ناوئىرن مل بۇ ژنەيتان پاكىشن؟

پوور: راست ئەكەى، بە قوربانىت بم. بەلام بەخوا پۇلە ئەمە لە بىعەقلى زياتر ھىچى تر نىيە، ئەگىنا قابىلە شتومەك بۇ ئەوان بىت؟

پياو: وا لەگەل پياوا ئەجوولئىنەوہ كە ئەننەما دوژمنايەتیی خوئىن سەندە. ئىستا وتت چى بكەين پوورى؟

پوور: پىموتى كورم چى بە چاك ئەزانى، ئەوہ بكە. شتى پىويستى ناومال جى بەجى بكە و بەقەد بەرەى خۇت پى پاكىشە و ھىچ پازىش نىم خۇت تووشى قەرزو قولە بكەى.

پياو: زور قسەيىكى جوان و بەجىيە و تەشەكورت ئەكەم، ھەرچى پىويستىيەكى ناومال ھەيە ھەمانە، ھەر لە گەسكەوہ ھەتا ئەگاتە نوئىن.

خۇ ئەگەر بلئى بەمەشەوہ ناوہستم، بى گومان ھەرچى ژيانمان خۇشتر ئەكات، ئەيكەم، بەلام بەرەبەرە لەسەرخۇ.

پوور: باشە، باوكەكەم.

پياو: ئەى مەسەلەى ھىن، ھىي مارەيى؟

پوور: چۇن ئەلئىن وا، شتىك كە عەيب نەبىت.

پياو: پوورى لىت موھەقەق بىت كە پياويك خراپ بوو، وا لە ژنە ئەكات لە واز لە ھەموو حەقىكى بىنى. وە ئەگەر ژنەش خراپ بوو، دىسانەوہ پياوہ مەجبورى ئەوہ ئەبىت گوى نەداتە ئەنجام، چەندى ئەروا و چى لى بىت، تەلاقى ھەر ئەدا و خۇى پزگار ئەكات.

پوور: ئىنجا وەللا وايە. ئەى كە ئافرەتىك باشنەبوو، قابىلە مەسەلەى مارەيى پياو بىەستىتەوہ.

پياو: باشە، سەدوپەنجاي پىشەكى و سى سەد دىنارى پاشەكى، پوورى؟

پوور: باشە بەساقەت بم. ھەرچىيەك تۇ بە باشى ئەزانى وا، ھەر عەيب نەبى خەلق گالتمان پىنەكەن، ئىتر باشە.

پياو: ئينشائەللا قەت شتيكى وا ناكەم كە ناشيرين بيت و زيان ببه خشيت. ئينجا پوورئ موساعده ئەكەي يەك دوو قسەش لەگەل بەهيدا بگەين هەردوو كمان؟

پوور: گوايه چي تيايه، بەهيه، بەهيه..

بەهيه: (لە دەرەوہ) بەلئ.

پوور: وەرە بۆ ئيرە، كچم.

بەهيه: ئەلئئ چي دايه گيان؟

پوور: ئەوہ بۆ دانانيشيت. ئەلئم كچم مەسەلەي ژن هينان و شووكردن هيچ نەوعە عەيب و عاريكي تيانبيە و شتيكى شەرعييە و ئەم بەشەرە هەموو بەم ريبەدا ئەروا و لەم ريبەوہ هەموومان دروست بووين، لەبەرئەوہ شەرم مەكە.

پياو: ئەلئم بەهيه تۆ كچيكي خویندەواريت، لەبەرئەوہ بە پيوستئ ئەزانم چەند پرسيارئكت لئ بگەم. پيش هەموو شتيك، جارئ لە سەرەتادا ئەوشت پئ بئيم كە ئەبي فەركبەيتەوہ، ئينجا جواب بەدەيتەوہ و هەرچيەكيشت لا خراپە، بەبئ ترس دەري بپرە.

بەهيه: دايمك چي بە چاك ئەزانئ، هەر ئەوہتا.

پياو: بەلئ، ئەم قسەيە جوانە، بەلام تەواونبيە. ئەبئ بە سەرراحت رەئئئ خۆتم پئ بئئئ وە لئشت مەعلووم بئ، ئەگەر نەتويستم، بئ گومان بە كە ناتهيئم، شووم پئ نەكەي.

بەهيه: (كەميك بئ دەنگئ)

پوور: بۆ قسەناكەي؟ نەمانوت شەرمئ ناوئ، يان بلئ ئا يا بلئ نە.

بەهيه: بەلئ.

پياو: باشە، رازيت بەبئ ئالتوون، بەبئ قبول، لەگەل منا بژيت؟

بەهيه: بەلئ.

پياو: باشە سپاس. منيش بەلئنتان ئەدەمئ كە هەرچيەك لەتوانا دايت ئەي كەم وە هەرچي رەنج و تەقەلايەكيشم هەيە، بۆ تۆ بيت. خوا حافيز.

پوور: خوا حافيزت بئ. ئەي تۆ چاشت نەخواردەوہ؟

پياو: قسەكاني تۆ لە هەزار چاو و شەربەت شيرينتر و خۆشتر، ئەمە يەك لە دنيا دا ئينسان خەسووي وەكوو تۆي توش بييت. لە كتيبيشا نەنوسراوہ بيللا،

(هەموو پئ ئەكەنن) خوا حافيز.

پوور: خوا ئاگادارت بیٽ. خوا حافیزت بی و دست به بالٽ گری.
(پشوویئ مؤسیقا)

پیاو: ئا بهم جوړه بوو ژنم هیټا، کچیکی بی زمانی شهرمنی خوینده واری هه ژار.
بیللا یه کراسی هه بوو که من هیټام. خو هه ژاری - وه نه بی - عه یب بیٽ. خه سوش
بهم زمانه شیرینه و بهم هه موو پیاو هه تییه وه هاته پیشه وه، هه رچییه کم وت، وتی
باشه. منیش له بهر نهو پیاو هتی و باشییه، هه زار که م و کووړیم نه بینی
قسم نه نه کرد. وا بوو به سالیکی، سالیکی ره به ق، له م ماو هیه دا نه وه ی به سهر من
هات، یا خوا به سهر که س نه یه ت. بی گومان نه لین بوچی؟ ده گوی بگرن له ژنه
بی زمانه که م و خه سووه موخته ره مه تیگه یشتووه دل سوژه که م.

پوور: باو کم من رازیم نییه تو بهم نه وه له گه ل به هیه دا بجوولیتته وه، نه وه لالا. یا خوا
به زیایی خیرم نه کرد، ئاوا بو ئه م شوو کردنه و ئه م موعامه له یه ی تو له گه لیا نه که ی.
به هیه: به خوا دایه گیان ئیتر توانا و تهحه مولم نه ماوه، نه وه لالا سه عاتی تری تیا نابم.
پوور: ئیستا بو قسم نه که ی، باو کم هه سه ن نه فندی بو لایه کی به لایه کا ناخه ی؟
بو نایبریتته وه؟

به هیه: ئاخر بهم قسم نه کردنه ی منی کوشتووه.

پوور: به خوا شتیکی باشه، یا خوا به زیایی خیرم نه کرد، باو کم بو قسم نا که ی؟
کچه که م چییه تی؟ چ خراپه یه کی کردووه، خوانه خواسته.

پیاو: من به مه عقوولی نازانم ئینسان بی هووده و هه ر له ری قسم کردن و
زور بلینی دا قسم بکات.

پوور: یه عنی چی؟ که واته ئیمه زور بلین؟ به خوا ئیشمان چاکه.

پیاو: مه به سم تو نییه به ته نیا. ئه ری پووری که من ئه م کچه ی تو م هیټا، له
به رچاوی تو پیم نه وت - من هه ز له قبول و قبول کاری نا که م.

پوور: با وت. ئینجا چی بووه ئیستا؟

پیاو: نهوی بووه نه وه یه که قبولی بو داناوم، هه موو هه فته یه ک سنی چوار دینار
نه درئ به چهره س و کیک و میوه و شتومه کی تر.

پوور: ئینجا چییه کوړم، هه موو که سیک نه مه هه ر نه کات، پوله.

بههيه: من تينگه ياندى كه حه زى لى ناكه م و نامه و يت.

پوور: تو خراپىي ئه م قيووله م تى ناگه ييتى، وا رقت لىي هه لساوه؟

پياو: ئا، جارى له پيش هه موو شتىكا قبول واي له كچه كه ت كر دووه ئاگاي له ماله كه ي خوى نه بيت و هه موو روتيك به مالا نه وه بيت. جگه له مه، ئه و روتهى نوره ي ئه م بيت، ئه بى من مالم لى حه رام بيت. جگه له مه، من له توانامانيه و به مه شرووعى نازانم له م زرووفه ئىقتيسادييه خراپه دا ده دوانزه دىنار مانگى مه سره فى قبول بكه م.

بههيه: ئىنجا بو نالىي مه سه له پاره يه؟

پوور: ئىنجا روله ئه م به رچاوته نكيه بو؟

پياو: (پى ئه كه نى) هه ر ئه مه ش نييه. قوربان له قبوللا و ردورد فيرى قوماريش بوون.

پوور: ئه يه رولا قومارى چى، به زيادنه بى؟

پياو: قومارى پوكه ر و كوئكه ن، وه كوو قومارچييه كان كاسي ئه كه ن.

دويئى شه وى به هى سى دىنارى دوراندووه.

پوور: ئىنجا بو رابواردن چىي تيايه؟ فه رقى ژن و پياو؟

پياو: هيچ. مه سه له زور ئاسانه. فه رقى ژن و پياو كوا هه يه، فه رقى چى، ئه ي

قور به سه ر ئه و پياوه ي ئه كه و يته ده ست ئيوه مانانى نيوه خو ينده وار.

پوور: ئىنجا روله ئه گه ر بو بى تا قه تى

پياو: هه ر ئه مه ش نييه قوربان، مه سه له ي قاشيش¹ هه يه ..

پوور: قاش؟ قاشى چى؟

پياو: تو چونى تى ئه گه ي، پوورى؟

پوور: وه للا روله من به شت قاشكردى تى ئه گه م، وانبي به هيه؟

بههيه: من نازانم.

پياو: من ئه يزانم، من هه موو شتىك ئه زانم. قوربان كچان و ژنان حه ز له يه كترى

ئه كه ن و له و قيوولانه دا به سه ر يه كترى دا ئه گر ين و ئه لا وينه وه و پاره بو يه كترى

خه رج ئه كه ن، وا

¹ قاش: پان پانوئكى، كارى جنسي مى له گه ل مى. (س)

پوور: ئەيەرۆ، بۇ خاترى خوا، وا مەلى باوكم؟

بەهيە: ئەوۋە عەيبىنيە ئەو قسانە ئەكەيت؟ تۆ لە كوئى ئەزانى ئەمە وايە؟
پياو: ھەمووى ئەزانم، چۆلەكەكەم پىمئەلئيت. ھەمووى ئەزانم و جاريكى تر
پازىم نيە بين بە مالما.

بەهيە: كى نەيەت، بە زيادنەبى؟

پياو: شيرين و تال و خىل و خوارەكەى بە چاۋ چەقەنە لئ ئەدا و لووت خوراۋەكە و
دەم گاۋەخانەكە و ھەموو ئەوانەى خەرىكى قاش و قاشكارين. من ژنم ھىناۋە
يان مېرد؟ تەركى كەن ئەم خوۋە ناشيرينە چەپەلە شازە بى مەعنايە. ئەگەر ژنى
منى، ئەوا من ئەمانەم ناۋى و قىوولئيش نەئەچىت و نە ليرەش ئەكرىت.

پوور: راست ئەكات رۆلە، وەللا ئەگەر ئەمانە و ابىت، منىش پازىم نيە، نە وەللا.

بەهيە: سا وەللا مادام وا ئەكەى، يەك سەعاتى تيا نامىنمەۋە، نە وەللا.

پياو: سا بە بىللا بتورىت، جاريكى تر سەرنەكەيتەۋە بەم مالەدا و
تەلاقىشت نادەم، بۇ ئەۋەى بە داخەۋە سەربىنئيتەۋە.

پوور: بۆچى وا ئەكەى، كچم؟ بۇ بە خوت و خورپايى مال لە خوت تىك ئەدەى؟!

بەهيە: ھەلسە با برۆين.

پوور: وەللا رۆلە من ھاتنە دەرەۋەت بە باش نازانم و ھەسەن ئەناسم كە
قسە يىكى كرد، ئىتر لئى ناگەرپىتەۋە.

بەهيە: ئاى دايە سەرم گىژئە خوات، ئەلئى تام لئ ھات.

پوور: ئەيەرۆ، ئادەى، ئەرى وەللا تات لئ ھاتوۋە، باوان شىۋاۋ.

پياو: ئا بزەنم ئەم تايە لە كوئوۋە پەيدا بوو؟

پوور: پايىزە و پايىز ھەزار نەخۇشى ئەھىنى، ئەبى سەرمەى بووبىت.

پياو: با بچم بە شوين دوختورا.

پوور: دوختورى بۇ چىيە؟ نەختى ئىسراحت بكات، چاك ئەبىتەۋە.

پياو: قەيناكا، دوختور زەرورويىە و زەرەرنادات.

(پشووئى مۇسقىقا)

پیاو: باوكم، دوكتور زور زور سپاس.

دوكتور: پيويستناكات، واجبي خومم به جي هيناوه.

پياو: من تي ناگه سئ به روي له چييه وه توش بووه؟

دوكتور: موهم ئه وهيه توشي بوو و چاك بووه وه و براهيه وه. به لام ئه وي كه پيم ناخوشه و پهستي كر دووم، مه سه له ي لاييه تي.

پياو: وا مه لي، بؤ خاتري خوا؟ باوكم - به نامووسم - به هزار دينار من ئه م لاييه م ئه كړي، "خوا هه تا كيو نه بيني، به فري تي ناكات".

دوكتور: چون دلت يهت وا بلئي؟

پياو: دل؟ ئينجا فايه ي چي؟ هه ر كه سه خوي دهردي خوي ئه زاني و خوي ئه زاني ژنه كه ي چييه و چونه و كوي ژان ئه كات.

دوكتور: به لي، ئه مه راسته و به لام جيگاي ئه سه فه ئه م لاييه.

پياو: باوكم، به شه رهم له وانهم چوارچيوه يه كي گوره له باشتري دار دروست بكم، نوي سئ به روي به زه ركه في ئالتون تيا بنووسم.

دوكتور: يه عني چي؟

پياو: قوربان نه يئه هيشت بخوينمه وه، نه يئه هيشت بنووسم، مال نه ئه كه وت. هه موو رويكي خوا باس باسي جل و به رگ و ئالتون و قوندره و قبول و قبولگاري بوو. هه موو روي شه ربوو، مالي لي كر دبووم به دوزخ، بوجه ي تيك دابووم، شاختي ئه لمانيشم به ينيه راستي نه ئه كرده وه! رجات لي ئه كه م، من به سووراو و سپياو و سه ركه في خومان نه بووم، ئه و روج و سواري پاريس و ئارايشتي ماكس فاكٽوري بؤ ئه كريم.

دوكتور: گوايه ئيستا ئه مانه هيچي نه ماوه؟

پياو: قه تعيين، نه وه لالا شوکور پروي نايهت له مال بچيته دهره وه و بيلته بيع باسي هيچيشم له گه لا ناكات، وه كوو شتيك نه فسيه تي شكاوه.

دوكتور: وه لالا سا مژدهت بده مي، ئه م لاييه ئه وهنده ده وام ناكات، هه مووي چه ند رويكه.

پياو: يه عني چي، بؤ خاتري خوا، دوكتور؟

دوکتور: یه عنی قوربان له دواى چه ند رۆژیکى تر زۆرباش چاکئه بیهتوه و له جاران باشتتر قسه ئەکات.

پیاو: ئەى مالى ويرانم، هه‌ى. ئینجا به بیللا ئەو حه‌له یا ئەبى ته‌لاقى بدهم یان من خۆم پرائه‌که‌م بۆ شاریکى تر.

دوکتور: مه‌سه‌له سووک و ئاسانه. بى‌گومان به که له‌م نه‌خۆشیه‌وه ده‌رسى وه‌رگرتوه‌وه و وه‌کوو جاران نابیت.

پیاو: به‌خوا که‌یفى خۆیه‌تى، شت نیه‌ چاره‌نه‌کریت.

به‌هیه: (دیته‌ ژووره‌وه)

دوکتور: شوکور ئیستا باشتريت، به‌هیه‌خان؟

به‌هیه: خوا خۆ..ست.. کا، ته‌ت و سوکر چا..کى؟

دوکتور: مه‌سه‌له‌ى زمانیشته‌م به‌م زووانه‌ چاکئه‌بیت، هه‌چ خه‌يال نه‌که‌یت.

پیاو: ته‌بعه‌ن، ئەى گوايه‌ چۆن چاک‌نابیت. ئیستایش شوکور چاکه‌، باش قسه‌ئه‌کات. به‌پاستى دوکتور هه‌تا ئافره‌ت زمانى تۆزى قورستريت، پوحى سووکتره‌ و قازانجتره‌ بۆ هه‌موو لایه‌ک. بى‌گومان بن که زمان به‌لایه‌.

دوکتور: به‌حیسابى تۆ ئەبووايه‌ که‌س زمانى نه‌بووايه‌.

پیاو: نه‌، ئیجگار واش نا، به‌لام پیاو نیوه‌زمان بیت باشتره‌. ئینسان ئەبى زمانى خۆى قه‌مه‌ترکات، له‌واشه‌ییکى تى‌خات. نه‌تانیه‌ستوه‌ "ئه‌گه‌ر زمان به‌یلى، سه‌ر په‌حه‌ته‌".

دوکتور: راسته‌، قسه‌کانته‌ به‌جیه‌. ئەشه‌ه‌دوبیللا، منیش هه‌تا بلینى په‌ستم و هه‌تا ئیستایش هۆى ئەم په‌ستیه‌ى خۆم نه‌ئەزانى، توومه‌ن مه‌سه‌له‌ زمانه‌.

پیاو: ئەى په‌حه‌مه‌ت له‌ باوکت. چۆن زمانه‌ دوکتور؟

دوکتور: قوربان که‌ خه‌لقى یه‌ن بۆ خه‌سته‌خانه‌، له‌جیاتى ئەوه‌ى به‌ دووقسه‌ مه‌قسه‌د بدن به‌ده‌سته‌وه‌ و بېریته‌وه‌، سه‌عات و نیویک هه‌ر قسه‌ئه‌که‌ن، ئەمه‌ له‌ دائیره‌ له‌ مالیشه‌وه‌..

پیاو: ئینى، له‌ مالیشه‌وه‌.. ماله‌وه‌م تى‌بگه‌یینه‌ -بۆ خاترى خوا- تۆش وه‌کوو منى و به‌ خۆت نه‌زانیه‌وه‌؟

دوکتور: من ژنه‌که‌م نیه‌، ژنه‌که‌م بى‌ده‌نگه‌.

پياو: ئەي كى؟ ناشى خەسوت بى؟
 دوكتور: بەلى، ۋەللا خۆيەتى، ئەۋە چۆنت زانى؟
 پياو: چۆنى نازانم، ئىي دوكتور ئىنجا چى ئەكەي؟
 دوكتور: مەسەلە ئاسانە، لەمەۋدواۋە منىش قىوول و قىوولكارى ناھىلم. خەسوشم
 يان دەرئەكەم يان خۆم كەرئەكەم، بۇ ئەۋەي گويم لە چەنە بازىيەكەي نەبىت.
 پياو: ئۇخەي ۋا ئىستا ئىسراخەتمكرد.
 دوكتور: يەنى چى خەسەن ئەفەندى؟
 پياو: يەنى قوربان شوکور خەلقى لىقەۋماۋى ۋەكوۋ منىش ھەيە ۋ ئىتر دلم
 لە خۆم نامىنى ۋ مەرگىش لەگەل ئاۋەلانا جىژنە.
 پوور: (لە دەرگا ئەدات) دە بىكەرەۋە، ئەۋە كەس لە مالەۋە نىيە؟ ئا ھەلسە
 بەھىە، ئەۋا خەسۋى منىش ھات، دوكتور.
 دوكتور: با بىبەين، شەرىكى بىبەين لەگەل خەسۋى منا.
 پياو: بۇ، شەپە كەلەشېرە؟ بەخۋا باۋكم من شەپ بە خەسۋى خۆم ناكەم؟
 ھەتا بلىي جىاۋازە لە خەسۋى خەلقى..
 پوور: بزائم باس باسى خەسۋە، خەسەن گيان.
 پياو: ئەي پوورى گيان، لەگەل دوكتور قسەمان كرد، ئەزانى..
 پوور: چۆنى دوكتور گيان؟ دايكت شووكر چاكە؟ ھەلاۋخان چاكە، رەحمەخان
 شووكر چاكە؟
 دوكتور: خۋا خۆشتكات يا خۋا. ئەرى ۋەللا رەحمەخان ھەتا بلىي شووكر
 چاكە، لەمەۋدواۋە چاكترىش ئەبىت.
 پوور: ئەۋە ھەر پىۋەبووم بىم؟
 دوكتور: بەخىربىنىت، لە دەمىكەۋە رەحمەخانى خەسۋوم ئەناسىت؟
 پوور: ئەرى ۋەللا لە سالى رشانەۋەكەۋە ناسىم. ئەۋساكە رشانەۋەشى گرت و
 شووكر نەشمرد.
 دوكتور: چۆن ئەمرىت؟ ئەبوۋايە ھەر بىمايەۋە، بۇ ئەۋەي من بە خزمەتى بگەم،
 چۆن رشانەۋە پىي ئەۋىرى!

پیاو: ئەی قورەکه بەسەر من، بە پشمانەوه نەمرد؟
دوکتۆر: چۆن ئەمریت، بەو زمانە مەقەستییهی هەرچی میکروبی تاعوون و مشک و کێچ هەیه لەو مالد، هەموویانی شاربەدەرکرد.
پوور: راست ئەکات دوکتۆر، بەدەمه بەدەم.
پیاو: ئی وایه، پەنابەخوا لە دەم.
بەهییه: ئەری دایه گیان، کەه بچین بۆ مالی حەپسەخان؟
پوور: گیانی دایه، کەه ئەلیی ئەچین.
پیاو: چی؟ ئەوه زمانت کرایه وه بەهی؟
پوور: ئو، وەللا راست ئەکات. ئوخەه سەدەهزار جار ئوخەه.
دوکتۆر: ئەموت حەسەن ئەفەندی زۆر ناخایه نیت؟
پیاو: با وتت، شاللا نەتوتایه، بەهییه؟
بەهییه: بەلی، ئەلیی چ؟ تاقەتی بەزم و پەزمی تۆم نییه و داخم زۆر لە دلایه. ئەوه هەر قسەت ئەکرد و نەم ئەتوانی جوابت بەدەمه وه، خوام لەو خویه ئیتر قسەت لە دەم بێتە دەر وه، ئەوا پیم وتی..
پیاو: بەسه، گیانه شیرینه کم، بەسه. ئەو نده قسە مکه، جاری با زوو نەسویتە وه و لال نەبیتە وه، بەهییه گیان. تۆزی ئیسراحت بەدە به زمانت.
بەهییه: زمانم چیه تی؟ هەر چیه کم لی هات، لە داخی تۆ بوو..
پیاو: نەتیبسووه زمان وه کوو بەرداش وایه و ئەسوئی؟ نەتیبسووه وه کوو مەقەست وایه، ئەبێ دەمه زەردبکریته وه؟
بەهییه: نەخیر، هیچم نەبیسووه و لەمە و لاش لە بەیانیه وه قسە ئەکم هەتا وهختی نوستن.
دوکتۆر: نە ئیجگاری ئەمەش باش نییه، بەهییه خان؟
پیاو: ئینجا خۆت زەرەر ئەکەیت.
بەهییه: بۆ زەرەری چی ئەکم؟
پیاو: دوکتۆر فەحسی کردم و پئی وتم که لەپاش نیوسه عاتی تر که رته بم. دور له پووی خۆت و دایکت، ئیتر گویم له هیچ نابیت. وا و ژه و ژ دەستی پین کرد له گویم..

دوكتۇر: من؟ من چىم وت؟

پىياو: ئا تۇ؟ ھەموو شتىكت وت. ئاى وەللا كەربووم. گويم له هيچ نەما، تەواو،
برايەو، بەھى.

بەھى: ئەو چىيە پىاوەكە، بەراستتە؟

پىياو: من لەگەل دوكتۇر ئەرۆم بۆ خەستەخانە.

بەھى: لەگەل تۆمە، ئەلیم بەراستتە؟ واىە دوكتۇر؟

پىياو: نە، هيچم بۆ دامەنى، ئىوارى لە دەرەو نەئەخۆم.

بەھى: ئەيەرۆ ئەو چىيە، بەزىادنەبى؟

پوور: ئۇ، موور محەمدى شەرىف، دوكتۇر گيان فرىاى كەو.

دوكتۇر: بەخو قسەى راست ئەوئە ھەتا بەھىە لال ئەبىتەو، ئەم چاك نايىتەو.

پىياو: ئەرى وەللا راست ئەكات.

بەھى: گالتەم پى ئەكەى، بەزىاى خىرم نەکرد؟

پىياو: گالتەت پى ناکەم، بەلام بە بىللا لەمەوداوە ئەوئە قسەبکەيت، خۆم
كەرئەكەم، ھەرچى قسەيىكم بەدل نەبوو، جواب نادەمەو، ئىتر كەيفى خۆتە...

بەھى: تۆ ھەر كەر مەبە. منىش مادام شوکور چاك بوومەو، ئىتر تۆ چۆن بلىنى
وا ئەجوولیمەو.

پىياو: ئۆخەى سەد شوکور. ئەو بۆ كوئى ئەچى دوكتۇر؟

دوكتۇر: منىش ئەچم چارەسەرىكى زمانى خەسووم ئەكەم، دەرمانەكەى تۆ،
خۆكەرکردن، بەكارئەھىنم.

پىياو: دوكتۇر راوہستە تۆ.

دوكتۇر: ئەلى چى، دەرەنگمە؟

پىياو: عەمەلىياتى چى؟

پىياو: عەمەلىياتى زمانى خەسووت، تۆزقالىكى لى بېرە.

دوكتۇر: ئەى بژىت، ئافەرم، زاتەن بالووكەيەكيش وا بە سەرى زمانىەو.

پىياو: برايەو، بە قوربانى كور بم، زمانە بچكۆلەشى نەھىلى، ھا ئەگىنا
سەرھەلئەداتەو و ئىش گەن ئەبىت.

باشه خهلقه ئەمه حاله؟ ئەمه باشه ئينسان وهختى به نرخى خوى، پوژانى
كورتى ژيان، به زمان دريژى و به شتى پروپوچ بباته سهه؟ تكاتان لى ئەكهه،
توزى لالى، با -هيچ نه بى- ناوماله كانمان ئاشه مه كينه نه بيت.

(تهواو)

شەيتان زەفەرت پىنەبات

(المال والشيطان: لاتدع الشيطان ينتصر عليك)

دانه‌رى: شاکر مسته‌فا سەلیم

(گۆرپىن بۆ كوردى)

هیچ شتیک نىیە لە دنیا دا بەقەد نەبوونی، دەست‌كورتى، مەعیشەت‌كزى، کاربکاتە سەر ئادەمیزاد. پىغەمبەر ئەفەرموئ "الجوع کافر"، برسیتی کافرە، خراپەى لى ئەو شىتەو. بەلام وەنەبى دنیا هەتاسەر بۆ یەکیک بمینیت، یان خراپىی وەزە هەتاسەر دەوامبکات. ئەگونجى ئیمرو کەم دەست و هەژار بیت وە مالت بەتال و حەتال بیت، پارەیه‌کى کەمت چنگ‌بکەوئ، بە ژيانیکی کولەمەرگانه بژیت. بەلام ئەگەر بیت و لە ژيان رانه‌کەیت وە دوچارى مەئىووسىی توفینەرى پىس نەبیت، بى‌گومان سبەینى لە ئیمرو باشترئەبیت وە ئەتوانیت حالى خوت چاکتریکەیت. ئادەمیزاد بۆیە ئادەمیزادە وە گەورەى هەموو مەخلووقاتە، چونکە بىرئەکاتەو وە رىگا دائەنى بۆ باشترکردنى ژيانى خوى، بۆ گۆرپىنى ئەو حالە خراپە ناهەموارەى کە تىی کەوتوو. ئەگەر وانەبیت، ئادەمیزاد نىیە وە ئازەلئىکی قسەکەرە.

لە کاتى لىقەومان و دەست‌كورتى و مەعیشەت‌خراپىیا، ئەگەر هات و ئادەمیزاد بته‌و وە بەئیرادە نەبوو، ئەوا دەست‌ئەکا بە رىگای چەوت گرتن، زيانى هەرە گەرە بە خوى، ئىنجا بەو کۆمەلەى ئەگەیه‌نى کە تىایا ئەژى، ئىنجا ناوى ئادەمیزادیه‌تیش لەکە دارئەکا. دە ئەو کەسە بى‌ئیرادە بى‌میشکانەى شوین رىگای چەوت ئەکەون، لە ئادەمیزادیتى بى‌بەرى ئەبن، وە ئەمە ئەو حالەیه کە خەلقى پىی ئەلین: شەيتان زەفەرى پى‌بردوو.

گەلئ لە مەئموورە بچووکەکان و هەندئ لە مەئموورە گەورەکانى تریش کە تەنیا مەعاشىکی کەم وەرئەگرن وە هیچ سەرچاوه‌یه‌کى تری ژيانان نىیە، یان لەبەرئەوه‌ى کە ژنەکانیان یا کە سوکاریان هەر وشەى بینه، بینه، بینه ئەزانن، وەیا هاورپى خراپ و کۆمەلئ پر لە خراپە فریئان ئەداتە باوہشى زیادەمەسرەفیه‌و؛ ئەلئین ئەم جۆرە مەئموور و خەلقانە، کاتیک بە خویان ئەزانن کە کەوتووئەتە دوورپانیکەو: یەکیک لەو

رېنگايانه راسته، دووهميان چهوتی پيچهوانه که یه تی. ده ئەگەر له سەر ئەم دووریانه که تووش بووه، ئەگەر بریاری دا به رېی راستیا بروت، ئەوا ههول ئەدات ئەو هویانه لابهری که دوچاری ئەم حاله ناهه موارهیان کردوو. ئەگەر رېنگای دووهمیشی گرت، چهوت- ئەوا دەست ئەکات به بهرتیل وەرگرتن و درۆوده له سهکردن و دزیکردن، دەست ئەکات به گرتنی هه موو رېنگایه کی ناشیرین له رېی ئەودا که بژی. وه پیشه روهی ئەم جوړه ئاده میزاده له ئاژده لچوانه شهیتانه، شهیتان زه فهری پی بردوون و به دووی خویا کیشیان ئەکات بو ئابروو چوون، بو سزا و کویره وهری، بو بهندیخانه، بو دۆزهخ .. دۆزهخیکی بی برانه وه. چیرۆکی ئیمرومان باسی مه ئمووریکی بچوکه که دوچاری خراپی مه عیشهت بووه، به لام هه رچه نده شهیتان ته قه لایه کی بی شوماری له گه لا ئەدات که بیگریته باوهش، که بیکات به هاوری ده عباکانی ژیردهستی، به لام زه فهری پی نابات. ده پیاو ئەو پیاوهیه شهیتانیش زه فهری پی نابات.

کات- پیش نیوه رۆی سه ری مانگه، شوین- مالی حسین ئەهه ندیییه. هیوامان وایه چیرۆکه که مان جینگای که لک بیت.

حسین: (له ده رگا ئەدا) لوتفی، لوتفی، بیکه ره وه.

لوتفی: ئەوه توی باوکی سه رچل؟ ئیمرو زوو هاتیه وه (که میک بی دهنگی) ئەوه بو وا ماتی؟ چی قه وماوه؟ ئاده ی پیم بلی؟

حسین: چیت پی بلیم، ئافرهت؟ وازم لی بینه، با به ده ردی خو مه وه بنالینم، به لام دا له م ژیا نه.

لوتفی: چۆن، چیم پی بلیت؟ ئەی من شه ریکی ژیا نت نیم؟ ئەی نابی بز انم بو وا دلگیریت؟

حسین: ئەی نازانی ئیمرو سه ری مانگه؟ نازانی مه عاشم وەرگرت؟ مه عاش، قوربان مه عاش (پی ئەکه نی)، کاشکی وهرم نه گرتایه .. پارهی خه لقی کیسه ئەد پیت.

لوتفی: ئینجا ئەمه ئە بیت هه موو سه ری مانگی تو وا له خو ت بکه ی؟ قه رزاری، قه رزاری؛ خو قه رزار قه رزاری نه کوشتوو، دلی خو ت بو عاجزه که ی؟ ئەگه ر - خوانه خواسته - ئەمه ش نه بو وایه، چیمان بکر دایه؟

حسین: ئەگه ر ئەمه نه بو وایه، ئەمزانی چیم ئە کرد. چۆن عاجزه بم، ئافرهت؟ سه رچلم بمری، خوین له دلم ئە تکی. نه ختیکی تر قه رزار شه رم به به ره وه نایه لن، تام لی ئەهینن تا گرانه تا، ئافرهت.

لوتفی: خۆزگەم بە بەش و کەرەمت خوايه، لەمە خراپترمان پيشان نە دەیت. با نانت بۆ تێگەم، ئەو ەندە فکرمە کەرەوه، خوا کەریمە.

حسین: بە خوا هیچم پێ ناخوړیت، لوتفی. دلم کەیلە، ئەلێی لە بەحرێکی بێ بنام، ەروا تاس ئەمباتەوه، ەزار خەتەرە بە دلما دیت.

لوتفی: پیاو ەکه خوا کەریمە، ئەبێ پاروویە ک ەەر بخۆیت، وا بۆت تێ ئەگەم. حسین: بەلێ، خوا کەریمە، بەلام قەرزار راناوەستی، پارە بەش ناکات. قورپی کوێ بکەم بە سەرما! بە خوا ئەگەر تۆ و سەرچل نە ئەبوون؟ بەلام بلیم چی؟ سابیرم بە بەشت خوايه.

لوتفی: دەی بخۆ، بەس نییه ئەم پارووه نانه دەرویشییه حەلال و زولالە و بە رەنجی شان هاتۆتە بەرھەم. بەس نییه شوکور دزنی، ریشو ە ناخۆیت. گوێ مەدری پیاو ەکه، تۆ خۆش بییت، حالمان ەەر باش ئەبییت.

حسین: ئافرەت، ئەگەر ئەم قسە خۆشانە ی تۆ نەبووایە، بێ گومان ئەمدایە کیو. بەس نییه خوا پەرییەکی تینگە یشتووی و ەکو تۆی کردووه بە شەریکی ژیانم! ئەو ە کو سەرچل؟

لوتفی: نوستوو ە لەودیو، نەختی لە پێشی تۆدا نانی خوارد و نوست. حسین: ئا ە ەلێسینە!

لوتفی: (بە دەنگی بەرز) سەرچل، ەلێسە، باوکت هاتەوه، ەلێسە.

سەرچل: (خەوالوانە) باوکم؟ کو؟ (بە پیکە نینەوه) هاتیتەوه بابە گیان؟

حسین: ئا باوکه کەم، وەرە ماچیکم بەری. لێرەوه وەرە، خۆت لە سینییە کە نە دەیت. ئوخەیش باوکی باوکه کەم (ماچی ئەکات).

سەرچل: ئەو ە بۆ وا ماتێ، بابە گیان؟

حسین: کو ماتم، باوکه کەم؟

سەرچل: بەری وەللا، وەکوو گریابیت وایە. تووخوا دایکە وانییە؟

حسین: ئاخر مامم ەمری خوای کرد، باوکه کەم.

سەرچل: بۆچی تۆ مامت ەهیه، بابە؟ ئە ی بۆ نە هاتوو ە بۆ مالی خویمان؟ بۆ نە مدیو ە؟

لوتفی: وەرە بچۆ نیو کیلۆ شەکر بکړه، با چا لئ بنین. ئاقل، ها ئەو پەنجا فلس، دوو فلسیش بۆ خۆت خەرچکه.

سەرچل: (به ئەسپایی) ئەی دایه باوکم قۆندرەکانم بۆ ناکریت؟ ئەمە ۳ مانگە هەموو جارێ ئەلئ سەری مانگ. بەخوا من قۆندرەم ئەوئیت.

لوتفی: ئاخر جارێ مامی مردوو، باوکەکم. قسەنەکە، که مەکتەب دانرایهوه، بۆت ئەکریت. ئیستا وهختی قۆندرە نییه، عاقل. دەی خیرا بچۆ شەکرەکه بکړه، با چا لئ بنین.

سەرچل: ئاخر بەخوا قۆندرەم هەر ئەوئیت.

لوتفی: بەسەر چاو، زوو بیتهوه.

(مۆسیقا)

عەلی: (له دەرگا ئەدا) حسین ئەفەنی، حسین ئەفەنی.

حسین: ئای قور بەسەرم، بە ناموسم دەنگی عەلیی بەقاله، مال ویران خۆم، هەیش.. بچۆرە ئەودوو، ئافرەت. (به دەنگی بەرز) پراوەستە وا هاتم مامەعەلی (دەرگا ئەکاتەوه) یاخوا بەخیربییت .. گەورەتکردم.

عەلی: یا خوا بەخیرنەیه م و ملم بشکیت ئاوا. گەورەیی چی و بچووکی چی، حسین ئەفەنی! حسین بەگ، ئەمە وا نابێ که تۆ ئەیکە، باوکم.

حسین: دەنگ هەلمەپرە، بۆ خاتری خوا. تۆ فەرموو دانیشە، تۆ فەرموو کاک عەلی، چایه بخۆرەوه.

عەلی: کورە بۆ دائەنیشم، باوکم ئیشم هەیه، کوا پارە؟

حسین: دە تۆ وەرە چایهک بخۆرەوه؟

عەلی: کورە قوزەلقورت ئەخۆمەوه، کاکه بینە پارە، پارەم ئەوئیت.

حسین: بەخوا کاک عەلی ئەم مانگە .. نەمتوانی، بەلکوو ئەمە خوايه سنی چوار پوژی تر شتیکت بۆ پەیا بکەم، بەسەر چاو.

عەلی: دەک موبارەکی خیرم نەکرد ئاوا. ئەمە هەموو مانگی هەر نەتوانی؟ ئەری کاک حسین سنی چوار پوژی تر له کوی بۆم پەیا ئەکە؟ گوايه قابیله حکوومەت مانگی دوو مەعاش بدا به تۆ؟

حسین: ئەلیم بەلکوو بۆت پەیا بکەم .. شتیکم بەدەستەوهیه، به سەری تۆ ..

عەلى: كۆرە سەرى من بە برىن بچى، تۇ ئەلىنى منال ئەخەلە تىنى.
حسین: خوانەكات، كاك عەلى، خوانەكات.

عەلى: كۆرە خاوبكا و ئەولاترىش. باوكم بە خوا شكاتت لى ئەكەم، ئىتر كەيفى خۆتە. بە نەحەت بم، ئەگەر ئىتر قەرزبەم بە كەس لەسەر دەستى تۇدا (بە توورەبى دەرگا ئەدا بەيەكا).

حسین: ئافرەت، خۆ گویت لى بوو، لا حول ولا قوۋة الا باللە.

لوتقى: خوا كەرىمە پیاوۋكە. تۇ بلىى ھەر واپىن..

حسین: ئافرەت، ھەرچى لەشم ھەيە داھىزراوۋە، بەخوا لام وایە تام لى ھاتوۋە.

لوتقى: ئا دەيزانم، خۆت پروت كەرەوۋە و پال كەوۋە، زۆر گەرمىت.

حسین: خۆم زوو زانىم.. ھەموو سەرى مانگى، ئەبى تام لى بى، چارنىيە. ئادەى لە دالانەكەدا جىم بۆ رابخە. نەكەى، نەكەى لە دالانا، نەوۋەكوو خەلق بىن.. لە كەلەگىيەكە داىخە، لە گەنجىنەكە.. لە گەنجىنەكە، ھەر كەسى ھەوالى پرسىم، بلى نەھاتوۋەتەوۋە..

(مۆسىقا)

حسین: لوتقى، لوتقى، ئاى ئاى باوۋكە، عەلى بەقال، ئەحەى قەساب، رېشوەت سەد دىنار.. صندوق ئەمىنى.. پارە.. پارە.. ئاى ئاى كوا گەردانەكەت؟ با جووتى قۇندەرە بۆ سەرچل بكرم .. شكات .. چۆن .. پىنچ سەد دىنار، ئەى بەرەكە؟ ئاى.. سەرچل: دايە؟ دايكە؟ ئەوۋە باوكم ئەلى چى؟ من ئەترسم.

لوتقى: (بە نازەوۋە) مەترسە باوۋكەكەم.. وړىنەئەكات.. وړىنەى تا..

سەرچل: لەبەر مامى وا ئەكات؟

لوتقى: ئا باوۋكەكەم ئا.. بچۆ بۆ خۆت يارى بکە لە كۆلان.. برۆ باوكم.

(مۆسىقا)

بەم جۆرە ئەم خىزانە كلۆلە شەوئىكى ئىجگار تارىكيان بەسەربرد. ھەتا دەمى بەيان حسین ئەفەندى ھەر پەلەى بەدەست مەلائىكە تىكەوۋە بوو.. گەرمىى تا ناو دەروونى ھەلقراچاند.. ھەر وړىنەى كرد وە خەوى ناخۆشى دى تا رۆژبووۋەوۋە..

لوتفی: باوکی سەرچل، باوکی سەرچل، هه‌لسه دره‌نگه. شوکور تابه‌که
خاوی‌کردوویته‌وه.

حسین: ئای، ئای، هه‌موو له‌شم تیک‌شکاوه. به‌خوا خه‌ویکی پیسم دی.. ئوخه‌ی
که خه‌و بوو.

لوتفی: چۆن؟ خه‌وی چی؟

حسین: ئەوا ئەبینم به‌ بیابانیکێ چۆل‌وهۆلی لماوییا ئەرۆم.. تا ئەژنۆم ئەچه‌قیته
زه‌وی ... هه‌تاو کاسی‌کردووم.. هه‌وا‌ی سه‌بوونی گه‌رم ده‌م‌چاوم ئەبرژینێ.. هه‌ر
پۆیشتم تا په‌کم‌که‌وت، تینوو .. برسی .. له‌ په‌ر‌وو لینی‌که‌وتم.

لوتفی: ئی؟

حسین: ته‌ماشائ‌ه‌که‌م یه‌کی هه‌لیساندم.. که‌ چاوم کرده‌وه و لیم‌پرسی تۆ کینی؟
وتی- من‌ه‌قم وه‌ تۆ ئیستا که‌ وای له‌ زه‌ویی منا، له‌ زه‌ویی هه‌ق و ئەمینی و
دلسۆزی و نه‌زاهه‌تا.. منیش پیم‌وت- ئینجا من چی ئەکه‌م لیره‌؟ وتی- چونکه
هه‌میشه‌ پاست‌بوویت و لایه‌نی منت گرتووه، له‌به‌رئ‌ه‌وه هاتوویت بۆ ئیره‌. منیش
پیم‌وت- ئەگه‌ر تۆ نه‌ئ‌ه‌بوویت، حال‌م به‌م حاله‌ نه‌ئ‌ه‌گه‌یشت، ئیستا ساماندار،
خاوه‌ن‌کۆشک، خاوه‌ن‌ده‌سه‌لات، ئەبووم. لاچۆ له‌ به‌ر‌چاوم، به‌لام دا له‌ خۆت، له
زه‌وییه‌که‌ت دا. هه‌ر هه‌لسام و ده‌ستم‌کرد به‌ راکردن.

لوتفی: خه‌ویکی وا دوور‌دریژت دی؟

حسین: هیشتا له‌ کوئیته‌ی! راه‌سته‌ بۆت ته‌واوکه‌م، مالی قه‌رزاری به‌قورگیرێ. که
له‌سه‌ر راکردن هه‌ر ده‌وام‌کرد، هه‌تا ئەهات هه‌وا فینکترئ‌ه‌بوو.. سه‌وزایی.. ئاو.. گۆل و
گۆلزار، ده‌رئ‌ه‌که‌وت.. بولبول، قومری، ئەیخوین.. قاسپه‌ی که‌و، چریکه‌ی شه‌هین،
شاخ‌وداخ و ئاسمانی پر‌کرد له‌ جۆش‌وخرۆش. دل‌م خۆش‌بوو.. چاوم گێرا. ئەبینم دوو
پیاو و ئافره‌تیک دانیشتون له‌سه‌ر کانیه‌ک، ئەخۆنه‌وه. ته‌ماشائ‌ه‌که‌م بانگیان‌کردم.. که
زیک‌که‌وتم‌ه‌وه، یه‌کیکیان که‌ زۆر ناشیرین بوو، پێی‌وتم- یاخوا خیربێ، ئاقل‌بووی
ئیستا؟ منیش پیم‌وت- خۆ له‌مه‌وپیش شیت‌نه‌بووم؟ وتی- ئەگه‌ر شیت‌نه‌بوویتایه، شوین

حەقى رەزاقورسى داوین پىس نەئەكەوتى، ئەھاتى بۇ لای من.. من خۆمت تەقدىم ئەكەم، شەیتانم ناوہ؟ ئەمىش.. باخەلى^۱ ھاوړیمە؟ ئەو ئافرەتەش پارەى دەزگىرانمە.

لوتقى: دەك موبارەك نەبىت لە عومرى شەیتان و ھاوړى و دەزگىرانەكەى! ئى باوكى سەرچل، بە قسەى من ھەلسە و دانىشیت. تۆ پارەت ناویت، ئەوہ پارە.. لیرە.. دینار.. پاوہن.. دۆلار، كۆشكى پىبەكە.. ئوتوموبىلى پىبەكەرە.. قەرزى پىبەدەرەوہ.. دەمى خەلقى پىبەستە.. كەيفى پىبەكە.. رابویرە.. وىجدانى پىبەكەرە و بفرۆشە..

لوتقى: ئەمە تۆ خەوت دیوہ، یا حکایەتت داناوہ، باوكى سەرچل؟

حسین: وەللا، ئافرەت باش لىم مەلوم نىيە.. خەو بوو، زىندەخەو بوو، خەيال بوو، ئىتر چۆنم لى بەسەرھات، بەو جۆرە بۆت ئەگىر مەوہ. ئافرەت -قسەى خۆمان بىت- تەماع گرتى. پىموت- باشە چىت ئەوئ، ئامادەم.. بەم جۆرە قوربان بووم بە پىاوى.. تەماشائەكەم ھەرچى خراپە ھەيە لە دنيا دا پىي كردم و كە تووشى چەرمەسەرىش بووم، بە قاقا دەستى كرد بە پىكەن پىم.. ھەر لە خەوہكە دا بپارىم دا كە تۆلە لە شەیتان بکەمەوہ وە شوینى نەكەوم ھەرگىز و ھەرگىز، ئەگەر مردووم.. ئىتر لەو حەلە دا بوو كە تۆ خەبەرت كردمەوہ.

لوتقى: پىاوەكە، ئەم خەوہ خەيال و فكر كردنەوہى پىش نوستتە، ئاوينەى ئەو شتانەيە كە پىوہيانەوہ مەشغوولیت. دەى ھەلسە، خۆت كۆبەكەرەوہ و بچۆ بۇ بازار، گەردانەكەم بفرۆشە و قەرزەكانى لىبەدەرەوہ. جووتى قوندەرەش بۇ سەرچل بکەرە؟

حسین: چى؟ گەردانە، گەردانەى بوو كىننىيەكەت؟ چۆنى ئەفرۆشم؟ چۆن دلم يەت؟
لوتقى: دلت بىت، مالى سى بۇ رۆژى رەش، ھەتا ئەمەش ئەخۆين، خوا ئەمىنى و مولكى! كى ئەلى بەم زووانە حالمان باشترا بىت؟ كەى بووت، ئەو حەلە بۆم بکەرەوہ.
حسین: ئافرەت، ئاخىر چۆن ئەبى ئالتوونى تۆ بفرۆشم؟ بە خوا نانیشمان نەبى، نايفرۆشم.

لوتقى: ھەلسە، بىفرۆشە و شەیتان لە خۆت، لە من.. لە سەرچل، دووربەخەرەوہ. ھەلسە، با بەسەر تا زال نەبىت.. خوانەكردە دزىيەكەكەى.. یا رىشوەتەك و ھەرگىز و بى بە پىاوى شەیتان.. حەبست بەكەن، يان ناوت بزپىت.

^۱ باكلى نووسراوہ، دەشى بەگویرەى پىوشوینى رستەكە، "باخەلى" بى، كە بۇ ئەم جىيە راست دىتەوہ. (س)

حسین: پشت به خوا، قهت شتیکی ناشیرین ناکه م، هه تا ئیره مان هیناوه..
له مه به دواش ئه برین.

لوتفی: به ئی، له مه به دواش ئه برین. به لام موهیم ئه وه یه شه یتان زه فهرت پی نه با،
که تنیکت پی بکا له کاتی لئقه و ماوییا. هه لسه.

حسین: من شه ریکی ژیا نی تیگه یشتووی وه کوو تو م بییت.. ئا فهرتی دلسۆزی
وه کوو تو هاوری عومرم بییت، هه رگیز شه یتان زه فهرم پی نابات، هه رگیز زه فهرم
پی نابات، گیانه که م.

شیرین، کچه بوهیمی

په رده ی په کم

کورسی: ۳، میز: ۱

مومه تیله کان: نه ریمان، خانم، شیرزاد، شیرین

له نه وه له وه، نه ریمان به جلی قانیدی سپاوه دانیشتووه له گهل خانمی ژنی دا. شیرزاد نه چینه ژوروه وه، سه لام نه کات بو باوکی، به یاخه کان دانه نیت له به رده میا، به یاخه که سووره و مانگی سپی تیا به. ئینجا له ولاره نه وه سستی و به موروه باوه ژنه که ی تاماشای نه کات. له وحله دا زبیتیک دیته ژوروه وه، به قانید نه لی: "چی له دیله کانی جهنگ بکه یین؟"، نه ریمان نه لی: "هه موویان بکوژن"، له وحله دا کچیک به هه له داوان و هاوار دیته ژوروه وه و خوی نه دا به سهر دست و پپی قانیدا که نه کوژریت، وه نه لیت: خوی گه وره ناگاداره که من هیچ بوغض و کینه یه کم له دلانی به به رامبه به هیچ میله تیک، هیچ ولاتیک، هیچ دینیک، چونکه من کچه بوهیمی به کم وه هه موو دنیا ولاتمه. من له گهل که سا نه بووم و به رامبه به ئیوه و به رامبه به هیچ که سیک تر شه رنه کردوه. میرم! لیم ببوروه و به خورایی مه مکوژه. دایک و باوکم فرۆشتوو میان به سه ربازیکی بی شه رمی بیگانه (تورک)، هه موو جوړه که م و کوو پی به کی به سه ره نیام، هه موو پوژی ده چین دارکاری نه کردم و نیزه ی لی ده رنه کیشام. نه خواردم خواردم بوو، نه نوستم نوستم! تا خوا نه میر شیرزادی کورتی بو قه رار داده کردم و نه و سه ربازه ی کوشت و منی هه ژاری له دست ظولم و زوری ده ربازکرد.

شیرزاد: بابا گیان! من دوینی پرگارم کرد له نیش و نازار. توش ئیمرو ژیانی پی ببه خشه. له وه موو چهک و دارایی و دیله ی له دوشمنم سه ندووه، هیچ ناوی، ته نیا نه م پی ببه خشه.

خانم: (به ئیحتیقاری که وه ته ماشای شیرزاد نه کات و نه لیت) تو نه و سه ربازه شکو داری چند جاره ها دوشمنی به هیزی نه م ولاتت شکاندووه. توی نه وه ی نه م سه رکرده به رزه پایه داره، ئیستا داوی کچیک بوهیمی فرۆشراو نه که ییت؟! تو نه بووایه نه م نافرته نزمه ت فری دایه بو یه کی له یاساوه کانی به رده رگاکت،

وهڪو پارچه ئيسقانيڪ ڪه ٻو سهگ فريءَ دريت و چوڻ ئه بيت ڙياني به رزي
پاڪو خاويني تو، به سترت به ڙياني پيسي ئا فراهه تيڪي نزمي وهڪو ئه مه وه.

شيرزاد: خانم!

خوا بي هيڙ و ليقه و ماو و بي چنگي ٻو ئه وه دروست نه ڪرد، ڪه ببن به خوڻ وه
ئيمه مانان پٺيان پيا بنين. هيڙ و دهسه لاتمان نه دراوه تي، ٻو ئه وه ي قامچي و چهڪ
بن به دهستانه وه و لهشي ئه واني پي زامار و خويناوي بڪهين. هه موو گونا هيڪي
ئه وان، ئه وه يه ڪه بي هيڙن و وهڪو ئيمه دهسه لاتدار و پايه به رز نين. ده ئه مه
گونا ه نيه و بارسو وڪي نيه ٻو ئه وان.

خانم: ئه گهر بيت و ئه وان وهڪو ئيمه يان له ئيمه زياتر به هيڙتر بوونايه،
بي گومان ئيستا به چاويڪي تره وه سهيرمان ئه ڪردن و ليشيان ئه ترسايين. ئه
دهسه لاتداره ي دهسه لاتي خو ي به رام بهر به بي هيڙيڪي بي تاوان به ڪار ئه هيني،
پيوسته به ناخي شهرم و شور هيبيا بچيته خواره وه.

ئيمه ئيستا ڪه واين له شهره له گهل دوشمنيڪي سته مڪارا ڪه جهورمان لي ئه ڪات و
ئمانڪات به ڪويله، ئيمه (هه موو ميلهه) به بي هيڙ و به بي دهسه لات دائه ني. ده
چوڻ ئه بي ئيمه له ڪاته ته نگ و چه له مه يه دا له ناو خو مانا ده ست بنينه بيني
يه ڪتري و يه ڪتري بڪوڙين.

خانم: ئه شيرانه ي وا به دهستانه وه ٻو ڪوشتنئ ئا فراهه و منال و بي تاوان و
بي هيڙ و بي چهڪ هه لمان نه گرتوون، شيري قه دمان ٻو ڪوشتنئ سته مڪار و ٻو
له ناو بردني ظولم و زوري دوشمن نه بيت، ٻو هيچي تري هه لئا ڪيشين.

بروام به هيچ شهره فيڪ نيه، شهره في دل و دهروون نه بيت. پي له هيچ
بن و بنه چه يه ڪ نانيم، جگه له بنه چه ي رهوش و خو و به رزي. ئه ئا فراهه ته ليقه و ماوه ي
ئيوه ئيستا به نزمي دائه نين، ڙياني ڪومه لايه تي پيس و نزمي ڪردوه، ئه گينا خو ي
حه زي به نزمي نه ئه ڪرد، وه خواه به نزمي دروستي نه ڪردوه. ئه ئا فراهه ته
تاواندار نيه، چونڪه نازاني تاوان چيه و هيشتا مناله. ئه وانه تاواندارن ڪه
تاوان ئه ڪهن و ئه شزانن ڪه تاوانه.

خانم: ئيمه تيڪرا (ئه ميلهه ته) تووشي ڪلوي و ديلي و ڪويزه وهري بويه بووين،
چونڪه دهوله مه ندمان هه ڙاراني مران، دهسه لاتدارمان بي دهسه لاتي ڪوشت، گه وره مان
بچو وڪماني خنڪان. به دريڙي ئه مه ماوه دوور دريڙي ڙيانه، هر له گهل ناڪوڪي و

یەكتری لەناو بردن و رێنەكەوتن خەریك بووین، بۆیە بێهیز و زەبوون بووین، بۆیە دوشمن لە ھەموو لایەكەوێ لووتی تیژەنین. بە سەرەتیر یەكتری كوشتن و لەیەكتری دووان، با ھەموو تیکرا دەست بەدەینە دەستی یەك و پەلاماری دوشمنی ستەمكارمان بەدەین و خۆمان رزگار كەین لە دیلی. (خانم، ئەچیتە لایەكەوێ و دەست ئەكات بە گریان). نەریمان: (توورە ئەبیت و بە شیرزاد ئەلیت) جارێكی تر نەخە لە تابیت بەرامبەر بە ژنی من بەم جۆرە قسە رەقە ناخۆشانه بدوویت. بە ھەموو موقەدەساتیکم، ئەم بەیاخە سوورانه نەبوونایە، ھەموو خراپە یەك دەربارە ئەکردی. بەلام نەكەیت جارێكی تر ئەم قسانە بكەیت، ئەوێش كچەكە، دووری بخەرەوێ لێرە.

پەردەى دووھەم

(شیرزاد وە كچە دانیشتوون بەیەكەوێ، مۆسیقایەكی مەحزوون لی ئەدریت. كۆرە عاجز و غەمبارە و لە بەرخۆیەوێ ئەلیت:

خوای گەورە دایكمت مران لە سەرەتای لاویما، بەم جۆرە بێ بەشت كردم لە خۆشەوێستی پاك، ئیستاش تا قە هیوام خۆشەوێستی باوكم بوو، وا ئەو خۆشەوێستی شەم لەكیس چوو، بەھۆی ئەم باوێژنە یۆنانییە عەیارە ناپاكەوێ، كە لەژێرەوێ خەریكە باوكم تووشی ھەزار دەرد و بەلام ئەكات.

شیرین: گەورەم! ئیمرو گۆیم لی بوو لە خانم، بە باوكتی ئەوت- من زۆر ئەترسم كە شیرزاد هیوامان بەبابدات، چونكە زۆری پێ ناخۆشە كە تۆ ھەول ئەدەیت لە رێی پاشایی ئەم وڵاتەدا. دیسانەوێ وتی كە لە ھاوڕێیەكیم بیستووێ كە وتووێتی- من سەربازیکم لە میانى جەنگا بەخێبووم و ھەر ئەشبى لە میانى جەنگا بمرم. من نامەوێ باوكم ھەول بەدات بۆ پاشایی، لە كاتێكا كە وڵات زۆر پێوێستی بە سەر كەدەییەكی وەكوو ئەو ھەییە كە بیپاریزی لە دوشمن. دیسانەوێ میرم! خانم بە باوكتی ئەوت: ئەم جۆرە قسانە لە لایەن زابیتكى دەسەلاتداری خۆشەوێستی وەكوو كۆرەكەتەوێ لەناو لەشكرا، بەر بەرەكانییە بۆ هیوا و ئامانجى ئیمە. باوكیشت پێوت: نە، خانم! بڕوا بە قسەى خەلقى مەكە، شیرزاد ھەموو خیر و خۆشییەكی بۆ ئیمە ئەوێت. ئەوێ تۆ ئەتەوێت كە تاجنانه سەر سەرە، پێكەیت.

(شیرزاد، لەپاش گۆیگرتن بە كچە ئەلیت: بچۆرە ژووری خۆت بنوو، ئەویش خۆی رپووت ئەكاتەوێ و پەردە دائەدریتەوێ).

بەردەى سىيەم

(خانم كىمۆنۆيەكى^۱ لەبەرايە. دنيا شەو، لەسەر قەرەوئەلەكەى پال كەوتوو، گولچىنى كارەكەرى باوھشینی ئەكات. لەم كاتەدا لە دەرگا ئەدریت، ھەلۆى جاسووسى تورك دیتە ژوورەو و بە ئىحترامەو كرنووش بۆ خانم ئەبا و لەسەر كورسیبەك دائەنیشى و دەست ئەكات بە شمشال لیدان. ھەلۆ، پارچە موسیقایەكى رۆمانى لى ئەدات، كە لە دەمىكەو ئەمادەى كر دوو، بۆ ئەوەى ئافرەتەى پى مەفتوون و شەیدا بكات. ئافرەتەكە بەم پارچەىە زۆر دلخۆش و شاد ئەبیت.)

خانم: گولچىن! ھەلسە كەمى بە ناوشارا بگەرى، بۆ ئەوەى بزانین دەنگ و باسى ناو كۆلانى ئەمشەو چىبە (ئەروات).

(ھەلۆ، ھەلەسى و شمشالەكە دائەنى و ئەچیتە سەر چرپایەكە لای خانم وە پى ئەبیت): مەسئەلەكە چى لى ھات؟ دەمىكە من لىرەم، ئەترسم خەلقى پىم بزانی. بەراستى لە سى رۆژى تر ناتوانم زیاتر بمىنمەو.

خانم: (راست ئەبیتەو وە ئەلى) دوینى مەسئەلەكەم لەگەل سەر كر دەى گەرەما كر دوو وە ئىقتیراھەكانى توم بۆ باس كر. لە سەرەتاو گوى لى گرتم، لەپاش كەمىك روى گرژ كر و نەبەبىشت ئىتر لەم باسە بدویم. منىش حەزم نەكر لەسەرى برۆم، بەلام سبەبىنى كە لە بارەگا گەرايەو، سەرلەنوئى لەگەل تى ھەلەچمەو و ئەم جارە ھیوام وایە كە چەك فرى بدا و سەر بۆ قسەكانم شور بكات. بى گومان تۆش ئەزانى كە پیاویكى بەرزى شكودارى وەكوو نەرىمان، بە ماوہیەكى كەم رەوشت و خورى خوى ناگوریت، وە لەپر لە پیاویكى نىشتمانپەرستەو نابیت بە خائىنىكى نزم، ولات بفرۆشى بە دوشمنەكانى لە رى دارایی دنیا.

ھەلۆ: (ئەكۆى و ئەلى) ھىچ خیانەتىك و دەنئەتىك لەم مەسئەلەیدا نىبە، فرۆشتنى ولات و مىللەتى چى؟ ئىمە كە نەتەوەى توركىن، نامانەوى دوشمنان بىتە ناو ولاتەكە تانەو، بەلكوو وەكوو ھاورىبەكى دلسۆز ئەجوولینەو لەگەلتانا. ئىمە كە ھاتینە ولاتەكە تانەو بۆ لابردنى ئازادى ئابىن و كۆمەلایەتتى ئىو نایەن، ھەر وەھا روتتان ناكەینەو وە خراپەتان لەگەل ناكەین. بە پىچەوانەو، ئىمە یارمەتیتان ئەدەین بۆ

^۱ كىمۆنۆ: بەرگىكى باوى ژاپونىبە، برىتیبە لە كراسىكى ئاودامان بە سەرپىچى بەرز و فش و فولەو. (س)

بەرزبۆونەو و پېشكەوتنتان. ھەروەھا ناشیەلین دوشمنە ھەنگارییەكانتان داگیرتان بکەن. ئیمە ھاوړپنی دلسۆزی ئیوین، نەك دوشمن و خوینخوارتان.

خانم: (زەردەخەنە یەکی گالته پیکردن دیتە سەر لیوی و بە ئیحتیقارەو ٺەلئیت) ھاوړپم، نەریمانمان لەگەلا نییە بۆ ئەوێ بەم جوړە قسانە لای بدەیت و بیخەلەتینیت. منیش بەم جوړە قسانە ناخەلەتیم، چونکە منیش و تۆش و ھەموو سیاسیە درۆزنەکانیش باش ئەزانین کە لە باوکە ئادەمەو ھەتا ئیستە و ھەتا ئەم ئاسمان و زەویەش تەخت و تاراجی تیک ئەدرئ، ھەموو ئەو میللەتانە ی زەوی داگیرئەکەن، بۆ ئەوێ ناکەن کە پېشیان بخەن، بەلکوو بۆ ئەوێ ئەکەن کە خوینی میللەت بمژن، گوشت و ئیسقانی بخۆن و ھەموو ماددە یەکی ژیانی تیا بمړینن. میللەتی خۆی تیماری برینەکانی خۆی نەکات، درۆیە ھەرگیز میللەتیکی تر برینەکانی ساړپژبکات.

ئەگەر ھات و یەکی لە دەولەتە ئیستیعمارییەکان ھەندئ ئیصالاحتیان کرد، ئەو ھەتا بزانە کە وەکوو ئەو قەصابە وایە کە مەرکە ی قەلەوئەکات، بۆ ئەوێ لە کاتی سەربرینیا گوشتی زیاتر بیت لە جارن.

ئیمە تاقە دوشمنیکمان ھە یە و ئەویش ئیویدە، دە لە خۆتانمان بپاړیزن و ھیچی تر. تۆ ئەلئیت ھەنگارییەکان دوشمنمان، وە ئایا ئەگەر دوشمنیشمان بن، ھەر داوای داگیرکردنی ئەم ولاتە ناکەن، وەکوو ئیو ٺیستا داوای ئەکەن؟ چ عەقل و بیروباوەرپیکە، ئیمە لە پیناوی ئەویدا کە ئیو مەترسی دوشمنایەتی ئەوانمان لە بەرچا و گەرئەکەن، ئیمە بئین و ولاتی خۆمان تەسلیمی ئیو بکەین؛ کە راست و رەوان ئیو دوشمنی حەقییمان و ئیستە کە دەستتان لە قورگمان گیرکردووە، ئەمە نیشانە ی ئەویدە کە یەکیک ھەموو مال و مولکی خۆی بدا بە یەکیک، نەو وکوو دزیک بیت مالەکە ی بپړئ.

برا، با بەتەواوی ئیستا کە قسەکە بکەین و ھەولنە دەین یە کتری بخەلەتینن، من تەخت و تاراجی ئەم ولاتەم ئەوێ بۆ مێردەکەم. دە بەرامبەر بەمەش، ئەم ولاتەتان تەسلیم ئەکەم. بە شەرەفی بیزانتە سویندئەخۆم، ئەگەر ئەم ولاتە ولاتی خۆم بووایە و من بیگانە نەبوو مایە پیتی، ھەموو تەخت و تاراجی دنیاتان بختایە بەرپیم، ھەولم ئەویدا زەرە یەک لەم خاکەتان بدەمی.

ھەلۆ: (رەنگی زەرد ھەلئەگەرئ و گرژئەبیت و ئەلئ: ئیمە کۆنەبووینەتەو بۆ ئەوێ مەعنای ئیستیعمار و ولات داگیرکردن لیک بدەینەو، بەلکوو بۆ ئەویدە کە

ئەم پەيمانى سولطانىيە پيشانى مىزىدەكەت بدەين، وه بىكەين به پاشاي ئەم ولاتە، بەرامبەر به وهى رېگا بۆ سپاي تورک بەرەلابکات که بىتە ناو ئەم ولاتە وه، وه پەيمانە که بىگەيەنە به مىزىدەكەت، وه برىارى دوايى له پاش سى رۆژى ترە.

خانم: (وه رهقه کهى لى وه ره گرى و ئەلى) باشه له پاش سى رۆژى تر سەرم لى بدەر وه. (ئىنجا هەلۆ هەلئەسى و ئەچىتە وه جىگای يە که مى و دەست ئەکاتە وه به شمشال لىدان و کارەکەر له م وهخته دا دىتە وه، هەلۆ هەلئەسى و ئەپوات)

خانم ئەلى: پىويستە تاجى شاهانە به سەرى خۆم و مىزىدە که مە وه بنریت. شت نىيە له دنيا دا له پاشايى خۆشتر، هەموو شتىک له رېى تاجىکا زۆر هەرزانه (پال ئەکە ویت، چرا ئەکوژىنریتە وه و پەردە دا ئەدریتە وه.)

پەردەى چوارەم

شیرين: (دانىشتوو، مۆسىقاىه کى موحزین لى ئەدریت، رەسمى شىرزادى له بەردەمى خویا داناو وه له بەرخۆيه وه ئەم قسانە ئەکات:

خۆشە وىستى دلداری پرە له کویره وه رى. مال وىرانترين دلداریش ئەو که سەيه بهى هيو و ئاواتى پىگەيشتن يە کىکى خۆش بویت. فرمىسک ئەرپژن، باش ئەشزانن که ئەم فرمىسکانەيان ئەرژىتە زەوييه کى وشک و برىنگە وه وه هەرگىز ئاسوودەگى و بهختيارى لى نارووت، شە و بىدارى ئەکيشن، ئەو دلداره کلۆلانە باش ئەشزانن که هەرگىز رۆژىکى خۆشيان لى هەلئایەت. با فرمىسکيان برپژن بۆ ئەو دايک و باوکەى پىيان ئەلین کورەکه تان مرد و ئىتر هەرگىز چاوتان پى ناکە ویتە وه. با که مىکيش وینەى ئەو دلداره که ساسە لىقە و ماوه بهينىنە پيش چاومان، که له پر پى ئەکەن، وا دەستگىرانه کهت شووى کرد و سبەينى ئەيەن به بووکى وه ئىتر هەرگىز هیوات پى نەمىن، تازه رابورد. چەند ژيانىکى پر ئيش و نازارە، خواى گەرە، که ئىستا که منى تيام (تەماشای رەسمە کهى شىرزاد ئەکات وه به هەناسە هەلکيشان ئەلێت)، گيانە شىرينە که م، تو کورى سەر کردەيه ک و من کچىکى لىقە و ماوى کلۆل؛ تو زابتنىکى گەرە و من کارەکه رىک؛ شىرينە که م! چ هيوایه کم به خۆشە وىستى بيت له گەل تودا؟! بۆ خۆم بخەلە تىنم به وهى که تو بۆ من ئەيیت؟ به لām - له گەل ئەمانە شا - ئەو هەندە بزانه که هەتا مردن هەر بۆ تو م وه هەميشە کارەکه رتم.

شىرزاد: (دیتە ژووره وه ئەلێت) ئەو وه له گەل کى دا قسەت ئەکرد؟

شیرین: له گه ل کس، گوره م.

شیرزاد: ئه و ره سمه ی من، بوچی له سه ره ئه و میزه یه؟

شیرین: (سه ری دانه ویننی و قسه ناکات)

شیرزاد: هه موو شتیک تی گه یستم. دلنیا به له پاشه رۆژ گیانه که م، گویم له قسه کانت بوو. من له و که سانه نیم که فرووقی ئیجتیماعی لیکه دانه وه. دلاری پاك حه قی نییه به سه ره کوره سه رکرده و به سه ره کچی و هکوو تووه. تو ده ستگیرانی له به رده می خوادا (ئه ینووسینی به سنگیه وه. له پاشا دانه نیشن، شمشالی په رده ی سینه م له دوره وه لی ئه دریته وه. کچه و اقی وړئه مینی، کوره زه رده خه نه یه ک ئه یگریت و شیرین ئه لیت) گوئی بگره له و شمشاله خو شه که له مالی باوکم لی ئه درئی! من زور حه ز له موسیقا ئه که م، بوچی توش وه کوو من پی ناکه نی و وا پروت گرژ کردوو، گیانه که م! ئایا تو حه زی لی ناکه یه؟

شیرین: نه، میرم.

شیرزاد: بوچی؟

شیرین: چونکه حه ز له شمشالزه نه که ناکه م.

شیرزاد: بوچی ئه یناسیت؟

شیرین: به لی.

شیرزاد: ئایا کابرا سواله که ره که نییه که گه لی رۆژ دیته لای خانمی باوه ژنم؟
شیرین: سواله که نییه، گوره م، به لکوو زابتیکی تورکه کانه و به جاسووسی هاتوته ئیره.

شیرزاد: (راست ئه بیته وه و ئه لی) چۆن؟ جاسوسه؟

شیرین: به لی.

شیرزاد: تو دلنیا یه؟

شیرین: به لی، میرم! (لیره دا فرمیسیک ئه ریژئی)

شیرزاد: ده ی قسه بکه، چی ده رباره ی ئه م جاسوسه ئه زانیت؟

شیرین: ناتوانم قسه بکه م، ئه ترسم بروام پی نه که یه.

شیرزاد: قسه بکه خیرا، بوونی جاسوسیک له شوینیکا، مه عنای فهوتان و کاولبوونی ئه و شوینه یه. دهی خیرا قسه بکه؟

شیرین: ئه وهنده به گه وره م ئه لیم که دیومه له باره گای تورکه کانا و زابته و به ئیش نیرواره بو ئیره (شیرزاد هه لئه سی و پروئه کاته درگا پروات)

شیرین: بو کوئ ئه چی، گه وره م؟

شیرزاد: ئه چم به باو کم ئه لیم.

شیرین: وا شمشاله که برایه وه، بی گومان ئیستا که رویشتووه، نایدوزیته وه.

شیرزاد: پیویسته بیدوزمه وه و به باو کم بلیم.

شیرین: گه وره م! باوکت ئه یناسی.

شیرزاد: ئه لئی چی بی شه رم! باو کم جاسوسیکی دوشمن ئه ناسی و ئه یه لیت له سه ر ئه م زه وییه بسو و پیته وه؟ (شیره که ی هه لئه کیشی) قه سه م به خوی گه وره، درو بکه یه و ئه م قسانه ت بوختان بیت، ئه تکوژم.

شیرین: میرم! که میک هیمن به ره وه؟ من هه رگیز له گه ل تودا درو ناکه م، چونکه تو بتی منی. دانیشه با هه موو شتیکت بو بگیزمه وه (شیرزاد شیره که ی ئه کاته وه به جیی خویا، دائه نیشی).

شیرین: بریار دراوه له مه عبه یی کابرای جاسوس و باوه ژنه که ت و باوکتا که ئه مشه و باوکت کلیلی ریگاو بانی ولات بداته ده ست تورکه کان، بو ئه وه ی ئیره داگیر بکریت، وه سه به یی له گه ل گزنگی هه تاودا باوکت بکریت به پاشای بالقان.

شیرزاد: له کوئوه ئه م قسانه ت زانی؟

شیرین: گویم لییان بوو. له ژووره وه قسه یان ئه کرد.

شیرزاد: چیی تریشیان وت؟

شیرین: باوکت ئیمشه و ئه چیت بو تراجان، که گرنگترین نوقطه ی ستراتیجیه، وه جل و به رگی یاسا و لیش له به ره کات وه له وی ئه بیت وه ئاگر داناگیر سیتی، بو ئه وه ی سپای ئه م ولاته له پر بدری به سه ریانا وه هه موویان له ناو ببری و ولات داگیر بکریت له لایه ن تورکه کانه وه.

شیرزاد: (پرووی گرژ ئه بیت وه ئه لیت) ئه مشه و هه موو شتیکت در ئه که ویت، شتومه کم بو ئاماده بکه، ئه رو م بو تراجان.

(په رده دانه دريټه وه)

په رده ي پينجه م

(چهنه گرد و ته پوله كه يه كه له سه ر مه سه ر حه كه، په رده يه كه ته مثلي سوار و پياده بكت، چراي مه سه ر ح هه مووي بكوژيټريټه وه، ته نيا گولوپيكي شين ده ربه كه وټ له لايه كه وه باوه شيك دار دانراوه. له پشت قه وسي رومانيه وه، ياساوليك وه ستاوه. له پاش كه ميك نه ريمان به جلي ياساوليه وه ديټه ژووره وه.)

ياساولي يه كه م: كيت زه لام؟

نه ريمان: ياساول.

- وشه ي په نهاني نه مشه و چيه؟

- "كه دوشمنت دي ناگر بكه ره وه."

(جنگاگوركي نه كه ن، ياساولي يه كه م نه پروات. نه ريمان نه چيټه جنگا كه ي، نه ريمان ناوبه ناو ته ماشاي به رده م و نه م لاوئه ولاي خوي نه كات. دانه نه ويټه وه، چاوئه بريټه ناسوي دوور، ناوبه ناويكيش سه ره له بري و ته ماشاي ناسمان نه كات.)

(دهنگيكي رهنه ي له سه رخو له وديو په رده كه وه به موسيقيه كي له سه رخوه نه لي:)
وا شه و خيوه تي داكو تاوه به سه ر كردگارا، هه موو گيتي مات و خاموشه، هه موو چاويك پره له خه، هه موو كه سيك نوستوه، ئيلا تو نه بي، نه ي سه ركرده ي سپا، نه ي نه مير نه ريمان. بي گومان ئيستا كه دلټ نه له رزيټ، هيزي چا كه و خراپه ي ناو ده روونت وان له جهنكا. نه ستيزه دره وشاوه بريسه داره كاني ناسمان چاويان تي بريوي. خوي گه وره ناگاداري ئيش و كاره كاتته. دهنگيكي نه پني ئيستا كه بيت نه لي: نه ي نه و كه سه ي كاروباري پاريزگاري نه م ولاټ و ميله ته ت پي سپير راوه! ولاټ و ميله ت مه فروشه به دوشمن، به بيگانه، له ري هيچ شتيكا. سووكي ولاټ و ميله ت فروشتن، له هه موو سووكيه كي تر كه م و كوورتر و شه رم و شووره بيتره. نه كه ي ولاټ بفروشي، نه ريمان! ده ستم دامينت، نه كه ي ميله ت به گورگانخواردو بديه ت، نه كه ي ريگا بو دوشمني ئيبي و بيروباوه رمان به ره لابه كه يټ، نه كه ي! نه كه ي نه ريمان!

(موسيقا و دهنگ نه وه ستي)

نەرىمان: (تەماشايەكى ئەملاۋئەولا ئەكات و زەردەخەنەيەك ئەيگىرى و ئەلى) راستە خيانتە تاوانىكى گەورەيە، بەلام تاجيش وەنەبى شتىكى كەمبى و ھەموو پوژىك دەستمكەوى. سبەينى، ئەى ولات ئەبىت بە مولكم، ئىوەش ئەى دانىشتووانى ئەم ولاتە! سبەينى ھەمووتان خزمەتكارى من ئەبن و كورنووشم بۇ ئەبەن، سبەينى ئەبم بە پاشا (پىكەننى بە قاھ قاھ)، بەلى، سبەينى ئەبم بە پاشا و تاج لەسەر سەرى خانم دائەننم. بەم جوړە ئارەزووى ژنەكەم جى بەجى ئەكەم.

خانم! گيانە شىرىنەكەم! ھەزار نىشتمان بە قوربانى چاۋھەلبرىننىكى تۇ بىت. ھەزار مىللەت بەخت بىت لە رىي زەردەخەنەيەكى تۇدا، ھىشتا كەمە. تۇ ھەموو شتىكى: ولاتم، مىللەتم، ژيانم، توى، تويت و بەس. (بى دەنگ ئەبىت، لەپاش نەختىك تەماشاي بەردەمى ئەكا و لەو كاتەدا سەرىك دەرئەكەوى و نەرىمان تىي ئەخورى، ئەلىت: كىي زەلام؟ شىرزاد: (بەتەواوى لىي نىك ئەبىتەو، ئەلىت) منم بابە.

نەرىمان (ئەشلەژى، ئەلەرزى و ئەلى) بوچى ھاتوويت بو ئىرە؟ كى پىيوتى كە من لىرەم؟

شىرزاد: ئەى تۇ چى ئەكەيت لىرە؟ ئەتەوى ئەمشەو چى بکەيت؟

نەرىمان: تۇ ھەقى پرسىنت نىيە، بوچى قەلاكەى خوتت بەم شەوہ بەجى ھىشتوۋە؟ كى ئىزنى داوى؟

شىرزاد: نىشتمانم ئىزنى ھاتنمى داۋە بو ئىرە، لە ھەموو شتىك ئاگادارم. ئەتەويت تۇ ئەمشەو گەورەترىن تاوان بکەيت لە دنيادا. من بۇيە ھاتووم كە نىشتمان بگرمەوہ. بەلام تۇ بۇيە لىرەيت، نىشتمان بفرۆشيت بە دوشمن.

نەرىمان: (بە توورەبوونەوہ) ئەى بى ھەيى بى ئابروو، چۆن لە پرووى باوك و سەركردەتا ئەم قسانە ئەكەيت؟ ھەر ئىستا ئەمرت پى ئەكەم بگەرىتتەوہ بو قەلاكەى خوت. تۇ سەربازىكى، سەربازىش پىويستە لە فەرمانى سەركردەى دەرەنەچى. برۇ، بگەرىرەوہ بو قەلاكەت، تۇ نازانى من بوچى ھاتووم، سبەينى دوو قسەت لەگەل ئەكەم و ھەموو شتىكت تى ئەگەيەنم.

شىرزاد: (بە ئەژنۇدا يەت لە بەردەمى باوكيا وە ئەلىت) بمبورە گەورەم! من بە جوړىكى تر تى گەشىتبووم. نەمزانى بۇيە لىرەيت كە ولات بپارىزى و خوت بە جلى ياساۋلىيەوہ شەونخوونى ئەكىشىت لە رىي نىشتمانا.

(هه‌لئه‌سپته پينيان، له و کاته‌دا په‌رده‌که ده‌رئه‌خريت. باوکه ته‌ماشای په‌رده‌که
ئه‌کات، شيرزاد ئاورئه‌داته‌وه بو دواوه. سپای دوشمن ئه‌بينی.)

شيرزاد: بابە، ئاگر بکه‌روه و دوشمن له ئاسووه ده‌رکه‌وت، ده‌ی خيرا ئاگره‌که
بکه‌روه، تا هه‌موو هيزه‌که‌مان ئاماده‌بن بو به‌ره‌لستیی لافاوی دوشمنی سته‌مکار.
ئاگر! خيرا که ئاگره‌که. چييه بوچی و وشک وه‌ستاوی؟! ده تو خۆت لاده، با من ئاگره‌که
بکه‌مه‌وه. ئیستا وه‌ختی بيرکردنه‌وه و حه‌په‌سان نيينه، خۆت لاده!

نه‌ريمان: (به رووگرزييه‌که‌وه ته‌ماشای شيرزاد ئه‌کات و ئه‌لئيت) که‌واته تو من
به خائين دانه‌ئیی، ئه‌وپه‌ری کلۆلی ئه‌وه‌يه ئينسان داوینی خوی دوشمنی بيت،
که‌واته تو گویت له قسه‌کانم بوو که ئيمرو له‌گه‌ل ژنه‌که‌ما ئه‌مکرد. برو به لای
ئيش‌وکاري خۆته‌وه و ليره مه‌مينه. وه‌کوو پيم‌وتيت، خۆم چ کاتي ويستم
ئاگرئه‌که‌مه‌وه، برو تو حه‌قت به‌سه‌ر ئاگره‌وه نه‌بيت.

شيرزاد: خواي گه‌وره! يارمه‌تيم‌ده، به ته‌واوی بووم ده‌رکه‌وت که باوکم خائينه.
وا وه‌خته ولات بفرۆشی به‌م ئاگرنه‌کردنه‌وه‌يه‌ی (که‌میک ته‌ماشای باوکی ئه‌کا و
ده‌ستیک ئه‌گرئ به ناوچاوانيه‌وه، له‌په‌ر ئه‌لئيت) نه‌خيرا! ناروم! ليره ئه‌مينم.

نه‌ريمان: تو ئه‌لئیی دوشمنی منی، نه‌ک کورم، بيت ئه‌لئيم برو!

شيرزاد: نه، بابە گيان! دوشمن نيم. من ئه‌مه‌وي شه‌ره‌فی تو و ولاتم بپاريزم.
له دنيا‌دا هيوام ئه‌وه‌يه تو و ئه‌م ولاته به‌خۆشی بژين و هه‌ميشه‌ پايه‌دار و به‌رز
بن. بابە گيان، به‌زه‌بيت به‌م ولات و ميلله‌ته هه‌زاره‌دا بيته‌وه و لاچۆ له ريگا، بو
ئه‌وه‌ی ئاگره‌که بکه‌مه‌وه. (هه‌نگاوئه‌نيت، باوکی ریی لی‌ئه‌گرئ و پيی ئه‌لئيت)
هه‌نگاويکی‌تر بيته‌ پيشه‌وه، ئه‌تکوژم، برو حه‌قت به‌سه‌ر ئاگره‌وه نه‌بيت.

شيرزاد (ئيجگار توورپه‌ئيه‌ی و ئه‌لئیی) هوشت بيته‌وه لای خۆت، بابە. ئه‌وه بزانه
که له ئاسمانا خوايه‌ک هه‌يه، ئاگای له هه‌موو شتيکه و سزای تاوانداران ئه‌دا و
بيت و ئه‌م خيانه‌ته بکه‌يت و نيشتمان بفرۆشيت، سبه‌يني که مردیت، هه‌موو ميلله‌ت
تف له قه‌بره‌که‌ت ئه‌کات و پي‌ئه‌نين به‌سه‌ر لاشه‌که‌تا. ئيمرو که‌ميکی مابوو به
پاشا بلیم که تو خه‌ريکی نيشتمان فرۆشتنی، به‌لام نا. با ناومان نه‌زري و با
خه‌لقی له خيانه‌ت نه‌گه‌ن. پشت به‌خوا، توش واز له بيروباوه‌ری ته‌ختی
له‌مه‌وپيشت ئه‌هيني و ريگام ئه‌ده‌يت که ئاگره‌که بکه‌مه‌وه.

نەرىمان: كە بېرىرى شىتىكىم دا، ھەتا دواھەناسە لەسەرى ئەپۇم. خۇت مەخەلەتتەنە و بچۇ بە لای ئىشوكارتەو، بەپاستى پىنو بلىم، نە ئاگرئەكەمەو و نە رېگاش ئەدەم ئاگرېكەتەو.

شىرزاڧ: (سەرى ئەنى بە قەراخ قەوسەكەو وە كەمى بى دەنگ ئەبى و لە پاشانا ئەلەت) ئەى نەرىمان! ئەى قارەمانى شكۇدارى بالقان! ئايا دلت يەت ئەم ولاتە تەسلىمى دوشمن بكەيت و ئەم مىللەتە بە گورگانخواردو بدهيت؟! ئەو تاجەبى بە دەستى بىگانە ئەدرىت بە يەككىك، تاج نىيە، بەلكو پىئوئەندە. نە تاج، نە تەخت، نە سامان و دارايى دىنا ئەو ناهىتن كە پىاو نىشتمانى خۇى بفرۇشيت. (كەمىك ئەو دەستىت، سەرلەنوئى ئەلەتەو، بەلام بە دەنگىكى نەختى نزمى لەسەرخۇ) گەورەم! ئاورېك بەرەو بە پاشەو، بۇ پۇژانى رابوردووى پرلە شكۇت، ئەو پۇژانەى ئەچووى بەگژى دوشمنا و بەسەريانا زال ئەبوويت، ئەو پۇژانەى ھەموو دانىشتووانى ناو شار و دى گولبارانان ئەكردى كە ئەگەر ايتەو.

دىمەنى ياساوى شەرەف و بەياخە رەنگاوپرەنگەكان بەينەرەو بەر، كە بەرەوپىرت ئەھاتن. سبەينى چۇن دلشادئەبىت بە گريانى مىللەتەكەت، چۇن تىرئەبى بە برسيتىي ئەوان، چۇن ئازادئەبى بە دىلىي نىشتمان. پۇژانى رابوردووى بىنەرەو بەر، ئەو پۇژە شوومانەى كە ئەم توركانەى ئىمرو تۇ دەستيان بۇ درىژئەكەيت، لەم ولاتەدا بوون. ئەو پۇژانەى لە ولاتى خۇمانا غەرىب بووين، لە مالى خۇمانا دىل بووين، بە زمانى خۇمان نەمانئەتوانى قسەبەكەين و بخوئىن و بنووسىن، ئەو پۇژانەى بىروباو پرە بەرزەكانمان.

(زابىتىك لە دەرگا ئەدا و دىتە ژوورەو و ئەلەت: مىرم! خانم ئەيەوى بتانينى.)

شىرزاڧ: پىئوستە بمىينى؟

زابىت: وا ئەلەت بەگم.

شىرزاڧ: با بىت. (پروئەكاتە شىرىن و ئەلەت) من حەزناكەم ھەرگىز چارەى ناشىرىنى ئەم ئافرەتە بىنم.

(خانم دىتە ژوورەو و پۇژباش ئەكات)

شىرزاڧ: فەرمو دانىشە.

خانم: بۆچی وا له خۆت ئەکهیت؟ بۆ ژبانی گوشهگیریت گرتووه؟ خوای گهوره ئاگاداره که ههمیشه بیر له تو ئەکهمهوه و بهقهدهر کورپیکی خۆم خوشئوویت. لهو رۆژوه که ئەو کۆسته گهورهیهمان لێکهوتوو، من گویم ههڵخستوووه بزانی فیکری خهلقى چیه دهربارهت. وا لهم لایهنهوه به پێویستم زانی که ئیمرو بێم بۆ لات وه سهراحت ههموو شتیکت پێبلیم، بهلکوو ئەمه خواجه بتوانیت خۆت رزگارکهیت.

شیرزاد: (به سهسامیهکهوه تهماشای ئەکا و ئەلیت) خۆم له چی رزگارکهم؟ بۆچی؟ چی بووه؟

خانم: تو له گهورهترین مهترسیدایت، ههموو سهربازهکانت رقیان ههلساوه و دلایان پرپوو له قین لیت، چونکه زۆریان لێکوژراوه لهم ماوهیهدا که تو سههرکردهیانیت. خهلقى شاریش ئیتر توانای شهریان نهماوه و ئەلین ناتوانین ههر ئیمه کور پێبگهیهنین و ئەو بهکوشتیان بدات. بهراستی ههموو کهسیک به خائینت ناوئهبات.

شیرزاد: (ههلهسهسته پێیان و ئەلیت) من به خائین ناوئهبریم؟

خانم: بهلێ، به خائینت ناوئهبن، چونکه شهوی رابوردوو سپای تورک ناوچه ستراتیجیه شاخاوییهکانی ههموو داگیرکرد و لهپاش یهکدوو رۆژی تر ئەگهنه ئیره. شیرزاد: زمانت برن، دوشمن ههرگیز ناتوانی بیته ئەم ولاتهوه، تا لاییک له بالقان بمینی. (پووئهکاتهوه دهرگا بروات)

خانم: (رایئهکیشی و پنیئهلیت): بۆ کوئ ئەچی؟

شیرزاد: ئەچم بۆ سنوور، ئەچم خۆم بهختئهکهم له ریی نیشتمانا.

خانم: مهرو دانشه! هیچ سهربازیک، هیچ کهسیک بهقسهت ناکات. ناوی خیانتهتی تو بهسه ههموو زبانیکهوهیه (خهلقیکی زور هوارئهکهن بمری خائین، بمری شیرزاد و..)

خانم: گویت لیه. ده دانشهروهوه، بویه هاتوم رزگارت کهم.

شیرزاد: تو رزگارکهیت.

خانم: بهلێ، گویم لێبگره و به قسهم بکه، ئیستا پاشا دیت بۆ لات وه داوات لێئهکات بچیت بۆ مهیدان. ده خهلقى بهم هانتی پاشایهیان زانیوه و چاوهروانی ئەکهن که بیت و پنیبلین که تو خائینی. پاشا ئەگهر به قسهی کردن، ئەوا دهرئهکری و تا رۆژی مردن بهدناوئهبیت. (شیرزاد پووی گرژئهبی و لهسهر چهراپیه که دائه نیشی،

خانم ئەچىتە تەنىشتىيەو وە دەست ئەخاتە سەرشانى و پىئى ئەلى: (ھىچ چارەيەك نىيە، يەكشەت نەبىت، ئەويش ئەوھىە رىگاي باوكت بگري.

شیرزاد: ئەلى چى؟ (بە گرژىيەكەو)

خانم: ئەزانى باوكت بۆچى چوو بۆ تراجان، لەو شەوھدا كە بەسەريا كوژرا؟ دەبا پىت بلىم: بۆ ئەوھ چوو كە سپاي تورك بەبى تەقە بىننيتە ناو ولاتەوھ و ببى بە پاشا، بەلام نەيتوانى ھەتاسەر دەوامبكات وە ئاگرەكەى داگىرسان وە شەپرى لەگەل توركا كرد، ھەتا كوژرا.

شیرزاد: ئىنجا ئىستا چىت ئەوئىت؟

خانم: ئەو پەيمانە سولطانىيەى كە باوكت لەگەل توركەكانا بە مۆرى بنەمالەى نەرىمان مۆرى كردو، ماو، ئەوھتە پىم. دوئىنى نوئىنەرى سەركردەى توركەكانم ديو، وە ئەوھى بۆ باوكت نەبو، تا بۆ تو بىت. ئىنجا ئىستا ھەلسە و بچۆ بۆ سنوور وە سپاكەى خۆت بە شكاندن بەدە و رىگا بۆ توركەكان بەرەلابكە. دەى قسەبكە، يا تاجت ئەوئى، يان دەرکردن و ھەپسخانە.

شیرزاد: (بە زەردەخەنەيەكەو) ھەرگىز وەكوو باوكم نابم. ھەرگىز خىانەت لە نىشتمان ناكەم، نە تاجم ئەوئى، نە تەخت. ئەو كەسەى توى ھەلتخەلەتان، لە جارى يەكەما بە شىرى من كوژرا، بە شىرى دوشمن نەبوو. مېردەكەت خانم! ھەتا دواھەناسە لەسەر خىانەتکردن رۆى وە نەيھىشت ئاگرەكە داگىرسىئى. دە برۆ بەو دەرەوھە بتلئىرەوھ.

خانم: تو باوكتت كوشت؟

شیرزاد: بەلى، من كوشتم، وە ھەلسە برۆ پەنجەى نەدامەت بگرە. ھەر توانىت باوكم بخەلەتئىنى، من ناخەلەتئىم، خىانەت ناكەم. ھەلسە برۆرەو، ھەلسە با نەتكورم (لئىرەدا دەنگى مۆسقىايەكى بەھىز پەيدائەبىت، خەلقى لە دەرى شانۆكە ئەلئىن: پاشا گەيشت، بژى پاشا).

خانم: (زەردە ئەيگرىت وە ئەلى) شیرزاد! تۆلەت ئەكەمەو، تۆلەى ئافرەتى بى ھىواش ھىچ جۆرە تۆلەيەكى تری ناگاتى.

(پاشا و زابتيك و دووسى سەرباز دىنە ژوورەو، لەگەل دەدوانزە كەسى تردا.)

سەربازىك: (وہ خەلقەكەش لەگەلایا ئەلین) بىگومان خائىنە گەرەكە!
هەموومانى بەقر دا، وەختە ولات تەسلىمى دوشمن بكات.

پاشا: هەمووتان بىدەنگىن، بىرواناكەم بە قسەتان، (پوونەكاته شىرزاد و ئەلەيت)
ئەى قارەمانى بەرز! نىشتمان لە مەترسيداىە، خۆت ئامادەكە بۆ مەيدان. هەموومان
سەربازىن لەژىر سەركردهييتا.

(خانم دىتە بەردەمى پاشا و بە دەنگى بەرز ئەلەيت:) گەرەم! شىرزاد قارەمان
نىيە، خائىنە. ها ئەو دەلىلى خيانەتى. (وەثىقەى پەيمانەكە ئەداتە دەستى. پاشا
ئەخوونىتەو پووى گرژئەبىت و ئەلەي:) تۆ! تۆى قارەمانى ئەم ولاتە، نىشتمان
ئەفرۆشى بە دوشمن؟! (شىرزاد سەردائەنەوینى)

پاشا: وەرەم بەردەرەو! قسەبەكە! (خەلقەكە هەموو بە جارئ:) بمرئ خائىن، نەژى
شىرزاد! (بىدەنگى)

شىرزاد: ئامادەم بۆ هەموو سزايەك، تواناى پارىزگارىى خۆم نىيە.

پاشا: (پوونەكاته زابت و دوو سەربازەكە و بە پەنجە ئىشارەتى شىرزاد ئەكا و
ئەلەي) بىگرن ئەم خائىنە و بىبەنە بەردەمى پەيكەرى باوكى، با لە نزمى و سووكى
خۆى و بەرزى قارەمانىتى باوكى بگات. (شىرزاد كەلەپچەئەكرىت)
شىرزاد: گەرەم! تكاىەكم هەيە لە لات.

پاشا: چىيە؟

شىرزاد: ئەبم بە سەرباز بۆ ئەوئەى لە مەيانى جەنگا بمرم.

پاشا: تازە ئەو شەرەفەت لەكىس چوو.

(خەلكەكە ئەپۆن و پەردە دائەدرىتەو)

پەردەى شەشەم

(كورسىيەكى سەطىح^۱ و مېزىك، چەند كىتېبىكى لەسەر دانراو. قەرەوئەلەكە.
شىرزاد چاكەتەكەى داكەند و لەسەر قەرەوئەلەكە داينا و خۆى لەسەر كورسىيەكە

^۱ سەطىح: درىژكۆلە. (س)

پال که وتوو و جگه ره نه کیشی. دهنگی موسیقایه کی مه جزوون یه ت. شیرین دیته ژووره وه، دهسکی گولی پینه)

شیرزاد: شیرین.

شیرین: به لی، گه وره م.

شیرزاد: پوژ باش.

شیرین: ژیان ت باش. (له لایه ن شیرینه وه چه پکه گول پیشکه شه نه کریت) نه م چه پکه گول م بو تو کرده وه، بو نه وه ی به بونی خوش که میک له خه م و خه فه ت دوور بکه ویته وه. به سه، ئیتر ره حمیک به گه نجی خوت بکه.

شیرزاد: (بونی گوله که نه کات و به زه رده خه نه یه ک و نه لیت) بی گومان که بونی تو م له لا خوشتره له بونی گول. (کچه سه رده خات) نه گه ر تو نه بوو ویتا یه له ژیانما، بروات ببی ده میک بو داوای مردنم نه کرد. ژیانم له بهر تو خوش نه ویت. تاقه هیوام نه وه یه که هه موو پوژانی عومرم له گه ل تودا به سه ره برم. سوپاست نه که م بو چه پکه گوله که ت، دلداره شیرینه که م. تو تاقه نه ستیره ی گه شی ئاسمانی ژیانمی، تو ترووسکه ی پووناکیه که بی که تاریکایی دلای پر ئیش و ئازارم بو پووناک نه که یته وه. شیرین: خوزگه هه موو ئیش و ئازاریکی تو بو من بووایه. تو هه موو شتیکی له ژیانما، گه وره م. (کچه له گه ل کتیبه کانا خه ریک نه بی و نه م به یانه هه لئه گری و نه یخوینیته وه به دهنگی به رن)

له شه وی ۲۷ی حوزه بیرانی ۱۷۲۶، دوشمن له پیر پوژایه ناو سنووری نیشتمان وه. نه گه ر فیرقه ی یه که می ضابطی شکو دارمان شیرزاد نه ریمان نه بووایه، بی گومان ئازادیمان نه که وته مه ترسییه کی ته واوه وه. له نه تیجه ی شه پرا، دوشمن شکا، به ره دوامان کرده وه، دیل و جبه خانه یه کی زورمان پین به جی هیشتن. به لام نه وه ی شایانی نه سه ف و دلگیری ته واوی هه موو سوپا و میلله ت بیت، نه وه یه که له و جه نگه دا سه رکرده ی به رزی سوپا، نه ریمان شه هیدکراوه، له ژیر دهستی پو مانیا له تراجان. به لام نه وه ی جیگای هیوا بیت، نه وه یه که زابطی ئازای ولات پرگار که رمان، شیرزاد نه ریمان، خراوته جیگای باوکی و کراوه به سه رکرده ی به رزی سوپا. بژی سه رکرده ی تازه، بژی قاره مانى شه هیدی نه مر. (کچه کاتج که دانه ویته وه، به شیرزاد نه لی: بابیه تازه ت موباره ک بی!)

شیرزاد: دلم به هیچ خوش نییبه له م دنیا به دا، به تو نه بیت.
 (کچه له لایه وه دانه نیشیت، سه رنه نی به سه ریه وه. له ده رگانه دریت. ضابطی
 مورافیق دیته ژووره وه، سه لام نه کا و نه لیت: میرم، خانم نه یه وی بتانینی.
 (شیرزاد قسه ناکات)

په رده می حه وته م - دوا می

(په یکه ری نه ریمان، رووناک می زور که مه له سه ر شانو، شیرزاد که له پچه و پیوه ند
 کراوه له به رده می په یکه ره که دا، شیرین دیت بو لای، له ته نیشته وه دانه نیشی.)
 شیرزاد: (سه ره له نه بری بو په یکه ری باوکی و نه لای) گه شکه و شکو و به رزی
 با بو تو بیت، با ناو و شه رفه می نه مری ناو و میژووش هر به تو بیه خشری.
 هه موو میله ت که به لاتا رانه بوورن، کرنوشت بو نه به ن. منیش، به لای، منیش، دیل،
 زه لیل، ده ست به ستراو، پی به ستراو، وه شه رفه شکاو، له به ریپتا که وتووم، بوچی؟
 چونکه حه زم نه کرد خیانه ت ئاشکرا بکه م. به شیریک می من، له و پیاهه خائینه وه
 بووی به م ئیسانه به رزه. به شیریک له سه ر ته ختی نه مری تووم دانا، خو شم
 فری دایه باوه شی زیله ت و که م و کوو پییه وه. تو تاوانداری و من سزانه دریم، تو
 خائینی و من نه کوژریم، تو په یکه رت بو نه کریت، خه لقی له به رده متا نه نوشته وه،
 منیش به دناو بووم و سبه ینی خه لقی پی به لاشه که ما نه نین. چه رخی چه پگه رد
 هه له یه کی گه وه می کرد، نه بووایه ئیستا تو من بوو تیا به، منیش تو. به لام قه یناکا،
 با باو کم له مردن و ژیا نا هر گه وره بیت. سه رت هه لبره بو ئاسمان وه شه ر
 له گه ل نه ستیره دا بکه. سه ره لبره، چونکه کو ره که ت به خوینی خو می و تو جورم و
 خیانه ته که می شتیت. خوشت شه ریف و به رز نه بیت، نه وه نده به سه بو فه خرکردنت
 که باوکی ئاده میزادیک می شه ریفی. زور هیلاکم، تووخوا با توژی بنووم، له پیش
 نه وه دا رۆژبیتته وه و دوا می نا هه مواری خو م ببینم. (که می بی ده نگی، له پاش
 توژیک په رده دادانه وه و شه وقی چرای شانو زیاد کردن، په رده که هه لنه دریتته وه،
 پاشا و عه شامیک می زور دینه ژووره وه.)

پاشا: (روونه کاته شیرزاد و نه لای) نه می شیرزاد نه ریمان! جه ریمه که ت له وه
 گه وره تره که مردنت له پیناویا پی بیه خشریت. بریار وایه هر له م شوینه دا
 بیه ستریتته وه و خه لقی ئازارت بدن هه تا نه مریت.

خەلقەكە: بژى پاشا، بژى دادا! بمرى خائىن. (شېرزاد ئەگرى)

لەپىر شىرىن خەنجەر ھەلئەكىشى و دىتە بەردەمى شېرزاد، خەلكەكە كەمى ئەكشىنەو دەوواو دە ھورووژم ئەھىننەو دە بۆ پېشەو دە و شىرىن راويان ئەنیتەو دە بۆ دەوواو دە خۆى ئەگەپیتەو دە و بە شېرزاد ئەلى: تا قە دلىك ھەيە، ھەتا مردن ھەر بۆ تۆ لى ئەدات دە ھەرگىزاو ھەرگىز پەروانەى سەرتە، چونكە لە ھەموو كەسىكت باشتەرت ئەناسىت. (دەس ئەكاتە مىلى)

پاشا: (پروئەكاتە كچە و ئەلى) ئەزانى ئەمە كىتە؟

شىرىن: بەلى، ئەزانم.

پاشا: بە تاوانى خیانەتى نىشتمان سزادراو دە.

شىرىن: ھەر تاوانىكە، ھەقم نىيە بەسەر دە، خۆشم ئەوئ و براپە دە. نايەلم كەس ھىچى لى بكات تا دلۆپى خوين لە لەشما بى.

خەلقەكە: ھەردووكيان بكوژن بەيەكە دە. (شالائەھىنن، لەپىر كچە خەنجەر ئەكا بە دلى كور دە، خەلق مات ئەو ستن. ئىنجا كچە خەنجەر ئەكات بە دلى خۇيا، ئەكەوئ و ئەلى: بمرە بە بەرزى و ھكوو بە بەرزى ژياى. با لەم دنيايە دە دووربىن كە پرە لە جەور و بى دادى. كورە خۆى رائەكىشى ھەتا ئەگاتە لای كچە و سەرى ئەكەوئتە سەر سىنگى، خەلقەكە بەچۆكادىن دە سەرى بۆ دائەنەوئىن. مۇسىقايەكى پرگريان لى ئەدرىت، پەردە دائەدرىتە دە.)

فەصلی ھەزەلی

پیش ھەموو شتیک ئەمە ئەخوینریتەوہ:

ئەم پارچە ھەزەلییە، ژیانی بەشیک لە قەوم (ھۆزی) کورد لە تیرە ی ھەورامی نیشانئەدات. ئەم تیرە یە کە زۆر بە گورجی و چالاکى و زیرەکی ناسراون و بە صەنەتکاری ھاتوونەتە پیشەوہ، لە کارخانە ی نەبوو شتی وا دروستئەکەن کە لە کارخانەکانی ئەوروپای ئەوسا دروستبکریت. ئەم تیرە یە لەبەر گورج و گۆلییان، بە ھەموو شاران دا بلاو بوونەتەوہ، بە صەنەتکارییەوہ خەریکن. لەم پارچە یە دا ژیانی ئیشکردنیا، زەوق و گۆرانی، بەزم، وتەیان، بە جۆریکی ھونەری ئەھینریتە پیش چاو. ھەر لەم کاتە دا ئەم پارچە یە ئەچیتە بەرگیکی کۆمەلایەتییەوہ، لەسەر زمانی ھەکیم ئەو بیروباوہرە غەلەط و کۆنانە کە پروپیژیژن و مەلا و دەلاک بلاویئەکەنەوہ، دەرئەکەوئى و ھەکیم ئەو جۆرە تیمارییە ی کە ئەوان ئەیکەن، دەریئەخات چۆن پروپیژیژن و ژنان ھەلئەفریوئین بە دەرمانی زەنجەفیل، خاسەرەنگ، مانیلۆس و چۆن ھەندى دەرد دروستئەکەن کە نە ئەصلی ھە یە و نە ئەساس.

- ناوکت کەوتووہ، بە قۆری بۆت ئەگرمەوہ؛ با یاویەتە لەشت، بچۆرە لای مەلا لە مزگەوتى؛ منالەکەت ترساوہ، قورقوشمت بۆ ئەتوینمەوہ؛ بە ھەناسە ی خەلقەوہ بوویت، نوشتەیان لى کردوویت. بە کەللەشەکرێک ھەزار نوشتەیان بۆ ئەکا، کاغەزیکیان بۆ رەشئەکاتەوہ. نازانن کە خوا مەلای بۆ قورئان خوینن داناوہ، نەوہک ببی بە ھەکیم. دەلاکیش لە سەرتاشییەوہ یەت، بە شریتیکی بەرئەبیتە ھەلئەکیشی، جەھەننەمیشت پیشانئەدا، دوو شەو و دوو رۆژ ھەروہا ئەبیین چوونە پروپوچ بۆ قەصاب. ئیوہش سەری بی دەلاک مەتاشن.

*

لە کاتی تەمئیلدا - ئەمانە زیادە، ئەخەریتە سەر ئەوی بۆ ئەوہ ی مەغزایەکی ئیجتیماعی بدات.

*

شاگرد (عبدالولا) - حەى حەى، من داىكم ئەلئەت هەر منال بە ترس نەخۆش ئەكەوئەت.
شاگرد (قادر) - مردووى درۆى داىكت مرئ، من كە نۆمانگان بووم، بە چەپۆكى
داىكم نەخۆشكەوتم، كەچى كە قورقوشمىيان تووانەو، وتيان سەگ دەرچوو.
حاشا لىلالا، نە سەگ بو، نە كەمتيار!

حەكىم - كە وابى، بە هەناسەى يەكئكتانەو بوو.
وہستا - قوروان ئيمە رۆژى مليونىك زياتر هەناسەئەدەين، چوزانين بە
كاميانەو بوو، هەتا بەرەلایبەين؟!

شاگرد (عبدالولا) - ئەمرو من هەناسەى كى قايمم دا، رەنگە ئەو گرتبئەت.
شاگردى تر (قادر) - رەنگە تۆ كە هەناسەبدەيت، گوريس يان كرمى ناوسكىشت
لەگەلئا بئتەدەرى، ئەگينا پئىمئالئيت هەناسە چۆن ئئسان پئوئەئەبئت.
حەكىم - وا قور وەسەرم، هەرچيم ئەزانى، ئئستە بۆم دەرکەوت هەمووى
پروپوچ بوو. هەر عەمەلئاتەكەم خاس بوو، مئقرۆبەكەم دەرہات. ئەو هەيە
..... بوو وە (كابرا چاك ئەبئتەو).

(كابراى نەخۆشى تر دئتەژوورى)
وہستا - لالۆشم دەمئكە ناخۆشى هەيە، ناتوانى بروا، خاسى كەرەو. چئت
ئەوى، كەرەمتى ئەكەم.
حەكىم (پاش فەحص) - ئاى.. ئاى.. هەژار، حەيفئكم بۆ تۆ! با داوئەتە هەموو
گيانى، گوتيان لە وژەيەتى.

(شاگردەكان و وہستا گوئى پئوئەئەنئىن، هئچيان گوئ لئ نابئى)
وہستا - خوا خاستكا، بەخوا زيرەكئت. ئەو ئەو ساللەى لە سلەيمانى رەشەبا
لە سەر و خوارئەو چۆتە لەشئەو.

شاگرد (عبدالولا) - (دەستئكى پئائەهئئى) بۆيە وا قەلەوئش ديارە، هەمانەى فوودراو.
شاگردى تر (قادر) - ئەى مردووى درۆت مرئ! حەكىمەكە ئەم دەرە چ
جادووگەرىك فئزى كرئت؟ گوايە ئەگەر بابئت لە لەشيا، بۆچى كون قاتە
بئتەدەرى؟! من رۆماتئزمەم بئستوو، بەلام باداريم نەبئستوو.

حەكىم - راست ئەكا، بئرمكەوتەو، رۆما و بئزەنطەيەتى. كە تەئرىخم ئەخوئند،
ئەوئش فئربووم. كە وابى، با چارئكى بکەم.

(تەداۋىي ئىكەت، شىرىنقىيەكى لىئەدات. كابران ئىمرىت. بە شەق ھەكىم
دەرنە كرىت. ھەموو ئىللىن: بىرۆ، خۇت و باۋەرە كۆنەكانت.

(پەردە دائىرەئىتەۋە)

شاگردى ئەو ھەل: ھەتیمە پىسكە، چەند رات پى بىژم و ھەستام پى گوتگىن پەرۆ بەو بارا دادپىن. بەو بارا كە توى داينەدرى، ھەلۆيش ئەبىت^۱ و شى ئەبىتەو ھە. ئىمە بە دەرزى و جاك فرۆشتن ئەم پەرۆگە لەمان پەيدا كەردگە، تو وا خەسارى ئەكەى!
شاگردى دوو ھەم: تويچ، تويچ، تليكت تى گرم، و ھتات باوكى و ھتات بىنمەو ھە رچا و لەقورتنىم. ئەنا شاگردىچ ناكەم.

خەرىكە ھەلسى، شاگردى يەكەم عەرمبازى ئەبى، چۆك ئەداتە سەر سنگى، ئەلى:
- بکەمە قەورى و ھتای پىشووتەو ھە، ئەو ھەكى ئەزى (بە پەنجە ھەرەشەى لى ئەكا). بىژى جىق و فىقى بىنمە دەرهو ھە!
(لەپر و ھستا و خەلفە پرويان تى ئەكەن و تەماشايەكى يەكتر ئەكەن. و ھستا يەك دوو جار تەكان ئەدا و ناتوانى ھەلسى، ئەكە و یتەو ھە بە قنگا. دەستى لە خەلفەو ھە و ھشینی و ئەلى:

و ھستا: ئادەى قیتە، نامەردت نەكەن، بىيانگەرى.

قیتە، گورج ھەلئەسى و پەلامارىان ئەدا، خەرىكە لەسەر يەكیان لابەرى، لەپر و ھستا تاو ئەداتە لنگە كلاشى، تىيان ئەگرى، بەر خەلفە ئەكەوئى. خىرا بە رقەو ھە كلاشىكى تریشيان تى ئەگرى، كە بەر ئەوان بکەوئى. لەو عانەدا كە خەلفە كلاشەكەى بەر ئەكەوئى، تونگ دەست ئەگرى بە كەواكە يەو ھە، ئەلى:

خەلفە قیتە: ھەى ھاوار، كە لەكەى برىاو خۆم! كوژرىام (ھەلئەسىتە سەر پىيان بە دەست بە كەلەكە گرتنەو ھە، بە نووكە نووك و نكە نكەو ھە ئەلى:

ئای و ھتا گيان، دەردەكە سەرى لى يامەو ھە، ئىستا ئەمخا (لەو عانەدا شاگردەكان دەست لە يەك بەر ئەدەن و بە ھەپەساو بىيەو ھە لەگەل و ھستا سەبرى بۆرە بۆر كەردن و ھاوارى ئەكەن. و ھەلپر خەلفە ئەكەوئى و دەست ئەكا بە لەقە فرتى و پەل كوتانن و سست ئەبى و ھكوو بى ھۆش كەوتوو. ئىنجا و ھستا دووسى جار تەكان ئەداتە خوئى و ھەلئەسى لەگەل شاگردەكان، لە دەورى رانەو ھستەن و بۆى دانەو ھەو ھە. و ھستا دەست ئەخاتە سەر دلى، ئەلى: بەخوا قۆمياگە! شاگردى يەكەم دەست ئەداتە قاچى راستى، ھەلى ئەبرى و ھە قاچى رەپ بە ئاسمانەو ھە ئەوئىستى. ئەيەوئى قاچى دابنیتەو ھە، قاچى چەبى و ھەك ئەو بەرز ئەبىتەو ھە، لەپاش قاچى راست دانان. لەو عانەشا و ھستا بە

^۱ ھەلۆيش ئەبىت: ھەل دەو ھەشى. (س)

لههجهیهکی زل و ههزهلییهوه ئه‌لی: لا حول ولا قوه الا بالله، رۆژ ئه‌چی و قه‌ضا ناچی. ئینجا هه‌ر شاگردی ئه‌وه‌ل قاچیکی خۆی ئه‌خاته سه‌ر قاچی راستی خه‌لفه وه به هیز قاچی چه‌پی دانه‌نیته‌وه زه‌وی، دوور له قاچی راستی، له‌به‌رئه‌وه‌ی که قاچه‌که‌ی تری هه‌لنه‌سیته‌وه. شاگردی دووه‌میش به په‌لاماریا ئه‌چی، یه‌کی قاچیکی ئه‌گرن. له‌په‌ر خه‌لفه به چاوی نووقاو و زمانی هاتووه‌ده‌ره‌وه‌وه هه‌لنه‌سیته‌ سه‌ر قنگ و ملی شوڤه‌بیته‌وه به لایه‌کیا. ئینجا دوو شاگرده‌که قاچیان گرتووه، وه‌ستاش به هیواشی پالی ئه‌خاته‌وه. ئینجا بانگه‌کاته شاگرده‌کان له جیگه‌ی خۆیه‌وه وه ئه‌لی: ئه‌وه خاکه‌نازه‌که کوا؟ بیده‌ینه ژیری، هه‌لی سینین.

ده‌سته‌ئکه‌کا به باخه‌لی خۆی و گیرفانه‌کانیا، بۆ خاکه‌نازه‌که ئه‌گه‌ری. شاگرده‌کانیش له‌گه‌ل وه‌ستا له به‌رده‌میا سه‌ردانه‌وه‌ینن وه چاو وردئه‌که‌نه‌وه. له‌په‌ر وه‌ستا به ده‌ستی خاکه‌خه‌لووزیا وه سه‌رو شه‌قازله‌یان پینائه‌مالی وه یه‌که‌یه‌که به لاده‌م‌و‌چاوی ره‌شه‌وه سه‌ر به‌رزه‌که‌نه‌وه، ده‌ست به ده‌م‌و‌چاویانا ئه‌گرن. وه‌ستاش ئه‌لی: ده‌ویت باو‌کینه، ئه‌میچه که‌تنی ئیوه بوو. ده‌ی من هه‌ناوم تیانیه، بۆسو‌به‌ن به لووتیا.

خیرا هه‌ردوو شاگرده‌که یه‌کیکیان په‌رۆ، ئه‌وی‌ترین شقارته‌ دینن. ئه‌وی شقارته‌که‌ی پینیه، ده‌نکیک دانه‌گیرسینی و له‌و پاکه‌ته‌ی که له تهنیشه‌وه‌یه، جگه‌ره‌یه‌که ده‌رئه‌هینی وه خه‌ریکه‌ئبه‌ی جگه‌ره‌که‌ی داگیرسینی. وه‌ستا و شاگرده‌که‌ی‌تر به یه‌که‌ده‌نگ به توور‌ه‌بیه‌وه ئه‌لین: گه‌لۆر، جارێ پیاگه‌که مرد، چ فیشه‌فیشی جگه‌ره‌ته، بۆسو‌که‌ی بۆن‌که، دره‌نگه.

شاگردی دووه‌م ئه‌لی: به‌خوا سا من تا جگه‌ره‌که‌م دانه‌گیرسینم، می‌شکم له‌سه‌ر هیچ نییه، فرمانم بۆ نا‌کرێ (وه نه‌فه‌سیک له جگه‌ره‌که‌ی ئه‌دا، فوویه‌که له ده‌نکه شقارته‌که ئه‌کا و ئه‌یکوژینیته‌وه).

ئینجا وه‌ستا ئه‌قیژینی به‌سه‌ریا و ئه‌لی:

کور‌ه دره‌نگه، ئاور، ئاور، بۆسو‌ی بۆن‌که.

ئینجا ده‌نکیکی‌تر لێ ئه‌دا، بۆسو‌که ئه‌که‌ن به لووتیا. له‌په‌ر خه‌لفه مرخه‌یه‌کی درێژ ئه‌کا. گه‌لێ خه‌ریکی ئه‌بن، له مرخه‌یه‌کی‌تر زیاتر ده‌نگی لیوه‌نایه‌ت.

له‌پاشا وه‌ستا ئه‌لی:

کور‌ه، ئه‌مه به‌لایه، هه‌تا حکوومه‌ت به‌مه‌ی نه‌زانیه‌وه، راکه‌ن ده‌خته‌ر بانگ‌که‌ن.

شاگردى ئوھەل: كام دوختەر باشە؟

شاگردى دووھەم: دوختەر پەراسوو.

وھستا: نە... دوختەر فرەنجى باشتەرە.

شاگردى دووھەم: (كلاشەكانى ئەكا بەسەر پىئەوھ، رائەكاتە دەرى بەدوای دوختور فرەنجىيا. لەپاش نەختى لەگەل دوختور فرنجىيا ئەكەن بە ژورا)

(وھصفى دوختور فرەنجى: كلاويكى قووج يا فيستىكى سوورى لە سەرايە. ديشداشەيەكى دريژ و سەدرىيەكى سىپى لەبەردايە. سەماعەيەكى لەملايە. جانطايەكى لەشاندايە. ريشىكى تۆپ ھەر لەسەر چەناگەى، وھ سميلىكى دريژى رەشى پىئەوھ وھ عەينەكىكى سىپى لە چاوايە. كە ديتە ژورەوھ، رووئەكاتە وھستا و ئەلئ)

- ئەسسەلامووعە لەيكوم ئەى وھستا (بە لەھجەيەكى ھەزەلييەوھ. ئىنجا رووئەكاتە نەخۆشەكە و پىئەلئ)

- ھا چىتە؟

شاگردى دووھەم: ئەى پىم نەوتى زمانى شكاوھ.

دوختور: بۆچى لەسەر سەربان كەوتۆتە خوارەوھ، وا زمانى لەت بووھ؟

شاگردى دووھەم: نە... قوربان بووراوھتەوھ.

دوختور: ئاى... خۆ تۆ نەتوت لە ھۆش خۆى چووھ؟ ئىستا ئەلئى بووراوھتەوھ!

شاگردىك: بەلئ، قوربان بووراويشەتەوھ، لە ھۆش خۆى چووھ، زمانىشى شكاوھ.

دوختور: ئىنجا من چى بكەم؟

وھستا: قوربان، بۆمان خاس كەرەوھ. چىت ئەوئ، سەرمان لە رىدايە.

دوختور: ئاخىر، كورە نەيكەن بە دەردەكەى كابرا ھا! من چاكى بكەمەوھ و تەنەكەيە كەپەك و حۆقەيە جۆ بۆ بارگىرەكەم و دوانزە پەنابات بۆ خۆم و جووتى كلاشتان بۆ ژنەكەم لئ ئەسىتم.

وھستا: چى ئەمرەكەى، حاضرە.

دوكتور رووئەكاتە دوو شاگردەكە و ئەلئ: ئەى ئەم دووانە چىيانە وا لاچاويان پەش بووھ؟ لارەشەيانە، من ئەزانم.

دوختور: (رووئەكاتە نەخۆشەكە و دەستىكى تىوھ ئەژەنى و ئەلئ) كورە ھەستە.

وهستا: قوربان، ئاخىر له هۇش خۇى چووه، گوئی لى نىيه.

دوختور: بۆچى گوئشى گىراوه؟ (به سهرسامىيه وه)

ههرسىكيان: به لى، دوختور.

دوختور: كه واته حه قى گوئ چاكر دنه وهش، جامى گهنه شامىتان لى ئه سىنم بۆ كچه كه م.

وهستا: ده درهنگه، تو چاكي كه ره وه، ئه وانه هه مووى حاضر ن.

(ئىنجا دوختور هه گبه له شانى دائه گرى، تو زى درمان ئه كا به لو كه يه كه وه،

وه ئه يخته سهر كونه لووتى و ئه لى:) ئه م درمانه ئىستا ئه پىژمىنى و وه

هۇشى ئه كاته وه به به را.

(له پر خه لفه سى جار ئه پژمى وه كه لىمه ي ئاى به درىژىيه وه له ده مى يه ته ده رى.)

وه له پاشا دوختور گوئ ئه نى به سنگيه وه، سه ماعه كه ئه نى به به رى ده ستيه وه وه

پى ئه لى: بكو كه، زمانت ده رىينه. ئا كامه چاوت. به ده ست دووسى ته قه له

سهر سنگى و سكى ئه كا و ئه لى:

به خوا من وا بزائم ئه م نه خو شه دوو ده ردى هه يه: يه كىكيان كولىزه ي ره قى به

ساغى قووت داوه وه له سكىا ماوه ته وه، نه خو وساوه ته وه. دووه مين ده عبايه ك له

سكىايه تى، نه عوزوبىلا له وه ده عبايه! (وه به چه قو كه ي دووسى جار به سكىا ئه هىنى

وه به مقاشه كه ئه و كولىزه ره قه ده ر ئه هىنى كه له سهر سنگيه تى، ئه لى:

ئه مه ده ردى ئه وه لى.

وهستا: ئايا ئه مه چ نه خو شىيه كه، يا جه نابى دوكتور؟ من به م عه مره گه بىم، ئه م

ده رده م نه ديوه.

دوختور: ئه م ده رده ده ردىكه زور موهميه، ده رده كولىزى پى ئه لىن وه زور

سارىيه. وه ئه مه ئه گهر من فرىاى نه كه و تمايه، نه خو شىي له واشه شى لى

په يدا ئه بوو! وه بگره بۆ سه موونىش ئه چوو.

وهستا: كوربه ده خىلت بىم، ده رده كه ي ترى عىلاج كه هه تا زوه.

دوكتور: (قاچى خۇى هه لئه كا وه قو لى هه لئه مالى وه ئه لى) و رىابن بۆ راكردن،

چونكى ئه م ده عبايه زور موهميه. ئىستا عه مه لىاتىكى كه بىرى ئه كه م.

شاگردى يه كه م: دوختور، چۆن عه مه لىات له دووكانى دوما ئه كرى؟

دوختور: کورپه ئه لای چي؟ حه، من عه مه لیات له سه رو پیتخانه شا ئه که م. (له پاشا به چه قوکه خه ریکی ورگی ئه بی وه له پر به مقاشه که قاچی جو جکه که ئه گری، که له به رده می نه خو شی خراوه سه ر ته نیشته وه یه وه جو جکه که هه لئه بری وه رانه په پری و ئه چینه دواوه و هه موو بلا وه ی لی ئه که ن.)

دوختور: (ئه قیری نی به سه ر نه خو شه که دا) مه جو و لیره وه، هیشتا ورگت نه دورا وه ته وه! وه ستا: ئه ی کورپه خو ئه مه جو و چکه، مه ترسن.

دوختور: تووخوا رانه که ی جو و چکه. کورپه ئه گهر جو و چک نییه، با نه یه یه نه پی شی، له ری خوا.

وه ستا: به خوا جو و چکه، به سه ری تو نا، به سه ری خو م وه به سه ری له خو م بچو کتریش، ئه وه بو با وه رنا که ی؟ تو ترساوی. (دوختور به ترسه وه هه نگاویکی نایه پی شه وه، ملی دریژ کرد، له جو و چکه که ورد بو وه. وتی)

که ی من ترساوم؟ ئه وی راستی بی بویه به نه خو شه که م وت مه جو و لیره وه، به لکوو ده عبا که هه ر ئه و بخوا و ئیمه نه جاتمان بی. باو جوود ئه گهر بشجو و لایه وه، شری نقه یه که م لی ئه دا، ماتم ئه کرد. من که ی ترساوم؟!

شاگردی یه که م: که ی تو ترساوی!

شاگردی دو وه م: که ی تو ترساوی!

دوختور: که ی من ترساوم؟ (له پاشا دوختور له نه خو شه که وه نزیک بو وه، به چیچکانه وه دانیشت، دهستی دایه سووژن و به نیک وه رووی کرده وه ستا و وتی: - به خوا ئه سووژنه ی من باش نییه، سووژنیکی خو تانم بو بی نه.

(شاگردی یه که م له پر رایکرد، سووژنیکی بو هینا و دایه وه ده ست دوختور. ئینجا دوختور وتی:

- تووخوا جارئ ئه و جو و چکه م له به رچاو دور بخه ره وه، هه تا ئه م ورگه ئه دروومه وه، چونکی هه ر خه یالم لای ئه و ئه بی، ئه ترسم.

شاگردی یه که م: (هه ستا و جو و چکه که ی برد، خستی ه ژیر سه به ته یه که وه، وتی)

- دوختور، وا بو ت هه لئه گرم، هه ر به نمو نه به ناوشارانا بیگیره.

دوختور: (خه ریکه ورگ ئه دور یته وه وه له کابرای نه خو شی پرسی و وتی) عه جه با له چییه وه ئه م ده رانه ت تووش بو وه؟

کابرای نهخوش (لهپاش نهختی بېدهنگی) وتی: قوربان، دوختوربهگ نهفهندي، وهختی خوی ژن و مالْم نهبوو، له بازار نانْمنهخوارد. رُوژيکيان چوومه لای ماملهفته، تو نایناسی ماملهفته کيیه. ماملهفته، ماملهفتهی یاپراخروشه! که چوو. بیست جووت یاپراخ لمکری، جووتی به عانهیه، له کاتیکا که مهنجَل و حاجهتهکانی نهششت، به دزییهوه جووت و تاقی یاپراخی ترم لی دزی. ههرچی زهفهری پې بردم، نهو جووت و تاقه بوو، چونکه نهوه له هددی خواردنی خوم زیاتر بوو، نهگینا من ورگم لهوانه نییه که نهو نهوعه شتانه نه زم نهکا. بهخوا مهعیدهی من لهوانهیه پهتکه گوریسیش نه زم بکا.

شاگردی یه کهم: کی، کی، بهخوا - بې چاوتنی بې - مهعیدهی نه م لهوانهیه که هه مو قایش و قرووشی عهسکه ریشی پې نه زم نهکری!

قیتھی خه لفه: نه مجا جهنابی دوختور، له وهوه قه بزیه کم تووش بوو، له پروتانا به شهرهت بې، که به تیلش لییان نه دا، نه نه هاته دهری. داد له دهرمان، برا که من پیوهی نه گهریم، پروپی ریژن نه ما نهیناسم، ههر بو نهو دهردم. له ئاخرییا نوسخه ییکیان له کتیبه کهی سه فهره تره ی کورپی نه لیا س شیلاناوا بو دهرهینام، که نهویش قووتدانی هه و دانه میروولهی میچکه بوو. به سهری تو، به نهوعی رهوانی کردم، نهو رهوانییه م - نه م جاریش به سهری تو - به یه کده قیقه نه جاتی دام. به لام که نه بیته قسه کهی کابرا، لهو ههوت میروولهیه، شه شیانم دانایه وه. ههرچه نیکیش گهرام، نهوی تریانم نه دوزییه وه. ئینجا لی ردها قسه کهی تو ته صدیق نه کهم که نه بې نهو میروولهیه بووبی به جووچکه!

شاگردی دووه م: ئای مردووی دروی زلت مرئ! سهیری نه م درو زله کهن که کردی.

دوختور: کوره نهوه نه لئی چی؟ بهخوا نه گهر نه مه له سکیا بمایه، ئیستا نه بوو به دهعبایه کی وا که له گهل بریایه، نه میشی به خو یه وه نه برد به ئاسمانا، هه تا لای سیمورخه کهی قولله ی قاف نه نه ویستانه وه.

ئینجا دوختور دهستیکی مالی به سهر سنگی نه خوشه که دا، وتی: ده ههسته، ئیتر نه جاتت بوو. ئیتر عه له مت تیا نه ما. نه ها (قاقاقا) به خوا منیش که په ک و مه یه کم حه لال کرد. ده برؤن بیپیون به ته شپییه گهره که.

له پاشا دوختور قسه که ی ته و او کرد، خه لفه هه ستایه سهر پینان وه به ئیحتیرامه وه دهستی دوختوری ماچ کرد وه دهستی هه لبری به بی دهنگی به دوعا کردن. له پاشا دهستی به دم و چاوی خویا هینا. ئینجا وه ستا، وتی:

- تو جاری له که پهک و مهیه که گه ری، ئەم دهردهی من عیلاج بکه. ئە گهر بی و خاسم که یته وه، چاره که یه که شکت بو تیرم.

دوختور: بلێ، چیته؟

وه ستا: ئە زانی چواله تاله چیبیه؟ چواله تاله، ئە وساکه که سه بیله کهم که وته ناو چهوزی مزگه وته وه، لهو رۆژهدا خزمه تکاریکی توم ههیه، به وه له دبوو بوو، شه و چهره و ئاههنگمان بو کرد. له چواله خواردنا، چواله تاله، دهنکیکی رهقی تیابوو، بۆم نه ئه شکا، زه ببری به دانم گه یان. تو نازانی چواله تاله چیبیه؟

دوختور: نه خیر، چواله تاله چیبیه؟ دهرمانه.

وه ستا: ئای، قوربان چواله تاله، چواله تاله یه، تو پهنگه هه رچی دهرمان نه بی، نه یزانی.

دوختور: نه خیر، تو ئە وه م بو بلێ، توشی رهوان نه کرد بی، وهک ئەم کورپه باشه. (دهست دریزنه کا بو خه لفه)

وه ستا: نه خیر، عه رضت ناکه م ضهره ری به دانم گه یان. خو من میرووله م قووت نه دابوو، چواله تاله م بو نه شکابوو.

دوختور: ئە ی ئیستا چیت ئە و ی؟

وه ستا: ئە مه و ی ته ماشایه کی دانم بو بکه ی زور جوان.

دوختور: (سه ری برده پیشی، ته ماشایه کی دانی وه ستای کرد، وتی)

- ئە و ا بۆم ته ماشا کردی.

وه ستا: هه ر ئە وه نده، کورپه من ئە مه و ی بۆم عیلاج بکه.

دوختور: ئا... عیلاج، تو وا بلێ. (پروونه کاته شاگردی یه که م) ئا کورپه ئە و له واشه یه بینه (وه ستا ئە چه په سی) (له واشه که دینن وه تونگ شاگرد ه که ی له دم و چه ناگه ی قایم ئە کا، وه دختور به مقاشه دریزه که ی خه ریک ئە بی دانی دهر بینی. له و عانه دا وه ستا به درزییه وه به ردیکی پچووک ئە خاته دهمیه وه وه دختور به مقاشه که له دهمی دهری ئە هینتی وه پروونه کاته ناو ئە هلی دوو کانه که و ئە لی:

- خه لقینه، تهماشاکهن ئەم دانه وهختی خوئی تهراخومای بووه، وا ئیستهش گه ربووه. ئەگەر ببوایه ئەم دانه بمایهوه، وهکوو فهریکه نوک کرمی تی ئەدا. ئەوسایه دلۆپه ی دانه دایه ناوسکت وه لئی ئەکردی به زهحیری. ههتا کلینچکه یان دهرنه هینایتایه، چاکنه ئەبووی. ئیستهش خوا توی چاکردهوه و منی کرد به سه بهب.

وهستا: ئەری دوختۆر بهگ تو شه هادهت چییه؟

دوختۆر: من شه هادهم "أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمدا رسول الله" یه (هه موو دانیشتوو ان له گه ل دکتۆر که لیمه ی شه هادهت ته کراره که نه وه.)

وهستا: قوربان، من ئەوه نالییم، ئەلیم شه هاده ی مه علومات چییه؟ تو ئە وهنده ماهیری له نه خووش چاک کردنه ودا، ئە وهنده له دوختۆری ئە زانی؟

دوختۆر: من وهختی خوئی بی کاربووم، هه موو پوژئی بو مه حکمه ئە چووم، وه گویم له شایهت و شایه تکاری ئەگرت، هه تاکوو فیری شه هادهت بووم و مه علوماتی شه هادهتم وهرگرت.

وهستا: ئەیهوو، بو درییژی ئە که یته وه، ئەلیم شه هاده ی مه تکه بت چییه؟ له کوئی فیربووی؟

دوختۆر: من ئەساسه ن، ئەساسه ن له مه کته بی په رۆ خویندوو مه، رۆسته م سه رهگا و مالۆس په له قهوی دهرسم وهرگرتوو وه به شه ویش چوومه چایخانه و مه یخانه، وه گویم له کتیبی حیکایهت و میکایهت گرتوو وه له پروپیریزنیشه وه فیری داووده رمان بووم. من، من، من زۆر دوختۆریکی باشم. هه زاران شتی وام له دهست دهرچوو، هه زاران زیندوووم مردوو کردۆته وه.

وهستا: که واته به فرکانی بچن لاله بانگه ن، چونکی ده میکه به دهردی زه خمه وه ئە تلپته وه.

شاگردی یه که م و دووه م ئە چنه دهری شانۆ و له و عانه دا دوختۆر ئە لی:

ده دهرنگه که په ک و که شک و مه شکه که م بو حاضرکه ن، حه قی خو مه.

ئینجا هه ردوو شاگرد چوونه ته ژیر بالی کابرایه کی رانکو و چۆغه له بهری سه روچاو تیک ترشاوه وه، که وا قاچی راستی به په رۆ و پیتالیکی زۆر پیچاوه، نابینته عه رز.

دوختۆر: ئەمه تان بو هیناوم، ئیستا یه ک شرینقه ی لی ئە ده م، دهرمانیکی ئە که م، قه د نیو سه عات ناخایانی، چاک نه بیته وه. ئەگەر چاک نه بووه، گوچکه یه کم به ئیوه حه لال بی.

ئىنجا دوختور نەبضيكي دەستى ئەگرىت، زمانى پىن دەرنەھىنىت. بە ۋەضعيكى ھەزەلبيھ ۋە تەماشايەكى چاۋى ئەكا ۋە لە ھەگبەكەى ھەندى دەرمان دەرنەھىنى، پانى ئەكاتە ۋە لە قاچە ساغەكەى ئەنى، ئەلى ئەمە شەلتەى پەلپىنە ۋە سوآلتى ھارۋەيە، زۆر گرانە، ئىستا چنگناكەۋى.

لالە: قوربان، خۇ ئەلین تۇ دوختورىكى زۆر چاكي، من ئەم قاچەم برىنارە، چۇن ئەۋيان تىمار ئەكەى؟!

دوختور: كوپرە، تۇ راۋەستە، دەرمانىك ئەكەمە چاۋتەۋە، شرىنقەيەكت لى ئەدەم ۋە دەرمانىكىشت بۇ ئەنوسم بۇ خواردن، ئەۋ لە سەرەۋە، ئەۋ لە خوارەۋە، ئەۋ لە ناۋەراستەۋە. نىو سەعات ناخايەنى بەرەبرى ئەكەن (ئەمجا دەست ئەبا دوو دلۇپ دەرمان ئەكاتە چاۋى ۋە لە باخەلى كاغەزىك دەرنەھىنى ۋە بە قەلەمەكەى پەناگوچكەى ۋە صفەيەكى بۇ ئەنوسى ۋە ئەيداتە دەست ۋەستا: ھا.

ۋەستا: (بە دەنگى بەرزەۋە ئەيخوينتەۋە كە ئەمەيە)

خوينى پەپولە، چوار مئقال ۋ نىو؛ دۇشاۋى تەماتە، سى مئقال؛ پۇنى چەۋدەنەر، دوو مئقال ۋ شەش حەببە؛ شىلاۋگى ورچ، بايى قرائى؛ ئاۋى سەرۋى، يەك لەگەن. ئەمانە ھەموۋى تىكەل بىكرىن، پۇژى چوار فنجان بەيانى ۋ نىۋەرۇ ۋ ئىۋارە، جارى فنجانى بخواتەۋە. ۋە پارىزىشى شەقشەقە لى نەدات ۋە ئەسكىمۇ نەخوات، نەچىتە جۇلانەۋە، ۋە ھەندى شتى ترىش. لەۋ عانەدا شرىنقەى لى ئەدا ۋ دوختور لە ھەگبەكەى شرىنقەيەك دەرنەھىنى ۋ تەحضىراتى شرىنقەى خۇى ئەكا ۋە قۇلى بە لادا^۱

^۱ بابەتەكە لە لاپەرە ۱۲ى دەستنوسەكەدا بە ناتەۋاۋى ماۋەتەۋە. (س)

قەسى خەلقى

نووسىنى: ئوسامە نوورەدەين
(وەرگىران)

رۆستەم: گىلاس گيان، بەراستى من خۆم بە بەختىار ئەزانم.
گىلاس: من لە تۆ زياتر، گيانە شىرىنەكەم.

رۆستەم: پۇژ لەدوای پۇژ، سەعات لەدوای سەعات، خۆشەويستى زياتر
بنجەست ئەبى لە ناخى دەروونا. كە لەگەل ھاورېكانمانا دائەنىشىن و لە ژيانى
كۆمەلايەتيمان ئەدويىن و بەتايبەتى نارېكى ژيانى خىزانيمان، لەناو دلى خۇما
شادى و بەختيارى ھەست ئەكەم، كە شوکور ئىمە لە بەشى زورى ئەم خەلقە
ناچين و لە بەشى زورىان خۆشتر رائەبويرين، چونكە ھەردووكمان يەكفيكر و
يەكزەوق و يەكدەستين لە ھەموو شتىكا بۆ پېكھىنانى ھەموو شتىك.
گىلاس: خوابكات ئەم بەھەشتە خىزانىيەمان ھەتاسەربىت، ھېچ قورت و
گىروگفتىكمان نەيەتەرى.

رۆستەم: پياو نابى لە قورت و گىروگرفت بترسىت. ژيان بۆ ھېچ كەسىك
تەختنەكراوھ و رېكەنەخراوھ. پىويستە ئىنسان خوى ژيانى خوى رېكەختات، رېي
بەردەمى تەختبكات، بۆ خۆشى و بۆ ئەو كەسانەش كە لەدوايەوھ دىن. پياو و
ژنى تىگەيشتوى خويندەوارى بىروباوھ تازەى ئەخلاق پتەو، پىويستە لە قورت،
لە گىروگرفت، لە ناخۆشى و تالى، نەترسن، بىرىكى رېكوپىك بكنەوھ، رېيەكى
رېكوپىك دابنىن و زال بىن بەسەر ھەموو ترشوتالىيەكى ژيانا.

گىلاس: سەد شوکور كە تووشى پياويكى تىگەيشتوى عاقل بووم. جاران وام
ئەزانى تەنيا شاعىرى، بەلام وا بەرەبەرە بۆم دەرنەكەويت كە مېردىكى شاعىر و
فەيلەسوفم ھەيە.

(ھەردووكيان پىئەكەنن)

رۆستەم: شىعەر يەنى ھەستى، فەلسەفەش يەنى زانىنى پىويستى، يەنى لە ژيان

گەشتن. ھەموو ھونەرە جوانەکان، ھەموو عیلمیکی سەر پووی زەوی بە
فەلسەفەو، پنیویستە لە رپی بنەمالەى باشدامەزینراوی پر کامەرانی و
بەختیاریا بەکاربھینرین. ژیان یەعنى شادیی بەشەر.

گیلاس: تۆ تەماشای سەعاتەکەت نەکردووە!

رۆستەم: سەعات؟ ئا سەعات، راست ئەکەیت سەعات. کوا چاکەتەکەم، ئادەى بە
قوربان نەوہکوو دوابکەوم.

گیلاس: مەترسە، چارەکی ئەوئ بۆ نۆ، پیا ئەگەى و زیاتریش.

رۆستەم: ئەزانم پیا ئەگەم. بەلام ئینسان ھەتا زووتر بچیتە سەر ئیشەکەى،
درەنگە. مادام وا براوہتەوہ کە رزقى رۆژى ئیمە بە مەئموورییەت بیت، ئەبى
باشى جى بەجى بکەین.

گیلاس: خۆزگە بە خۆزگای خوا، دەرامەتیکى باشمان ئەبوو وە بە شەو و رۆژ
لە یەکتەرى جیانە ئەبووینەوہ.

رۆستەم: خۆزگەیان چاند، نەپووا. ئینجا ئەو ھەلە چى نرخیکی ژیانمان لائەما.
پنیویستە ئافرەت ئینسان خۆى ئیشبکا و ھەول بەدا و تى بکۆشى و ماندوبى و ئارەق
برێژى، بۆ ئەوہى لەزەت لە بەرى ھەول و تەقەلای خۆى وەرگرى.

گیلاس: وا بوو بە سال و نیویک، لەو رۆژەوہ کە من و توى تیا بووینە شەرىکی
ژیانى یەکتەرى، شوکور ھىچ قۆرتیکمان نەھاوتەرى.

رۆستەم: ئەگەر من و تو عاقل بین و ھەموو شتیک بە لەسەرخوبى و ھىمنى
چارەسەر بکەین و تۆزیک لیبوردنیشمان بیت، بى گومان بە کە باشترین ژیان
ئەژین. ھەر ھەردوو کمانین، بمانبیت، نەمانبیت، بى قەرە، ئاسوودە، بى شەروشۆر،
ئوخەى سەد شوکور.

گیلاس: باسى ھەزار شتت کرد، کەچى ئەو شتەى ئەبووایە لى بدووایتایە، بەلایا
نەچوویت.

رۆستەم: کام شت؟ شتى چى؟ رادیۆکە.

گیلاس: رادیۆى چى؟ دەى ھىچ قەیناکا.

رۆستەم: ئاخر دە مەحتەلم مەکە، با بچم بۆ دائیرەکەم. دە چىیە؟ پیم بلى.

گیلاس: قەیناکا، کە ھاىتەوہ.

رۆستەم: باشە گیانە شیرینەكەم، جارئ بە دوعا.
گیلاس: خوات لەگەل، رۆستەم.
رۆستەم: گیانە شیرینەكەم.
گیلاس: سەعات چەند یەیتەوہ؟
رۆستەم: وەكوو رۆژان، نازانی سەعات سی لە دائیرە دیمە دەرەوہ!
گیلاس: باشە، بەلام دوانەكەویت.
رۆستەم: چۆن دوائەكەوم، گیانەكەم (فیکە.. دەرگا)
(فاصل موسیقی)

گولچین: (لە دەرگا ئەدا)
گیلاس: ئەوہ كیئە؟ وا هات.
گولچین: منم گیلاس گیان! رۆژ باش!
گیلاس: ژیان باش، گولچین گیان، یا خوا بەخیربیت!
گولچین: سوپاست ئەكەم. شوکور چاکی، گیلاس خان.
گیلاس: خوا خوشتكات یا خوا، خو شوکور چاکی!
گولچین: بە دایکی كوران بیت. ئوی دایکم، خوا ئەیزانی لەو جارەوہ كە لە
حەمام چاوم پیتكەوت، لەگەل خانمی باجی هەمینا هەر پیوہبووم بيم.
گیلاس: یا خوا بەخیربیت، گەورەت كردم.
گولچین: تووخوا ئەگەر وا بلئی، گیلاس! دایکم بو بە خوتوخوړایی
گەورەم ئەكەئ؟ تو لە صونفی یەكا بوویت و من لە صونفی شەشا!
ئیتەر ئەوہبوو نەمخوین! چی لە خویندن بكەم! كچ هەر كە فیربوو كاغەز
بنووسی و بخوینتەوہ، بەسە!
گیلاس: چۆن وائەبئ، گولچین؟ عیلم كوا نیهایەتی هەیه؟ ئینسان هەتا بخوینئ كەمە!
گولچین: تو واز لەو قسانە بیتە! خوا ئاگادارە گیلاس گیان! بەدەست خۆم نییە،
هەر لە منالییەوہ خوشم ئەویستی! وەللا عەیب نەبووايە، قەست بوو لە قبوولی مالی
رەوناك خانانە بترگم، تیروپرت هەلگوشم!

گیلاس: (پئ ئەكەنى) نەكەى گولچين، بۇ خاترى خوا، تاقەتى قسەى خەلقیمان نییە پیمان بلینن ئاشقە و ماشقە و قاشمان شوین بخەن.

گولچين: قسەى خەلقى، بەخوا من گوی نادەمە قسەى كەس، دایكم نەوہللا. بەخوا ھەر مالیکم بوئ، ئەچم! ھەز لە ھەرچی شتیک بکەم، دایكم بی دلیم ناکات، نەوہللا. دنیا پینج و دوو رۆژیکە، گیللاس گیان! ئی دە تۆ بۆم بگێرەوہ؟

گیلاس: چیت بۆ بگێرمەوہ، گولچين.

گولچين: (پئ ئەكەنى) چۆن؟ گوايە نایزانى؟ ئای لەم تاقمە كچە تازەيە كە زۆرزانن، خوايە! باسى خۆت و رۆستەمم بۆ بکە، گیانە!

گیلاس: باسى چیت بۆ بکەم، گوايە تۆ خۆت مەسەلەى ژن و مێردايەتى نازانى.

گولچين: نەوہللا نایزانم، لە كوی بیزانم؟ من بۆچی ھیشتا شووم كرددووہ تاكوو بیزانم؟ ئیھى.. دوینی چاوم بە فاتە رەق كەوت، ئارايشتیکى خەست و خۆلى كرددووہ. ئۆ فەسالى خواتەوہ، ئەلنى مۆميايە. لەگەل ئو مێردە جوانەدا، بە برام بیت، ئەرۆيشت و ھەر ئاورى ئەدایەوہ بەم لاوبەولای خویا!

گیلاس: ئیمە، گولچين گیان، بۆچی غەيبەتى خەلقى بکەين، ئەمە قيسمەت و نصیبە.

گولچين: قيسمەت و نصیب؟ تووخوا قسەم پئ مەكە، گیللاس گیان؟ بە قوربانى بەخت و ناوچەوان بم.. ئۆ خوايە، بە غەيبەت نەبى و لیم نەگرى! ئو ھەموو خیر و بێرەى بەسەر ئەوا دارژاوہ، ھەر لە حيساب نايە!

گیلاس: ھەر كەس نانى ناوچەوانى خۆى ئەخوات!

گولچين: ئۆ، ناوچەوانى وا قۆقز، خوا بيباتەوہ بۆ خۆى. وەللا بە ناوچەوان و جوانى و وێل و ئوصول بووايە، ئەبووايە تۆ ئیستا ھەموو ئامبالات لە خشل و ئالتونا بووايە، كە چى لیتايم دايە..

گیلاس: تووخوا گولچين ئەگەر باسى من بکەى، دایكم من خواى ئەكرد ھيچم نەئەبوو، بەس نییە شوکور ھيچ فيعلیکى نییە و دلسۆزە بەرامبەرم و خۆشى ئەویم و پياويكى بەتەجروبە و تیگەيشتووہ، من چيم لى ئەوئ؟

گولچين: ئەم قسانە جوانن، ھەى ئافەرم گیللاس. بەلام -رۆلانى- ژن ئەبى ئەوہندە خۆى نەدا بەدەم مێردەوہ! ئەبى ناوبەناو پى لى بکاتە كەوش،

توورپه بکات بۆ تاقیکردنه وه! هه رچی جنسی پیاو مهعنايه، وه کوو شهیتان وان،
یهکی شتیك هه ر له بنهنگلیانا ئهشارنه وه و لای ژن کاتیک ده ری نابرن!

گیلاس: من برواناکه م! رۆسته م هیچ له من ناشاریته وه.

گولچین: ئای که به سزمانی، هه ندی جار دوائه که وی یان نا؟

گیلاس: دوائه که ویته! به لام یا له دایه ره دوا ی دهوام ئیشه کانی ته واوئه کات! یان
له گه ل چه ند ره فیه قیکیا بۆ خوی رائه بویری.

گولچین: (په ئه که نی) دایه ره؟ کام دایه ره؟ مالان لای ره فیه ق رابواردن! ئاخه که
په ئه ئه لیم ساویلکه ی، بروام په ناکه ی؟

گیلاس: یه عنی چی؟ ئه وه ئه لینی چی، گولچین؟

گولچین: هیچ نالیم! ئه لیم چی؟ ئه ی بی عه قل، ئه گه ر دایه ره و لای ره فیه ق نه کا
به به هانه، ئه بی بلی چی؟ په ئه بلی وه لالا له فلانه شوین و فیساره جیگا بووم! باشه
ئه ته به بۆ سینه ما؟ بۆ گه ران؟ هه ر شتی کمان لی داواکه ی، بۆت ئه کات؟

گیلاس: نه وه لالا! ناو به ناو هه ندی شتم بۆ ئه کا به به هانه و هه ندی شتیش له بیر
خوی ئه با ته وه و هه ندیکیشیان ئه کات.

گولچین: چیم په وتی؟ عاقل! من پیاو باش ئه ناسم، بزانه چبی له ژیر سه رایه؟ ئه ی
گوايه تو بۆ شووت کردو وه؟ بۆ پاروویه ک نان؟ ئه ی له مالی ئه حمه د ئه فه ندی باوکت
پاروویه ک نان و چۆریک چیشته نه بووه! تووخوا گیلاس، وانیه؟

گیلاس: بلیم چی، گولچین؟ هه روا تاس ئه مباته وه!

گولچین: تاس نه تباته وه، من له زه مانی طه له به بییه تییه وه هه ر خۆشم ویستوویت!
حه زناکه م پیاویک، هه رچییه ک بیت، به م نه وعه زولم وزۆر له ژنه که ی بکا و هیچ
حورپیه تیکی نه داتی، نه وه لالا! ئوی وا خه ریکه دره نگ بیت، ئه بی برۆمه وه، نه وه کوو
دایکم دللی بکه ویته مه راقه وه!

گیلاس: ده تۆزیکه تریش دانیشه، گولچین.

گولچین: به خوا دایکم ئه رۆم، به لام ئه گه ر ته گبیر و رات ویست، وه ره بۆ لای
خوشکی خۆت و گوئ مه دره قسه ی خه لقی! باشه، گیلاس گیان؟

گیلاس: با بزانیان! خوايه خراپتر نه ده ی!

گولچين: كچى ئەو ەندە لىكى مەدەر ەو! بەخو ەتا خۆت زياتر بەناز بفرۆشيت و خۆت قورس راگريت، شىنگيرت ئەبيت و ەموو شتىكت بۆ ئەكا. من توخمى پياو و دەمار ەكەيان ئەزانم و ئەناسم!

حەى .. بە دوعا! پوژ باش.. باى باى.

گىلاس: خوا حافىزت بى يا خوا.. (تەقەى دەرگا)

(فاصل موسيقي)

گىلاس: ئەوا سەعات بوو بە چوار! يا خوا بەزىادنەبى! ئەو وتى سەعات سى يەمەو ە! كەواتە گولچين راستى كرا! ئەشەدو گولچين راستى كرا! ئەى بەزىادنەبى ئاوا. پنى ئەلئىم پارچە خشلىكم بۆ بكة، ئەلى نىمە. ئەلئىم بمبە بۆ سىنەما.. ئىنجا ئەمرو و سبەنى. ئەبى شتىكى لەژىر سەرا بيت، جەنابى رۆستەم ئەفەندى!

رۆستەم: (لە دەرگا ئەدات)

گىلاس: كىنە ئەو ە؟

رۆستەم: منم ئافرەت! پوژ باش، گىانە شىرىنەكەم، چىت لى ناو ە؟

گىلاس: ئەو ە بۆچى وا دواكەوتى دىسان؟

رۆستەم: بەخو ئافرەت مديرەكەمان تەقرىرىكى يا بەسەرما لەبابەت حەلقەى دىراساتى كۆمەلايەتییەو ە.

گىلاس: (بە توورەبىيەو ە) ەەر ئەم درۆيە مابوو لەگەلميا بكەيت! عەيب نىيە؟ بۆچى من منالم يان نەخوئىندەوارم، گالئەم بى بكەيت؟

رۆستەم: گىلاس! ئەو ە توى؟ ئەو ە توى وا بەم شكە قسە لەگەل منا ئەكەى؟ بەيانى و ئىستات ئەرز و ئاسمانە! بە من ئەلى درۆئەكەى؟

گىلاس: ئىتر لە توانا و تاقەتما نەماو ە.

رۆستەم: بۆچى -خوانەخواستە- چى قەوماو ە گىلاس؟ چىم كروو ە؟ چى بوو ە تا لە تاقەتتا نەمايىت؟

گىلاس: ئەمە گوايە ەيشتا -بەخىرئ- ەىچ نەبوو ە؟ ەموو رۆزى بەهانەيەكم بۆ دروست ئەكەيت؟

رۆستەم: گىلاس، بەو چاۋە جوانانەت قەسەم، بە ھەموو موقەدەساتىكى ئەم
ژيانە، درۆت لەگەلا ناکەم وە چىت پىئەئەلەيم، ئەو دەيە حەقىقەت و راستىي
بىغەل و غەش!

گىلاس: ئىنجا كى بە دەم دەرەقەتى تۆ يەت؟ حەقىقەت و راستى ئەو دەيە كە تۆ
مەنت كەردوۋە بە عەبەد و كارەكەرى خۆت!

رۆستەم: مەن؟ مەن تۆ بە شەرىكى ژيانى خۆم دا ئەنەيم، مەن و ھەكوو پەروانە خۆمەت لە
دەور ئەگىرەم، چونكە خۆشم ئەو ئىت! چىم لە توانادا ھەيە بۆت بەكەم و لىي لارىم؟

گىلاس: ئەم قسانە بۆ خۆت بەكە! ئافرەتتىكى تەردۆزەرەو ە و گالئەي پى بەكى؟
مەن لە ھەموو شتىكى تۆ گەيشتم، ئىتەر ناخەلەتەيم.

رۆستەم: كچى گىلاس، ئەو شىت بوۋى؟ ئەم قسانە مەعناي چىيە؟

گىلاس: لە خۆت پىرسە.

رۆستەم: ئەم دەستەسەرە چىيە لىرەدا كە وتوۋە؟ ئەمە ھىي كىيە؟ چى؟ مەعناي
چى؟ ھا كىيە، ھا؟ لەگەل تۆم نىيە؟ بۆ جوابم نادەيتەو؟ ئەللى بى وەستاۋى؟

گىلاس: ئەو نەرەنەرەت چىيە؟ ئىنسانىكى موسەقەف ئەبى بنەرىئىت؟

رۆستەم: نە، ژنىكى خويندەوار ئەبى لە ھىچە بەزمىك دروست بەكا و جوابى
مىردەكەي نەداتەو ە و متمانەي پى نەكا و لە روويا وەربگەرئىتەو ە و مال بەكا بە
دۆزەخ بە خوت و خۇرايى! ئەم دەستەسەرە ھىي كىيە؟ كى لىرە بوو، ئەمپرۆ؟

گىلاس: تۆ ئەبى ھەموو شتىك بزانى؟

رۆستەم: بەلى، ئەبى ھەموو شتىك بزاتم!

گىلاس: چاوت لەم دىكتاتورىيە بىت.

گەنجانی نیمرۆ

دانه: شاکر مصطهفا سه‌لیم
(گۆرین بۆ کوردی)

شتیکی سروشتییە که گەنج شادەماری ژیاڤی میلیه‌ته، جینی هیتانه‌دی ئامانج و ئاواتیه‌تی. گەنج، دەستیکی گەرەه‌یه له پیشکەوتن و له دواکەوتنی نه‌ته‌وه‌دا. تا گەنجی ولاتیک باشتر رووبکاته ئیشکردنی به‌که‌ک و زیاتر تێکۆشی، بێ‌گومان گەل سوود زیاتر وەرئەگرێ و زووتر ئەگاته پایە‌ی کامەرانی. گەنج، به‌ کچ و کورە‌وه، تیکرا ئەگەر هات و ریی چەوتی گرت و خووی خراپ و کردە‌وه‌ی ناشیرینی په‌سه‌ندکرد وه‌ له‌سه‌ری‌پۆیشت، ئە‌وا بێ‌گومان ئە‌م خراپی و ناشیرینانه‌ ئه‌بن به‌ خووی‌ه‌کی خولیا‌یی و رووه‌و ناخی پیسی گلۆری ئە‌که‌نه‌وه و زیاتر ملی له‌ چه‌په‌لی توندئە‌بیته. چاوخشان‌دینک به‌ناو کومه‌لا، بۆت دەرئە‌خا که‌ زۆر‌به‌ی زۆری گەنجانی نیمرۆ به‌ چاویلکه‌یه‌کی ره‌ش ته‌ماشای پاشه‌پۆژ و ته‌ماشای ژیاڤی ئە‌که‌ن. ده‌ ئە‌م به‌هه‌له‌چوونه، گه‌لی هه‌له‌ی‌تریان پێ‌ئە‌کات وه‌ فریانی ئە‌داته باوه‌شی تاریکی به‌ئسی چه‌په‌له‌وه. که‌ به‌ئسێش زال‌بوو به‌سه‌ر گە‌نجا، ده‌ماغ ماوه‌ی حوکی راست‌دانی نامینی و عه‌قل ناتوانی دەرمان بۆ دەر د‌ب‌دۆزیت‌ه‌وه. له‌به‌رئە‌وه‌ گە‌نجه‌ مه‌ئيووسه‌کان، ئە‌وانه‌ی به‌ چاویلکه‌ی ره‌ش ته‌ماشای پاشه‌پۆژی رووناک ئە‌که‌ن، ئە‌وانه‌ی چونکه‌ نیمرۆ خویان له‌ تاریکیا ئە‌ژین، وا ئە‌زانن سه‌رتاپا ژیاڤی به‌ دویڤی و نیمرۆ و سه‌بە‌ینیوه هەر تاریک‌بووه و هەر به‌ تاریکی ئە‌مینیت‌ه‌وه. وه‌ بی‌نا له‌سه‌ر ئە‌م باوه‌ره‌ چه‌وته ناشیرینه، خویان فری‌داوه‌ته باوه‌شی مه‌یخانه و قومارخانه‌وه و ده‌سته خوشکه ده‌عاجانییه‌کانی ئە‌م کرده‌وانه. ئە‌م جووره‌ گە‌نجانە پۆژ له‌دوای پۆژ رووه‌و ناخی چه‌په‌لی ئە‌رۆڤ، بۆگه‌نی کرده‌وه‌کانیان ژیاڤی کومه‌لایه‌تی کاس‌ئە‌کات. زانایان وتوویانه: تاوان نییه‌ ئە‌گەر هات و ئینسانیک که‌وته ناو بۆگه‌نییه‌که‌وه، به‌لام تاوانی گەر‌ه‌یه هه‌تا ئە‌مریت هەر بۆگه‌نت لی‌بیته. پیویسته له‌سه‌ر گە‌نج دەر‌س له‌ ته‌جروبه و به‌سه‌ره‌اتی لێقه‌وماوان وەر‌گرت، هه‌ول‌بدات هەر‌گی‌زاوه‌ه‌ر‌گی‌ز له‌ خراپه، له‌ که‌م‌وکوو‌پی، له‌ تاوان‌کردن، نزیکه‌بیته‌وه. به‌لام ئە‌گەر هات و دوچاری‌بوو، ئە‌وا

بە زووترىن ھەل ۋە عەزمىكى نەپووخاۋ خۇي لە خراپە ۋە كەمكۆرۈپى ۋە تاوان
دووربخاتەۋە، نەك تەنيا لەبەر سەرکەۋتتى چاكە، بەلكو بۇ ژىركەۋتتى خراپە ۋە
دەستە خوشكە دەعبا ۋە دەعباننەكانى.

دە چىرۈكى ئەمپۇمان ھەندى لە ۋە خراپىيانە پىشانئەدات كە گەنجانى ئىمپۇ
دوچارى بوون. كات ئىۋارەيە، شوين مەخانەيەكە.
(مۇسقىاى جازبەند)

نوورى: (بە شىۋەي سەرخۆشپىۋە پەرداخ ئەدا بە مېزدا) بۇي.. كۆرە بۇي، بۇ
زوو نايەي بە دەنگمەۋە، ھەتتو.

بۇي: ۋا ھاتم قوربان، ۋا ھاتم، فەرمو ئەمرکە.

نوورى: چارەكىكى ترم بۇ بىنە، لە ئارەقە باشكە، تىئەگەي؟

بۇي: قوربان، ئىمە ئارەقى خراپمان نىيە، ھەموو باشە ۋە دوانزە حۇقەبىيە.

نوورى: كۆرە ھەتتو بۇ من خەپاتم؟ ئەمە دە سالە من ئارەق ئەخۆمەۋە، گوايە ھەتا
ئىستا فەرقى ئارەقى چاك ۋە خراپ ناكەم؟ يەللا بېرۇ لە ئارەقە چاكەكە بىنە با دانتەپلۇسم.

بۇي: بەلى قوربان، بەلى قوربان، ئەمرئەكەي.

ئەحمەد: شەۋباش نوورى، ئەۋە دانىشتوۋى؟

نوورى: شەۋباش ۋە نىو ۋە سى چارەكى شەۋباشىك. (پىئەكەنى) دانىشە
ئەحمەد، دانىشە.

ئەحمەد: بەخۋا دانانىشم، تۆزى ئىشم ھەيە، ئەبى بېرۇم.

نوورى: ئىش؟ ئىشى چى مىۋان؟ ئىنسان لە مەخانەدا تەنيا ئىشىكى ھەيە،
ئەۋىش خۋاردنەۋەيە، دانىشە.

ئەحمەد: نامەۋى ئىمشەۋ بۆمەۋە، ئەمە ھەفتەيەكە لەسەر يەك ھەتا چۋار ۋە
پىنج نانوم.

نوورى: لام ۋا يە كە نە نووستى ئىتر پۇژنابىتەۋە، دانىشە ۋە بۆرەۋە ۋە بىئەقل
مەبە دەرمانى ئىش ۋە ئازارە. مەي بۇي (تەقەي پەرداخ).

بۇي: بەلى قوربان، بەلى ئەمرکە.

نووری: چاره‌کیتی بۆ بینه، خیراکه ئەلێی یاساوی بەدیارمه‌وه وهستاوی. دهی
ئهمه‌د له هینه‌که‌ی من تی که هه‌تا بۆت ئەهینیت. (ته‌قه‌ی په‌رداخ و شووشه و
قلپه‌قلپی ئاو) چه‌ریۆ!

ئهمه‌د: چه‌ریۆ!

نووری: ئیمشه‌و من زۆر شادمان و به‌که‌یفم. به‌سه‌ری باوکت، ئیمشه‌و ئەبێ
که‌رکووکیش بزانی که‌ خواردوومه‌ته‌وه.

ئهمه‌د: وا دیاره‌ پاره‌ت په‌یاکردووه؟ دویتنی‌شه‌وی هیچت پێ‌نه‌ما‌بوو، که‌ له
مالی‌عه‌زیز هه‌لساین.

نووری: پاره؟ ئا پاره؟ به‌لێ په‌یام‌کرد، زۆریشم په‌یاکرد، زۆر به‌ئاسانیش.

ئهمه‌د: چۆن؟ چۆن؟ چۆنت په‌یاکرد، ئاده‌ی تووخوا؟

نووری: هه‌زئه‌که‌یت پیت‌بلیم، وه‌نیه‌؟ باشه‌ گوی‌بگره‌. دایکم خه‌له‌تاند، دزیم له
دایکم کرد. ۲۰ دینارم لی‌دزی. تو من چۆن ئەناسیت؟

ها؟ ده‌ ئینجا پیم‌بلی چاکم کردووه‌ یا خراب؟

ئهمه‌د: بۆ خوا بلیم چی کاک نووری؟ به‌لام کاکێ خۆم نه‌بوونی هه‌موو شتی‌ک
به‌ ئینسان ئەکات، به‌لام تو جارێ بۆم بگێره‌وه، مه‌سه‌له‌که‌ چۆنه‌؟

نووری: مه‌سه‌له‌که‌ ئەمه‌یه‌- بیست دیناری دامی بیهم بۆ‌عه‌لیی به‌قال، چونکه
خۆ من هیچم بۆ نه‌مایه‌وه‌ له‌ مه‌عاشه‌که‌م، هه‌روه‌کوو عاده‌ته‌. ده‌ ئەو بیست
دیناره‌ش چووه‌ لای پاره‌کانی‌تر که‌ به‌م رینگایانه‌ له‌ دایکم سه‌ندووه‌.

ئهمه‌د: ئینجا بۆ موته‌ئەسیری؟ مالی دایک هیی کوربه‌. قسه‌ی هیچ، ئینجا ئە‌ی
شه‌وی که‌ چوو‌یته‌وه‌، چیی پێ‌ئەلێیت.

نووری: شه‌وی ناچمه‌وه‌ تا به‌ری به‌یان. به‌ری به‌یانیش قه‌وانیکی تازه‌ی بۆ
ئەخه‌مه‌ کار، باش نییه‌؟

ئهمه‌د: باشه‌، گوايه‌ بۆ باش نییه‌؟ کاکێ خۆم ئینسان مه‌جبوو‌رئەبێ ناوبه‌ناو
درۆش‌بکات. وانه‌بێ، ده‌ری‌ناهیتی.

نووری: که‌واته‌ چه‌ریو له‌ چاوی درۆی ناوبه‌ناو. (بیکه‌نین)

ئهمه‌د: با نه‌ختی خیراکه‌ین، دره‌نگه‌. ئیستا هاو‌رپیه‌کان چاوه‌روانیمان ئە‌که‌ن.

نووری: کام هاو‌رپێ، کاک ئهمه‌د؟ قوما‌رچی که‌ی هاو‌رپێ بووه‌؟

ئەحمەد: ئەى كە ھاوړى نين، بۇ ھەموو شەو پوژيان لەگەلا ئەكەيتەو، ئەم ھەموو پارەيەيان پىئەدوړينى.

نوورى: بەخوا من قەت بە ھاوړييان دانانيم و ھەرگيز خوښم ناوین. ئەمە ئەقلە ئينسان ئەو كەسەى خوښ بوى كە گيرفانى بەتال ئەكات؟

ئەحمەد: دە ھەلسە، ھەلسە با بړوين، درەنگە.

نوورى: ئەپوړين، درەنگى چييه؟ پيائەگەين ئەمەش بدوړينين.

ئەحمەد: ئوھو، ئاخر دە ھەلسە و مەحتەلم مەكە، با بړوين.

نوورى: تۆ پەلەپەلى چيته؟ من دوينى چوار دينارم دوړاندووه، ئەبووايە پەلەم بگردايە، كەچى تۆ پەلەتە، لاج لاج بەگ^۱؟

ئەحمەد: لام وايە ئەو ھەرھادە لە بەردەرگا.

نوورى: كى؟ ھەرھاد؟ با بيت. بانگى كە ئەحمەد گيان، با بيت. من ئيمشەو زۆر پەستم. بەخوا ھەتا مەلا بانگ ئەدا، ئەبى ئيمشەو گورانى بلت. ئا بانگى كە، بە قوربانى كور بم.

ئەحمەد: ھەرھاد، ھەرھاد، وەرە ئيرە، وەرە نوورى بانگت ئەكا.

ھەرھاد: شەوتان باش، مەرھەبا كاك نوورى.

نوورى: مەرھەبا گيانى من، وەرە ئيرەو ھە دانيشە. تۆ ئەزانى، دەميكە گويم لە دەنگت نەبوو؟ بەخوا ئيمشەو نابى بە ھيچ لايەكا بچيت.

ھەرھاد: ئاخر نابى، بە سەرى تۆ، وەدەم ھەيە.

نوورى: من وعد و مەوعيد نازانم، نابى بە ھيچ لايەكا بړويت. ئيتەر لەسەريشى مەرۆ. كورە بړو خيرا مەى بينە.

ھەرھاد: ئاخر بەخوا ناتوانم بخۆمەو، بە سەرى تۆ.

نوورى: كورە سەرى من بەبړين چى، تۆ ناوى سەرم من مەيەنە. ئا دايكوتە، قوربانى كور بم.

ھەرھاد: بەخوا دەنگيشم نووساوه، بەلام ھەز لە چى ئەكەى؟

نوورى: كورە ھەز لە ھەموو شتيك ئەكەم، چى ئەلتي بلئى.

^۱ بە لاج لاج يەك، نووسراوه، كە ھەلەيە. لاج: لاوى جوان و شوخ. دووبارە كردنەو كە تەوس و گالته پيكر دنە. (س)

ئەحمەد: ئاخىر نوورى درەنگە. ھەلسە با برۆين، ھاوړيكان چاوەپروانمان ئەكەن، دە ھەلسە.

نوورى: وس، وس، وس بە. كەرە گوئ لە قووەتى دل بگرە، يان تو كابرپايەكى بئ دل و بئ ھەستيت، ھەرگيز ھەز لە گوراني و شيعر و فەن ناكەي؟ ھا.

ئەحمەد: كاكە گوراني چي و فەننى چي؟ ھەلسە با برۆين، درەنگە.

نوورى: وس، گاميش، نەخە لە تابی ناوی گوراني و فەن بينى. دائە نيشى دانيشە، دانانيشى بە جەھەننەم. برۆ، بو كوي ئە چي بچۆ، من نايەم.

ئەحمەد: ئينجا ئەو ھەقلە، من تو بە جئ بيلم.

نوورى: كەواتە بئ دەنگ بە، دەي فەرھاد گيان، دەست پئ بکە.

فەرھاد: (گوراني ئەلئ، لە پاش نەختى نووريش لە گەليا)

ئەحمەد: دە ئينجا ھەلسە با برۆين، درەنگە. بەخوا ئيستاش سئ كار يان تەواو كر دوو.

نوورى: راستە سئ چوار كەرى وەكوو من و توشيان داخ كر دوو. ئا وەرە بوئ؟

بوئ: بەلئ، بەلئ ئە مرکە.

نوورى: حساب چەندە؟

بوئ: ٦٥٠ فلسە، قوربان.

نوورى: باشە بە وەستات بلئ قەيدى كات، ھەلسن با برۆين.

بوئ: ئاخىر قوربان من.. من.. وەستام.

نوورى: منجە منج مەكە ھەتيو، ئەلئى كونه پەپووى.

بوئ: قوربان، وەستام ئەلئ ئەمە دوو مانگە پارەت نەداو، چۆن وا ئەبئ؟

نوورى: چۆن وا نابئ ھەتيو، وەستات ياغنيشە. پئى بلئ نوورى سەلامت لئ ئەكا و

ئەلئ قەيدى كات. دە برۆ گويرةكە، واى پئ بلئ، برۆ.

(ھەموو گوراني ئەلئين)

(مۆسيقاي كۆلان)

نوورى: ئەمە چي بوو، ھەر نەگە يشتين؟

ئەحمەد: تو زيكمان ماو، ھا ئەو ھەرگا كە يانە.

نووری: کوا دەرگا که یان، کاول بی به سەر ساحیییا. ئەو کچە تیوہ دوینی شەوئ
رقی ھەلسانم، ئەحمەد خەریک بوو لینی دەم، زۆر دەم درێژە.

ئەحمەد: دەم مەخەرە دەمی، دانیشە یاری خۆت بکە. ئیتر ھەقت چییە
بەسەر یەوہ، کاکێ خۆم.

نووری: چۆن ھەقم چییە بەسەر یەوہ؟ بەخوا ئیمشەو نرکە ی لێوہ بیت، دایئە پلۆسم.
(مؤثرات)

ئەحمەد: وا گەیشتین، بی دەنگ بە، لە دەرگا ئەدا. (دەرگا ئەکریتەوہ وە پێوہ ئەدریت)
عەزیز: بەخیرین، یاخوا بەخیرین. ئەوہ فەرھادیشتان ھیناوە، بەخوا شتیکی
باشە. تووخوا نووری چەندەت پێت؟

نووری: بە قورساییی ئەو سەرە رەقەت پەنجایی، کاغەزیشم بەقەد تووکی
سمیلت پێت؟

عەزیز: یا خوا بەخیریت، بەخوا باوکم تو سکە لی ئەدیت. دە ی با ئیمەش کاری
خۆمان دامەزرینین. چواری تەواوین.

نووری: کوا چوارین؟

ئەحمەد: من و تو و فەرھاد و عەزیز، ئەوہ چوار.

نووری: فەرھاد تو یاری ئەکە ی؟

فەرھاد: لەبەر خاتری ئێوہ، تەنیا کاریبە ک ئەکەم.

عەزیز: زۆر باشە، دە ی قوربان وا ئاو زایە دەم.

ئەحمەد: بەخوا من لە ئێوارەوہ سمکۆل ئەکەم. (ھەموو پێ ئەکەن)

نووری: ئەوہ کوا مادلین؟ با بی پیکیکمان باتی. خۆ ئیمە خە نین.

عەزیز: مادلین، مادلین، وەرە پەرداخی بو نووری بیتە. (بی دەنگی)

مادلین: (دەرگا ئەکاتەوہ) بەخیرین، کێ پیکێ ئەویت؟

نووری: من ئەمەویت، پیکیکێ خەستی کەم ئاو.

ئەحمەد: کاغەز؟

عەزیز: دابەشی کە.

فەرھاد: کردمەوہ. (پەنجە فلسی فری ئەداتە ناو پارەکانی سەر میزەکە)

نوورى: باشه.
 ئەحمەد: من ھاتم.
 ەزىز: باشه.
 ئەحمەد: كاغەز
 فەرھاد: سى كاغەز.
 نوورى: يەك كاغەز.
 ەزىز: سىرفى.
 فەرھاد: بارۆل بۇ سىرفى.
 نوورى: پىنچ بوت.
 ەزىز: پىستەك.
 نوورى: باشە چىت؟
 ەزىز: فوول كچ.
 نوورى: كارى پووا، بىنە پىستەكەت.
 ئەحمەد: ئەي پۆلە پۆلەم، ھىشتا دانە نىشتوويت، كارىيەكت ھىنا.
 نوورى: ئەوى لە ئەو ھەلە ھەلە ھەلە، لە ئاخىرىا ئەدۆرىنى. ھىچ شتى لەم دىنیا ھا
 ھەتاسەر نىيە.. ئا بىنە مادلىن خان پىكىكى تر.
 مادلىن: چىيە ئەللى دەريالووشى؟
 نوورى: بە كى ئەللى دەريالووشى، كچەتيو، بۇچى ئىمشەویش دوينى شەوہ؟
 ئەحمەد: دە بى دەنگ بە نوورى، چىتە ئەوہ؟
 ەزىز: دە يارىكە، كاكى خۆم، كاغەز.
 ەزىز: ئەمە سىانىش بۇ خۆم.
 نوورى: بوت.
 فەرھاد: سى بوت.
 ئەحمەد: نىو دىنار.
 ەزىز: پىستم دىسان.

نوورى: باشه.

فەرھاد: نە.

ئەحمەد: منىش نە.

نوورى: سى كۆر.

عەزىز: سى ئاس، بىنە رېستەكەت، ئەم حەقە بەو حەقە.

نوورى: ئا فەرھاد لە بەر خۆتەو شتى بلى.

فەرھاد: گۆرانى ئەلى.

عەزىز: چەندى ماو، ئەحمەد؟

ئەحمەد: دوو دەقىقە تى پەريو.

نوورى: مەبەستت چىيە عەزىزئاغا؟

عەزىز: ئىتر شەو درەنگە، وا پۆژئەبىتەو. با بچىن نەختىكىش بنووين، من زۆر هىلاكم.

نوورى: پۆژنايىتەو چش. من كۆلى پارەم دۆراندو، چون ھەلئەسم؟ چۆن؟ ھا..

عەزىز: چۆن ھەلئاسن؟ ئەى نىيازت چىيە؟ نابى بنووين؟ وا تايم تەواوبو.

نوورى: تايم تەواونەبو، ئەى كارىيەكان؟ ئەوى توپرەكان.

عەزىز: توپرەى چى؟

نوورى: چۆن توپرەى^۱ چى، ناكەس بەچەى بى ئابرووى گىرفانبرى بى شەرم، بە

سەرى دايكت، بە سەرى مادلىنى ژنت، ھەر ئەبى بىكەى.

ئەحمەد وە فەرھاد: نوورى كاكى خۆم، شەر مەگىرە، بۇ خاترى خوا با برۆين.

نوورى: بە خاترى خوا نارۆم. قسەى قۆر، من واروويخى خۆم و دايكم لەم

كاولبوو، دا دۆراند. ئا مادلىن پەرداخىكى ترم بۇ بىنە.

مادلىن: پەرداخى چى؟ دە ھەلسە ئىتر ناوى خاى لى بىنە، خەومان يەت.

نوورى: ناوى خوا لاي ئىوھى چەپەل بىنم؟ خوا لە گورچكى خۆت و مېردە

كرمۆلەكەت بدا.

عەزىز: ئەرى ئەو جىئوانەت لە چىيە؟ تووخوا خەلقە، من ھىچ گوناھىكم ھەيە؟

^۱ ناوھەكانى سىرڤى، بارۆل، بوت، كۆر، كچ، رېست، توپرە، لە يارىي كاغەزدا بەكاردەھىنرېن. (س)

ئەحمەد: قەيناكە عەزىز، ئىستا ئەرۆين، بى دەنگ بە.

فەرھاد: دە ھەلسە نوورى با برۆين.

نوورى: ھەلئاسم، ھەلئاسم، يەنى ھەلئاسم. (پەرداخ ئەدا بە مېزدا) من ئەمەوى تەماشاي چرۆچاوى ئەم سەگسارە كرمۆلە بكەم.

مادلين: دە بى دەنگ بە، ئىتر بەزىانە بى، بە خوا ئەگىنا بانگى دەورىيەكە ئەكەم.

نوورى: بە دەورىيە ئەمترسىنى كچەتو، ئەلئى بووكە پارئىنى؟ ھا..

عەزىز: ئەگەر ئىستا پەلامارى ئەدەم.. ئىنجا شەيتان.

نوورى: تۆ نازانى پەلامار بەدى، كرمۆل. داخ زۆر لە دلمايە، بگرە ھا (شەقازلە و كورسى قلىكردەنە و نەرەنەر و شووشەشكاندن. (ژنە ئەقىژئىنى)

ئەحمەد: ئادەى فەرھاد، دەى با دەرچىن.. نوورى لىرەو، لىرەو. مال وئىران عەزىزت برىندار كرىد.

نوورى: برىندار بوو چش. خۆ من شەقم برد بە دەستىانەو.

فەرھاد: ئاى نوورى ئەو دەم وچاوت ھەمووى خوئىنە. ئا ئەحمەد ئەو دەسەسپەى خۆتم بەدەرى.

نوورى: قەى ناك، وازى لى بىنە. زۆرمان ماو بو مالى خۆمان؟

فەرھاد: نە، وا گەىشتىن، بىئىنە ژوورەو لە گەلتا؟

نوورى: نە، برۆن، خوا حافىظ.

ئەحمەد و فەرھاد: خوا حافىظت بىت.

نوورى: (لە دەرگا ئەدا) دە بىكەرەو، كچى.

دايكى: تووخوا رۆلە ئەمە وەختە؟ ئەو دەم وچاوت بو واى لى ھاتووە؟ شەپت كر دوو؟

نوورى: لەسەرى مەرۆ، ئەمەوى بنووم.

دايكى: ئاخىر رۆلە خوا ھەلئانگرى تۆ وا ئەكەى؟ باوكتت بە دەردەو كوشت، وارووىخى منىشت دەرىنا. بىست دىنارەكەى ئەلەى بەقالت چى لى كر، رۆلە؟

نوورى: وارووىخى چى، كچى؟ ئەم قسانە لای من مەكە؟ من تاقەتى تۆم نىيە؟ ئەمەوى بنووم.

دایکی: ئەی بیست دیناری به قاله که؟

نووری: هەر عەسر یامی.

دایکی: کۆرە، عەسری چی؟ پاش نوێژی شیوان هاته سەرم، حەشریکی پێکردووم، هەر حەییای بردم له گەرەکه [که]دا.

نووری: چۆن؟ ئەله که چهل وای لێ هاتوو بیته سەر مائی من؟ به خوا سبهینی دوو کانه کهی پێدائه خەم، راوهسته بۆم.

دایکی: کۆرە، من باسی بیست دیناره کهت لێ ئە پرسم؟

نووری: ببیره وه، ئیتر خەرجم کرد و برایه وه، باشه؟ ها، من ئەمه وی بنووم.

دایکی: دهک رۆله به ئەموستی مەرگت بیت. ئەم هەموو رهنجی له تۆمان دا، هەمووی به فیروچوو. به خوا باوکم من ئەرۆم و ماله کهت بۆ به جی ئەهیلیم. ئیتر له مه زیاتر ناتوانم له گه لتا هه لکه م.

نووری: ئەرۆی چش، ئینجا بۆ نارۆیت؟ به خوا هەموو شتومه کی ناومال ئەفرۆشم. دایکی: دیاره وا ئەکهی، ئینجا جیت هینشتوو؟ ئەمه گوايه نه تفرۆشتوو؟ به خوا رۆله ئاخریه کهی له تونی هەماما ئەتینمه وه. تۆ ئەمه پیشه و کرده وه و رەفتار و بیر و هۆشت بیت، نه من خیرت لێ ئەبینمه وه، نه که سی تریش.

نووری: ببیره وه، ئەمه وی بنووم. ئەی گوايه گەنج که یف ناکات؟

دایکی: یا خوا رۆله، بۆ خاتری ئەم سباهی سالحانه، یا خوا چاکت کات یان پاکت کاته وه بۆ چ گەنجیکیت.

(دهرگا به قائیم پیوه ئەدری)

نووری: دایه، دایه، دایه گیان ئەوه به راسته ئەرۆی. کچی نه رۆی، بۆ خاتری خوا. مەرۆ، مەرۆ دایه، دایه.. ئەی هاوار به مالم، وا ئەویشم دۆران.

(مۆسیقا)

كۆمىدى (۱):

جەزىك لە لادى

ولاتى رۇژھەلاتى ناوھەراست تىكرا لەگەل ھەموو ولاتىكى كشتوكالىي ئەم جىھانەدا پىيئەوترى دواكەوتوو، وە بە ھەموو ولاتىكى كارسازى كە پىرېي لە ماكىنە و فابرىقەى ھەمچەشەنە، ئەوترى پىشكەوتوو. ولاتى كشتوكالىي دواكەوتووش دوو چەشەنە: كشتوكالكردن بە ماكىنەى تازە بەكارھىنان لە كاركردنا، وە كشتوكالكردن بە ئەدەواتى كۆنى وەكوو گاسن لە ولاتى ئىمە، نەك تەنيا دواكەوتوو، چونكە خەرىكى كشتوكال و مەرۇمالات بەخىوكردەنە، بەلكوو قېرەى ئەو ولاتانەشە كە بە كشتوكالەو خەرىكن. بۇ رزگاربوون لە دواكەوتووبى و لە رېي پىشكەوتنا، پىيوستە عەقلىيەت بگۆرې، وە كاتىكىش عەقلىيەت ئەگۆرېت و بەرزئەبىتەو، ئىدراك زىدانەكا و ھۆش و بىرى تەواو پنجبەستوو و جىگىر ئەبى. كە ئادەمىزاد نىكەوتەو لە مەكىنە، كە ئەدەواتى كاركردن گۆرا، دە ھەر وەختى ولاتەكەمان ماكىنەى تازەى تيا بەكارھىنرا، ئەوا ئەو ھەلە چىنە جووتىارىكى تىگەىشتوو لە ئىستاقچوى ئەوتوى تيا پەيانەبىت كە ژيانىكى پىر لە تىروتەسەلى و ئاشتى و خۆشەوىستى رابوئىر.

دە ھوى سەرەكى بۇ گۆرېنى ولات لە بارى كشتوكالىي دواكەوتوو ھەو بۇ بارى كارسازى پىشكەوتوو، سەربەخۆبى ئىقتىسادىيە لە پلەى يەكەما. لە پلەى دووھىشا، چەند ھۆيەكى فەرعى ھەيە كە ولات قازانچىكى باشى لى ئەكەت، ئەگەر بىت و بكرىت، وەكوو رىگاوبان كىردنەو لە بەينى شار و دىيەكانا، بلاوكردەنەو ھى ئەمن و ئاسايشە لە ولاتا. مەبەس لە ئەمن و ئاسايشىش، ئەو ھەيە جەردە و دز و درۆزن و پىاوخرابى، دەعباى ناو شاخوداخ و لادىكان سەمەنووبكرىن^۱ و لە بال و دەستەلاتيان بدرىت. مەكتەب و موستەوصەفى زۆر و زەوھەندە و باش زۆر بكرىت لە لادىكانا، پىاوھ ئىدارىيەكانى لادى و مەئموورەكانى تر لە قانون زىاتر كەسى تر نەناسن و لە سوودى گشتى بەولاولە، توخنى سوودى تايبەتى نەكەون. زەوىي

^۱ سەمەنووبكرىن: مانايەكى بۇ دىارىنەكرا، رەنگە بە پىوشوئىنى رستەكە مەبەست بەدواداچوون و سۆراخ و پىشكىن يا دەستگىر كىردن بگەبىنى. (س)

زور و زهبنه‌ی میری دابه‌ش‌بکری به‌سەر جووتیار و بئ‌زه‌وییه‌کانا، تۆویان بد‌ریتی، یارمه‌تیان‌بدری به‌پاره و به‌مه‌کینه، بۆ ئه‌وه‌ی رزگاربن له‌چنگی سووخۆره‌ده‌عباکان. مه‌ئموورانی کشتوکال‌شوناسی دلسۆز بلاوبکرینه‌وه‌به‌ناویانا بۆ ریگا پیشاندانیان. جه‌معیاتی ته‌عاونییان تیا دابمه‌زری، بۆ به‌رپۆه‌بردی کاروباریان و پشت‌گرتنیان، بیاریزین له‌وه‌ده‌ستانه‌ی دریژنه‌بن بۆ دزینی زه‌وی و پارووی ده‌میان. ئه‌و حه‌له‌ جووتیار.. لادی.. ئه‌بووژیته‌وه، ئاهیکي دیته‌وه‌به‌ر، به‌رپیی خۆی ئه‌بینی، ئه‌و په‌رده‌ پیسه‌ ژه‌نگاوییه‌ چلکته‌ له‌ خورافات و ترس و سه‌رشیاوی چنراوه‌ی هه‌زاره‌ها سه‌له‌ دراوه‌ به‌روویا، له‌ خۆی دانه‌مالی و ژیانیکی ئینسانانه‌ ئه‌زی و ولات پرئه‌کا له‌ به‌ره‌کته‌ و فه‌ر بۆ خۆشی و بۆ شارستانییه‌کانیش، بۆ لادیش و بۆ شاریش.

هه‌ر که‌سی چه‌ند خوینده‌وار وه‌ تیگه‌یشتوو بیت، به‌لام نه‌چوو‌بیته‌ لادیوه، له‌گه‌ل دانیشتوو‌ه‌کان نه‌ژیاپی، وه‌ هه‌ستی به‌ هه‌ستیان نه‌کردپی، هیشتا له‌ ولاته‌که‌ی خۆی نه‌گه‌یشتوو، نازانی ده‌ردی چییه‌ و چۆن ده‌رمان‌ئه‌کری.

له‌ چوار به‌ش سه‌به‌شی دانیشتوانی ولاته‌که‌مان جووتیاره، لادینییه‌ و نه‌خوینده‌واره، نه‌زانه، ده‌رکته‌که‌ره، له‌به‌رئه‌وه‌ پئویسته‌ وشیاربکریته‌وه‌ و یارمه‌تی‌بدری له‌ لایه‌ن هه‌موو که‌سیکه‌وه، به‌تایبه‌تی له‌ لایه‌ن مامۆستا‌کانی لادیوه، که‌ پیشه‌وه‌ی پووناکی زانستین له‌ تاریکی نه‌زانین لای‌دا. مامۆستای به‌نرخ‌ی لادی، ته‌نیا ئه‌وه‌ی له‌سه‌رنییه‌ ده‌رس به‌ منالان بلیته‌وه، به‌لکوو پئویستییه‌کی ئینسانیه‌ که‌ تیکه‌لاوییه‌کی ته‌واو په‌یابکات له‌گه‌لیانا وه‌ ببی به‌ جیگای متمانه‌ی ده‌رد و سزا ده‌ربریانیان، پیشه‌رویان بی تا ئه‌توانی له‌ هه‌موو کاریکی خیرا.. ده‌ چیرۆکی ئیمپرومان هه‌رچه‌نده‌ باس له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ناکات که‌ له‌م پیشه‌وه‌دا گنیرامانه‌وه، به‌لام قورسترین ده‌ردی جووتیار و لادی ئه‌خاته‌ به‌رگۆج که‌ نه‌زانینه، نه‌زانینیکی ته‌واو له‌ هه‌موو شتیکا، ئه‌و نه‌زانینه‌ی له‌ ره‌گی گولی پیستره.

کات پوژی عارفه‌یه، شوین دینه‌که‌. هیوامان زوره‌ چیرۆکه‌که‌مان جیگای که‌لک بیت.

(مۆسیقای کلاسیک)

مامۆستا: (له‌ به‌رخۆیه‌وه) هم.. هم.. هم.. هم.. را.. را.. تیاراری، ره‌م.. ره‌م.. وا چاکه‌ شتومه‌که‌کانم بیچمه‌وه‌ وه‌ خۆم حازرکه‌م، به‌لکوو -ئه‌مه‌ خوایه- ئه‌م ئیواره‌یه

ئوتوموبىلىك بىزدا تىپەرى. تو بللى ئىمرۆ ئوتوموبىل بەم ناوۋدا گوزەربكات؟
برواناكەم، گوايە بۆچى برواناكەم؟ ئەى ئىمرۆ عارفە نىيە؟ گوايە كەس نىيە لە شارەوہ
بىتەوہ، يا لە لادىكانى دەورويشتەوہ بچىت بۆ شار؟ بەلام خۆ لىرە جيژن ناكەم، ھەر
ئەبى برۆمەوہ شار.. ئەگەر ئوتوموبىلىش نەبوو، بە ولاخ ئەرۆم، كورە بە پى بۆى
ئەكەومەرى، من فىرم بە شەو برۆم يا بە رۆژ، بە سواری بى يا بە پى، خەلقم
لەگەلابى يان بەتەنيا، ھەر ئەبى بگەمە شار. ھەر ئەبى بگەم.. رىگە شارەزام، ئەرى
مىمكە خانزاد، مىمكە خانزاد، كچى مىمكە خانزاد..

خانزاد: بەلى، قوربان، بەلى ئەفەنى، بىژى چە، بىم وەسىياقتە؟
مامۆستا: ئەمە رەسوولى كورپ ھەر نەھاتەوہ؟ خۆ ئەو گوتى نىو سەعاتم پى ئەچى؟
خانزاد: ئىستا تىتۆ، ئفف، چووەتە ناوباخ مامرەكە بگرىت، سەرى ورىن، بۆ
بەيانى، ئفف، ناقابلى نەوى لە روى جەنابتا، راسە سوہى جيژنە؟
مامۆستا: وا ئەلەن، بەلام تو رەسوولم بۆ بىرە، با شتومەكانم لەگەلا بىچىتەوہ و
جانتاكەم بۆ بەرىتە سەر جادەكە. ئەمەوى ئىمرۆ برۆمەوہ بۆ شار..

خانزاد: خاسە، ئوغرى خىرت وىت وە سەلامەتى. كورە رەسوولە، ھۆ رەسوولە،
بىرۆ.. بىرۆ.. ئەفەنى فرمانى پىت ھەن.. فرمان، بىرۆ.. بىرۆ..
مامۆستا: ئاى قوربەسەرم، تو بەم تەلەفۇنە موخابەرەم بۆ بگەى، بەخو لام واىە
ئىمرۆ چاوم بە رەسوول ناكەوى.. فايەى نىيە با خۇم خەرىك بىم.. ھىم.. ھىم.. ھىم..
شەرىف: ھۆ ئەولھەسەن. ئەول، سەن ھۆو.. بىرۆ، بىرۆ.. سوہى جيژنە جيژن،
فرمانمان ھەس، باوكم بىرۆ، بىرۆ..

كوپخا: مەرھەبا شەرىف، ئەوہ ئەولھەسەن بانگ ئەكەينۆ؟
شەرىف: ئەرى وەللا كوپخا بىژن سوہى جيژنە.. راستە؟
كوپخا: وەللا بىژم چى، شەرىف. ئەگەر شار كرديە جيژن، وا ئىمەش ئەىژەنىن.
شەرىف: خاسە، بىژى چى، كوپخا، بچىنە لاي ئەفەنى خۇمان، بزانىن
ھال وھەوالى ئەم رۆژانە چەس؟

كوپخا: ئەفەنى، شەكەتە شەكەت، كارى ھەس، وە جىننا ئەروانى. كە نوژى
عىشامان كرد، ئەوسا ئەچىنە خزمەتى.

شەریف: شەكەتى چىس، كوئىخا؟ قورەكارى ئەكات؟ ئەى باخ ئەروئىنىت؟ توتوتن ئەچىنى؟ ئەى جووت ئەكا، درەو ئەكا؟ نامەخوا گشت مانگى چەمكى دىنارى شىن وەر ئەگرى..

كوئىخا: ئەوە يىژى چى، شەریف؟ تۆ لە لای خۆت رېش چەرمى ئاوايىبەكەى؟ ئەزانى ئىمسال چەند لەگەل تىتلە و بىولەكان خەرىك بووگە، هەتا دوو كەليوہ چتى فېرى ئەو مندالانە كردگە، جەرگى بووسە ئاو.. چت فېركردن گرانە گران، شەریف. شەریف: ئەى كوئىخا، مەلا وەسمان بۆچى يىژى ئەفەنى هېچ نازانى و چتى فېرى مندالەكان نەكردگە.

كوئىخا: ئەى لەو قسە بىمەعنا، مەلا وەسمان چوزانى، برا؟ سەعەى كورم (خزمەتكار) دوئى پىم يىژى- ئەرى باوہ باوہ، منىش وتم- گيانى باوہ، وتى- دوانزە كەرەت دوانزە وە ضەرب ئەكاتە چەند؟ منىش وتم ئەكاتە ۲۴، وە ضەربەكەش مەعناى ئەو سە بىخەرە ناو زەرفەوہ. كەچى هەتا توائى وە قسەكەم خەنى، راستت گەرەكە، شەریف تىنم زۆر هەلسىيا، خەرىك بووم خەنجەرىكى تى ئالنىم، كەچى پىم يىژى- باوہ گيان ئەكاتە ۱۴۴، ۱۴۴ شەریف. دەى منىش هېچ بىروام نەكرد، تا وە دەنكە قەزوان پى سەلمانم، دە يىژى چە؟

شەریف: بەخوا براكە ئەم حساو فېربوونە شتىكى خاسە، هەر چتى وە حساوہ، كوئىخا، وە حساو، درۆناكەم.

شەریف: ئەوہ شەریف بۆ نايەيت، پياوى خاس وىت، لە مەلا وەسمان بېرسى- دوانزە كەرەت دوانزە وە ضەرب ئەكاتە چەند؟ ئەگەر زانى، شەرتى خوا و پىغەمبەر وىت، شەكى نىرى خاسى پى بدەم.

مامۇستا: ئەى مېمكە خانزاد، مېمكە خانزاد، ئەوہ رەسوول هەر نەهاتەوہ؟

شەریف: ئەوہ دەنگى ئەفەنى نىبە؟

كوئىخا: بۆ نىبە؟ خۆيەسى، با سلاوئىكى لى بكەين.

شەریف: مەرحەبا ئەفەنى.

كوئىخا: مەرحەبا، ئەفەنى خاسى شوکور، بى مزەرەتى؟

مامۇستا: خوا سەلامەتتان كات، فەرموو كوئىخا، فەرموو مام شەریف، وەر نە سەرەوہ.

کوئخا: پاش عیسا تیننه خزمهتت، ئەوسا وه یهکه وه ئەچینه چایخانهکه ی
غهفووری مامهۆمەر، زۆر خۆشه. وه سهری باوکت وه شهو بیژی نهکه رۆزه.

شهریف: دهی ئەفهنی راسته صوبحهی جیژنه یا هه رته واتیره؟

مامۆستا: وا ئەلین، رهنگه سبهینی جیژن بیت.

کوئخا: دهی که واسه خوا له گشت لایهکی موارهکات، گهردنم ئازاکه، ئەفهنی.

شهریف: خوا موارهکی کات، ئەفهنی گهردنم ئازاکه، گهردنی خۆت و
قهوموقیلهشت ئازابیت.

مامۆستا: پیکمانه وه گهردنتان خۆش و ئازا بیت، ده فرموو سهرکهون.

کوئخا: پاش عیسا تینن ئەفهنی، فرموو گهوره مان که؟

مامۆستا: سهلامهت بی، به خوا ناتوانم، ئیشم ههیه.

کوئخا: ده با برۆین شهریف.

شهریف: با برۆین، بهدوعا ئەفهنی.

مامۆستا: خوا حافظتان بی (که منی بی دهنگی). ئەری چی بوو میمه که خانزاد،

رهسوول هه ر نه هاته وه؟ ئەم مریشک گرتنه بوو به قه لای مهربوان، هه ر نه گیرا؟

خ: ئا هه لسه که نی، هه لسه، ئازا بچۆره ناوباخ وه رهسوول بیژه بیتو، ئەفهنی

گه ره که یه تی.. کاری هه س ئازا به ئازا.

(مۆسیقای کلاسیک)

کوئخا: سه لاموعه له یکم ئەفهنی.

مامۆستا: عه لیکوموسه لام.

شهریف: مه رحه با ئەفهنی.

مامۆستا: مه رحه با سه ر چاوم، فرموون. فرموو کوئخا لیزه وه دانیشه،

فرموو مام شهریف، یا خوا به خیرین.

شهریف: خوا سه لامهتت کا، ئەفهنی یه ژێ له سه ر سه فه ری وا خۆت کۆکردۆسو؟

کوئخا: ئەهی عارفه س، عارفه شهریف، ئەفه نیش ئەچیتو ناو قهوموقیله ی، جیژن

له شار ئەکا.

مامۇستا: ئەرى وەللا، ئەمەئى سەرئىكى مالاھوۋە بىدەم. بەلام وا ئىمىرۇ دواكەوتىم، مەگەر سىبەئى مەلابانگان بىكەومەرى.

شەرىف: خاسە، خىرى پىئوۋە وىت.. دەى خوا ئەفەنى پىمبىئە ھال وەھوالى دنيا چىيە؟ شوکور چون خويندەوارىت، ئاگات لە گشت چتى ھەيە و نامەخوا كاغەزى سپىش ئەخوئىتەوہ.

مامۇستا: (پىئەكەنى) كاغەزى سپى چون ئەخوئىتەوہ، مامشەرىف؟ دەنگوباسى تازە، قوربان جىئە.

شەرىف: خاسە، ئەوہ لەوہ گەشىتىن و جىئە كەى دىت وەخىروىت، كەلەبابە كرماشانىيەكەى حازر كىرگە؟ قەلەخەرمانى نايابىشمان ھەس، بامىە و باىنجانى سوورىشمان بۇ تىت، ئەمىنئەتەوہ سەر ..

كوئخا: دە بىورەرەوہ شەرىف.. يەئى چىكەنەى، ئەفەنى ھەوالى ئەم دەورويشتەمان بۇ واسكات.

مامۇستا: ھەوالى تىش ئەوہىە نىو مەعاش بە قەرز درا بە مەئموورەكان.

شەرىف: دەى ئەوہ باسى مەحاش، من ھىچ كارم پىئوہنىيە.

كوئخا: حاى لەو قسە، تو كارت نىيە پىئوہى؟ من ھەسم، دوو دىنار و سى پەنجايىم ھا لای رۇستەم بارچاوش. ھەمەى پۇلىسىش شەش درەمى ھا لە لا، نىو دىنارىشم ھەس لای يارۇ مزەمبىلى خەستەخانە.. بەلكو ئەمە خواس مەحاش وەربىگرن و چەند قروشىكم پىئەدەنەوہ و بىدەم وەيەك دوو سىپال بۇ مئالەكان، زور رووتن، ئەفەنى، وەسەرى جەنابت.

شەرىف: دەى تووخوا ئەفەنى چىتى تر ھەس؟

مامۇستا: ئەلەين شەرىكى قورسىش لە كۇريا قەوماوہ.

شەرىف: ئەى بەردى لى وارى، قۇرىە چەس ئەفەنى؟ تو بىئە كوئخا، بىئى قۇرىە.

مامۇستا: قۇرىەى چى؟ كۇرىا ئەلەيم كۇرىا، ولاتىكە نفووسى ۳۵ مىلئون ئەبى، وا لە رۇئەھلەتى دوور.

شەرىف: رۇئەھلەتى دوور كوئىس، قوربانە، ناشى ئاسمان وىت يا بنى عىزە، ئەفەنى؟

مامۇستا: (پىئەكەنى) بنى عىزە وا لە كەركووك، بنى عىزى چى؟ ئەم ولاتە وا لای ژاپون و چىنەوہ، نەتبىستووہ ژاپون و چىن؟

کوئخا: لام وایه من ژاپونم بیستگه، ها شریف یاروی چهرچی خامه کی هورد،
وتی ئەمه خامی چاپانه، چاپان؟

شهریف: ئی.. ئی.. دەم خۆش، کوئخا راست بیژی. دەی منیش بیستگمه چین و ماچین
هەس. چین و ماچین هاجووج و ماجووج.. ئای ئەفەنی ئەمه زەمانی محەمەدی
مەهدیم تین وە بیر که رەحمەتییه که ی نەنکم بوی واس ئەکردم.

کوئخا: دەی ئەفەنی ئەوه ئەم شەپوشۆرە که ی تەواوئەوی؟ وە قورحان وە
من ویت قەت شەپنەبیت.

مامۆستا: وەللا شەپ شتیکی خراپە، بەلام هەتا تەماعکاری مابیت، شەپ هەر
ئەمین و زەوی ئاشتی دوائی نابینیت.

شهریف: دەی ئەفەنی، ئەوهی ئاگری شەپوشۆر هەلئەگیرسین، یاخوا خوی
پیی بسۆزیت. قورحانە که شەپ چتی خراوه، خراو. کوئخا لە قسەم حالی ئەویت؟
کوئخا: راست بیژی شەریف، قسەت تەصدق ئەکەم. قورحان وە حەقت و
صاحیوت ئەو سالی شەپە که کیلوی شەکرە سوورە که م سەند وە دیناریکی شین.
دەی خوابا نە یوئینینە وە جاری تر، ئامین.

شهریف: ئەفەنی بی قابیلی نەویت، ئەو پۆژە لاتی دوورە ی وا ناوت هینا، چەند
پۆژ لیرە وە دوورە وە سواری گوی درێژە خاسە خۆشپەرە که ی مەلا وە سمانی
ئاوایی خۆمان؟

مامۆستا: (پیی ئەکەنی) مام شەریف نەک بە گوی درێژە که ی مەلا وە سمان، بە
جوانوو ماینە رەسە نە که ی رەشیدئاغاش بوی بچیت، بە دە دوانزە سال نایگەیت.
کوئخا: بەح.. دەی بەردیان لی واریت. ئینجا بو ئەم حەمکه پئیە
دوورکە و تۆونە سو لە ئاواپی؟

شهریف: بەخوا برا ئەم دنیا یە فراوانە.. ماشەللا لە کاری وەستا کە ریم.. دەی
ئەفەنی که ریگا ئەوه ننه دوورە، تۆ ئەم هەوالته چۆن زانی؟
مامۆستا: لە غەزەتە وە زانیم.

شهریف: دەی مام قەزەتە خو بالی نییە و کلاوی سخری جنی لە سەرانییە، ئەو
لە کوی وا زوو زانیگیە سی؟

مامۆستا: غەزەتە پیاو نییە مام شەریف، کاغەزە، کاغەز.

شهریف: ده کوئخا تو سهرت له مه دهرئه چي؟ ئه فهني بيژي مام قه زه ته كاغه زه وهك سيغار. دهی ئه فهني ئه م كاغه زه فری؟ ئه ی قاصید هینای؟ ئه ی كی چوو به سه ریا خوین، چوڼ گه یشت، مالی برمی ئاوه ها، خو وه ته یاره نه یانهاوردوو؟ ماموستا: غه زه ته ش له شارا له رادیوو وه ری گرتوو. رادیوش كه له م په ری دنیاوه قسه ی كرد، ئه و په ری دنیا گوئی لیه تی. به م نه وعه غه زه ته چیه كان گوئی له رادیو ئه گرن، له ناو غه زه ته كانیانا چاپی ئه كهن و ئه یفروشن.

شهریف: ئه فهني، پیاویکی خاس وه، قسه یه ك بیژه عه قل ری وه ری. هه سه نی كورم ها له ناو رهزا و به ردهاویژي دووره، تا دهنگم ئه گاتی، هه ر ئه وه سه قور نام. دهی رادیو ئه فهني چوڼ دهنگی له م په ری دنیاوه ئه گاته ئه و په ری، بو خاتری خوا؟ تو بلی کوئخا رادیونه ئه فهني ئی سرافیلی ویت؟

کوئخا: دهی ئه فهني، منیش موته حه یرم، شهریف راست بیژي، شهریف ریش جه رمگی ئاوا بیه كه س.

ماموستا: ئاخو خو رادیوش پیاو نییه، مه كینه یه كی پر له ئه دهوات و گلۆپ و ته له له ناو صندوقیكا، وه كرو صندوقی قه وانه كه ی غه فووری چاپی، به لام ئه م به كاره با یا پاتری ئیش ئه كات.

شهریف: ئا.. ئا.. کوئخا ئه فهني ئه وی بیژي كه له شار له چاپخانه كه ی حه مه رهق نرابوو وه بان ره فه كه وه كه فیه ی كرد، حه مه سووری برازات تا مه یانی دارفرۆشه كان رایكرد.. دهی دهی ئینجا زانیم، ئینجا زانیم، ئه وه ئه فهني ئه م رادیویه شه ی تانی تیانیه؟

کوئخا: كوربه شهریف، شه ی تانی چی؟ واز له پیاوه كه بیژه، با بو مان واسكات. تووخوا ئه فهني سهرت نه یه شینم، ئه م رادیونه چیه و چوڼ کریاوه، ماله كه ی برمی؟ ماموستا: ئه م رادیویه مه كینه یه و به عیلم دروست كراوه، عالمه كانی كاره با و لاسلی دروستیان كردوو.

شهریف: دهی كه وه حیلیم دروست ئه كریت، ئه ی مه لا وه سماني خو مان كه دوانزه حیلمه، بو رادیونیکمان بو دروست ناكات؟ ئه م حه مكه مامر و گیسك و خه له و قه نده شمان لی ئه سین؟

ماموستا: ئاخو خو مه لا وه سماني كاره با و لاسلی نه خویندوو.

شهریف: خاسه، ئەهی دوانزه حیلمی چهس؟ کهواته مه‌لای ته‌واونیییه، برا؟ وه خوا وه خوا له‌مه‌ودوا من هیچی پی‌نادهم، کو‌یخا.

کو‌یخا: چیته شهریف وه سه‌ر مه‌لا وه‌سه‌مانه‌وه، وازی لی‌بیره، با خه‌ریک کاری خۆی بیت. ده‌ی شهریف ئینجا زانیت که خوینده‌واری چتیکی خاسه وه هه‌موو چتیکی وه خوینده‌وارییه، برا؟

شهریف: ئەشه‌ه‌دو کو‌یخا، خوینده‌واری چتی خاسه.

کو‌یخا: ده‌ی شهریف با گالی ئاواپی بده‌ین، هه‌موو بیته خزمه‌ت ئەفه‌نی فیروین، فیتر. شهریف: خاسه کو‌یخا، کفتت وه‌چییه؟ وه‌للا ئە‌گه‌ر ئەفه‌نی قوولمان‌کات، من خۆیشم و ریحانیش تیین.

مامۆستا: وه‌للا ئە‌گه‌ر پانزه‌بیست پی‌اوم بو کۆبکه‌نه‌وه، من مه‌کته‌بی شه‌وتان بو ئە‌که‌مه‌وه.

کو‌یخا: خوا بته‌یلای ئەفه‌نی، خوا راوه‌ستاوت‌کات. چه‌زنه‌که‌ی له‌سبه‌ی ئیواره‌وه، هه‌رچی زه‌لام هه‌س له‌ئاواییا تیرمی؟

شهریف: وه‌خوا وه‌خوات له‌مه‌کته‌ب دانانه‌وه وه‌که‌ ته‌عطیل برایه‌وه، ئینشائه‌للا ده‌ستی پی‌ئه‌که‌ین.

کو‌یخا: ده‌ی ئەفه‌نی، فه‌رموو با بچینه چاخانه‌که‌ی غه‌فوور.

شهریف: ده‌فه‌رموو ئەفه‌نی با برۆین، له‌ئیمشه‌وه‌وه من فره‌تۆم خۆش‌گه‌ره‌که‌. مامۆستا: سه‌لامه‌ت‌بیت، به‌خوا من خه‌ریکی ئەم کتیبه‌م ته‌رجومه‌ی‌که‌م. ئە‌گه‌ر توانیم، پیش نویژی خه‌وتنان یه‌م.

کو‌یخا: خاسه، وه‌دوعا ئەفه‌نی، مال‌ئاواییت.

شهریف: وه‌دوعا ئەفه‌نی، سه‌رمان یه‌شانیت.

مامۆستا: نه‌، به‌پیچه‌وانه‌وه، من زۆر مه‌سروربووم، زۆرم ئیستیفاده‌لی‌کردن، خوا حافیزت‌ان‌بیت.

کچه کهم نه بووايه

ئهم دنيايه تى که وتووین، ئهم ژيانه ی ئه ژین، ئهم خه لقه ی له گه لیا دین و ئه چین و هه لئه که ی، ریکوپیک و ته و او و خوش و چاک و پاک نین. دنيايه کی پر له شیواوی، ژيانیکی پر له دهر ديسه ری، خه لقیکی گیروده و په روه رده ی دهستی ئهم دنيا و ژيانه، بی گومان - وه کوو پیشینان وتوویانه - جۆلاش به سهر دهردی خویا قایل نییه. به لام چار چییه؟ وا ریش بووه به ریشه وه، پیوستی به شانیه. کهس نییه ژيانیکی بهرز و بهختیاری بیت، به لام پیاو ئه و پیاوه یه که بتوانی دنیای پرشیواوی خوی ریکوپیک، وه ژيانی ناخوشی خوی خوش وه خه لقی خرابی دهورو پستی خوی چاک و پاک بکاته وه. نابی چاوهروانی هیلکه ی پاکراو و پاروی حازرکراو بین. پیوسته به میثکی خومان بیربکه یه وه و گوی له راپوژ و ناموژگاری له خومان تیگه یشتووتر بگرین، به دهستی خومان بهرد له سهر بهرد دابنن و خشت بخه یه سهر خشت، بو دامه زاندنی بناغه و بینای دواروژی خومان و ئه وانه ی له دوا ی ئیمه شه وه دین.

بی گومان باش دامه زاندنی بنه ماله، مه عنای باش دامه زاندنی بهردی بناغه ی ژيانی کومه لایه تییه و له و یوه هه موو شتیک دهستی پی ئه کات. وه هه تا ئهم بینا یه باشتر دامه زریت، ئه وهنده زووتر و باشتر ژيانی کومه لایه تی ریکوپیکتر و ته و او تر و چاکتر ئه بیت. ههر به و پییه خه لقیش له ناو کومه لا باش په روه رده کراو و به خیکراو ئه بن. وه له دوا بییا دنیا و ژيان تام و له زه تیان تی ئه که و ی و خه لقیش باشتر و کامه ران. به لام پیوسته ئه و ه مان له بیرنه چیت که ره و شتی جوان و بهرز شه رته له هه موو بنه ماله یه کدا، وه هیچ کومه لیک به بی ئه و ره و شته جوانه به رقه رارنا بیت و زوو ئه روو خیت. به لی، ژيانی کومه لایه تی کارئه کاته ئه فراد، به لام ئه فرادیش کارئه که نه کومه ل. وه بنه ماله له پیش کومه لا دامه زراوه، له بهرئه وه نابی به ته مای ئه وه ی که کومه ل چاک بوو، ئه فرادیش چاک ئه بن، ببین و دهستی چاوهروانی بنینی بهر ئه ژنوی ته مالی و دانیشین، یان گوی ئه دهینه هیچ. بی گومان بن که ئه وانه ی چاوهروانن بی شیو سهرئه نینه وه و خیر له و عومره که مه یان نابین و له دوا پله ی ژيانیانا نه دامه تی حاسل ئه کهن و ئه و حه له ش نه دامه تی فایه ی نییه و بی سووده. پیاو ئه و پیاوه یه لانه ییکی ریکوپیکی پر له کامه رانی دروست بکات و به هه موو

هیز و توانایه کیه وه بیپاریزی و نه هیلی برووخیت. ته لاقدان و ژندهرکردنیش، قومار و خواردنه وهش، مالی میرد به فیروندانیش، ئه و پاچ و پیمه رانه که ئه و بنه ماله یه ئه پرووخینن. هیوامان وایه چیرۆکه که مان جیگای که لک بیت، بۆ ئه وهی کهس ئه م ریگه چه وته نه گریت.

(پشوویح مؤسیقا)

باوک: له سه ره تای ژیانما ناکامل و کرچ و کال بووم. قومارم ئه کرد و ئه مخوارده وه، بۆ به ته وای قسه نه که م، داوین پیسیش بووم.

ژنیکی باشم هه بوو، به لام داخه که م قه درم نه ئه زانی. هه تا به دم نه دی، به داخه م به یاده کرد! کچی کیشم هه بوو، خوشم ئه ویست، به لام خۆم له هه ردو وکیان به لکوو له هه موو که سیک زیاتر خوشم ئه ویست. شوین ئاره زووی بی مه عنا که وتبووم، شه وم له دهر وه ئه کرد وه، نیشتمه ژیر باری قه رزه وه و چه زیشم له ئافره تیکی خراب کرد. یان به قسه یه کی راستتر، ئه وای لی کردم که من بیرى وا بکه مه وه. هیشتا خاوبووم و بی هیز، له به ره ئه وه که وتمه گیزه وه و راپیچ کرام بۆ جه رگه ی کویره وه ری. من ویلی شادی بووم، که چی دو چاری کوست هاتم. بۆچی له سه ر قسه برۆم، با چیرۆکه که تان به ته وای بۆ بگیزمه وه:

(ته قه ی کردنه وهی دهرگا) و (گۆرانی وتن) ئه .. ئه وه هیشتا نه نوستوویت؟

ژن: بۆچی وهخت که یه، پیاوه که؟

باوک: چووزانم، هه لسه بۆ خۆت بنوو.

ژن: سه عات حه وتی به یانییه و تازه ناتوانم بنووم. ئه وه تووخوا، باوکی پووناک، بۆ وا ئه که یه؟

باوک: چیم کردوه، دایکی پووناک؟

ژن: ئینجا چی ماوه بیکه ی، پیاوه که؟ وا نابی که تو ئه یکه ی، عه یبه توژیک بیربکه ره وه و به سه ئیتر.

باوک: بیر له چی بکه مه وه؟ کهس له دهر وه نامینیتته وه؟

ژن: "هه موو شتییک به خوئی و خویش به مه عنا". ده میکه لیٹ بی ده نگم و هه موو شتییک هه ر ئه پیچمه دل و ئه لیم بزنام دواییه که ی چون ئه بیٹ.

باوک: چی ئەپنچیتە دل؟

ژن: قومار و ئارهق خواردنەوه، له دەرەوه رۆژکردنەوه و داوین پیسیت.

باوک: من داوین پیسم؟ به من ئەلێی داوین پیس؟

ژن: له و حەلەوه که فیری ئەم له دەرەوه مانەوهیه بوویت، گۆراویت. هیچت له پیاوهکهی جارن ناچیت، حەتا سەروسیماشت گۆراوه و بەکەرەم نەماوی.

باوک: بەخوا شتیکی باش. ئێی چیی تریش؟ دەی قسەبکه وا دیاره زۆرت پێیه.

ژن: زۆرم له دلایه. سەبریش حەددی ههیه و من له دار و بەرد دروستنەکراوم و له خوینیشا وەرتنه گرتووم.

باوک: ئێی، دەی بلێ. من ئەم قسانەم زۆر پێخۆشه، ئێی تووخوا ئەگەر تەواوی نەکهی.

ژن: ئەوه گالته م پێ ئەکهی، باوکی پووناک؟

باوک: نەوه لالا حەددم چیه گالتهت پێ بکه م.

هەر قەشمەریم پێ یەت تۆزیک، قەشمەریت بیستووه، دایکی پووناک؟

ژن: نابێ قسەت له گەلا بکه م؟ نابێ بزانی بۆ وا ئەکهیت؟

باوک: کچی ببریتهوه، با نەکیشم به له وستا به م سباهی سالحانه. ئەم دەم درێژییه مه عنای چی؟

ژن: پێویست ناکات، قسەکردنیش فائیدهی نەماوه به خوا. هەرچییهکیان وت، راستیان کرد.

باوک: چیان راست کرد؟

ژن: کردەوه کانت، گۆرانت، کهس نەماوه نەزانی خەریکی چیت. به م پۆژگارە هەر باس باسی تویه.

باوک: بۆ، چیم کردووه؟

ژن: ئەمه هیشتا هیچت نەکردووه؟ عەیب و شوورەبی پیاویکی خاوهن ژن و منال، شهو له ماله کهی خویا پۆژنەکاتهوه و به م پۆژگارە هەر خەریکی ئاره زووی بی مه عنای چه پهل بیت، گوايه چۆن خەلقى لێی نادوون.

باوک: ئاره زووی بی مه عنای چه پهل چیه، فەرهنگیکی زمانی تازه؟

ژن: یه عنی قومار و خواردنه وه و داوین پیسی و کرده وهی ناشیرین، یه عنی دلدارى و خوښه ویستى دروژنه ی ناو کولانه کانی ئافره تی خرابى ئابروو تکاو.

باوک: بى دنگ به، به لام دا له وهی ئەم قسانه ی فیڤر کردى.

ژن: کهس هیچی فیڤر نه کردووم، خوټ نه بى. جگه له وه، بوچی قینت له راستى هه لئه ستیت؟ ئەى دوینی به روژ و شه وه که یه وه له لای نه بووی؟ ئەى پیڤرى به یه که وه له بازار نه بوون، ئالتوون و قوماشت بو کړیوه، وه کوو ژنت بیت؟

باوک: کى ئەم قسانه ی پیوتى؟ کى ئەم بوختانانه ی لا کردى؟

ژن: ئەمانه قسه نین. حه قیقه تن، کرداره جوانه کانت، بوختانى چی؟ بوختان یه عنی شتیک که نه بووبى. رووم نایه بجمه هیچ شوینیک، له ترسى ئە وهی گویم له م قسانه نه بیت، خه لقی لچم لى هه لئه قورچینن.

باوک: مه بهست چیه ئینجا؟ ئە لى چی؟

ژن: ئە لیم وهره مه ردی خوا به و ئیستاش نه چوه بجیت، واز له م حاله بهینه و مال له خوشت و له منیش و له مناله به سزمانه ش تیکمه ده.

باوک: چی بکه م به فکری تو باشه؟ چیت ئە وى؟

ژن: من هیچم ناوى، ته نیا له و ئافره ته دوور که وه ره وه که ئە یه وى هیلانمان لى تیکبدا و دوچاری کوست و کویره وه ریمان بکات. بیته با قونده ره کانت دابکه نم. باوک: نه، وازی لى بیته.

ژن: پیاوه که تو خوټ ئە زانی که من چه ندم خوښ ئە ویت، ئیتر بوچی وا ئە که ی، له چیت که مه؟

باوک: ئە ویش خوښى ئە ویم.

ژن: پیاوه که، عه یبه قسه ی وا ئە که ی. ئافره تی خراب چوو زانی خوښه ویستى یه عنی چی؟

ئه گهر خوښى بوویستایتایه نه ههات به لاتا..

باوک: (پى ئە که نى) چوون نه ههات به لاما، ئافره ت.

ژن: لیکى ئە دایه وه که ئە و په رى تاوانه بنه ماله یه کی تازه دامه ز رینراو برووخینى. ئە و ئافره ته ی حه ز له پیاوی ژندار ئە کات، موجریمه و ساخته چی و دروژن.

باوک: ئەم قسانە بە چی ئەچیت؟ برۆ بۆ خۆت ئیسراحت بکە.

ژن: ئیسراحت؟ من موحتاجی ئیسراحت نیم و نارۆم.

باوک: ئەی چیت ئەوئیت؟ بۆ نارۆیت؟

ژن: ئەمەوی مەسەلە کەت لەگەڵا بېرئیمەو، ئەبئ ئەمرۆ لایەکی بە لایەکا بخەین. ئیتر سەبرکردن خۆخەلە تاندنە.

باوک: ئەمە لە کەیهو، فیری ئەم بئ ئەمری کردنە بووئیت؟

ژن: لەو حەلەو، کە تۆ منت گۆرئیهو، بە ئافرەتئیکی خراب.

باوک: تۆ نازانی کە بۆت هەلسام، خراپت پئ ئەکەم؟

ژن: پئوئست بە شەپوشۆر و بەزم ناکات. ئەتوانین بە بئ دەنگی مەسەلە کە بېرئینەو.

باوک: چۆن یەعنی؟

ژن: یان واز لەو ئافرەتە ئەهئیت، یان من ئەرۆم.

باوک: باشە برۆ.

ژن: ئەی رۆوناک؟

باوک: لئره یە بۆ خۆی لای باوکی.

ژن: کەواتە قەرارت داو، بیهئتی؟

باوک: برآو، تەو، لە پئزئو، مارەم کردوو، و سبەئنی ئەئگۆئزەو.

ژن: موبارەکت بئیت. بەلام لە دوائیا چاومان بە یەکتەئەوئتەو.

باوک: مەسەلەئە مارەئیی و تەلاق و شتومەک چۆن؟

ژن: عەئبە، ناوی تەلاق و شتومەک نەبەئ. من لەو ژنانە نیم کە بیستوو، تە قاپیی سەرا لە مئردیان ئەگرن و حەئیای خۆشئیان ئەبەن. نە تەلاق و نە هئچ شتئیک، هەر کەسە لە عاستی خۆی و برآیهو، پئاو، کە. بەلگوو ئەمە خوائە فەئیمەخان لە من باشتربئیت، بەلام رۆوناک؟

باوک: لای خۆم ئەبئیت، فەئیمە ئەزانی چۆنی خزمەت ئەکا.

ژن: بروات بەو، هەئە کە باو، ژن خزمەتی منالی مئردی بکات؟

باوک: ئا بروام هەئە، ئەتەوئ تۆش بمئنه رەو.

ژن: رایه تان ناکه ویت من لیږه بمینمه وه، به راستی ساکاری و به زه ییم به م
سه رلی شیواوییه تا دیته وه.

باوک: به زه ییت به خوتا بیته وه باشته.

ژن: به زه ییم به خوما نایه ته وه، چونکه به کلاودروون بیت یان به چین، نانی
خوم په یدانه که م و به شه ره فه وه نه ژیم و جه وه هری ژنیتیم نادورینم و سه ر بو
پیاویکی سه رلی شیواوی پارای بی ئیراده ی وه کوو تو دانانه وینم.

باوک: ئینجا کچه تیوه ی وه کوو توش که فیږی هم نوعه قسانه بوو..

ژن: کچه تیوه؟ عه یب نییه قسه ی وا نه که ی؟ هه رچی سه روه ت و سامانی باوکم
هه بوو، ده ر خواردی تو م دا. هه تا ئیستا کراسیکت بو نه کردوم، عه ییه با دیزه به
ده ر خونه بیت.

باوک: ئیستا نه برایه وه ئیتر؟

ژن: با برایه وه. وا کچه که هه لئه سینم با بچیت بو مه کته به که ی. به لام یه ک تکام
هه یه، نه ویش نه وه یه کاریکی وا بکه نه زانی که من و تو له یه کتری جیا بوینه ته وه.
باوک: باشه.

(پشووی مؤسیقا)

ژن: لی بوو یته وه کچه شیرنه که م؟

پووناک: به لی، دایه گیان نه وه بوچی وا عاجزیت، دایه؟

ژن: کوا عاجزم دایه گیان، ئا له بیرم نه بوو دوینی پیت بلیم پووناک.

پووناک: چی دایه گیان؟

ژن: من نه مړو نه چم بو هه ولیږ بو مالی خالت.

پووناک: بوچی نه چیت دایه؟

ژن: نه ختیک نه خو شم.

پووناک: نه ی من؟

ژن: تو لیږه لای باوکت نه بی دایکه که م.

پووناک: هه زنه که م له گه لئا بيم.

ژن: له بهر مه کته به که شت کچه که م، نه یه لیت باوکت لیت عاجز بییت.

پووناک: باشه دایه گیان، ئه ی کى چیشتمان بو لى بنى؟

ژن: ئافره تیک یه ت ناوی فهیمه خانه و ئه بی وه کوو دایکت قسه ی له گه لا بکه یه ت.

پووناک: وه کوو دایکم؟ وه کوو تو؟

ژن: ئا داده گیان.

پووناک: ئه بی زوو زوو کاغه زم بو بنووسیت.

ژن: باشه داده گیان، ئه ی تو؟

پووناک: من؟ هه موو روژیک کاغه زیکت بو ئه نووسم، هه موو روژیک هه ر بیرت لى ئه که مه وه دایه گیان، زوو بییته وه.

ژن: باشه دایکه که م. (ئه گری)

پووناک: ئه وه ئه گریت دایه؟ بوچی ئه گریت؟

ژن: ئه ترسم زور له یه ک دوور بکه وینه وه.

پووناک: به خوا زوو نه یه یته وه، یه م به شوینتا له هه ر کوئییه ک بیت.

ژن: باشه کچه شیرینه که م، ده ی هه لسه بو مه کته به که ت. له بیرت نه چی ئه بی سه عى بکه یه ت و زیره ک بیت و بی حه یا نه بیت، له بهر خاتری من.

پووناک: باشه دایه، به لام ئه زانی دایه گیان....

ژن: چی دایکه که م؟

پووناک: له مه کته ب کچه کان باس ی باو کم ئه که ن.. زورم پى ناخوشه.

ژن: گوئیان مه دهرى کچه که م. خه ریکى دهرسه کانى خوت به.

پووناک: دهرسى چی؟ به خوا له داخانا نازانم چی ئه خوینم، ئه بی زوو بییته وه.

ژن: باشه. ده هه لسه ده ی، بیته ماچت که م. (ماچ)

پووناک: بیته منیش ماچت که م دایه گیان. (ماچ) ئوخه ی زوو بییته وه، زوو بییته وه، به بی تو نازیم دایه گیان.

ژن: (ئه گری) باشه، دایه گیان.

(پشوو یى مؤسیقا)

باوک: له گه ل رۆیشتنی دایکی روناکا، روناکیش، خیر و خوشیش له مالم برا، ژیانم تاریک بوو. به لئ، ژنی تازهم گویزایه وه، به لام - دوژمنی ئیماننان بیت - ئەم پرچ براره هەر ئه وهندهی باش بوو ههتا گواستمه وه، ئیتر بوو به ماره که ی شیخ هومەر، ئالایه گهردتم. هه میسه ئه بووایه دهستم له گیرفانی خوم و خه لقی دا بووایه، بو ئه وهی شتومه ک بو ئه و بکرم.

وا به هەر حالیک بییت، سالیکنان بردوته سهر، سالیکن به ههزار سال ئه چیت لای من، ئه وهندهم دهرد و به لا و ناخوشی تیا دیوه، به زه بیم به خوم، به دایکی روناک، به روناک دیته وه. نوینی نوستنیشم لا بوته درکه زی، مالم لی بووه به دۆزهخ. وا به دمان دی، بویه خوم له مالا پینه گیرا و رووم کرده یه کن له چایخانه کان و له گه ل هاوریه کی کونا دانیشتم.

باوک: رۆژ باش کاک حسین.

حسین: رۆژ باش، ژیانم باش. فرموو میرم ئەمه له کوئی؟ بی قه زابی وا به جاری گومی؟ له کوئی بو خاتری خوا، که وتووینه چ بیریکه وه؟

باوک: ههر مه پرسه حسین، دوژمن به جهسته م بییت، که وتومه ته گیزاویکه وه، نه ئەمانی ههیه و نه په یوهنی و قه رار، به لام خوم وام له خوم کرد موسته حه قم. حسین: به راستی من نه مئه ویست ئەم باسه ت له گه لا بکه مه وه، به لکوو ههر نه مئه ویست بیشم بو لات و بتیینم.

باوک: چون حسین گیان، له چ خسووسیکه وه؟

حسین: به راستی کهس نه ماوه دلگیر نه بییت له م کرده وهی که کردت. خوا ئەیزانی دۆسته کانت ئەوانه ی خوشیان ئه و بییت، هه موو په ستن و دلگیر، دوژمنه کانیشتم ههتا بلئی شادن.

باوک: قسه کانت راستن، تووخوا خه لقی ئەلین چی؟

حسین: تو خوت خه لقی ناناسی؟ ئەو ئینسانه ی هیچی نه کردووه، هه زار عیب و عاری لی دهر ئه هیتن.

باوک: به لئ وایه. ئەگه ر شتیکیشی کرد، ئەوا فاتیحای بو بخوینه، ئەبیته بنیشته خو شه ی سهر هه موو زمانیک.

حسین: دنیا یه کی ناخۆشی شیواو، ژیا نیک ی پر له دهر دیسه ری.
باوک: به لئ، له گه ل خه لقی کی بی باری زمان دریزی خۆه لقولتینه ر له هه موو شتی که وه.
حسین: تو مه سه له که م به ته واوی بۆ ناگی رپته وه.

باوک: تووخوا برینم مه کولینه وه، حسین.
حسین: به پیچه وانه وه، هه تا مه سه له که ته کرار بکه یته وه و بۆ ئینسانی باشی
بگی رپته وه، زیاتر ته سکینت دی.

باوک: قوربان، هاته بن کلیشه مه وه، وه کوو شهیتان بواره ی نه دام بیر له هیچ
بکه مه وه، ژنی لی عاجز کردم، مالی لی شیواندم.
حسین: خۆ دایکی رووناکت ته لاق نه داوه؟

باوک: خه ریک بوو ته لاق ی بدهم، که چی قبوولی نه کرد و پیی وتم که یه ک پوولیشی
لیم ناویت.

حسین: چاوت لییه. ئا ئه مه تا ژنی عاقلی سه لاری وه جاغ زاده ی به شه ره ف.
باوک: قوربان، هه ر ئه وه ندهم خۆش بوو هه تا گواستمه وه، ئیتر - دوژمنی ئیمان
بیته - هه موو رۆژیک به زمیکم پی ئه گری، هه موو رۆژیک په لپیک، بیلا وام
لی هاتوو ره راکه م.

حسین: عه یبه ناوی راکردن مه هیته. پیاو ئه و پیاوه یه له موشکی له رانا کات،
پیویسته ریگای رزگار بوون بدوزیته وه و به هیمنی بیر بکه یته وه و جی به جی بکه ی،
بی ئه وه ی دلت بله رزی و بترسیت.

باوک: ئه م قسانه جوانن، دل ئه گه شیننه وه. به لام پیاو ئه و پیاوه یه بویری له
پووی فهیمه دا راوه ستی و ئه ژنوی نه له رزی و زراوی نه توقی.

حسین: مه عنای چی؟ ئه وه ئه لینی چی؟

باوک: قوربان، ئه لیم ئافره تیکی شه رانی بی حه یای دهر وون درنده یه و که
گه زاره ی لی دهر کیشا، حه یام ئه بات له گه ره که که دا.

حسین: کوره عه یبه پیاو، چیت کرد؟ ئه ی چۆنت هیئا که وات....

باوک: وام ئه زانی من که چاوم به و هه موو جوانی و له شولاره نازداره که وت،
له هۆش خۆم چووم. من چووزانم ئه و جوانیه به رگیکی ته نک ی پوو که شه بۆ
گیانیک ی درنده ی چه په لی ره وشت نزمی هار.

حسین: ئەبووايه باش له مەسەلهكە..

باوك: باشى چى، بئقەزاييت. ئىنسان وەكوو شتى كویرئەبى و چاوى هيچ نايىنى، له جوانى رووكەشى سەرزارى زياتر.

جگە لەوەش، ئەم پرچبڕاوەش ئەو حەلە بە نەوعىكى تر خۆى پيشانى من ئەدا و ئىستايىش لىم بوو بە گورگەكە، دانم لى رىچئەكەتەو.

حسین: كۆرە تۆ زۆر گوڤاوى، قەد نەمئەزانی بەم نەوعە دەمارت رووخاوە.

باوك: ھەر دەمار؟ هيچ كویم نىيە نەرووخاييت، بووم بە كەلاوەكەى مالى مۆستەنتىق!

حسین: برام ئەگەر ئەتەوئى زمانى دريژى خەلقى كورتترىكەيتەو، ئەگەر ئەتەوئى ببیتەو بە ئىنسانە مۆحتەرەمەكەى جاران لەناو كۆمەلا و سەرلەنوئى لانەى رووخاوت تازەبەكەيتەو، ئەوا پىويستە ھەموو شتىك لىزەدا بوەستىنى.

باوك: چۆنى بوەستىتم، بۆ خاترى خوا؟

حسین: دەرىكە، تەلاقى بەدە و دايكى رووناك بەيئەرەو و بېرىتەو و چى ئەبى ببیت.

باوك: شكاتم لى ئەكا و قاپى مەحكەمەم لى ئەگرىت.

حسین: ئەيگرى چش. باشتەر، ئەو حەلە خەلقى ھەموو حەق ئەدەنە دەست تۆ.

باوك: من داخى رووناك جەرگى كون كر دووم. بەخوا ئەگەر كچەكەم نەبووايه،

لەوانە بووم....

حسین: بىرى خراپ مەكەرەو و ھەلسە پياوانە لە رپى خۆت و كچەكەتا، لە رپى ئەو ژنە دلسۆزە بەسزمانەدا كە شەو و رۆژ ئەگرى، تۆزى پياوہتى بنوینە، ھەلسە دەى.

باوك: ئاخى ئەترسم دايكى رووناك نەيەتەو.

حسین: من ئەچم بۆ لای كاكى و ئەيھىتمەو، بە شەرتى ھەتا ئىمە ئەگەين، تۆ

فەيمەخانت تەلاق داييت.

باوك: شەرتبى بە شەرتى خوا، نەيەلم ئىتر ئەم ھەژدەيايە لە مالما بيت،

شەرتبى ئىستا دەرىكەم.

(پشووئى مۆسىقا)

باوک: به ههله داوان هاتمه وه مالى، دست به جى فهيمه ي موباره کم ته لاق دا. هه رچى جنينوى پيس و خراپى ناو قاموسى ئافره تى خوڤرى هه يه، له ده مى هاته ده رى. گويم نه دا يه و هه ناسه ييکى ئيسراحه تم هه لکيشا. به لام نه ي نه وه کوا پرووناک؟ پرووناک؟ کچه شيرينه که م پرووناک، گوايه به م ئيواره وه خته يه چووييت بو کوى؟ نه مه ژووره که يه تى، نه م کاغزه چييه ليژه دا.. نه مه کاغزه ي پرووناکه.

پرووناک: بابه گيان، وا بوو به ساليکى ره به ق من له ژير چه پوکى باوه ژنام، مه حرووم له خو شه ويستى تو، دوور له دايکى به ره حمم. وا من روښتووم، مالم بو چول کردن، ئير له مه زياتر نه متوانى باوه ژن قبول بکه م. وا روښتم به شوين دايکما بگه ريم، له هه ر کوښيه ک بيت هه ر نه يدوزمه وه. ليم ببووره بابه گيان، چه زم نه نه کرد واييت، به لام چارم نه ما، ليم ببووره، کچت پرووناک.

باوک: نه مه يه عنى چى، بو خاترى خوا؟ شيت نه بم، بو کوى چووى کچه شيرينه که م؟
(ته قه ي ده رگا) کييه کييه؟

حسين: خو مانين بيکه ره وه.

باوک: حسين نه ي پرووناک؟ کو پرووناک بو خاترى خوا؟

حسين: مه شله ژى، تو زى سه بر.

پرووناک: وام ليژه بابه گيان.

باوک: گيانى بابه، نه وه بو کوى چووى باوکه که م؟

پرووناک: چووم بو لاي دايکم، ده ميکه نه مديوه.

باوک: کوا دايکت پرووناک؟ حسين نه هاته وه؟

حسين: با هاته وه، به لام حه ق نه بوو بيته وه.

باوک: ئافره ت، سه د شوکور، به خير بيته وه.

ژن: نه گه ر پرووناک و کاک حسين نه بووايه، جاريکى تر سه رم نه نه کرده وه به م ماله دا.

حسين: خاترت خو ش بيت. نه شهه دو بيلا، حه قته، کوا چيت کرد به چى؟

باوک: ته لاقم دا، سى به سى به هيچ مه زه بيک چاک نه بيته وه.

حسين: نه ي خوارنه وه و قومار و شه ونخوونى؟

باوک: بېرای بېر، ئیتر تۆبەبیت له هەموو کرداریکی پیس، من و خوارنەو و قوما و شەونخوونی ئەبینه دوژمنی باوەکوشتە یەکتەری.

حسین: هەر ئەمە بەس نییە.

باوک: ئەی گوایه چی بکەم، ئیتر پرچ بهێلمەو؟ من ئەلیم بېرای بېر هەرچی خراپە هەیه نایکەم، بە قەراری قەتعی، ئافرەت لیم ببوورە، بۆ خاتری خوا؟

ژن: بەخشیمی بەم کچە، بەخشیمی بە پووناک. هیوام زۆرە ئەمە بووبی بە دەرس.

باوک: تەنیا دەرس؟ کچی بوو بە دەرویش، ئیتر تۆبەبی، وەهی وەهی وەهی لە فەیمە سنجووق، چیی پێکردم خوای گەرە، قیوول، چەرەس، کیک، پالتوی مانتو، قاش، قاشینە، ئالتوون، سینەما. ئەی مالی ئافرەتی وا خراپ بەقورگرت!

حسین: دەی ئینجا من بە دوعا.

باوک: باوکم زۆر زۆر مەمنوونت بووم، هەتا بلێی سوپاست ئەکەم لە کانگای دلمەو، بەراستی هاوڕێیەکی وەکوو تۆ نەبووایە، وا زوو لەم بەلایە پرگارم نەئەبوو.

ژن: دە تۆزیکێ تریش دانیشە، کاک حسین.

پووناک: دە راست ئەکات، مامە حسین.

حسین: گیانی مامە حسین، ئەبی برۆم، منیش ئیستا لە ماله وە تیتیلە و بیبیلە چاوەروانمن. جگە لەوەش، کەسی مامی، نەتیبستوو ئەشتی دواي شەپ خۆشە.

پووناک: یەعنی چی مامە حسین؟

حسین: یەعنی پۆلە گیان باوکت و دایکت هەردووکیان زۆریان وا لە دلا، ئەیانەوی قسە ی زۆر لەگەڵ یەکتەری دا بکەن. تۆش بە قسە ی من ئەکە ی، بچۆرە ژووڕەکە ی خۆت، سەعی بکە و دەرسی بەیانیت حازر بکە، کچی مامی.

باوک: ئەی بەلام لی دایت کە زۆر زانیت.

حسین: ئینسان زۆر زان بیت، باشترە لەو دەی وەکوو تەیر بیت بە داووە، خوا حافیز.

ژن: خوا حافیزت بی.

باوک: خوات لەگەڵ.

پووناک: یا خوا خوا حافیزت بی.

باوک: ئى و مىي ناوئ پياوه که. با ديزه به دهرخونه بئ، هه رچى بوو رۆى، با
سه رله نوئ ژيانىكى باش دابمه رزىنینه وه.

باوک: راسته، خوزگه ژنى وه کوو تو زور بوونايه له م ولاته دا. شه رت بئ
له مه و دواوه به لای هيچ ناشيرى نييه که دا نه چم، شه رت بئ، شه رت بئ پياو.

(ته واو)

گُلکۆی تازهی له یل*

(٩)

ئەحمەد: لەیلی پرمەیل، دلم کەیلە، کەیل. دیارنەبووی گیانە دوینی؟
لەیل: فیای^١ گوفتار و لەبزی شیرینت بم، لەبەر عەیبەیی خەلقى.
ئەحمەد: گوئ مەدەری، عەیبە گیانە کەم. ئیمە یەکتیریمان خوش ئەوی. خوشەویستی
راستیش ھەرگیز ناشیرینی لی ناوەشیتەو و لە داوین پیسی بەدوورە.
لەیل: من و تو ئەمە ئەزانین، ئەحمەد گیان، بەلام ئەم خەلقە گوئ ناداتە ئەم جۆرە
قسانە، ھەر خواخوای ئەو یانە شتی لە یەکی بدۆزنەو و فیتنە یەک بەرپابکەن.
ئەحمەد: من دلنیام لە خۆم، کە ناگۆریم. دلنیشم لە تو کە ھەرگیز دلم
خوشەویستی ژیاو و ئاواتم بە هیچ شتیکی بەرخنی ناو ئەم دنیا یە ناگۆریتەو.
لەیل: من و دلگۆرین، من و تو فرۆشتن، من و تو لەیادکردن، ئەحمەد گیان؟!
ئەی ئەگەر ختوورە و بەدلای، ئەنجن ئەنجن کرئ دل! ئەگەر فکری وا بە میشکما
تی پەری، پان و پلیش کریتەو سەرم؛ ئەی ئەگەر زمانم مەیلی تو گۆرینەو هاتە
سەر، بە نەشتەر لەبنا ببری زمان.
ئەحمەد: دل و میشک و زمانت، سچ ھاوپی بەو فای یەکن، ژیانان یەک ژیان و
مردنیان یەک مردنە. ئافرەتی پاکی ناو ئەم شاخ و داخە، یەک دلی ھەیی و یەک
دلدار، ھەتا ئەبریتە ناو مەزار، تا شۆر ئەکریتەو ناو قەبری تەنگوتار!

* کەمال رەئوف محەممەد، ھونەری درامای رادیۆیی کوردی، ل ٤٦٠-٤٧١.
مەتنی ئەم درامایە بە نووسراوی دەستگیرنەبوو، بۆیە کە ئیمە بە بیستن لە شریتەو
وەرمانگرتوو و نووسیومانەتەو. دابەشکردنی دەورەکانیش ھەر بە رۆشنایی ناسینەو
دەنگیان ناشانمان کردوون کە ئەمانەن: ١. ئەحمەد: رەفیق چالاک، ٢. لەیل: ئەحمەد مەحموود،
٣. سلیمان: نووری عەنەبەر، ٤. میر: دەوری دوو مەحموود. ئەحمەد مەحموود. (ک.ر.)
^١ فیای: فیادی. (ک.ر.)

لهیل: عهد و پهیمان، چاوهه بهتودا ئه پوانی، دل هه وینهی بئگهردی توی شاعیری تیائه بئ. زمان، هه به ناوی تو و باوکی تو، به شیعری تو پشکوتوو و خه ملیو. هه تویت و تو، دواي تو گلله هاوړیم.

لهیل: ئه ی نه چین بو شار، تو نه توت ئه تبه م.

ئه حمه د: ئه چین بو شار. دواي ماره برین، له وئ له قه یسه ریبه کاندا چیت به دل بوو، بوئی هه لئه گرم. که لوپه لیکت بو ئه که م، هه له خانه دانی به به هاتیت.

لهیل: نابیت زیامه سره ف بکهیت، ئه حمه د به گ.

ئه حمه د: هه که مه و پی ناوترئ زیامه سره فی، به لام بوچی پیت وتم به گ. نازانی پیم ناخوشه.

لهیل: بو پیت ناخوشه، ئه ی به گ نیت؟

ئه حمه د: ئینسانی شاعیر، ئینسانی بیربه رن، گوئ ناداته به گ و ئاغا. جگه له وه، هه موو ناو نیشان و له قه بیگ له ئاستی جوانی تودا شهرمه زاره و له راستی بیروباوه ربهرزی و له راستی وه فای تودا، ئه بیت تهریق بیته وه و شهرمه زار. تو خوا به هره یه کی یاویت، له وانیه پاشا له به رده متا بنوشیته وه و کړنووشی بو به ریت.

لهیل: به م قسانه ت شهرمه زارم ئه که ی، ئه ی شاعیری شوخ.

ئه حمه د: ئه م قسانه م هه موو راستن، ئه م قسانه م دوورن له ریا و له مه تح و درو، له قسه ی ده سخه پوئی، تو له ئه لماس و دور و گه وه ره به نرختر و جوانتری، سه ولی خه رمان.

لهیل: ئه حمه د.

ئه حمه د: گیان و دلی ئه حمه د.

لهیل: که ی ئه چیت بو پراو؟

ئه حمه د: که ی ئه لئی ئه چم. چ هه یوانیک هه ز لی ئه که ی، به دهستی به سته ئه یه پتمه به رده مت.

لهیل: هه رچیبه ک پراوئه که ی بیکه. به لام تووخوا جووت له یه ک مه که.

ئه حمه د: باشه گیانه شیرینه که م. من و جووت له یه ک کردن. سبهینی ده مه و به یان پیش ئه وه ی رهنگی مه یله وئالی شه به ق ئاسو بهیئته پیکه نینی شادی، پیش

دەنگدانەوہی زەنگی کاروان، کاتی مەلابانگان، پئی ئەگرمە بەر شادمان، بۆ ناوچیا
سەختە بەرزە سەرکەشەکان.

لەیل: زۆرت پینەچی، ئەگینا ئۆقرەم لەبەر ھەلئەگیری، پۆچی رەوان.
ئەحمەد: نەریتی راوی باووباوپیرمان، ھەوت شەو و ھەوت پۆژە، گیانەکەم
ھیزی ژیان.

لەیل: وەک قۆچی قوربانی، لەیل لە دەورت ئەگەر، زوو بێتەوہ ئارامی گیان.
ئەحمەد: دلنیاہە گیانە شیرینەکەم، دلنیاہە. بە دوعا، بە دوعا.
لەیل: خواہە فریشتە ی پاک ی ئاسمان، ئاگیان لیتب، ئاگیان لیتب، دەست بە
بالت گری. ئەحمەد گیان خوات لەگەل.

(پشوو یی مۆسیقا)

(دەنگی رەوتی خیرای ئەسپ و سوارە)

میر: کئی وا لیرە؟ کورە ئاوابی؟

سلیمان: کین؟ کیتان ئەوی؟

میر: نەختی دۆ بۆ میوان.

سلیمان: میوان لەسەر چاوان، لەسەر سەران، کئی؟ پاشای گەرەمان؟ موشیری
تەختی بابان.

میر: وا دیارە زیرەکی و لە زومرە ی چاکانی وەفاداران.

سلیمان: فەرموو دابەزە گەرە ی قارەمان. سەررومال پێشکەشتە، پۆچی رەوان.

میر: بلین دۆمان بۆ بەینن، تینوومانە.

سلیمان: ھەر ئیستا بەسەر چاوان. ئادە ی کەنیشکە، بە لەیل بلی دۆی سارد

بەیننی بۆ گەرەمان.

میر: ئاھ خەلەوخەرمان و شیناییی ئەمسالتان، چۆن مامسلیمان؟

سلیمان: لە سایە ی خوا و سەری میرەوہ، ھەتا بلی باشە و بەبەرەکەت و جوان.

لەیل: بابە دۆمان ھینا بۆ میوانی ئازیزمان.

سلیمان: فەرموو نۆشی کە پاشای سەر تەختی زەمان.

میر: کئیہ ئەم پەرییە ی ئەلی تازە دابەزیوہ لە ئاسمان؟
سلیمان: بە ئۆکەرت بم، گەورەم، کارەکەرتانە و کچی سلیمان.

میر: ساحی بی هە یە ی..؟

سلیمان: نەخیر قوربان..

میر: باشە و بەجیئە مام سلیمان، ئەمانەوی ببین بە خزمتان.

سلیمان: فەرمانی گەورەمان پەوا یە و لەسەر سەرمان.

میر: ئادە ی کۆرە بانگەن مەلا. با سەدای کە پەنا و نەقارە و دوردگ و بالەبان،
پوویکاتە ئاسمان.

سلیمان: هەروا زوو قوربان؟

میر: شیربایی پینج سەد قران بەدن بە مام سلیمانی خەزورمان.

سلیمان: یا خوا موبارە کبی، یاخوا بەزیادی، بە جاهی موبارەکی قورئان، قەد
نەهینی نوشوستی پاشای گەورە ی زاوامان. یا خوا موبارە کبی.

(پشووی مۆسیقا)

لەیل: عەهدبی خۆم دەرمانخوار دکەم و نەمەوی پاشا و پوتبە و نیشان، من و
فریودان، من و دل گۆرین؟ من و دل گۆران؟ ئاخ ئە ی ریسوایم، ئەگەر بمەوی ژیان.
وەرە خەنجەر، وەرە خەنجەر، بۆ دلە ی کۆستکەوت و پاشی ئەو نابج گۆرپەت
لیوہ بیت، دوا ی ئەحمەد بەگی کۆماسی.

(تەپە ی لیدانی خەنجەر بۆ سەر دل)

ئاخ، ئاخ، ئاخ، ئاخ

(پشووی مۆسیقای خەمگین)

(گۆرانی وتنی بی مۆسیقا - گۆرانی خالە ی ریبوار بە دەنگی ئەحمەد)

سەرم ناوہ تە، (گیانە) سەر خاکی بەرپیت

غەریب، موو سپی، (لەیلی) پووسیا، سەر شیت

ئای خالە ی ریبوار، (خالە) رینگاکەم دوورە

مه نزل بی پایان، (خاله) تیشوو زهرووره
 موددهی ههوت رۆژه (گیانه) نه مدیوی به چاو
 موددهی ههوت رۆژه (کالی) نه مدیوی به چاو
 گه لاریزانمه، (گیانه) وهک باخی بی ئاو
 ئای کاکه ی ریبوار، (کاکه) رینگا نازانم
 بو لای له یل ئه پۆم، (خاله) خه لکی کوستانم
 له دووره وه هاتووم، (نازدار) بناسه دهنگم
 تۆزی که ژ و کیو (له یلی) نیشتوو له پهنگم
 ئای کاکه ی ریبوار، (گیانه) رینگاکه م دووره
 مه نزه ل بی پایان، (له یلی) تیشوو زهرووره
 سلیمان: ماندوو نه بی ئه حمه دهگ.
 ئه حمه د: خوا بتهیلی مام سلیمان، شوکور چاکی؟
 سلیمان: من و چاکی رۆله؟
 ئه حمه د: بو؟ چی قهوماوه، بو خاتری خوا؟
 سلیمان: له یل خووی کوشت، ئه حمه د.
 ئه حمه د: چی؟ وا نه لیلی، بو خاتری قورئان؟
 سلیمان: تازه قهوما و پرووی دا کوستی گران.
 ئه حمه د: له کوئییه ئیستا؟ له کوئییه ئیستا تهرمی له یل، مام سلیمان؟
 سلیمان: وا له گورا، وا له سه رقه بران، وا له سه رقه بران.
 ئه حمه د: ئه مرق دياره په نجه ی تارمه
 سهروهخت هاوینی نه و به هارمه
 شه مال بهس برۆ به کۆسارانا
 مه شنی به سه ر گه لای دارانا
 مه شنی نه وه چنوو له کاوان
 هاژه تان نه یه تووخوا به فراوان

ئەو نەبى، چنور لە كاوان بۆ كى
 ئەو نەبى، هاژەى بە فراوان بۆ كى
 ئەشى بەختى من رەشى بنوئى
 كى؟ كەى دىى بە ھار گول ھەلۆرئى
 ئەم سال نەوبە ھار لىم بوو بە خەزان
 گول خونچەى باخى بردم بۆ قەبران
 ھامسەران وادەى شىنى پىشوو مە
 من كىم مردوو وە كوئى نوومە؟
 سادەى شىن بۆ كەى، ھەرىكە لە لایەك
 بىخەنە گورى گرىە و سەدايەك
 خەيال غەمگىن بوو. نوتم ھاتە دەنگ
 ئەلاوئىنمەو بە سۆزەى سەدرەنگ
 ناكامى زەمان كامەرانىم پۆ
 بەرنەخواردووى باغ زىندەگانىم پۆ
 نەوجوانى عەشقى تەنیا فەردم پۆ
 بە ناكام مردووى دل پەردەردم پۆ
 نۆبووكى بابان، ماھجەبىنم پۆ
 تاقە گولەكەى باخى ژىنم پۆ
 شەرت ئەو شەرتە ياران ئەيزانن
 بەو وەفا و عەھدەى مەردان ئەيتوانن
 تا دل لە لەرزەى جەورى ناكام بى
 ئەو زەوقە تۆزى لە من حەرام بى
 ئەو زەوقە تۆزى لە من ھۆشم نەماوە
 دل گۆشت و خوئىنە و لە بەرد نەكراوە
 بەسە كوا تاقەت؟ برا سەبوورى

ناتوانم بیکه م گفتوگوى دورى
(پشووین مؤسقا)

ئەحمەد:

گلکۆى تازەى لەيل، گلکۆى تازەى لەيل
وا هاتوومە سەر گلکۆى تازەى لەيل
هاتوومە سەر گۆر لەيلەكەى پرمەيل
لە چاوتەبارى فرميسك ویتەى سەيل
وام لە سەرىنى بە دلەى پرجۆش
كىلى مەزارىم ماچکرد بە پەرۆش
ئەرى ئەى ئازىز، ئەلماسى ناو خۆل
موبارەكت بى يانەى تەنىاي چۆل
سەرىك هەلبەرە، سەولى خەرامان
وا مەجنونەكەت هات بە قورپىوان
كۆچى بى وادەت كاریكى وای کرد
دیوانەى كردم، هۆشى لە دەست برد
بلیسەى عەشق و دوورى بالای تو،
گرى خستوتە لاشە و تانوپۆ
وەختە وەك قەقنەس لەش بى بە زووخال
شادبى بە تۆزى لاشەكەم، شەمال
يا وەكوو مەجنون شىتى كۆل بەكۆل
لەش بى بە خۆراك وەحشىيانى چۆل
سویندئەخۆم، ئەى لەيل، بە يادى پىرۆز
بەو ئەگرىجانەى ژاكاوى ئالۆز
بە دانە خالەى پىرۆزەرەنگت

به و جي تاريخه کي کش و بي دهنگت
 به يادي جواني له دست دهرچوم
 به جيگاي له يلي تازه کوچکردوم
 له وساوه چه رخي چه بي بي ثامن
 تووي جواني تو ي له خاكا پروان
 له وساوه كه تو ي به زور لي سه ندم
 رهگ و پيشه ي دل، جه رگي هه لکه ندم
 تو ي برد بو خانووي تازه ي ناو مه زار
 مني هيشته وه بو جه وري رږڅگار
 به وينه ي قهيسي دهر وون له غم كه يل
 هه ر له يل له يلمه له هه رده ي دوجه يل
 وينه ي بي گهر دت هامرزي رامه
 له گهل جه فا و جه و ر دائيم سه و دامه
 دل پر له غم و دهر وون زووخالم
 كافر به زه يبي ديتو به حالم
 شه وان زاري و شين، رږڅان رږږومه
 يه كجار له دووريي بالا كه ي تومه
 مال ويرانيم و به ختي شيواوم
 وهك ټاهووي سه حرا له ره و جي ماوم
 جيي هه سانه وهم چيا و دهشت و هه ر د
 خوراك و ناوم چه رمه سه ري و دهر د
 حالي تو چونه، شاي وه فاداران؟
 كي هامر ازته سويح و ئيواران؟
 له و جي تاريخه تووبي جواني
 له گهل كي نه يكه ي رازي په نهاني؟

له باتیی قوئی قه یسی غه مگینت
 کام به ردی ئەلحه د بۆته سه رینت؟
 داخم ئەو داخه له یلی خاترنه نگ
 بۆ زولفی رهشی شیواوی ژیرسه نگ
 به ده می شانە که داتئه هینا
 ئەتکرد به په رژین به پرووی جه بینا
 ئیستا په شیوه وهک په لی مینا
 په رش و بلاوه له ژیر زه مینا
 ئەو چاوه ره شه ی ئاهووییزی تو
 ئەو قهوسی ئەبرۆی شه رئه نگیزی تو
 ئیستا به دهستی چه رخی نیلی ره نگ
 بی ره ونه ق ماون وهک نه خشی پرووی سه نگ
 ئیتر بۆ سو مای دیدهم تار نه بی
 زینده گیم له لا ژه هری مار نه بی؟
 ئەو لاشه جوانه ی نازکتر له گول
 بیی به خو راک مار و میرووی گل؟
 منیش سه رسام و هه لو خوار دوو بم
 به لاشه زیندوو، به گیان مردوو بم
 تو به و نازه وه مه زار جیگه ت بی
 من به م سزاوه کو سار ریگه م بی
 وه لحاسل هه رچه ند شین وزاریم کرد
 خو م تالانه وه و بی قه راریم کرد
 خوئی قه بره که م وا کرد به سه رما
 به نینوک جلم ئەدپی له به رما
 نه جواییکم بیست، نه ران، نه دهنگی

نه خشه‌ی پووچت له له‌رزه‌ی سه‌نگی
به ده‌ست ئه‌ممالی به رووی جه‌بینما
خۆلم تیکه‌ل کرد له‌گه‌ل ئه‌سیرینما
هیچ که‌لکی نه‌بوو شینه‌که‌ی دلسۆز
حه‌کیمی ده‌ردی ده‌رمان مه‌جنوون دۆس
له‌به‌ر چی مه‌یلم له لات ساردبووه
په‌یمانی پیشووت له یاد ده‌رچوووه
من به‌م دله‌ی خار بی‌قه‌راره‌وه
به برینه‌که‌ی ئیسته و پاره‌وه
وام له‌ژوور سه‌رت، ئه‌گریم، ئه‌نالَم
خاکی قه‌بره‌که‌ت به لیو ئه‌مالَم
تو هیچ ده‌ربه‌ست نیت به بی‌قه‌راریم
به قورپیوان و شیوه‌ن و زاریم
زۆر پارامه‌وه به دله‌ی مه‌حزوون
هه‌تا بلیسه‌م گه‌یشه‌ گه‌ردوون
دیم وا ده‌نگی هات له توپی خاکه‌وه
له‌و جی تاریکه‌ی هه‌سه‌رتناکه‌وه
وا دیته به‌رگویم وه‌ک رازی جاران..
وتی:

له‌یل: (به خه‌مگینی له گۆپه‌وه)

ئه‌ی مه‌جنوون ویلی کۆساران

١....

سویندیی به‌یه‌زدان، بی‌هاوتای ته‌نیا

^١ ئه‌م نیوه‌دیره له سه‌رچاوه‌که‌دا په‌ریوه، ده‌ستنووسه‌که‌ی نه‌بوو، تا بنووسریته‌وه. بروانه:
هونه‌ری درامای رادیویی کوردی، ل ٤٦٨. (س)

که بالای منی له تو کردهوه جیا
ئهوهنده خاکم له جهسته باره
نه ریگهی وهلام، نه جیی پرسیاره
من له ژیر خاک و ههواى ساردی سهنگ
ئیتتر من چی بکه م که ناتگاتی دهنگ
له ناو خانووی خوّل ئه سیرکراوم
به تاي زولفی خوّم زنجیرکراوم
نازانم بوچی وام لی کراوه
مل و قاچ و دهست زنجیرکراوه
تاوانم چی بوو، ئیستا به م رهنگه
له ش جنراوی ژیر ته رافه ی سهنگه؟
گوناهم چی بوو له دنیای فانی
غیر دلداریی پاک، به بی په نهانی؟
بوچی ئه م دنیا وا بی وهفایه؟
له جیاتی وهفا، هه رده م جهفایه؟
به لی تو هه رچه ند که ئه که ی زاری
شاران ئه گه پیت به بی قهراری
به لام که لکی چی، سوودئ نادات پیت
بچو بگری بو پوژی رهشی دیت
هه ر که س له دایک بی یان بووبی
بو شاری ئیمه عاقیبهت هه ر دی
هه رچه ند تو ئیستا زور بی قهراری
له گیانی خوّت و ژیان بیزاری
کاتی توش هه ر دی پوژی له پوژان
له شاری ئیمه بی به میوان

به لّام ئیستا من توانام برّاوه
به بار له سه رم گل بارکراوه
کاتی هاتیته لام به میوانی
له گهل یه ک ئه یکه یین رازی په نهانی
ئه حمه د: له یل، له یل^۱

^۱ له ئیره دا دراما که له سه ر شریته که ته واو بووه، به لّام مه تنی هه مان دراما به نیوی "بووکی
ناکام" هوه له سه ر شانۆ پیشکه شه کراوه، کوتاییه که ی به م جوړه یه: (ک.ر)
ئه حمه د: له یل، له یل

تو مه رۆ ئه ی له یل، توو یادی جاران
توو یادی پیشووی کونه هه وارن
ئه حمه د دوا ی کۆچی شای نه ونه مامان
به شینی به کول، به سۆزه ی گریان
ویل و ئاواره، جینگه ی کتیوان بی
تا مردن به شی سینه کوتان بی
دهوران ده ورئ ه دا به نامرادی
با له به ینا بی گهر دن ئازادی
کۆچی بی واده ت کاریکی وای کرد
دیوانه ی کردم، هۆشی له ده ست برد
منیش دیم، به لّام نازانم که یه؟
به مه رگت قه سه م، ئه مرۆ، سبه یه
دووریت ئاگری به ردا یه مالّم
کام مال؟ مالی دل، ویرانه مالّم
هه وا ئاگرین، سه ره خت ئاگرین
دلّه ئاگرین، به ده خت ئاگرین
به م ئاگرانه وه وجوودم خامه
به ختم نا پوخته و فامم نافامه
به و بلیسه وه تو زیکم ماوه
کوا ده نگ و رازت، له یلی هانا وه؟
خو من به بی تو وا مرده مردووم
هه ر وام له خه یال هه فته ی رابوردووم
ته رتی بی راوم من ریک ئه خست بو ت

تۆش خۆت پىكئەخست بۇ بووكىنىي خۆت
 بەلام كوا پەنجەي خەناويى سوورت
 كوا جلى بووكيت، كوا تاراي سوورت
 كوا دەنگ و سەدا، كوا وردەپازت
 كوانى ئاوات و راز و نيازت
 بۆچ لەبىرتان چوو ھەوارگەي خۆتان
 جلەوت لاركرد بەرەو پرووى قەبران؟
 رۆ بۇ جى زامى خەنجەرى كاريت
 داد بۇ ژوور سەرى كەس نادياريت
 جىي خەنجەر بە خوين لە سينەي بىگەرد
 مانگى بە سوور گرت، دلئى رەش داگرت
 يان كام زووخاو كە دلئە نەيكيشا؟
 كام قىمەي دەرد بوو جەرگ پىئە نەيشا؟
 لە ھەر بن بەردى، ھەر راگوزارى
 فرمىسكى دىدەم بە خوڤ ئەبارى
 دەخىل سەد دەخىل، لە يەكەي گيانى
 خۆت لەو جىگەدا تەنيا نەزانى
 دۆستى گيانى گيان، رەفىقى رىتە
 كلى گلئەي تۆزى بەرپىتە
 دووربىيەكەي تۆيە بوو بە تەوقم
 شىواندى شايى و بازارى زەوقم
 دەك ئەجەل لە داو ھىجرانا گىربى
 لە بەحرى خەما وەك من ئەسىربى
 نەتھىشت پىالەي مەرگ زوو بخۆمەوہ
 لەكەي دل ساردىت نا بە پرومەوہ
 فەلەك ئەتناسم، كارت چەپگەردە
 چەپۆكت زۆرە بۇ ئازىمردە
 چى بوو بەم دەردەت نەبردمايە
 مەحررومى لەيلىت نەكردمايە؟
 بۆچ خويئەخويئە بووم، ھەي بەدكردەوہ؟
 منت لە لەيلى وا جوئى كردهوہ؟
 ھەناسەت برىم، فەلەك دادمە

بی‌ئینساف به‌سه، وا فه‌ریادمه
باوجود فه‌ریاد لای تو کارناکا
تا چه‌رخت نه‌شکئی به‌سه‌روگوینلاکا
دهک فه‌لهک وهک من دهردت کاری بی
برینت پر ئیش و نادیاری بی
من که دیم له‌یلا خوین به‌به‌رگه‌وه
ئیتیر بیتم به‌ته‌نگ سزای مه‌رگه‌وه
فه‌لهک برووخی حوکمی ده‌ورانت
نه‌مینئی زولمی ته‌خت و ئه‌یوانت
چه‌رخت هه‌لپنچری زالمی ده‌وران
وهک ئیمه‌ت ئاوا به‌م حاله‌گه‌یان
له‌یل، وا هاتم، له‌یل

ماره‌یی*

(؟)

(دهنگی له‌دهرگادان)

سالخ: ئاه چی بوو؟ چیه ئه‌م له‌دهرگادانه؟ کتیه ئه‌وه. ئو هو. جا به‌زمه‌ها....

جه‌میل: ئه‌وه کهس له‌ماله‌وه نییه؟

سالخ: کابرا ئه‌وه تو که‌ری؟ کتیه؟، ئه‌وه بو قسه‌ناکه‌ی؟ ها.

جه‌میل: سالخ ئه‌وه بو ده‌رگا که‌ ناکه‌یته‌وه، به‌قوربان؟

سالخ: جه‌میل.. ئاه.. تو بو نالی منم کاک جه‌میل؟ یاخوا به‌خیربئی، فه‌رموو، فه‌رموو. یاخوا به‌خیربئی، فه‌رموو..

جه‌میل: ده‌ بلی ریگا‌بکه‌ن، ده‌ بلی ریگا‌بکه‌ن. میرم، چیه ئه‌مه؟

سالخ: ریگای چی! ناشو‌کری نه‌بی له‌ دایکم زیاتر که‌سی تری لی نییه. فه‌رموو، فه‌رموو....

جه‌میل: ئینجا رۆژ باش.

سالخ: رۆژ باش، یاخوا به‌خیربئی، فه‌رموو ده‌می که‌ دیارنیت، جه‌میل؟

جه‌میل: کوره‌ کاک‌ی خۆم، دیاری چی بم، کویره‌وه‌ری ژیان ئه‌وه‌نده زۆره، ئینسان ناگای له‌ خۆیشی نامینێ.

سالخ: گیانه‌که‌م، دوا‌ی هه‌موو ناخۆشیه‌که‌، فه‌ره‌حیه‌ و هه‌یج شتیک هه‌تاسه‌ر وه‌ک هه‌یه، نامینیته‌وه. ئی قسه‌بکه‌.

* سه‌رچاوه: که‌مال ره‌ئووف محه‌مه‌د، هونه‌ری درامای رادیویی کوردی، ل ۴۷۲-۴۸۷. مه‌تنی ئه‌م درامایه‌ به‌ نووسراوی ده‌ستگیرنه‌بووه، بۆیه‌که‌ ئیمه‌ به‌ بیستن له‌ شریته‌وه‌ وه‌رمانگرتوو و نووسبو‌مانه‌ته‌وه. دابه‌شکردنی ده‌وره‌کانیش هه‌ر به‌ رۆشنایی ناسینه‌وه‌ی ده‌نگیان نا‌شنامان‌کردوون، که‌ ئه‌مانه‌ن: ۱. جه‌میل: ره‌فیع چالاک، ۲. سالخ: ئه‌حمه‌د دلاوه‌ر، ۳. حاجی غه‌نی: نووری عه‌نبه‌ر، ۴. میرزا: فایه‌ق چالاک.

شریته‌که‌ له‌ دووکانی عه‌لیی شیخ فه‌رج، سلیمانی له‌ سالی ۱۹۷۶دا لیم کریوه. (ک.ر)

جه ميل: قسه ي چي بکه م؟ کورہ خو من ئه بله قبووم. يا خوا موباره کت بيت ئه م
هه موو شتومه که فاخيره له کوي! که له به ريکت نه برييت، بو خاتري خوا موبيله و
کتبخانه و سه عاتي ديوار و ئورته و ئاي که نه رمه..

سالح: (پي ئه که ني)

جه ميل: راديو و پانکه و ... کورہ ئه مه چيه مه سه له، سالح؟

سالح: (پي ئه که ني) مه عاش، مه عاشي چي برام؟ به که له به ربرين نه بيت، ئه مانه
پيکنايه ت. که له به ريکت بري جه ميل، به لام به ريگايه کي شه رعي.

جه ميل: که له به ربريني شه رعيش هه يه له دنيا دا، چون؟ چون؟ بو خاتري خوا
باسي که، خيرا که پيم بلي، وا دلم شه قی برد؛ ريگاييک بو من، که له به ريکي شه رعي،
ناشه رعي، که له به ريکت بو بدوز ره وه.

سالح: جه ميل، مام عه مري خوي کرد.

جه ميل: خوا عه فووي کات يا خوا.

سالح: هه تا بشلي به خيل بوو.

جه ميل: ده خوا عه فووي نه کا که واته.

سالح: پشتينه که ي قايم ئه به ست، بو ئه وه ي که نان نه خوات. عه رزت ئه که م
ژني نه ئه هينا، بو ئه وه ي مه سره في زيايه نه کا.

جه ميل: جوانه.

سالح: هه زار ته شقه له ي ئه کرد بو دوو قه مه ري^۱....

جه ميل: ده ئه و لاوه بچيت....

سالح: له دوايي دا له دواي عومريکي زور دريژ مرد. به لي مرد، وه کوو ئه م
هه موو خه لقه ي ئه مرن..

جه ميل: ره حمه تي لي بي.

سالح: له گه ل مردووي حازري دا.

جه ميل: ئينسان له دواي مردن ره حمه ت بنيري باشتره، يا شتيکي تر. قه يناکه، ئي ئه م
هه موو سه روه ت و سامانه، هه مووي گوايه ميراتي مامي ره حمه تيبه بو ت به جي ماوه.

^۱ قه مه ري: جوړه دراويک بووه، به لام نرخي که م بووه. (ک.ر)

سالم: ئا.. ئا.. ئا.. بەر من كهوت ئەم ميرا ته. ئەو منەى جەمیل گيان هەزار جار
لێ ئە پارامەوه دیناریکم بە قەرز بداتى تا سەرى مانگ، جینیوی پێ ئە یام،
دەرى ئە کردم. هەزار جار پێی بوتما یە نیمە باو کم بۆ واز نا هینی، حا ه چیت کرد،
جاری بوو کورە مردم بە دەستی هه!

جەمیل: دە خوای گەرە، ئاخەر ئە گەر مامیکی دەو له مە ن دیش ت بدایە بە من، چی
ئە بوو؟ سا بیرم بە بەش و کەرەمت، ئی... .

سالم: ئی، ئەو هە تا گیانە، بۆ خۆم ئە مە مانگی که هەر چی بە پارە بکری ئە یکە م.
کورە خۆ من سویم بوو هه، دیناریک له باخه لما گە رمی نە بوو هه. کردەى من بوو،
بر دەى قەر زار و مە سرە ف.

جەمیل: له کانگای دلمەوه تە بریک ت ئە کە م که وا شو کور وە ز عی یە ت ت باش بوو ه.
خۆ زگە چە ند سالی ک له مە و بەر ئە و رە حمە تی یە بمردایە..

سالم: سو پاست ئە کە م، ئە م دنیایە دنیای خوزگە نییە، دنیای بۆر یکه و تنه. ئی تۆ
گیرفانت چۆ نه؟

جەمیل: چۆ نه؟

سالم: ئا ه

جەمیل: خیر و بەرە کە ت ئە یهینی. تا ئیرە مان هینا وه، بزانی ن له مە و دوا شه وه
چۆ ن ئە بی ت..

سالم: ئی، ئیستا ئە مرئ؟ خزمە تی؟

جەمیل: وه ل لا هی که و توومه ته دا وه وه، سالم.

سالم: چی؟

جەمیل: که و توومه ته ته له وه، گروفتار بووم.

سالم: داوی چی؟ ته له ی چی؟ برا شیت بووی؟

جەمیل: شیت بووم، شیت نە بووم..

سالم: ئی..

جەمیل: ئیتر هە زار تیر درا وه له جەرگم..

¹ ئە یام: ئە دام. (ک.ر.)

سالج: خیر، قسه بکه، بۇ خاترى خۆت بۇم بگيرەوہ. مردووت مری، چیتہ؟
جہمیل: خانوہکەى سەرى کۆلانەکە..

سالج: ئى..

جہمیل: مالى کئیہ؟

سالج: کام؟ مالهکەى سەر کۆلانەکە مالى حاجى غەنىيە، بەلام من ئەلیم چى و
تو ئەلیم چى؟

جہمیل: تو راوہستہ، تو راوہستہ.

سالج: ئى..

جہمیل: ئەوا من پیرى بەيانى بەو رییەدا چووم بۇ دایەرہ..

سالج: ئى..

جہمیل: بەلام چیم دى؟ ئەى ھاوار کوژرام، کچەکەى حاجى غەنى لووتى بوو
بە لووتمەوہ. ھەتیو کوژرام، خۆم پىنەگیرا، ئەژنۆم کەوتە لەرزہ..

سالج: (پىنەکەنى)

جہمیل: سالج، دلّم کەوتە گورپە، تونیکى مابوو لە ھۆش خۆم بچم.

سالج: (پىنەکەنى)

جہمیل: کوژرام، بۇ خاترى خوا، بۇ خاترى خوا کوژرام..

سالج: (پىنەکەنى) ئى ئى ئى.. ئەمە تووشى داوى دلدارى بووى؟ بووى بە
تەلەکەى مالى حاجى غەنىيەوہ؟

جہمیل: بەلى، بووم بە تەلەکەى ئەوانەوہ.

سالج: ئەى قور بەسەرت، ئەى خاک بە دامانت. کورہ بە نامووسم ئەو کەسەرہ
لەگەل خۇتا ئەبەیتە گلەوہ.. ئای... ھای... ھای قسەى قور.

جہمیل: بۇچى، بۇ خاترى خوا؟ چییە مەسەلە؟

سالج: (پىنەکەنى)

جہمیل: دەستگیرانى ھەيە؟

سالج: نەء.

جہمیل: ئەى مارەبى براوہ؟

سالخ: نه وه لالا.

جه ميل: ئه ي شووي كردووه؟

سالخ: نا نا، كورپه، نهه.

جه ميل: كورپه، نهه به چالي چاوت، نه ئت لي پرېښ. ده قسه بکه. خو من شه قم برد.

سالخ: (پي ئه كه نه ي) ئي چه ند پاره ت هه يه، جه ميل؟

جه ميل: پاره ي چي، تو جاري جوابم بدره وه؟

سالخ: كورپه هيشتا هه ر كچه، لام وايه هه تا باوكيشي ئه مرئ، هه ر به كچي ئه مينينه وه.

جه ميل: بو؟ چون؟ ده قسه بکه.. كورپه ده قسه بکه؟

سالخ: كاك جه ميل، هه ر كه سن هه تا ئيستا چوويته خوازييني يا ده ري كردووه،

يا داواي پاره ييكي ئه وتوي كردووه كه ئه و كه سه رابكا و جاريكي تر بير له ژن هينان نه كاته وه.

جه ميل: ئينجا مامه حاجي بوچي په لپ ئه گري؟

سالخ: چووزانم؟ كه بوو به خه زووري موخته رهمت، لي ي پر سه. (پي ئه كه نه ي)

جه ميل: جوانه، جوانه، تو جاري واز له گالته كردن بينه. تو بوچي مه قسه د

نادهيت به ده سته وه؟ په لپ له چي ئه گري؟

سالخ: كورپه چووزانم كابرايكي كونه. پاشماوه ي جه نكي يه كه مه، مردووت مرئ.

به خوا، به خوا، هيشتا باوكي ئيمه گاگولكي كردووه، ئه و زه فتى^۱ بووه. جگه له وه يش،

خه زووري موخته رهمت كچي حاجي وه سمانى هيناوه، داواي زوريان لي كردووه.

جه ميل: ئه ويش ئيستا كه حق له مني كلول ئه ستيني و داواي زورم لي ئه كا.

ئاخر به لام ئه و زه مانه به سه رچوو، ئه مرؤ ئيمه واين له دنيايه كي تر دا، دنيايه ك كه

نابيت كچي تيادا بفرؤ شري.

سالخ: ئيي..

جه ميل: دنيايه ك كه ئافره ت ئه بين وه ك پياو حه قى ته واوي هه بيت.

سالخ: ئي، به لي، به لي، به لي. دنيايه ك كه كچ خوي به ئاره زووي خوي

شووبكات، ده ستي بين له پاشه رؤژي ژياني خوي دا، وه نيبه؟ ئه ي قور به سه ر

^۱ زه فتى: وشه يه كي توركييه به ماناي پاسه وان. (ك.ر)

جەمىل: ئەى بەلام لى داي ئاوا، بە بەرتىل نەبى ئىشم بۇ ناكەى؟ خۇ تۇ جاران
هەزار ئىشت بە خۇرايى بۇ خەلكى ئەكرد.

سالىح: ئاخىر جاران هەزار و قەرزىر بووم، قىنم لە پارە بوو. ئىستە دەولەمەندم،
بەخوا هەنگاونانيم بەبى پارە، بەبى دەعوەت، بى ديارى. ئىى ئىستا ئەلىى چى؟
جەمىل: ئەى پارە نادەى بە سوو، بە فايز؟

سالىح: با، با، با هەموو دىنارى بە پەنجا فلس بۇ تۇ، بە سەد فلسيش بۇ خەلقى تر.
فائىدەكەيشى لە پىنشەو دەئەشكىنم.

جەمىل: هەى هەژدىهام كرد بەگژتا. جىگای گۆر بەگۆرەكەتى گرتۆتەو. دە
پىمبلى ناوەكەى، شەقم برد، بەرتىلخۆر..

سالىح: ئەىكپى؟

جەمىل: بەلى ئەىكپم، چارم چىيە؟ قسەبکە، بەلام من ناخۆمەو.

سالىح: ناخۆیتەو كەيفى خۆتە، ناخۆمەو، ناوى ناوى.. هىواش با فکربكەمەو،
ناوى ناوى..

جەمىل: كۆرە فىكرى چى ئەكەیتەو، دە بلى ناوى چىيە؟

سالىح: ناوى حەپسەيە، حەپسەيە.

جەمىل: ئەى هاوار حەپسە؟!

سالىح: ئا، ئا، حەپسە.

جەمىل: كۆژراوم حەپسە، ئەو حەپسەيەى كە حەپسە. ئاى مردم ئەو حەپسەى
حاجى غەنىيە و منيش حەپسى حەپسە، كە حەپسە كۆرە كۆژراوم. حەپسە ئەى....
سالىح: كۆرە وس وس بە، بۇ خاترى خوا، نەك حاجى بىرەدا تى پەرى، دەخىلت بم
جەمىل..

جەمىل: راست ئەكەى پەنجەرەكان دابخەن، بۇ خاترى خوا داىخە. ئىستە چۆن
بچىن بۇ خوازىنى، سالىح گيان؟

سالىح: ئەى رۆلەى رۆلەم، هەروا زوو "گای بە بارەو، دەغیلەى بە دارەو".

جەمىل: لەسەرى مەرۆ، تەواوى ئەكەى هەر ئەمەوى، ئەگەر حاجى
هەلىشى دپوم يان هەلىشم دپو. حەپسە هەتا كوئى خويندوو، سالىح؟

سالخ: ههتا سونفی شهش، پیرار باوکی ده‌ری هینا له مه‌کته‌ب. مومکینه..
جه‌میل: مومکین و مومکین، به‌سمه له‌سه‌ری مه‌رۆ، تا سونفی شهش
سه‌روزیایه. ده‌ی به‌قوربانی کور بوم.

سالخ: چیه شیت بووی؟

جه‌میل: بۆ شیت بوم، ئه‌یهینم، چه‌زی لی‌ئه‌که‌م.

سالخ: (پیی‌ئه‌که‌نی)

جه‌میل: ئه‌لیم ئه‌یهینم، بۆ پیی‌ئه‌که‌نی؟ ئه‌وه به‌چی پیی‌ئه‌که‌نی؟

سالخ: به‌عه‌قلی تو، هه‌ر وا زوو چه‌پسه‌ت هینا و بووی به‌کورپی مامه‌حاجی..

جه‌میل: ئیستا له‌خه‌یالم مه‌ده، مردووت مری..

سالخ: باشه، باشه، له‌سه‌ری مه‌رۆ، له‌سه‌ری مه‌رۆ، له‌پاش نه‌ختیکی تر له‌گه‌ل
پیاوماقوولی گه‌ره‌که‌که‌دا ئه‌چین بۆ خوازینی، هیچمان له‌کیس ناچی.

جه‌میل: بینه‌ماچت بکه‌م، برای شیرینم.

سالخ: نا، نا، نا.

جه‌میل: چه‌ندی پاره ئه‌وی؟

سالخ: ئه‌مه‌هیچی ناوی. له‌شه‌کراوخواردنه‌وه‌وه ئینجا قوره‌که‌ت بۆ ئه‌گیریته‌وه،
هه‌تا ئه‌یهینی، به‌بێ به‌خشیش. که‌هینایشت، ئینجا ئه‌وه‌هله‌ئه‌بێ به‌چه‌پسی چه‌پسه و
ئه‌بی به‌چه‌پسی باوک و دایکی چه‌پسه. ئه‌وه بۆ پیی‌ئه‌که‌نی کاک جه‌میل؟

جه‌میل: ئه‌ی به‌عه‌قلی تو پیی‌ئه‌که‌نم، خوازینی ئه‌کرێ و ژنه‌ئیه‌نری و حاجی
غه‌نی ئه‌بیته‌به‌خه‌زورمان و ..

سالخ: ئه‌ی قور به‌سه‌ر عه‌قلت، به‌سه‌ری باوکی هه‌ردووکمان، هه‌تا ته‌پلی سه‌رتی
تی‌ئه‌نتی. جاری با بزانی کتیب بۆ ئاخری ئه‌گرینه‌وه. هه‌لسه، هه‌لسه، با برۆین، هه‌لسه..

جه‌میل: بۆ کوئی؟

سالخ: بۆ کوئی؟ کوره‌بۆ چالی چاوت! ئه‌ی ناچین خوازینیته‌بۆ بکه‌ین.

جه‌میل: ئی، ئی، به‌لام من رووم‌نایه‌ت بیم. من بیم له‌گه‌لتانا، چۆن بیم؟ ناتوانم بیم..

سالخ: رووت‌نایه‌ت باشه. با ئیسته‌رووت‌نه‌یه‌ت، به‌لام هیچ دوورنییه‌رۆژی له
رۆژان ده‌ست بنیته‌مام‌حاجی خه‌زوری موخته‌ره‌مت.. ها، ها، ها.

جەمىل: جوانە، جوانە چاۋەرۋاننى ئەكەم لە گازىنۆكەى خۇمان..

سالىح: كام گازىنۆ؟ گازىنۆ چى؟ ھىچ گازىنۆت كرىۋە، جەمىل؟

جەمىل: كۆرە گازىنۆ بە چى بىكېم، مردووت مرى. بۇ ھەر ناۋى كرىن و فرۆشتن و پارەت لەسەر دەمە؟ ئەو گازىنۆيەى كە قوتابى بوۋىن، لىي دائەنىشتىن.

سالىح: (پى ئەكەنى) ئاۋا بلى، قسە بە حساب بىكە؟

جەمىل: بەلى، ئەۋانەى كە پارەيان دەست ئەكەۋى، قسە بە حساب ئەكەن، بە حساب ئەجوۋلىنەۋە، بە حساب ھەلئەستىن، بە حساب دائەنىشتىن. لەبەر حسابتان مرم، زوو بىتتەۋە سالىح گيان..

سالىح: بەسەر چاۋ، بەسەر چاۋ، پەلەت نەبى، پۇژ باش

جەمىل: پۇژ باش، زوو بىتتەۋە، ھا كۆرە كۆژراۋم..

(پشۋوۋىي مۇسقىقا)

(دەنگى لەدەرگادان)

حاجى غەنى: كىيە دىسان ئافرەت؟ من ھەزار جارم نەوت كەس نەيەت بۇ ئىرە، دەرودراسى فىرمەكەن، پۇژى سەتل، پۇژى تەشت، پۇژى دەۋرى. چىيە ئەمە، چى ھالىكە! عەيب و شورەيى بۇ شتومەك بۇ خۇيان ناكېن؟ ئاى موبارەك نەبى، بەۋ كابەيەى دەستم پىۋەگرتوۋە، نابى ھىچ شتى لەم مالا بچىتە دەرەۋە. بۇ من شتومەك بۇ خەلكى كرىۋە؟

(دەنگى لەدەرگادان) كىيە ئەۋە، كىيە؟

مىرزا، سالىح: (بەيەكەۋە ھەردووكيان ئەلەين) خۇمانىن، مامە حاجى خۇمانىن.

سالىح: بە نامووسم، بە نامووسم، مىرزا حاجى غەنى توۋرەيە.

مىرزا: توۋرەنىيە، چاۋى دەرئەھات، خۇ سۋالى لى ناكەين. باۋكى ھەتا مرد، بە عەزەتى چىشتىكى چەۋرەۋە بو، سالىح.

سالىح: بى دەنگ بە بۇ خاترى خوا، بى دەنگ بە وا ھات، بى دەنگ بە.

حاجى غەنى: يا خوا بەخىرىين، يا خوا بەخىرىين. ئا رېگابكە، رېگا. يا خوا بەخىرىين، مىرزا بەخىرىين.

میرزا: خوا سەلامەت بکات یا خوا.

سالح: چاکی شوکور مامە حاجی، موبارە کببی حاجی. وادیارە ئەم سەل
خانووە کەت رووکەش کردۆتەو؟

حاجی غەنی: ئەری وەللاهی چی بکەم. بەو کابەییە دەستم پێوہ گرتووہ، شانزە
دینار و دووسەد و سی و دوو فلسی تی چووہ، جگە لە هیلاکیی خۆم. باوکم هەموو
شتی گرانە..

میرزا: ئەی حاجی کارەبا، ئەوہ بۆ راوئە کێشاوہ؟ هەرزان و باش، نزیک، ئەوہ تا
لە بەردەرگا..

حاجی غەنی: وازمان لی بیئە میرزا، کە ی باوک و باپیری ئیمە لە بەر کارەبا
دانیشتووہ؟ سبەینی کە کارەبام هینا، نۆرە ی رادیۆشە. ئەو حەلە ئەبی بین بەو
ئالە فەرەنگانە^۱ کە سمیلیان ئەتاشن. من شتی وا ناکەم، لەسەر ری و شوینی
باووبا پیرم ئەرۆم..

سالح: راستە، مامە حاجی فەرمايشتەکان راستە، زۆر جوانە. کارەبا ی چی و
رادیۆی چی، میرزا، بی قەزابی، حاھ؟

میرزا: ئەو قسانە چییە تۆ ئەیکە، سالح؟ ئەی تۆ بۆ لە جیاتیی رادیۆیە ک
دوانت هەبە، یەکیکیان لە ژووری نوستن و ئەوی تریان لە ژووری میوان..

سالح: کورە چووزانم بی قەزابی، خەلکی بییان کردم، چاولیکەری نییە. دنیا دنیای
چاولیکەرییە دواييی بی بیئە میرزا، دواييی بی بیئە. مامە حاجی ئیمە بۆ ئیشی هاتوین.
حاجی غەنی: فەرموو ئەمریکەن، سەروماڵ پێشکەشە.

سالح: خوا دەوامت بەدا یا خوا مامە حاجی.

حاجی غەنی: بەخوا سالحە فەنی هەر لە مندالییەوہ خوشم ویستوو ی.

سالح: خوا خۆشت کات یا خوا.

حاجی غەنی: بەخوا لەو سەر دەمەدا پێش ئەوہی مامت عەمری خوا بکات، زۆر..

سالح: تەشە کورتان ئەکەم مامە حاجی، خوا لە گەرە بیئان کەم نە کات یا خوا.

^۱ ئالە فەرەنگ: هەر کەسیک خۆرئاوایی بی. زاراوہ کە لە ئەھلی فەرەنگەوہ هاتووہ. (ک.ر.)

میرزا: باوكم حاجى، حاجى، باوكم ئىمه جەمىل ئەفەندىيە ئەزىز ئەفەندىيە كاتىب مەسرىف نارىدوونىيە، وەكۆۋ ئەزانى باشكاتىبە لە دايرەدى مەعارىفە، مانگى بىستودوۋ دىنار مەعاش وەرئەگرى.

حاجى غەنى: ئا.. جەمىل ئەفەندىيە خۇمان، ئىي ئىي، خىرە؟
سالىخ: مامەحاجى ھاتوۋىن، ھاتوۋىن بۇ خوازىنىيە، ئەگەر .. ئەگەر دەست بە پوومانەۋە ئەنئى..

حاجى غەنى: گوايە بۇچى دەست بە پووتانەۋە ئەنئىم، ئىۋە پىاوماقوۋلى گەرەكەكەن، ناۋدار و ۋەجاخزادەن، كورەكەش خراپنىيە و ..
سالىخ: كچ ھەر ئەبى شوۋىكات و كورپىش ھەر ئەبى ژن بھىنى، مامە حاجى..
حاجى غەنى: بەلى، بەلى راستە..

مىرزا: ئىنجا ئىستا چى ئەفەرموۋن، مامە حاجى..
حاجى غەنى: ۋەللاھى مىرزا ھەموو شتى پىۋشونى ھەيە.
مىرزا: بەلى، فەرمائىشتەكەتان راستە.

حاجى غەنى: مەسەلەى كچ بەشودان و ژن ھىنانىش يارىي منالانە نىيە..
مىرزا: بەلى، راست ئەفەرموۋى،
حاجى غەنى: پىشىنان - پەحمەتپان لىبىت - مارەبىيان بۇ داناۋىن..
مىرزا: بەلى.

حاجى غەنى: ئەۋە ئەۋەى دواۋە با لەۋلاۋە بوەستى..
مىرزا: بەلى.
حاجى غەنى: بەلام ئەمى پىشەۋە، ئەبى باسىكى لىبەكىن..
مىرزا: بەلى، پىۋىستە باسى لىبەكى. بەلى راستەفەرموۋى، راستە،
فەرموۋدەكەتان جوانە..

حاجى غەنى: كورپى مىرزا ئەحمەد دووسەدوپەنجا دىنارى دا، رەتم كردهۋە.
مىرزا: بەلى.

حاجی غەنی: حاجی حەسەنی رەفیقی خۆیشم سێ سەدوپەنجا دیناری شینی ژمارد لەم دواییەدا، قبوڵم نەکرد.. ئینجا ئەگەر جەمیل ئەفەندی لەمە زیاتر ئەتوانی، ئەوا موبارەکە و کچ کچی خۆتانە.

سالح: ئی مامە حاجی، بۆ خاتری خوا، ئاخر جەمیل ئەفەندی چۆن ئەتوانی ئەمەندە پارە بدا؟ بۆ خاتری خوا مامە حاجی، قەت ئەمە ی پێ هەلناچی.

میرزا: حاجی غەنی، حاجی غەنی، ئیمە هاتووینەتە مالا کەت بۆ کارێکی خێر، خوا و شەرع و رەوشت هەروا ئەلین.

سالح: ئاخر تۆ رەتیان ئەکەیتەو، خوا قبوڵ ناکات ئینسان کچ بەیلتەو. کە وەختی شووکردنی هات، نابێ بمینیتەو، مامە حاجی..

حاجی غەنی: قسە هەزارە و دووانی بەکارە. لە چوارسەد دینار کە متری نادەم. ئەمە مارەیی پیشەکی. هێی دواوەش، سەدوپەنجا لیرە ئالتوونی. کچە کەم تاقانە یە و بەناز گەرەم کردوو، زەحمەتم لەگەڵا کیشاوە، لە مەکتەبا خویندوو یەتی، لای مەلا حسین سێ جزمە ی خەتم کردوو، باوکم.

سالح: ئیستە غایە لە مارەیی پیشەکی ئەو دەنییە کە شتومەکی ناومالێکی تەواوی پێ بکڕیت بۆ هەردووکیان.

حاجی غەنی: بەلی.

سالح: ئی، دە باوکم حاجی، جەمیل ئەفەندی مالێکی ریکوینکی هەیه، ئیحتیاج بەمە ناکات لە پیشەو چوارسەد دیناری لێ بسەندری، سەد دیناریش ئەدات لە پیشەو.

حاجی غەنی: چەند؟ سەد دینار؟

سالح: بەلی.

حاجی غەنی: تەنیا سەد دینار؟

میرزا: ئەری وەللا.

حاجی غەنی: نەخێر. زۆر دووری میرزا. بە چاوەکانت قەستەم، سێ سەدوپەنجا دیناریان داوە، قبوڵم نەکرد.

سالح: ئیستە خۆ ئەمە بۆ تۆ نییە، حاجی غەنی، بۆ هەردووکیانە، باوکم.

حاجی غەنی: رۆلە سالحە، با بۆ منیش نەبییت، ئە ی نابیت خۆم پارەکە وەرگرم و بۆیان خەرج بکەم.

میرزا: حاجی ئیستا سهد دینار تهنیا بهشی ئالتوون و جلوبه‌رگ و جیازی ناکات؟
حاجی غه‌نی: چۆن تۆ قیوولی‌ئه‌که‌ی میرزا کچی حاجی غه‌نی به سهد دینار
شووبکات؟ خه‌لکی بلین به سهد دینار شووی کرد کچی حاجی غه‌نی؟
نه‌خیر، نه‌خیر به‌و کابه‌یه‌ی ده‌ستم پینوه گرتووه، چوارسه‌د دینار پوولیکی که‌م
بیئت، نایده‌م.

سالخ: هه‌سته میرزا با برۆین، نه‌مه‌لازم مامه‌حاجی، نه‌مه‌لازم.
میرزا: هه‌لسه با برۆین، فه‌رموو فه‌رموو، حاجی به‌دوعا.
حاجی غه‌نی: ئاخر چایه‌ک، قاوه‌یه‌ک.
سالخ: زۆر ته‌شه‌کورت‌ئه‌که‌ین مامه‌حاجی، خوا حافین، به‌دوعا.
(پشوویی مؤسیقا)

سالخ: پۆژ باش.

جه‌میل: پۆژ باش سالخ گیان، شیریی یان ریوی؟ قسه‌بکه، ده‌ی خیرا چی بوو،
وتی چی، ها؟

سالخ: قسه‌ی چی بکه‌م، قسه‌ی چی بکه‌م میرم. حاجی غه‌نیی موباره‌ک داوای
چوارسه‌د دینار ئه‌کات، چوارسه‌د دینار ماره‌یی!
جه‌میل: نه‌تیجه چی بوو؟

سالخ: چی بوو، نه‌تیجه چی بوو. به‌من و به‌میرزا هه‌رچه‌ندمان کردوکۆشا،
فایه‌ی نه‌بوو^۱، له‌که‌لی شه‌یتان نه‌ئه‌هاته خواره‌وه. به‌کابه سویندی‌ئه‌خوارد که له
چوارسه‌د دینار که‌متری نادات، ئیتر ئه‌مه خاتیمه‌یه‌تی.

جه‌میل: ئاوا، به‌کابه سویندی خوارد که به‌چوارسه‌د دیناری ئه‌فرۆشی.

سالخ: نا، نا، وا ئه‌لی. ئه‌لی چی ئیستا سی‌سه‌د دینارت بده‌می به‌قه‌رز؟
جه‌میل: قه‌رز؟

سالخ: نا.

^۱ فایه: سوود، که‌لک، فائیده‌ی عه‌ره‌بییه. (ک.ر)

جهمیل: نا تو یاغنیشی^۱، من لهسه دینار زیاترم نییه و هر ئه بی بهم سه د
دیناره ژن بهینم، یا نایهینم!!

سالخ: کورپه هزار کچ هه یه لهم شارهدا. بی قه زابی دایکم و دایکت تئ که ون، کچی
باشت بو بدوزنه وه، سه دی زیاتر تئ نه چی. بوچی پروت وا گرژ کرد، جه میل؟

جهمیل: پروم بوچی گرژئه که م؟ ئه مه ژیانی کومه لایه تیی دواکه وتوومان له چهرخی
بیسته ما، له چهرخی بیسته ما ئه ژین و هیشتا باوکه کان کچه کانیا ن ئه فرۆشن، به ناوی
ماره بییه وه، پیشه کی، پاشه کی. هه لسه، هه لسه، با بخۆینه وه، سالخ هه سته..

سالخ: بو کوی؟ ئه بخۆینه وه تو، تو که هه تا ئیستا دهمت له خواردنه وه نه داوه؟
جهمیل: به لئى من. ئا، من. هه لسه بو مه یخانه. به سه ری باوکی حاجی. من هه ر
ئه بی چه پسه بهینم و بهم سه د دیناره ش هه لسه به خوا ئه وی بیته بو خوازینی
چه پسه، دار ئه دهم به رۆحیا، پیایوم ئه وی نزیکی بکه ویته وه. هه لسه بو مه یخانه.
خۆم دار ئه دهم به رۆحیا، پیایوم ئه وی نزیکی بکه ویته وه. هه لسه بو مه یخانه. خۆ
له م دنیا به دا پاره و شه ق نه بی، هیچ شتیکی تر بایه خی نییه، به لام دا له ژیانی وا.
سالخ: کورپه قسه که م له سه ر قسه که ته. جه میل برۆ، به نامووسم برۆ، قه یناکه
شه ق ئه زانی قوناغ له کوئییه. هه لسه..

(پشوویی موسیقا)

جهمیل: (به سه ر خۆشییه وه) بوئی، کورپه هه تیو، بوئی..

جهمیل: چاره کیکی تر بیته..

بوئی: مه زه شی له گه لا بیته؟

جهمیل: مه زه ش ئه ی چۆن..

بوئی: به لئى، قوربان.

سالخ: باوکم جه میل، بو خاتری خوا جه میل، چیت کرد مال و ویران، کورپه به س
بخۆره وه، جه میل..

^۱ یاغنیش: وشه ییکی تورکییه و مانای هه له یه. (ک.ر)

جهمیل: وش، ش، ش، ئه خۆمه وه له چاوی حاجی غه نیی غه زوورم. له چاوی
مارهیی پیشه کی و پاشه کی، پاشه کی و شتی تریش..

سالح: دنگ هه لمه بره بۆ خاتری خوا، کورپه جهمیل عه ییه، بۆ خاتری خوا جهمیل..

جهمیل: بۆچی عه ییه؟

سالح: کورپه ئاخیر عه ییه.

جهمیل: کچم فرۆشتووه، کچ ئه کرم. تۆ راوهسته بزانه چی له حاجی غه نی
ئه کهم. مارهیی، مارهیی، ئه ی به لام دا له وهی دایهینا..

سالح: کورپه جهمیل گیان..

جهمیل: مارهیی..

سالح: کورپه جهمیل عه ییه، کورپه جهمیل عه ییه، بۆ خاتری خوا، کورپه عه ییه
عه ییه.. هه لسه کورپه. بۆ هه ستای جهمیل، ده خیلتم..

جهمیل: وش، ش، ش.

سالح: دانیشه باوکم دانیشه..

جهمیل: خه لقینه، دانیشه توانی ئه م مه یخانه یه گوئی بگرن.

(سێ چوار کهس به نارێکی ده لێن: به لێ، به لێ، فرموو ئه لێ چی)

من که هه مووتان ئه مناسن له ئه مپۆوه بووم به زاوای حاجی غه نی.

(به نارێکی ده لێن موباره که، موباره که)

ئا راوهسته حاجی غه نی غه زووری منه..

سالح: بابه قسه ی له گه لا مه کهن..

جهمیل: من کچی ئه وم هینا، بلێن موباره که.

(موباره که، موباره که، له لایه ن خه لکی مه یخانه که وه)

جهمیل: جارێکی تریش.

(موباره کت بیت)

جهمیل: باشه.

سالح: کورپه جهمیل بۆ خاتری خوا، کورپه جهمیل عه ییه، کورپه حه یامان چوو جهمیل..

جەمىل: غەيب نىيە، بەخۇا ئىمشەو ھەموو شار ئەخرۆشىنىم، تۇ عەقلىت لە كوئىيە؟
ئىنسان وا نەكات، دەر قەتى ئەم دەعبايانە نايەت.

(پىشووئى مۇسىقا)

(دەنگى لە دەرگادان)

جەمىل: حاجى غەنى، حاجى غەنى، بىكەرەو، دەرگاگە بکەرەو. كۆرە حاجى غەنى
غەزورم، ئاى، من جەمىل، جەمىلى زاواى خۇتان (بەسەر خۇشىيەكى زۆرەو)
حاجى غەنى: كۆرە كابرا غەيب ناكەى بەم شەو لە دەرگای مالى خەلك ئەدەى،
سەر خۇش.

جەمىل: سەر خۇش؟ غەيب كوا ماوہ مامە حاجى كچفرۆش. كۆرە ئەى مامە حاجى،
تۇ مارەبىت ناوئ چوارسەد دىنار، حاجى غەنى خەزورم، كۆرە حاجى غەنى، خەلكى
گەرەك، من زاواى ئەم دراوسىيە تانم كە مامى خۆمە و ناوى حاجى غەنىيە. حاجى
غەنى غەزورى منە، من زاواى مامە حاجى خۆم. ھەمووتان بىزانن، مامە حاجى
پىاوى چاكە، كچەكەى ئەيا بە چوارسەد دىنار مارەبىي پىشەكى..

حاجى غەنى: كۆرە بى ئابروو نەرۆى، پۇلىست بۇ بانگ ئەكەم. دەك
موبارەك نەبىت ئاوا. چۆن توشى گورەشى خۆم بووم، برۆ بى ئابروو..

جەمىل: ئابروو؟ ئابروو؟ ئابروو مامە حاجى؟ پۇلىس حەقى چىيە بەسەر ئىمەو!
من و تۇ خەرىكى كرىن و فۇشتىن مامە حاجى، كۆرە مامە حاجى، ئاى ئاى..

حاجى غەنى: كۆرە بى ئابروو برۆ، با پۇلىست بۇ بانگ ئەكەم، ئىستا ھەزار شەقت
تى ھەلئە دەن.

جەمىل: مامە حاجى، حاجى گيان، غەزورى موختەرەم، حاجى غەنى ئىمشەو لە بەر
خاترى تۇ ئەرۆم، بەلام سبەى شەو و ھەموو شەوئىكى تىرىش ھەر يەم، ھەتا عەبىشت
بى تال ئەكەم، ھەتا مارەبىت لەبىرئەبەمەو، مامە حاجى بە دوعا، مامە حاجى..

(مۇسىقا)

(تەوا)

کۆمه لایه تی:

موتنه بی له به ندیخانه که یا

دانه ری: پرۆمیتۆس

(گۆرین)

پیشه کی:

موتنه بی، ئەحمەد کۆری حسەینە، یه کیکه له شاعیره هه ره گه وره کانی میله تی
عه رب، خه لقی کووفه یه. باوکی، سه قا بوو و له بهر هه ژاری چوو بۆ شام و له وێ
پێگه یشت. له سالی ٨٨٤ له دایک بووه و له سالی ٩٣٥ ی میلادییا وه فاتی کردوو.
١٠٦٦ سال له مه و بهر هاتۆته دنیاوه، که چی ئیستاش که شاعیره کانی ئه خوینیته وه،
ئه لێی بۆ ئیستای وتوو. ده له بهر ئه مه یه به شاعیریکی نه مر دائه نری. وه کوو هه موو
بیروباوه ر به رزه کانی دنیا، موتنه بی گه لی جه ور و سزای کیشاوه، ناره حه تی
چیشتوو و چه ند جارێ بووه به میوانی به ندیخانه کانی ئه و حه له. رۆژیک له
رۆژانی هه زار و پانزه له مه و پیش، له به ینی به غدا و کووفه دا له لایه ن هه ندی
جه رده ی خێلی به نی ضه به وه کوژراوه.

ده چیرۆکی ئیمرومان باسی هه بسکردنی جارێ له جارانیه تی. ئه م چیرۆکه
باسی سووچی فیکری ژیانی کۆمه لایه تی ئه و ده وره ی ئیسلامیه ئه کا،
به ربه ره کانییه له به ینی به ره ی خه یال و به ره ی واقیعا، به ره ی خوویستی و
گۆی نه دانه خه لق و به ره ی پیشه نگی پیشکه وتن و هیزی دواخستنا. هیوامان وایه
چیرۆکه که مان جیگای که لک بیته.

کات: ئیواریه. زه مان: هه زار سال زیاتر له مه و بهر. شوین: یه کی له به ندیخانه کانه.

*

موباره ک: ئه ی هاوړی، موتنه بی، ئه تتوانی بۆ خۆت به ئازادی بژیت، بۆ ئه م
ظولمه ت له خۆت کرد؟

موتنه بی: بۆیه ظولم له خۆم کرد، بۆ ئه وه ی ظولم له خه لکی نه کری.

موبارهک: خه لقی شوکورن به بهش و ژيانی خویان، تو ههقت چیبه به سه ره وه؟
موتنه بی: به لئی شوکورن، چونکه له مانای ژیان نه گه یشتون. هر
له به ره شه بوون به دیلی دیلان، به کویله ی کویله کان!

موبارهک: ئەم بیروباوه رانه فری ده، کوری برای. ئەم دنیایه ی تیا ئە ژیت، دنیای
عیبادهت و زوهده.

موتنه بی: موبارهک، براله، عیبادهت، زوهده، دینداریه تیی راست پیک نایهت، ئیلا
به وه نه بی له رپی خه لقا تی بکوشیت، خیریان دهست خهیت، خوشی و کامه رانیان
پیشان بدهی.

موبارهک: گوئی بگره، گوئی بگره، من سه رم له کاروباری ئەم دنیایه دا
سپی کردووه، به ته واوی له مانای ژیان گه یشتووم. ئەوانه ی تو ئە ته ویت له ریانا
تی بکوشی و خوینی خوتیان بو برژینی، سبهینی که که وتیت، پیت پیا ئە نین. ئە گه
یارمه تیت دان، به کوشتت ئە دن و پیت پین ده که نن.

موتنه بی: به لئی، ئیمرو وان، وه کوو ئە فه رمووی، به لام سبهینی تیم ئە گهن.

موبارهک: که مردیت، وانیه! ئیه له م عه قله!

موتنه بی: شکوی من و هاوچه شه نه کانم، له دوا ی مردن دهست پین ئە کا.

موبارهک: به سه ری هه ردوو کمان، که خراینه ژیر دوو به رده وه، دوو گه ز
خۆلت کرا به سه را، نه پاره، نه شکو، نه ناوداری، هیچی هیچ نایه نن. داخه که م،
ئو حه له ناتوانی ده ستیش بده ی به ده ستا. به لام کی ئە لئی پین مردنیش په نجه ی
نه دامهت ناگه زیت! له دوا ی ئە شکه نجه و پوو زه ردیه کی زور.

موتنه بی: ئەم قسانه ی تو له خه یال نزیک ترن. گه لئ که س ریگیان گرتوته به ر.
ئو ی له کاروان جی ماوه، جی ماوه، به لام له دوا بییا به شیکی هر گه یشتوته ئە و
سه رچاوه یه ی مرواری زانیاری به گور لئ هه لئه قولیت.

موبارهک: که می بیرکه ره وه له پاشه پوژی کرده وه کانت.

موتنه بی: ئەوی بیربکاته وه له خوی و بترسی، هه رگیز ناگاته ئە و ئامانجه ی
هه ولی بو ئە دا، ریگای بو نابردیت.^۱

^۱ پیتی (ب)ی که وتوو و به هه له به (ناردیت) نووسراوه. (س)

موبارهك: وردببهرهوه و ببينه چۆن ههموو قابلييهت و توانايهكي تۆيان شاردۆتهوه و خستۆته پشتگوي له شيعر و ئهدب و زانياريا. ئهزاني بو؟ چونكه له ربي خهلقا ههول ئهدهي. بچۆ ناو كه لاوهكان، ببينه كين ئهوانه ي له وي دا ئهژين؟ به سهري تو، ههموو ئهوانه كه وشه ي حهقيان وا به سهر دهمه وهيه. ههر كهس شوي حهق بكه وي له م زهمانه دا، ريسوا ئه بيت. بو خۆت ئهكوژيت؟ بو به زيندووي خۆت ئه نيژي؟

موتنه بي: براله، موبارهك، دهمي كه حالي بووم له ههموو ئه و شتانه ي باست كردن. به لام تا ئه و كاته ي ئه مرم، ههر شوي به رهي راستي ئه كه وم، كه به دريژي عومر شوي ني كه وتم. مردنم ناوي، پر به دل قينم ليه تي، ههر چه نده ئه م ژيانه م پر به له مه خسه ره. وهكوو ئه مبيني، بي له پيوهند، ده سته ستر او و ديلم. به لام ئه گه ره ههموو رۆژاني عومرم به م جوړه به رمه سه ر، له ژيان رانا كه م.

موبارهك: تو رهنگ بي وا بزانيت له من به كامه رانيتر ئه ژيت؟!

موتنه بي: كامه رانييه كه ي تو چيه؟

موبارهك: كامه رانييه كه ي من ئه وهيه، بو خۆم له گوشه يه كي ئه م دنيا يه دا ژيانم به ته سه ووف رائه بويم.

موتنه بي: كه واته تو به زيندووي خۆت ناشتووه، تو مردووي، به بي ئه وه ي به خۆت بزاني!

موبارهك: فه رقي به يني مردو و زيندو و چيه؟ ئه وه نديه مردو و پيش زيندو و كه وتووه. پاشه رۆژي ههموو زيندوويه ك گوڤه، برا.

موتنه بي: داخه كه م، من ناتوانم وهكوو تو بم، ناتوانم خۆم به زيندووي بنيژم. موبارهك: نه، نه، وا مه لي برا، ئه توانيت ئه گه ر بيت و به وي ت، ئيراده ت به هيز بيت.

موتنه بي: به هه له چوويت. من شتيك هه يه پالم پيوه ئه ن و به م ريگايه دا ئه مبا. توش شتيك هه يه رووه و گوشه گيري، روو له ژيان دوورخسته وه ت راپنچت ئه كات. تو ئه وه ي خۆت لا باشه، به بي ئه وه ي بزانيت بو؟ به لام منيش ئه مه ي خۆم په سه ندر دووه، له پاش ئه وه ي زانيومه بو؟ من به دووي كامه رانيا ئه گه ريم، به دووي به ختيا ريا ويلم.

موبارهك: ئا .. بهختياري و كامه رانيت ئه وي؟

موتنه بي: بي گومان، بي گومان!

موبارهك: كه واته خوت فرى بدهره باوه شى له زه ته وه.

موتنه بي: باوه شى له زه ت؟! ئيهه .. من كه رم؟ كه ر نيم، به بۆكه ي رانه هاتووم، ناتوانم له ناو چه په ليا بژيم.

موبارهك: چيت ئه وي كه واته؟ نازانم تو چيت ئه وي؟ بپروانا كه م خوست بزانيت. موتنه بي: پيم ئه لين به شويني چيا ويلى، ئه م شار و ئه و شار ئه كه ي، شيته، كاكه ي دهرويش؟ وه رامم ئه وه يه به شوين راستيا ئه گه پيم، دووى خير و جوانى كه وتووم. ئه مه وي ئه م شه وه زه نكه به سه رچى، پوژ ه لبيت، دنيا رووناك بيته وه.

موبارهك: تو ئه ته وي ئه م دنيايه رووناك بكه يته وه؟!

موتنه بي: گوايه چي تيايه دهستم بي له كاريكى خيرا! ئاده ميزاد هه موو شتيكى له بارايه. ئاده ميزادىكى باشى واقيعى، باشترين سه رمايه يه له دنيا دا.

موبارهك: (پي ئه كه نى) بۆچى ئه م دنيايه واقيعى تيايه؟ ئاده ميزادى باشى تيا ماوه؟ خوت مه خه له تينه، برا.

ياساول: (ته قه ي بي دهنگى كليل) ئه وه مه عناى چى، ئه وه نده قسه ئه كه ن؟ وه كوو بزائن ئيوه له ديوه خانا دانىشتوون، يان له چه پسخاننه؟ هه لسه كاك موبارهك، مامت هاتووه بۆ لات، قسه ت له گه ل ئه كا. هه لسه خيرا، من ئيشم هه يه.

(ته قه ي پي هه ردووكيان)

(موسيقا)

ياساول: ئه وا تيم گه ياندىن، ئوبالى خوتان به ئه ستوى خوتان. بۆ خوتان داسه كنين. (ته قه ي پي، زپه ي زنجير و ده رگادا خستن)

موتنه بي: ها موبارهك، مامت ئه لى چى؟

موبارهك: هيچ، مه سه له ي چوونه ده ره وه ي كه مى جى به جى كر دووه. مامم خه لقى كاربه دهستان زور ئه ناسى. من هه ر ليم مه علوم بوو كه زور ليتره نامينه وه، تاوانىكى وام نه كر دووه. ته نيا مالى ئه وقافم خوار دووه. گوايه كى هه يه مالى ئه وقاف نه خوات؟!

ئى، بىننەوہ سەر باسەكەى خۇمان. براى شاعىر، بۇ نايەىت وەككوو من خزمەتى ئەوقاف بكةى؟ خواپەرستى، جوانى پەرستى، بكةى بە قىبەلى ئىش وكرات.

موتەنەبى: گوايه ئەى من له بەيانىيەوہ خەرەكى چى بۇ تۇ ئەرېسم، كابر!؟ ئەى من نالىم جوانى پەرستى، خىرخوايى كردن، بە شوپىن راستىيا گەران، پىشەمە؟ موبارەك: ئاخى راست ناكەىت لەم قسانەتا. تۇ وتت شتىك پالت پىوہ ئەنى بۇ گرتنى ئەم رېيە. دە ئەو شتە خوويستى و ناو و شوهرەتە. تۇ لەم رېيەدا ئىش ئەكەى. بۇ نايەنى ئەم خوويستتە له خۆت دوورخرىتەوہ، تا ژيانىكى ئاسوودە بژىن؟

موتەنەبى: ئەم ئامانجەى من هەولى بۇ ئەدەم، بەررتىر و پىرۆزترە لەوہى تۇ باست كرىد. من بە رېيەكا ئەرۆم كە كەم كەس پىا رۆيشتوون، بۇ ئامانجىك ئەچم كە كەم كەس پىي گەيشتووه.

موبارەك: گوايه لەناو ئەم هەموو عالەمەدا تەنيا تۇ ئەيگەيتى؟

موتەنەبى: من نەموتووه تەنيا من، بەلام منىش لەو كەسانەم كە ئەيگەنى.

موبارەك: گەلىكى وەكوو تۇ شوپىن ناو و شوهرەت كەوتن، بەشىكىان مردن، هەندىكىشان دوچارى ئەشكەنجە و سزا بوون، برا.

موتەنەبى: تۇ وا ديارە عەقلىيەتتىكى سەىرت هەيه. من ئەلىم شوپىن ناو و شوهرەت نەكەوتووم. بەلام كە بەم رېيەدا رۆيشتەم، بى گومان شوهرەت لەوہو دىت و پەيدائەىت.

موبارەك: تىمناگەيەنى -موتەنەبى- ئەم بىروباوہرآنە لە كويوہ و چۆن فىر بوويت؟

موتەنەبى: بىروباوہرەكانم دەستكردى ئەو ظرووفەيه كە ئەم مىللەتەى تيا ئەزى، هىى ئەو پىويستانەيه كە ئەبى پىك بىن، بۇ ئەوہى بكةويە خووشىيەوہ.

دائەنىشم پىرسىار لە خۆم ئەكەم- بۇ دروست بووين؟ بۇ ئەزىن؟ ئەبى چى بكةىن؟ ئەبى چۆن بژىن؟ وەرمام بەدەرەوہ موبارەك- بۇ دروست بووين؟

موبارەك: بۆيه دروست بووين كە عىبادەت بكةىن شەو و رۆژ.

موتەنەبى: شتىكت لەبىرچوو، برا.

موبارەك: چىيە؟ چىم لەبىرچووہ؟

موتەنەبى: ئەبى مالى ئەوقاف بخۆين، دزى لە هەتىو و بى دەست و لىقە و ماوان بكةىن، كەم و كوورپى و ناشىرىنى خۇمان بە نوپژ و رۆژووى درۆ، بە درۆدەلسە و رىاكردن

داپۆشین؟ خوشمان و موسولمانانیش بخه له تینین، ئایه تی قورئان به درۆ ته فسیربکهین، بۆ سوودی خۆمان، بۆ گیرفان پرکردن؟ به لێ، ئه مانه ت له بیرچوو، موبارهک.

موبارهک: ئه وه له گه ل کێته، موته نه بی؟

موته نه بی: له گه ل ئه وانه مه که وان؛ خۆیان باش ئه ناسن، خه لقیش تینان گه یشتوو. بی گومان خوای جه لله جه لالوهوو، ئاگای لێانه. به لام پیم لێ تو ئایه ته که ت له به ره؟

موبارهک: من.. من.. ئایه ت؟ به لێ، له به رمه، ئه فه رموئ- "وما خلقت الجنس والانس الا ليعبدون"، به لێ، "الا ليعبدون".

موته نه بی: "لوعبدون" یه عنی "يعرفون"، برا. ئه فه رموئ- خه لقیم بۆیه دروست کردوو، که فیربن، فیری زانیاری، فیری کاری باش، فیری زالبون به سه ر کردگارا، فیری باش به خێوکردن، باش به ره مه هێنان، فیری ژیا نی باشی پر له کامه رانی و به ختیاری، نه ک فیری مالی ئه وقاف دزین!

موبارهک: تو کا براه کی زۆر بی ئابروویت. من سیری خۆم لای تو ده ربی که لیم ئاشکرا بکه یه ت؟! شه رت بی ئیستا که داربده م به رۆحتا، راوه سته بۆم (ته قه ته قی، له ده رگا ئه دا له سه ریه ک) یاساول، ئا یاساوله کان. وه رن، من ئه مه وئێ رده ئیسه که تان ببینم، گه وره ی وه ردیا نه کانم ئه وئێ، ئیشتیکی مه ییم پێیه تی.

موته نه بی: موبارهک، موبارهک، ئه وه چی ئه که ی؟ شیت بووی؟ شکاتم لێ ئه که ی؟ موبارهک: ئه رئ وه للا، داربده م به رۆحتا، کافره ی زه ندیقه ی له خوانه ترسه! ئیددیعی نبوه ت ئه که ی؟ تو ی بی میشک، داوای پیغه مبه ریته ئه که ی. (له ده رگا ئه دا) راوه سته بۆم.

موتنه بی: رووت ره ش بی، مالی ئه وقاخۆر، رووت ره ش بی.

(مۆسیقا)

(ته قه ی پێیه کی زۆر، ته قه ی ده رگا)

سه ره که وه ردیا ن: چۆن، ئه م بی ئابرووه وای لێ هاتوو؟ به ندیخانه چاوی سوور کردوو. ده میکه شه قی کاروانی نه خواردوو، (ته قه ی کلیل) مه رحه با شایه ری شام! هیچ نه ماوه، ئینجا داوای پیغه مبه ریته ئه که ی، کافری بی ئیمان؟! ها.. قسه بکه.

موبارهك: ده جوايى وهرديان ئاغا بدهروهه، بۇ قسه ناكه ي؟
موتنه بى: قسه ي چى بكه م؟ من هيچ خراپه يه كم نه كرده وه، له به نديخانه شا واز
له پياو ناهيئن! چيتان ئه وي؟

سهرهك: ئاي زهنديق، ئاده ي سه عيد بارچاوه ش، رووتى كه روه وه هه ليواسه
به و ديواره دا. خيراكه، خيرا، باشى هه لواسه، پنى له زه وي بېره. كاك موتنه بى
ئه هه وي پووى زه وي بگورئ. دهك موبارهك نه بى ئاوا. كابرايه كى شايه رى
سوالكه ر چييه؟ وه لا من تى گه يشتووم، ئه چم بو ئه و سه رچاوه يه ي مروارى
زانبارى لى هه لئه قولت! ئىستا خوت ئه بينيته وه و راوه سته بوم. ئا سه تلئ ئاوى
پياكه ن (دهنگى ئاوا). قامچييه كانى ئيمه ش گرى لى ئه بيته وه و دهمار دهرئه هيني،
خوين هه لئه قولتئى.

موبارهك: ئه ي وايه، وهرديان بهگ راست ئه كا، جه زاي خراپه خراپه يه. ده بيخو،
ده ي. پىموتى- وازيئنه! به سه رى جه نابت، وهرديان ئاغا، من.. منى موسولمانى
له خواترسى به دز دائه نا. ئه زانى دزى چيش، دزى ئه وقاف. ئه سته غفيرو لاوه ولعه زيم
"استغفر الله العظيم، استغفر الله، لا حول ولا قوة الا بالله".

سهرهك: راست ئه فه رمويت، قوربان، راست ئه فه رمويت.
موتنه بى: خوا هه لئاگرئ وام لى ئه كه ن. وا قولم پچرا، جومگه كانى ده ستم وه خته
له يه كه ده رچن.

سهرهك: هيشتا له كوئته! به خوا رجووع نه بيته وه وه توبه نه كه يت، وازت
لى ناهيئن، قور به سه ر عه قلت! ئا بينه ئه و قامچييه سه عيد. (لى ئه دات)
موتنه بى: (هاوارئه كات) ئاي، ئاي، ئاي.

سهرهك: (له سه ر ليدان ئه پروات) ده ي توبه بكه.

موتنه بى: به سم ئازار بده ن، خوا هه لئاگرئ وام لى ئه كه ن.

سهرهك: راست ئه فه رموي، ده ي توبه بكه.

موتنه بى: توبه له چى بكه م؟ له چى؟

سهرهك: له و كفرانه ي كه كرده وته، له داواي پيغه مبه رى كردنت.

موتنه بى: من كفرم نه كرده وه، داواي پيغه مبه ريشم نه كرده وه.

سهرهك: ناته وي توبه بكه ي، كافرى له عين! ده بگره، بگره (لى ئه دات).

موبارهك: گه ورهم، گه ورهم، قسه يه كم هه يه.

سهرهك: بلي، قسه بكه موبارهك.

موبارهك: من واي لي ته كه م داواي توبه بكات، كه مي وازي لي بينن.

سهرهك: باشه، كه مي مؤله تي ته دم، له بهر خاتري تو. ده ي وهرديانيه، با له م ژووره بؤگه نه بچينه دهره وه. موته نه بي، هه تا يه يه وه توبه نه كردي، هه لاهه لات ته كه م. با بروين.

موته نه بي: موبارهك، له ناليش ته ده يت و له بزماريش!

موبارهك: ئه ي وايه. ئينسان بيه وي بژي، ئه بي وابات. تينوت نييه؟

موته نه بي: با زورم تينوو، له شم گري لي ته بيته وه.

موبارهك: ها ئه وه ئاو. بؤ خوئت به م راده يه گه ياند؟ چه ند م پي وتي واز بينه، كوره واز بينه.

موته نه بي: واز له چي بينم، له چي؟ له خير، له جواني، له دادپه رستي، له حه ق؟

موبارهك: ئيستا وه ختي قسه كردن نييه.

موته نه بي: ئه ي وه ختي چييه؟

موبارهك: وه ختي توبه كردنه. ده ي خيراكه، هه تا نه هاتوونه ته وه ويژه ت.

موته نه بي: توي ته وقافدزيش داواي توبه م لي ته كه ي؟! ئه ي كه زه مانه يه كي

پرسه يروسه مه رديه!

موبارهك: وادياره هيشتا عارت نه ناوه. ده ي خيراكه، هه تا نه هاتوونه ته وه. من

چاكيي توم ئه وي، بؤ له م به نديخانه يه دا بميئته وه، هه موو پوژي وات لي بكه ن؟ خو به خوا وازت لي ناهينن، هه تا توبه ته كه ي. ئينجا كه يفي خوته.

موته نه بي: كوره، ئاخو ئه ي هاوار توبه له چي بكه م؟

موبارهك: بلي رجووع بوومه وه له و شتانه ي كردم، له و كفرانه ي به ده م ما هات،

له ئيديعاي پيغه مبه ريتي. ئه ه ته نيا ته وه نده بلي و هيج قسه ي تر مه كه.

موته نه بي: وا قول چچرا، هه موو ده ماره كانم سست بوو، ئه لي له ناو بيژنگا

سوورم ته دن. ئاي.. ئاي.. ئه لي ته كه ومه بيره وه.

موبارهك: بانگیان كه م؟ (كه می پئی پی ئه كه نی) له هۆش خۆت مه چۆ. بانگیان كه م
بتكه نه وه؟

موتنه بی: ها ه. بانگیان كه م.

موبارهك: گه وره م، وه ردیانی نه، فه رموون، فه رموون، تۆبه ی کرد.. تۆبه ئه کات.
(ته قه ی ده رگا وه زه ی زنجیر)

سه رهك: ها ئه م كه له ره قه نه رم بوو، چه ند قامچییه کی تری ئه ویت؟
موبارهك: نه خیز قوربان، پیویست به قامچی ناکات. عینایه تی ئیلاهی منی بو
په خسان كه رزگاری كه م له و شهیتانه ی ده سی به سه را کیشابوو.

سه رهك: تۆبه ی قبول کرد؟

موبارهك: به لئ، فه رموو بپرسه.

سه رهك: ئه لئیی چی، تۆبه ئه كه ییت؟

موتنه بی: ها.. جارئ بمکه نه وه.

سه رهك: کردنه وه نییه، هه تا تۆبه نه كه ییت. ئه لئیی چی، ها؟

موتنه بی: باشه، دامگرن.

سه رهك: دایگره، سه عید بارچاوه ش. ئه و كه له پچه یه ش له دهستی بکه نه وه.
(ته قه ی زنجیر)

موتنه بی: ئای.. ئای.. ئه لئیی پی به ژیله مۆدا ئه نیم.

سه رهك: ده ی قسه بکه، سویند بخۆ، خیرا که من ئیشم هه یه، خه لقی ترم به دهسته وه یه.

موتنه بی: بلیم چی؟

سه رهك: به هه قی ئه م قورئانه.

موتنه بی: به هه قی ئه م قه رئانه.

سه رهك: تۆبه ئه كه م له هه موو ئه و کفرانه ی که کردوومه.

موتنه بی: تۆبه ئه كه م له هه موو ئه و کفرانه ی که کردوومه.

سه رهك: و قه د داوای پیغه مبه ریتی ناکه م.

موتنه بی: قه د داوای پیغه مبه ریتی ناکه م.

سەرەك: وه ههقم بهسەر ههچهوه نهبه.

موتنههبى: ههقم بهسەر ههچهوه نهبه.

سەرەك: دهى بهرهلاى كهن. ئىستا ئازاديت. بهلام ئەمجاره بتههینهوه، خوینت
ههلال ئەبیت بهتهواوى. جلهكانى بدهنهوه، با له بهرى بكا و بروت.

موبارهك: ئەى من كهى برۆم، گهورههه؟

سەرەك: كهى ئارهزووئهكهى، برۆ. ئىستا برۆ، ئيمه مهمنوتتین، به دوعا.

موبارهك: باشه، كهواته لهگهڵ موتنههبيا بهيهكهوه ئەچینه دهرهوه.. ده خيراكه
موتنههبى.

موبارهك: گهچهلم لى لاده، بهقوربان. وازم لى بینه. تو برۆ، ههقت چيه
بهسهرمهوه؟!

موبارهك: چۆن بهجیتتههيلم؟ ئيمه هاوړی بهنديخانهين. من خوشمهوئیت.

موتنههبى: كاكه وازم لى بینه، من هاوړی دزى ئەوقاف نیم.. برۆ روورهش!

موبارهك: ئای ئهوه پهیمانكهت شكان؟

،وتههبى: پهیمانى چى؟ كام پهیمان؟

موبارهك: ئەى سەرەك پىنهوتى ههقتنهبن بهسەر ههچهوه؟!

موتنههبى: به سهرى بهتالى سهرهك و به سهرى باوكى توش، ئەگه لهجياتى
جاریك، رۆژى ده جار ههلمواسن، ...

میردی خەلە تینراو*

رەفییق: ژیاڤی کۆمەلایەتیی شیناوی رینکەخراو، پریەتی لە کویرەوهری و کۆست و بەند و بەیەکاھاتن و بیئارامی و ئیش و ئازاری جەرگبری هەمەجۆرە. نەخویندەواری و قالنەبوونی پیاو و ژن لە بۆتەیی بیروباوهری بەرز و جوانا و رەوشت نزمی و دەرک بە مەسئولییەتی ئینسانی نەکردن و تیکچوونی شیرازەیی کاروبار، هۆی گەلیک دەرد و بەلا و قەوماوی پڕچەمەرن، یا خوا چەرخیان لە چەمەر کیشریت. یەکی لە ئەنجامی ئەو تیکچوونی ژیاڤی کۆمەلایەتییە و بەریکی تال و پیسی خویناوی زەقوومی ئەو رەوشتە پچرانە، خیانیەتی ژن و میردایەتییە. ئەو تاوانە ناشیرینی ئافرەتی میرددار ئەیکات، هەندی جار لەگەڵ خزم و کەس و کار و هاوڕیی بەدی میردەکەیا و هەندی جاری تریش لەگەڵ بیگانەدا، یان لەگەڵ خزم و کەس و کار و کۆنە یارەکەیا دەست تیکەلاوئەکا و خۆی ئەکا بە پەندی پسات و مۆری ئابرووچوون و تاوان ئەنیت بە خۆیەو و شەرەفی میردەکەیی و کەسوکاری هەردوو لەکەدارئەکا و ئەبیتە پەلەییکی رەشی پیسی چلکن بە رووی ژیاڤی خیزانی و کۆمەلایەتییەو، ئەوپەری بی شەرمییە بۆ ئافرەتیک کە لە هیچی کەم نییە، داوینی خۆی و شەرەفی خەلقى پیس بکات. ئەوپەری شوورەیی و بی ئابرووی و نزمییە هاوڕییەک یان کابرایەک دەستی بی لەم کارە پیسەدا و ببیتە هۆی پیسبوون و خراپوونی ئافرەتیک. ئەوانەیی گورگی بەشەری و خەریکی کردەوہی پیسن لەناو کۆمەلایەتی و ئەوانەیی وەکوو میثیکی چەپەل هەر خەریکی خراپەن و زینائەکەن و ئازاری کۆمەلایەتی و خەلکی زیادئەکەن، پیویستە لە ئەسفەلەسافیلین توندکرین و گۆرەوشاربدرین بە زیندوویی. پیویستە کۆمەلایەتی هەموو ئینسانیکی بەشەرەفی بەغیرەتی مووی پیاوہتی لێروواری حەقپەرستی بەئیمانی راست ببیتەوہ لەم دزانەیی شەرەفی خەلقى ئەدزن و شوین ئارەزووی کیتی کەوتوون، پیویستە خۆل و دویان بکری بەسەرا و شار بەدەر بکری.

* کەمال رەئوف محەممەد، هونەری درامای رادیویی کوردی، ل ۴۳۹-۴۴۹.

رەفییق چالاک لە دوا لاپەرەدا دەورەکانی بەم جۆرە دا بەش کردووە: ۱. میرد: رەفییق چالاک، ۲. حەمە: ئەحمەد دللاوەر، ۳. ژن: ئەحمەد مەحموود، ۴. عەلی: رەنگ بی عەلی مەردان بی. (ک.ر)

ئىنجا با بىننەۋە سەر چىرۆكەكەمان، دىرزەمانىك لەمەۋبەر لەگەل پىاۋىكى
پىرى خزمەتكارى ماللىكا دانىشتم و ئەم چىرۆكەى بۇ گىرامەۋە. وا ئىمەش بۇتانى
ئەگىرىنەۋە، تا كەلكى لىۋەر بگرن.

(مۆسىقا)

عەلى: ئەو سالە پىنش قەۋمانى كارەساتەكە خزمەتكارىان بووم، منى پىرى سەر
لەگوپى قەبرلەرزىۋى ھىچ لەدەستنەھاتوو، فرمىسكم تيا رشت بۇ كلۆلى مىردىك و
بۇ خىانەتى ھاۋرىپكەك و ھەلفرىۋاندنى ئافرەتىك.

پىنج سال لەمەۋبەر، ئا لەو كۆشك و بالەخانەيەدا كە پرىپەتى لە بىرەۋەرى
پرناسۆرى پرنازار، ئا لەو ژوورەدا و لەسەر ئەو تەختەبەندە ئەنوستن.

كۆرەكە، لاۋىكى نووسەرى شوخ بوو، چىرۆكى ئەنوسى بۇ خزمەتى خەلقى و
بۇ بەختىاركردنى ژنەكەى، بە خۆشى ئەژيان. بەلام ئەم خۆشپىيە ھەتاسەر نەبوو،
گوپى بگرە و بىكە بە تەمسىل، كۆرە شىرىنەكەم.

(پشۋوۋىيى مؤسىقا)

ژن: دە تاۋىك بحەسىرەۋە پىاۋەكە و نەختىك بەزەپىت بە خۇتا بىتەۋە.

مىرد: بەزەپى و ھەسانەۋە مەعنای چى، ئافرەت؟

ژن: چى بوو ئەم ھەموو نووسىن و خويندەنەۋە، نەبىراپەۋە؟

مىرد: نووسىن و خويندەنەۋە بۇ ھەموو ئىنسانىكى ناو ئەم دىنپايە پىۋىستە،
ۋەكوو ئاۋوھەۋا و خۇراك و جلۋبەرگ. من سەرم سوورپئەمىن لەۋەى ھەندى
كەس چۆن ئەتوانن واز لە خويندەنەۋە و نووسىن بەپىن. كەى لە خەۋ ھەلساى
گىانە شىرىنەكەم؟

ژن: ئىستا.

مىرد: خۇزگە ھەتا رۆژئەبوۋەۋە، خەبەرتنەئەبوۋەۋە و ھەلنەئەساى لە خەۋ.

تو بۇ خۇت ئىسراحتەناكەى؟

ژن: ئىسراحتەتى چى؟ تو لەبىرت چوۋەۋە كە نەخۆشى و پىۋىستت بە ھەسانەۋەۋە؟

مىرد: چارم ناچارە و پىۋىستە كاروبارم بە پوختەپى جى بەجى بگەم، تو بۇ خۇت بنوو.

ژن: ئەمە ئەبیت ھەموو شەویک من بنووم و تو بەخەبەربیت؟
میرد: پیموتی -گیانەکەم- ئەبى پىویستى سەرشانم بەجى بهینم.

ژن: بەخیرى كەى ئەم پىویستى سەرشانە بەجى ئەهینرى؟

میرد: ئەو حەلەى كە لە بەروبومیا حەسایتەو، ئەو كاتەى لە ئیستا باشتەر ئەبین، ئەو پۆژەى خەلقى ئەكەونە ناوبازار، بەپەرۆشەو ئەگەرین بەشوین نووسینەكانما، ئەو حەلەى پیت ئەلیم- ھاوگیانەكەم ئەو ھەموو ئەو شتانەى حەزیان لى ئەكەى، ئەو پۆژەى ئەتوانم بى شانازى بە خەلقى بلیم ھەموو تەمەن و لىھاتووبى و توانا و لاویبەكەم، ھەموو ھیز و مېشك و دل و قەترە خوینیکم^۱ لە رېى ئیوھدا بەخشى و لیمببورن لەمە زیاترم لەدەست نەھات، ئەگینا بۆم ئەکردن.
ژن: تو بەخۆپایى خۆت ماندووئەكەى، تەقەلادان و پىویستى چى و كى پیت ئەلئیت كەرت بە چەند؟ خەلقى گالتهیان بە كتیب و كتیبینوس دى.

میرد: پۆژى لە رۆژان ئەم خەلقە ئەگورین، وە من ھەرگیز واز لە رېى چاكە و خیرخوایى ناھینم، ھەتا سەرکەوتن. ژیانم بەخت ئەكەم و دلنایم كە ئەم نیشتمانە پىویستى بە كارکردنە و كارکردنیش بى خۆبەخت كردن و لەخۆبوردن، سوودىكى گەورە ناگەیینى.

ژن: یەعنى ھەر ئەتەوى لەسەر قسەى خۆت بى و بە قسەى نەكەیت؟

میرد: ئەگەر قسەى خەلقى لەم قسانە جوانتر و راستتر و رېكویپكتر و پېرسوودتر بن، ئەوا ئامادەم لە باوەرى خۆم لابدەم.

ژن: ئەى بېوات بە قسەى من نىبە كە ژنتم؟

میرد: لەم بارەىو ھەنە، چونكە قسەكانتم بەدل نىبە و ئەتەوى ساردم كەیتەو.

ژن: كەواتە كەیفى خۆتە و من ئەمە قیوول ناكەم.

میرد: یەعنى چى؟ ئەو ئەلئى چى؟ بەجیم ئەھیلئى؟

ژن: ئەى چارم چىبە؟ تو حەز لە كتیب و نووسین و تەنیاىى ئەكەى، ئیتر ژن مەعنایى چى؟

^۱ ئەم رستەى دەبى وابى: ھەموو مېشك و دل و قەترە خوینیکم... (س)

میرد: ئه‌ی کئ هاوریم بئ و کئ پشتیوانم بئ و کئ ئاگاداریم بکا و کاروبارم
بؤ ئاسانکات، ئافرهت؟ چه‌پله به تاقه ده‌سیک لی ئه‌دریت؟

ژن: گوايه تو خه‌لقت بؤ چیه؟ خۆت کاروباری خۆت به‌ره‌به‌ریوه.

میرد: ئه‌ی ئه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وتم، ئه‌گه‌ر لیم‌قه‌وما؟

ژن: که‌یفی خۆته، بروام به‌وه نه‌ماوه که له‌و که‌له بیته خواره‌وه و مه‌سه‌له
بۆته ماخۆلان و هه‌میشه ئه‌ته‌وئ هه‌ر قسه‌ی خۆت سه‌رخه‌یت.

میرد: زۆرم پئ خۆشه شه‌ریکی ژیانم ئه‌مه‌م پئ بلئ و له‌ پئی پیوستی
به‌جئ هینانی سه‌رشانما هه‌ر تانوو تیکم لی بدرئ، مایه‌ی شانازیمه.

ژن: پیوستی (پئ ئه‌که‌نی) ئه‌لئ پیوستی.

میرد: بؤ به‌راستی چی له‌ دل‌تایه، ده‌ری نابریت؟ بؤ به‌ته‌واوی و بئ پیچ‌وپه‌نا
هه‌موو نه‌ینیه‌کی ناو دل‌تم بؤ ده‌رناخه‌یت؟

ژن: تو نازانی من چه‌نده دل‌گیرئهم، ئازار ئه‌چیژم که به‌م هیلاکی و ماندویه‌تیه
ئه‌تینم. جگه له‌وه، به‌زه‌ییم به‌ خۆشما دیته‌وه، چونکه ته‌نیام له‌ ژيانا.

میرد: تا ئه‌م راده‌یه گیانه‌که‌م؟ هه‌رگیزاوه‌ه‌رگیز وا تئ نه‌گه‌ی که تو‌م خستۆته
لاوه. به‌لام پیوستی سه‌رشانم هه‌موو که‌ل و قوژبنیکی ژیانمی گرتۆته‌وه و به‌لام
هه‌میشه تو له‌ دل‌مای و نزیکترین ئینسانی به‌ من.

ژن: منیش به‌ختیارترین سه‌عاتم ئه‌و حه‌له‌یه که نزیک بی لیمه‌وه.

میرد: له‌مه بئ گومان به‌ و هه‌ر که هه‌لیکم بؤ هه‌لکه‌وت، پاداشتی چاکه و
خۆشه‌ویستیت یه‌ک به‌ هه‌زار ئه‌ده‌مه‌وه.

ژن: منیش دل‌سۆز و شه‌ریکی ژیانتم هه‌تا دوا هه‌ناسه.

میرد: بئ گومان به‌ له‌وه‌ی که ئه‌وی مه‌عنای خۆشه‌ویستی زانی و دل‌یکی
که‌وره‌ی پیۆه‌بوو بؤ خه‌لقی، ئه‌وا به‌بئ شو به‌هه‌ خۆشه‌ویستی که‌ی قوول و راست و
کاریگه‌ر و پره‌سته‌تیه. هیوام وایه بروام پئ بکه‌ی و لیم رازی بی.

ژن: به‌ دریزایی ژیان، هه‌تا کاتی گیانه‌لاو، به‌ هیچت ناگۆرپه‌وه گیانه‌که‌م.

میرد: بۆچی تو هیچت له‌ شه‌و هیشتۆته‌وه؟ وه‌ره ته‌ماشاکه له‌م په‌نجه‌ره‌یه‌وه و
چاوت به‌ شه‌به‌قی به‌یان بکه‌وئیت.

میرد: شەبەق! ئەو ە خو بەرەبەیانە، ئای کە بەسام و جوانە. خوا ئەیزانی
بەتەمانەبووم وا زوو شەو تێپەڕی و پوژببیتەو. ئەم چیرۆکە سەری لێسەندم و
وای پارفاندم، ەەر نەمزانی چۆنم خستە سەر کاغەز، چۆنم گێرایەو.

ژم: چیرۆکە کە باسی چی ئەکات، پیاوێکە؟

میرد: عیبەرەت وەرگرتن لە قەوماوی پرکوێرەوهریی ژیان. کارەساتە کە باسی ژن و
میردیکی بەختیارە کە ژیانیان پڕە لە گەشکە و شادی، بەلام ھاوڕێیەکی بەدی
پیسیان لێ پەیانئەبی و پایەکی کامەرانیی ئەو بنەمالە یە ئەرووخینیت.

ژن: (توورەئەبی) ئینجا ئەمە چیرۆکە؟ شتی لەمە باشتر نازانیت؟ بۆچی ەمیشە
باس لە شتی پرناسۆر ئەکە؟

میرد: ئەگەر شت ناسۆراوی نەبیت، نرخێ ئەوتوی نابێ بۆ کارکردنە سەر خەلقى.
ژن: ئەو بۆچی ئیو ەموو تانووت و لۆمە و تاوانیک ئەخەنە ئەستۆی ئافرەتی
بەسزمان؟

میرد: ەموو جارێک نا، بەلام کە ی چیرۆکە کەمت خویندەو، بۆت دەرئەکەویت
کە ئەم بەسزمانە چیی لەژێر داوینیا شار دۆتەو.

ژن: ئە ی پیاو؟ ئەبی دائیما ەەر مەلائیکەت بی؟

میرد: کێ وا ئەلی؟ چەپلە کە ی بە تاقە دەستیک لێئەدریت، خەتا لە ەردوو
لاوہیە و لە کۆمەلەو ە کە جەزاییکی باشی تاوانکەر نادات. بیگومان بە کە چەند
لاپەرەییکی باش بۆ پیاوێکە تەرخان ئەکەم و بە تەنیا یەم^۱.

ژن: با بچم بەلای چالینانەو.

میرد: باشە گیانە شیرینەکەم.

(پشووی مۆسیقا)

(گۆرانی: لە بەرچاوی بەد)

(دەنگی زەنگی کارەبایی یان دەنگی لەدەرگادان)

ەلی: وا ەات، کینیە؟

^۱ یەم: دیم. (س)

حەمە: منم كاكە عەلى، ئەحمەد ئەفەندى لە مالا.
عەلى: بەلى لە مالا. كەمىك موساعەدە بكة (بى دەنگى) ئەحمەد ئەفەندى، ئەحمەد ئەفەندى؟

مىرد: ها. كى بوو، كاكە عەلى؟

عەلى: حەمە ئەفەندى ھاوپىتە.

مىرد: بەخوا باش بوو ھات، با بفرمووى.

ژن: (بە توورەپىيەو) ئەم كابرەيە بۆچى ئەوئەندە يەت؟ ئىشى چىيە؟

مىرد: گوايە بۆچى نەيەت، ئافرەت؟

ژن: من كە چاوم پىئەكەوئى، سەرودلم ئەگىرى و لەشم قورس ئەبى.

مىرد: ھاوپىمە ئافرەت، قسەى وا مەكە.

ژن: حەمە ئەفەندى ھاوپىتە، بەزىادى خىرم نەكرد.

مىرد: لەسەرى مەرۆ، بىرپىتەو. خۆشەويستى و قىن ئەبى ھۆيان ھەبىت، ئەبى

بنچىنەيەكى پتەويان ھەبى، ئەگىنا ھەر لە خۆمانەو و بەبى سەبەبى تەواو، نابى ناوى خۆشەويستى و قىن بەئىن.

ژن: من وا ھەست ئەكەم، من قىنم لىيەتى، وا ئەشچمە ژوورى ئەودىو.

مىرد: كەواتە قاوئەك، چايەكمان بۆ لى بنى.

ژن: خوا بەخىرى نەھىنى ئاوا.

مىرد: عەلى، حەمە ئەفەندى، فەرموو.

حەمە: رۆژ باش.

مىرد: ژيانت باش. فەرموو دانىشە، بەخىربى.

حەمە: سەلامەتبى، شوکور چاترى؟

مىرد: فەرموو جگەرە. (دايئەگىرسىنى)

حەمە: دوئى شەوئى ديارنەبووى بىت بۆ نادى.

مىرد: بەخوا نەمتوانى، ئىشم زۆربوو، چۆنتان رابوارد؟

حەمە: زۆرم چاوەروان کردی، دیارنەبووی. لەپاشا لەگەڵ عوسمان و جەلال و
عەزیز ئەفەندییا تا رۆژی بەحەق پۆکەرمان کرد و خواردمانەو. مەسەلەشم
جی بەجی کرد؟

مێرد: کام مەسەلە؟

حەمە: ئیجازەدی نەخۆشییەکە، دوکتۆر عەزیز جی بەجی کرد.

مێرد: ئەی بژین، ئەی ئافەرم، کوا؟

حەمە: فەرموو، ئەتوانی سبەینی برۆی؟

مێرد: پشت بە خوا سبەینی ئەرۆم. زۆر پیویستە تەداوی خۆم بکەم، پیش
ئەوێ ئەم دەردە بێمەعناوە بەمدا بە زەوی دا. بەلام ئەبێ هەمیشە نامەم بۆ بنێری.

حەمە: گواوە ئەو قسە ئێوی؟ ئەی هاوڕێی دلسۆز مەعنا چی؟ ئەساسەن
ئەکسەری رۆژیش سەری فەیمەخان ئەدەم.

عەلی: فەرموون قاو.

مێرد: ئا لێرەو داینی.

حەمە: بیدەرە دەست خۆم. ئەو فەیمەخان دیارنییە؟

مێرد: لەودیو، بانگی کە عەلی.

عەلی: فەیمەخان، ئەحمەد ئەفەندی بانگت ئەکا.

ژن: بەخیری بێ حەمە ئەفەندی.

حەمە: رۆوسووربیت فەیمەخان، دایکم زۆر زۆر سەلامت لێ ئەکا و ئەلی
دیارنییە لە هیچ لایەکەو.

ژن: وەللا ئیش زۆرە، چی بکەم.

حەمە: ئیجگار وا گۆشەگیریش باشنییە.

ژن: وا باشترە، چی بکەین، بەشی ئیمەش وا قەراردادەکراو.

حەمە: شتیکی پرناسۆرە ئینسان بەم جۆرە ژیان بباتەسەر.

مێرد: ئیمە هەموومان نازانین بژین، کاکە حەمە. رۆژ بەدوای رۆژ، سال بەدوای
سال دیت و تی ئەپەری و کەچی هەر لە جی خۆمان و لە باری خۆمانا ماوینەتەو و
دەستمان خستۆتە ژیر چەناگەمانەو، بەبێ ئەوێ سەرنجیک بەدین لە ژیا

پرگه شکه و بی ئه وهی هه ولێک بدهین بۆ خوشترکردن و پرگه شکه کردنی ژيانی خۆمان و کۆمه له که مان. شت نیه له م دنیا به دا به قه د ئه وه خوش بی که ئینسان ئیشیکی باش بکات له پێ خه لقا.

حه مه: چ سوودیکی هه یه تو می شک بسووتینی و تی بکۆشی و خه لقی تریش هه ر هه ولی خۆ به ر زکردنه وه و گیرفان پرکردن و له زه ت له ژیان بینین بن.

میرد: ئه مه جیگای ئه سه فه و ئه وانه ی باسیان ئه که ی، وازیان له سوودی گشتی هیناوه و هه ر خه ریکی خۆیانن.

حه مه: ئه وان چاک ئه که ن. ئه مه یه ریگای راست.

میرد: چی؟ ریگای راست؟ ئه مه پیچه وانه ی ژيانی ئاده میزادیه تیه.

حه مه: ئه گه ریگای تو یان به چاک بزانیایه، هه له به ته له سه ری ئه رۆیشتن.

میرد: ئاده میزادیکی راست نابێ گویی خۆی که ریگات له که وتووی و گیرۆدیه یی خه لقی و کۆمه ل. ئه وه برسیتی و نه خوشی و نه زانین که به شه ریکی زۆریان داوه به زه وی دا.

حه مه: ئینجا ئیمه حه قمان چییه به سه ره وه؟

میرد: ئه ی به چی ئیمه ئینسانین، هه ر به وه ی که قسه ئه که یین و ئه خۆین و ئه نووین؟

حه مه: ئه لیم ئیمه له کوێ ئه توانین زال بین به سه ر ئه و ده ردا نه دا.

میرد: ئه توانین، شتیکی نیه له دنیا دا ناوی نه توانین و یه ئس بیت. تیکۆشینێ راستی پیاوانه و هه ر که سه به قه ت توانای، من و تو و ئه و و هه موو یه کیکی، پیویسته چه ند ئه توانی خزمه تی کۆمه ل بکا له پێ سوودی گشتا تی کۆشیت.

حه مه: قسه یه کی جوانه. تو به هه له چوویت کاکێ خۆم، شوین خه و و خه یال که وتووی، ژیان له سه ر پاره وه ستاوه. پاره هۆی رابواردن و له زه ت و کامه رانی و خۆش گوزه رانییه. هه ر که سه ی پاره ی نه بی، سه رگه ردا نه.

میرد: به لێ باشه، پاره هۆیه بۆ ژیان، به لام ئامانج نیه. پاره بۆ ئه وه دا نراوه که بیته هۆی کامه رانیی خۆت و خه لقی و ئه بی ریه کی راستی له پێ دا بگریت.

حه مه: پێ راستی چی، بی قه زابی، ئه وی پێ راستی گرت، مرد له برسانا و مه رحه بای سه ر جاده شی لی نا کرێ.

میرد: ئه ی گوایه چی ئه که ی به خیری؟

حهمه: مادام پارەى زۆرم نىيە، ھەموو پىيەك ئەگرم لە پىيە پەياکردنیا.
مىرد: كەواتە تۆ ناتەوى كۆمەلەكەت تىكرا بە خۆتەو تىروتهسەل و بووە بى و لەم
پىيەو كارىكەى.

حهمه: كۆمەلى چى و كالىارى چى و خزمەتى چى! واز بىنە كاك ئەحمەد،
مەسەلە كىتەب نىيە. مەسەلە پىيە بۆ پارەپەياکردن.
مىرد: ئەمە پى نىيە و كارىكى ناشىرىنە.

حهمه: وا ديارە يەكەنن لە باوەرا، ئىتر بۆچى لەسەرى بپوین؟
مىرد: ئەم قسانەى تۆ باوەرپنن. ئەمە قسەى ئىنسانى خۆويستى دوژمنى كۆمەل و
خەلقە، ئەمە چەوتىيە و ئىنسان شۆرئەكاتەو بۆ تاوانکردن، بۆ كارى خراپى ناشىرىن.
حهمه: تكات لى ئەكەم بەسىەتى.

ژن: پىويست بە عاجزى ناكات.

مىرد: ھەلسە ئافرەت، جانتاكەم بۆ حازرکە.

حهمه: ھىوام وایە خۆش رابویدی و بە سىحەتى تەواوہ بىننەوہ.

مىرد: سەلامەت بى.

حهمه: بە دوعا.

مىرد: خواحافىز.

(پشووین مۆسىقا)

عەلى: پۆژبووہوہ و مىردى بەسزماں پۆى بۆ لوبنان، بۆ تىمارکردنى ئەو
نەخۆشپىيەى كە لە زۆر ئىشکردن و ماندوووبوون و شەونخوونى و خۆرەتانندن و
نەبوونىيەوہ گرتى. پۆژىك تەماشائەكەم ھەمەئەفەندى موبارەك لەگەل فەيمەخانا
ئەم قسانە ئەكەن..

حهمه: كاغەزى ئەحمەد نەھاتوہ؟

ژن: با دوو كاغەزى ھاتوہ.

حهمه: من تىناگەم بۆ نەبىردى لەگەل خۆيا؟ تىناگەم بۆچى ئەبى گولكى
جوانى وەكوو تۆ لە ھەرەتى گەنجى و لاويتا لە بەينى چوارديوارا ھەپسەبكرى و

لەزەت لە ژيان نەبيني.

ژن: ئەو ئەلتي چي؟

حەمە: هيچ، دايكم واي ئەوت. خو ئەگەر بلتي ئەحمەد ئەفەندی ئينسانيتي باشە و بەلام بەم نەوعەش مەعنای نيبه. تو ئەزانی دايكم ئەيوت - هەر ئەبي سبەيني بيت بۆ مالى ئيمە و لەويشەو ئەيبەم بۆ سينەما، با تۆزى دلتي بکريتهوه.

ژن: دايکت واي ئەوت؟

حەمە: ئەرى وەللا، سبەيني يەم بەشويتتا، دايكم زۆرى خوشتەوييت. بە بيللا بەقەد يەك دنياي خوشتەوييت. نە شەوى شەو و نە پۆزى پۆزە لە خوشتەويستى تو.

ژن: خوا خوشتى کات.

حەمە: سبەيني يەم بەشويتتا. بە قەبرى باوکم منيش زۆرم خوشتەوييت.

ژن: چي؟

حەمە: بەقەد خوشکيکي خۆم. نازانم، وەکوو سيلەي پەحمان لەبەينا بيت، وايە. عەلى: بەمجۆرە هەلپەريوان، بە خوێ و دايکي عەياري لەخشتەيان برد. لەپاش دووسى هاتوچۆي تر، بەتەواوى هەموو شتيکم بۆ ساغبوووه و نامەم نارد بۆ ئەحمەد ئەفەندی ميژدى بەسزمانى خەلەتيناو، چونکە فەيمە و حەمە رايانکرد بۆ شارکي تر.

(پشووئي مۇسيقا)

عەلى: بەم رەنگە ناشيرينه ئەو هاوړي خائينەت..

ميژد: لەسەرى مەرۆ، ئەمە بوو دواوایي دلسۆزى ژن و پياوھتیی هاوړي.

عەلى: ئەلتي چي؟ ئەمە يە دنياکەمان.

ميژد: بەلتي ئەمە يە دنياکەمان، ميژديک ساويلکە و دل و دەروون پاک بيت و پەت بۆ ژن و هاوړي بەرەلابکات، ئاخري هەردووکیانی لەکيس ئەچي و ئەشبیتە بنیشتە خوشتەي سەر زمانى خەلقیش. بەلام دا لە خۆم، لەوان، لەم وەزە پيسە، لەم نووسينه شوومەي بۆ خۆم هاتەدى. کوا ئەو چيروکەي نووسيم؟

عەلى: وا لەسەر ميژەکەي خۆت.

میرد: به‌لی، ئەو میزەهێ ئەو هەموو شتانهەم لەسەر نووسی، ئەو میزەهێ بستیک خۆلی مردوو، خۆلی قەبر، خۆلەمیشی شەرەفی سووتاوی لەسەر بارە، ئاگرم بۆ بینە بیسووتینم، ئاگر. بەلام نە، زادهی بیرى بەشەر نابى بسووتینى؛ چیرۆکی واقعیی بەنرخ نمونەى ئەدەبى زیندوو، نابى لەناو بیری. نابى راکەم لە ژیان، ئەبى چیرۆکە که چاپکەم بۆ خەلقى، تا دەرسى لى وەرگرن. پێویستە کۆستى شەخسىی خۆم، ئاویتهى کۆستى خەلقى کەم، دەردى خۆم ببەستم بە دەردەکانى تری کۆمەڵە. پێویستە بمینم لە پێى خەلقا، لە پێى پەیاکردنى دەرمانا بۆ هەموو دەردیک، بۆ دەردى هەموو کەسیک. پێویستە نەیهلم کەسى تر بخەلەتى، سەرلەنوێ دەست ئەکەمەوه بە خیرخوایى. خەلقە ئەمویست بە چاو، بە دەم، ئیشارەتى تاواندارە بى بارە رەوشت نزمەکان کەن، مەیهلن پیاوخرایى بکەن. پتەوى لەوه دایە ئینسان عیبرەت وەرگرى و کە کەوت، هەلسیتەوه و نەبەزى و ببیتە ئینسانىکی خیرخواى دوزمنى چەوتى و چەپەلى. پیاوهتى وا لە نەبەزینا، مەردایەتى وا لە کارکردنى بەکەلکا..

(تەواو)

هەندى نارېكىي كۆمەلەيەتى

فەسلى يەكەم

(شوئىن: مالى چىرۆكنووسە)

نەسرېن: ئەو چى ئەنووسى، باوكى سزا؟ نەپرايەو ئىتر ئەم ھەموو نووسىنە؟
نووسەر: ئىشم لى تىك مەدە و بچۆ بەلای كاروبارى خۆتەو! تۆ لە ئىشەكانى
خۆت بوويتەو؟

- لە كوئى لى بوومەتەو، بۆچى ھەزار دەستم ھەيە؟ تۆ پىم نالىي چى
ئەنووسىت؟

- باسىكم نووسىو ھەبارەى نارېكىي كۆمەلەيە تىمانەو، ئەو كەم و كوورپىيانەى
وان لە ژيانمانا و ھەيشىيان پى تال كىردووين.

- ئىنجا وا نووسىت و خۆت پىو ھىلاك كىرد، چەندى بە چەن لای خەلقى؟
- كەمى بە زۆر! ھىچ نەبىت، ھەندى كەس ھان ئەدەم كە و ھەكوو من بىر كەنەو،
ھۇشيان بىتەو بەر، رىگابگرن بۆ نەھىشتىيان. ئافرەت پىم بلى....

- پرسىيارم لى مەكە! با بچم جارى ئىشەكانى خۆم تەواوبكەم، پىش ئەو ھى بە
قاچاخ بىگرى و دەست بىكەى بە لۇمە و تانوت..

- چاوت لىيە، ھەر بە يەك دوو قسە ئەو ھەت بە بىراھاتەو كە پىو بىستە لە پىش
ھەموو شتىكا ھەموو ئىنسانىك كاروبارى خۆى بە تەواوى و بە زووىي
جى بە جى بىكات. بەلام تۆ و ھەرامى ئەم پرسىيارەم بەدەرەو، بۆچى شوت كىرد، بۆ
ئىش ئەكەى؟ من بۆ ژنم ھىنا، بۆ بە شەو و بە پۆژ ھەول و تەقەلا ئەدەم،
سەرەتم نىيە؟ ئەمانە لە پىي چىيان؟

- لە پىي، لە پىي ژيانىكى پىتام و چىژا، لە پىي خۆش كىردنى لائەكە مانا، لە پىي
گوزەران باشىيا، لە پىي كامە رانىيا.

- زۆر جوانە، ئەمەيە و ھەرامى تەواو.. دە ئافرەت ئەم بە شەرى سەر زەوىيە،
ھەموو لە پىي ژيانىكى كامە رانا، ئەبى تى بىكۆشن و بىر كەنەو و ھىلاك بىن.

خويندن، پاره په ياکردن، چاکه و خیرخوايي، ته قه لای بی برانه وهی شه و پوژ،
همووی ئه بی له ری ریځستن و پیکهینانی ئه و ژيانه پر کامه رانییه دا بیت، به لام..
- به لام چی؟ ته واوی که. من بویه ناو به ناو قینم لیت هه لئه سیټ، چونکه هه موو
شتیک به ته واوی دهر نابریټ...

- ئاخر دهر نه برینی هه موو شتیکیش، ناریکیه کی کومه لایه تیه.. ناتوانین هه موو
جاریک هه موو شتیک دهر ببریټ، چونکه کومه ل هیشتا نه گه یشتووه ته ئه و راده یه
هه رچییه کی پی بلین و خیری ئه وی تیا بیټ، وه ری بگرن. زور به ی زوری خه لقی،
نه خوینده وار و نه خو ش و هه ژار و دهرک به هیچ نه که ره.

- ئینجا که واته نووسین و ته قه لادان و وه عز و بیروا پیشاندان له چی؟ بو
خوت به کومه ل وه خه ریک ئه که یټ؟

- هه موو ئینسانیک هه تا ئه و پوژ هی ئه مریت، نابی له ته قه لادان و ریگاپیشاندان و
کارکردنی به که لک بکه ویټ، نابی تیگه یشتووه هه رگیز به زیت.

- ئیستا شت دريژمه که ره وه، ئه ته وی بلینټ چی؟

- ئه مه وی بلین له به ره وه ی ئامانچ له ژيانا بو هه موو ئاده میزاد ژيانیکی پر له
کامه رانییه، به لام بویه نه هاتو ته دی، چونکه کومه ل دواکه وتووه. کومه لیش بویه
دواکه وتووه، چونکه هیشتا به ته واوی دهر کی به که م و کووری و ناریکیه
کومه لایه تی نه کردووه. ده ئامانچی پو شنفکران و تیگه یشتووان ئه وه یه گوی
پرکه ن، چاوبکه ونه وه، دهستی خه لقی بگرن و بیخه نه سه ر ناریکیه کان، بو ئه وه ی
هه ر که سه له عاستی خو یه وه دهرک به هه موو شتیک بکا و تی بکوشی بو
لا بردنیان، بو چاره سه رکردنیان، له دوا بی دا بو گه یشته ئامانچ.

- ریگای ئه م تیگه یاندنه چییه؟ چون تو ئه توانی به تاقی ته نیا ئه م کاره گه وره یه
پیک به نیت؟ بو چی ئه مه گالته ی منالانه یان خه و و خه یالی گوی ئاگردانی زستان؟

- نه ئه میانه و نه ئه و، ئافره ت. ماموستایان و خوینده واران له لادیکانا،
پو شنفکران له شاره کانا، ئه توانن هه موو تیکرا وه به زووترین کات ئه م کاره
پیک به نین، به شه رتی دلسوزانه بجو لینه وه.

- تی نه گه یشتم، قسه که ت ئاشکرا تر بکه.

- باشه، لادی کی تیا به؟

- جووتيار، جووتيارىكى زوروزەبەندە كە لە چواربەش سى بەشى دانىشتووانى
هەموو ولاتەكەن.

- جوانە، كىي تىشى تىايە؟

- مەئموورىنى مىرى، بە مامۆستا و موضەمىد و كاتب و مودىرى ناحىيە و
قائىمەقام و خەلقى ترەوہ.

- ئەگەر هات و ئەم خویندەوارانە، ئەم مەئموورانە، كە لە لادىيىيەكان
پىشكە وتووترن، تىكە لاويىيەكى تەواويان لەگەل ئەھالىيەكەدا پەياكرد و
ئىش و كارىيان باش بردبەرپوہ و رىگاي باشيان پىشان دان، ئايا لادى پىش ئەكەوى
يا نە؟ بەتايىبەتى كەم دى ھەيە كە قوتابخانەى تىانەبى.

- باشە، ئەمە راستە، ئەى شار؟

- شار.. لە شارا كەم مال ھەيە خویندەوارىك يان دووانى تىانەبىت، ئەگەر ھىچ
نەبى- ھەر خویندەوارە خەرىكى گەياندن و ئاراستەكردن و پىگەياندننى مالەكەى خوى و
ھاوپىكانى خوى بىت، ئەوا لە ماوہىيەكى زور كەما نەزانىن بارئەكا لەم ولاتە.

- بارئەكا، قسەيەكى عىلمى نىيە، بلى ئەنىژرى.

- بەلى، راستە ئەنىژرىت.

- تۆ ھەر تىت نەگەياندم بەتەواوى چى ئەنووسىت؟

- ھەندى نارىكى بچووكى كۆمەلايەتى، نارىكىيەكى ساكار، كردوومن بە چەند
چىرۆكىكى بچووكى تەمسىل، چونكە من واى بەباش ئەزانم كە لەم رىيەوہ
دەستەبەرەى خۆم پىشكەش بكم.

- رىگايەكى جوانە، بەتايىبەتى خەلقى خویندەوار بن يان نەخویندەوار، ھەز لە
تەمسىل و لە چىرۆك ئەكەن.. ھەندىكيانم بۆ ناخوینىتەوہ؟

- ھەموويانت بۆ ئەخوینمەوہ.. گوى بگرە.

فەسلى دووہم

نەخۆشى

ھەسەن: مەرھەبا نەرىمان.

نەرىمان: مەرحەبا قوربان.

- چىيە بۇ ۋا پەست و پروگرژى و چى قەوماۋە، برا؟
- دوور لە ئىۋە، ھەمەى خزمەتكار ت لەگەل گولچىنى خوشكىا سىبەپۇيانە، كەوتوون لە مالمەۋە، نالەيەكيان لە عەرزە و ئەۋى ترىان لە ئاسمان! بەخوا بىرواناكەم ھەمە بۇى، ھەسەن ئەفەندى.
- كى ئەلى سىبەپۇيانە، چۆنت زانى؟
- ۋەللا باجى رەھمەى نەنكى قالەبووز ۋاى بە دايكى منالەكان وتوۋە.
- ئەى دوكتور؟ ئەى نەخۇشخانە، نەرىمان؟
- ھىچ قوربان، باجى رەھمە ئەلى ئەۋان لە سىبەپۇ چووزانن؟
- كورە ھەلسە، بەلام دا لە باجى رەھمە. ھەلسە خىرا منالەكانت بەرە بۇ نەخۇشخانە، يان دوكتورىكيان بەينە سەر، ھەلسە.
- ئاخىر دايكى منالەكان نايەلى، ئەلى ئىتىقامت بە دوكتور و ھەب نىيە.
- ئەى تۇ پىاۋى چىت، نەرىمان؟ ئەى تۇ ئىشت چىيە لە مالمەكەتا؟ ئەى تۇ ئىتىقات پىيانە، يان نە؟
- ۋەللا قوربان نەخۇشخانە و دوكتور خراپىنن، بەراستى ھەتا ئىستا خزمەتتىكى زۆرى خەلقىيان كىردوۋە، خەلقىكى زۆريان چاك كىردۋتەۋە، بەلام..
- بەلام و مەلامى ناۋى، ھەتا منالەكانت نەمردوون، خىرا بۇ لای دوكتور.
- بۇ نەخۇشخانە، ھەر ئىستا خىرا خىرا، نەۋەستى.
- باۋكم، بەخوا راست ئەكەى، ھەر ئىستا ئەيانبەم. ۋەللا بشمرن ئەبى لە نەخۇشخانە و لە بەردەستى دوكتورا بمرن..

فەسلى سىبەم

لۆمە كىردن

- ئەھمەد: تووخوا عەزىز ئەمە ھالە، ئەمە ۋەزە؟ چاوت لەم ھەموو قورۋوليتەيە بىت.. شاران ئەلى گولن، ئىنسان ھەر ھەزئەكات بەسەر جادەكانيا بىرات.
- ھەسەن: مەبەست چىيە؟ ئەتەۋى بلىنى چى؟

- بلیم چی؟ ئەو قسەیه ئەکەم که هەموو یەکیک ئەیکات، ئەگەر شارەوانی ئیش و کاری خۆی باش ببردایە بەرپۆه، ئەم هەموو قورپولیتەیه بۆ لە زستانا ئەبوو. بۆ لە هاوینا شار بێ ئاو ئەبوو؟ بۆ کارەباکەمان وا کز و بێ تین ئەبوو؟

- شارەوانی چی بکات، جادە ی بۆ قیرتاو نە کردوویت، مەکینە ی کارەبای نە کپیو، بۆریە ی ئاوی رانە کیشاوە؟

- بەلێ، ئەمانە ی کردوو، بەلام تەواوین، قیرتاو بە چی ئەچی، که هات و هەموو رینگاوبانەکان بە تاقە نمیک باران بوون بە قور؟

- ئەم قورپە شارەوانی هیناویەتی، بە دەسی ئەنقەس بیکاتە ناو رینگاوبانەکانەو؟ شارەوانی حەز ئەکات ئاو و کارەبا نەبیت؟ قورپی سەر جادەکان، هەبێ مالی من و تۆیە که بە بەرد فەرش نەکراون، قورپی قەراغ شارە که کاروان ئەیهینتە ناوشار، قورپی کۆلانە بچوو که کانی بەردەمی مالی من و تۆیە که دلمان نایەت لە شتیک ببورین و چەورپێژی بکەین.. بەلام خیراین بۆ لۆمەکردن!

- گوایه موبارەکم نەکرد شار شارەوانی تیاوو، من بەردەمی مالی خۆم چەورپێژ بکەم؟ حەبیا حەبیا، بەزێادەنە بێ ئاو!

- من نایم بە تاقی تەنیا تۆ بیکە! توورەش مەبە، راوەستە! توو قەبری باوکت، ئەگەر راستم بێ نەلێ؟ ئایا بە هەموو دانیشتوانی گەرەکه که، هەر کهس بەقەد حال، ئەگەر شتیک کۆبکریتەو، کۆلانەکه ی بێ چەورپێژناکریت؟

- بەلێ، ئەکریت!

- ئیتر بۆچی لۆمە ی شارەوانی ئەکە ی؟ بۆ هەموو شتیکت هەر لەم ئەوێت؟ شارەوانی سکه لێ ئەدات، یان خەزنە ی دۆزیو تەو؟ بێ گومان بە که شارەوانی، بەبێ یارمەتی دانیشتوانی شارەکه، هێچی بێ ناکریت! لە جیاتیی لۆمەکردن، یارمەتی بدەن، دەستی بگرن! زبێ فری ئەدەنە ناو کۆلانەکانەو.. منالە کانتان پیسای لەبەر دەرگا کانتان ئەکەن.. ئاو و چلکاو ی تێ ئەرپێژن.. که ئەمانەش بوونە هۆی پیسی شارەکه و بەو هۆیەو نەخۆشی بلا بوووەو، ئینجا هاوار ئەکەن- شارەوانی هیچمان بۆ ناکات! کورپە نەختی ئینصاف! شارەوانی ئەو دار و نەمامانە ی لەسەر جادەکان پوو، کوان چیان لێ هات؟ کێ مرانی، کێ هەلیکیشان؟ منالی من و تۆ و عەلی و پەسوول! بەسە لۆمەکردن! نەختی تەمیکردن! نەختی یارمەتی، لە پێی خۆت و مال و منال و شارەکه تا..

فہسلی چوارہم

ژینی لادی

حہمہ: باوہ، ژنم تہوئی، بہو قورحانہ گہورہیہ، ژنم تہوئی!
باوک: کورم، ژنت وہچی بؤ بیژم؟ بیم وہسیاقہت، چیمان ہس ناشوکری نہوئی،
حہمہکہ!

- حہقم نییہ پیوہ! بہو قورحانہ ئەمتہوئی.. خۆت بہلینت پی نہداگم کہ ئامہی
مامفہرہجم بؤ بیژمی؟

- ئاخہر گران داوائہکہن، بیست دیناریان ہەر دینار تہوئی!

- خاسہ، بیست دینار وہ سہلہم لہ حاجی عہزیز وہربگرہ! ئیتر پہلپی چی ئەگری،
باوہ؟ ئەی من وہ شہو و پوژ فرمانناکہم، ئەی ناشہکیمہوہ، ئەی جووتناکہم،
درہوناکہم، سہرہرای بیگاری! ئەی ئەم کارکردنی منہ، چپی لی تی، باوہ؟

- ئەی پوٰلہ وہ چی ئەژین؟ ئەی ئەم حہمکہ چتہ وہ چی ئەخوین؟

- کام حہمکہ چت؟ نان و دؤ پیی یه ژن حہمکہ چت؟ کورہ وہو قورحانہ ژنم
تہوئی عہلہنعہجہلہ! حہی ئەوہ ژیانہ، باوہ؟

- ئاخہر حہمکہ پارہی فرمانکردنہکہمان ئەدہین وہ حہقہ پارہی پیرار و
بہسرپیزار کہ لہ حاجی عہزیز و لہ ئاغامان سہندگہ..

- ئیمہ ہہمووی ۱۰ دینار پارہمان لی سہندگن، لہیہل ہہندی چیتوکہ و شہکر و
چایی دا. ئەوہ چہند سالہ ئەمہ ہەر خہلاس نہوو؟ چییہ، باوہ ئەزیتو؟!

- ئیستا بؤ دہنگم دہرتیری، حہمہ؟ ئەم ژن ہینانہت لہ چی، ئیستا کہی وہختییہس؟

- ئەی کہی وہختییہس، کہ پیشم چہرمگ وو؟ کورہ وہ قورحان ئەمتہوئی!
۲۰ دینارہکہ وہ سہلہم وەرئہگرین و براوہ.. خۆ ئیمہ ہەر قہرزارین، با نۆش
لہسہر دہیہی ویت؟

- ئەی چی لہ سوورانہی ئاغا ئەکہیت، حہمہ! بیژمی ۲۰ دیناری شینم تہوئی!

- ئەی بہردی لی وارمی؟ ۲۰ دینار وہو کہمیہ؟ بؤچی من کہنیشکی ئەو
ئەخوازم، یا ئامہی مامفہرہج، باوہ؟

- کورہ ئەوہ پەسم و نەریتہ و لہ باوباپیرانمانۆ بۆمان ماوہسو، عاقل!
گہورہمانہ، گہورہ!

- ئەى خوا رەسم و نەرىتى وا بوورئ، ئەو پىيىژن پووتكردنهو! ئەى خوا ئەو گەورانە بوورئ كە بچووكى خويان پووتئەكەن و من حكومەت وە گەورە ئەناسم و كەسى تر.. ئاخىر بۆيە شار خاسە، چونكە ئەو گەورانەى تيانىيە! بەخوا باو، من لىزە بەنگناووم، ھەر ئىستا ئەچم بۆ شار و سەرى خۆم ھەلئەگرم و نايەم ھەتا تۆوى سوورانە و سەلەم و سوو لەم كاوولبوو ھەلئەگىرئ.. وە دوعا باو، وە دوعا!

- (بەو پىرييە ئەگرى) كورپە نەپۆى باوكەكەم، ھەمە گيان. كورپە نەپۆى پۆلە، ئىرەش خاس ئەوئ! مەپۆ، ھەمەكە مەپۆ! ئەى خوا ئەمە ھەلئەگرئ!

فەسلى پىنجەم

ئارەزووى بى مەعنا

ھىوا: كاك برايم، بە قوربان تۆزئ رادىوكەتان نزم بکەرەو.

برايم: نزمى ناکە مەو، بۆچى نزمى بکە مەو؟ من لە مالى خوما دانىشتووم، بە ئارەزووى خۆم ھەرچىيەك بکەم، ئەيکەم! بەخوا سەيرە!

- كاكى خۆم، لە مالى خوتا دانىشتوويت، بەلام نەخوشمان ھەيە، نەخوش!

- كەيفى خوتە! من نەخوشم نىيە! ھەز لە رادىو ئەكەم.

- بىرام شتىك ھەيە، پىئەوترئ ئەجرى دراوسىتى.. زانىمان ھەموو سىفەتتىكى باش لەناو خەلقيا بارى کردووه.. بەلام تۆزئ ئىنسانىيەت!

- بۆچى خوانەخواستە چ نائىنسانىيەتتىك دەربارە کردوون؟ لە مالى خوما دانىشتووم، رادىو لى ئەدەم.

- ئاخىر دەنگى رادىوكە زۆر بەرزە، تۆزئ نزمى بکەرەو، رادىو بۆ ئەو دەروست نەکراو ھەرکە مالىكى پى ھەراسان بکەيت، بۆ خوتى بکەرەو!

- قانون مەنعى ئەو ناکات، من چى لە رادىوكەى خۆم بکەم، لىئى بکەم!

- ئاخىر قانون رىگای ئەو ھەش نادات بە ھىچ جورىك عەزىتى خەلقى بەدەيت.. جگە لەو، ئەم مەحکەمە و مەحکەمەكارىيەى بۆ چىيە؟ بە ئىنسانىيەت، بە دوستايەتى، بە دراوسىيەتى، تۆزئ دەنگەكەى نزم بکەرەو، لەبەر نەخوشەكەمان!

- نەخوش، نەخوش.. وەللا چونكە وات کرد، دنيا پرووخىت. نزمى ناکە مەو.. دە پىرۆ دەى..

- كورپه تۆزى زهوق و پياوه تىت بيت، ناپياوى تازه دهوله مه نندا! تازه پياكه وتوو، كورپه نه دى و بدى! ههى بى شهرم. شهرت بى به شهرتى پياوه تى، به سهرته وه نه چى.

فهللى شه شه م

ژنى نه زان

پياو: ئه وه كوا نازهنين، ئافره ت؟

ژن: له دهره وه بو خوى يارى ئه كات، داىكى به ساقه ي بيت!

- كچى، يارى مه عناي چى؟ هه زار جارم پى وتى با نه چي ته دهره وه! مه يه له خوله په تانى بكا، مه يه له بچي ته سه رجاده، ئه بى به ژير ئوتوموبيليكه وه! كچى ئافره ت، نه ختى عه قلت بى! ئه و مناله بو ئه كه ي به خو يري ناوكولانان؟

- حه ي حه ي حه ي، ئه مه چييه ئه مرؤ ئاگر ت لى ئه بي ته وه؟ په نام به تو خوايه .. بو خوت ئاگات له منالى خوت ناييت؟ چييان لى بكه م.. بو چى مريشكن قاچيان بيه ستمه وه، يان بيانخه مه ناوكولانه كان؟ ئه ي منال يارى ناكات!

- منال يارى ئه كا، به لام له ناو تۆزوخول و قورا نا، منال ئه چي ته دهره وه، به لام به ته نيا نا.. كچى هه زار جارم پى وتى - با بيخه مه مه كته به وه، وا حه وت سالانه!

- ئه ي به زيادنه بى ئاوا! ئه مه ئه ته وى ئه م باسه م له گه لا بكه ي ته وه، بو يه وا خوت لى توورپه كردوو.. به و قورعانه دووپى ناچي ته مه كته ب، خه يالت خاوه!

- به و قورعانه ي تو سويندى پى ئه خوى، سبه ينى ئه يبه م و ناوى ئه نووسم.. هيچ نه بى له كولانان دوورئه كه وي ته وه.

- به خوا دووپى ناچي ته مه كته ب، كچ و خو يندنيان كه ي وتوو؟ به زيادنه بى!

- ئه ي ئه م هه موو كچانه چين ئه خو ينىن؟ كچى بو ئينكارى راستى ئه كه ي؟

- ئينكارى راستى ناكه م.. به لام ئه و كچانه ي چوونه ته مه كته ب، له په ناي خوادا بن، چى فيربوون؟ چييان كردوو به بو كه سوكاريان؟

- چؤن چى فيربوون؟ ئه ي هه موو فيرى خو يندن و نووسين نه بوون، ئه ي ويل و ئوسووليان فيرنه كراوه؟ ئه ي نه بوون به مه علم و به دوكتور و ئه وقات و موهه نديس؟ ئيتر ئه ته وى چى فيربن؟

- ماشه لالا له و فیرببون و ویل و ئوسوولہ! ئیف.. ئیف.. ئیف! تووخوا ئووه ویل و ئوسوولہ ئو کراسه کورتانه له بهرئه کهن! په چه فری ئه دن، هه موو رۆژیک مۆدهیه کی تازه که داهات، ئه مان په لپ له که سوکاریان بگرن؟ ویل و ئوسوول فیرببون، سینه ما چونه؟

- ئه ی کراسی چی له بهرکه ن؟ ئاودامان.. وه کوو ئه م کراس و که وایه ی تو، به شی سی ده ست جل پاره و قوماشی بردووه، یان وه کوو سه ره باتمانیه که ت، که به شه ش سه عات هه ر له به سستی نایته وه.. بو نه چن بو سینه ما ئافره ت، تا چاویان بکریته وه و بزانه ئه م دنیا یه ی تیا یا ئه ژین، چیه و چونه! ئه ی بچن بو مالان و بو ته عزیه کان، بو غیه تکرده ی دهروداروسی و خه لقی؟ ئاخه رایکی وه کوو تو وا له ناو ئه م کومه له دا، بو یه ژیا نی خیزانیمان ئه مه نده چه وت و ناله باره..

- ئه وه به کی ئه لئی؟ به زیای خیرم نه کرد. ئینجا بو ژنیکی مۆده ی خوینده وار بو خۆت ناهینی.. په لپ و بیانوی چیم پی ئه گریت؟ که س ریگای لی گرتوویت؟
- ئاخه به ژنه یانی خوینده وار مه سه له چاره سه رنا کریت.. چاره سه ر ئه وه یه هه ر که سه کینی نه زانی هه یه، فیری خوینده واری کات.. ریگای پیشان دا و ئاراسته ی کات..

- بو چی ئیمه کویرین، ریگامان پیشان به ن؟

- ئینسانی نه خوینده وار له کویر خراپتره.. له بهرئه وه سه به یی نازه نین ئه به م بو مه کته ب.. تۆش له ئه مپرووه دهرست پی ئه وتری و شتت فیرئه کری!
- چی، چی؟ به زیادی خیرم نه کرد.. رازی و زازی و دهرزیم فیرئه که ی، یان دوو که په ت دوو؟

- به سه ری باوکت، هه موو شتیکت فیرئه که م، به زور بیت یان به خو شی.. ئه بی له ماوه ی سالیکا ببیت به خوینده وار.. هه موو رۆژیک دوو سه عات.
- کچی خۆت چی لی ئه که ی، لی بکه. به لام نه یه ی به لای منه وه. ئه وا پیم وتی.. به زیادی خیرم نه کرد.. تازه ئه مکاته وه به نوونولانه.

- ئه م قسانه هه مووی پوولیک ئه هینی.. فیربوونی تو به که لکتره له فیربوونی نازه نین.. ئه بی له دایکانه وه ده سستی بده یی..

- شه کرت خوارد، ئه و سیره له سمیلی من مه سوو!

- تازه سووم و بپایهوه، بریاری تهواوی ئهوهیه که ئهبی فیربیت، بنوسی و بخوینیتهوه.. ئهبی له ههموو شتیک بگهی، کهوا لهناو ئه م دنیایهی تیا یا ئهژین.

- بو نامانکهی به پهنگی گه ره که که و چه یامان بهری!

- چه یامان بوچی ئه چیت؟ ئه گه ر راست ئه وئ، فیربوون ئه وپه ری حیا و حیشه ته.

- خه لقی چیمان پی ئه لئین، باجی ئایشی و پوره هه مین ببیه من دهرس ئه خوینم؟

- باجی ئایشی و پوره هه مین سه ربکه ن به م ماله دا، سه ریان ئه تاشم.. پیغه مبه ر فه رمویه تی: عیلم ئه گه ر له چینی شا بوو، شوینی بکه وه و فیری به.

- پیاوه که له که لی شه یان وهره خواره وه و له سه ر ئه م مه سه له یه مه رۆ!

- به قه بری باوکی ره حمه تیت، ئه م که له که لی ره حمانه، نه ک که لی شه یان.

ئه وی نایه وی فیربیت، ئه وی ئه یه وی به نه زانی بمریت، ئه و وا له که لی شه یان.

- ئیستا چیت ئه وی، بو وازم لی ناهینی؟

- له سه بیه نیوه نازه نین ئه خه یه مه کته ب، له ئه م شه ویشه وه تو ده ست ئه که ی

به فیربوون.. له ماوه ی تاقه سالیکا، ئه بی به ئینسانیکی خوینده واری شتزان، ئه بی به ژنیکی تر..

- ئینجا ئه مه قازانجی چیه، پیاوه که؟

- قازانجی ئه وه یه بنه ماله که مان له سه ر بناغه یه کی پته وی خوینده واری

دائه مه زری، خپوی نه زانین و ئاشووب و ناکوکی له م ماله دهر ئه په ری و رائه کات.

- ئه ی خه لقی بوچی وه کوو تو ناکه ن؟

- که خه لقی پیش ره وی باشیان دی، که چاویان پی که وت ئیمه له م کاره مانا

سه رکه وتین، ئه وانیش پهیره ویمان ئه که ن، شوینمان ئه که ون.

- ساییرم به به ش و که ره مت خوایه! باشه پیاوه که چونت ئه وی وا ئه که ی.

- سه ره تای هه موو کاریکی پرخیر، تیگه یشتن و بریاردان و کارکردنه.. پیسترین

ناریکی له ژیان کومه لایه تیمانا نه زانینه، ئه و نه زانینه ی بوته هوی دهرکنه کردن،

بوته په رده یه کی تاریک رووناکی لی داپوشیوین، ئه و نه زانینه ی بوته پیوه ند و چوته

می شکمانه وه، چوته پیمانه وه و نایه لی ههنگاوبنین.. پیویسته به من و تو، به پیاو و به

ژن، به پیر و به گهنج، په لاماری بدهین، بپچرینین، هه لاهه لای بکه ی، له ری

پیشکه وتنا.. هه میسه بو پیشه وه، بو کامه رانی.

میرد: باشه ئافرەت، لەسەری مەرۆ، سبەینێ بەیانی ئەچم بەشوینیا و ئەیهینمەوه.

(پشووین مۆسیقا)

میکروفۆن: (قاقای پیکەنین) ئای لەم دنیاوە سەیرە و لەم خەلقە ھەریەکە بە نەوعیکە، ئەزانن خەلقە بە چی پێئەکنم؟ بێگومان نە، چونکە مەسەلە پیکەنینی ناوی و پیاو ئەبێ دلگیربیت، چونکە ژنیک کە ناوی مەنیجە و خزمی بەھیە و لە مالی ئەما بەخیوکراره و بەشوودراوه و لێی نەپرسیووەتەوه؛ ئەلیم ئەم مەنیجە مێردەکی کوژراوه لە لادێ بە دەستی چەتە و ئەم ئافرەتە کۆستی کەوتوو و لەبەرئەوه بەھیە بەسزمان بەزەیی پیاویدیتەوه و وا مێردەکی خۆی نارد بۆ ئەوهی بیهینتەوه. بێگومان ئەمە کاریکی جوان و ئینسانییەت و خزمایەتیەکی تەواوه، ئیتر پێکەنین بۆ؟ ئەتانهوی بزائن؟ دە گۆی بگرن.

پیاو: ئی مەنیج، کەواتە بەم نەوعە خوالیخۆشبوو کوژرا؟

مەنیج: ئەری وەللا کاکە، چۆنم بۆ گێرایتەوه وایە.

میرد: گۆی مەدەرئ، دەی چی بکەین، تازە ئەوی قەوما ناگەریتەوه.

مەنیج: بە قوربانی خوا بم. کە ی من ئیستا وەختی ئەمەم بوو، تووخوا کاکە گیان. ئیستا من چی بکەم؟ قوری کوئ بکەم بە سەرما؟

میرد: پنیوست بە تەئەسور ناکات. کار نییە خوا چاکێ نەکات، خوا پاروویە ک نانی یاوینەتی، گۆی مەدەرئ.

مەنیج: تووخوا پوورە بەھیەم چۆنە.

میرد: چاکە، بەخوا بە شەو و رۆژ ھەر فکری لای تویە.

مەنیج: خوا خۆشی کات یا خوا، ئەوه تووخوا هیچ....

میرد: دە تەواوی کە با بزائم، خەریک بووی بلی چی؟

مەنیج: هیچ، ھەروا..

میرد: ھەروا و هیچ، چی بە قورعان ئەیلینت؟

مەنیج: ئەلیم -عەیب نەبی- هیچ بەرپۆھنییە.

میرد: نه وه لالا، تازه چی به پړوه بیت.

مه نیچ: ئه ی عه مره که م نه مین، به خوا لام وایه له پوورمه وه یه، ئه گینا تو پړواناکه م..

میرد: ئیتر بلیم چی قیسمه ته.

مه نیچ: تووخوا تو به م هه موو شوخی و جوانییه وه، چ خوا.....

میرد: بلیم چی؟ چی بکه م؟ هه لبه ته خوا وای پړیوه ته وه.

مه نیچ: به قوربانی خوا بم. ئه لیم ئه وه نه ختی پاره و شتومه کم هه یه، ئه مه وی بنده می.

میرد: پاره و شتی چی؟ من چوون قبولی ئه که م؟ بو چیمه؟

مه نیچ: چوون بو چیته؟ به خوا ئه بی بته وی، هه زئه که ی ژنیکی جوانی پی بیته و له بهر مه سه له ی منال....

میرد: مه نیچ به راستی تو ئافره تیکی باشی. من وات تی نه گه یشتم.

مه نیچ: به خوا به خوا پړوی خوشت بده می، هیشتا موسته حه قی زیاتریت، خوشت ئه وییت.

میرد: خوا خوشت کات.

مه نیچ: ئه وه تو دووقسه ی خوش نازانی؟

(پی ئه که نی)

میرد: چووزانم، وه کوو گیانه که م و پړوکه که م و شتی وا....

میرد: ئه وه ئه لپی چی، مه نیچ؟

مه نیچ: چوون بلیم چی؟ ئه لیم مادام پوورم منالی نابی، ژن بهینه.

میرد: ئینجا کی بهینم.

مه نیچ: من، من شووت پی ئه که م. من خوشت ئه وییت، من هه موو مال و حالی خوشت ئه ده می.

میرد: چوون؟ تو منت خوشت ئه وییت؟ شووم پی ئه که ی؟

مه نیچ: ئه ری وه لالا، هه ر که گه پراینه وه شار بمهینه.

میرد: راست ئه که ی، باشه، بیته ماچی گیانه شیرینه که م.

میکروفون: (قاقای پیکه‌نین) ئه‌وه ئا به‌مه پیکه‌نیم خه‌لقه، تووخوا ئه‌مه ره‌وای پیاوه‌تی و خزمایه‌تی و ئینسانییه‌ته! تووخوا ئه‌مه ره‌وای حه‌قه! ناپاکی له‌مه زیاتر. داده‌لی مه‌نیج‌خانی جادووباز، هیشتا خوینی میرده‌کەت وشک‌نه‌بۆته‌وه، تو میردت دۆزییه‌وه و شووت‌کرد. هه‌ی به‌په‌ندی پسات بیت! تووخوا شه‌رمته‌کرد میردی پوره‌که‌ی خۆت داگیرکرد؛ ته‌ریق‌نه‌بوویته‌وه، چاکه‌کانی، قسه‌ خۆشه‌کانی، به‌خنیو‌کردنه‌که‌یت له‌چاو نه‌گیرا، هه‌ی نمه‌ک به‌هه‌رام؟ ئه‌ی تو پیاوی موخته‌ره‌م، چۆنت دلت هیتای ژن به‌سه‌ر ئه‌و ژنه‌ به‌سزمانه‌ هه‌ژاره‌ت به‌ینی؟ له‌خوا، له‌ویژدان، نه‌ترسای، هه‌ی بی‌ئابرو، ئه‌و ئافه‌ته‌ به‌سزمانه‌ت ره‌هه‌نده‌ی مالان کرد، به‌بی سووچ و گونا‌هه‌! چۆن بیزت هات میراتی کوژراو له‌به‌ریکه‌ی، ناپیاو؟ چۆن دلت هیتا ژنیکی به‌ینی که‌ به‌قا و وه‌فای بۆ ئه‌و پیاوه‌ نه‌بوو که‌ حه‌و سکی لی‌کرد و له‌ری ئه‌وا کوژرا؟ ئه‌ی دارزین هه‌ردووکتان. ئه‌ی ئوبالی ئه‌و ئافه‌ته‌ به‌سزمانه‌ بیته‌ گه‌ردنتان، وه‌کوو ته‌وقی عه‌زازیل، وه‌کوو ماره‌که‌ی شیخ هۆمه‌ر. تووخوا خه‌لقه‌ وابوو ئه‌م دووانه‌ ئه‌م کاره‌ ناره‌وا بی‌ویژدانییی بکه‌ن؟ بی‌گومان نه‌ه. به‌لام کوا حه‌قناس؟ حه‌ق حه‌قی کئییه‌؟ ئه‌ی به‌لام دا له‌وانه‌ی حه‌قنه‌ناسن، له‌وانه‌ی له‌سه‌ر حه‌ق نارۆن، له‌وانه‌ی له‌ حه‌ق لئه‌ده‌ن له‌ری سوودی خویانا، به‌لا بۆ ناپاکه‌کان. حه‌ق حه‌قی به‌شخوراوه. منم میکروفون (قاقای پیکه‌نین) شه‌رت بی‌هه‌ر پشتی داماوان و لیه‌ومه‌وان بگرم، شه‌رت بی‌هه‌ر حه‌ق بده‌مه‌ ده‌ست خاوه‌ن‌حەق، منم میکروفون.

(پشووینی مۆسیقا)

چیرۆکی دووه‌م

هیوه‌رژن

هه‌بیته‌ت: ئه‌ری ره‌حمه‌، ئیمه‌ بۆچی ئه‌م حاله‌ قبوول‌بکه‌ین؟

ره‌حمه‌: چی بکه‌ین؟ به‌قوربانی خوا بم. به‌خوا منیش دایکم وه‌خته‌ دلم شه‌ق‌به‌ریت.

هه‌بیته‌ت: ئینجا که‌ وایه‌، بۆچی به‌هه‌سه‌نی میردت نالی، خۆ ئه‌و له‌کن خۆی براگه‌وره‌یه‌ و..

ره‌حمه‌: ئینجا من ئه‌ویرم باسی رووناکی له‌گه‌لا بکه‌م. حه‌و، به‌خوا نیگای له‌ ئاسمانه‌وه‌ بۆ بیته‌ خواره‌وه‌ که‌ رووناک ژنیکی باش‌نییه‌، یان

به ربه ره كانيمان ئه كات، يان شتى ئه م ماله به فيرؤئه دات، برواناكات و قسه هر قسه ي پروناكه.

هه بيهت: ئه وه بؤ نه گبه تي مه جيديش هر وايه و هه زار قسه ده رباره ي پروناك بكه م، گويم ناداتي و ئه لي ئيوه هيوره رزن و له هه وي و خه سووش خراپترن.
ره حمه: يا خوا به زيادم نه كرد ئاوا. ئينجا ئه مه وائه بي؟ ميترده كه ي خوشي خوشي بوئ و ميترده كانى ئيمه ش و هه موو ئه م خه لقه ي كه يه شنه ئيره؟
هه بيهت: هر كه سيك يه ته ئيره، سوين به سه ري پروناك خان ئه خوا.
ره حمه: ئه ي ئه و هه موو جله، به شي بيست سالي تر هر جلي هه يه.
هه بيهت: سه ره راي ئه وه ش، هر ئالتووني تر و هر جلي تر ئه كا و هه موو پروژيك ده ستيك ئه گوړي.

ره حمه: هه تا يه تيش هر جوانتره بيهت.

هه بيهت: ئيستا ئيمه چاليكي بؤ هه لئه كه نين، ره حمه؟

ره حمه: ئه بي شتيكي هر لي بكه ين.

هه بيهت: ئه زاني چي بكه ين، ره حمه گيان؟

ره حمه: چي؟ ده بلي، با بزائم؟

هه بيهت: بوختاني بؤ ئه كه ين.

ره حمه: چؤن؟ بليين چي؟

هه بيهت: ئه ليين به چاوي خويمان ديماي حه زي له سه عول كردووه و قسه ي له گه لا ئه كرد.

ره حمه: كه س بروا به مه ناكات، نه براي مي تردي و نه مي ترده كانى ئيمه و نه هيچ كه سيكي تريش، چونكه هه موو كه سيك كه پروژيك پروناكي ناسيبيت، ئه زاني كه مي ترده كه ي خوي خوشه وي و پاكه و به لاي هيچ شتيكي ناشيرينا ناروات.

هه بيهت: ئه ي گوايه ئيستا هيچ نه كه ين و پروناك بؤ خوي هر له سه ر ته ري بخوا و له وشكي لي بنويت و ئيمه يش به م وه زعه بين؟

ره حمه: نه، حه زئه كه ي زه هري بؤ بكه ينه ناو شتيكه وه و بيده ين، كه خواردييه وه بؤ خوي ئه مريت.

هه‌بیهت: به‌خوا دایکم من ئەمەیان ناکەم، وەللا.
رەحمە: کەواتە هاتووی قسە لە من دەرئەهینی، هه‌بیهت؟ ئەو بە‌بۆیە کە چاوت
پێی ئەکەوی، ئەگە شییته‌وه.

هه‌بیهت: من؟ ئو ئەگەر بگەشیمە‌وه، خوا نەمگە شینیتە‌وه. بە‌خوا بە کاسە‌ی
سەری تینووم، بە‌لام ناویرم ڕووبە‌ڕوو هیچی پێ‌بلیم.
رەحمە: کەواتە کە برایمی مێردی ئەم‌ڕۆ هاتە‌وه، مە‌سە‌لە‌ی سە‌عۆ‌لە‌ی پێ‌ئە‌لین.
هه‌بیهت: باشە، تو پێی بلێ، منیش بکە بە شایەت.
رەحمە: نە، هەردوو‌کمان بە‌یە‌ک‌وه پێی ئە‌لین.
هه‌بیهت: باشە.

(پشوو‌یی مۆ‌سیقا)

میکرۆفۆن: حە‌قی کێ‌یه؟ (پیکە‌نین) ئە‌مە حاله؟ تو‌وخوا خە‌لقە ئە‌مە لە مالا
تە‌حە‌مول‌بکریت؟ ئە‌م بە‌غیلی و حە‌سوودییه بۆ؟ هە‌موو هە‌تانه هێ‌وه‌رینه، هە‌موو
مێردتان هە‌یه و مال و ڕابواردن و خێر و خۆشی؟ بوختان و داوانە‌وه و بە‌ندوباو و
مال لە‌ خو و خە‌لقی کردن بە‌ دۆزەخ، بۆچی لە‌ ڕێی چیا؟ ئایا کە ڕووناک دەرکرا، یان
تە‌لاق‌درا، یان مرد، هیچ بە‌ ئێ‌وه ئە‌بریت؟ جگە لە‌وه، ئایا خوا و پێ‌غە‌مبەر و وێژدان بە‌م
کرده‌وانە‌ رازین؟ کێ ئە‌لێ سبە‌ینی کە -خوانە‌خواستە- شتیک قە‌وما، ئە‌م هێ‌وه‌رانه
تووشی هە‌زار بە‌لا و دەر‌دیسە‌ری هێ‌نان و بردن و حە‌پس‌کردن نابن؟ خە‌لقە ئە‌م جۆ‌ره
کارانه ڕە‌وای حە‌ق نین؟ وا برایم هاتە‌وه و هە‌ردوو هێ‌وه‌ر بە‌ ڕە‌نگی بز‌پ‌کاوه‌وه و بە
پە‌شو‌کاری ڕوویان تی‌کرد، بیریان هە‌لکە‌ندوووه بۆ ناشتنی حە‌ق. بە‌لام هە‌رگیز حە‌ق
نانیژری، چونکە هە‌رگیزاوه‌رگیز هەر سە‌رکە‌وتوووه و نامریت.

رەحمە: (بە‌ شلە‌ژاوییه‌وه) دە پێی بلێ هه‌بیهت؟
برایم: چیه ئە‌وه؟ مقۆمقۆی چیتانە؟ ئە‌وه کوا ڕووناک؟
رەحمە: لە‌ ماله‌وه نییه.

هه‌بیهت: دە‌میکە ڕۆ‌یشتوووه.
رەحمە: پێشمان وت فایە‌ی نە‌بوو.

هه‌بیهت: راست ئە‌کا، بە‌خوا بە‌کەرە‌م نە‌ماوه.

رہحمہ: ئہرئ وہللا باوکم، تووخوا وانہبوو، ھہیبہت؟

ھہیبہت: بہرئ وہللا.

برایم: چییہ مہسہلہ؟ ئہوہ ئیوہ ئہلئین چی؟

رہحمہ: ھیچ نالئین؟

ھہیبہت: بوچی گواہ ھیچ نالئین، بہزیادنہبئ. برایم وھکوو برامان وایہ، گواہ
فہرقی چییہ، برای میردہکانمان نییہ؟

رہحمہ: ئو خواہ پیئمہگرئت.

ھہیبہت: بہخوا باوکم ئئمہ ھہقمان نییہ بہسہرہوہ.

برایم: کچی عہیبناکن، ئہوہ بو پیئمنالئین چی قہوماوہ؟ توراوہ؟ شہرتان بووہ؟

رہحمہ: خوانہکات، شہرمان بو ئہبئت گواہ؟ دہ پیئبلئ ھہیبہت، دہمت بو

چووہ کلیلہ؟

ھہیبہت: ئاخر ئہترسم دیسان برایم بروامان پیئنہکات، یان -خوانہخواستہ-

شتئیکی خراپ بکات؟

برایم: نہء، مہترسہ و قسہبکہ، ھہیبہت.

رہحمہ: باوکم بہخوا ئہمہ چہند جارئکہ سہعولہ شوولی لی ھہلکئشاوہ.

ھہیبہت: ئہی رووناکئش ھہزار جارمان پیئوتووہ، کہچی ھہر وازی نہہینا، ھہر

یاری لہگہلا ئہکرد و....

برایم: بیئدہنگبہ، زمانت برن.

رہحمہ: ئہم نہرہنہرہ بہسہر ئئمہدا بو ئہکہی، بہزیایی خئرم نہکرد ئاوا....

میکروؤفون: (قاقای پیئکہنئین) ئہی بہلام لی دان، بیئویژدانی بہغیلی ھہسوودینہ،

بو خوتان و پیلان و بوختانی پیستان.

رہحمہ: ئہیہرؤ خو میکروؤفونہکہیہ.

ھہیبہت: ئہوہ؟ ئہی مال وئیران خویمان؟

میکروؤفون: (بیئئکہنئ) ھہقی کئئیہ؟ کی خاوہن ھہقہ؟ ئیوہ یان رووناکی بہسزمان؟

برایم: باوکم کاکہی میکروؤفون -بو خاتری خوا- ھہتا کہتئیکم نہکردووہ و

یہکئیکم نہکوشتووہ، راستئیہکہم پیئبلئ، چونکہ بروام بہ قسہی تویہ.

میکروفون: کاکی خۆم، مەسەلە لە سەرەتاوە تا ئاخری، ئەوەیە سەچوار
هێوەرژن لە مالیکا مومکین نییە هەلکەن و بێر بۆ یەکتەری هەلنەکەنن و شتی خراب
بە یەكە وەنەنن و بەغیلی بە یەك نەبەن.

برایم: چۆن؟ بۆ خاتری خوا، تێم بگەییته.

میکروفون: ژنی تو لەمان جوانترە و سەر و لەبز و قسە و کاروباری لەمان خۆشتر و
رێکوپێکتر و عاقلترە، لەبەرئەوە خەلقى خۆشیان ئەوێ و ئەمانیش پێیان ناخۆشە،
لەبەرئەوە درۆودەلەسە بۆ هەلنەبەستن و بەغیلی پێ ئەبەن و بوختانی بۆ
ئەکەن. ئەمە یە مەسەلە.

هەببەت: نەخە لە تابی قسە ی وا بکە، میکروفون.

رەحمە: گوا یە بەزیای خیرم نەکرد، ئێمە درۆنە کەین و تو راست ئەکەیت؟

میکروفون: ئەو، ئەری وەللا رەحە جەرپ و هەببەتە جلفر، من راست ئەکەم و حەق
حەقی پووناکە و شەقیش بەرن، مێردە کە ی هەر خۆشی ئەوێ و خەلقى هەر
خۆشیان ئەوێ و ئێوەش ئەبێ بە داخەو بەتەقین. برایم ژنە کەت وا لە مالی باوکی و لە
گۆل پاکترە، هەتا زوو خانوویە ک بگرە و مال بۆ خۆت جیا بکەرەو، هەتا مالیان
لێ تیک نەداوی. منم میکروفون، حەق نابیزرێ و هەر سەرکەوتوو و هەرگیز
نامریت، بە دوعا..

رەحمە: خوا حافیزت نەبێ.

میکروفون: تە لاق میوانت بێ، رەحمە ی هیوەر.

(پشوویی مۆسیقا)^۱

(تەواو)

^۱ چیرۆکی سنیەمی ئەم "ئامۆژگاری میکروفون"ە، بە ناوی (حەقی کێیە؟) وە یە و ناوەرۆکە کە ی هەمان
ئەوێ "ئامۆژگاری میکروفون: چیرۆکی یە کەم - کوێخا و پیریژن" ه کە لە لاپەرە ۳۰۴ دانراو و تەنیا
ناوێکانی دوو ئەکتەری سەرەکی پیریژن و غەفور، کراون بە خورشە و سەعید، لەبەرئەوە پێویست
نەبێرا پات بکریتەو. (س)

(..)

محەمەد: ئەو چى ئەكەى مام رەسوول؟
رەسوول: قاشىك شووتى ئەكړم له و شووتىيه جوانه.
محەمەد: ئەكەى دەستم دامىنت! ئەكەى توو ئەو قورئانه.
رەسوول: بۆچى؟ چى قەوماوه، محەمەد؟
محەمەد: دوورنىيه مېش ومه گەزى لى نىشتى، شىرىنى كانگای نه خوشى و
مىكروپ هه له پىتانه.

رەسوول: ئىنجا چىيه؟ ئەوى خوا نه يكات نابى، كورم!
محەمەد: بەلى، راسته و له سەر سەرم، بەلام خوا نه يفه رموه به دەستى ئەنقهس
خۆت و مال و منالت بكوژيت. دوورنىيه له و قاشه شووتىيه وه، له ميوه گەنيوه وه، له
كاله كى ته پيوه وه، هه مووتان ته سه موم بكن، سه رگەردان و مال و ويران بىن.

رەسوول: كه واته له مه و دواوه ميوه نه خوین؟
محەمەد: شت نىيه به قەد ميوه به كه لك بىت بۆ له ش، بۆ ناىخۆى، بەلام
شووتىيه كى پچووكى ساغ بكره، له جياتى نيو حۆقه ئىزرهم ببه ره وه و ترسى
مردن له مال و مناله كهت دوور بخه ره وه. زۆربى و بۆربى، په شىمانى له دوايه.

جەلال: ئەرى مامه كه! توو خوا ئەو پياوه يان بۆچى گرت؟

پياو: چونكه كه تانى سپى پاكى نه داوه به سەر ماستاوه كه يا!

جەلال: بۆچى ئەمه ش زهره رى هه يه؟

پياو: ئىنجا زهره ر له وه زياتر ئەبىت؟! به نه فامى خهلق دوچارى نه خوشى بكرىن.
مېش ومه گەز له ناو بردن، سه رى شتومه ك داپوشىن، پاك و ته ميزى دهستى
شتفروش ئەبىته هوى له ش ساغى كورپه كه م.

جەلال: كه واته ئەىگرن چش! خواى ئەكرد سالىكيان چه پس ئەكرد، ئاوا با بىخوا،
موسته حه قه.

¹ دلىنانىن ئاخۆ ئەم دهقه بى ناو نىشانه هه ر ئەوه ندهيه، يا ناته واوه. (س)

پیاو: به تیگه یاندن و جهزا نه بیت، ئەم خەلقە واز لە کاری چەوت ناهینن. خوا ئەو کەسانە بگرێ کە کردار و رەفتاریان چەوتە، کورم. خوا ئەوانە بگریت کە بۆ دوو پوول دەستکەوتی خۆیان مالى عالەمیک بەقورنەگرن.

چاوەش: ئەرئ دادە جەیران، ميمکه ریحان، ئەو زبیل و پیسایییە بۆچی ئەرئیتە کولان؟ جەیران: وسبە، هۆ هۆ نەخە لە تابی، بەزیایی خیرم نەکرد، ئاوا! کە ی من بووم، باجی ئایشی باوان شیواو بوو، باوکم.

چاوەش: کچی خۆم، بە چاوی خۆم دیم، جەیران! عەیبناکە ی درۆئەکە ی! شەرم نانگری ئەیه لیت منالەکەت لە بەردەرگا پیساییی بکات؟! توخوا تەریق نابنەو بەردەرگا کانتان، کولانە کانتان لە سەرەنوێلک ئەچی و بۆگەنی سەگی توپیوی لیوهدیت. جەیران: قرەقرەلی چاوەش، بەزیایی خیرم نەکرد! ئای! وەللا ئینجا نۆبە ی ئەمەمانە. چاوەش: شەرتبێ بە شەرتی خوا، ئیتر گوی نەدەمە ناسیاو، خۆت و میزەدەکەشت بە جەزا بگەیهنم. سەرەپای ئەو ی کەتنە کەشیان کردوو و زمانیشیان گەرمە، شەرتبێ هەر ئەمپۆ بتان دەم بە مەحکەمە، چەپەلی، پیسی، دەست پیسی، زمان پیسی، بەردەمی مال هەر پیسینە!

چيروكى تەمسىلىيى

پىسكەي تەپپىر

لە چيروكى نووسەرى بەناوبانگ: مۆلىر
گۆرىنى بۇ كوردى بە دەسكارىيەو: رەفىق چالاک و نورى وەشتى
۱۹۷۱/۱۱/۲

پەردەى يەكەم

(صاالۇنى مالى مىرزا مەحمود: دلشاد و پرشنگ)

دلشاد: چىتە؟ گىانە شىرىنەكەم، پرشنگ؟ ماتەمىنى بۇ وا دايگرتووى؟ بە
پەيمانى دلدارىيەك بەختىارت كردم، كەچى ھەناسەى سارد ھەلئەكىشى.

پرشنگ: دلشادى خۇشەويست، ھىزىكى گەورە بۇ لاي تۆم رائەكىشى، بەلام لە
پاشەپۇژى ئەم دلدارىيە ئەترسم.

دلشاد: چى ئەتترسىنى؟ ئىمە پەيمانى بەيەكگەشىتمان مۆركردوۋە.

پرشنگ: لە پاشەپۇژىك ئەترسم كە قىنى باوك و خزم و كەسوكارى لەدوابى؛
لە پىخۇشبوونى خەلقى و لە دلگورىنى تۇ؛ لەوہى بەرامبەر بەم خۇشەويستىيە
پاكەم، سزاي بچىژم.

دلشاد: من وەكوو خەلقى نىم، چونكە خۇشەويستىيەكەم ھەتا دوايىيە، ھىچ
ھىزىك نىيە لەمە پەشىمانمبكاتەوہ.

پرشنگ: ئاي دلشاد، ئەم قسانەى تۇگەلى پياوى ترىش كردوويانە.

دلشاد: كەمى ئارامبگرە و پاۋەستە لەسەرم، تا بە ھەزارويەك بەلگە
خۇشەويستىيى پاكى خۆمت بۇ دەرخەم.

پرشنگ: ئىنسان زور يەتە ژىربار بە قسەى خۇشەويستەكەى، پىرپروام لە
راستى و دروستىيى خۇشەويستى و پەيمان، بىگومانم لە ھەموو كردهوہكانت،

تاقه ترسیک بمبئی، لومه و تانوتی خه لکه.

دلشاد: که واته ئه و شله ژانه ت بو؟

پرشنک: چونکوو خه لقی له چاوی منه وه ته ماشا ت ناکه ن و نازانن که توی خو شه ویستی به نرخ له بنه ماله یه کی خانه دانی و وازت له نیشتمان و که سوکاری خوت هیناوه و له پئی خو شه ویستی منا خوت کردوته نوکه ری باو کم. ئه و پوژه شم له بیرنا چیته وه که له چه مه که رزگارت کردم و نه تهیشت بخنکیم.

دلشاد: ئه م قسانه جوانن، له هه موو شتیک جوانتر ئه وه یه که ئیمه بو یه ک بین. به لام پیسکه ییی باوکت و باش نه جوولانه وه ی به رامبه ر به تو و سالاری برات، کوسپیکی گوره یه له ریمانا. بی گومانیش به که به بی دوزینه وه ی که سوکارم و په یاکردنی پاره، مل نادات بو به یه ک گه یشتنمان؛ بویه هه ر ئه بی بیان دوزمه وه.

پرشنک: تکات لی ئه که م به جیم مه یه له. هه ولی ئه وه بده بیته جیگی متمانه ی باو کم.

دلشاد: خوت باش ئه زانی که ریگا نه ماوه نه یگرم، بو ئه وه ی باوه رم پی بکا و بیمه جیی متمانه ی باوکت. وات لی کردوو ه که منی خوش بویت وه ریا به شتیکی باش بزانی ت. چونکه پایوی زور زیره کیش بی، که مه رای کر، ئه خه له تی.

پرشنک: ده کاریکی واش بکه بگه یته دلی سالاری برام، نه وه کوو خزمه تکاریک نه یینیمان ئاشکرابکات.

دلشاد: ئه و له باوکت ناچیت، به لکوو تو بتوانی بیه یینته سه ربار (سالار له دهره وه یه ت)، وا خوشی هات. تو چونی ئه دوینیت (دلشاد ئه پروات، سالار یه ته ژوره وه).

سالار: خوشکی خو شه ویست، به شوینتا ئه گه رام، باش بوو دیمیت. ئه مه وی گریی دلمت بو بکه مه وه.

پرشنک: گویم لی راگرتوویت، برای شیرینم، فه رموو بلی.

سالار: قسه هه زاره و دووانی به کاره، من دلدارم و دلدار ...

پرشنک: تو دلداریت؟

سالار: به لی، من دلدارم، کوژراوم، تیرلیدراوم، به لام تووشی باوکیک بووین که نابی به بی ئه و هیچ بکه ین. هه رچی چو نیک بیت، گوره ی ئیمه یه و دنیا دیده.

پر شنگ: ئايا پەيمانداوه بە خوشەويستەكەت؟
سالار: هيشتا نە، بەلام پاشگەزنامەوہ لە خوشەويستيم.
پر شنگ: من نامەويت تو پاشگەزبکەمەوہ.
سالار: ئەزانم، لەبەرئەوہی هيشتا ئازاری شەوبيداریی خوشەويستیت
نەچيشتووہ، نازانی هيزی دلداري چييه.
پر شنگ: کەس نيبە بە تيرى خوشەويستی کۆلەوار نەبوويت، لە دلدارييا عەقل
پارەناکا.
سالار: لە خوای گەورە ئەپاريمەوہ کە هەست بە ئيش و ئازارم بکەیت.
پر شنگ: کييه خوشەويستەكەت؟
سالار: شوخیکە، تازە هاتوتە ئەم گەرەكە، بۆيە دروستکراوہ جەرگ و دلی
عالم تيرباران بکات بە نيگای چاوی مەستی. گەلاويژ خوی گەلاويژە، شەو تا
بەيانی خزمەتی دايکە خوشەويستەكەي ئەکات.
پر شنگ: بە قسەکانتا خوشمويست و زانيم چی جورە کچیکە.
سالار: ئەوہش بزانه کەم دەرامەتن و هەژار، سەرباری ئەو نەخوشيبهش. خۆزگە
بمتوانيايە يارمەتيم بەدانايە، بەلام پياو ميرزا مەحمود باوکی بێ، خوشی لە ژيان نابيئت.
پر شنگ: بێ گومان راست ئەکەیت.
سالار: خراپ تووش بووين، کە ئيستممان -کاتی گەنجی و لاوی- بەم نەبوونيە
بەسەبرد. پاشەرۆژ دەولەمەند بين يان هەژار، هيچ نرخیکي ئەوتوی نيبە. وەرە کورپی
ميرزا مەحمووی قەمتەرلە دەم بی و مەجبووری ئەوہ ببی بە قەرزو قۆلە خۆت بژيەنیت.
ئەلیم بەلکوو پر شنگ مەسەلەي ژن هينانمی لایکەيتەوہ، ئەگەر هات و ملی نەدا، ئەوا
چارم ناچارە ئەم مالە بەجی يەلم، چونکە توانای جەور و ستەمی ئەم باوکەم نەماوہ.
پر شنگ: قسەکانت راستە، شيوہی هەلسان و دانيشتنی دلمان پڕئەکات لە
حەسرەت و برینی مردنی دايکمان ئەهينيتەوہ سوئ.
سالار: ئا و س، گويم لە دەنگيەتی، با ليژە دوورکەوينەوہ و قسەکانت بۆ
تەواوبکەم.

(پرشنگ و سالار ئەرۆن، میرزا و نەبەرد یەنە ژوورەوہ)
مەحمود: (بە توورەیییەوہ) لاچۆ لە بەرچاوم، لاچۆ، سەرکردەى دزان،
جەللادى بەر قەنارەکان.

نەبەرد: (بە لەسەر خۆی) پیاوی وا شەپانى و نەحەتیم نەدیوہ، بى گومان
کەللەى پریەتى لە جنۆکە و خۆى فرۆشتووہ بە شەیتان.

مەحمود: ئەوہ ئەو بۆلەبۆلەت لە چییە، بى ئابروو؟

نەبەرد: بۆ دەرم ئەکەى، گەرەم؟

مەحمود: سواکەرێکى رەزاقورسى وەکوو تۆ وای لى ھاتووہ لە رووى منا
وەرگەریتەوہ؟

نەبەرد: چیم لى کردوویت؟ گوناھم چییە؟

مەحمود: کردووتە، نەتکردووہ، ملبشکینە و برۆ.

نەبەرد: چاوەروانى سالارى کورتانم.

مەحمود: برۆ لە کۆلان چاوەروانى بکە، نامەوى وەکوو بايەقوش لە مالاکەى
منا بچەقی و لە ھەست و نەستمان بگەیت. نامەوێت خەفییەکى ناپاک ئاگادارى
کردوہ و بوون و نەبوونى من بى، بۆ ئەوہى رێگا خۆش بکات بۆ دزینم.

نەبەرد: قور بەسەر ئەوہى بىر لە دزینى تۆ ئەکاتەوہ! ئینجا تۆ لەوانەیت شتت
لى بدزیت؟ شەو و پوژ بوویتە پاسەوان و ئیشکچى ئەم مالا.

مەحمود: ئارەزووى خۆمە ھەرچییەک لە مالاکەما بکەم. خەفییەى خراپ،
ناپاک، ھەقتان چییە بەسەر منەوہ؟ بەخوا شتىکى سەیرە (لە بەرخۆیەوہ) ئەترسم
ئەم کابرایە دەرکى بە جینگەى پارەکانم کردییت. (بە دەنگى بەرز) خۆ ئینشائەلا
ناچى جارم لى بەدەى کە گوايە پارەم لە کون و کەلە بەرا قایم کردبى؟

نەبەرد: بۆچى تۆ پارەى شاراوہت ھەيە؟

مەحمود: من کەى وام وتووہ، بى ئابرو، ئەلیم نەوہک بچیت وا بلتیت.

نەبەرد: بەخوا سەیرە، ئینجا من چیمە بەسەر ئەوہوہ بتبى یا نەتبییت؟ خۆ
شوکور کەس سوودت لى نایبى.

مهحموود: ئا ها شهيتان، ئه لئيت بکيشم به لاله وسيا، برؤ مل بشکينه.

نه بهرد: راولهسته، ده راولهسته وا ئه رؤم.

مهحموود: نا، نه کهى، راولهسته، جارى ئه ترسم شتيکت بردبى.

نه بهرد: جا ئه توانم چى ببه م؟

مهحموود: جارى کوا دهستت؟ ئاه باشه ده پشتينه کهت بکه ره وه، کى ئه لئيت

شتت له شه رواله که تا نه شار دؤته وه.

نه بهرد: باشه بگه رى.

مهحموود: (دهست ده با بؤ شه رواله کهى) ئه م شه رواله پانه به که لکى شت دزين

يه ت. به خوا به دست من بووايه، چه ند که سيکم به م پشتينانه ئه خنکان.

نه بهرد: (له بهر خؤيه وه) خؤزگه بمتوانيايه شتيکم لى بدزيايه.

مهحموود: چى؟ ئه وه وتت چى؟

نه بهرد: کوا؟ چيم وتووه؟

مهحموود: گويم له باسى دزى بوو.

نه بهرد: ئه لئيم پئويسته باش بميشکنى، نه وه کوو شتيکت لى دز رابيتت.

مهحموود: منيش مه به ستم ئه وه يه (دهست ئه کا به گيرفانه کانى نه بهردا).

نه بهرد: خؤزگه هه رچى پيسکه هه يه به رشکه وه ئه مردن.

مهحموود: وتت چى؟

نه بهرد: چيم وت؟

مهحموود: چيت وت ده رباره ي پيسکه کان؟

نه بهرد: ئه لئيم خؤزگه هه رچى پيسکه هه يه به رشانه وه، به ئا وه ره شه، به

تاعوون، ده تۆپين.

مهحموود: ئينجا مه به ستت چييه؟

نه بهرد: دياره پيسکه کان.

مهحموود: کين ئه و پيسکانه؟

نەبەرد: ئەو دەنپىيە چەپەلە بىن غىرەتە دەست بەسراو و دەم بەستراوانەى كە بەخىلن، كە پىسكەن.

مەحمود: بەلام كىن ئەوانە؟

نەبەرد: جا بۇ ئەو ەندە تۇ ئەترسىت؟ حەقت چىيە؟

مەحمود: حەقم ەيە، ئەمەوى لەو باسە بگەم.

نەبەرد: گوايە وا تى ئەگەى كە مەبەستم تۆيە؟

مەحمود: ئەمەوى بزىنم ئەم قسانەت بە كى وت؟ لەگەل كى وا ئەدوايت؟

نەبەرد: لەگەل كى قسەم ئەكرد، لەگەل كى قسەم ئەكرد؟ لەگەل خۇم ئەدوام.

گوايە قەدەغەيە جنىو بە پىسكە بدرى؟

مەحمود: نە، بەلام زۆربلىتى باش نىيە.

نەبەرد: بەلى، باشە.

مەحمود: چىت لى دزىوم، بمدەرەو.

نەبەرد: بىللا ەچم نەدزىو.

مەحمود: تۇ خزمە تكارىكى زۆر بى ئابروويت. سەگە، شتىكم لى بدزرى،

دەرت ئەكەم. لاچۆ لە بەرچاوم.

نەبەرد: (ئەرواتە دەرەو)

مەحمود: (لە بەرخۆيەو) وەرە نەتوانى لە قوژبىنىكى مالەكەى خۇتا شتىك

قايم بگەى! خۆزگەم بەوانەى پارە لە مالەو دانانىن (پرشنگ و سالار لە گۆشەيەكى

شانۆكە وەستاون) سىندووقى ئەشتەرخان و قاسەى ئاسن جىگای متمانە نىن،

چونكە دز پەلامارىان ئەدا و زوو ئەياندۆزىتەو. خوا دايانواو ژىر گل، كونه ديوار،

پەنا حەسار، دەهەزار و سى سەد لىرەى سوور. بەلام بەخوا ئەترسم كەرووش

هەلبىنن. تۇ بلىى كەس بزانى كە لەناو باخەكەمانا شار دوومەتەو؟ (چاوى بە

سالار و پرشنگ ئەكەوى، لە بەرخۆيەو) ئەشەهە دو بىلا نەينىم ئاشكراكرد، ئەگەر

زمان بىلى سەر رەحەتە! تۇ بلىى گوييان لىم بووبى؟ ئەى مال وىران خۇم. (رويان

تى ئەكەت) چىتان ئەويت؟

سالار: هیچمان ناویت، بابە.

مەحموود: دەمیکە لیڤەن؟

سالار: ئیستا هاتین.

مەحموود: گویتان

سالار: گویمان لە چی؟

مەحموود: لە کابرا

پریشنگ: پریشنگ کام؟

مەحموود: ئەوەی من وتم؟

سالار: نە.

مەحموود: با دەی، گویتان لە شتیک هەر بوو.

پریشنگ: نە بەخوا.

مەحموود: خوا مەخۆن، شتیکتان هەر بیستوو. بەلام کچ و کورە
خۆشەویستەکم، ئەوەندە هیلاک و ماندووم. ئەوەندە دنیاکی نالەبارە، پارە بە
زەحمەت پەیائەکریت، پارە، پردی سەر زمانمان هەر لیڤە و دینارە.

سالار: ئەمانویست قسەت لەگەڵ بکەین و بتدوینین.

مەحموود: منیش بۆیە مەسەلەکم تێگەیاندن کە بە سەهوو نەچن، نەک -خوا
نەخواستە- وا تێبگەن کە گواپە من دەهەزار و سێسەد لیڤە سوورم هەیه.

سالار: ئیمە دەست ناخەینە کاروباری تۆو.

مەحموود: خۆزگە خاوەنی دەهەزار و سێسەد لیڤە بووماپە، زۆرم پێویستی بە
پارە هەیه. بمبوواپە، ئاخی هیچم هەلنەئەکیشا، دەهەزار و سێسەد لیڤە تر نەبیت.

سالار: بابە گیان، کەس نییە نەزانی کە دەولەمەندی.

مەحموود: چی؟ من پارەدارم، کێن ئەو دەنیانەیی ئەم درۆودەلەسانەم بۆ
هەلئەبەستن؟

پریشنگ: تۆ توورەمەبە، بابە.

مهحموود: وا دياره ئيوهش بوون به دوژمنم. ده وهره داوینی خوت دوژمنت پیت؟
سالار: گوايه به وهی بلیین ههته، بووینهته دوژمنت؟
مهحموود: ئەم قسانهت و زیادهمهسرهفی و دهستبلاویت، ئەبنه هوئی ئەوهی
پوژی له پوژان خه لکی بیته سهرم و بمکوژن.

سالار: دهس بلاوی چی؟

مهحموود: چۆن؟ ئەو ئەو جله جوانانهت؟ ئەو قوندهره ئینگلیزییهکانی پیت؟
ئەو ئەوهنییه تۆش وهک پیاوی گه رهک سنگ دهرئه په ریئی و به ئاسته م پین ئەنیی
به زهوییا، لاسایی زهواتم بو ئەکه یته وه. ئەو ئەمه دزی نییه له منی ئەکهی؟

سالار: به خوا سهیره، دزی چی؟

مهحموود: ئەو گوايه ئەم کردار و رهفتارهت به چی؟

سالار: به قومار، من شانسم ههیه له یارییا؛ به وهی ئەبییه مه وه، ئەمانه ئەکه م.
مهحموود: ئەمه کرده وهیه کی ناشیرینه، ئینجا که شانست ههیه، بو نایه ی ئەو
پارانه بخه یته ئیشه وه و قازانجی لی بکهیت و هه لیگری بو پاشه پوژت. بو پاره کانت
نادهی به سوو، هه موو دیناریکی روبهه دیناریکی لی وه ربگریت.
سالار: به لی، جوانه ئەمه.

مهحموود: ئیستا تو واز له مه بیته، با باسی شتیکی تر بکهین (پرشنگ و سالار
چاو له یهک دائه گرن) وا دياره ئەیا نه وی پاره کانم بدزن (به دهنگی بهرز) ئەم
چاوداگرته تان له چی؟

پرشنگ: ههردوو کمان ئەمانه ویت قسه یه کت له گه ل بکهین.

مهحموود: منیش ئەمه وی قسه یه کتان له گه ل بکه م.

سالار: ئەمانه وی باسی ژن هینانت له گه ل بکهین.

مهحموود: منیش ئەمه ویت باسی ژن هینانتان له گه ل بکه م.

پرشنگ: ئای، بابه گیان.

مهحموود: ئەم ئاخ و ئوفه چیه، رۆله؟ گوايه له م باسه ئەترسیت؟

پرشنگ: ئەترسم بیرورای ئیمة له گەل بیرورای تودا یەکنه گریته وه.

مهحموود: مهترسن، من چاکه ی ئیوه ئەزانم، با یه که یه که لیتان بپرسم، ئایا سالار له م گه ره که ی خومانا کچیکت نه دیوه ناوی گه لاویژ بیت؟

سالار: به لئ، دیومه.

پرشنگ: من بیستومه.

مهحموود: چۆنه کورم؟

سالار: هه تا بلئی کچیکی جوان و شوخ وشه ننگه.

مهحموود: هه ر ئەوه نده؟

سالار: نمونه ی وهفا و ئایه تی جوانی و زیره کی و هوش و بیره.

مهحموود: ئایا هه ر که س بیبینیت، له ناوقه دا نابیت به دوو که رته وه.

سالار: به لئ، ئەمه حه قه.

مهحموود: ئایا که س هه یه حه زنه کا بیهینئ؟

سالار: هه رگیز، مه گه ر شیتی شیتخانه!

مهحموود: ئەوه ی بیهینئ، ئەکه ویتته ناز و نیعمه ت و خواپنداوییه وه، کامه ران ئەبئ و کامه ران هه تا ئاخزهمان.

سالار: به لئ، راسته، فه رمانی باوکمان له سه ر سه رمان.

مهحموود: به لام - داخه که م - ئەترسم هه ژاریت و پاره ی نه بیت.

سالار: به لام پاره، له عاستی ئەو جوانییه دا، ئەبئ شه رمه زار و سه رنزم بیت.

مهحموود: خه تات کرد سالار، دنیا له سه ر پاره به نده، کورم. که پاره نه بوو، جوانی ئەلئ چی؟ به لام - له گەل ئەوه شا - له به ر ئەوه ی ئیوه هه ردووکتان پیتان خۆشه، بپیارم دا که بیهینم.

سالار: بۆ کئ بیهینئ، بابه گیان؟

مهحموود: گوايه له خۆم زیاتر، کئ تر هه یه.

سالار: ئەلئ چی؟

مهحموود: ئەلیم گەلاویژ ئەهینم.

سالار: گێژبووم، مێشکم تەقی، باشە بە جارێک تیکچووم، لەوانە یە شیتبم.
مهحموود: (بە ساردییەکەوێ) پێویست ناکات، ئاوی سارد زۆرە، بچۆ ئەودو
تێر بخۆرەو، با تیکنەچیت (سالار ئەچیتە دەرەو). ئەم گەنجە لەخۆباییە
هیچ لەبارانەبووانە بەرگە ی هیچ ناگرن، کچم. ئەمەیان مەسەلە ی خۆم و گەلاویژ.
سالاری براشت بێوێژنیکی باشی بۆ دۆزراوێتەو، تۆش ئەبیتە ژنی صدیق بەگی
هاوڕێم کە تەمەنی لە پەنجا زیاتر نییە.

پرشنگ: صدیق بەگ

مهحموود: بەلێ، پیاویکی کامل، تیگە یشتوو، دەوڵە مەند و بەناوبانگە.

پرشنگ: من شووی پێ ناکەم.

مهحموود: بە سەری باوکت، بێ چەنە چەن ئەم ئیوارە یە مارە ئەکرێت و براوێتەو.
پرشنگ: هیچ مەرفیکی تیگە یشتوو بریارنادات بۆ شووکردنی کچکی گەنج بە پیریکی
پەکەوێتە. ئەمە چ زۆلمیکە، باوک کچ بفرۆشیت لە پێ ئامانجی پێسکەیی خۆیا.

مهحموود: ئە ی لەم زەمانە سەرسوورکەرە، کە کچ بتوانی لە حزووری باوکیا
دەم درێژی بکات. (دڵشاد لە دوورەوێتەو دەر ئەکەوێت) ئا وەرە دڵشاد.

دڵشاد: بەلێ، گەورەم.

مهحموود: لەو رۆژەوێتەو تو هاتووێتە ئێرە، بە چاوی پیاویکی عاقلی جیگای برۆا
سەیرم کردووی.

دڵشاد: پیاوێتی خۆتانە.

مهحموود: ئایا من راستم، یا پرشنگی کچم؟

دڵشاد: بێ گومان جەنابتان.

مهحموود: باسی چیمان کرد؟

دڵشاد: نازانم قوربان. بەلام هەرچی بەک جەنابتان بلێن، دۆر و گەوهرە و لە
دەمت یەتە دەرەوێتەو.

مهحموود: ئەمەوئى ئەم ئىوارەيه پرشنگ له پياويكى كاملى دەولەمەند مارەبكهەم،
ئەوئيش لەمە لارىئەكا.

مهحموود: لارييه! تۆ ئەلئى چى؟

دئشاد: من؟ من بلئيم چى؟

مهحموود: ئەبئ بلئى، شتئك بلئى.

دئشاد: وەلا قوربان، تۆ چى بلئيت راسته، بەلام برؤاشناكهەم پرشنگخان
بەهەلەبئيت.

مهحموود: چۆن؟ پياويكى بەسالأچووى دەولەمەند كه له ژنهكهى پئيشووى هئىچ
منالئى بۆ نەمائبئتهوه، رازى بئى بەم، ئئتر ئەم بۆچى لاريى بئى.

دئشاد: بلئيم چى قوربان، بەلام تۆزئ مۆلەتى بە، تا بئركاتهوه.

مهحموود: بئركردنەوهى چى، هەله و هەلكەوتوووه. من تازه زاواى وا باشم
چۆن دەستئەكهوئى. كئ هەيه بائىيە يەكپووله قەمەرى¹ جيازى نەوئت!

دئشاد: گوايه هئىچ جيازى ناوئت؟

مهحموود: هەرگئز، نايلهئى يەكفلس خەرجبكهەم.

دئشاد: كه مەسەله وابئت چار ناچاره.

مهحموود: مەسەله ئئقتىصادييه كورم.

دئشاد: بەلئى، راسته، بەلام شووكردن ئافرهت ئەبەستئتهوه بە پياويكهوه هەتا مردن.

مەسەله شەرىكى ژيانە. لەبەرئەوه پئويستە دەستيان بئى لە پاشەرؤژئى خؤيانا.

مهحموود: من ئەلئيم چى و ئەو ئەلئى چى. ئەلئيم جيازى ناوئى، دئشاد.

دئشاد: كه جيازى نەوئى، تازه كار له كار ترازاو، بەلام مەسەله

عومرزؤرييهكهيه. ئەم منالە و ئەو پئيره.

مهحموود: كورە ئەلئيم مەسەلهكه ئئقتىصادييه.

¹ قەمەرى: پارەى وردە، قوشە، فلس.

دلشاد: خیری پیوهیه، به لام دوورنییه ریکنه که وتنی رۆحی له بهینی ژن و پیوا
ببیته هوی رووخاندنی بنه ماله و خوو و ره وشت.

مهحمود: ئەلیم مهسه له که ئیقتیصادیه، جیازی ناویت، یه کفلس، یه کمقر، به
من خه رچ ناکا. تی ئەگه ی یان نا؟ تو ئیقتیصاد نازانی چییه، هه ی بی ئەقل؟

دلشاد: به لئ، قوربان ئیقتیصاد موهیمه، بناغه ی دنیا و پیشکه وتن له سه ر ئیقتیصاد
دامه زراوه. هه ی مالی ئیقتیصادم به قورگرت که وا موهیمه، قسه کانت به جین.

مهحمود: (پروئه کاته باخه که) گویم له دهنگی سه گوه ره، ئە ترسم پاره کانم
بدزن (پروئه کاته دلشاد) لیره به، ئیستا یه مه وه. (ئه پروات)

پرشنگ: ئەم قسانه یه عنی چی، دلشاد؟

دلشاد: چارم چییه، چی بکه م؟ قورپی کوئی به سه رابکه م؟ ئە گه ر وام نه وتایه
دهری ئە کردم. له م دنیا یه دا به ریا و درۆ و پولاتیقه نه بی، ئینسان زوو
هه لئه خلیسکی و ملی ئە شکئی.

پرشنگ: ئە ی مهسه له ی ئەم شوو کردنه؟ ریگا بدۆزه ره وه.

دلشاد: ریگا ئە وه یه خۆت نه خۆش خه یت.

پرشنگ: که دوختور هات، درۆ که مان ئاشکرا ئه بیت.

دلشاد: مهسه له ی دوختور له سه ر من، شوکور دنیا یه ک تی که وتووین ناوی هه ر
نه خۆشییه کیان لا بینیت، خۆیان باقییه که ی ترت بو ته واو ئە که ن.

(له ده ره وه مهحمود یه ته وه)

مهحمود: (له به رخۆیه وه) شوکور هیچ نه بوو، شوکور هیچ نه قه وما،
ئەم چاره ش خه له تاین.

دلشاد: (بی ئە وه ی مهحمود ببینی) ئە گه ر هات و سه ر نه که وتین، ئە بی راکه ین.
ئە گه ر راست بکه یت له خۆشه ویستییه که تا، ئە وا پیویسته (سه ره له ئه بری)، مهحمود
ئە ببینی) به لئ، ئە وا پیویسته له سه ر کچ ئیطاعه ی باوکی بکا. وه که ده رکه وت میژد
جیازی ناوی و ئەم کچ به شوودانه هیچی تی ناچیت، ئە وا مهسه له که ئیقتیصادیه و
خیری پیوهیه.

مهحموود: جوانه قسهكانت. حيكمهتن پراويزهكانت.
دلشاد: ليم ببوره، گهورهم، نهگهر ههندی قسهی ناشايستهم كردبی.
مهحموود: قسهكانت نهخشی بهردن، له ئيمرپوهه پيوسته تو پراويزهكهری
پرشنگی كچم بيت، چونكه زور تيگهيشتوويت.
دلشاد: جا گهورهم، كهواته با برؤم لهگهليا باش تیی بگهيهنم.
مهحموود: زور باشه.
دلشاد: بی گومان به كه نهپهينمه سهر ری.
مهحموود: باشه، تو برؤ، منيش ههندی ئيشم لهناو شاراهيه.
دلشاد: (قسه لهگهلهل پرشنگ نهكات) پاره شتيکی موهممه، شوكرانهی خوا بکه كه
باوکیکی وا بهرهمی سهخی دل و دهروون باشی به تو بهخشیوه، چونكه مهسهلهی
ئيقتيصاد و جيازی نهويستن و پارهخهرج نهکردن، شتيکی گهلی گهلی له مهعناي
جوانی و گهنجی و عهقل و ئەمینی و شهرف بهرزترن. (نهچنه دهرهوه)
مهحموود: بهراستی خزمهتكاریکی مهرده، خوژگه پياو ههر خزمهتكاری وای
نهبوو، بهلام بهخوا ههلسان و دانیشتنی له خزمهتكار ناچیت.

پهردهی دووهم

(سالار - نهبهرد)

سالار: نهوه تو چیت لی هات، کابرا؟ من نه موت چاوهروانم به؟
نهبهرد: بهلی، گهورهم هاتمه ئیره و نهوهندهی پی نهچوو باوکی دهروون هات،
دهری کردم و كه میکی مابوو تیزوپریش بمکوئی.
سالار: نهی مهسهلهكه مان چیی لی هات؟ لهمه زیاتر ناتوانم بوهستم، پارهم
نهبيت مالم ویرانه، چونكه باوكم ههز له و كهسه نهكا كه خوشه ویستی منه.
نهبهرد: باوكت دلداره؟ دیگه لهی نه دیوه چهند ماله، دهك موبارهك نه بی!
سالار: بهلی، دلداره، دیگه لهی نه دیوه چهند ماله.

نەبەرد: سەمەرەيە، پياو بەم پيريە عەشقبازى بکات. تو بلئى مەبەستى چى بى؟
 تيز بە خەلکەو ئەکا، يا ئەيەوئى خۆى ريسوابکات، کەى دلدارى بۆ ئەمانە هاتوو؟
 سالار: بەلکوو ئەمە موعجيزە بيت، خوا هينابيتيە ريم، تا لە چەوتى لام بەدات.
 نەبەرد: بۆچى باسى خۆشەويستى خۆتت بۆ نەکرد؟
 سالار: تا بتوانم باسى خۆشەويستى خۆمى بۆ ئەکەم.
 نەبەرد: بەراستى خوانەکات کەس بکەويتە داوى سووخورەکانەو.
 سالار: کەواتە هيجت پى نەکراو؟
 نەبەرد: کاک مارقى دەلالم دى، وام لى کردوووە کە زور بەگەرمى تى بکوشيت.
 سالار: کەواتە ھەزار دینارە قەرزەکەم دەست ئەکەويت؟
 نەبەرد: بەلى، بەلام ئەگەر بتەوئى جى بەجى بيت، ئەوا پيوستە شەرت و
 شرووتەکانيان بەجى بينيت وە سەنەدەکەيان بۆ مۆربکەيت.
 سالار: چاوت بەو پارەدارە کەوت کە قەرزەکەم ئەداتى؟
 نەبەرد: مەسەلە ھەر وا ئاسان نيە، نايەوئى خۆى دەرخت. نايەوئى کەس ناوى
 بزانى، بەلام ئەمرو لە مالىکى ترا ئەتبيينت و ھەندى پرسىارت لى ئەکا بۆ ریکەوتن.
 سالار: باشە و بەجيە.
 نەبەرد: ئەوھش بزانه لە ھەموو پينج دینارىکت فائيزت لى ئەسینى.
 سالار: شەرع و قانون و خوا و پيغەمبەر ئەمە ھەلناگرى، بەلام چارم چيە؟
 پياو کە لى قەوما، سەر بە کۆشى ھەموو کەسيکا ئەکات.
 نەبەرد: با تۆزى بىر لە مەسەلەکە بکەينەو.
 سالار: بىرى چى، من پارەم پيوستە.
 نەبەرد: شتىکى تريش ھەيە.
 سالار: چيە؟
 نەبەرد: ھەزار دینارەکە ھەموويت بە پارەيى ناداتى. ھەشتەدە دینارى نەقدى
 وەرئەگریت و دووسەدەکەى تريش شتومەک بەپيى مولحەقى سەنەدەکە.

سالار: ئەمە مانای چى؟

نەبەرد: تازە وا ھاتووە، ھەتا بمىنین شتى سەیرتر ئەبىنین، قەرەوئەلەيەك بە خۆى و نوین و پەردەكوللە و فەرشىكى ناو ژوور، دۆلابىك و دوو مىز.

سالار: جا ئەمانەم بۆ چىيە؟

نەبەرد: ئەبى بئەوى شتى تىرش ماوہ بەپىي مولحەق.

سالار: ئەوانى تر چىن؟ خوام کرد بەگژيا، نەعوزوبىلا.

نەبەرد: دوو پەنەيە و سى تىرۆك و ساجىك و دوو تەشتى فافۆن و سىپايەك، لەگەل دوو جووت پانى بەرز و جووتى يارم كەوش و دوو جووت قاپقاپ.

سالار: دەك موبارەك نەبىت، جا من چى لەمانە بكەم. عەنتىكەخانە دائەنئىن!

نەبەرد: ماوہ جارئ بىزانى، ھىلەكئى، مایەيەك بۆ نان پىوہدان، لەگەل دوو تەلەى مشك گرتنا.

سالار: ديارە ھەرچى مىراتىيەكى دايكى رەحمەتى ھەيە، ھەمووى بەسەر منا ساغ ئەكاتەوہ.

نەبەرد: بەمانە ئەبى بە مال.

سالار: مالى وام كاوول کرد، سەرباقىي لە پىنجايەكى فايز، ئەو شتومەكانەشم بەسەرا ساغ ئەكاتەوہ. بەلام چارم ناچارە، ئەبى رازى بم.

نەبەرد: گوئ مەدەرى و كار نىيە خوا چاكى نەكات. پشت بە خوا، بەم زووانە باوكت خۆى ئەكيشىتەوہ، تۆش ئەبى بە يەكشەوہ.

سالار: بۆ نەگبەتى، ھەتا پىسكەيەك ئەمرئى، سەد گەنج و لاو بە ناسۆرەوہ سەرئەننىنەوہ. ھا بىنە ئەو سەنەدەم بەرە دەست، با بىخوئىنمەوہ. (نەبەرد و سالار ئەكشىنەوہ بۆ دواوہى شانۆكە)

(مارفى دەلال و مىرزا مەحموود دىنە ژوورەوہ)

مارفى دەلال: بەلى، گەورەم گەنجىكە و پىوئىستى بە پارەيە، لەبەرئەوہ گوئ ناداتە ھىچ شەرت و شرووتىك.

مەحموود: ئايا مارف ھىچ مەترسىيەك لەم مەسەلەيە ناكريت؟

مارف: نه خیر قوربان، له بڼه مالیه کی خانه دانه، بهم زووانه ش باوکی ئه مری. مه محمود: به راستی بازگانیه کی باشه، ئینجا خو ئیمه - ناشوگری نه بی - هیچی و امان دهست ناکه ووی، به لام مهسه له خزمه ته. مهسه له ئینسانیه ته، مهسه له دهست گرتنی لیتقه و ماوان و داماوانه، مهسه له پرزگارکردنی ئه و به شه ره کلؤ له یه له دهس نه بوونی. مارف: بی گومان هه تا بلئی کاریکی پرله خیره، چاکه یه، دهست گرتنه. ئه توانم بلیم بیاوه تیکردنه.

نه به رد: (به ئه سپایی ئه لئی) ئه وه کتیه؟ خو ئه وه مارفی ده لاله له گه ل باوکتا.

سالار: تو بلئی بزانی که منم؟ خو تو قسه ت نه کردووه لای؟

مارف: (پووه کاته سالار و نه به رد و ئه یانبینی) ئه وه ئیوه؟ له کوی زانیتان من لیره م؟ (پووه کاته مه محمود) بی گومان ناوی تو م لا نه درکانوون و دیوم پیشان نه داون، مادام هاتوون، ری که وه له گه لیان.

مه محمود: کی؟ ئه مانه ن؟ ئه ی بی غیره ت؛ بازی بازی، به پیشی منیش بازی؟

سالار: کرده وه کانی خو تن، تو ی هو ی ئه م کاره نارپه وایانه (مارف و نه به رد له سه ر شانؤ که رائه که ن)

مه محمود: بهم قه رزه نارپه وایانه، ئه ته ووی مالی خو ت ویران بکه ی؟ له ژیر باری قه رز پرزگارت نه بی و نه ییته دهره وه! هه ولی خو له ناوبردن ئه دهیت.

سالار: توش بهم سوو خواردنه دهوله مه نده بی و پارهدارتر.

مه محمود: ئیتر رووت هه یه له عاستی منا سه ره له بریت؟

سالار: تو رووت هه یه خه لقی بدوینی؟

مه محمود: ته ریق نابیته وه له م پاره قه رزکردنه، له م مالی خه لق به فیرو بردنه؟

سالار: ئه ی توش شه رمه زار نابیت بهم بازگانیکردنه. بهم فایز و سوو خواردنه. شه ره ف و ناموست دوړان، بو ئه وه ی دهست له سکه ی لیره بخشینی. هیچ سوو خوړی نییه له دنیا دا، له عاستی تودا خو ی به هیچ بزانی ت.

مەحمود: لاچۆ لە بەرچاوم، دزی چەپخوون^۱.

سالار: كى تاوانبارە، ئەوەى نىەتى و هەولى بوون ئەدا، يان ئەوەى ئەدزى؟

مەحمود: پىموتىت لاچۆ لە بەرچاوم. (سالار ئەرواته دەرەو)

(باچى ئايشى يەتە ژوورەو)

باچى ئايشى: ميرزا گيان

مەحمود: بەخىربىت، دانىشە، ئىستا يەمەو (لە بەرخۆيەو) با سەرىكى

پارەكانم بەم.

(نەبەرد يەتە ژوورەو، بى ئەوەى باچى ئايشى ببىنى)

نەبەرد: من بى گومانم كە ئەبى كۆگايەكى هەبىت شتومەكى كۆنى تيا

شاردبىتەو، بەلام لە كويى ئەو كۆگايە؟

ئايشى: ئەمە توى نەبەرد گيان؟ بەخوا پىمخۆش بوو دىمىت.

نەبەرد: ئەو توى باچى ئايشى؟ خىرە وا هاتوى بۆ ئىرە؟

ئايشى: خىر ئەبى، ئىنشائەلا نەبەرد گيان. رۆلە من هەموو شتىك ئەزانم، دنياكە

واى لى هاتوو- بۆ ئەوەى بژىت، ئەبى هەزارويەك فرۆفيل بزانىت.

نەبەرد: بۆ لای ميرزا مەحمود هاتوى؟

ئايشى: ئەرى وەللا بۆ لای ئەو هاتووم، ئىشىكى بچكۆلانەى هەيە، بۆى ئەكەم.

نەبەرد: بەتەماى ئەوەى هىچت باتى؟ داواى پارەى لى ئەكەيت.

ئايشى: هەر كەس ئىشى خۆى باش ئەزانىت.

نەبەرد: وا ديارە باچى ئايشى هىشتا نايناسى، لەناو هەموو بەنى بەشەرا

پىسكەى وەك خۆى نەبوو و نابى. بروابكە ئەگەر بكەويتە ئاوو، نوqm ببىت،

پىبلىى بىنە دەستت، خۆى بە خنكانن ئەدا و دەست درىژناكات، وشەى بىنە لای

ئەم كفرە.

ئايشى: من باش لە جنسى پياو گەيشتووم، تۆ بۆ خۆت بگرى.

^۱ چەپخوون: بزىو و جرىن.

نەبەرد: ئەھا بەخو لام وایە ئەوا ھاتەو، با من برۆم.

(نەبەرد ئەپرات، مەحمود یەتە ژوورەو)

مەحمود: باشە باشە ئیش وکار باشە، ئی باجی ئایشی؟

ئایشی: ئوی ئایشی لە دەوری سەرت گەری، وەللا ئەلی کوری چوار دەسالی،
بە چاوەو نەبی.

مەحمود: کی، من؟

ئایشی: ئەری وەللا تو، ئەم رەنگ و پوو جوانە و ئەو گەردنە شووشە بی گەردە،
ھەر لە خۆت یەت.

مەحمود: بە راستتە؟

ئایشی: ئەری وەلا، ئەلی یووسفی کەنعانی و ئەلی لای چوار دەسالانی.

مەحمود: بەخو باجی ئایشی، عومرم خوی داوہ لە شەست.

ئایشی: جا شەست سال چیبە کورە شیرینە کرم. ئیستا ھەرەتی گەنجی و
جوانیتە. پشت بە خوا، سەدویست سال ئەژیت.

مەحمود: چۆن؟

ئایشی: لە ناوچاوانت نووسراوہ. ئا بینە دەستت با بزنام (تەماشای دەستی ئەکات)
ئاه پینمەنوتیت، چاوت لەم خەتە درێژە، سەدویست سال ئەژیت، بەو پیرسمایە.

مەحمود: ئەو چیت کرد بۆ مەسەلەکە؟

ئایشی: کار نییە خوا چاکی نەکات، لەوانەم ژن و پیاو نابج لەم دنیا بەدا لەژیر
دەستم دەر بچن و نەیان دەم بە یەکتەری. ئارەزووبکەم دوژمنی باوہ کوشتە
یەکتەری بە یەک ئەگە یەنم. قسەم لە گەل دایکی گەلاویژدا کرد و رازی بوو بەوہی
ئەم ئیوارە یە گەلاویژ مارەبکەیت لیرە، چونکی لەوی ھیچیان نییە.

مەحمود: کەواتە با یەکجاری صدیق بەگیش بیت، تا مەسەلەکە ی ئەو و
پرشنگیش ببری نینەوہ.

ئایشی: کەواتە ئەم ئیوارە یە ھەموو شتیک تەواوئەبی و خۆم گەلاویژ ئەھینم بۆ ئیرە.

مەحمود: بەلەن، بەلام لە جيازی و پارەدا چۆنە؟
 ئايشى: بەلەن، نيەتى، بەلام سالى ھەزار دینار زیاتری بە ناوچاوانەوہیە.
 مەحمود: چۆن، باجی ئايشى بۆ خاتری خوا؟
 ئايشى: بە فەقیری گەورەبوو، فیری گەنەخوری بوو، بە ھەموو شتیک رازییە؛
 سووراو و سپیاوی ماكس فاکتوری ناوی؛ لەو کچانە نییە ھەموو رۆژی داوی
 دەستی جل بکا. بەم جۆرە سالی ھەزار دینار زیاتر بۆ ئەگەریتەوہ لە خواردن و
 جلو بەرگ و قوبوول.
 مەحمود: ئەم حسابی تو ئەیکەیت، لە قسەى ناو حەقايەت ئەچیت.
 ئايشى: من دنیادیەم، رۆلە، ئەزانم چی ئەلیم.
 مەحمود: بەخوا من جيازی و پارە نەبیئت، دلم پئی ناكریتەوہ.
 ئايشى: ئەوہش ھەر ئەبیئت، مولکی باشیان ھەیە لەو ولاتانە، ئەیدەن بە تو،
 گوايە چیی لی ئەئەکن.
 مەحمود: ئەمە باشە، بەلام ئەلیم تو بلیی حەز لە پیاویکی تۆزی بە عومراچووی
 وەکو من بکات؟
 ئايشى: نانا، ئەم لەوانە نییە، دلێ بە لای گەنجا ناچیت، حەز لە پیاوی
 بەسالچووی گەراوہ ئەکات، چونکە ئەمان قەدری ژن ئەزانن.
 مەحمود: بەخوا شتیکی نایابە. ئەى دەمخۆش باجی ئايشى، ئەشەھەدو
 بەربووکی چاکی.
 ئايشى: ئەوہشت پئی بلیم حەز لە پیاویک ئەکات عەینەکی لەچاوابیئت. سەر و
 سمیلی بۆیەبکات، وردورد بروات. کە قسەبکات، دانی جیربکاتەوہ، تا تاقمەکەى
 دەمی نەکەویتە خوارەوہ.
 مەحمود: بەخوا ئافرەتیکی عەجایبە، بەدلی منە، ئەى بەرەکەت کەى ھەى.

ئايشى: جا گەنج چىيە؟ ھەندىكىيان ھەر خەرىكى ئۈەن وەكوو كلكەسەنگىنە^۱ بەم لاوبەولادا پاكەن، حۆقە پۆن بەن لە سەريان، سەركۆلان و جادەكان بگرن، تىر و توانج بكنە پيشە. عەمرم نەمىنى، قۆنەرەكانيان جىرەى دى و ناوسكىشيان قۆرەى دى. مەحمود: ئەى ئافەرىن باجى ئايشى، بەخوا باش لە شت گەيشتووى، دوو سەرسىپى وەكوو تۆ لە شارىكا ببى، ئەو شارە ئاوەدانە، ئاسايشى بەركەمالە.

ئايشى: بەخوا بە ھىچ كچىك ھەددى نىيە پىاو لە تۆ باشتر بدۆزىتەو.

مەحمود: (بۆينباخەكەى چاكئەكا) بەراست جوانم، باجى ئايشى؟

ئايشى: ئەرى بەخوا، نامەخوا ئەلى ئەمىر ئەرسەلانى، ھەر بۆ ئەو بەشى رەسمت بگرن و بىخەنە ناو قەزەتەو. ئا تۆزى لاپكەرەو، ئەى ماشەلا، ئا ھەلسەرە پىيان، ئەى ماشەلا، ئەم تۆزە كۆمىيەت لىبوو بە نەخش.

مەحمود: وەلا شوکور چاكم، ئەو نەبىت، باجى ئايشى، ناوبەناو ئىلتىھابى قەصەبات ئەگرم.

ئايشى: جا ئەو چىيە، ھەموو پىمانەو. بەخوا كە نەرمە نەرمە ئەكۆكى، ئەلى قەتار و ئەللاوھىسىم بۆ ئەلەين.

مەحمود: ئەم تاقمى دانەشم بەسرپىزار كردو.

ئايشى: وەى كە جوانە، وەلا ھەر لە خۆت يەت، ئەلى مرواريت لە دەمايە.

مەحمود: من زۆر شادمانم، باجى ئايشى، زۆر زۆر (دەستئەدا بە دەستا و ئەكۆكى و پىئەكەنى)

ئايشى: بەلام مىرزا مەحمود ئەفەندى رجاىەكم ھەيە، (مىرزا كرژئەبى) خۆت ئەيزانى لە وەختى رەحمەتتەكەى مىردما خانووەكەمان نابوو رەھنەو، ئىستا من نەختى پارەم لازمە، پىي دەربىنمەو.

مەحمود: ئا وتت چى؟ بىرمكەوتەو من نەختى ئىشم ھەيە، ئەبى جارى بۆم.

ئايشى: مەسەلەكەى من تەواوبكە، كاكە ئەفەندى.

^۱ كلكەسەنگىنە: كلكەھەلتەكىنە، بەرگايلكە.

مەحمود: مەسەلەى ئىوارەت لەفكرنەكەيت، بەخو لاموايه لای چەپم بەگير وەستا.
ئايشى: ئۆھ نوور مەمەدى شەریف، شاھى نەقشەبەند ئاگادارت بىت. پارەكەم
بەرى، مىرزا گيان.

مەحمود: پىموتىت ئىشم ھەيە، جارى بەدوعا (ئەپواتە دەروە).

ئايشى: دەك بە گوللەى ويلەو و ئاگرى قوورەتو وە بيت، تەپپىرەى پىسكەى
رەزاگرانى لەئومەت نەچووە! ئەلى لای چەپم، خوای ئەكرد مافەتە تىئەدايت،
سەروسمىل بۆياخكراوہى دان لەدەمانەماوہى كەرپياوہ، تازە خۆيم لى ئەكاتەوہ بە
منال. عومرى باوكمى ھەيە، گەمالە بۆزە. ئەيەرۆ ئەو ھەموو مەتەم كەرد، كەچى
لە چاوى نەگىرا. داىكم، بەخو ھەزار دوعا كارى لى ناكا. چاويكىشى شووشەيە،
بەلام قەيناكا شەرت و ئاھت بى، دارى بەم بە پۆختا، ھەتا ئەمىرى پىئوہى بتلئىتەوہ.
قور بەسەر عەقلىت، مىرزا دەراپەكۆن.^۱

پەردەى سىيەم

(مىرزامەحمود، سالار، پرشنگ، دلشاد، باجى مەنىچ)

گەسكىكى بەدەستەوہيە، مچە، ئەلەكە، وەلەكە)

مەحمود: ھەمووتان گوى بگرن، ھەموو يەككىكتان ئەبى باش تىبگەن كە ئەمرو
پۆزى شادى و بەختيارىيە، مەسەلە شەكراوخواردنەوہ و مارەبىنە. بەلام ئەبى ھەر
يەككىكتان پىئويستى خۆتان باش بزەن. (رووئەكاتە باجى مەنىچ) تو مەنىچ، گەسكەكە
بە ئەسپايى ئەھىتى بەسەر فەرشەكانا، نابى بيانرووشىنى بۆ ئەوہى زۆر بمىن. (مەنىچ
ئەپوات، رووئەكاتە ئەلەكە و وەلەكە) ئىوہش ئەلەكە و وەلەكە، ئەبىت پەرداخەكان باش
بشۆن بەبى سابوون، وە ئەگەر پەرداخىكتان شكان، لە مەعاشەكانتان دائەشكىنم.

ئەلەكە: ئاخى بەرسنگم دپاوە، گەورەم.

مەحمود: دەستى پىئوہ بگرە، بىئەقلى، وەك لە ئىحتراما وەستابى.

وەلەكە: بەلام من شەروالەكەم لە پىشتەوہ دپاوە.

^۱ دەراپەكۆن: كىنايەيە لە لەكاركەوتن و بىكەلكبوون. دەراپە- دەرگاينكە ھەلدريتەوہ.

مەحموود: دراوی عەیب نىيە، لە وەختى چوونە دەرەو دا پشت مەكەرە مېوانەكان،
ئەمەش ئىحترامە، با دراویيەكەش دەرەكە ویت (ئەلەكە و وەلەكە ئەپۆن)
مەحموود: (پروئەكەتە پرشنگ) ئەبى پروت خۆش بى وە ئەيەلى زیادە مەسرەفى
بكرى، تى ئەگەى؟

پرشنگ: بەلى بايە. (ئەپوات)

مەحموود: تۆش كورپى شيرينم، لیت خۆش بووم، بەلام نابى بەرامبەر بە
گەلاويز كرتبیت.

سالار: من و پرووكرزى؟

مەحموود: گەلى لەو كورانەى كە باوكيان ژن ئەهيننەو، پروو كرت ئەكەن،
لە بەرئەو وە پيم و تیت.

سالار: راستت ئەوى، ناتوانم لە زەماوەندى باوكما هەلپەم، بەلام بى گومان بە
كە بەخيزهاتنىكى گەرم و گورپى ئەكەم. (ئەپوات)

مەحموود: (پروئەكەتە دلشاد) تۆ سەركارى هەموو ئيشەكانى، تۆ كيسە مەسرەفیت.
دلشاد: بەلى، گەورەم.

مەحموود: ئينجا نۆرەى تۆيە، مچە، ئەبى شەربەتەكە باش بگريتهو، هەر
پەرداخە تۆز قالىكى تى ئەكەيت و پرى ئەكەى لە ئاو.

مچە: ئينجا كەى ئەو ئەبى بە شەربەت؟

مەحموود: پيم و تیت و بيستت، كارگەى شەربەتم دانەناو، لەسەر خەزنە
دانە نيشتووم. ئەبى بە پارەيەكى كەم و زۆر زۆر كەم ئەم مەسەلەيە كۆتايى بىت.
مچە: دە بىنە پارەم بەرى، دەى.

مەحموود: پارە پارە، بۆ هەموو شتى هەر پارە، بىنە بىنە. ئاى كە بە دەميان
خۆشە، بزانه يەكى بوو بلى ها.

مچە: ئەى بى پارە هېچ ئەكرى؟ كەواتە هېچ مەكە و با بە وشكى بى.

دلشاد: هەتو، زۆر بلىيى بۆ چىيە؟ گەورەمان چى ئەلى وا بكە.

مهحموود: ئافهرم، ئافهرم.

مچه: كهواته با كاك دلشاد بوٽ راپه پرينى.

مهحموود: چه نه بازيى پين ناوى، جي به جيى كه به شتيكى كه م.

دلشاد: پياويكى دانا فهرموويه تى - "پيوسته بخوين بوٽ وهى بژين، نهك بژين بوٽ وهى بخوين".

مهحموود: دهم خووش، بژيت بوٽ هم قسه جوانه ي كردت، پيوسته به زهر كهفتى ئالتون بينووسين و له ژوورى نان خواردن هه ليواسين.

دلشاد: به سه رچاو، تو خوا حافيز، من خوم هه موو شتى جي به جيى كه م.

مهحموود: زور جوانه، به ئاره زوى خوت لى خوره. (ئهراته دهره وه)

مچه: ئه مه تو بوچى ئه م هه موو مه راييه ت كرد. وه لا ئه لى بكيشم به لاشه ويلگه يا، يا به م داره هه مو گيانى بشكىنم.

دلشاد: ئه وه له گه ل كيته، هه تيو مچه ي بى غيره ت؟

مچه: (بوئى ئه چيته پيشه وه) دلشاد پالئى پيوه ئه نى، ئه يگيرپته وه (مچه ئه ترسى و داره كه فرى ئه دا).

دلشاد: (داره كه هه لئه گرى) من ئه توانم بتكوژم.

مچه: زور چاك ئه زانم.

دلشاد: تو خزمه تكارىكى بى ئابرووى.

مچه: به لى، له وه گه يشتووم.

دلشاد: به منت وت لىت ئه ده م؟

مچه: نه وه لا، به گالته م بوو.

(دلشاد ئه كه ويته ليدانى و ئه روات)

مچه: به خوا دهم راستى به لايه. شهرت بى به شهرتى خوا، له مه وه دواوه هه رچى راست بى، نه لىم. ئه ي ئه وا ميرزا مهحموود حه قى ليدانى هه يه، ئه م كابرا مه سره فچيه بو؟ شهرت بى تو له ي لى بسينم (باجى ئايشى و گه لاويژ دينه ژووره وه).

پرشنگ: یاخو به خیربیین، یاخو به خیربیت گه لایوژخان، به پراستی ئه بووایه بو لای تو زووتر بهاتمایه.

گه لایوژ: سوپاست ئه کهم، به پراستی ئه بووایه زووتر بهاتمایه.
مه محمود: چاوتان لینه کچه کهم چون گه وره بووه؟ ئه وه گیا که له ش له گه ل زه لا هه ر وا زو و گه وره ئه بن.

گه لایوژ: (به ئه سپایی) به خوا که رپیاوه.
مه محمود: (پروئه کاته ئایشی) ئه وه گه لایوژخان ئه لی چی؟
ئایشی: ئه لی پیاویکی زور به شان وشه و که ته.

مه محمود: ئه مه شه ره فیکی گه وره یه، ئه مه گه وره ترین مه دالیای سنگمه، وه لا ئه لی عه بای شان سورمه یان داوه به شانما.
گه لایوژ: (له به رخویه وه) به خوا حه یوانه.

مه محمود: به پراستی لوطفت زوره، خوم به غه ریقی ئیحسانتان ئه زانم. وه لا له وه دهقیقه یه وه که چاوم بیت که وتووه، ئه لی دوو سینی پاقلاوه و برمه م خواردووه.
ئه وا سالاری کورپیشم هات.

گه لایوژ: (ئه شله ژئی، پروئه کاته ئایشی، به ئه سپایی ئه لی) چیم لی ئه که ی؟ ئه وه خویه تی.
ئایشی: وس به، قسه مه که.

مه محمود: سه رسام مه به گه لایوژخان، با مناله کانیشم گه وره بن، خوم هیشتا گه نجم.
پرشنگ: (پروئه کاته گه لایوژ) خانمه کهم که نه ختی له مه و پیش باوکم ئه م باسه ی بو کردین، هه موو سه رمان سوورما.

گه لایوژ: منیش وه کوو ئیوه م، به ته مای ئه مه نه بووم.
سالار: به پراستی باوکم خانمیکی شوخی هه لیزاردووه، به لام بی گومان که تیم ئه گه یت و ناشتوانم قیزنه که مه وه له م کاره ی باوکم. وا تی گه یشتی من کیم، هیچم به ده ست بووایه، نه مه هیشت ئه م مه سه له یه پیک بیت.
مه محمود: ئه م قسه بی مه عنایانه ت چیه ئه یکه یت.

گه لاویژ: منیش له سهر باوهری توم و چه زناکه م دلگیربیت لیم، وه نه گهر
هیزیکی گه وره نه بیت، نایه لم نه م ماره برینه پیکبیت.

مهحمود: قسه کانت جوانن، له جیاتی سندان قوزه لقورته، ببورره له م مناله
چه پخوونه تینه گه یشتووه.

گه لاویژ: بی گومان به، قسه ی کوره که تم زور پی خوش بوو. نه گهر وای نه وتایه،
زور دلگیر نه بووم وه هه رگیز خوشم نه وئوست.

مهحمود: زور شادمانم که له ئیستاو له سهر کوره که م بکه یته وه. بی گومان به
پاش ماوه یه کی تر نه گه ریته وه و میشکی پر نه بی.

سالار: میشکم پر و دل ناگورم. هیوام زوره گه لاویژ خان له راستیم بگات.

مهحمود: ده بیپر ره وه ئیتر، هه تیو.

سالار: با له جیاتی تو به قه و بالایا هه لبه م. هیشتا جوانی وام له دنیا دا
نه دیوه، بینینی دلی مردوو نه هیئیته وه گوربه، هیئانت فه خره و ژیانیکی پر له
کامه رانی. په نجه یه کت هه موو سامانی دنیا نه هیئیت، له ری تو دا هه رچییه ک زور
قورس و گرانه، سووک و ئاسان نه بیت.

مهحمود: کوره بیپر ره وه ئیتر.

سالار: له جیاتی تو به خیره اتنی نه که م.

مهحمود: کوره، خوم زمانم هه یه، هه تیو، بوچی خوت لی کردووم به نه وقات.
هه لسه نه و کورسییانه چول که.

سالار: (پروئه کاته گه لاویژ) نه و نه موستیه نه لماسه جوانه که نه بیینی له
نه موستی باوکما؟

گه لاویژ: به لی، به راستی پرشنگداره.

سالار: (پرئه کا به په نجه ی باوکیا ده ریئه هیئتی) فه رموو له نزیکه وه بیینه.

گه لاویژ: به خوا جوانه.

سالار: ده بیکه په نجه ت، نه وه دیارییه کی زور بی نرخه بو تو ی خوشه ویست له
باوکمه وه.

مهحموود: من؟

سالار: بهم ئەموسستيلهيه پهيماني خوښهويستی بهسترا.

گهلاويژ: من نامهويټ.

سالار: نابي بيگه ريټيتهوه، چونكه باوكم پي ناخوښه.

مهحموود: (له بهرخويهوه) ئهه كه كورپيكي بي مهعناي.

سالار: چاوي ليني چون توورهبووه. خهتاي من نييه بابيه گيان، زوري لهگهلا
خهريكم، بهلام نايهوي.

گهلاويژ: نه بهخوا نامهويټ.

مهحموود: كوره بو وا ئهكهه.

سالار: ئهگه ر ئەموسستيلهكه نهكهيته پهجهت، باوكم نهخوښهكهويټ.

ئايشن: ئا ده بوو به چي لهپهنجههكه، بيريتهوه.

گهلاويژ: ئهوا لهپهنجهم كرد، تا عاجزتهبيت (ولهكه يهته ژوورهوه)

ولهكه: پياويك توي ئهوي، گهورهه.

مهحموود: تو بلئ ئيشم ههيه.

ولهكه: بهلام ئههه پارهي بو هيتاوي.

مهحموود: كهواته وا هاتم بيوورن، خانمه شيرينهكهه ئيستا يهمهوه.

سالار: كهواته ههتا يهتهوه، باخهكهمان پيشان گهلاويژخان ئهدهه.

پهردهه چوارهه

سالار: جيگاي لهمه پهناترمان دهستناكهوي، با به ئارهزووي دلمان تيروپر بدويين.

پرشنگ: (پووهكاته گهلاويژ) گهلاويژ سالاري برام ههموو شتيكي بو

باسكردووم. خوښم ئهههه ئيوهه بهسهههاتووه، لهبههههوه باش تيتانئهگهه وه

يارمهتيتانئهدهه.

گه لاويڙ: زور خوڻه خوشه خوشه کهت پشتيوانمان بيت. هيوام زوره بهم نيشه
خوشه ويستيت بهرده وام بيت، تا بتوانم بهرگريي جهوري نه هاتي پي بکه م.
نايشي: به راستي نيوه کلون، نه گهر له وهخت و سهعاتي خويا له منتان
بگه يانايه، رږڙتان بهم رږڙه نه نه گه يشت.

گه لاويڙ: چي بکه م، چيم به دهسته. له غه ريبييه دا، ئاواره، بي توانا، مه جبوورم
هر خوم به هيوادا هه لپه سيڙم.

سالار: که واته له کاتي ليقه ومانا کهس پشتت ناگري؟

گه لاويڙ: خوت له جي من داني، چي به چاک نه زاني، پيم بللي تا بيکه م، به
شهرتي ئابرووي تيا نه چي.

سالار: ئيتر قسه ي چي بکه م، تازه تو دهست و زمانت به سترا.

گه لاويڙ: چيني نافرته واي بو دانراوه که نه تواني پي زور دريڙبکات. پيوسته
دايک به ره لانه که م، پيوسته دلي نه شکينم. نه گهر توانيت په شيماني بکه ره وه، منيش
ئامادم که به هه موو دليکمه وه له بهرده ميا پي له وه بنيم که تو م نه ويټ.

سالار: باجي نايشي، باجي نايشي دل و دهر وون پاک، نه م نيشه به تو نه بي،
جي به جي ناگري.

نايشي: وهی به سهر چاوه که م، نه وهی دوو دل له يه که نه کا، خوا دلي
نه نجن نه نجن کا، به لام من چيم پي نه کري.

سالار: نکات لي نه که م تو زئي بير بکه ره وه.

گه لاويڙ: ريگايه کمان بو بدوزه ره وه.

پر شنگ: فيلي، فهره جي، بو کردنه وهی گريي دهستي خوت.

نايشي: با بزانه، نه بي به هه موو هيزيکمانه وه هه ولي نه وه بهين که باوکت
په شيمان کهينه وه.

سالار: به لي، نه مه راسته.

ئايشى: ئەگەر ئافرهتتىكى تەرىپىر و مەكربازمان دەسبەكەوتايە، بەدرۇ خۇى لىبكردايە بە بئوھڭنىكى دەولەمەند كە مولكى زۆرى ھەيە، ئەوا ئەو ھەلە دلى باوكتەم ئەگۆرى بە لای ئەوا.

سالار: بەراستی تەگبىرىكى بەرى و جىيە.

ئايشى: دۆزىمەو، دۆزىمەو، ھىچ خەفەت مەخۇن.

سالار: ئەگەر باجى ئايشى ئەمەت پىكھىنا، شەرت بى چى بلىيت وا ئەبى. توش گەلاوئىژى خۇشەويست، بە چى پىگايەك بۆت ئەكرى، وا لە دايكت بکە كە ھەلىبوھشىنئىتەو.

گەلاوئىژ: ھەرچىيەكم پىبكرى تەخسىرىناكەم.

(سالار تەوقە لەگەل گەلاوئىژ ئەكات)

(مەحمود يەتە ژوورەو)

مەحمود: دەك موبارەك نەبىت، ئەمە چىيە؟

سالار: لەجياتى تۆ تەوقەى لەگەل ئەكەم.

مەحمود: دە ھەستەن تۆزى بۆ گەران و وەرەو.

سالار: منىش بچم لەگەلىانا لەباتى تۆ؟

مەحمود: نە، با خۇيان بچن، تۆزى ئىشم پىتە.

(ھەموويان ئەرۆن، مەحمود و سالار ئەمىننەو)

مەحمود: ئىي سالار، ئەم ئافرهتەت لا چۆنە، بەو سىفەتە كە ئەبىتە ژنى باوكت.

سالار: يەنى چى، تىناگەم.

مەحمود: ئەلىم بەژن و بالاي و جوانى و زىرەكىي، لە لات چۆنە؟

سالار: بىگومان بە.

مەحمود: دەى بلى.

سالار: بەراستی ئەو نىيە كە تىگەيشتبوم. ئافرهتتىكى نازونوزكەرى عەيارە،

نە بالاي ئەو بالايەيە و نە جوانى ئەو جوانىيە. زىرەكىشى وەكوو خەلقى وايە.

بۆيە ئەم قسانەش ناکەم کە تۆ بيبوغزینی، چونکە ئەگەر ژن هینانت لە چاره نووسرايیت، ئەم لە یەکیکی تر باشتەرە.

مەحمود: ئەي نەختی لەمەوبەر بۆ بەو شیوهیە ئەتدوان؟

سالار: ئەو لە جیاتیی تۆ، بۆ دل خۆشکردنەوی تۆ بوو.

مەحمود: کەواتە دلت بۆی لئ نادات؟

سالار: من؟ دلم؟ هەرگیز.

مەحمود: بە راستی ئەم قسهیه تم پئ ناخۆش بوو، چونکە وا بە بیرما هات کە من پیرم و خەلقى باشم لئ نالی و من و ئەمەیان نەوتوو و دواي ئەو بەرپارم دا کە بۆ توی بینم، بەلام ئەم قسهیهی ئیستای تۆ فکری گوریم.

سالار: بۆ من؟

مەحمود: بەلی، بۆ تۆ.

سالار: مارەي کەم؟

مەحمود: ئا مارەي کەیت.

سالار: کەواتە گوی بگرە، هەرچەندە بەتەنگە وەنیم، بەلام لە پئی رەزابوونی تۆدا ئامادەم مارەي کەم.

مەحمود: لەبەر من بۆچی، هەرگیز حەزناکەم شتیکت پئ بکەم کە خۆت نەتەویت.

سالار: بەخوا ئیتر بلیم چی.

مەحمود: مەسەلەي ژن هینان ئەبی لەسەر خۆشەویستی و دل گورینه وە بییت.

سالار: گەلیک جار دواي ژن هینان ئینجا خۆشەویستی پەیدائە بییت.

مەحمود: پئویستە دووربین بین. ئەگەر هەست بە خۆشەویستی ئەکەیت، ئەوا تۆ بیهینە، ئەگینا خۆم ئەیهینم.

سالار: لەبەر ئەو هی مەسەلە کە گەیشته ئەم رادەیه، پئویستە بەتەواوی نەینیی دەروونت بۆ ئاشکراکەم. لەمەوبەر دیومە و خۆشم ویستوو، لەبەر تۆ بوو کە تا ئیستا نەمەانیوه.

مهحموود: ئايا ئەتدى؟

سالار: بەلەن ئەمدى؟

مهحموود: پىتوتووه كه ئەيهينيت؟

سالار: بە خۆى و دايكى.

مهحموود: ئەويش هەزى لى كرددوويت؟

سالار: زۆر، هەتا بلەن زۆر.

مهحموود: منيش ئەمەم ئەويست، بەلام لى داي بۆ چى كورپكى. پىويسته لەسەرت لى دووركەويتەوه، چونكه لەپاش نەختىكى كه بيوه ژنىكت لى مارەئەكەم.

سالار: كەواتە دەستت بريم، شەرت بى بە شەرتى خوا، وازى لى نەهينم.

مهحموود: نەخە لەتابى بە لای دەزگىرانى منا بچيت.

سالار: گەلاويز هەر بۆ منە و بۆ كەسى تر ناييت.

مهحموود: (ئەنە پىننى) كورە ئا دارم بۆ بينن، خزمەتكارينه دار، با ئەم هەتيوه تەمى بكەم.

سالار: ئىنسانى مەرد كه ئامانجىكى پاكى بوو، لە لىدان و هەپەشه و سزا ناترسى، خاوەن حەق هەر ئەگاتە ئامانج.

مچە: (بە هەلە داوان خۆى ئەكات بە ژوورا) چىيە ئەوه، چى قەوماوه، گەورەم؟ چۆن لە پووى باوكتا وەرئەگەپىتەوه؟

سالار: باوكى چى؟ شەلا نەبووايه. خۆزگە تووى ئەم جۆره باوكانە لەسەر زەوى نەئەپوانەوه.

مهحموود: دەم پووتيت گەيشتووه تە پادەى بى ئابرووى.

سالار: كردهوى ناشىرىنت ئاويكە پزاورە، ئەبى ئىمە وشكى كەينه وه. ئەو

دنياهى ئيوه چەوتتان كرددوه، ئەبى ئىمە راستى كەينه وه.

مهحموود: تو ئەلنى چى، مچە؟ تووخوا رۆلە، ئەمە پەواى حەقە؟

مچه: منی خزمه تکاریکی کلۆل، که ی ئه ویرم قسه ی حق بکه م. جگه له وه، له مهسه له ش تی نه گه یشتووم.

سالار: باوکم ئه یه ویت ده زگیرانه که م لی داگیربکات.

مچه: کرده وه یه کی ناره وایه. به لام باوکی موخته ره میشت پیاوی ناو پیاوانه و خاوه نی کیسه و مه قامی خویه تی.

مهحموود: ئافهرم مچه، به راستی نمه که به حه لالی.

سالار: سهیر ئه وه یه که ئه م دنیا یه پرپی له مه رای ی. هه تا ئه م مه رای ی و درۆ و مه سه له حه ته مایی له ناومانا، هه رگیز هه ناسه ی ره حه تی هه لئا کیشین.

مچه: شوکور هه ردووکتان تیگه یشتوون، هه ری هه که تان سوودی خوی باش ئه زانی، شوکور ریکن، ئیوه هیچتان له به ینا نییه.

مهحموود: ئافهرم مچه که.

سالار: به راستی مچه قسه ی باش فیربووه.

(مهحموود ده ست ئه کا به گیرفانیا ده سه سه پره که ی ده ربینن، لووتی پی بسپری، مچه ئه چیته لایه وه، دهستی لی پان ئه کاته وه، وا ئه زانی پاره ی ئه داتی: به راستی که وره م دهستی پرپاره ت بو ماچکردن باشه. (ئه چیته ده ره وه)

سالار: هیوام وایه لیم ببووریت.

مهحموود: هیچی وا نه بووه، باوک هه میشه ئاماده یه له په شیمان بوونه وه ی منالی ببووری.

سالار: سوپاسی تایبه تیم بو ئه وه یه که گه لایوژم بو ئه هینیت.

مهحموود: ئه وه وتت چی؟ گه لایوژ هیتانی چی؟

سالار: ئه ی له به یانییه وه ئیمه ئه لیین چی؟

مهحموود: هه رگیز واز له گه لایوژ ناهینم.

سالار: منیش هه رگیزاوه رگیز ویستوومه و هه ر ئه مه وی.

مهحموود: که واته بۆم راوهسته، بی ئابروو، داریک به م به رۆختا.

سالار: چیت له ده ستیه ت، ته خسیری مه که.

مه محمود: بی به ریت ته که م، دهرت ته که م.

سالار: هیژ نییه بمگه ریئیته وه له و بریاره ی که داومه. (مه محمود ته روا ته دهره وه)
نه به رد: (یه ته ژوره وه، سنووقیکی پچوکی له بن ده ستایه) به شویتتا ته گه رام،
گه وره م، بوم هینای، خیراکه، شوکور گه یشتینه مه رام.

سالار: چیه ته وه؟ ته لئی چی؟

نه به رد: ههر به شوینیه وه بووم، ههر خوم لی داگرت، ههر چاوه چاوم بوو، هه تا
شوینی شار دنه وه ی پاره کانیم دوزیه وه و بوم هینای.

سالار: چۆن ته مه ت پی کرا، خوا بتگرئ؟

نه به رد: خیراکه جارئ با رابکه ی، چونکه گویم له ده نگیه تی له ناو باخه که دا
ته قیژئینی. (هه ردووکیان راته که ن)

(مه محمود له ویدیو په رده وه ته قیژئینی: دز بگره، پیاو کوژ بگرن، مالی ویرانم
(یه ته ژوره وه به سه ریا ته کیشئ) هه ی هاوار تالان کرام، دزام، پاره کانیاں بردم،
مالیاں کاول کردم، لیره خوشه ویسته کانم، به ده ست چ ناپاکیکه وه ن؟ کئ هه یه
وه کوو من نازتان بکیشیت، پاکتان بکاته وه، ماچتان بکات، هه رگیز نه تان دا به که س،
نه تانگورپته وه؟ (ته نه ریئینی) به لام ته ی قانون، .. ته ی پولیس ... شه رت بی هه رچی
دانیشتوانی ته م ماله هه یه، به جه زره به ی سزایان بگه یه نم (هه موو ده ست و پیوه ند
دینه ژوره وه) هه مووتان دزن، که س به ری نییه، پولیس، حاکمه کان، پیاوانی ته من
و ئاسایش، مه کینه ی ئازاردان، کوره جه لاده کان، سیداره هه لخن، ته مه وی هه موو
خه لقی بخنکینن، بیانکه ن به قه نارده، تا پاره کانم ته دوزرپته وه. شه رت بی
نه ی دوزنه وه، خوشم له قه ناربه م .. تازه دوا ی پاره ژیانم بۆ چیه!

په رده ی پینجه م

(مه محمود، موعاوین، پولیس)

مه محمود: به خوا پاره کانم بۆ نه دوزنه وه، شکات له ئیوه ش ته که م.

موعاوين: ئەرى و تتان سنووقەكە چەندى تيابوو؟
مەحمود: كۆرە دەھەزار و سەسەد لىرەى سوور.
موعاوين: بەراستى پارەيەكى زۆر و دزىكى گەورەيە.
مەحمود: ھەر زۆر؟ ھەر گەورە؟ كۆلەكەى پۆم بوون، ھىشتا ھىچ تاوانىكى
وا گەورە پرووى نەداوہ.

موعاوين: شك لە كى ئەكەى؟
مەحمود: لە ھەموو كەسىك، ئەمەوى ھەرچى دانىشتوانى شار ھەيە، بيانگرن و
كەلەپچەيان كەيت و تا ئەتوانى ئازاريان بەدەيت.
موعاوين: ميرزامەحمود، وەك تۆ ئەللى و نابى. ئەبى جارى بە ھىمنى
بجوولئىنەوہ، ئىنجا لە دوايىيا توندوتىژى بەكاربھىنين.
مچە: (يەتە ژوورەوہ و ئاورئەداتەوہ بۆ دواوہ) سەرى بېرن، كەولى كەن، بە
بىنەقاقە ھەلىواسن.

مەحمود: كى؟ دزەكە ھەلواسن؟
مچە: نە، گىسكىكيان بۆ ھىناوى بە ديارى و منىش ئەمەوئىت بۆت بكم بە بريانى.
مەحمود: ئىستا كاتى باسكردنى گىسكە، ھەى بىعەقل.
مچە: (پوونەكاتە مەحمود و ئىشارەتى موعاوين ئەكا) ئەمە ميوانەكانە،
قوربان. بەخو بريانىيەكتان بۆ ئەكەم ھەر دەستى پىوہ بخۆن.
مەحمود: كۆرە ميوانى چى، موعاوينى پۆلىسە و بۆ دزىيەكە ھاتووہ. وەرە
پىشەوہ قسەبكە.

مچە: قسەى چى بكم، گەورەم؟ گوايە قسە لەمە خوشتەر ئەبىت؟
مەحمود: باسى دزىيەكەمان بۆ بكم، چۆن ئەم دزىيەت كرد، وەلا لەقەنارەت ئەدەم.
موعاوين: (پوونەكاتە مەحمود) لەسەرخۆبە ميرزا، ئەم پياوہ ھەر چاوم
پىيەكەوت، زانيم راستگويە. ئەوہى ناويت، ئىستا چى بزائىت ئەللى و نايەللى
حەپسى بكمەين. دەى مچە قسەبكە.

مچە: (له بەرخۆیەوه) ئۆخەى گەيشتمە مەرامى خۆم، شەرتىبى دىلشاد تۆلەى
خۆمت لىبکەمەوه، ئەمە پۆژتە.

مەحموود: ئەو بۆلەبۆلەت لە چىيە؟

موعاوين: قەيناكە ئەوه پراوهى قسەکردن ئەكات، ئىستا هەموو شتى دەرنەخات.

مچە: گەورەم، وا ئەزانم دزەكە دىلشادى كىسەهەلگرتانە.

مەحموود: چۆن دىلشادى جىيى بروا و مومانەم، ئىستا دزىم لىئەكات؟!

مچە: بەخوا لەو زياتر كەسى تر نىيە.

موعاوين: بەلام ئەبى بەلگەى ئەم قسانەت هەبى.

مەحموود: تۆ بينيت كە لەو شوينەى پارەكەم تيا شاردۆتەوه، بسوورپىتەوه.

مچە: جا ئەمە شكى پىئەويت، بۆچى تۆ لە كوى شارديبووتەوه؟

مەحموود: لەناو باخەكەدا.

مچە: ئەرى وەلا دىم، كە شەو و پۆژ خولى باخەكەى دابوو، ئەى لە چىيا بوو؟

مەحموود: لەناو صندوقىكا بوو.

مچە: ئىنجا راست دەرچوو، چونكى صندوقىكى لەبن دەستا بوو.

موعاوين: باشە صندوقەكە چۆن دروست كرابوو؟

مچە: دروست كرابوو ... دروست كرابوو وەكوو هەموو صندوقى.

موعاوين: باشە .. باشە بەلام چۆن صندوقى بوو.

مچە: گەورەبوو.

مەحموود: ئەرەوہەلا بچووك بوو.

مچە: راستە بە قەبارە بچووك بوو، بەلام ناوئاخنەكەى گەورەبوو.

موعاوين: ئەى رەنگى چۆن بوو؟

مچە: رەنگى ... رەنگى چۆن بوو؟ ئا سوور نەبوو؟

مەحموود: كورە بۆر بوو.

مچە: بەلى، منىش وا ئەلىم، بۆيەكەى بە لای سوورا ئەروانى.

مەحمود: كەواتە دزى تەواو خۆيەتى. گەرەم شايبەتايەكەى وەرگەر. خوايە
ھاوارم، ئىتر من بە كى پروابكەم.

مچە: گەرەكانم، ئەو وە وا خۆشى ھات. تووخوا پىيەمەلەين كەوا من راستىم لى وتووہ.
(دەشاد يەتە ژورەوہ)

مەحمود: وەرە پىشەوہ كاك نادەشاد، پى بە تاوانەكەت دا بنى، كە ھىچ تاوانى نايگاتى.
دەشاد: ئەوہ ئەلەي چى، گەرەم؟

مەحمود: خۆت ھەلەئەكەيت، ناكەس بەچە؟ چۆن تەوانىت ئەم تەلەيەم بۇ بنىتەوہ.
دەشاد: گەرەم، بۇيە نەھاتووم ئەم قسانەم پى بلىت. راستە ھەندى ئىشى وام
كردووہ كە دلت بوى تەنگ بووبى، بەلام شايانى ئەوہيە كە لىم بىووريت.
مەحمود: جارى ئەوہى لىت داگىر كردووم، بۆم بىنەرەوہ، پىشم بلى كى ئەمەى
پى كردىت؟

دەشاد: خۆشەويستى پالى پىئەنام كە ئەمە بكەم.
مەحمود: كام خۆشەويستى؟ خۆشەويستى لىرە ئالتوونەكانم؟
دەشاد: نە، گەرەم، ھەموو پارەكانتم بەيتى، نامەوى.
مەحمود: من بتدەمى، بۇ دزيبەكەت ناكەيت بە خەلات.
دەشاد: ئەوہى كردوومە ناوى ئەنئى دزى؟ ئىمە پەيمانمان بەيەك دابوو كە بۇ
يەك بىن.

مەحمود: بە چاوى خۆت ئەبىنى كە چىت بەسەردىنم.
دەشاد: چى ئەكەى بىكە، بەلام ئەوہ بزائە كە كچەكەت خەتاي نىيە لەمەدا.
مەحمود: ناوى كچەكەم بۆچى ئەخەيتە ناو ناوانەوہ، خۇ ھىچت لى نەكردووہ؟
دەشاد: من شتى لى بكەم؟ بەجارى شىتى بووم، چاوە جوانەكانى شەيداي كردووم،
ئەوہ باجى مەنجىش كە رىكى خستووين.
مەحمود: چى؟ ئەلەي قسە لەگەل دەزگىرانەكەت ئەكەيت؟

دلشاد: بهائی، کچه کهت دهزگیرانمه و پهیمانمان داوه به یهک، که ئه بی هر بو
یهک بین.

مهحمود: دهک موباره کم نه کرد، ئه مهش سه رباری باران، ئه مهش نه گبه تیه کی تر.
مچه: قوربان، موعاوین بهگ، دلشاد ئه مهشی کردوه.
مهحمود: جه نابی موعاوین بهگ، ده عواکه بوو به دووان، دزیکردن و فراندنی کچه که م.
دلشاد: ئه گهر بمناسن ئه م قسانه م پین نالین ...

(گه لایوژ و پرشنگ دینه ژووره وه)

مهحمود: دهک دارزیی بو چی کچیکی! شهرت بی دار بهم به رۆحی تودا و
ئه م دلشاده ناپاکه ش ره وانه ی قه ناره بکه م.
پرشنگ: (ئه پارپیته وه) تووخوا بابه گیان ئه گهر ئیشه که ئه وهنده گه وره بکه یت.
ئه گهر وه کوو منی بناسیت، ئه وسا بۆت ده رئه که ویت که چهند مه رد و پیاوه. خو
هیچ نه بی- منی له خنکاندن رزگار کرد.

مهحمود: خوژگه بخنکایتیه و چاره م چاره ی ئه م دزه ناپاکه ی نه دیايه.

(باجی ئایشی یه ته ژووره وه)

ئایشی: ئه یه رۆ ... ئه یه رۆ ئه وه چیه. خوم شینواوه؟

(صدیق بهگ یه ته ژووره وه)

صدیق بهگ: ئه وه چی قه وماوه میرزا مهحمود؟

مهحمود: چی نه قه ومی، له مه خراپتر. ئه م دلشاده بی ئابرووه ته رنی
پین کردووم؛ پاره ی دزیوم، کچی داگیر کردووم. ئه و کچه ی بو توم دانابوو،
پیویسته به دارا بکری و ئه م داوین پیسه هه لئواسری.

صدیق: من ئافره تیمک ناوی که حه ز له یه کیکی تر بکات. خو ئه مهش به زور نییه،
بو پاره کانیش هه ولی بو ئه دین.

مهحمود: (پووئه کاته موعاوین) ئه م تاوانباره ئه بیته به سزای خو ی بگات.

¹ ته رنی پین کردووم: دهستی بریوم، پاشقولی لی گرتووم.

دلشاد: با بهراستی پیتان بلیم که من تاوانکه نیم، چونکی ئەگەر پۆژم بەم پۆژە نەگەیشتایە، ئیستا کۆری پیاویکی پیاو بووم.

مەحمود: ئەم قسانەت بە پوولی ناچی، چونکە زۆری وەک تو بە بەناوبانگ خۆیان داوەتە قەلەم، بەلام لە دوایی دا شەرمەزاربوون.

دلشاد: گەرەم، شان و شەرەف و بنەمالەیهکی ئەوتۆم هەیه که دەمکۆتی ئەم قسانەت بکەم. بڕۆ لە هەموو مەریوان بپرسە، شایەتی خانەدانی من ئەدەن.

صدیق: ئەمە قسەیهکی جوانە، بەلام کۆرە گەنجەکه ئەو بەزانی که لە بەردەمی یهکیکا قسەئەکەیت که هەموو مەریوان ئەیناسی.

دلشاد: ئەگەر ئەیانناسیت، دیارە رەسوول ئاگاش ئەناسی و ئەزانی کتیه.

صدیق: کەس نییه وەکوو منی بناسیت.

دلشاد: من کۆری ئەوم.

صدیق: چۆن کۆری ئەوی؟

دلشاد: بەلێ.

صدیق: چۆن بروت پی ئەکری، که ئەمە شانزە سال ئەبیت رەسوول ئاغا و مال و منالەکهی لەناوچوون.

دلشاد: ئەمە راستە، بەلام ئەوەش بزانی ئەوسا من لە تەمەنی حەوت سالییا بووم، لەگەڵ خزمەکارەکه مانا رزگارمان بوو، توانیم بگەمە ئەم تەمەنە.

مەحمود: ئیستا من ئەمە نازانم، پارەکانم ئەدەیتەو؟

صدیق: وازی لی بیینه با قسەبکات، (بۆ دلشاد) ئی چۆن رزگارتان بوو؟

دلشاد: کەواتە گۆی بگرە. رەنگە بزانی که بەهۆی گرانی و کەمی کشتوکال و ئازەلەو، باوکم هەرچی مال و مولکیکی هەبوو، فرۆشتی و لەگەڵ خویا و بەسەر پستی و لایەو هینانی بەم دیوا، تا بحەسینەو و خزمەکارە ئەمینه که شمان، نەریمانمان لەگەڵا بوو. ئەو پۆژە بەوی دا هاتین تا تاریک بوو، بوو ئیوارە. پۆژەکهی زۆر ساردبوو، پۆژی بوو لە چلهی زستانی کویستان. گەیشتینه ناو دەر بەندیکی سەخت که بەفر تیا یا گۆلەهی کردبوو، لی گۆرین و شەومان

بەسەرھات. بەفر كەوتە بارىن، بە جۆرىكى وا كە بەجارى پىلى ون كردين و شپىرزەبووين، ئەوئەندەمان نەمابوو لەسەر ولاخەكە بكەوينە خوارەو. تاكوو باوكم خۆى پىنەگىرا، ئىمەى بەجىھىشت بەدىار نەرىمانى خزمەكارەكەمانەو و خۆى دايە غار، تا دىيەك بدۆزىتەو و بە بىن بە يارمەتىمانەو. بەلام ئەو پۆيشتنەى باوكم پۆيشت، ھەر ئەوئەبوو، گەرانەوئەى نەبوو، نەمزانى چىى بەسەرھات. دواى ئەوئەى وەرسبووين لە ھاتنەوئەى باوكم، سەرما و بەفر زياتر تەنگى پىنەلچىن، دايكم و خوشكم لەپەل و پۆكەوتن و منىش دەستم كرد بە گريان. دايكم ھىچى بۆ نەمايەو، كەوتە پارانەو لە نەرىمان كە -ھەرچۆنىبىت- من پزگارباكا و بمگەيەنئىتە شوينى تاوئەكوو نەمرم. لەبەرئەوئەى نەرىمان كردمىە كۆلى وە ھەلگىپرام بە قەدپالى شاخەكەدا، تاوئەكوو كونەشاخىكى دۆزىيەو وە لەوئەى دايانم وە خوشى گەرايەوئەى بۆ لاي دايكم و خوشكم. كە گەرابووئەوئەى نەيدۆزىبوونەو و سەروشووينى نەزانىبوون. ئىتر لەوساوە نە دايكم دى، نە باوكم و خوشكم، تا لەم دوايىيەدا بىستم كە باوكم نەمردوو و گەرپام بەشوینيان و لىرە گىرسامەو.

صديق: چ بەلگەيەكى تىرت ھەيە بۆ ئەم بەسەرھاتە.

دلىشاد: برۆن لە نەرىمانى دەروونپاكي خزمەكار بىرسن، بزائن وايە يان نا؟ ئەمە ئەو ئەموسىتيلەيەيە كە لە منالىيا باوكم كردوويەتە دەستم.

گەلاويژ: قسەكانى راستە، بروام پىنەكرد. ئىستا بۆم دەركەوتى كە برامى و لە دايك و باوكىكىن.

دلىشاد: منىش بۆم دەركەوت تو خوشكم و جگەرسۆزمى. بەلام تووخوا ئىوھ چىتان بەسەرھات؟

گەلاويژ: دايكم بۆى گىپرامەو، ھەر نەرىمان كە تۆى بردوو و درەنگ گەراوئەو و لەو كاتەدا كاروانى ھاتوو، پزگارى كردووين، بردوويانين بۆ دىيەك. لەوساوە بە كۆلەمەرگى ژياوين، تا گەيشتووينەتە ئىرە.

صديق بەگ: خواى گەرە، چەند دادپەرورەى و چەند يارىدەدەرى داماوانى، وەرنە پىشەوئەى كۆر و كچە خۆشەويستەكەم. وەرن تا تىر تىر بتانگوشم بە خۆمەو و تىر بۆنتان بكەم. وا بۆ شانزە سال دەقىقەيەك خۆشىم نەدى.

دلشاد: توی باوکی به نر خمان؟ توی ئه وهی ژیانم به سه ربرد بۆ گه ران به شویتتا.
 گه لاویژ: ئای بابه گیان که دایکم بۆت ئه گری، که خه م و خه فه ت ئه خوا.
 دلشاد: تو و خوا بابه گیان که رۆیشتی بۆ دئییه که، نه گه رایتیه وه بۆ لامان؟
 صدیق: کوری شیرینم، هه ر که له ئیوه جیا بوومه وه و تاوم دایه ئه سپه که م، تا
 زوو دالده بدۆزمه وه، به لام له کاتی غارا بووم که خۆم و ئه سپه که م که وتینه ناو
 شیویک، وه که به فر لیواولیو بووبوو. هه رچه ند م کرد و کوشام، ده ره تانم نه بوو.
 ئه سپه ش هه ر په له قاژی بوو، هه رچۆنی بوو توانیم زینی ئه سپه که بگرم و به
 هه زار ده ردیسه ری رزگارم بیئت. به سه ر پشتی ئه سپه که وه بووم به دار، تا له دوور
 رپووناکیه کم به دی کرد. بۆی رۆیشتم و که گه یشتمی، دئییه ک بوو، به لام له
 سه رمانا زمانم شکابوو. چوومه مالیکه وه، ئاگریان بۆ کردمه وه و هاتمه وه سه ر
 خۆم و بریارم دا که بگه ریمه وه بۆ لاتان. به لام لادیییه کان که وتنه ری و که
 هاتبوون، ئیوه یان نه دیبوو .. کوره شیرینه که م، کچه دلسوژه که م، ئه مه ش
 به سه رهاتی من. به لام سوپاس بۆ خوا که وا شاد و شوکور بووینه وه.

مهحمود: که واته ئه مه کورته؟

صدیق: به ئی، کورمه و به ندی جگه رم.

مهحمود: که واته ئه وه ده هه زار و سی سه د لیره یه م به ره وه که دزیویه تی.

صدیق: کوری من و دزی بکات؟

مهحمود: ئه ی بۆ نایکات؟

صدیق: کئی پئی وتی؟

مهحمود: مچه ی نوکه ر.

مچه: من ئه گه ر وام وتبی، زمانم به برین چی. من هه ددی ئه وه م چیه ئه م
 قسانه بکه م.

(سالار و نه به رد یه نه ژووره وه)

سالار: بابه گیان، که س گونا هبارمه که و یه خه ی که س مه گره. ئه گه ر رینگه م
 به یه ت گه لاویژ بینم، ئه وا پاره که ت بۆ ئه هیتریته وه.

مهحموود: کوا؟

سالار: سهري خۆت مهيه شينه. ئيستا پيمبلي يا پارهكانت تيا ئه چي، يا ئه بيت واز له گهلاويژ بيني.

مهحموود: ليى كه نه بوته وه؟

سالار: نه به خوا، وهكوو خۆى وايه. ئيستاش گهر وركت گرتوه له هيتاني، ئهوا ئه بيى دايكى بانگ بكرى، له من و تو به كيكمان ههلبژيرى.

گهلاويژ: ههر دايكم بهس نيهه. چونكى خوا شاد و شوكرى كردينه وه بهم باوكه به نرخم و برا شيرينه م. ئهتوانى خوازبينيم لهو بكهيت.

صديق: خوا بويهكى نه نار دوومه وه كه بيمه كووسپى سه ر پيتان. جهنابى ميرزا مهحموود ئه وه بزانه كه كچيكى شوخ وشهنگ كورپكى گهنج ههلهبژيرى، نهك پياويكى پيرى به سالاجوو. كهواته وه ره با ئه م دوو شاييه بگيرين.

مهحموود: پيش ئه وهى قسه له سه ر ئه مانه بكهين، جارى ئه بيت پارهكانم بينم. سالار: ئيستا پارهكانت بو يه ته وه.

مهحموود: ئه وه بزانه خوتان بو خوا شايهت بن، يهكپول، يهكقه مەرى، يهكمنقري، نادم به جيازى، ئيتر كه يفى خوتانه.

صديق: هه موو مه سره فيك له سه ر من، مالى دنيا چلكى دهسته. ئيمه پاره په يانه كهين، پاره ئينسان دروست ناكات. پاره بو خير و خوشى ژيانه، نهك بو به ره به ستى.

مهحموود: ئاوا له پاره گه يشتووى؟

صديق: به ليى، ئه وه عه بدى منه، نهك من عه بدى ئه و.

مهحموود: كهواته بهم بو نه يه وه دهستى جليش بو من بكه.

صديق: به سه ر چاوه كانم. بنيرن به شوين مه لادا. با بيت و ناوى خواى لي بينين و گهلاويژ له سالار و پرشنگيش له دلشاد ماره بكهين. با بينه هوى دامه زراندى بنه ماله يهك كه بناغه كهى له سه ر خو شه ويستى و پاكي دابزى.

موعاوين: (بو پوليسه كه) كهواته با دهفته ره كانمان بيچينه وه و بروين، باش بوو خويان ريك كه وتن.

صديق: بهائی، دهعوا بسرنهوه، واز له ليكولينهوه بينن.
 مهحموود: ئهها موعاوين بهگ تۆبى و خوا، ئهگهر ئهم مچه لاساره توشى
 سزايهك نهكهيت.

مچه: جارى پيشوو راستم وت، تيتان هه لدام. ئهمجارهش درۆم كرد داواى
 سزادانم ئهكهن. پياوم ئهوى و بزاني چۆن بژى.

صديق: هيوام وايه ميرزا مهحموود ئيتر بينهوه سهر خۆتان و بزائن چۆن بژين.
 ههولئى سزادانى خهلقى ههژار نهدهن، بهلام [دا] له پيسكهيبى و تهپيرى و ريباى و دژ
 به ههموو كرداريكى پيسى چهپهال كه زيان به خهلق ئهگهيهنن.

گهلاويژ: بابيه گيان زۆر سوپاسى پياوهتيت ئهكهم، با بچين بو بينينى دايم.
 صديق: لهپيش ههموو شتيكا مارهبرين، ئينجا بچين به لاي دايكتهوه، نهك ميرزا
 مهحموود پهشيمان بيتهوه.

مهحموود: منيش ئيمشهو تير ئهنووم. شهرت بى لهمهودوا دهست بكمه مليان،
 ماچيانكهم، زرهيان له گوى نهبرم، نهيهالم ساردبينهوه. ليرهكانم، پارهكانم،
 كولهكهى دلم، هيزى ژيانم.

(تهواوبوو)

پوليس: قادر ههمهوهندي	نه بهرد: بورهان كهريم
پووناكى: نوورى بهدهوى	مارفى دهلال: دلشاد مهسرهف
مولهقين: رهئووف ماستاو	دلشادى خزمهتكار: كهمال قهرهداخى
ماكياج: جيهان شاوهيس، جهمال	مچه: فهرهج سهردار
بهختيار، بورهان كهريم	صديق بهگ: سمكو عهزىز
دامه زراندى ئهلهكترىك: ئهحمده	موعاوين: عهزىز سالح
محهمه و مهحموود چالاك	ديكور: جهمال بهختيار و شيرزاد شهوقى
	ئهلهكه: عومهر محهمه
	وهلهكه: عومهر سالح

شانۆنامە:

دوکتۆری دیم

(فیکرەکە و ھەندئ حیواری، لە شانۆنامەى "بەزۆرکردیان بە دوکتۆرى مۆلیر
وەرگیراوه)

تیینى: بۆ ئەو ھى لە ھەموو شوینیکی کوردستانا و بە کەمترین ئەرك و توانا
تەمسیل بکری و خەلکی چێژی لى وەرگرن، تەنیا فیکرە و ھەندئ حیوارم
خواستوو ھە ئەسلەکە و بەس.

پەردەى یەكەم

دیکۆر: ژووریک یان ھەیوانیکی لادئ.

پێویستی:

۱. دوو دەست جل و بەرگی لادئ بۆ پیاو.
۲. دەستیک جلی کوردی بۆ ژن.
۳. کۆلیک دارى سووتەمەنى و دۆشەك و لیفە و سەرین.
۴. دوو دار بۆ لیدان و ھەندئ شتومەكى ناومال (صندوقى بوراق).
۵. تەور و تەورداسەت و گوريس.

*

سالە: زۆر وتنى ناوی، گەورەى مال منم، نەك تو، ئیشناكەم و تاقەتم نییە و براهەو ھ. خازە: منیش پیت ئەلیم كە دنیای ئەمڕۆ دنیای دوینی نییە، ئافرەتیش ھەقى قسەى ھەیە.

سالە: مالى ئەو ھم ویران کرد كە ژن ھینانى داھینا، نەگبەتیە پیاو ژن بەھینى. ئەرەستۆ راستى کرد كە وتى ژن لە پەراسووی شەیتان دروست کراو ھ. خازە: ئەرەستۆ، بیزانیایە تو ناوی ئەھینى، قەت قسەى نەئە کرد.

ساله: رۆژەكەى ناخۆشه و میزاجم پرتەقالییە و تاقەتمچوو ئەوەندەم دار بێرى و ئەوەندەم دار دا بەكۆلما.

خازە: ھەر كەسە لە ژيانا ئەبى ئىشىك بكا و بەو ئىشە بژى.

ساله: من حەز لەم ئىشە ناكەم، من پياويكى خویندەوارم، كتييم خویندۆتەو، لە دنیا گەيشتووم، ھەتا ئىستا ھەزار جۆرە ئىشم کرد، شەش سالی ش ھەر لە خزمەت دوكتۆرىكى گەورەدا بەردەستيم کردوو.

خازە: ماشائەللا لە فەیلەسوف! ئینجا چیبە، ئەو ئەخریببەكەت نییە، شروپ، بىنان و بىئاو و مال ویران.

ساله: قەیناكا؟ نیمە ئەمبى. خویندەوارم، نووسەرم، ھونەرمەندم، سیاسيم.

خازە: (قاقایی ئەكەنى) چیت، چیت؟ توى عەمرەكەم، ئەللی داری واو دیلايت! نووسەر و ھونەرمەند و سیاسى؟ ئەو لەى یەكی بلی نەتناسى.

ساله: ئەو گالتەم بى ئەكەى، خازە لا بەلا؟

خازە: نە، حورمەت ئەگرم، نووسەر و ھونەرمەند و سیاسى دارفرۆش.

ساله: یەعنى چى؟

خازە: بەو خوايە دروستى کردوین، شتىكم بەدەست بووايە، ئەمكردى بە بەر بەر.

ساله: ئەى بەلام لى داى بۆ چ ژنىكى ئاوا.

خازە: لەعەت لەو رۆژەى چارەم لە چارەت نووسرا ئاوا.

ساله: سەد ھەزار جار، بەخوا شەق بەرى ناچم بۆ دارستان.

خازە: ئینجا ناچى، چش. خو شوکور هیچی تر نەماوە بیفرۆشى. مالت ویران کردم، ھەرچیبەكم ھەبوو بردت.

ساله: بى ئەقل مەبە، رەحمەتى چى تری بەجى ھىشتوو، دەرى بینه و با خۆمانى بى بژینین. دنیا ئەوەندە ناھینى.

خازە: ئاخر خەتای خۆم بوو، لەدواى مردنى رەحمەتى، لەسەر مالى خۆم دانەنیشتم و شووم کرد بە تو.

ساله: باووباپیرمان وتوویانە: میراتی كەر بۆ كەمتیارە.. شوو خۆشە، بۆ كچیش، بۆ بیوہ ژنیش.

خازە: خوا ئەم شووھ بېرى كە من كردم و تووشمبوو بە تووشى تۆوھ.

سالە: بۆ من چىمە، ئافرەت؟ پىاونىم؟

خازە: تۆ؟ بەلى، نووسەر و ھونەرمەند و سىياسىت، ئاقلى، بەلام نە نووسىنت نووسىنە و نە ئەزانى ھونەر چىيە، نە سىياسىشىت. عەمرەكەم نەمىنى بۆ عەقلەكەشت!

سالە: كەواتە بە ھىچى من رازىنىت؟

خازە: حاشا، بە چىت رازىبم؟ خۆ منىش خەلكى نىم پىتبخەلەتىم، ھەى لە رېئوى قوماربازتر، ھەى سەرخۆشى بەبى ھۆش.

سالە: مەسەلەكە گەيشتە ئەم رادەيە، خازە رەشەبا.

خازە: ئەرى وەللا، سالە لەرزانە.

سالە: بە شەرتى خوا، ئەبى دەردت دەرمان بکەم، بە سەرتەوھ نەچى.

خازە: بەو خوايە تۆ سوئىدى پىئەخۆى. دەستم بۆ بىنى. تووشى چورتمىكت ئەكەم.

سالە: (دەست ئەداتە دارىك و يەكدوو دارى تىئەسرەوئىنى) ئەتكۆژم وەللا.

خازە: (ھاوارئەكات) ئاى كۆژرام، كوشتمى، ئەى ھاوار، خوايە ھەلى نەگرى.

رەسوول: (دېتە ژوورەوھ و ھەلەداوان) ئەوھ چىيە؟ كى لە ژنەكەى دا؟ ئەوھ

عەبىبىيە؟

خازە: ئىنجا تۆ ھەقت چىيە، كابرأ؟ مېردى خۆمە و لىمئەدا.

رەسوول: كەيفى خۆتانە.

خازە: من خۆم پىمخۆشە.

رەسوول: نەمئەزانى لىدان خۆشە.

خازە: كى تۆى بەكرى گرتووه، كابرأ؟

رەسوول: كەس، خۆ كفرم نەكرد؟

خازە: من لەشم فېرە.. ھەتا ئىستا سى شووم كردووه، بىئەقل.

رەسوول: (بە چەپۆك ئەكىشى بە سەرى خۆيا) ئەى قور بەسەر من.

خازە: قور بەسەر باوكىشت.

رەسوول: للاحوولە وەلا..

خازہ: چہ نہ بازی، دریژہ می مہ دہری و بی دہنگ بہ (زللہ یہ کی لی ئہ دات).
رہ سوول: (دہست ئہ گری بہ رومہ تہیہ وہ و روئہ کاتہ سالہ) برام لی م بیوورہ و
ٹارہ زوی خوتہ. چونی لی ئہ دہی، لیی دہ. بہ غیرہ تم بیکہ ی بہ تریت، قسہ ناکہ م.

سالہ: بہ خوا کابرایہ کی بی دہ ماغی.

رہ سوول: بوچی براکہ م.

سالہ: چونکہ قابیلہ لہ سہر رای جہ نابت معامہ لہ لہ گہل ژنہ کہ ما بکہ م؟ ژنی منہ
یا ژنی تو؟

رہ سوول: ژنی خوتہ، براکہ م.

سالہ: من پیوستم بہ رای جہ نابت نییہ.

رہ سوول: باشہ براکہ م.

سالہ: شیشرون ئہ لی..

رہ سوول: باشہ براکہ م.

سالہ: ئہ م براکہ م براکہ مہ ت چییہ، گہ وجہ؟ (زللہ یہ کی لی ئہ دات).

رہ سوول: (بہ دہم رویشتنہ وہ)، سہد ئہ لہ مہ مدولیلہ کہ نہ ژنی کابرایہ کی وا گہ وچ و
نہ میردی ٹافرہ تیکی وا بی حہ یا بووم.

سالہ: ئہ وہ ئہ لی چی، کابرا؟

رہ سوول: ہیچ نالی م: ئہ لی م ئیوہ خیزانیکی بہ ختیارن، براکہ م.. (ئہ چیتہ دہرہ وہ)

سالہ: (روئہ کاتہ خازہ) وہرہ ٹاشت بینہ وہ.

خازہ: ٹاشت نامہ وہ.

سالہ: بی ئہ قل مہ بہ، لہ بہینی ژن و میردا ئہ م شتہ وردانہ ہر ئہ بی.. لی م بیوورہ و ئہ ہ

خازہ: بہ لام ہر تولت لی ئہ ستینم، ٹافرہ زور شتی لہ دہست دیت.

سالہ: منہ ت نہ بی، وہرہ دنیا ئہ وہ ناہینئ. وا ئہ شچم بو دارہینان، شہرت بی دہ

کولت بو بینم.

خازہ: (لیی نزیک ئہ بیٹہ وہ وہ دہست ئہ خنہ دہستی یہ ک) منیش ہہ تا یہ یتہ وہ،

شتیکت بو دروست ئہ کہ م.

سالہ: (دہست ئہ داتہ گوریس و تہ و رداست و ئہ کہ ویتہ ری).

(پەردە دائىرىتەوہ)

پەردەى دووہم

نەرىمان: يا خوا كەس وەكوو ئىمە تووشنەبى؟

مالە: بۇ تووش بووین؟ ئىشە و ئەيكەین. ئەى چۆن بژین؟

نەرىمان: ئىنجا ئەمەش پىئى ئەوترى ژيان؟

مالە: بەخوا من قانىعم.

نەرىمان: خزمە تكارى، رىا، درۆكردن، رۆژى ھەزار پولاتىقە و ساختە چىتى.

مالە: بەخوا من -بەش بەحالى خۆم- قانىعم.

نەرىمان: طەبعەن قانىعى مالە، ھەتىوچە يەكى پىسكەى بىو ھەفای بى ئەمەك، لە نىسك بى بەروپشتتر، لە ھەلمات بى بارتر، كەوتوى بە ناز و نىعمە تا لای ئاغا.

مالە: رجات لى ناكەم نەرىمان، عەببە ئەم قسانە، ئەگىنا زۆر موتە ئەئىردەبم.

نەرىمان: كورە موتە ئەئىرنابى، چش. ئىنجا تۆ كەى حىسست ھەبووہ و شعوروت كردووہ.

مالە: لەسەرى برۆى، دەگەرئىمەوہ و بە ئاغا دەلئىم سەد شەقت تى ھەللات. ئىمە بوچى ھاتووین و تۆ باسى چى دەكەى، سەلامەت بى.

نەرىمان: كورە سەلامەت نەبى. ئاخىر كچە يە ھەز لە كابرايەكى تر ئەكا و باوكى ئەيەوى بىدا بە يەكىكى تر و ئەمىش خۆى لال كردووہ و تەواو. ئىتر نەخۆشى چى و دوكتۆرى چى؟

مالە: قەيدى نىبە، ئىمە دوكتۆرىك، ھەكىمىك، ھەر دەدۆزىنەوہ و دەببەين و فەرمانى ئاغا جى بەجى دەكەين، سەلامەت بى.

نەرىمان: باشە تۆ بو بە درۆ بە ئاغا ئەلئى كە دوكتۆرى باش ھەيە؟

مالە: كورە وا باشە، عەقلىت بى، پىاو رىاكار و درۆزن نەبى و پولاتىقە نەكات بو خەلكى، ناژى.

نەرىمان: نەحلت لەو ژيانەى تەرازووى تىانەبى، نەحلت لەو ژيانەى كاروبارى بەدەست ئاغا و بەگى نەزان و گەوج و دزەوہ بى.

ماله: قۇلاغ و يىرمە جانم، قۇلاغ و يىرمە..
 نەريمان: ئەم و يىرمە يە چىيە، ماله؟
 ماله: يە عنى گوي مە دەرى.
 نەريمان: ئا با لە و ئافرە تە بېرسىن..
 خازە: (لە و سەرەو دە ئىتە ژوورەو دە)
 ماله: خانمە كەم، سلامون عە لە يىكوم.
 خازە: ئۇ پەزات خواتەو دە.
 نەريمان: خوشكم، توورە مە بە، پىسيار يىكمان ھە يە.
 خازە: وايلى، ئىو ە كىن؟
 ماله: ئىمە خزمە تكارى مینە ئاغاین.
 خازە: تۇ دەمت لىكنى؟
 خازە: چونكە سەر و قە پۇزتم بە دل نىيە.
 نەريمان: دە بى دەنگ بە، ماله. خوشكم كچى ئاغمان نە خوشە.
 خازە: ئەو ە حەز لە شوو ئەكات.
 نەريمان: نە خوشىيە كەى ئەو يە قسە ناكات، لال بوو ە، پىويستىمان بە دوكتور يىكە.
 خازە: ئى ئى، ئىنجا دوكتور ە تان دۇزىو ە تەو ە؟
 نەريمان: نە خىر.
 خازە: من دوكتور يىكى باش ئە ناسم.
 نەريمان و ماله: (بە يە كەو ە) دەى بە قوربان ت بىم.
 خازە: ئەو ە تا لە دارستانە، دار ئە بىرئى.
 ماله: چۇن دوكتور دار ئە بىرئى.
 ماله: ئارە زووى خۇيە تى، زە وقى لە دار بىرینە.
 نەريمان: بە لى، فەرموو.
 خازە: كە پىتان وت دوكتورى و وەرە لە گە لمانا، گال تە تان پى ئە كا و ئە لى من
 دوكتور نىم و ە ھە زار سويندىشى لە سەر ئە خوا.

نهریمان: راسته، هندی له پیاوه گوره کان شذوو زیان ههیه. بهلی..
خازه: ئه گهر نه هات له گهلتانا، دهستی له بدهنه دار و توژیکی له بدهن.
نهریمان: ئیی..

خازه: ئیتر دیت له گهلتانا. ئه و مینه ئاغایه له چ دبییه که؟
ماله: له دبی قولتاش.

خازه: ئی ئی، ئه یزانم..

نهریمان: باشه، ههتا ئیستا کهسی چاک کردوته وه؟
خازه: ئهی گوایه چۆن سی ههفته له مه و بهر کابرایه که له سهربان کهوتبو وه
خواره وه به سهر سهره و سهری چووبوو به ملیا و ملی به له شیا.
ماله: ئیی؟

خازه: به سهری باوکت، کاکه ماله، سهری له له شی دهرهینایه وه و ئیستا کابرا
حهیران ئهلی..

نهریمان: برایه وه، دهی خیرا با برۆین.

خازه: (به ئیتیجاهی موعاکیس ئه پروا و ئهلی) نه لاین کی پیی وتوون ها، ناویشی
سالهیه.. دوکتور ساله میردی خازه.

نهریمان: نه، نه، خوا حافیز، باشه. (له پاش چهند ههنگاوێک ئه گه نه نیهایه تی
شانو) (چرا کوژاندنه وه و داگیرساندنه وه)
ساله: (کوڵیک داری پییه و بییان ئه گات)

نهریمان: مه رحه با.

ساله: مه رحه با قوربان.

ماله: مه رحه با دوکتور.

ساله: قسهی قور مه کهن، وتتان مه رحه با، وتمان باشه و برایه وه (کوڵه که دائه نی
له ناوه راستی شانودا)، شووشه کهی دهر ئه هینی و دائه نیشی و پال ئه دات به
داره که وه و ئه خواته وه).

نهریمان: خویه تی، به کرداریا و بهم توور پییه دا خویه تی.

ماله: چه نابت کاک ساله ی؟

ساله: ئا منم، ئەمریک، خزمەتیک.

نەریمان: گەورەم، ناوبانگی ئیوهمان بیستوو و ئەزانین که تا چ رادەیهک بلیمەت و زانای.

ساله: (پێئەکەنی) له چیا؟ له داربرینا؟

ماله: نه، قوربان، نه.

ساله: ئه ی له ئازایه تی دا؟

ماله: نه، قوربان له عیلاما، له زانستا، له فولفوسا.

ساله: (ئەداتە قاقای پیکەنین) ئە ی بی غیرەت، فولفوس چییە، گەوجە؟ بلی فەلسەفە.

نەریمان: یا خوا مالت ویران بی مالە. بەلی قوربان له حکمەتا، له دوکتوری دا.

ساله: ئیو غەلەتن، بە سەری باوکتان من هیچ نازانم، له داربرین زیاتر.

نەریمان: ئینجا بەتەواوی دەرکەوت که خۆیە تی.

ساله: وەرن پیاوی چاک بن، ئەم دارەم لی بکرن، با بە خۆشی برۆمەو ماله وە.

نەریمان: مالی چی قوربان؟ کچی ئاغامان زمانی بەستراو و جەنابیشت

باشترین دوکتوری و ئەتەبەین بو ئه ی.

ساله: من پیاوی رابواردن نیم، برۆن بە رپی خۆتانەو.

ماله: دیت، یان دەست پێ بکەین؟

ساله: دەست بە چی؟

نەریمان: بە لیدانت.

ساله: ئیو زۆر سەیرن، من ئەلیم فرم بەسەر مامانیشەو نییە، چ جای دکتوری.

ماله و نەریمان: (دەست ئەکەن بە لیدانی) دوکتوری یان نا؟ بلی، بلی.

ساله: (بە ئازارەو) بەلی، دوکتۆرم.

نەریمان: دە ببوو له دەست درێژیمان، گەورەم.

ساله: کارتەن راستنەبی و وازم لی بینن.

ماله: هەلسە با برۆین درەنگە، هەلسە پێشمان کەو.

ساله: ئە ی کۆلە دارەکەم؟

نهريمان: يهك به ده پارهت ئهدهيني، ههلسه.

ساله: مهسهله پارهشى تيايه؟

ماله: بهلئى پاره؟ جلوبهركى چاك، نويني پاكوتهميز، فرووج، قهلهموون، گيسك. برؤ با به بؤنهى تووه، ئيمهش تيربخوين، گهورهم.

ساله: (ههلهسسته سهريپيان) دنيايهكى سهيروسه ميرهيه، عهجايب شيوينراوه به ئهقهست.

(پهرده دائه دريتهوه)

پهردهى سييهم

ديكور: ژووريكى جوان له كوشكى ئاغا.

پيوستى: قهروهيله، چهند كورسييهك، ميز و شتومهكى ناومال.

نهريمان: گهورهم، دوكتوريكى باشمان دوزيبهوه.

ماله: باشتريين دوكتور له عالهما.. مردوو چاكئهكاتهوه.

نهريمان: بهلام ههندي جار خوى لهبيرئهچيتهوه و به جوريكى تر خوى نيشانئهدات.

ماله: حهز له گالتهوگهپيش ئهكات.

نهريمان: زور مهشهوره لهو ناوچهيه و خهلكى ههموو باسى زانين و عيلمى ئهكهن.

ماله: كه قسهئهكات، ئهليلي كتيب ئهخوينتتتهوه.

ميناغا: به سهري باوكم پيمخوشه، بانگىكهن.

نهريمان: ههر ئيستا ئهيهينمه ژوورهوه. (ئهچيته دهرهوه)

ماله: قوربان، من خوم به تهنيا ئهم دوكتورهم دوزيوهتهوه.

ميناغا: باشه ئافهرم.

ماله: قوربان حهز له گؤشتيش ئهكات.

ميناغا: ئهه حهز له نانوماث ناكات؟

ماله: نهخير قوربان.

ميناغا: ئەي ئاۋەر مالاھ؟

مالاھ: نەخىر، برنج و گوشت،

ميناغا: بەخۇا دوكتورىكى تەيرە.

مالاھ: يەك تىكاشت لى، ئەكەم، قوربان.

ميناغا: چىيە مالاھ؟

مالاھ: ھەرچىيەك بلى و ھەرچىيەك بىك لى، عاجز مەبە، چۈنكە زۆر عالمە.

ميناغا: بەلى، بەلى، ئەزانم منىش فىرى ئوئول بووم.

نەرىمان: (دېتە ژوورەۋە) مەرحەبا ئاغا.

ميناغا: ۋەي ەلىكوموسەلام و رەحمەتوللا. (دەستى بۇ درىژئەكات بۇ تەۋقەكردن)

سالە: پىئويست ناك، مۇدەي نەماۋە.

ميناغا: بۇچى جەنابى دوكتور؟

سالە: چۈنكە ھەندى دەست مولەۋەسن.

ميناغا: مولەۋەت چىيە قوربان.

سالە: يەنى پىس، ناپاك.

ميناغا: ۋەللا جەنابى دوكتور بە ئاۋ و تابون شتومە.

سالە: فايەنىيە، ھەر دەستىك درىژ بوو بۇ سەرۋمالي خەلكى، بۇ سەر گيانى

خەلكى، ھەرگىز پاك نايىتەۋە، ئەگەر بە ھەموو ئاۋى دنيا بشورىتەۋە.

ميناغا: ئىنجا ئەۋە مەبەتت چىيە لەۋە؟

سالە: درىژەي مەدەرى، قابىلە ھاتىم جاھىلىكى نيوەزمانى ۋەكوو توۋ فىركەم؟

ميناغا: ببورە، مەبەستم ئەۋەنەبوو؟

سالە: كوا كچە نەخۇشەكەت؟

ميناغا: لەۋ ديوە.

سالە: ناۋى چىيە؟

ميناغا: ناۋى شەرمىنە، قوربان.

سالە: ئەھلەن، ئەھلەن، ئەھلەن.

میناغا: بهلئ.

ساله: بانگی کهن.

میناغا: بهلئ باشه.

ساله: (دائەنیشئ) چاک توش بووم، ئەمەم له کوپۆه بۆ په یابوو، خەلکی ۲۰، ۳۰ سال ئەخوینن، ئینجا ئەبن به دوکتور، من به نیو سەعات! به راستی سەیره.

ماله: (دیتە ژوورەوه، دەست به سنگیهوه) گەرەکهەم ئەمرئ، خزمەتی؟

ساله: له گەل هەر که سێکدا، تەله که بازی ئەکهی، له گەل منا نا.

ماله: چۆن قوربان؟

ساله: تو تەنیا خزمەتی خۆت ئەکهیت، چاوت به کهس هەلنایه، مالە. بێ دەنگ به و بهس، من تەفکیر ئەکه مەوه.

میناغا: (دیتە ژوورەوه) ئەوا شەرمن هات گەرەم، تکایه زوو گریی زمانی بکه رهوه.

ساله: بهلئ گری، گری کردنه وه زور پیویسته. باووبایرانمان وتویانه - گریی دەست مەخەرە دان. بوقرات وتویه تی ئاگاتان له گریی کوپۆه بی. دایک به کچی ئەلئ - یا خوا گریی بهختت بکریته وه. توش ئەلئ - گریی زمانی شەرمن بکه رهوه.

میناغا: بهلئ، بهلئ، بهراستی ئیوه تیگەیشتون.

ساله: من چاوهروانی کچه کهتم، من په رۆشم، هەموو دەرمانیکی دوکتوریم بۆ ئاماده کردوه.

میناغا: کامه تا دەرمان، هیچ نابینم.

ساله: (په نجه دريژئەکات بۆ سەری) وا لیژەدا.. ناوت چی بوو؟

میناغا: من ئەفەر مووی.

ساله: ئا.

میناغا: میناغا،

ساله: مینه یان مینا؟

میناغا: میناغا.. میناغا.

ساله: ها ها، میناغا، میناغا، مینا ناوی پیاو نییه، ناوی ئافره ته. باوکت بۆ وای

ناو ناوی؟

ميناغا: بليٽم چي، قوربان!

ساله: تو ميناپووري نيت، پوره مينا.. ناوا.. ئهين هه لگيرينه وه وهك نه عنا. بوقرات له باتيي كلاو و جامانه، وتويه تي- هه ي هه ي له م زه مانه، زاوا ئهين به بووڪي. موقه ده راتي قه ومي، ئه دري به مه رنه مووڪي!

ميناغا: چييه قوربان ئه م قسانه؟

ساله: عيلم، ئه ده بن، هونه رن، فه لسه فه ن، رو شنبيرين (شه رمن ديته ژوره وه، نه ريمان له دوايه وه).

ميناغا: ئه وه شه رمنه جه نايي دكتور.

ساله: طه بعن شه رمنه. ئه ي گوايه ئه ته وي به كيي تي بگه م؟ به خازه؟

ميناغا: به لي، قوربان.

ساله: ست داو (پوونئه كاته ميناغا).

ميناغا: به لي؟

ساله: يه عني رو نيشه.

ميناغا: به لي؟

ساله: دانيشه، ئوتر، ئوگعود.

ميناغا: (پي ئه كه ني) ئي، ئي، تي گه يشتم.

ساله: (پوونئه كاته شه رمن) توش بنيش.

ميناغا: جه نايي دوكتور، هه ر ئه م كچه م هه يه و زورم خوش ئه وي.

ساله: من بروام به قسه نييه، بروام به كرداره. (ئه چيته ته نيشت شه رمنه وه دائه نيشي) كچيكي جوان، ئهين شوو به كورچيكي جوان بكات، ئهين شوو به و كه سه بكات كه دلداري تي، كه حه زي لي ئه كات....

شه رمن: شه رمن (زه رده خه نه ئه يگري).

ميناغا: شوكور پي كه ني، شوكور پي كه ني.

ساله: ئي، شه رمني جوان، كچي ماموستا مينه.

ميناغا: قوربان من ناغام.

ساله: قسه م پي مه بره، من خه ريكي دوكتوري و عيلم، كويت ژان ئه كات؟

شەرمەن: (دەست ئەبات بۆ دەمی، ئىنجا سەرى، ئىنجا چەناگەى و ئەلى) ھان ھى ھۆن.
سالە: (سالە دەست ئەبا بۆ دەمی و بۆ پوومەتى و بۆ دلى و ئەلى) تۆ غەلەتى،
ھان، ھى، ھۆن.

شەرمەن: شەرمەن. (پووى زور خۆش ئەبى و زەردەخەنە ئەيگرى)

سالە: (پوونەكاتە میناغا) تۆ لە زمانى ھان ھى ھۆن ئەگەى؟
میناغا: نەخىر، قوربان، ئاخىر ئەم لالییەىە كە شووكرەنەكەى دواخستووہ.
سالە: بۆ گوايە دواى خستووہ؟

میناغا: چونكە ھەتا ئەم لالییە چاك نەبیتەوہ، كابرانايەپىنى.

سالە: وا ديارە ئەم كابرانى خوازىنىكەرە زور گەوجە، ئەگىنا پياو ھەيە لە دنيا دا
ھەزەنەكات ژنەكەى لال نەبیت؟ بەش بەھالى خۆم خازەى ژنم لال بىن، بە نامووسم
ھەوت شەو و پوژ لە خۆشيانا ھەلئەپەرم.
میناغا: تكات لى ئەكەم زوو چاكى بكەرەوہ.

سالە: (دەست ئەبا بۆ دەستى شەرمەن) ئا نەبىزى دوو جۆرە: جۆرىكى ھەندى قسە
ھەر ئەكات، بەلام بە گران؛ نەوعىكىش ھەر قسەناكات، يەعنى لە قسەى ناگەين. مەسەلا
ئەلى: ئەبەبا.. ئەتەتا.. ئەقەقا.. ئىمە عالمين، زوو لە ھەموو شتىك ئەگەين.

میناغا: باشە جەناب. ئەم نەخۆشییە لە چىيەوہ پەيدائەبى؟

سالە: ئاسانە، ھەر گویشى مەدەرى.. ئەرەستۆ لە دەروازەى زمانا ئەلى- زمان
ماسوولكەيەكى پان و درىژە وە نەبەستراوہ بە كاسەى سەرەوہ و دىت و دەچى و
بەلایەكە خوا تووشى بنيادەمى كردووہ. باوو باپىرانىشمان وتوويانە- ئەگەر زمان بىلى،
سەر پەھەتە. شتى قوړ و ناشيرين و خراپ و چەوت، پياوى گەندەل و بىتوانا و
نەزان ئەبىين، زمانمان ئەخەينەكار، قسەئەكەين، جنىو بە چەوتى و ناراستى و بە دزى،
جنىو بە گەندەل و نەزان و بىتوانا و ساختەچى و دەستبى ئەدەين. بىگومان ئەمانەش
شتيان بەدەستە و دەستمان لى ئەوہ شىين. ئىنجا پياو زمانى نەبى باشە و ئەھ

میناغا: قوربان مەبەتتم تى بگەيەنن، لالى لە چىيەوہ پەيدائەبى؟

سالە: خۆى ھەلم، بەلى ھەلم لە ناوسكا پەيدائەبى، ئەكشى بەرەوژوو، ئەيدا لە
ئاسمانى ورك - گەدە، لى ئەپەرى، ئەيدا لە پوخی جگەر، تى ئەپەرى، ئەيدا لە نىركى دل.

مالە: قوربان دل نىركى ھەيە؟

ساله: ئىى نەفام، نىركى ھەيە، گويچكەي ھەيە، ژوورى تيايە..
نەريمان: قوربان، عەفووى كە نەزانە، نەزان (بە مالە) ھەتتو، بى دەنگ بە ھەتا
باسى قاچوقولىشى نەكردوۋە.

ساله: بەلى، ئىۋە كامتان لاتىنى ئەزانن؟
(ھەرسىكيان بى دەنگ و تەنيا سەر رانئەۋەشىنن)
ئەي جاھىلى نەفامىنە، بە نەخۇشىيى زمان لالى ئەوترى. لاليش، دلداريش،
خەمخواريش. بەلى، ئىنجا ئەو نىركى دلە ئەلەرئىتەۋە، ئەلەرئى، ئەبى بەھۇي لالى و
ئەمەيە نەخۇشى و ھۇي نەخۇشى.

نەريمان: ماشائەللا لە عىلم، ماشائەللا لە رۇشنىبرى.
ماله: ماشائەللا لە سىياسەت.

ساله: ھەتتو، مالە گەر، سىياسەت عىلاقەي چىيە بە لالىيى زمانەۋە؟ ھەي جاھىل؟
مىناغا: وئبە مالە. ئىي قوربان، دەرمان چىيە بۇ نەخۇشىيەكە؟
ماله: ئاھا.. ھاھا.. دەرمان؟ نان و شەراب. بەلى، نان و شەراب.

مىناغا: ئىنجا نان و شەراب دەرمانە، قوربان؟
ساله: طەبەن دەرمانە، تۇ ئەيزانى يان من؟
مىناغا: جەنابت ئەيدانى، بەلام بۇچى؟

ساله: چونكە تووتى، بىيى مە تۇ، بەبغا، بە نان و شەراب دىتە زمان.. دەي برون
نان و شەراب بۇ ئەو و خۇراک بۇ من جى بەجى بكن، تا نەختىك ئىسراحت بكنەم.
مىناغا: ئادەي كورە، ئادەي خەرىكبن.

(پەردە دائەدرىتەۋە)

*

پەردەي چوارەم

دىكۇر: ئەۋى پىشوو.

(سالە لەسەر قەرەۋىلەكە پال كەوتوۋە، نەوزاد بە ترسەۋە دىتە ژوورەۋە)
نەوزاد: گەرەم، كاك دوكتۇر، گەرەم.

ساله: (بەرزئەبیتەو) وەرە، وەرە پیشەو، کیت ئەوئ؟

نەوزاد: جەنابت.

ساله: ئەمرئ، خزمەتی؟

نەوزاد: داوای یارمەتیتان ئەکەم، گەورەم؟

ساله: بێنە دەستت، (نەبزی ئەگرئ) ئوو نەبزت سئ لۆنەیه.

نەوزاد: من نەخۆش نیم، گەورەم.

ساله: وا نەلئ بئ ئەقل، کەس هەیه لەم دنیا یە نەخۆش نەبئ؟ یەکیک نەخۆشی پارەیه. یەکیک نەخۆشە بۆ کورسی، یەکیک نەخۆشە بۆ پایە و یەکیک نەخۆشە بۆ مال و یرانکردنی خەلکی. هەموو نەخۆشین.. هەموو دەردەدارین.

نەوزاد: من نەخۆشی دلداریم، قوربان.

ساله: وا مەلئ گەوجە، ئئی، قسەبکە.. قسەبکە..

نەوزاد: قوربان، من حەزم لە شەرمن و شەرمنیش حەزی لە من کردوو. بۆیەش خۆی لال کردوو، چونکی باوکی پیاویکی پوولەکییە و ئەیهوئ کچەکە ی بەدا بە کابرایەکی دەولەمەند.

ساله: تۆ دەولەمەندنی؟

نەوزاد: نەخێر، فەقیرم.

ساله: باوکت، خالت، مامت دەولەمەندین؟

نەوزاد: مامم دەولەمەندە و پیرە، سەری لە گوئی قەبر ئەلەرزی.

ساله: ئاھ ئەمە شتیکی باشە. بەلکوو ئەمە خوایە بمرئ و هەموو سەرودتەکە ی بە تۆ بپرئ و ببیت بە یەکشەو.

نەوزاد: دەمخۆش قوربان. ئیستاش تکائەکەم ئەمەم لئ وەر بگرە (پارە ی ئەداتئ).

ساله: تۆ وا دەرئەکەوئ تۆ ئوصول ئەزانی.

نەوزاد: بەلئ گەورەم، بکە بە موضەمیدی خۆت، بەلکوو ببینم و دوو قسە ی لەگە لا بکەم.

ساله: تەواو. لەم ساتەو تۆ موضەمیدی، راوہستە (دەست ئەکا بە ژماردنی پارەکە).

ئاھ ئافەرەم، ئوغلەم ئوغلانم، برۆ موەظەفی صیحی بە، یا ئەللا.

نەوزاد: زۆر سوپاس گەورەم (بە ھەردوو دەست تەمەننائەكات). ئىنجا گەورەم
شتىكىشىم فىزىكە لە عىلم.

سالە: كام عىلم، كورم؟

نەوزاد: عىلمى دوكتورى.

سالە: (قاقا پىئەكەنى) خوشى خوش ئەشكە.

نەوزاد: بۆچى قوربان؟

سالە: لام واىە زۆر ئەزانم تا فىرى توى بكەم.

نەوزاد: چۆن قوربان، ئەى دوكتور نىت؟

سالە: كورە دوكتورى چى، بىئەقل؟ ھەموو خويندەوارىى من ھەتا صونفى
شەش بووہ.

بەلام ئەوہتا بە زۆرى زۆردارەكى كراوم بە دوكتور، بە لىدان ، بە دار. بەلام ئەم
پىشەيەم پىخۆشە و يا خوا ھەتاسەر بى. ئەوى چاك ئەبىتەوہ، بىتەوہ و ئەوى
ئەشمى، لە ئامانەتى خودا بى. كەس نىيە نەمى، كورم، ھەموو ھەر ئەمىرىن.

نەوزاد: گەورەم، دوكتور بى و دوكتور نەبى، لە لای من پىاوى چاكى.

(دوو زەلام دىنە ژوورەوہ، پىاوىك و كورەكەى)

پىاوى: قوربان، خۆم و كورەكەم ھاتووينەتە خزمەتت.

سالە: خزمەت لە منەوہ، چىتان ئەوى؟

پىاوى: داىكى كورەكەم ناوى رەحمەيە.

سالە: يەنى بەرەحمە، بەزەيى بە خەلكا دىتەوہ؟

پىاوى: نەخىر قوربان، ناوى رەحمەيە.

سالە: چىيە ئەم قسە بىمەعنايە؟ داخل بە.

پىاوى: داخلى چى (ئاورئەداتەوہ بەم لاوبەولادا)

سالە: كورە داخلى مەسەلەكەى بۆى ھاتووى، يەنى بۆم بگىرەوہ.

پىاوى: (زەردە ئەيگرى) ئى، ئى، تىگەيشتم قوربان.

سالە: ئەى بەخىر تىنەگەى ئاوا.. دەى قسەبكە.

پىاوى: رەحمە گوناحە (بە كەساسىيەوہ).

ساله: بۆ؟ لئيان داوه؟

پياو: نه، قوربان گوناچه (به گريانه وه).

ساله: كورم وادياره باوكت زور عاقله و منيش بهرامبه به پياوى وا عاقل،
كه مچيكه لانه م. تو قسه بكه.

كورپه: مامه، دايكم گوناچه (به كه ساسييه وه).

ساله: تووخوا؟ دايكت گوناچه (به كه ساسى و گالته پيكر دنه وه) خوم نه بووايه
زوو بمزانيايه كه گيا له سهر بنجى خوى نه پوي. ئيى، (به توورپه يى).

پياو: رهحمه نه خووشه.

ساله: چييه تى؟

پياو: له دواپراوه كه يه تى.

ساله: دواپراوه كه چييه؟ كلكى نييه؟

پياو: نه، قوربان ئاوساوه.

ساله: ئه ي خوا بتئاوسيني، وهكوو منت ئاوسان، سكى پره؟

پياو: نه، قوربان، هه موو له شى په نميوه.

ساله: خوا بتپه نمينى، ئينجا چيت ئه وي؟ ئاوساوه له دواييا ئاوساوييه كه ي ئه نيشيته وه.

پياو: چون ئه نيشيته وه، قوربان؟

ساله: چه ندت پاره پييه؟

پياو: چه ند دينا ريك، قوربان.

ساله: بينه هه قى موعايه نه.

پياو: (پاره ي بۆ دهر دينى و ئه يداتى) ده ي قوربان.

ساله: ده ي ئينجا مه عقووله، وتت گوناچه، ئاوساوه، په نميوه؟

پياو: به لى گونا....

ساله: هوس، هوس. ئه يزانم، ئه و ئافره ته له داخا ئاوساوه.

پياو: له داخى چى، قوربان؟ به شه ره فم داخه نه كردوه.

ساله: له داخى بى نانى و بى ئاوى و بى وبه رگى و بى خشلى ئاوساوه.

پیاو: هه مووی هه یه، قوربان، له هیچی که م نییه.

ساله: که واته له داخی زورزانی و زیره کیی تو ئاوساوه، هه ی قوماریاز؟

پیاو: (زه رده خه نه ئه یگرئ و قسه ناکات)

کور: نه وه لالا وانیه. هه موو جارئ دایکم پیی ئه لی گه لور، گه نده ل، گه لحو. دایکم گوناحه.

ساله: دایکت زیره که، دایکت عاقله، دایکت هه ق وایه داخی مه جمعه بکرئ، چونکه به پیی وشه قسه به باوکت ئه لی.

پیاو: قوربان دهرمان، مه سه له ی ئاوساوییه که؟

ساله: ره حمیست ئاوساویست، پیاو گه وجیست نه فامیست، ناقص، ته قسیم، زائید، زه ربیست. ئوهو غه له ت، گه لور و گه لحو و گه نده ل، موساوی پیاو. شعور زائید ئیدراک، زائید قسه ی خه لکی: ئو عه مره که م نه مینئ بو چ شوویه ک که تو کردت، موساوی ئاوساوی، دوزیمه وه.

پیاو: چیت دوزییه وه، قوربان؟

ساله: دهرمان، فستق.

پیاو: فستق؟

ساله: گوی بگره کابرا، تووتی، بیبی به تو، به به غا تهیره یان نا؟

پیاو: نازانم قوربان.

ساله: تهیره، ئه م تهیره قسه ئه کات، بو قسه ئه کات، چونکه فستق ئه خوات، فستق میشکی ئه کاته وه، زیره کی ئه کات. توش له مه وداوه هه موو پوژیک لاله ویچیک فستق ئه خوی.

پیاو: من بیخوم؟

ساله: به لی، تو ئه یخویت. له پاش هه فته یه ک زیره که ئه بیت. ره حمه چیی وت، تو ئه وه ئه لیتته وه. ئینجا حه مه پی ئه که نی. ئه مجاره حه مه مه سروور ئه بی، ئینجا هیچ داخیکی له له شا نامینئ و ئاوساوییه که ی ئه نیشیتته وه.

پیاو: ئه ی بژیت بو چی دوکتوریکی!

ساله: (رو ئه کاته کوره) ئاگات له باوکت بی، ده می نه وه ستئ له فستق خواردن.

یاللا برؤن. (هه ر دووکیان ئه رؤن)

ساله: ئىيى نەوزاد.

نەوزاد: بەلى، قوربان.

ساله: تو لەگەل فستق خوار دنا چۆنى؟

نەوزاد: وەللا قوربان من ناوبەناو ئەيخۆم.

ساله: بەلام كە ئىنشائەللا ژنت هينا، بە دائىمى بيخۆ.

نەوزاد: ئەمرەكەى.

(ميناغا دىتە ژوورەوہ)

ميناغا: هيوام وايە جەنابتان ئىتراحە تىكى باشتان كرديى.

ساله: من قەت ئيسراحەت ناكەم، هەتا هەرچى نەخۆشى هەيە، لەناونە برىت.

ميناغا: بە خزمەت ئەم زاتە نەگەيشتووم.

ساله: لە خزمەت منايە، بەردەستيم ئەكات، ئىشى نەخۆشى پى ئەسپيرم.

شەرمەن خان چۆنە؟

ميناغا: ئىنشائەللا ئەويش دىت، بەلام جارى هەر قتەى نەكر دووہ.

ساله: (بە نىگا) بە ئەرى باوكت بەم زووانە قسە ئەكات.

شەرمەن (دىتە ژوورەوہ، چاوى بە نەوزاد ئەكەوى، ئەگە شىتەوہ)

ميناغا: دانىشە كچم.

(شەرمەن دائە نىشى)

ساله: (پووئەكاتە نەوزاد) وەرە پىنشەوہ، نەبزی بگرە (قول ئەكات بە قولى

ميناغادا و پشتيان تى ئەكەن) عولەماى گەرە هيشتا برىارى تەواويان نەداوہ دەر بارەى

ئەوہى كە كاميان زووتر چاك ئەبنەوہ، پياو يان ژن؟ هەندىكيان ئەلین ئەميان و

هەندىكيان ئەلین ئەويان. بەلام من بە هەموو فەخرىكەوہ ئەلیم هەردووكيان.

ميناغا: بوچى قوربان؟

ساله: ئا.... وتت بوچى؟ با پىت بلىم. رۆژ ئەسوورپىتەوہ و پرسنگى جوان

پەخش ئەكات، مانگ بە رۆژ ئەچىتە ناو كۆلانەوہ و خۆيمان لى ئەشارپىتەوہ.

ميناغا: مانگ ئەچىتە كۆلانەوہ؟

ساله: طهبعن، ئه‌ی گوايه كه رۆژ دهركه‌وت، ئه‌و له كوئى بنوى؟ نابى ئيسراحت‌بكات؟

ميناغا: بلّيم چى؟ قابيله مانگ مريشك بى؟

ساله: ئافهرم، ئه‌رى وه‌للا مريشكه، بيلزه‌بت مريشكه، به‌لام مريشكىكى ئاسمانيه و هيلكه‌كانيشى شتىكى سه‌يرن.

ميناغا: هيلكه؟ هيلكه‌ى چى؟

ساله: هيلكه‌ى بى‌زه‌ردينه، هيلكه‌ى ئاسمانى، ئه‌ستيره (ئه‌كيشى به‌ ميناغادا) ئه‌ستيره هيلكه‌ى مانگه.....

شه‌رم: به‌خوا قسه‌م يه‌كه و نابى به‌ دووان.

ميناغا: ئه‌وه خو قسه‌ى كرد، سه‌د شوكر خوا، ئه‌ى بژيت دوكتور.

شه‌رم: بابه گيان، ئه‌مه‌وى پيت‌بلّيم ئه‌گه‌ر له‌ت‌وكوتم‌كه‌ى، هه‌ر شووئه‌كه‌م به‌و كه‌سه‌ى كه‌ خوشم‌ئه‌وى. شووناكه‌م به‌و كابرايه‌ى هاتبوو بو خوازبينيم.

ميناغا: و‌ثبه‌ كچم، ئيستا وه‌ختى ئه‌و قثانه نيه‌.

ساله: وه‌ختيه‌تى، ده‌ى قسه‌بكه، با قسه‌ت له‌بيرانه‌چيته‌وه. ئافره‌ت چو‌ن ئه‌توانى قسه‌نه‌كات.

ميناغا: رچائه‌كه‌م دوكتور.

ساله: هوس، لاتتكم، خه‌رىكى ئيشم لى‌تيك‌ئه‌ده‌ى؟ شوو به‌و كه‌سه‌ ئه‌كات كه‌ حه‌زى لى‌ئه‌كات.

شه‌رم: به‌خوا بابه‌ بشمكوژى، هه‌ر ئه‌وه‌يه‌ كه‌ پيم‌وتى..

ميناغا: تووخوا ئه‌مه‌ وه‌ذعه؟ ئه‌مه‌ حاله؟ ئه‌مه‌ چ دنيايه‌ كه‌ كچ بتوانى بى‌ئوئوولى‌بكات؟

ساله: بى‌ئوئوولى‌ ئه‌وه‌يه‌ به‌زور كچىك بده‌ى به‌ ده‌وله‌مه‌نديكى پيرى په‌ككه‌وته. ئوئووليش ئه‌وه‌يه‌ دوو دل، دوو گه‌نج له‌يه‌كنه‌كه‌ى.

ماموستا سه‌ماوهر له‌ بنمىچى شه‌شه‌مى ژن‌هينان و شووكرنا فه‌رموويه‌تى- هه‌رچى كچ هه‌يه‌ ئه‌بى‌ شووبكات؟ هه‌رچى كور هه‌يه‌ ئه‌بى‌ ژن‌بهينى. ماموستا قوربه‌شيش ئه‌لى: خيزانى به‌ختيار له‌ مالى پر خوشه‌ويستى و دلدارى دا په‌يدائه‌بى..

ساله: نە، ھەر ھەزى لەم کردوو، ئەو ھەزاد بوو، دالدارەكەى شەرمەن.
مىناغا: كەواتە تۆ ئەم كەين و بەينەت بۆ من درووت کردوو.
ماله: بەلى، قوربان، ھەموو فیتەكە وا لە ژىر سەرى ئەم جامبازەدا.
مىناغا: دەى نەرىمان، مالە، پەلى بەتتەن. وا ئىستا خۆشم ئەچم پۆلىت ئەھىتم
لە مەركەز.

(دەست ئەكەن بە پەل بەستەن لە پشتمەو)
(پەردە دائەدرىتەو)

پەردەى پىنجەم

(سالە لەسەر زەوى كەوتوو، مالە و نەرىمان راوەستاون، يەكى دارىك بەدەستەو)
خازە: ئۆى بەقورگىرى، ئەمە چى بوو ئەم پى دووردرىژە؟ بە خۆپاى ناویان
نەناو دەى قۆلتاش؟ (پوونەكاتە مالە) كوانى دوكتور؟
مالە: دوكتور؟ (پى ئەكەنى) پشت بەخوا نەختىكى كە ئەیدەن لە سىدارە.
خازە: (ئەكیشى بە سنگیا) ئەپەو، بۆ پیاوى كوشتوو، دەى سووتاندوو؟
مالە: نە، ئەمانەى نەکردوو، بەلام جامبازىی کردوو.
خازە: ئىنجا جامبازى كەى خراپە؟ ھەرچى خەلكى ھەپە، ھەر يەكە بە شىوھەك
بۆ سوودى خۆى جامبازى ئەكات.
مالە: كچى ئاغامانى بە فراندن داو.
خازە: ئىى، ئىى. ئىنجا لەسەر ئەمەپە ئەپخىنكىن.
مالە: بەلى.
خازە: ئەى كوا لە كوئىپە؟ ئەمەوئى بىبىنم. (ھەلى ئەگىرنەو بۆ ئەم دىو و داپئەنیشىن).
نەرىمان: ئەو، تا، فەرموو بىبىنە.
خازە: تۆى - ەمەرەكەم نەمىنئى - سالە گيان، ئەو تۆى وا بە كزى ئەتىنم!
سالە: قسەى بى مەنا مەكە، خازە.
خازە: دارى خۆت بىپىاىپە و پارزى بوو پىتايە بە ژيانى خۆت و تۆزىكیش لەگەل
منا نەرمونىان بوو پىتانه، باشتەرنەبوو؟

ساله: له سه‌ری مه‌رۆ، له مه‌وداوه منیش فستق ئه‌خۆم.

خازه: (په‌ئه‌كه‌نی) قور به‌سه‌رت، وا تو ئیعدام‌ئه‌كریی، فستقی چی؟! ئینجا من پارهی دهنكه كووله‌كه‌م نییه، نۆبه‌ی فستقه، ساله گیان!

ساله: خازه. (هه‌له‌سه‌ینه سه‌رپینان)

خازه: ئه‌لیی چی، ئامۆزا گیان.

ساله: ساله گوناحه.

خازه: ئامۆزا گیان.

ساله: گیانی ئامۆزا. خازه گیان.

خازه: خازه‌ش گوناحه..

ساله: ده برۆ ئیتر و له‌كۆلم‌به‌ره‌وه.

خازه: به‌خوا به‌خوا نارۆم، هه‌تا هه‌له‌ئه‌واسن و ئه‌شتنیژن.

ساله: ئه‌ی به‌لام لی‌دای بو چ ژنیکی ئاوا.

(میناغا، دوو پۆلیس، موعاونیک دینه ژووره‌وه)

میناغا: فه‌رموو بیبه‌ن، قوربان.

ساله: ناکرێ کوشتنه‌که بگۆرن به‌ لیدان، به‌حه‌پسی.

معاون: نه‌خیر.

ساله: کوره‌به‌ده‌ست خۆتانه، ده‌بیگۆرن و بیریته‌وه..

(نه‌وزاد و شه‌رمن دینه ژووره‌وه)

ساله: ئه‌وا هاتنه‌وه، سه‌د شوکر خوا.

نه‌وزاد: مامه‌ میناغا (نامه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌یه)

میناغا: قونده‌لقورت، هه‌یج شه‌رم‌ناکات پیم‌ئه‌لی مامه.

نه‌وزاد: ئه‌وه وه‌صیه‌ته‌که‌ی مامه‌ حاجی وه‌سمان‌به‌گم، ئه‌مری خوای به‌جی هینا، هه‌موو سه‌روه‌ته‌که‌ی داوه به‌ من.

میناغا: (کاغه‌زه‌که‌ی له‌ده‌ست وه‌رئه‌گرێ وه‌ ئه‌یدا به‌ موعاون)

معاون: (ئەيخوڤنيتەوھ) بەلئ تەواوھ، ۲۰ ھەزار قران، مۆر و شاھتە موعتەبەر، جووتە براى بازارگان و قونتەراتچى بەحورمەت.

ميناغا: (بە کەيف خۆشى و تەعە جو بەوھ) بە ئەرى باوكم پيم خۆشە، بيثت ھەزار قران (ئەچيت ناوچەوانى نەوزاد و شەرمەن ماچ ئەکات).

سالە: (بە توورە بيپيەوھ) دە دەستم بەنەوھ ئيتەر. (دەستى ئەکەنەوھ)

دەستمان بەنەوھ با بنووسين، دەممان بەنەوھ با قسە بەکەين، گويمان بەنەوھ با ببیستين، چاومان بەنەوھ با ببينين.

دوو دل لە يەك مەكەن، کردارى ناشيرين مەكەن. بە يەكيتى و بە ئازادى و بە براھتە، ھيچ موشکيلە يەك نيپە چارە سەرنە کرئ.

(پەردە دائە دريئەوھ)

(ھەموو نوينە رەکان دینەوھ سەر شانۆ بە رين، پەردە سەرلە نوئ ئەکریتەوھ..)

دائە دريئەوھ)